

ఋద్ధకనికాయే

చరియాపిటక-అట్టకథా

గణ్ధారమ్భకథా

చరియా సబ్బలోకస్స, హితా యస్స మహేసిసీ;
అచిన్తేయ్యానుభావం తం, వందే లోకగ్గనాయకం.

విజ్ఞాచరణసమ్పన్నా, యేన నీయన్తి లోకతో;
వందే తముత్తమం ధమ్మం, సమ్మాసమ్బుద్ధపూజితం.

సీలాదిగుణసమ్పన్నో, రితో మగ్గఫలేసు యో;
వందే అరియసంఘం తం, పుణ్ణక్షేత్తం అనుత్తరం.

వన్దనాజనితం పుణ్ణం, ఇతి యం రతనత్తయే;
హతన్తరాయో సబ్బత్థే, హుత్వాహం తస్స తేజసా.

ఇమస్మిం భద్దకప్పస్మిం, సమ్మతా యా సుదుక్కరా;
ఉక్కుంసపారమిప్పత్తా, దానపారమితాదయో.

తాసం సమ్మోధిచరియానం, ఆనుభావవిభావనం;
సక్కేసు నిగ్రోధారామే, వసన్తేన మహేసిసీ.

యం ధమ్మసేనాపతిసో, సబ్బసావకకేతుసో;
లోకనాథేన చరియా-పిటకం నామ దేసితం.

యం ఋద్ధకనికాయస్మిం, సజ్ఞాయంసు మహేసయో;
ధమ్మసజ్ఞాహకా సత్థు, హేతుసమ్మత్తిదీపనం.

తస్స సమ్మోధిసమ్మార-విభాగనయయోగతో;
కిఞ్చాపి దుక్కరా కాతుం, అత్థసంవణ్ణనా మయా.

సహ సంవణ్ణనం యస్మా, ధరతే సత్థు సాసనం;

పుట్టాచరియసీహానం, తిట్టతేవ వినిచ్చయో.

తస్మా తం అవలమ్బిత్వా, ఓగాహిత్యా చ సబ్బసో;
జాతకానుపనిస్సాయ, పోరాణట్టకథానయం.

నిస్సితం వాచనామగ్గం, సువిసుద్ధమనాకులం;
మహావిహారవాసీనం, నిపుణత్థవినిచ్చయం.

నీతనేయ్యత్థభేదా చ, పారమీ పరిదీపయం;
కరిస్సామి తం చరియా-పిటకస్సత్థవణ్ణనం.

ఇతి ఆకఙ్ఘమానస్స, సద్ధమ్మస్స చిరఠ్ఠీతిం;
విభజంతస్స తస్సత్థం, నిసామయథ సాధవోతి.

తత్థ చరియాపిటకన్తి కేనట్టేన చరియాపిటకం? అతీతాసు జాతీసు సత్థు చరియానుభావప్పకాసీనీ పరియత్తీతి కత్తా,
పరియత్తిఅత్తో హి అయం పిటకసద్ధో, “మా పిటకసమ్పదానేనా”తిఆదీసు (అ. ని. ౩.౬౬) వియ. అథ వా యస్మా సా
పరియత్తి తస్సేవ సత్థు పురిమజాతీసు చరియానం ఆనుభావప్పకాసనేన భాజనభూతా, తస్మాపి “చరియాపిటక”న్తి
వుచ్చతి, భాజనత్తోపి హి పిటకసద్ధో నిద్దిట్తో “అథ పురిసో ఆగచ్ఛేయ్య, కుదాలపిటకం ఆదాయా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౨౮;
అ. ని. ౩.౭౦) వియ. తం పనేతం చరియాపిటకం వినయపిటకం, సుత్తంతపిటకం, అభిధమ్మపిటకన్తి తీసు పిటకేసు
సుత్తంతపిటకపరియాపన్నం. దీఘనికాయో, మఙ్ఘిమనికాయో, సంయుత్తనికాయో, అఙ్ఘత్తరనికాయో, ఖుద్ధకనికాయోతి
పఞ్చాసు నికాయేసు ఖుద్ధకనికాయపరియాపన్నం. సుత్తం, గేయ్యం, వేయ్యాకరణం, గాథా, ఉదానం, ఇతివుత్తకం, జాతకం,
అబ్బుతథమ్మం, వేదల్లన్తి నవసు సాసనజ్ఞేసు గాథాసఙ్గహం.

“ద్వాసీతి బుద్ధతో గణ్ఠిం, ద్వేసహస్సాని భిక్షుతో;

చతురాసీతి సహస్సాని, యే మే ధమ్మా పవత్తిసో”తి. (ధేరగా. ౧౦౨౭) –

ఏవం ధమ్మభణ్ణాగారికేన పటిఙ్ఘాతేసు చతురాసీతియా ధమ్మక్ఖన్ధసహస్సేసు కతిపయధమ్మక్ఖన్ధసఙ్గహం. వగ్గతో అకిత్తివగ్గో,
హత్థినాగవగ్గో, యుధఙ్ఘాయవగ్గోతి వగ్గత్తయసఙ్గహం. చరియతో అకిత్తివగ్గే దస, హత్థినాగవగ్గే దస, యుధఙ్ఘాయవగ్గే
పఞ్చదసాతి పఞ్చతింసచరియాసఙ్గహం. తీసు వగ్గేసు అకిత్తివగ్గో ఆది, చరియాసు అకిత్తిచరియా. తస్మాపి –

“కప్పే చ సతసహస్సే, చతురో చ అసఙ్ఖయే;

ఏత్తంతరే యం చరితం, సబ్బం తం బోధిపాచన”న్తి. –

అయం గాథా ఆది. తస్స ఇతో పఘుతి అనుక్యమేన అత్థసంవణ్ణనా హోతి.

గన్ధారమ్మకథా నిట్టితా.

నిదానకథా

సా పనాయం అత్తసంవణ్ణనా యస్మా దూరేనిదానం, అవిదూరేనిదానం, సన్తికేనిదానన్తి ఇమాని తీణి నిదానాని దస్సేత్వా వుచ్చమానా సుణన్తేహి సముదాగమతో పట్టాయ సుట్టు విజ్ఞాతా నామ హోతి. తస్మా తేసం నిదానానం అయం విభాగో వేదితబ్బో.

దీపజ్వరదసబలస్స పాదమూలస్మిణ్ణో కతాభినీహరస్స మహాబోధిసత్తస్స యావ తుసితభవనే నిబ్బత్తి, తావ పవత్తో కథామగ్గో దూరేనిదానం నామ. తుసితభవనతో పట్టాయ యావ బోధిమణ్ణే సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణప్పత్తి, తావ పవత్తో కథామగ్గో అవిదూరేనిదానం నామ. మహాబోధిమణ్ణతో పన పట్టాయ యావ పచ్చప్పన్నవత్తు, తావ పవత్తో కథామగ్గో సన్తికేనిదానం నామ. ఇమేసు తీసు నిదానేసు యస్మా దూరేనిదానం అవిదూరేనిదానాని సబ్బసాధారణాని, తస్మా తాని జాతకట్టకథాయం (జా. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా) విత్థారితనయేనేవ విత్థారతో వేదితబ్బాని. సన్తికేనిదానే పన అత్తి విసేసోతి తిణ్ణమ్మి నిదానానం అయమాదితో పట్టాయ సజ్ఞేపకథా.

దీపజ్వరస్స భగవతో పాదమూలే కతాభినీహరో బోధిసత్తభూతో లోకనాథో అత్తనో అభినీహరానురూపం సమత్తింసపారమియో పూరేత్వా, సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణసమ్భారం మత్తకం పాపేత్వా, తుసితభవనే నిబ్బత్తో బుద్ధభావాయ ఉప్పత్తికాలం ఆగమయమానో, తత్త యావతాయుకం రత్వా తతో చుతో సక్యరాజకులే పటిసన్ధిం గహేత్వా అనన్తేన పరిహరేన మహాన్తేన సిరిసోభగ్గేన వడ్డమానో అనుక్కమేన యోబ్బనం పత్వా ఏకూనతింసే వయస్మిం కతమహాభినిక్ఖమనో, ఛబ్బస్సాని మహాపథానం పదహేత్వా, వేసాఖపుణ్ణమాయం బోధిరుక్ఖమూలే నిసినో సూరియే అనత్తజ్ఞమితేయేవ మారబలం విధమిత్వా పురిమయామే పుట్టేనివాసం అనుస్సరిత్వా, మజ్జిమయామే దిబ్బచక్ఖుం విసోధేత్వా, పచ్చిమయామే దియడ్డకిలేససహస్సం ఖేపేత్వా, అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిమభిసమ్మజ్జి.

తతో తత్తేవ సత్తసత్తాహే వీతినామేత్వా, ఆసాళ్లిపుణ్ణమాయం బారాణసిం గత్వా ఇసిపతనే మిగదాయే అజ్ఞాసికోణ్ణజ్ఞాప్పముఖా అట్టారస బ్రహ్మకోటియో ధమ్మామతం పాయేన్తో, ధమ్మచక్కం (సం. ని. ౨.౧౦౮౧; మహావ. ౧౩ ఆదయో; పటి. మ. ౨.౩౦) పవత్తేత్వా, యసాదికే వేనేయ్యే అరహత్తే పతిట్టాపేత్వా, తే సబ్బేవ సట్టి అరహన్తే లోకానుగ్గహాయ విస్సజ్జేత్వా, ఉరువేలం గచ్చన్తో కప్పాసికవనసణ్ణే తింస భద్దవగ్గియే సోతాపత్తిఫలాదీసు పతిట్టాపేత్వా, ఉరువేలం గత్వా అడ్డుడ్డాని పాటిహారియసహస్సాని దస్సేత్వా ఉరువేలకస్సపాదయో సహస్సజటిలపరివారే తేభాతికజటిలే విసేత్వా, తేహి పరిపుతో రాజగహనగరూపచారే లట్టివనుయ్యానే నిసినో బిమ్మిసారప్పముఖే ద్వాదసనహుతే బ్రాహ్మణగహపతికే సాసనే ఓతారేత్వా, మగధరాజేన కారితే వేళువనవిహారే విహరతి.

అథేవం భగవతి వేళువనే విహరన్తే సారిపుత్తమోగ్గల్లానేసు అగ్గసావకట్టానే రపితేసు సావకసన్నిపాతే జాతే, సుద్ధోదనమహారాజా “పుత్తో కిర మే ఛబ్బస్సాని దుక్కరకారికం చరిత్వా పరమాభిసమ్మోధిం పత్వా పవత్తితవరధమ్మచక్కి రాజగహం నిస్సాయ వేళువనే విహరతి”తి సుత్వా దసపురిససహస్సపరివారే, అనుక్కమేన దస అమచ్చే పేసేసి “పుత్తం మే ఇధానేత్వా దస్సేథా”తి. తేసు రాజగహం గత్వా సత్తు ధమ్మదేసనాయ అరహత్తే పతిట్టితేసు కాళుదాయిత్థేరేన రజ్ఞో అధిప్పాయే ఆరోచితే భగవా వీసతిసహస్సఖీణాసవపరిపుతో రాజగహతో నిక్ఖమిత్వా సట్టియోజనం కపిలవత్తుం ద్వీహ మాసేహి సమ్మాపుణి. సక్యరాజానో “అమ్మాకం ఇంతిసేట్టం పస్సిస్సామా”తి సన్నిపతిత్వా నిగ్రోధారామం భగవతో చ

భిక్షుసంఘస్య చ వసనయోగం కారేత్వా, గంధపుష్పాదిహత్యా పచ్చగ్గమనం కత్వా, సత్తారం నిగ్రోధారామం పవేసేసుం. తత్త
భగవా వీసతిసహస్సఖీణాసవపరివృతో పజ్జాత్తవరబుద్ధాసనే నిసీది. సాకియా మానత్తద్ధా సత్త పణిపాతం నాకంసు. భగవా
తేసం అజ్ఞాసయం ఓలోకేత్వా మానం భజ్జేత్వా తే ధమ్మదేసనాయ భాజనే కాతుం అభిజ్ఞాపాదకం చతుత్తజ్ఞానం
సమాపజ్జిత్వా వుట్టాయ ఆకాసం అబ్బుగ్గన్తా తేసం సీసే పాదపంసుం ఓకిరమానో వియ, కణ్డమ్మరుక్ఖమూలే
కతపాటిహారియసదిసం యమకపాటిహారియం అకాసి. రాజా తం అచ్చరియం దిస్సా “అయం లోకే అగ్గపుగ్గలో”తి వన్ది.
రజ్ఞా పన వన్దితే తే రాతుం నామ న సక్కోన్తి, సబ్బేపి సాకియా వన్దింసు.

తదా కిర భగవా యమకపాటిహారియం కరోన్తో లోకవివరణపాటిహారియమ్మి అకాసి - యస్మిం వత్తమానే మనుస్సా
మనుస్సలోకే యథారితా యథానిసిన్నావ చాతుమహారాజికతో పట్టాయ యావ అకనిట్టభవనా సబ్బే దేవే తత్త తత్త అత్తనో
భవనే కీళన్తే దిబ్బానుభావేన జోతన్తే మహతిం దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవన్తే సన్తాని సమాపత్తిసుఖాని అనుభవన్తే అజ్ఞామజ్ఞాం
ధమ్మం సాకచ్చన్తే చ బుద్ధానుభావేన అత్తనో మంసచక్కునావ పస్సన్తి. తథా హేట్టాపథవియం అట్టసు మహానిరయేసు,
సోళససు చ ఉస్సదనిరయేసు, లోకన్తరనిరయే చాతి తత్త తత్త మహాదుక్ఖం అనుభవమానే సత్తే పస్సన్తి.
దససహస్సిలోకధాతుయం దేవా మహచ్చదేవానుభావేన తథాగతం ఉపసక్కుమిత్వా అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతా పజ్జాలికా
నమస్సమానా పయిరుపాసన్తి, బుద్ధగుణపటిసంయుత్తా గాథాయో ఉదాహరన్తా ధోమేన్తి అప్పోటేన్తి హసన్తి పీతిసోమనస్సం
పవేదేన్తి. యం సన్ధాయ వుత్తం -

“భుమ్మా మహారాజికా తావతింసా, యామా చ దేవా తుసితా చ నిమ్మితా;

పరనిమ్మితా యేపి చ బ్రహ్మకాయికా, ఆనన్దితా విపులమకంసు ఘోస”న్తి. (బు. వం. ౧.౬)

తదా హి దసబలో “అతులం అత్తనో బుద్ధబలం దస్సేస్సామీ”తి మహాకరుణాయ సముస్సాహితో ఆకాసే
దససహస్సచక్కువాళసమాగమే చక్కుమం మాపేత్వా, ద్వాదసయోజనవిత్థితే సబ్బరతనమయే చక్కుమే రితో యథావుత్తం
దేవమనుస్సనయనవిహజ్ఞానం ఏకనిపాతభూతమచ్చరియం అనజ్ఞాసాధారణం బుద్ధానం సమాధిజ్ఞానానుభావదీపనం
పాటిహారియం దస్సేత్వా, పున తస్మిం చక్కుమే చక్కుమన్తో వేనేయ్యానం అజ్ఞాసయానురూపం అచిన్తేయ్యానుభావాయ
అనోపమాయ బుద్ధలీళాయ ధమ్మం దేసేసి. తేన వుత్తం -

“న హేతే జానన్తి సదేవమానుసా, బుద్ధో అయం కీదిసకో నరుత్తమో;

ఇద్ధిబలం పజ్ఞాబలఞ్చ కీదిసం, బుద్ధబలం లోకహితస్స కీదిసం.

“న హేతే జానన్తి సదేవమానుసా, బుద్ధో అయం ఏదిసకో నరుత్తమో;

ఇద్ధిబలం పజ్ఞాబలఞ్చ ఏదిసం, బుద్ధబలం లోకహితస్స ఏదిసం.

“హన్డాహం దస్సయిస్సామి, బుద్ధబలమనుత్తరం;

చక్కుమం మాపయిస్సామి, నభే రతనమణ్ణిత”న్తి. (బు. వం. ౧.౩-౨);

ఏవం తథాగతే అత్తనో బుద్ధానుభావదీపనం పాటిహారియం దస్సేత్వా ధమ్మం దేసేన్తే ఆయస్మా ధమ్మసేనాపతి
సారిపుత్తో రాజగహే గిజ్జకూటపబ్బతే రితో దిబ్బచక్కునా పస్సిత్వా, తేన బుద్ధానుభావసన్దస్సనేన అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతో

“హన్డాహం భియ్యోనోమత్తాయ బుద్ధానుభావం లోకస్స పాకటం కరిస్సామీ”తి సజ్ఞాతపరివితక్కో అత్తనో పరివారభూతానం
 పశ్చాన్నం భిక్షుసతానం తమత్తం ఆరోచేత్వా ఇద్దియా ఆకాసేన తావదేవ ఆగన్త్వా సపరివారో భగవంతం ఉపసజ్ఞమిత్వా
 పశ్చాపతిట్ఠితేన వన్దిత్వా దసనఖసమోధానసముజ్జలమజ్జాలిం సిరసి పగ్గయ్య తథాగతస్స మహాభినీహారం
 పారమిపరిపూరణశ్చ పుచ్చి. భగవా తం కాయసక్ఠిం కత్వా తత్థ సన్నిపతితమనుస్సానశ్చవ
 దససహస్సచక్రవాళదేవప్రహ్లానశ్చ అత్తనో బుద్ధానుభావం పరిదీపయన్తో బుద్ధవంసం దేసేసి. తేన వుత్తం -

“సారిపుత్తో మహాపజ్ఞో, సమాధిజ్ఞానకోవిదో;
 పజ్ఞాయ పారమిప్పత్తో, పుచ్చతి లోకనాయకం.

“కీదిసో తే మహావీర, అభినీహరో నరుత్తమ;
 కమ్మి కాలే తయా ధీర, పట్టితా బోధిముత్తమా.

“దానం సీలశ్చ నేక్ఖమ్మం, పజ్ఞా వీరియశ్చ కీదిసం;
 ఖన్తి సచ్చమధిట్ఠానం, మేత్తుపేక్ఖా చ కీదిసా.

“దస పారమీ తయా ధీర, కీదిసీ లోకనాయక;
 కథం ఉపపారమీ పుణ్ణా, పరమత్థపారమీ కథం.

“తస్స పుట్టో వియాకాసి, కరవీకమధురగిరో;
 నిబ్బాపయన్తో హదయం, హాసయన్తో సదేవక”న్తి. (బు. వం. ౧.౭౪-౭౮);

ఏవం భగవతా బుద్ధవంసే దేసితే ఆయస్మా ధమ్మసేనాపతి “అహో బుద్ధానం హేతుసమ్మదా, అహో
 సముదాగమసమ్మత్తి, అహో మహాభినీహారసమిజ్జనా, దుక్కరం వత భగవతా కతం ఏత్తకం కాలం ఏవం పారమియో
 పూరేన్తేన, ఏవంవిధస్స బోధిసమ్మారసమ్మరణస్స అనుచ్ఛవికమేవ చేతం ఫలం, యదిదం సబ్బజ్ఞాతా బలేసు చ వసీభావో
 ఏవంమహిద్ధికతా ఏవంమహానుభావతా”తి బుద్ధగుణారమ్మణం జ్ఞాణం పేసేసి. నో అనజ్ఞాసాధారణం భగవతో సీలం సమాధి
 పజ్ఞా విముత్తి విముత్తిజ్ఞానదస్సనం హిరిఽత్తప్పం సద్ధావీరియం సతిసమ్మజ్జణం సీలవిసుద్ధి దిట్ఠివిసుద్ధి సమధవిపస్సనా
 తీణి కుసలమూలాని తీణి సుచరితాని తయో సమ్మావితక్కా తిస్సో అనవజ్జసజ్ఞాయో తిస్సో ధాతుయో చత్తారో సతిపట్టానా
 చత్తారో సమ్మప్పధానా చత్తారో ఇద్దిపాదా చత్తారో అరియమగ్గా చత్తారి అరియఫలాని చతస్సో పటిసమ్మిదా
 చతుయోనిపరిచ్ఛేదకజ్ఞాణాని చత్తారో అరియవంసా చత్తారి వేసారజ్జజ్ఞాణాని పశ్చ పధానియజ్ఞాని పశ్చజ్ఞీకో
 సమ్మాసమాధి పశ్చన్ద్రియాని పశ్చ బలాని పశ్చ నిస్సరణీయా ధాతుయో పశ్చ విముత్తాయతనజ్ఞాణాని పశ్చ
 విముత్తిపరిపాచనీయా ధమ్మా ఛ సారణీయా ధమ్మా ఛ అనుస్సతిట్ఠానాని ఛ గారవా ఛ నిస్సరణీయా ధాతుయో ఛ
 సతతవిహారా ఛ అనుత్తరియాని ఛ నిబ్బేధభాగియా సజ్ఞా ఛ అభిజ్ఞా ఛ అసాధారణజ్ఞాణాని సత్త అపరిహానియా ధమ్మా
 సత్త అరియధనాని సత్త బోజ్జుగ్గా సత్త సప్పురిసధమ్మా సత్త నిద్దసవత్థాని సత్త సజ్ఞా సత్త దక్ఖిణేయ్యపుగ్గలదేసనా సత్త
 ఖీణాసవబలదేసనా అట్ట పజ్ఞాపటిలాభహేతుదేసనా అట్ట సమ్మత్తాని అట్ట లోకధమ్మాతిక్కమా అట్ట ఆరమ్భవత్థాని అట్ట
 అక్ఖణదేసనా అట్ట మహాపురిసవితక్కా అట్ట అభిభాయతనదేసనా అట్ట విమోక్షా నవ యోనినోమనసికారమూలకా ధమ్మా

నవ పారిసుద్ధిపథానియజ్ఞాని నవ సత్తావాసదేసనా నవ ఆఘాతప్పటివినయా నవ పజ్ఞా నవ నానత్తదేసనా నవ అనుపుబ్బవిహారా దస నాథకరణా ధమ్మా దస కసిణాయతనాని దస కుసలకమ్మపథా దస సమ్మత్తాని దస అరియవాసా దస అసీక్ఖా ధమ్మా దస రతనాని దస తథాగతబలాని ఏకాదస మేత్తానిసంసా ద్వాదస ధమ్మచక్కాకారా తేరస ధుతజ్ఞగుణా చుద్దస బుద్ధజ్ఞాణాని పఞ్చదస విముత్తిపరిపాచనీయా ధమ్మా సోళసవిధా ఆనాపానస్సతీ సోళస అపరమ్మరియా ధమ్మా అట్టారస బుద్ధధమ్మా ఏకూనవీసతి పచ్చవేక్షణజ్ఞాణాని చతుచత్తాలీస జ్ఞాణవత్థూని పజ్ఞాస ఉదయబ్బయజ్ఞాణాని పరోపజ్ఞాస కుసలధమ్మా సత్తసత్తతి జ్ఞాణవత్థూని చతువీసతికోటిసతసహస్ససమాపత్తిసజ్ఞారితమహావజిరజ్ఞాణం అనంతనయసమంతపట్టానపవచయపచ్చవేక్షణదేసనాజ్ఞాణాని తథా అనంతాసు లోకధాతుసు అనంతానం సత్తానం ఆసయాదివిభావనజ్ఞాణాని చాతి ఏవమాదికే అచింతేయ్యానుభావే బుద్ధగుణే ధమ్మన్వయతో అనుగచ్ఛంతో అనుస్సరంతో నేవ అంతం, న పమాణం పస్సి. థేరో హి అత్తనోపి నామ గుణానం అంతం వా పమాణం వా ఆవజ్ఞేంతో న పస్సతి, సో భగవతో గుణానం పమాణం కిం పస్సిస్సతి? యస్స యస్స హి పజ్ఞా మహతీ జ్ఞాణం విసదం, సో సో బుద్ధగుణే మహంతతో సద్దహతి, ఇతి థేరో భగవతో గుణానం పమాణం వా పరిచ్ఛేదం వా అపస్సంతో “మాదిసస్స నామ సావకపారమిజ్ఞాణే రితస్స బుద్ధగుణా జ్ఞాణేన పరిచ్ఛిన్దితుం న సక్కా, పగేవ ఇతరేసం. అహో అచింతేయ్యా అపరిమేయ్యభేదా మహానుభావా సబ్బజ్ఞాగుణా, కేవలం పనేతే ఏకస్స బుద్ధజ్ఞాణస్సేవ సబ్బసో గోచరా, నాజ్ఞోసం. కథేతుం పన సమ్మాసమ్మద్ధేహిపి విత్థారతో న సక్కాయేవా”తి నిట్టమగమాసి. వుత్తజ్ఞోతం -

“బుద్ధోపి బుద్ధస్స భణేయ్య వణ్ణం, కప్పమ్మి చే అజ్ఞామభాసమానో;

ఖీయేథ కప్పో చిరదీఘమంతరే, వణ్ణో న ఖీయేథ తథాగతస్సా”తి. (దీ. ని. అట్ట. ౧.౩౦౪; ౩.౧౪౧; ఉదా. అట్ట. ౨౩);

ఏవం బుద్ధానం గుణమహంతతం నిస్సాయ ఉప్పన్నబలవపీతిసోమనస్సో పున చింతేసి - “ఏవరూపానం నామ బుద్ధగుణానం హేతుభూతా బుద్ధకారకా ధమ్మా పారమియో అహో మహానుభావా. కతమాసు ను ఖో జాతీసు పారమితా పరిపాచితా, కథం వా పరిపాకం గతా, హంతాహం ఇమమత్తం పుచ్చంతో ఏవమ్మి సముదాగమతో పట్టాయ బుద్ధానుభావం ఇమస్స సదేవకస్స లోకస్స పాకటతరం కరిస్సామీ”తి. సో ఏవం చింతేత్వా భగవంతం ఇమం పజ్ఞం అపుచ్చి - “కతమాసు ను ఖో, భంతే , జాతీసు ఇమే బుద్ధకారకా ధమ్మా పరిపాచితా, కథం వా పరిపాకం గతా”తి? అథస్స భగవా తస్మిం రతనచక్రమే తిసన్ధిపల్లజ్ఞం ఆభుజిత్వా యుగన్ధరపబ్బతే బాలసూరియో వియ విరోచమానో నిసిన్తో “సారిపుత్త, మయ్ఘం బుద్ధకారకా ధమ్మా సమాదానతో పట్టాయ నిరంతరం సక్కచ్చకారితాయ వీరియూపత్తమ్మేన చ సబ్బేసు కప్పేసు భవతో భవం జాతితో జాతిం పరిపచ్చంతాయేవ అహీసుం, ఇమస్మిం పన భద్దకప్పే ఇమాసు జాతీసు తే పరిపక్కా జాతా”తి దస్సేంతో “కప్పే చ సతసహస్స”తిఆదినా చరియాపిటకం బుద్ధాపథానియన్తి దుతియాభిధానం ధమ్మపరియాయం అభాసి. అపరే పన “రతనచక్రమే చక్రమంతో దేవాదిదేవో దేవబ్రహ్మాదీహి పూజియమానో నిగ్రోధారామే ఓతరిత్వా వీసతిసహస్సఖీణాసవపరిపుతో పజ్ఞాత్తవరబుద్ధాసనే నిసిన్తో భగవా వుత్తనయేనేవ ఆయస్మతా సారిపుత్తేన పుచ్చితో చరియాపిటకం దేసేసీ”తి వదన్తి. ఏత్తావతా దూరేనిదానఅవిదూరేనిదానాని సజ్ఞేపతో దస్సేత్వా చరియాపిటకస్స సన్తికేనిదానం విత్థారతో నిద్దిట్టన్తి వేదితబ్బం. దూరేనిదానం పన అసజ్ఞేయ్యవిభావనాయం ఆవి భవిస్సతీతి.

౧. ఇదాని “కప్పే చ సతసహస్సే”తి ఆదినయప్పవత్తాయ చరియాపిటకపాళియా అర్థసంవణ్ణనా హోతి. తత్తాయం కప్ప-సద్ధో సఉపసగ్గో అనుపసగ్గో చ వితక్కువిధానపటిభాగపజ్జాత్తికాలపరమాయుసమణవోహరసమస్తభావాభిసద్ధహన-చేదనవినియోగవినయకిరియాల్సన్నరకప్పతణ్ణాదిట్టిఅసజ్ఞేయ్యకప్పమహాకప్పాదీసు దిస్సతి. తథా హేస “నేక్ఖమ్మసజ్ఞప్పో అబ్యాపాదసజ్ఞప్పో”తి ఆదీసు (మ. ని. ౩.౧౩౭) వితక్కే ఆగతో. “చీవరే వికప్పం ఆపజ్జేయ్యా”తి ఆదీసు (పారా. ౬౪౨) విధానే, అధికవిధానం ఆపజ్జేయ్యాతి అత్తో. “సత్తుకప్పేన వత కిర, భో, సావకేన సద్ధిం మస్తయమానా న జానిమ్మా”తి ఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౬౦) పటిభాగే. సత్తుసదీసేనాతి అయత్తో తత్త అత్తో. “ఇధాయస్మా, కప్పో”తి ఆదీసు (సు. ని. ౧౦౯౮) పజ్జాత్తియం. “యేన సుదం నిచ్చకప్పం విహరామీ”తి ఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౮౭) కాలే. “ఆకజ్ఞమానో, ఆనన్ద, తథాగతో కప్పం వా తిట్ఠేయ్య కప్పావసేసం వా”తి ఆదీసు (దీ. ని. ౨.౧౭౮; ఉదా. ౨౧) పరమాయుమ్మి. ఆయుకప్పో హి ఇధ కప్పోతి అధిప్పేతో. “అనుజానామి, భిక్ఖవే, పశ్చాహి సమణకప్పేహి ఫలం పరిభుజ్జాతు”త్తి ఆదీసు (చూళవ. ౨౨౦) సమణవోహరే. “కేవలకప్పం జేతవనం ఓభాసేత్వా”తి ఆదీసు (ఖు. పా. ౨.౧; సు. ని. మజ్జలసుత్త) సమస్తభావే. “సద్ధా సద్ధహనా ఓకప్పనా అభిప్పసాదో”తి ఆదీసు (ధ. స. ౧౨) అభిసద్ధహనే, సద్ధాయన్తి అత్తో. “అలజ్ఞతో కప్పితకేసమస్సూ”తి ఆదీసు (వి. వ. ౧౦౯౪; జా. ౨.౨౨.౧౩౬౮) చేదనే. “ఏవమేవ ఇతో దిన్నం, పేతానం ఉపకప్పతీ”తి ఆదీసు (ఖు. పా. ౭.౭; పే. వ. ౨౦) వినియోగే. “కప్పకతేన అకప్పకతం సంసిద్ధితం హోతీ”తి ఆదీసు (పాచి. ౩౭౧) వినయకిరియాయం. “అత్తి కప్పో నిపజ్జితుం, హద్దాహం నిపజ్జామీ”తి ఆదీసు లేసే. “ఆపాయికో నేరయికో కప్పట్టో సజ్ఞభేదకో...పే... కప్పం నిరయమ్మి పచ్చతీ”తి (ఇతిపు. ౧౮; చూళవ. ౩౨౪; కథా. ౬౨౭, ౮౬౨) చ ఆదీసు అన్నరకప్పే.

“న కప్పయన్తి న పురేక్షరోన్తి, ధమ్మాపి తేసం న పటిచ్చితాసే;
న బ్రాహ్మణో సీలవతేన నేయ్యా, పారజ్ఞతో న పచ్చేతి తాదీ”తి. -

ఆదీసు (సు. ని. ౮౦౯) తణ్ణాదిట్టిసు. తథా హి వుత్తం నిద్దేసే “కప్పాతి ఉద్ధానతో ద్వే కప్పా తణ్ణాకప్పో దిట్ఠికప్పో”తి (మహాని. ౨౮). “అనేకేపి సంవట్టకప్పే అనేకేపి వివట్టకప్పే”తి ఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౪౪; మ. ని. ౧.౬౮) అసజ్ఞేయ్యకప్పే. “చత్తారిమాని, భిక్ఖవే, కప్పస్స అసజ్ఞేయ్యానీ”తి ఆదీసు (అ. ని. ౪.౧౨౬) మహాకప్పే. ఇధాపి మహాకప్పేయేవ దట్టట్టో (దీ. ని. అట్ట. ౧.౨౯; ౩.౨౭౨; సు. ని. అట్ట. ౧.౧.౧; అ. ని. అట్ట. ౨.౩.౧౨౮; ఖు. పా. అట్ట. ౨.ఏవమిచ్ఛాద్దిపారవణ్ణనా).

తత్తాయం పదసిద్ధి - కప్పీయతీతి కప్పో, ఏత్తకాని వస్సానీతి వా ఏత్తకాని వస్ససతానీతి వా ఏత్తకాని వస్ససహస్సానీతి వా ఏత్తకాని వస్ససతసహస్సానీతి వా సంవచ్చరవసేన గణేతుం అసక్కుణేయ్యత్తా కేవలం సాసపరాసిఉపమాదీహి కప్పేతట్టో పరికప్పేతట్టపరిమాణోతి అత్తో. వుత్తజ్ఞోతం -

“కీవ దీఘా ను ఖో, భన్తే, కప్పోతి? దీఘా ఖో, భిక్ఖు, కప్పో, సో న సుకరో సజ్ఞాతుం ‘ఏత్తకాని వస్సానీతి వా ‘ఏత్తకాని వస్ససతానీతి వా ‘ఏత్తకాని వస్ససహస్సానీతి వా ‘ఏత్తకాని వస్ససతసహస్సానీతి వా. సక్కా పన, భన్తే, ఉపమం కాతున్తి? ‘సక్కా, భిక్ఖూ’తి భగవా అవోచ. సేయ్యథాపి, భిక్ఖు, యోజనం ఆయామేన యోజనం విత్థారేన యోజనం ఉట్టేధేన మహాసాసపరాసి. తతో వస్ససతస్స వస్ససహస్సస్స అచ్చయేన ఏకమేకం సాసపం

ఉద్ధరేయ్య, ఖిప్పతరం ఖో సో, భిక్కు, మహాసాసపరాసి ఇమినా ఉపక్కమేన పరిక్ష్ణయం పరియాదానం గచ్ఛేయ్య, న త్వేవ కప్పో, ఏవం దీఘో ఖో, భిక్కు, కప్పో"తి (సం. ని. ౨.౧౨౮).

స్వాయం మహాకప్పో సంవట్టాదివసేన చతుఅసఙ్ఖ్యేయ్యకప్పసఙ్గహో. వుత్తమ్మి చేతం -

“చత్తారిమాని, భిక్ఖవే, కప్పస్స అసఙ్ఖ్యేయ్యాని. కతమాని చత్తారి? సంవట్టో, సంవట్టటాయీ, వివట్టో, వివట్టటాయీ”తి (అ. ని. ౪.౧౨౬).

తత్త తయో సంవట్టా - తేజోసంవట్టో, ఆపోసంవట్టో, వాయోసంవట్టోతి. తిస్సో సంవట్టసీమా - ఆభస్సరా, సుభకిణ్ణా, వేహప్పలాతి. యదా హి కప్పో తేజేన సంవట్టతి, ఆభస్సరతో హేట్టా అగ్గినా డయ్యతి. యదా ఆపేన సంవట్టతి, సుభకిణ్ణతో హేట్టా ఉదకేన విలీయతి. యదా వాయునా సంవట్టతి, వేహప్పలతో హేట్టా వాతేన విద్ధంసతి. విత్థారతో పన కోటిసతసహస్సచక్కవాళం వినస్సతి, యం బుద్ధానం ఆణాక్ఖేత్తన్తి వుచ్చతి. తేసు తీసు సంవట్టేసు యథాక్కమం కప్పవినాసకమహామేఘతో యావ జాలాయ వా ఉదకస్స వా వాతస్స వా ఉపచ్ఛేదో ఇదం ఏకం అసఙ్ఖ్యేయ్యం సంవట్టో నామ. కప్పవినాసకజాలాదిపచ్ఛేదతో యావ కోటిసతసహస్సచక్కవాళపరిపూరకో సమ్మత్తిమహామేఘా ఉట్టహాతి, ఇదం దుతియం అసఙ్ఖ్యేయ్యం సంవట్టటాయీ నామ.

సమ్మత్తిమహామేఘతో యావ చన్దిమసూరియపాతుభావో, ఇదం తతియం అసఙ్ఖ్యేయ్యం వివట్టో నామ. చన్దిమసూరియపాతుభావతో యావ పున కప్పవినాసకమహామేఘా, ఇదం చతుత్థం అసఙ్ఖ్యేయ్యం వివట్టటాయీ నామ. ఇమేసు చతుసఠ్ఠిఅంతరకప్పసఙ్గహం వివట్టటాయీ. తేన సమానకాలపరిచ్ఛేదా వివట్టాదయో వేదితబ్బా. “వీసతిఅంతరకప్పసఙ్గహం”న్తి ఏకే. ఇతి ఇమాని చత్తారి అసఙ్ఖ్యేయ్యాని ఏకో మహాకప్పో హోతి. తేన వుత్తం “స్వాయం మహాకప్పో సంవట్టాదివసేన చతుఅసఙ్ఖ్యేయ్యకప్పసఙ్గహో”తి.

కప్పేతి చ అచ్చంతసంయోగవసేన ఉపయోగబహువచనం. సతసహస్సేతి కప్పసద్దసమ్బద్ధేన చాయం పుల్లిఙ్గనిద్దేసో, ఇథాపి అచ్చంతసంయోగవసేనేవ బహువచనం. సమానాధికరణత్వోతం పదద్వయం. చతురో చ అసఙ్ఖియేతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. కస్స పన అసఙ్ఖియేతి అఙ్గాస్స అవుత్తత్తా కప్పస్స చ వుత్తత్తా పకరణతో కప్పానన్తి అయమత్తో విఙ్ఘాయితేవ. న హి వుత్తం వజ్జేత్వా అవుత్తస్స కస్సచి గహణం యుత్తన్తి. చ-సద్ధో సమ్మిణ్ణనత్తో, మహాకప్పానం చతురో అసఙ్ఖ్యేయ్యే సతసహస్సే చ మహాకప్పేతి అయఙ్ఘోత్థ అత్తో. అసఙ్ఖియేతి ఏత్థ సఙ్ఖాతుం న సక్కాతి అసఙ్ఖియా, గణనం అతిక్కన్తాతి అత్తో. “అసఙ్ఖ్యేయ్యన్తి ఏకో గణనవిసేసో”తి ఏకే. తే హి ఏకతో పట్టాయ మహాబలక్ఖపరియోసానాని ఏకూనసఠ్ఠిట్టానాని వజ్జేత్వా దసమహాబలక్ఖాని అసఙ్ఖ్యేయ్యం నామ, సఠ్ఠిమట్టానంతరన్తి వదన్తి. తం న యుజ్జతి, సఙ్ఖ్యారానంతరం నామ గణనవిసేసో, తస్స అసఙ్ఖ్యేయ్యభావాభావతో ఏకం రానంతరం అసఙ్ఖ్యేయ్యఙ్గాతి విరుద్ధమేతం. నను చ అసఙ్ఖ్యభావేన అసఙ్ఖ్యేయ్యత్తేపి తస్స చతుర్బిధభావో న యుజ్జతీతి? నో న యుజ్జతి. చతుాసు రానేసు అసఙ్ఖ్యేయ్యభావస్స ఇచ్చితత్తా. తత్తాయమాదితో పట్టాయ విభావనా -

అతీతే కిర ఏకస్మిం కప్పే తణ్ణక్కరో మేధక్కరో సరణక్కరో దీపక్కరోతి చత్తారో సమ్మాసమ్ముద్ధా అనుక్కమేన లోకే ఉప్పజ్జింసు. తేసు దీపక్కరస్స భగవతో కాలే అమరవతీ నామ నగరం అహోసి. తత్త సుమేధో నామ బ్రాహ్మణో పటివసతి

ఉభయో సుజాతో మాతీతో చ పితీతో చ, సంసుద్ధగహణీకో యావ సత్తమా కులపరివట్టా అక్ష్తితో అనుపక్కుట్టో జాతివాదేన, అభిరూపో దస్సనీయో పాసాదికో పరమాయ వణ్ణపోక్షరతాయ సమన్నాగతో. సో అణ్ణం కమ్మం అకత్వా బ్రాహ్మణసిప్పమేవ ఉగ్గణ్ణీ. తస్స దహరకాలేయేవ మాతాపితరో కాలమకంసు. అథస్స రాసివడ్డకో అమచ్ఛో ఆయపోత్థకం ఆహరిత్వా సువణ్ణరజతమణిముత్తాదిభరితే సారగట్టే వివరిత్వా “ఏత్తకం తే, కుమార, మాతుసంతకం, ఏత్తకం తే పితుసంతకం, ఏత్తకం తే అయ్యకపయ్యకాన”న్తి యావ సత్తమా కులపరివట్టా ధనం ఆచిక్కిత్వా “ఏతం ధనం పటిపజ్జాహీ”తి ఆహ. సుమేధపణ్ణితో చిన్తేసి – “ఇమం ఏవం బహుం ధనం సంహరిత్వా మయ్యం మాతాపితాదయో పరలోకం గచ్ఛన్తా ఏకకహపణమ్మి గహేత్వా న గతా, మయా పన గహేత్వా గమనకారణం కాతుం వట్టతీ”తి. సో రణ్ణో ఆరోచేత్వా నగరే భేరిం చరాపేత్వా మహాజనస్స దానం దత్వా హిమవంతప్పదేసం గత్వా తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా సత్తాహినేవ అట్ట సమాపత్తియో పశ్చా చ అభిణ్ణాయో నిబ్బత్తేత్వా సమాపత్తివిహారేహి విహరతి.

తస్మింశ్చ కాలే దీపజ్కరదసబలో పరమాభిసమ్మోధిం పత్వా పవత్తితవరధమ్మచక్కో చతుహి ఖీణాసవసతసహస్సేహి పరివుతో అనుపుట్టేన చారికం చరమానో రమ్మవతీనగరం నామ పత్వా తస్స అవిదూరే సుదస్సనమహావిహారే పటివసతి. రమ్మవతీనగరవాసిनో “సత్తా కిర అమ్మాకం నగరం పత్వా సుదస్సనమహావిహారే పటివసతీ”తి సుత్వా గన్ధమాలాదిహత్తా సత్తారం ఉపసజ్కమిత్వా వన్దిత్వా గన్ధమాలాదీహి పూజేత్వా ఏకమన్తం నిసిన్నా ధమ్మదేసనం సుత్వా స్వాతనాయ నిమన్తేత్వా ఉట్టాయాసనా పక్కమింసు. తే పునదివసే మహాదానం సజ్జేత్వా నగరం అలజ్కరిత్వా దసబలస్స ఆగమనమగ్గం హట్టతుట్టా సోధేన్తి.

తస్మింశ్చ కాలే సుమేధతాపసో ఆకాసేన గచ్ఛన్తో తే హట్టతుట్టే మనుస్సే దిస్సా “అమ్మో, కస్స తుమ్హే ఇమం మగ్గం సోధేథా”తి పుచ్చి? తేహి “సమ్మాసమ్మద్ధస్స ఆగమనమగ్గం సోధేమా”తి వుత్తే అతీతేసు బుద్ధేసు కతాధికారత్తా “బుద్ధో”తి వచనం సుత్వా ఉప్పన్నపీతినోమనస్సో తావదేవ ఆకాసతో ఓరుయ్య “మయ్యమ్మి ఓకాసం దేధ, అహమ్మి సోధేస్సామీ”తి తేహి దస్సితం ఓకాసం “కిణ్హాపి అహం ఇమం ఇద్దియా సత్తరతనవిచిత్తం కత్వా అలజ్కరితుం పహోమి, అజ్ఞ పన మయా కాయవేయ్యావచ్చం కాతుం వట్టతి, కాయారహం పుణ్ణం గణ్ణిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా తిణకచవరాదయో నీహరిత్వా పంసుం ఆహరిత్వా సమం కరోన్తో సోధేతి. అనిట్టితేయేవ పన తస్స పదేసస్స సోధనే దీపజ్కరో భగవా మహానుభావానం ఛళభిణ్ణానం ఖీణాసవానం చతుహి సతసహస్సేహి పరివుతో తం మగ్గం పటిపజ్జి. సుమేధపణ్ణితో “సమ్మాసమ్మద్ధో బుద్ధసావకా చ మా చిక్ఖల్లం అక్కమన్తూ”తి అత్తనో వాకచీరశ్చ చమ్మఖణ్ణశ్చ జటాకలాపశ్చ పసారేత్వా సయశ్చ యేన భగవా తేన సీసం కత్వా అవకుజ్జో నిపజ్జి. ఏవశ్చ చిన్తేసి – “సచాహం ఇచ్చిస్సామి, ఇమస్స భగవతో సావకో హుత్వా అజ్ఞేవ కిలేసే ఘాతేస్సామి. కిం మయ్యం ఏకకేనేవ సంసారమహోఘతో నిత్థరణేన? యంనూనాహమ్మి ఏవరూపో సమ్మాసమ్మద్ధో హుత్వా సదేవకం లోకం సంసారమహణ్ణవతో తారేయ్య”న్తి. ఇతి సో అట్టజ్గసమన్నాగతమహాభినీహారవసేన చిత్తం పణిధేసి. అథ భగవా ఆగత్వా తస్స ఉస్సీసకే రత్వా చిత్తాచారం సమిజ్జనభావశ్చస్స శత్వా “అయం ఇతో కప్పసతసహస్సాధికానం చతున్నం అసజ్జేయ్యానం మత్థకే గోతమో నామ సమ్మాసమ్మద్ధో భవిస్సతీ”తి సబ్బం ఇమం భగవతో పవత్తిం బ్యాకరిత్వా పక్వామి.

తతో అపరేపి కోణ్ణజ్ఞభగవన్తం ఆదిం కత్వా అనుక్కమేన ఉప్పన్నా యావ కస్సపదసబలపరియోసానా సమ్మాసమ్మద్ధా మహాసత్తం “బుద్ధో భవిస్సతీ”తి బ్యాకరింసు. ఇతి అమ్మాకం బోధిసత్తస్స పారమియో పూరేన్తస్సేవ

చతువీసతి సమ్మాసమ్ముద్ధా ఉప్పన్నా. యస్మిం పన కప్పే దీపఙ్కరదసబలో ఉదపాది, తస్మిం అణ్ణోపి తయో బుద్ధా అహీసుం. తేసం సన్నికే బోధిసత్తస్స బ్యాకరణం నాహోసి, తస్మా తే ఇధ న గహితా. పోరాణట్టకథాయం పన తమ్మా కప్పా పట్టాయ సబ్బబుద్ధే దస్సేతుం ఇదం వుత్తం -

“తణ్ణఙ్కరో మేధఙ్కరో, అథోపి సరణఙ్కరో;
దీపఙ్కరో చ సమ్ముద్ధో, కోణ్ణణ్ణో ద్విపదుత్తమో.

“మఙ్గలో చ సుమనో చ, రేవతో నోభితో ముని;
అనోమదస్సీ పదుమో, నారదో పదుముత్తరో.

“సుమేధో చ సుజాతో చ, పియదస్సీ మహాయసో;
అత్తదస్సీ ధమ్మదస్సీ, సిద్ధత్తో లోకనాయకో.

“తిస్సో పుస్సో చ సమ్ముద్ధో, విపస్సీ సిఖి వేస్సభూ;
కకుసన్ధో కోణాగమనో, కస్సపో చాపి నాయకో.

“ఏతే అహీసుం సమ్ముద్ధా, వీతరాగా సమాహితా;
సతరంసీవ ఉప్పన్నా, మహాతమవినోదనా;

జలిత్వా అగ్గిక్ఖన్ధావ, నిబ్బుతా తే ససావకా”తి. (జా. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా; అప. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా);

తత్త దీపఙ్కరదసబలస్స చ కోణ్ణణ్ణదసబలస్స చ అన్తరే మహాకప్పానం ఏకం అసఙ్ఖేయ్యం బుద్ధసుఞ్ణో లోకో అహోసి, తథా భగవతో కోణ్ణణ్ణస్స చ భగవతో మఙ్గలస్స చ అన్తరే, తథా భగవతో నోభితస్స చ భగవతో అనోమదస్సీస్స చ అన్తరే, తథా భగవతో నారదస్స చ భగవతో పదుముత్తరస్స చ అన్తరే. వుత్తణ్ణోతం బుద్ధవంసీ (బు. వం. ౨౮.౩, ౪, ౬, ౯) -

“దీపఙ్కరస్స భగవతో, కోణ్ణణ్ణస్స చ సత్థునో;
ఏతేసం అన్తరా కప్పా, గణనాతో అసఙ్ఖియా.

“కోణ్ణణ్ణస్స అపరేన, మఙ్గలో నామ నాయకో;
తేసమ్మి అన్తరా కప్పా, గణనాతో అసఙ్ఖియా.

“నోభితస్స అపరేన, అనోమదస్సీ మహాయసో;
తేసమ్మి అన్తరా కప్పా, గణనాతో అసఙ్ఖియా.

“నారదస్స భగవతో, పదుముత్తరస్స సత్థునో;
తేసమ్మి అన్తరా కప్పా, గణనాతో అసఙ్ఖియా”తి.

ఏవం గణనాతీతతాయ అసంఖ్యేయ్యత్యేపి చతుసు రానేసు మహాకప్పానం గణనాతిక్రమేన “చతురో చ అసంఖ్యేయే”తి వుత్తం, న సంఖ్యోవిసేసేనాతి వేదితబ్బం. యస్మా పన పదుముత్తరదసబలస్స చ సుమేధదసబలస్స చ అంతరే తింసకప్పసహస్సాని, సుజాతదసబలస్స చ పియదస్సీదసబలస్స చ అంతరే నవసహస్సాధికానం కప్పానం సట్టిసహస్సాని ద్వాసీతుత్తరాని అట్ట చ సతాని, ధమ్మదస్సీదసబలస్స చ సిద్ధత్తదసబలస్స చ అంతరే వీసతి కప్పా, సిద్ధత్తదసబలస్స చ తిస్సదసబలస్స చ అంతరే ఏకో కప్పో , భగవతో విపస్సిస్స చ భగవతో సిఖిస్స చ అంతరే సట్టి కప్పా, భగవతో చ వేస్సభుస్స భగవతో చ కకుసన్ధస్స అంతరే తింస కప్పా, ఇతి పదుముత్తరదసబలస్స ఉప్పన్నకప్పతో పట్టాయ హేట్థా తేసం తేసం బుద్ధానం ఉప్పన్నకప్పేహి ఇమినా చ భద్దకప్పేన సద్ధిం సతసహస్సమహాకప్పా. తే సన్ధాయ వుత్తం “కప్పే చ సతసహస్సే”తి. ఇమస్మిం పనత్థే విత్థారియమానే సబ్బం బుద్ధవంసపాళిం ఆహరిత్వా సంవణ్ణేతబ్బం హోతితి అతివిత్థారభీరుకస్స మహాజనస్స చిత్తం అనురక్ఖంతా న విత్థారయిమ్మ. అత్థికేహి బుద్ధవంసతో (బు. వం. ౧.౧ ఆదయో) గహేతబ్బో. యోపి చేత్థ వత్తబ్బో కథామగ్గో, సోపి అట్టసాలినియా (ధ. స. అట్ట. సుమేధకథా) ధమ్మసంఘహవణ్ణనాయ జాతకట్టకథాయ (జా. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా) చ వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

ఏత్తంతరేతి ఏత్త అంతరసద్ధో -

“నదీతీరేసు సణ్ణానే, సభాసు రథియాసు చ;

జనా సంఘమ్మ మస్తేన్తి, మఱ్ఱ తఱ్ఱ కిమంతర”న్తి. (సం. ని. ౧.౨౨౮) -

ఆదీసు కారణే ఆగతో. “అద్దసా ఖో మం, భస్తే, అఱ్ఱతరా ఇత్థీ విజ్ఞంతరికాయ భాజనం ధోవన్తి”తిఆదీసు (మ. ని. ౨.౧౪౯) ఖణే, విజ్ఞనిచ్చరణక్ఖణేతి అత్థో. “యస్సంతరతో న సన్తి కోపా”తిఆదీసు (ఉదా. ౨౦) చిత్తే. “అంతరా చ గయం అంతరా చ బోధి”న్తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౮౨; మహావ. ౧౧) వివరే. “న ఉపజ్ఞాయస్స భణమానస్స అంతరంతరా కథా ఓపాతేతబ్బా”తిఆదీసు (మహావ. ౬౬) వేమజ్ఞే. ఇథాపి వేమజ్ఞేయేవ దట్టబ్బో (దీ. ని. అట్ట. ౧.౧; అ. ని. అట్ట. ౨.౪.౩౬), తస్మా ఏతస్మిం అంతరే వేమజ్ఞేతి అత్థో. ఇదం వుత్తం హోతి - యస్మిం మహాకప్పే అవ్హాకం భగవా సుమేధపణ్ణితో హుత్వా దీపఙ్కరస్స భగవతో పాదమూలే -

“మనుస్సత్తం లిఙ్గసమ్మత్తి, హేతు సత్థారదస్సనం;

పబ్బజ్ఞా గుణసమ్మత్తి, అధికారో చ ఛన్దతా”తి. (బు. వం. ౨.౨౯) -

ఏవం వుత్తేహి అట్టహి అట్టేహి సమన్నాగతం మహాభిసేహారం అకాసి, సమత్తింస పారమియో పవిచిని సమాదియి, సబ్బేపి బుద్ధకారకే ధమ్మే సమ్మాదేతుం ఆరభి, యష్టి చేతస్మిం భద్దకప్పే సబ్బసో పూరితపారమీ హుత్వా అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మజ్ఞి. ఇమేసం ద్విన్నం మహాకప్పానం అంతరే యథావుత్తపరిచ్ఛేదే కాలవిసేసేతి. కథం పనేతం విజ్ఞాయతీతి? “కప్పే చ సతసహస్సే, చతురో చ అసంఖ్యేయే”తి ఇదఱ్ఱో మహాకప్పానం పరిచ్ఛేదతో అపరిచ్ఛేదతో చ సంఖ్యోదస్సనం. సా ఖో పనాయం సంఖ్యో సంఖ్యేయ్యస్స ఆదిపరియోసానగ్గహణం వినా న సమ్మవతీతి యత్థ బోధిసమ్మారానమారమ్మో యత్థ చ తే పరియోసితా తదుభయమ్మి అవధిభావేన “ఏత్తంతరే”తి ఏత్త అత్థతో దస్సితన్తి విజ్ఞాయతి. అవధి చ పనాయం అభివిధివసేన వేదితబ్బో, న మరియాదావసేన, ఆరమ్మోసానకప్పానం ఏకదేసేన

అన్తోగధత్తా. నను చ నిప్పదేసేన తేసం అపరియాదానతో అభివిధి చ ఇధ న సమ్మవతీతి? న ఇదమేవం తదేకదేసేపి తబ్బోహారతో. యో హి తదేకదేసభూతో కప్పో, సో నిప్పదేసతో పరియాదిన్నోతి.

యం చరితం, సబ్బం తం బోధిపాచనన్తి ఏత్థ చరితన్తి చరియా, సమత్తింసపారమిసజ్ఘహ దానసీలాదిపటిపత్తి, జాతత్థచరియాలోకత్థచరియాబుద్ధత్థచరియానం తదన్తోగధత్తా. తథా యా చిమా అట్ట చరియా, సేయ్యధిదం – పణిధిసమ్మన్నానం చతుసు ఇరియాపథేసు ఇరియాపథచరియా, ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారానం అజ్ఞత్తికాయతనేసు ఆయతనచరియా, అప్పమాదవిహారీనం చతుసు సతిపట్టానేసు సతిచరియా, అధిచిత్తమనుయుత్తానం చతుసు ఝానేసు సమాధిచరియా, బుద్ధిసమ్మన్నానం చతుసు అరియసచ్చేసు ఇణచరియా, సమ్మా పటిపన్నానం చతుసు అరియమగ్గేసు మగ్గచరియా, అధిగతఫలానం చతుసు సామజ్ఞఫలేసు పత్తిచరియా, తిణ్ణం బుద్ధానం సబ్బసత్తేసు లోకత్థచరియాతి. తత్థ పదేసతో ద్విన్నం బోధిసత్తానం పచ్చేకబుద్ధబుద్ధసావకాన ఇన్ద్రియే లోకత్థచరియా, మహాబోధిసత్తానం పన సమ్మాసమ్మద్ధాన ఇన్ద్రియే నిప్పదేసతో. వుత్తజ్ఞోతం నిద్దేసే (చూళని. ఖగ్గవిసాణసుత్తనిద్దేస ౧౨౧; పటి. మ. ౧.౧౯౭) “చరియాతి అట్ట చరియాయో ఇరియాపథచరియా ఆయతనచరియా”తి విత్థారో. “అధిముచ్చన్తో సద్ధాయ చరతి, పగ్గణ్ణన్తో వీరియేన చరతి, ఉపట్టహన్తో సతియా చరతి, అవిక్ఖిపన్తో సమాధినా చరతి, పజానన్తో పజ్ఞాయ చరతి, విజానన్తో విజ్ఞాణేన చరతి, ఏవమ్మి పటిపన్నస్స కుసలా ధమ్మా ఆయతన్తీతి ఆయతనచరియాయ చరతి, ఏవమ్మి పటిపన్నో విసేసమధిగచ్ఛతీతి విసేసచరియాయ చరతీ”తి యా ఇమా అపరాపి అట్ట చరియా వుత్తా, తాసం సబ్బాసం పారమితాస్సేవ సమోరోధో వేదితబ్బో. తేన వుత్తం “చరితన్తి చరియా, సమత్తింసపారమిసజ్ఘహ దానసీలాదిపటిపత్తి”తి. హేతుచరియాయ ఏవ పన ఇధాధిప్పేతత్తా మగ్గచరియాపత్తిచరియానం ఇధ అనవరోధో వేదితబ్బో. తేన వుత్తం “సబ్బం తం బోధిపాచన”న్తి.

తత్థ సబ్బ-సద్దో సబ్బసబ్బం ఆయతనసబ్బం సక్కాయసబ్బం పదేససబ్బన్తి చతుసు అత్తేసు దిస్సతి. తథా హి “సబ్బే ధమ్మా సబ్బాకారేన బుద్ధస్స భగవతో ఇణముఖే ఆపాథమాగచ్ఛన్తీ”తిఆదీసు (మహాని. ౧౦౬; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮౦) సబ్బసబ్బస్మిం. “సబ్బం వో, భిక్షవే, దేసేస్సామి తం సుణాథ, కిఇచ్చ, భిక్షవే, సబ్బం చక్కుజ్ఞోవ రూపా చ...పే... మనో చేవ ధమ్మా చా”తి (సం. ని. ౪.౨౩) ఏత్థ ఆయతనసబ్బస్మిం. “సబ్బం సబ్బతో సజ్ఞానాతీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౬) సక్కాయసబ్బస్మిం. “సబ్బేసమ్మి వో, సారిపుత్త, సుభాసితం పరియాయేనా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౪౦) పదేససబ్బస్మిం. ఇధాపి పదేససబ్బస్మిం ఏవ వేదితబ్బో, బోధిసమ్మారభూతస్స చరితస్స అధిప్పేతత్తా.

బోధీతి రుక్ఖోపి అరియమగ్గోపి నిబ్బానమ్మి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమ్మి. “బోధిరుక్ఖమూలే పరమాభిసమ్మద్ధో”తి (మహావ. ౧; ఉదా. ౧) చ “అన్తరా చ గయం అన్తరా చ బోధి”న్తి (మ. ని. ౧.౨౮౦; మహావ. ౧౧) చ ఆగతట్టానే బుజ్జతి ఏత్థాతి రుక్ఖో బోధి. “బోధి వుచ్చతి చతుసు మగ్గేసు ఇణ”న్తి (చూళని. ఖగ్గవిసాణసుత్తనిద్దేస ౧౨౧) ఆగతట్టానే చత్తారి అరియసద్ధాని బుజ్జతి ఏతేనాతి అరియమగ్గో బోధి. “పత్వాన బోధిం అమతం అసజ్ఞత”న్తి ఆగతట్టానే బుజ్జతి ఏతస్మిం నిమిత్తభూతేతి నిబ్బానం బోధి. “పప్పోతి బోధిం వరభూరిమేధనో”తి (దీ. ని. ౩.౨౧౭) ఆగతట్టానే సబ్బే ధమ్మే సబ్బాకారేన బుజ్జతి ఏతేనాతి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం బోధి. ఇధాపి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం అధిప్పేతం. అరహత్తమగ్గసబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాని వా ఇధ బోధీతి వేదితబ్బాని (పారా. అట్ట. ౧.౧౧), మహాబోధియా అధిప్పేతత్తా భగవతో. ఆసవక్ఖయజ్ఞాణపదట్టానజ్ఞో సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణపదట్టాన ఇన్ద్రియే ఆసవక్ఖయజ్ఞాణం “మహాబోధి”తి వుచ్చతి. ఏత్థాయం సజ్ఞేపత్తో – యథావుత్తకాలపరిచ్ఛేదే

యం మమ దానాసీలాదిపటిపత్తిసజ్ఞాతం చరితం, తం సబ్బం అనవసేసం మహాబోధియా పాచనం సాధకం నిబ్బత్తకన్తి. ఏతేన బోధిసమ్మారానం నిరస్తరభావనం దస్సేతి. అథ వా సబ్బన్తి ఏత్తన్తరే యథావృత్తకాలపరిచ్ఛేదే యం చరితం, తం సబ్బం సకలమేవ అనవసేసం బోధిసమ్మారభూతమేవ. ఏతేన సబ్బసమ్మారభావనం దస్సేతి.

తస్సో హి బోధిసమ్మారేసు భావనా సబ్బసమ్మారభావనా నిరస్తరభావనా చిరకాలభావనా సక్కుచ్చభావనా చాతి. తాసు “కప్పే చ సతసహస్సే, చతురో చ అసఙ్ఖయే”తి ఇమినా చిరకాలభావనా వుత్తా. యో చేత్త అచ్చన్తసంయోగో, తేన పరమే అత్థవికప్పే సబ్బగ్గహణేన చ నిరస్తరభావనా, దుతియే అత్థవికప్పే సబ్బం చరిత”న్తి ఇమినా సబ్బసమ్మారభావనా, బోధిపాచన”న్తి ఇమినా సక్కుచ్చభావనా వుత్తా హోతి, యథా తం చరితం సమ్మాసమ్మోధిం పాచేతి ఏవంభూతభావదీపనతో. తథా హి తం “బోధిపాచన”న్తి వత్తబ్బతం అరహతి, న అఙ్ఞాథాతి. కథం పనేత్థ బోధిచరియాయ నిరస్తరభావో వేదితబ్బో? యది చిత్తనిరస్తరతాయ తం న యుజ్జతి, న హి మహాబోధిసత్తానం మహాభిసేహారతో ఉద్ధం బోధిసమ్మారసమ్మరణచిత్తతో అఙ్ఞం చిత్తం నప్పవత్తతీతి సక్కా వత్తుం. అథ కిరియమయచిత్తప్పవత్తిం సన్ధాయ వుచ్చేయ్య, ఏవమ్మి న యుజ్జతి, న హి సబ్బాని తేసం కిరియమయచిత్తాని బోధిసమ్మారసమ్మరణవసేనేవ పవత్తన్తి. ఏతేనేవ పయోగనిరస్తరతాపి పటిక్కిత్తాతి దట్టబ్బా. జాతినిరస్తరతాయ పన నిరస్తరభావనా వేదితబ్బా. యస్సఙ్ఘో జాతియం మహాబోధిసత్తేన మహాపణిధానం నిబ్బత్తితం, తతో పట్టాయ యావ చరిమత్తభావా న సా నామ జాతి ఉపలబ్ధతి, యా సబ్బేన సబ్బం బోధిసమ్మారసమ్మతా న సియా అన్తమసో దానపారమిమత్తం ఉపాదాయ. అయఙ్ఘో నియతిపత్తితానం బోధిసత్తానం ధమ్మతా. యావ చ తే కమ్మాదీసు వసీభావం న పాపుణన్తి, తావ సప్పదేసమ్మి సమ్మారేసు పయోగమాపజ్జన్తి. యదా పన సబ్బసో కమ్మాదీసు వసీభావప్పత్తా హోన్తి, అథ తతో పట్టాయ నిప్పదేసతో ఏవ బోధిసమ్మారేసు సమీహనం సాతచ్చకిరియా చ సమ్మజ్జతి. సక్కుచ్చకారితా పన సబ్బకాలం హోతి, ఏవం యేన యేన బోధిసత్తానం తత్థ తత్థ యథాధిప్పాయం సమిజ్జనం సమ్మజ్జతీతి. ఏవమేతాయ గాథాయ బోధిసమ్మారేసు సబ్బసమ్మారభావనా చిరకాలభావనా నిరస్తరభావనా సక్కుచ్చభావనా చాతి చతస్సోపి భావనా పకాసితాతి వేదితబ్బా.

తత్త యస్మా బోధిసత్తచరితం బోధిసమ్మారా బోధిచరియా అగ్గయానం పారమియోతి అత్థతో ఏకం, బృజ్జానమేవ నానం, యస్మా చ పరతో విభాగేన వక్ఖమానానం దానపారమిఆదీనం చరితన్తి ఇదం అవిసేసవచనం, తస్మా సబ్బబోధిసమ్మారేసు కోసల్లజననత్తం పారమియో ఇథ సంవణ్ణేతబ్బా. తా పరతో పక్కిణ్ణకకథాయం సబ్బాకారేన సంవణ్ణయిస్సామ.

౨. ఇతి భగవా అత్తనో బోధిసత్తభూమియం చరితం ఆరమ్భతో పట్టాయ యావ పరియోసానా మహాబోధియా పరిపాచనమేవాతి అవిసేసతో దస్సేత్వా ఇదాని తస్స పరముక్కుంసగమనేన అతిసయతో బోధిపరిపాచనభావం దస్సేతుం ఇమస్మిం భద్దకప్పే కతిపయా పుబ్బచరియా విభాగతో విభావేన్తో “అతీతకప్పే”తిఆదిమాహ.

తత్థ అతీతకప్పేతి ఇతో పురిమే పురిమతరే వా సబ్బస్మిం అతిక్కున్తే యథావృత్తపరిచ్ఛేదే మహాకప్పే, కప్పానం సతసహస్సాధికేసు చతూసు అసఙ్ఖేయ్యేసుతి అత్థో. చరితన్తి చిణ్ణం దానాదిపటిపత్తిం. తపయిత్వాతి ముఞ్చేత్వా అగ్గహేత్వా, అవత్వాతి అత్థో. భవాభవేతి భవే చ అభవే చ, “ఇతిభవాభవకథ”న్తి (దీ. ని. ౧.౧౭) ఏత్థ హి వుద్ధిహానియో భవాభవాతి వుత్తా. “ఇతిభవాభవతగ్గా వీతివత్తో”తి (ఉదా. ౨౦) ఏత్థ సమ్మత్తివిపత్తివుద్ధిహానిసస్సతుచ్ఛేదపుఙ్ఘపాపానిభవాభవాతి అధిప్పేతాని. “ఇతిభవాభవహేతు వా, భిక్షవే, భిక్షునో తణ్ణా

ఉప్పజ్జమానా ఉప్పజ్జతీ"తి (అ. ని. ౪.౯; ఇతివృ. ౧౦౫) ఏత్థ పన పణీతపణీతతరాని సప్పినవనీతాదిభేసజ్ఞాని భవాభవాతి
అధిప్పేతాని. సమ్మత్తిభవేసు పణీతతరా పణీతతమా భవాభవాతిపి వదన్తి ఏవ, తస్మా ఇధాపి సో ఏవ అత్థో వేదితబ్బో,
ఖుద్ధకే చేవ మహంతే చ భవస్మిన్తి వుత్తం హోతి. ఇమమ్మి కప్పేతి ఇమస్మిం భద్దకప్ప. పవక్ఖీస్సన్తి కథయిస్సం. సుణోహీతి
ధమ్మసేనాపతిం సవనే నియోజేతి. మేతి మమ సన్తికే, మమ భాసతోతి అత్థో.

నిదానకథా నిట్టితా.

౧. అకిత్తివగ్గో

౧. అకిత్తిచరియావణ్ణనా

౩. ఏవం భగవా ఆయస్మతో సారిపుత్తత్థేరస్స సదేవమనుస్సాయ చ పరిసాయ అత్తనో పుబ్బచరియాయ సవనే ఉస్సాహం జనేత్వా ఇదాని తం పుబ్బచరితం భవంతరపటిచ్చన్నం హత్థతలే ఆమలకం వియ పచ్చక్షం కరోంతో “యదా అహం బ్రహ్మరక్షో”తిఆదిమాహ.

తత్థ యదాతి యస్మిం కాలే. బ్రహ్మరక్షోతి మహాఅరక్షో, అరక్షానియం, మహంతే వనేతి అత్తో. సుశ్శోతి జనవివిత్తే. విపినకాననేతి విపినభూతే కాననే, పదద్వయేనాపి తస్స అరక్షాస్స గహనభావమేవ దీపేతి, సబ్బమేతం కారదీపం సన్ధాయ వుత్తం. అజ్ఞోగోహేత్వాతి అనుపవిసిత్వా. విహరామీతి దిబ్బబ్రహ్మఅరియఆనేజ్జవిహరేహి సముప్పాదితసుఖవిసేసేన ఇరియాపథవిహరేన సరీరదుక్ఖం విచ్చిన్దిత్వా హరామి అత్తభావం పవత్తేమి. అకిత్తి నామ తాపసోతి ఏవంనామకో తాపసో హుత్వా యదా అహం తస్మిం అరక్షో విహరామీతి అత్తో. సత్థా తదా అత్తనో అకిత్తితాపసభావం ధమ్మసేనాపతిస్స వదతి. తత్తాయం అనుపుబ్బికథా -

అతీతే కిర ఇమస్మింయేవ భద్దకప్పే బారాణసియం బ్రహ్మదత్తే నామ రాజిని రజ్జం కారేంతే బోధిసత్తో అసీతికోటివిభవస్స బ్రాహ్మణమహాసాలస్స కులే నిబ్బత్తి, “అకిత్తి”తిస్స నామం కరింసు. తస్స పదసా గమనకాలే భగినీపి జాయి. “యసవతీ”తిస్సా నామం కరింసు. సో సోళసవస్సకాలే తక్కుసిలం గత్వా సబ్బసిప్పాని ఉగ్గహేత్వా పచ్చాగమాసి. అథస్స మాతాపితరో కాలమకంసు. సో తేసం పేతకిచ్చాని కారేత్వా కతిపయదివసాతిక్కమేన రతనావలోకనం ఆయుత్తకపురిసేహి కారయమానో “ఏత్తకం మత్తికం, ఏత్తకం పేత్తికం, ఏత్తకం పేతామహ”న్తి సుత్వా సంవిగ్గమానసో హుత్వా “ఇదం ధనమేవ పజ్ఞాయతి, న ధనస్స సంహారకా, సబ్బే ఇమం ధనం పహాయేవ గతా, అహం పన నం ఆదాయ గమిస్సామీ”తి రాజానం ఆపుచ్చిత్వా భేరిం చరాపేసి - “ధనేన అత్తికా అకిత్తిపణ్ణితస్స గేహం ఆగచ్ఛన్తూ”తి.

సో సత్తాహం మహాదానం పవత్తేత్వా ధనే అఖీయమానే “కిం మే ఇమాయ ధనకీళాయ, అత్తికా గణ్ణిస్సన్తీ”తి నివేసనద్వారం వివరిత్వా హిరణ్ణసువణ్ణాదిభరితే సారగబ్బే విహరాపేత్వా “దిన్నయేవ హరన్తూ”తి గేహం పహాయ జాతిపరివట్టస్స పరిదేవంతస్స భగినిం గహేత్వా బారాణసితో నిక్ఖమిత్వా నదిం ఉత్తరిత్వా ద్వే తీణి యోజనాని గత్వా పబ్బజిత్వా రమణీయే భూమిభాగే పణ్ణసాలం కరిత్వా వసతి. యేన పన ద్వారేన తదా నిక్ఖమి, తం అకిత్తిద్వారం నామ జాతం. యేన తిత్తేన నదిం ఓతిణ్ణో, తం అకిత్తితిత్తం నామ జాతం. తస్స పబ్బజితభావం సుత్వా బహూ మనుస్సా గామనిగమరాజధానివాసినో తస్స గుణేహి ఆకడ్డియమానహదయా అనుపబ్బజింసు. మహాపరివారో అహోసి, మహాలాభసక్కారో నిబ్బత్తి, బుద్ధుప్పాదో వియ అహోసి. అథ మహాసత్తో “అయం లాభసక్కారో మహా, పరివారోపి మహంతో, కాయవివేకమత్తమ్మి ఇథ న లభతి, మయా ఏకాకినా విహరితుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా పరమప్పిచ్చభావతో వివేకనిన్నతాయ చ కస్సచి అజానాపేత్వా ఏకకోవ నిక్ఖమిత్వా అనుపుబ్బేన దమిళరట్టం పత్వా కావీరపట్టనసమీపే ఉయ్యానే విహరంతో ఝానాభిజ్ఞాయో నిబ్బత్తేసి. తత్తాపిస్స మహాలాభసక్కారో ఉప్పజ్జి. సో తం జిగుచ్చంతో ఛడ్డేత్వా ఆకాసేన గత్వా కారదీపే ఓతరి. తదా కారదీపో అహిదీపో నామ. సో తత్థ మహంతం కారరుక్ఖం ఉపనిస్సాయ పణ్ణసాలం మాపేత్వా వాసం కప్పేసి.

అప్పిచ్చతాయ పన కత్తచి అగన్త్యా తస్య రుక్ష్తస్య ఫలకాలే ఫలాని ఖాదన్తో ఫలే అసతి పత్యాని ఉదకసిత్తాని ఖాదన్తో ఝూనసమాపత్తిహి వీతినామేసి.

తస్య సీలతేజేన సక్యస్య పణ్డుకమ్బులసిలాసనం ఉడ్డాకారం దస్సేసి. సక్కో “కో ను ఖో మం ఇమమ్మా రానా చావేతుకామో”తి ఆవజ్ఞేన్తో పణ్ణితం దిస్వా “కిమత్తం ను ఖో అయం తాపసో ఏవం దుక్కురం తపం చరతి, సక్కుత్తం ను ఖో పత్తేతి, ఉదాహు అజ్ఞం, వీమంసిస్సామి నం. అయజ్ఞో సువిసుద్ధకాయవచీమనోసమాచారో జీవితే నిరపేక్షో ఉదకసిత్తాని కారపత్యాని ఖాదతి, సచే సక్కుత్తం పత్తేతి అత్తనో సిత్తాని కారపత్యాని మయ్యం దస్సతి, నో చే, న దస్సతీ”తి బ్రాహ్మణవజ్ఞేన తస్య సన్దికం అగమాసి . బోధిసత్తోపి కారపత్యాని సేదేత్వా “సీతలీభూతాని ఖాదిస్సామీ”తి పణ్ణసాలద్వారే నిసీది. అథస్య పురతో సక్కో బ్రాహ్మణరూపేన భిక్షాయ అత్తికో హుత్వా అట్టాసి. మహాసత్తో తం దిస్వా “లాభా వత మే, సులద్ధం వత మే, చిరస్సం వత మే యాచకో దిట్టో”తి సోమనస్సప్పత్తో హుత్వా “అజ్జ మమ మనోరథం మత్తకం పాపేత్వా దానం దస్సామీ”తి పక్కుభాజనేనేవ ఆదాయ గన్త్యా దానపారమిం ఆవజ్ఞేత్వా అత్తనో అసేసేత్వా తస్య భిక్షాభాజనే పక్కిపి. సక్కో తం గహేత్వా ధోకం గన్త్యా అన్తరథాయి. మహాసత్తోపి తస్య దత్వా పున పరియేట్టిం అనాపజ్జిత్వా తేనేవ పీతిసుఖేన వీతినామేసి.

దుతియదివసే పన కారపత్యాని పచిత్వా “హియ్యో దక్ఖిణేయ్యం అలభిం, అజ్జ ను ఖో కథ”న్తి పణ్ణసాలద్వారే నిసీది. సక్కోపి తథేవ ఆగమి. మహాసత్తో పునపి తథేవ దత్వా వీతినామేసి. తతియదివసే చ తథేవ దత్వా “అహో వత మే లాభా, బహుం వత పుజ్జం పసవామి, సచాహం దక్ఖిణేయ్యం లభేయ్యం, ఏవమేవ మాసమ్మి ద్వేమాసమ్మి దానం దదేయ్య”న్తి చిన్తేసి. తీసుపి దివసేసు “తేన దానేన న లాభసక్కారసిలోకం న చక్కువత్తిసమ్మత్తిం న సక్కుసమ్మత్తిం న బ్రహ్మసమ్మత్తిం న సావకబోధిం న పచ్చేకబోధిం పత్తేమి, అపి చ ఇదం మే దానం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్స పచ్చయో హోతూ”తి యథాధికారం చిత్తం రపేసి. తేన వుత్తం -

౪. “తదా మం తపతేజేన, సన్తత్తో తిదివాభిభూ;
ధారేన్తో బ్రాహ్మణవజ్ఞం, భిక్షాయ మం ఉపాగమి.
౫. “పవనా ఆభతం పణ్ణం, అతేలఞ్చ అలోణికం;
మమ ద్వారే రితం దిస్వా, సకటాహేన ఆకిరిం.
౬. “తస్య దత్వానహం పణ్ణం, నికుజ్జిత్వాన భాజనం;
పునేసనం జహిత్వాన, పావిసిం పణ్ణసాలకం.
౭. “దుతియమ్మి తతియమ్మి, ఉపగఞ్చి మమన్తికం;
అకమ్మితో అనోలగ్గో, ఏవమేవమదాసహం.
౮. “న మే తప్పచ్చయా అత్తి, సరీరస్మిం వివణ్ణీయం;
పీతిసుఖేన రతియా, వీతినామేమి తం దివం.
౯. “యది మాసమ్మి ద్వేమాసం, దక్ఖిణేయ్యం వరం లభే;

అకమ్మితో అనోలీనో, దదేయ్యం దానముత్తమం.

౧౦. “న తస్య దానం దదమానో, యసం లాభశ్చ పత్తయిం;
సబ్బజ్ఞాతం పత్తయానో, తాని కమ్మాని ఆచరి”న్తి.

తత్త తదాతి యదా అహం అకిత్తినామకో తాపసో హుత్వా తస్మిం దీపే కారాగ్ఞో విహరామి, తదా . మన్తి మమ.
తపతేజేనాతి సీలపారమితానుభావేన. సీలశ్చో దుచ్ఛరితసంకిలేసస్స తపనతో “తపో”తి వుచ్చతి,
నేక్ఖమ్మవీరియపారమితానుభావేన వా. తాపి హి తణ్ణాసంకిలేసస్స కోసజ్జస్స చ తపనతో “తపో”తి వుచ్చతి, ఉక్కుంసగతా చ
తా బోధిసత్తస్స ఇమస్మిం అత్తభావేతి. ఖన్తిసంవరస్స చాపి పరముక్కుంసగమనతో “ఖన్తిపారమితానుభావేనా”తిపి వత్తుం
వట్టతేవ. “ఖన్తి పరమం తపో”తి (దీ. ని. ౨.౯౦; ధ. ప. ౧౮౪) హి వుత్తం. సన్తతోతి యథావుత్తగుణానుభావజనితేన
ధమ్మతాసిద్ధేన పణ్ణుకమ్మలసిలాసనస్స ఉణ్ణాకారేన సంతాపితో. తిదివాభిభూతి దేవలోకాధిపతి, సక్కోతి అత్తో. పణ్ణసాలాయ
సమీపే గహితమ్మి కారపణ్ణం పణ్ణసాలాయ అరణ్ణమజ్ఞగతత్తా “పవనా ఆభత”న్తి వుత్తం.

అతేలశ్చ అలోణికన్తి దేయ్యధమ్మస్స అనుళారభావేపి అజ్ఞాసయసమ్మత్తియా దానధమ్మస్స మహాజుతికభావం
దస్సేతుం వుత్తం. మమ ద్వారేతి మయ్ఘం పణ్ణసాలాయ ద్వారే. సకటాహేన ఆకిరిన్తి ఇమినా అత్తనో కిఇప్పి అసేసేత్వా
దిన్నభావం దస్సేతి.

పునేసనం జహిత్వానాతి “ఏకదివసం ద్విక్ఖత్తుం ఘాసేసనం న సల్లేఖ”న్తి చిన్తేత్వా దానపీతియా తిత్తో వియ హుత్వా
తస్మిం దివసే పున ఆహారపరియేట్టిం అకత్వా.

అకమ్మితోతి సుదూరవిక్ఖమ్మితత్తా మచ్ఛరియేన అచలితో దానజ్ఞాసయతో చలనమత్తమ్మి అకారితో. అనీలగ్గోతి
లోభవసేన ఈసకమ్మి అలగ్గో. తతియమ్మీతి పి-సద్దేన దుతియమ్మీతి ఇమం సమ్మిణ్ణేతి. ఏవమేవమదాసహన్తి యథా
పరమం, ఏవమేవం దుతియమ్మి, తతియమ్మి అదాసిం అహం.

న మే తప్పచ్చయాతి గాథాయ వుత్తమేవత్తం పాకటం కరోతి. తత్త తప్పచ్చయాతి దానపచ్చయా తీసు దివసేసు
చిన్నాహారతాయ సరీరస్మిం యేన వేవణ్ణియేన భవితబ్బం, తమ్మి మే సరీరస్మిం వివణ్ణియం దానపచ్చయాయేవ నత్తి .
కస్మా? దానవిసయేన పీతిసుఖేన దానవిసయాయ ఏవ చ రతియా. వీతినామేమి తం దివన్తి తం సకలం తిమత్తదివసం
వీతినామేమి, న కేవలశ్చ తీణి ఏవ దివసాని, అథ ఖో మాసద్విమాసమత్తమ్మి కాలం, ఏవమేవ దాతుం పహోమీతి
దస్సేతుం “యది మాసమ్మీ”తిఆది వుత్తం. అనోలీనోతి అలీనచిత్తో, దానే అసజ్కచితచిత్తోతి అత్తో.

తస్సాతి బ్రాహ్మణరూపేన ఆగతస్స సక్కస్స. యసన్తి కిత్తిం, పరివారసమ్మత్తిం వా. లాభశ్చాతి దేవమనుస్సేసు
చక్రవత్తిఆదిభావేన లద్ధబ్బం లాభం వా న పత్తయిం. అథ ఖో సబ్బజ్ఞాతం సమ్మాసమ్మోధిం పత్తయానో ఆకభ్భమానో తాని
తీసు దివసేసు అనేకవారం ఉప్పన్నాని దానమయాని పుణ్ణకమ్మాని దానస్స వా పరివారభూతాని కాయసుచరితాదీని
పుణ్ణకమ్మాని ఆచరిం అకాసిన్తి.

ఇతి భగవా తస్మిం అత్తభావే అత్తనో సుదుక్కరం పుష్కాచరితమత్తమేవ ఇథ మహాధేరస్స పకాసేసి. జాతకదేసనాయం
పన చతుత్థదివసే సక్కస్స ఉపసంక్కుమిత్వా బోధిసత్తస్స అజ్ఞాసయజాననం వరేన ఉపనిమన్తనా బోధిసత్తస్స
వరసమ్మటిచ్చనసీసేన ధమ్మదేసనా దేయ్యధమ్మదక్ఖిణేయ్యానం పున సక్కస్స అనాగమనస్స చ ఆకంఠమానతా చ
పకాసితా. పుత్తణ్ణోతం -

“అకిత్తిం దిస్సాన సమ్మన్తం, సక్కో భూతపతీ బ్రవి;
కిం పత్తయం మహాబ్రహ్మ, ఏకో సమ్మసి ఘమ్మని.

“దుక్ఖో పునబ్బవో సక్క, సరీరస్స చ భేదనం;
సమ్మోహమరణం దుక్ఖం, తస్మా సమ్మామి, వాసవ.

“ఏతస్మిం తే సులపితే, పతిరూపే సుభాసితే;
వరం కస్సప తే దమ్మి, యం కిణ్ఛి మనసిచ్చసి.

“వరణ్ఛ మే అదో సక్క, సబ్బభూతానమిస్సర;
యేన పుత్తే చ దారే చ, ధనధన్ఞం పియాని చ;
లద్ధా నరా న తప్పన్తి, సో లోభో న మయీ వసే.

ఏతస్మిం తే సులపితే...పే.... మనసిచ్చసి.

“వరణ్ఛ మే అదో సక్క, సబ్బభూతానమిస్సర;
ఖేత్తం వత్థుం హిరణ్ణాఞ్చ, గవాస్సం దాసపోరిసం;
యేన జాతేన జీయన్తి, సో దోసో న మయీ వసే.

“ఏతస్మిం తే సులపితే...పే.... మనసిచ్చసి.

“వరణ్ఛ మే అదో సక్క, సబ్బభూతానమిస్సర;
బాలం న పస్సే న సుణే, న చ బాలేన సంవసే;
బాలేనల్లాపసల్లాపం, న కరే న చ రోచయే.

“కిం ను తే అకరం బాలో, వద కస్సప కారణం;
కేన కస్సప బాలస్స, దస్సనం నాభికంఠసి.

“అనయం నయతి దుమ్మేధో, అధురాయం నియుజ్జతి;
దున్నయో సేయ్యసో హోతి, సమ్మా వుత్తో పకుప్పతి;
వినయం సో న జానాతి, సాధు తస్స అదస్సనం.

“ఏతస్మిం తే సులపితే...పే.... మనసిచ్చసి.

“వరశ్చో మే అదో సక్క, సబ్బభూతానమిస్సర;
ధీరం పస్సే సుణో ధీరం, ధీరేన సహ సంవసే;
ధీరేనల్లాపసల్లాపం, తం కరే తశ్చ రోచయే.

“కిం ను తే అకరం ధీరో, వద కస్సప కారణం;
కేన కస్సప ధీరస్స, దస్సనం అభికజ్ఞసి.

“నయం నయతి మేధావీ, అధురాయం న యుజ్జాతి;
సునయో సేయ్యసో హోతి, సమ్మా వుత్తో న కుప్పతి;
వినయం సో పజానాతి, సాధు తేన సమాగమో.

“ఏతస్మిం తే సులపితే...పే.... మనసిచ్చసి.

“వరశ్చో మే అదో సక్క, సబ్బభూతానమిస్సర;
తతో రత్త్యా వివసానే, సూరియుగ్గమనం పతి;
దిబ్బా భక్ఖా పాతుభవేయ్యం, సీలవంతో చ యాచకా.

“దదతో మే న ఖీయేథ, దత్త్యా నానుతపేయ్యహం;
దదం చిత్తం పసాదేయ్యం, ఏతం సక్క వరం వరే.

“ఏతస్మిం తే సులపితే...పే.... మనసిచ్చసి.

“వరశ్చో మే అదో సక్క, సబ్బభూతానమిస్సర;
న మం పున ఉపేయ్యాసి, ఏతం సక్క వరం వరే.

“బహూహి వతచరియాహి, నరా చ అథ నారియో;
దస్సనం అభికజ్ఞన్తి, కిం ను మే దస్సనే భయం.

“తం తాదిసం దేవవణ్ణం, సబ్బకామసమిద్ధినం;
దిస్సా తపో పమజ్జేయ్యం, ఏతం తే దస్సనే భయ”న్తి. (జా. ౧.౧౩.౮౩-౧౦౩);

అథ సక్కో “సాధు, భన్తే, న తే ఇతో పట్టాయ సన్తికం ఆగమిస్సామీ”తి తం అభివాదేత్వా పక్కామి. మహాసత్తో
యావజీవం తత్థేవ వసన్తో ఆయుపరియోసానే బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తి.

అనురుద్ధత్థేరో తదా సక్కో అహోసి, లోకనాథో అకిత్తిపణ్ణితో.

తస్య మహాభినిష్ఠమనసదీసం నిష్ఠస్తత్తా నేక్షమ్మపారమీ. సువిసుద్ధసీలాచారతాయ సీలపారమీ. కామవితక్యాదీనం సుట్ట విష్టమ్మితత్తా వీరియపారమీ. ఖన్తిసంవరస్స పరముక్ఖంసగమనతో ఖన్తిపారమీ. పటిష్ఠానురూపం పటిపత్తియా సచ్చపారమీ. సబ్బత్థ అచలసమాదానాధిట్ఠానేన అధిట్ఠానపారమీ. సబ్బసత్తేసు హితజ్ఞాసయేన మేత్తాపారమీ. సత్తసజ్ఞారకతవిప్పకారేసు మజ్జత్తభావప్పత్తియా ఉపేక్షాపారమీ. తాసం ఉపకారానుపకారే ధమ్మే జానిత్వా అనుపకారే ధమ్మే పహాయ ఉపకారధమ్మేసు పవత్తాపనపురేచరా సహజాతా చ ఉపాయకోసల్లభూతా అతిసల్లేఖవుత్తిసాధనీ చ పజ్ఞా పజ్ఞాపారమీతి ఇమాపి దస పారమియో లబ్బన్తి.

దానజ్ఞాసయస్స పన అతిఉళారభావేన దానముఖేన దేసనా పవత్తా. తస్మా సబ్బత్థ సమకా మహాకరుణా, ద్వేపి పుజ్జాఞాణసమ్భారా, కాయసుచరితాదీని తీణి బోధిసత్తసుచరితాని, సచ్చాధిట్ఠానాదీని చత్తారి అధిట్ఠానాని, ఉస్సాహోదయో చతస్సో బుద్ధభూమియో, సద్ధాదయో పశ్చ మహాబోధిపరిపాచనీయా ధమ్మా, అలోభజ్ఞాసయాదయో ఛ బోధిసత్తానం అజ్ఞాసయా, తిణ్ణో తారేస్సామీతిఆదయో సత్త పటిష్ఠా ధమ్మా, అప్పిచ్చస్సాయం ధమ్మో, నాయం ధమ్మో మహిచ్చస్సాతిఆదయో (దీ. ని. 3.3౨౮; అ. ని. ౮.3౦) అట్ట మహాపురిసవితక్యా (దీ. ని. 3.3౨౮), నవ యోనిసోమనసికారమూలకా ధమ్మా, దానజ్ఞాసయాదయో దస మహాపురిసజ్ఞాసయా, దానసీలాదయో దస పుజ్జాకిరియవత్థానీతి ఏవమాదయో యే అనేకసతఅనేకసహస్సప్పభేదా బోధిసమ్భారభూతా మహాబోధిసత్తగుణా. తే సబ్బేపి యథారహం ఇథ నిద్ధారేత్వా వత్తబ్బా.

అపి చేత్థ మహంతం భోగక్ఖంతం మహంతశ్చ ఇతిపరివట్టం పహాయ మహాభినిష్ఠమనసదీసం గేహతో నిష్ఠమనం, నిష్ఠమిత్వా పబ్బజితస్స బహుజనసమ్మతస్స సతో పరమప్పిచ్చభావేన కులేసు గణేసు చ అలగ్గతా, అచ్చంతమేవ లాభసక్కారసిలోకజిగుచ్ఛా, పవివేకాభిరతి, కాయజీవితనిరపేక్షో పరిచ్ఛాగో, అనాహరస్సేవ సతో దివసత్తయమ్మి దానపీతియా పరితుట్టస్స నిబ్బికారసరీరయాపనం, మాసద్విమాసమత్తమ్మి కాలం యాచకే సతి ఆహారం తథేవ దత్వా “దానగతేనేవ పీతిసుఖేన సరీరం యాపేస్సామీ”తి పరిచ్ఛాగే అనోలీనవుత్తిసాధకో ఉళారో దానజ్ఞాసయో, దానం దత్వా పున ఆహరపరియేట్టియా అకరణహేతుభూతా పరమసల్లేఖవుత్తితి ఏవమాదయో మహాసత్తస్స గుణానుభావా వేదితబ్బా. తేనేతం వుచ్చతి -

“ఏవం అచ్చరియా హేతే, అబ్బుతా చ మహేసిసో;
మహాకారుణికా ధీరా, సబ్బలోకేకబన్ధవా.

“అచిన్తేయ్యానుభావా చ, సదా సద్ధమ్మగోచరా;
బోధిసత్తా మహాసత్తా, సుచిసల్లేఖవుత్తిసో.

“మహావాతసముద్ధత-వీచిమాలో మహోదధి;
అపి లజ్ఘేయ్య వేలంతం, బోధిసత్తా న ధమ్మతం.

“లోకే సజ్జాతవద్ధాపి, న తే భావితభావినో;
లిమ్మన్తి లోకధమ్మేహి, తోయేన పదుమం యథా.

“యేసం వే అత్తని స్నేహో, నిహీయతి యథా యథా;
సత్తేసు కరుణాస్నేహో, వడ్డతేవ తథా తథా.

“యథా చిత్తం వసే హోతి, న చ చిత్తవసానుగా;
తథా కమ్మం వసే హోతి, న చ కమ్మవసానుగా.

“దోసేహి నాభిభూయంతి, సముగ్ధాతేంతి వా న తే;
చరంతా బోధిపరియేట్టిం, పురిసాజానియా బుధా.

“తేసు చిత్తప్పసాదోపి, దుక్ఖతో పరిమోచయే;
పగేవానుకిరియా తేసం, ధమ్మస్స అనుధమ్మతో”తి.

పరమత్తదీపనియా చరియాపిటకసంవణ్ణనాయ

అకిత్తిచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సజ్జట్రాహ్మణచరియావణ్ణనా

౧౧-౧౨. దుతియస్మిం పునాపరంతి పున అపరం, న కేవలమిదం అకిత్తిచరియమేవ, అథ ఖో పున అపరం అణ్ణం
సజ్జచరియమ్మి పవక్ఖిస్సం, సుణోహీతి అధిప్పాయో. ఇతో పరేసుపి ఏసేవ నయో. సజ్జసన్హయోతి సజ్జనామో.
మహాసముద్ధం తరితుకామోతి సువణ్ణభూమిం గంతం నావాయ మహాసముద్ధం తరితుకామో. ఉపగచ్ఛామి పట్టనంతి
తామలిత్తిపట్టనం ఉద్దిస్స గచ్ఛామి. సయమ్ముజ్జాణేన పచ్చేకబోధియా అధిగతత్తా సయమేవ భూతంతి సయమ్ముం.
కిలేసమారాదీసు కేనచిపి న పరాజితంతి అపరాజితం, తిణ్ణం మారానం మత్థకం మద్దిత్వా రితంతి అత్తో. తత్తాయ
కరినభూమియాతి ఘమ్మసంతాపేన సంతత్తాయ సక్ఖరవాలుకానిచితత్తా ఖరాయ కక్ఖళాయ భూమియా .

౧౩. తంతి తం పచ్చేకబుద్ధం. ఇమమత్తంతి ఇమం ఇదాని వక్ఖమానం “ఇదం ఖేత్త”న్తిఆదికం అత్థం. విచిన్తయిన్తి తదా
సజ్జట్రాహ్మణభూతో చిన్తేసంతి సత్థా వదతి. తత్తాయం అనుపుబ్బికథా -

అతీతే అయం బారాణసీ మోళినీ నామ అహోసి. మోళినీనగరే బ్రహ్మదత్తే రజ్జం కారేన్తే బోధిసత్తో సజ్ఞో నామ బ్రాహ్మణో
హుత్వా అడ్డో మహద్ధనో చతుసు నగరద్వారేసు నగరమజ్ఞే అత్తనో నివేసనద్వారేతి ఛసు రానేసు ఛ దానసాలాయో కారేత్వా
దేవసికం ఛసతసహస్సాని విస్సజ్జేన్తో కపణ్ణద్ధికాదీనం మహాదానం పవత్తేసి. సో ఏకదివసం చిన్తేసి - “అహం గేహే ధనే ఖీణే
దానం దాతుం న సక్ఖిస్సామి, అపరిక్ఖిణేయేవ ధనే నావాయ సువణ్ణభూమిం గత్వా ధనం ఆహరిస్సామీ”తి. సో నావం
భణ్ణస్స పూరాపేత్వా పుత్తదారం ఆమన్తేత్వా “యావాహం ఆగచ్ఛిస్సామి, తావ మే దానం అనుపచ్ఛిన్తంతా పవత్తేయ్యాథా”తి
వత్వా దాసకమ్మకరపరివృతో ఉపాహనం ఆరుయ్యు ఛత్తేన ధారియమానేన పట్టనగామాభిముఖో పాయాసి.

తస్మిం ఖణే గన్తమాదనే ఏకో పచ్చేకబుద్ధో సత్తాహం నిరోధసమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా నిరోధసమాపత్తితో వుట్టాయ
లోకం వోలోకేన్తో తం ధనాహరణత్థం గచ్ఛంతం దిస్సా “మహాపురిసో ధనం ఆహరితుం గచ్ఛతి, భవిస్సతి ను ఖో అస్స

మహాసముద్ధే అన్తరాయో, నో"తి ఆవజ్ఞేత్వా "భవిస్సతి"తి ఇత్వా "ఏస మం దిస్సా ఛత్త ఇచ్చ ఉపాహన ఇచ్చ మయ్హం దత్వా ఉపాహనదాననిస్సన్దేన సముద్ధే భిన్నాయ నావాయ పతిట్టం లభిస్సతి, కరిస్సామిస్స అనుగ్గహ"న్తి ఆకాసేన గన్తా తస్స అవిదురే ఓతరిత్వా మజ్జన్తికసమయే చణ్డవాతాతపేన అజ్ఞారసన్ధతసదిసం ఉణ్ణవాలుకం మద్దన్తో తస్స అభిముఖం ఆగళ్ళి. సో తం దిస్సావ హట్టతుట్తో "పుణ్ణాక్షేత్తం మే ఆగతం, అజ్ఞ మయా ఏత్థ బీజం రోపేతుం వట్టతి"తి చిన్తేసి. తేన వుత్తం "తమహం పటిపథే దిస్సా, ఇమమత్థం విచిన్తయి"న్తిఆది.

తత్థ ఇదం ఖేత్తన్తిఆది చిన్తితాకారదస్సనం. ఖేత్తన్తి ఖిత్తం బీజం మహప్పలభావకరణేన తాయతీతి ఖేత్తం, పుబ్బణ్ణాపరణ్ణవిరుహనభూమి. ఇథ పన ఖేత్తం వియాతి ఖేత్తం, అగ్గదక్షిణేయ్యా పచ్చేకబుద్ధో. తేనేవాహ "పుణ్ణాకామస్స జన్తునో"తి.

౧౪. మహాగమన్తి విపులఫలాగమం, సస్ససమ్మత్తిదాయకన్తి అత్తో. బీజం న రోపేతి బీజం న వపతి.

ఖేత్తవరుత్తమన్తి ఖేత్తవరేసుపి ఉత్తమం. సీలాదిగుణసమ్మన్నా హి విసేసతో అరియసావకా ఖేత్తవరా, తతోపి అగ్గభూతో పచ్చేకబుద్ధో ఖేత్తవరుత్తమో. కారన్తి సక్కారం. యది న కరోమీతి సమ్మన్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - ఇదమీదిసం అనుత్తరం పుణ్ణాక్షేత్తం లభిత్వా తత్థ పూజాసక్కారం యది న కరోమి, పుణ్ణోన అత్తికో నామాహం న భవేయ్యన్తి.

౧౬-౧౭. యథా అమచ్చోతిఆదీనం ద్విన్నం గాథానం అయం సజ్ఞేపత్తో - యథా నామ యో కోచి రజ్ఞా ముద్ధాధికారే రపితో లజ్ఞానధరో అమచ్చపురిసో సేనాపతి వా సో అన్తేపురే జనే బహిద్ధా చ బలకాయాదీసు రజ్ఞో యథానుసిట్టం న పటిపజ్జతి న తేసం ధనధజ్ఞం దేతి, తం తం కత్తబ్బం వత్తం పరిహాపేతి. సో ముద్దితో పరిహాయతి ముద్ధాధికారలద్ధవిభవతో పరిధంసతి, ఏవమేవ అహమ్మి పుణ్ణాకమ్మస్స రతో లద్ధబ్బపుణ్ణాఫలసజ్ఞాతం పుణ్ణాకామో దక్షిణాయ విపులఫలభావకరణేన విపులం దిస్సాన తం దక్షిణం ఉళారం దక్షిణేయ్యం లభిత్వా తస్స దానం యది న దదామి పుణ్ణతో ఆయతిం పుణ్ణాఫలతో చ పరిధంసామి. తస్మా ఇథ మయా పుణ్ణం కాతబ్బమేవాతి.

ఏవం పన చిన్తేత్వా మహాపురిసో దూరతోవ ఉపాహనా ఓరోహిత్వా వేగేన ఉపసజ్ఞమిత్వా వన్దిత్వా "భన్తే, మయ్హం అనుగ్గహత్థాయ ఇమం రుక్ఖమూలం ఉపగచ్ఛథా"తి వత్వా తస్మిం రుక్ఖమూలం ఉపసజ్ఞమన్తే తత్థ వాలుకం ఉస్సాపేత్వా ఉత్తరాసంగం పణ్ణాపేత్వా పచ్చేకబుద్ధే తత్థ నిసిన్నే వన్దిత్వా వాసితపరిస్సావితేన ఉదకేన తస్స పాదే ధోవిత్వా, గన్ధతేలేన మక్ఖేత్వా, అత్తనో ఉపాహనం పుణ్ణాత్వా, గన్ధతేలేన మక్ఖేత్వా, తస్స పాదే పటిముఞ్చిత్వా "భన్తే, ఇమం ఉపాహనం ఆరుయ్హ, ఇమం ఛత్తం మత్థకే కత్వా గచ్ఛథా"తి ఛత్తుపాహనం అదాసి. సోపిస్స అనుగ్గహత్థాయ తం గహేత్వా పసాదసంవడ్డనత్థం పస్సన్తస్సేవ వేహసం ఉప్పతిత్వా గన్ధమాదనం అగమాసి. తేన వుత్తం -

౧౮. "ఏవాహం చిన్తయిత్వాన, ఓరోహిత్వా ఉపాహనా;

తస్స పాదాని వన్దిత్వా, అదాసిం ఛత్తుపాహన"న్తి.

బోధిసత్తో తం దిస్సా అతివియ పసన్నచిత్తో పట్టనం గన్తా నావం అభిరుహి. అథస్స మహాసముద్ధం తరన్తస్స సత్తమే దివసే నావా వివరమదాసి. ఉదకం ఉస్సిఞ్చేతుం నాసక్ఖింసు. మహాజనో మరణభయభీతో అత్తనో అత్తనో దేవతా నమస్సిత్వా మహావిరవం విరవి. బోధిసత్తో ఏకం ఉపట్టాకం గహేత్వా సకలసరీరం తేలేన మక్ఖేత్వా సప్పినా సద్ధిం

సక్ష్మరచుణ్ణాని యావదత్తం ఖాదిత్వా తమ్మి ఖాదాపేత్వా తేన సద్ధిం కూపకయట్టిమత్తకం ఆరుయ్మ “ఇమాయ దిసాయ అష్టాకం నగర”ని దిసం వవత్తపేత్వా మచ్చకచ్చపపరిపన్థతో అత్తానం సచ్చాధిట్టానేన పమోచేన్తో తేన సద్ధిం ఉసభమత్తట్టానం అతిక్కుమిత్వా పతిత్వా సముద్ధం తరితుం ఆరభి. మహాజనో పన తత్తేవ వినాసం పాపుణి. తస్స తరన్తస్సేవ సత్త దివసా గతా. సో తస్మిమ్మి కాలే లోణోదకేన ముఖం విక్ఖాలేత్వా ఉపోసథికో అహోసియేవ.

తదా పన ఈదిసానం పురిసవిసేసానం రక్తణత్తాయ చతూహి లోకపాలేహి రపితా మణిమేఖలా నామ దేవధీతా అత్తనో ఇస్సరియేన సత్తాహం పమజ్జిత్వా సత్తమే దివసే తం దిస్వా “సచాయం ఇథ మరిస్స, అతివియ గారయ్మా అభవిస్స”ని సంవిగ్గహదయా సువణ్ణపాతియా దిబ్బభోజనస్స పూరేత్వా వేగేనాగన్తా “బ్రాహ్మణ, ఇదం దిబ్బభోజనం భుజ్జా”తి ఆహ. సో తం ఉల్లోకేత్వా “నాహం భుజ్జామి, ఉపోసథికోహ్మీ”తి పటిక్ఖిపిత్వా తం పుచ్చన్తో -

“యం త్వం సుఖేనాభిసమేక్ఖసే మం, భుజ్జాస్సు భత్తం ఇతి మం వదేసి;

పుచ్చామి తం నారి మహానుభావే, దేవీ నుసి త్వం ఉద మానుసీ నూ”తి. (జా. ౧.౧౦.౪౨) -

ఆహ. సా తస్స పటివచనం దేన్తీ -

“దేవీ అహం సజ్ఞ మహానుభావా, ఇధాగతా సాగరవారిమజ్ఞే;

అనుకమ్మికా నో చ పదుట్టచిత్తా, తవేవ అత్తాయ ఇధాగతాస్మి.

“ఇథన్నపానం సయనాసనశ్చ, యానాని నానావివిధాని సజ్ఞ;

సబ్బస్స త్యాహం పటిపాదయామి, యం కిశ్చే తుయ్మం మనసాభిపత్తిత”ని. (జా. ౧.౧౦.౪౩-౪౪) -

ఇమా గాథా అభాసి. తం సుత్వా మహాసత్తో “అయం దేవధీతా సముద్ధపిట్ఠే మయ్మం ‘ఇదశ్చేదశ్చ దమ్మీ’తి వదతి, యశ్చోసా మయ్మం దేతి, తమ్మి మమ పుజ్ఞోనేవ, తం పన పుజ్ఞం అయం దేవధీతా జానాతి ను ఖో, ఉదాహు న జానాతి, పుచ్చిస్సామి తావ న”ని చిన్తేత్వా పుచ్చన్తో ఇమం గాథమాహ -

“యం కిశ్చే యిట్టశ్చ హుతశ్చ మయ్మం, సబ్బస్స నో ఇస్సరా త్వం సుగత్తే;

సుస్సోణి సుబ్బూరు విలగ్గమజ్ఞే, కిస్స మే కమ్మస్స అయం విపాకో”తి. (జా. ౧.౧౦.౪౫);

తత్త యిట్టని దానవసేన యజితం. హుతని ఆహునపాహునవసేన దిన్నం. సబ్బస్స నో ఇస్సరా త్వని అష్టాకం పుజ్ఞకమ్మస్స సబ్బస్స త్వం ఇస్సరా, “అయం ఇమస్స విపాకో, అయం ఇమస్సా”తి బ్యాకరితుం సమత్థా. సుస్సోణీతి సున్దరజఘనే. సుబ్బూరూతి సున్దరేహి భముకేహి ఉరూహి చ సమన్నాగతే. విలగ్గమజ్ఞేతి విలగ్గతనుమజ్ఞే. కిస్స మేతి మయా కతకమ్మేసు కతరకమ్మస్స అయం విపాకో, యేనాహం అప్పతిట్ఠే మహాసముద్ధే అజ్ఞ పతిట్టం లభామీతి.

తం సుత్వా దేవధీతా “అయం బ్రాహ్మణో ‘యం అత్తనా కుసలకమ్మం కతం, తం కమ్మం న జానాతీ’తి సజ్ఞాయ పుచ్చతి మజ్ఞో, కథేస్సామి న”ని నావాభిరుహనదివసే పచ్చేకబుద్ధస్స చత్తపాహనదానపుజ్ఞమేవ తస్స కారణని కథేన్తీ -

“ఘమ్మే పథే బ్రాహ్మణ ఏకభిక్ఖం, ఉగ్గట్టపాదం తసితం కిలన్తం;

పటిపాదయీ సజ్జ ఉపాహనాని, సా దక్షిణా కామదుహ తవజ్ఞా”తి. (జా. ౧.౧౦.౪౬) –

గాథమాహ.

తత్త ఏకభిక్తున్తి ఏకం పచ్చేకబుద్ధం సన్ధాయాహ. ఉగ్ధట్టపాదన్తి ఉగ్ధవాలుకాయ ఘట్టపాదం, విబాధితపాదన్తి అట్టో. తసిత్తన్తి పిపాసితం. పటిపాదయీతి పటిపాదేసి యోజేసి. కామదుహతి సబ్బకామదాయికా.

తం సుత్వా మహాసత్తో “ఏవరూపేపి నామ అప్పతిట్టే మహాసముద్ధే మయా దిన్నం ఛత్తుపాహనదానం మమ సబ్బకామదదం జాతం అహో సుదిన్న”న్తి తుట్టచిత్తో –

“సా హోతు నావా ఫలకూపపన్నా, అనవస్సుతా ఏరకవాతయుత్తా;

అజ్ఞాస్స యానస్స న హేత్థ భూమి, అజ్ఞేవ మం మోళినిం పాపయస్సూ”తి. (జా. ౧.౧౦.౪౭) –

గాథమాహ.

తత్త ఫలకూపపన్నాతి మహానావతాయ బహూహి ఫలకేహి ఉపేతా. ఉదకప్పవేసనాభావేన అనవస్సుతా. సమ్మా గహేత్వా గమనకవాతేన ఏరకవాతయుత్తా.

దేవధీతా తస్స వచనం సుత్వా తుట్టహట్టా దీఘతో అట్టఉసభం విత్థారతో చతుఉసభం గమ్మీరతో వీసతియట్టికం సత్తరతనమయం నావం మాపేత్వా కూపఫియారిత్తయుత్తాని ఇన్దనీలరజతసువణ్ణమయాదీని నిమ్మినిత్వా సత్తన్నం రతనానం పూరేత్వా బ్రాహ్మణం ఆలిజ్ఞేత్వా నావం ఆరోపేసి, ఉపట్టాకం పనస్స న ఓలోకేసి. బ్రాహ్మణో అత్తనా కతకల్యాణతో తస్స పత్తిం అదాసి, సో అనుమోది. అథ దేవధీతా తమ్పి ఆలిజ్ఞేత్వా నావాయ పతిట్టాపేత్వా తం నావం మోళినీనగరం నేత్వా బ్రాహ్మణస్స ఘరే ధనం పతిట్టాపేత్వా అత్తనో వసనట్టానమేవ అగమాసి. తేనాహ భగవా –

“సా తత్త విత్తా సుమనా పతీతా, నావం సుచిత్తం అభినిమ్మినిత్వా;

ఆదాయ సజ్ఞం పురిసేన సద్ధిం, ఉపానయీ నగరం సాధురమ్మ”న్తి. (జా. ౧.౧౦.౪౮);

మహాపురిసస్స హి చిత్తసమ్మత్తియా పచ్చేకబుద్ధస్స చ నిరోధతో వుట్టితభావేన సత్తసు చేతనాసు ఆదిచేతనా దిట్టధమ్మవేదనీయా అతిఉళారఫలా చ జాతా. ఇదమ్పి తస్స దానస్స అప్పమత్తఫలన్తి దట్టబ్బం. అపరిమాణఫలజ్ఞో తం దానం బోధిసమ్మారభూతం. తేన వుత్తం –

౧౯. “తేనేవాహం సతగుణతో, సుఖుమాలో సుఖేధితో;

అపి చ దానం పరిపూరేన్తో, ఏవం తస్స అదాసహ”న్తి.

తత్త తేనాతి తతో పచ్చేకబుద్ధతో, సతగుణతోతి సతగుణేన అహం తదా సజ్జభూతో సుఖుమాలో, తస్మా సుఖేధితో సుఖసంవడ్డో, అపి చ ఏవం సంతేపి దానం పరిపూరేన్తో, ఏవం మయ్ఘం దానపారమీ పరిపూరేతూతి తస్స పచ్చేకబుద్ధస్స అత్తనో సరీరదుక్ఖం అనప్పేత్తిత్వా ఛత్తుపాహనం అదాసిన్తి అత్తనో దానజ్ఞాసయస్స ఉళారభావం సత్తా పవేదేసి.

బోధిసత్తోపి యావజీవం అమితధనగేహం అజ్ఞావసంతో భియోస్సోమత్తాయ దానాని దత్వా సీలాని రక్షిత్వా ఆయుపరియోసానే సపరిసో దేవనగరం పూరేసి.

తదా దేవధీతా ఉప్పలవణ్ణా అహోసి, పురిసో ఆనందత్థేరో, లోకనాథో సజ్జట్రాహ్మణో.

తస్య సువిసుద్ధనిచ్చసీలఉపోసథసీలాదివసేన సీలపారమీ దానసీలాదీనం పటిష్ఠతో నిక్షంతత్తా కుసలధమ్మవసేన నేక్షమ్మపారమీ, దానాదినిష్పాదనత్తం అబ్బుస్సహవసేన తథా మహాసముద్దతరణవాయామవసేన చ వీరియపారమీ, తదత్తం అధివాసనఖన్తివసేన ఖన్తిపారమీ, పటిష్ఠానురూపప్పటిపత్తియా సచ్చపారమీ, సబ్బత్త అచలసమాదానాధిట్టానవసేన అధిట్టానపారమీ, సబ్బసత్తేసు హితజ్ఞాసయవసేన మేత్తాపారమీ, సత్తసజ్ఞారకతవిప్పకారేసు మజ్జత్తభావప్పత్తియా ఉపేక్షాపారమీ, సబ్బపారమీనం ఉపకారానుపకారే ధమ్మే జానిత్వా అనుపకారే ధమ్మే పహాయ ఉపకారధమ్మేసు పవత్తాపనపురేచరా సహజాతా చ ఉపాయకోసల్లభూతా పజ్ఞా పజ్ఞాపారమీతి ఇమాపి పారమియో లబ్బన్తి.

దానజ్ఞాసయస్య పన అతిఉళారభావేన దానపారమీవసేన దేసనా పవత్తా. యస్మా చేత్థ దస పారమియో లబ్బన్తి, తస్మా హేట్టా వుత్తా మహాకరుణాదయో బోధిసత్తగుణా ఇధాపి యథారహం నిద్ధారేతబ్బా. తథా అత్తనో భోగసుఖం అనపేక్షిత్వా మహాకరుణాయ “దానపారమిం పూరేస్సామీ”తి దానసమ్భారసంహరణత్తం సముద్దతరణం, తత్త చ సముద్దపతితస్సపి ఉపోసథాధిట్టానం, సీలఖణ్ణభయేన దేవధీతాయపి ఉపగతాయ ఆహారానాహరణన్తి ఏవమాదయో మహాసత్తస్య గుణా వేదితబ్బా. ఇదాని వక్షమానేసు సేసచరితేసు ఇమినావ నయేన గుణనిద్ధారణం వేదితబ్బం . తత్త తత్త విసేసమత్తమేవ వక్షామ. తేనేతం వుచ్చతి -

“ఏవం అచ్చరియా హేతే, అబ్బుతా చ మహేసిసో...పే....;
పగేవానుకిరియా తేసం, ధమ్మస్స అనుధమ్మతో”తి.

సజ్జట్రాహ్మణచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

3. కురురాజచరియావణ్ణనా

తితియే ఇన్దపత్తే పురుత్తమేతి ఇన్దపత్తనామకే కురురట్టస్స పురవరే ఉత్తమనగరే. రాజాతి ధమ్మేన సమేన చత్తూహి సజ్గహవత్తూహి పరిసం రజ్జోతీతి రాజా. కుసలే దసహుపాగతోతి కుసలేహి దసహి సమన్నాగతో, దానాదీహి దసహి పుజ్జాకిరియవత్తూహి, దసహి కుసలకమ్మపథేహి వా యుత్తోతి అత్తో.

౨౧. కలిజ్గరట్టవిసయాతి కలిజ్గరట్టసజ్ఞాతవిసయా. బ్రాహ్మణా ఉపగళ్ళా మన్తి కలిజ్గరాజేన ఉయ్యోజితా అట్ట బ్రాహ్మణా మం ఉపసక్కుమింసు. ఉపసక్కుమిత్వా చ పన ఆయాచుం మం హత్థినాగన్తి హత్థిభూతం మహానాగం మం ఆయాచింసు. ధణ్ణన్తి ధనాయితబ్బసిరిసోభగ్గప్పత్తం లక్ఖణసమ్మన్నం. మజ్జలసమ్మతన్తి తాయయేవ లక్ఖణసమ్మత్తియా మజ్జలం అభివుడ్డికారణన్తి అభిసమ్మతం జనేహి.

౨౨. అవుట్టికోతి వస్వరహితో. దుబ్బిక్కోతి దుల్లభభోజనో. ఛాతకో మహాతి మహాతి జిఘచ్ఛాబాధా వత్తతీతి అథ్థో. దదాహీతి దేహి. నీలన్తి నీలవణ్ణం. అజ్ఞానసప్తయన్తి అజ్ఞానసద్దేన అవ్హాతబ్బం, అజ్ఞాననామకన్తి అథ్థో. ఇదం వుత్తం హోతి - అవ్హాకం కలిఙ్గరట్టం అవుట్టికం, తేన ఇదాని మహాదుబ్బిక్ఖం తత్త మహన్తం ఛాతకభయం ఉప్పన్నం, తస్స వూపసమత్థాయ ఇమం అజ్ఞానగిరిసఙ్కాసం తుయ్యం అజ్ఞాననామకం మఙ్గలహత్తిం దేహి, ఇమస్మిన్తో తత్త నీతే దేవో వస్సీస్సతి, తేన తం సబ్బభయం వూపసమ్మిస్సతీతి. తత్తాయం అనుపుబ్బికథా -

అతీతే కురురట్టే ఇన్దపత్తనగరే బోధిసత్తో కురురాజస్స అగ్గమహేసియా కుచ్చిమ్మి పటిసన్ధిం గహేత్వా అనుపుబ్బేన విజ్ఞాతం పత్తో, తక్కుసిలం గన్త్యా యోగవిహితాని సిప్పాయతనాని విజ్ఞాత్థానాని చ ఉగ్గహేత్వా పద్మాగతో పితరా ఉపరజ్ఞే రపితో, అపరభాగే పితు అచ్చయేన రజ్జం పత్వా దస రాజధమ్మే అకోపేన్తో ధమ్మేన రజ్జం కారేసి ధనజ్ఞయో నామ నామేన. సో చతుసు నగరద్వారేసు నగరమజ్ఞే నివేసనద్వారేతి ఛ దానసాలాయో కారేత్వా దేవసికం ఛసతసహస్సం ధనం విస్సజ్జేన్తో సకలజమ్ముదీపం ఉన్నజ్గలం కత్వా దానం అదాసి. తస్స దానజ్ఞాసయతా దానాభిరతి సకలజమ్ముదీపం పత్థరి.

తస్మిం కాలే కలిఙ్గరట్టే దుబ్బిక్ఖభయం ఛాతకభయం రోగభయన్తి తీణి భయాని ఉప్పజ్జింసు. సకలరట్టవాసినో దన్తపురం గన్త్యా రాజభవనద్వారే ఉక్కుట్టిమకంసు “దేవం వస్సాపేహి దేవా”తి. రాజా తం సుత్వా “కింకారణా ఏతే విరవన్తి”తి అమచ్చే పుచ్చి. అమచ్చా రజ్ఞో తమత్తం ఆరోచేసుం. రాజా పోరాణకరాజానో దేవే అవస్సన్తే కిం కరోన్తితి. “దేవో వస్సతూ”తి దానం దత్వా ఉపోసథం అధిత్థాయ సమాదిన్నసీలా సిరిగబ్బం పవిసిత్వా దబ్బసన్దరే సత్తాహం నిపజ్జన్తితి. తం సుత్వా తథా అకాసి. దేవో న వస్సి, ఏవం రాజా అహం మయా కత్తబ్బకిచ్చం అకాసిం, దేవో న వస్సతి, కిన్తి కరోమాతి. దేవ, ఇన్దపత్తనగరే ధనజ్ఞయస్స నామ కురురాజస్స మఙ్గలహత్తిమ్మి ఆనీతే దేవో వస్సీస్సతీతి . సో రాజా బలవాహనసమ్మన్నో దుప్పసహో, కథమస్స హత్తిం ఆనేస్సామాతి. మహారాజ, తేన సద్ధిం యుద్ధకిచ్చం నత్తి, దానజ్ఞాసయో సో రాజా దానాభిరతో యాచితో సమానో అలఙ్కతసేసమ్మి చిన్దిత్వా పసాదసమ్మన్నాని అక్ఖీనిపి ఉప్పాటేత్వా సకలరజ్జమ్మి నియ్యాతేత్వా దదేయ్య, హత్తిమ్మి వత్తబ్బమేవ నత్తి, అవస్సం యాచితో సమానో దస్సతీతి. కే పన యాచితుం సమత్థాతి? బ్రాహ్మణా, మహారాజాతి. రాజా అట్ట బ్రాహ్మణే పక్కోసాపేత్వా సక్కారసమ్మానం కత్వా పరిబ్బయం దత్వా హత్తియాచనత్తం పేసేసి. తే సబ్బత్త ఏకరత్తివాసేన తురితగమనం గన్త్యా కతిపాహం నగరద్వారే దానసాలాసు భుజ్జన్తా సరీరం సన్తప్పేత్వా రజ్ఞో దానగ్గం ఆగమనపథే కాలం ఆగమయమానా పాచీనద్వారే అట్టంసు.

బోధిసత్తోపి పాతోవ న్ధాతానులిత్తో సబ్బాలఙ్కారప్పటిమణితో అలఙ్కతవరవారణఖన్దగతో మహన్తేన రాజానుభావేన దానసాలం గన్త్యా ఓతరిత్వా సత్తట్టజనానం సహత్తేన దానం దత్వా “ఇమినావ నీహరేన దేధా”తి వత్వా హత్తిం అభిరుహిత్వా దక్షిణద్వారం అగమాసి. బ్రాహ్మణా పాచీనద్వారే ఆరక్ఖస్స బలవతాయ ఓకాసం అలభిత్వా దక్షిణద్వారం గన్త్యా రాజానం ఆగచ్ఛన్తం ఉల్లోకయమానా ద్వారతో నాతిదూరే ఉన్నతట్టానే రితా సమ్మత్తం రాజానం హత్తే ఉక్ఖిపిత్వా జయాపేసుం. రాజా వజిరఙ్కసేన వారణం నివత్తేత్వా తేసం సన్తికం గన్త్యా తే బ్రాహ్మణే “కిం ఇచ్చథా”తి పుచ్చి. బ్రాహ్మణా “కలిఙ్గరట్టం దుబ్బిక్ఖభయేన ఛాతకభయేన రోగభయేన చ ఉపద్దుతం. సో ఉపద్దవో ఇమస్మిం తవ మఙ్గలహత్తిమ్మి నీతే వూపసమ్మిస్సతి. తస్మా ఇమం అజ్ఞానవణ్ణం నాగం అవ్హాకం దేహి”తి ఆహంసు. తమత్తం పకాసేన్తో సత్తా ఆహ “కలిఙ్గరట్టవిసయా...పే.... అజ్ఞానసప్తయ”న్తి. తస్సత్తో వుత్తో ఏవ.

అథ బోధిసత్తో “న మేతం పతిరూపం, యం మే యాచకానం మనోరథవిఘాతో సియా, మయ్యుశ్చ సమాదానభేదో సియా”తి హత్తిక్ఖన్దతో ఓతరిత్వా “సచే అనలఙ్కరణానం అత్తి, అలఙ్కరిత్వా దస్సామీ”తి సమన్తతో ఓలోకేత్వా అనలఙ్కరణానం అదిస్సా సోఢ్ఢాయ నం గహేత్వా బ్రాహ్మణానం హత్తేసు రపేత్వా రతనభిఙ్గరేన పుప్పగన్ధవాసితం ఉదకం పాతేత్వా అదాసి. తేన వుత్తం -

౨౩. “న మే యాచకమనుప్పత్తే, పటిక్ఖేపో అనుచ్ఛవో;
మా మే భిజ్జి సమాదానం, దస్సామి విపులం గజం.

౨౪. “నాగం గహేత్వా సోఢ్ఢాయ, భిఙ్గరే రతనామయే;
జలం హత్తే ఆకిరిత్వా, బ్రాహ్మణానం అదం గజ”న్తి.

తత్త యాచకమనుప్పత్తేతి యాచకే అనుప్పత్తే. అనుచ్ఛవోతి అనుచ్ఛవికో పతిరూపో. మా మే భిజ్జి సమాదానన్తి సబ్బఙ్ఖాతఙ్ఖాణత్థాయ సబ్బస్స యాచకస్స సబ్బం అనవజ్జం ఇచ్ఛితం దదన్తో దానపారమిం పూరేస్సామీతి యం మయ్యం సమాదానం, తం మా భిజ్జి. తస్మా దస్సామి విపులం గజన్తి మహన్తం ఇమం మగ్గలహత్తిం దస్సామీతి. అదన్తి అదాసిం.

తిస్మిం పన హత్తిమ్హి దిన్నే అమచ్ఛా బోధిసత్తం ఏతదవోచుం - “కస్మా, మహారాజ, మగ్గలహత్తిం దదత్త, నను అఙ్ఘో హత్తి దాతబ్బో, రఙ్ఖా నామ ఏవరూపో ఓపవయ్యో మగ్గలహత్తి ఇస్సరియం అభివిజయశ్చ ఆకఙ్ఖన్తేన న దాతబ్బో”తి . మహాసత్తో యం మం యాచకా యాచన్తి, తదేవ మయా దాతబ్బం, సచే పన మం రజ్జం యాచేయ్యం, రజ్జమ్హి తేసం దదేయ్యం, మయ్యం రజ్జతోపి జీవితతోపి సబ్బఙ్ఖాతఙ్ఖాణమేవ పియతరం, తస్మా తం హత్తిం అదాసిన్తి ఆహ. తేన వుత్తం “తస్స నాగే పదిన్నమ్హి”తిఆది. తత్త తస్సాతి తస్స తేన, తస్మిం నాగే హత్తిమ్హి దిన్నే.

౨౬. మగ్గలసమ్మన్నన్తి మగ్గలగుణోహి సమన్నాగతం. సఙ్ఖామవిజయుత్తమన్తి సఙ్ఖామవిజయా ఉత్తమం, సఙ్ఖామవిజయే వా ఉత్తమం పధానం పవరం నాగం. కిం తే రజ్జం కరిస్సతీతి తస్మిం నాగే అపగతే తవ రజ్జం కిం కరిస్సతి, రజ్జకిచ్చం న కరిస్సతి, రజ్జమ్హి అపగతమేవాతి దస్సేతి.

౨౭. రజ్జమ్హి మే దదే సబ్బన్తి తిట్టతు నాగో తిరచ్ఛానగతో, ఇదం మే సబ్బం కురురత్తమ్హి యాచకానం దదేయ్యం. సరీరం దఙ్కమత్తనీతి రజ్జేపి వా కిం వత్తబ్బం, అత్తనో సరీరమ్హి యాచకానం దదేయ్యం, సబ్బోపి హి మే అఙ్ఘత్తికబాహిరో పరిగ్గహో లోకహితత్థమేవ మయా పరిచ్ఛత్తో. యస్మా సబ్బఙ్ఖాతం పియం మయ్యం సబ్బఙ్ఖాతా చ దానపారమిం ఆదిం కత్వా సబ్బపారమియో అపూరేన్తేన న సక్కా లద్ధుం, తస్మా నాగం అదాసిం అహన్తి దస్సేతి.

ఏవమ్హి తస్మిం నాగే ఆనీతే కలిఙ్గరత్తే దేవో న వస్సతేవ. కలిఙ్గరాజా “ఇదానిపి న వస్సతి, కిం ను ఖో కారణ”న్తి పుచ్ఛిత్వా “కురురాజా గరుధమ్మే రక్ఖతి, తేనస్స రత్తే అన్వద్ధమాసం అనుదసాహం దేవో వస్సతి, రఙ్ఖో గుణానుభావో ఏస, న ఇమస్స తిరచ్ఛానగతస్సా”తి జానిత్వా “మయమ్హి గరుధమ్మే రక్ఖిస్సామ, గచ్ఛథ ధనశ్చాయకోరబ్యస్స సన్తికే తే సువణ్ణపట్టే లిఖాపేత్వా ఆనేథా”తి అమచ్ఛే పేసేసి. గరుధమ్మా వుచ్ఛన్తి పశ్చా సీలాని, తాని బోధిసత్తో సుపరిసుద్ధాని కత్వా రక్ఖతి, యథా చ బోధిసత్తో. ఏవమస్స మాతా అగ్గమహేసీ, కనిట్టభాతా ఉపరాజా, పురోహితో బ్రాహ్మణో, రజ్జగ్గాహకో అమచ్ఛో, సారథి సేత్తి, దోణమాపకో దోవారికో, నగరసోభినీ వణ్ణదాసీతి. తేన వుత్తం -

“రాజా మాతా మహేసీ చ, ఉపరాజా పురోహితో;
రజ్జుగ్గాహో సారథీ సేత్రి, దోణో దోవారికో తథా;
గణికా తే ఏకాదశ, గరుధమ్మే పతిట్ఠితా”తి.

తే అమచ్చా బోధిసత్తం ఉపసబ్బమిత్వా వన్నిత్వా తమత్తం ఆరోచేసుం. మహాసత్తో “మయ్హం గరుధమ్మే కుక్కుచ్చం
అట్ఠి, మాతా పన మే సురక్ఖితం రక్ఖతి, తస్సా సన్నికే గణ్ణధా”తి వత్వా తేహి “మహారాజ, కుక్కుచ్చం నామ సిక్ఖాకామస్స
సల్లేఖవుత్తి నో హోతి, దేధ నో”తి యాచితో “పాణో న హస్తబ్బో, అదిన్నం న ఆదాతబ్బం, కామేసుమిచ్చాచారో న చరితబ్బో,
ముసా న భణితబ్బం, మజ్జం న పాతబ్బ”న్తి సువణ్ణపట్టే లిఖాపేత్వా “ఏవం సంతేపి మాతు సన్నికే గణ్ణధా”తి ఆహ.

దూతా రాజానం వన్నిత్వా తస్సా సన్నికం గత్వా “దేవి, తుమ్హే కిర గరుధమ్మం రక్ఖథ, తం నో దేధా”తి వదింసు.
బోధిసత్తస్స మాతాపి తథేవ అత్తనో కుక్కుచ్చస్స అట్ఠిభావం వత్వావ తేహి యాచితా అదాసి. తథా మహేసిఆదయోపి. తే
సట్ఠేసమ్మి సన్నికే సువణ్ణపట్టే గరుధమ్మే లిఖాపేత్వా దన్నపురం గత్వా కలిగ్గరణ్ణో దత్వా తం పవత్తిం ఆరోచేసుం. సోపి రాజా
తస్మిం ధమ్మే వత్తమానో పిచ్చా సీలాని పూరేసి. తతో సకలకలిగ్గరణ్ణో దేవో వస్సి. తేణి భయాని వూపసంతాని. రట్ఠం ఖేమం
సుభిక్ఖం అహోసి. బోధిసత్తో యావజీవం దానాదీని పుణ్ణాని కత్వా సపరిసో సగ్గపురం పూరేసి.

తదా గణికాదయో ఉప్పలవణ్ణాదయో అహేసుం. వుత్తణ్ణోతం -

“గణికా ఉప్పలవణ్ణా, పుణ్ణో దోవారికో తదా;
రజ్జుగ్గాహో చ కచ్చానో, దోణమాపకో చ కోలితో.

“సారిపుత్తో తదా సేత్రి, అనురుద్ధో చ సారథి;
బ్రాహ్మణో కస్సపో థేరో, ఉపరాజానన్దపణ్ణితో.

“మహేసీ రాహులమాతా, మాయాదేవీ జనేత్తికా;

కురురాజా బోధిసత్తో, ఏవం ధారేథ జాతక”న్తి. (ధ. ప. అట్ట. ౨.౩౬౧ హంసఘాతకభిక్ఖువత్తు);

ఇథాపి నేక్ఖమ్మపారమిఆదయో సేసధమ్మా చ వుత్తనయేనేవ నిద్ధారేతబ్బాతి.

కురురాజచరియావణ్ణనా నిట్ఠితా.

౪. మహాసుదస్సనచరియావణ్ణనా

౨౮. చతుత్తే కుసావతిమ్మి నగరేతి కుసావతీనామకే నగరే, యస్మిం రానే ఏతరహి కుసినారా నివిట్ఠా. మహీపతీతి
ఖత్తియో, నామేన మహాసుదస్సనో నామ. చక్కవత్తితి చక్కరతనం వత్తేతి చతుహి వా సమ్మత్తిచక్కేహి వత్తతి, తేహి చ
పరం పవత్తేతి, పరహితాయ చ ఇరియాపథచక్కానం వత్తో ఏతస్మిం అట్ఠితిపి చక్కవత్తి. అథ వా చతుహి
అచ్చరియధమ్మేహి సజ్ఘహవత్తుహి చ సమన్నాగతేన, పరేహి అనభిభవనీయస్స అనతిక్కమనీయస్స ఆణాసజ్ఞాతస్స

చక్కస్స వత్తో ఏతస్మిం అట్టితిపి చక్కవత్తి. పరిణాయకరతనపుబ్బజ్ఞమేన హత్తిరతనాదిపముఖేన మహాబలకాయేన పుజ్ఞానుభావనిబ్బత్తేన కాయబలేన చ సమన్నాగతత్తా మహబ్బలో. యదా ఆసిన్తి సమ్మన్దో. తత్తాయం అనుపుబ్బికథా -

అతీతే కిర మహాపురిసో సుదస్సనత్తభావతో తతియే అత్తభావే గహపతికులే నిబ్బత్తో ధరమానకస్స బుద్ధస్స సాసనే ఏకం థేరం అరణ్ణవాసం వసంతం అత్తనో కమ్మేన అరణ్ణం పవిట్తో రుక్ఖములే నిసిన్నం దిస్సా “ఇథ మయా అయ్యస్స పణ్ణసాలం కాతుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా అత్తనో కమ్మం పహాయ దబ్బసమ్మారం చిన్తిత్వా నివాసయోగం పణ్ణసాలం కత్వా ద్వారం యోజేత్వా కట్టత్థరణం కత్వా “కరిస్సతి ను ఖో పరిభోగం, న ను ఖో కరిస్సతీ”తి ఏకమన్తే నిసీది. థేరో అన్తోగామతో ఆగన్త్వా పణ్ణసాలం పవిసిత్వా కట్టత్థరణే నిసీది. మహాసత్తోపి నం ఉపసజ్ఞమిత్వా “ఫాసుకా, భన్తే, పణ్ణసాలా”తి పుచ్చి. ఫాసుకా, భద్దముఖ, పబ్బజితసారుప్పాతి. వసిస్సథ, భన్తే, ఇధాతి? ఆమ, ఉపాసకాతి. సో అధివాసనాకారేనేవ “వసిస్సతీ”తి ఇత్వా “నిబద్ధం మయ్హం ఘరద్వారం ఆగన్తబ్బ”న్తి పటిజానాపేత్వా నిచ్చం అత్తనో ఘరేయేవ భత్తవిస్సగ్గం కారాపేసి. సో పణ్ణసాలాయం కటసారకం పత్థరిత్వా మఞ్చపీఠం పఞ్ణపేసి, అపస్సేనం నిక్ఖిపి, పాదకరలికం రపేసి, పోక్ఖరణిం ఖణి, చక్కమం కత్వా వాలుకం ఓకిరి, పరిస్సయవినోదనత్థం పణ్ణసాలం కణ్ణకవతియా పరిక్ఖిపి, తథా పోక్ఖరణిం చక్కమఞ్చ. తేసం అన్తోవతిపరియన్తే తాలపన్తియో రోపేసి. ఏవమాదినా ఆవాసం నిట్టాపేత్వా థేరస్స తిచీవరం ఆదిం కత్వా సబ్బం సమణపరిక్ఖారం అదాసి. థేరస్స హి తదా బోధిసత్తేన తిచీవరపిణ్ణపాతపత్తథాలకపరిస్సావనధమకరణపరిభోగభాజనధత్తుపాహనఉదకతుమ్పసూచికత్తర-యట్టిఆరకణ్ణకపిప్పలినఖచ్చేదనపదీపేయ్యాది పబ్బజితానం పరిభోగజాతం అదిన్నం నామ నాహోసి. సో పఞ్చ సీలాని రక్ఖన్తో ఉపోసథం కరోన్తో యావజీవం థేరం ఉపట్టహి. థేరో తత్తేవ వసన్తో అరహత్తం పత్వా పరినిబ్బాయి.

౨౯. బోధిసత్తోపి యావతాయుకం పుజ్ఞం కత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తిత్వా తతో చుతో మనుస్సలోకం ఆగచ్ఛన్తో కుసావతియా రాజధానియా నిబ్బత్తిత్వా మహాసుదస్సనో నామ రాజా అహోసి చక్కవత్తి. తస్సిస్సరియానుభావో “భూతపుబ్బం, ఆనన్ద, రాజా మహాసుదస్సనో నామ అహోసి ఖత్తియో ముద్ధావసిత్తో”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౨౪౨) నయేన సుత్తే ఆగతో ఏవ. తస్స కిర చతురాసీతి నగరసహస్సాని కుసావతీరాజధానిప్పముఖాని, చతురాసీతి పాసాదసహస్సాని ధమ్మపాసాదప్పముఖాని, చతురాసీతి కూటాగారసహస్సాని మహాబ్యూహకూటాగారప్పముఖాని, తాని సబ్బాని తస్స థేరస్స కతాయ ఏకిస్సా పణ్ణసాలాయ నిస్సన్దేన నిబ్బత్తాని, చతురాసీతి పల్లజ్ఞసహస్సాని నాగసహస్సాని అస్ససహస్సాని రథసహస్సాని తస్స దిన్నస్స మఞ్చపీఠస్స, చతురాసీతి మణిసహస్సాని తస్స దిన్నస్స పదీపస్స, చతురాసీతి పోక్ఖరణిసహస్సాని ఏకపోక్ఖరణియా, చతురాసీతి ఇత్థిసహస్సాని పుత్తసహస్సాని గహపతిసహస్సాని చ పత్తథాలకాదిపరిభోగారహస్స పబ్బజితపరిక్ఖారదానస్స, చతురాసీతి ధేనుసహస్సాని పఞ్చగోరసదానస్స, చతురాసీతి వత్తకోట్టసహస్సాని నివాసనపారుపనదానస్స, చతురాసీతి ధాలిపాకసహస్సాని భోజనదానస్స నిస్సన్దేన నిబ్బత్తాని. సో సత్తహి రతనేహి చతుహి ఇద్ధీహి చ సమన్నాగతో రాజాధిరాజా హుత్వా సకలం సాగరపరియన్తం పథవిమణ్ణలం ధమ్మేన అభివిజియ అజ్ఞావసన్తో అనేకసతేసు రానేసు దానసాలాయో కారేత్వా మహాదానం పట్టపేసి. దివసస్స తిక్ఖత్తుం నగరే భేరిం చరాపేసి “యో యం ఇచ్చతి, సో దానసాలాసు ఆగన్త్వా తం గణ్ఠాతు”తి. తేన పుత్తం “తత్థాహం దివసే తిక్ఖత్తుం, ఘోసాపేమి తహిం తహి”న్తిఆది.

తత్త తత్తాతి తస్మిం నగరే. “తదాహ”న్తిపి పారో, తస్స తదా అహం, మహాసుదస్సనకాలేతి అత్తో. తహిం తహిన్తి తస్మిం తస్మిం రానే, తస్స తస్స పాకారస్స అన్తో చ బహి చాతి అత్తో. కో కిం ఇచ్చతీతి బ్రాహ్మణాదీసు యో కోచి సత్తో అన్నాదీసు దేయ్యధమ్మేసు యం కిఞ్చ ఇచ్చతి. పత్తేతీతి తస్సేవ వేవచనం. కస్స కిం దీయతు ధనన్తి అనేకవారం పరియాయంతరేహి చ దానఘోసనాయ పవత్తితభావదస్సనత్థం వుత్తం, ఏతేన దానపారమియా సరూపం దస్సేతి. దేయ్యధమ్మపటిగ్గాహకవికప్పరహితా హి బోధిసత్తానం దానపారమీతి.

30. ఇదాని దానఘోసనాయ తస్స తస్స దేయ్యధమ్మస్స అనుచ్ఛవికపుగ్గలపరికిత్తనం దస్సేతుం “కో ఛాతకో”తిఆది వుత్తం.

తత్త ఛాతకోతి జిఘచ్చిత్తో. తసిత్తోతి పిపాసిత్తో. కో మాలం కో విలేపనన్తిపి “ఇచ్చతీ”తి పదం ఆనేత్వా యోజేతబ్బం. నగ్గేతి వత్తివికలో, వత్తేన అత్తికోతి అధిప్పాయో. పరిదహిస్సతీతి నివాసిస్సతి.

31. కో పథే ఛత్తమాదేతీతి కో పథికో పథే మగ్గే అత్తనో వస్సవాతాతపరక్ఖణత్థం ఛత్తం గణ్ఠాతి, ఛత్తేన అత్తికోతి అత్తో. కోపాహనా ముదూ సుభాతి దస్సనీయతాయ సుభా సుఖసమ్మస్సతాయ ముదూ ఉపాహనా అత్తనో పాదానం చక్ఖానఞ్చ రక్ఖణత్థం. కో ఆదేతీతి కో తాహి అత్తికోతి అధిప్పాయో. సాయఞ్చ పాతో చాతి ఏత్త చ-సద్దేన మజ్జన్తికే చాతి ఆహరిత్వా వత్తబ్బం. “దివసే తిక్ఖత్తుం ఘోసాపేమి”తి హి వుత్తం.

32. న తం దససు రానేసూతి తం దానం న దససు రానేసు పటియత్తన్తి యోజనా. నపి రానసతేసు వా పటియత్తం, అపి చ ఖో అనేకసతేసు రానేసు పటియత్తం. యాచకే ధనన్తి యాచకే ఉద్దిస్స ధనం పటియత్తం ఉపక్ఖటం. ద్వాదసయోజనాయామే హి నగరే సత్తయోజనవిత్థతే సత్తసు పాకారంతరేసు సత్త తాలపన్తిపరిక్ఖేపా, తాసు తాలపన్తిసు చతురాసీతి పోక్ఖరణిసహస్సాని పాటియేక్కం పోక్ఖరణితీరే మహాదానం పట్టపితం. వుత్తఞ్ఞోతం భగవతా –

“పట్టపేసి ఖో, ఆనన్ద, రాజా మహాసుదస్సనో తాసం పోక్ఖరణీనం తీరే ఏవరూపం దానం అన్నం అన్నత్తికస్స, పానం పానత్తికస్స, వత్తం వత్తత్తికస్స, యానం యానత్తికస్స, సయనం సయనత్తికస్స, ఇత్తిం ఇత్తిత్తికస్స, హిరణ్ణం హిరణ్ణత్తికస్స, సువణ్ణం సువణ్ణత్తికస్స”తి (దీ. ని. 2.204).

33. తత్తాయం దానస్స పవత్తితాకారో – మహాపురిసో హి ఇత్తీనఞ్చ పురిసానఞ్చ అనుచ్ఛవికే అలజ్కారే కారేత్వా ఇత్తిమత్తమేవ తత్త పరిచారవసేన సేసఞ్చ సబ్బం పరిచ్ఛాగవసేన రహేత్వా “రాజా మహాసుదస్సనో దానం దేతి, తం యథాసుఖం పరిభుజ్జాథా”తి భేరిం చరాపేసి. మహాజనా పోక్ఖరణితీరం గత్వా వ్హత్వా వత్తాదీని నివాసేత్వా మహాసమ్మత్తిం అనుభవిత్వా యేసం తాదిసాని అత్తి, తే పహాయ గచ్ఛన్తి . యేసం నత్తి, తే గహేత్వా గచ్ఛన్తి. యే హత్తియానాదీసుపి నిసీదిత్వా యథాసుఖం విచరిత్వా వరసయనేసుపి సయిత్వా సమ్మత్తిం అనుభవిత్వా ఇత్తీహిపి సద్ధిం సమ్మత్తిం అనుభవిత్వా సత్తవిధరతనపసాధనాని పసాధేత్వా సమ్మత్తిం అనుభవిత్వా యం యం అత్తికా, తం తం గహేత్వా గచ్ఛన్తి, అనత్తికా ఓహాయ గచ్ఛన్తి. తమ్పి దానం ఉట్టాయ సముట్టాయ దేవసికం దీయతేవ. తదా జమ్బుదీపవాసీనం అజ్ఞం కమ్మం నత్తి, దానం పరిభుజ్జాన్తా సమ్మత్తిం అనుభవన్తా విచరన్తి. న తస్స దానస్స కాలపరిచ్ఛేదో అహోసి. రత్తిఞ్చాపి దివాపి యదా

యదా అట్టికా ఆగచ్ఛన్తి, తదా తదా దీయతేవ. ఏవం మహాపురిసో యావజీవం సకలజమ్బుదీపం ఉన్నజ్జలం కత్వా మహాదానం పవత్యేసి. తేన వుత్తం “దివా వా యది వా రత్తిం, యది ఏతి వనిబ్బకో”తిఆది.

తత్త దివా వా యది వా రత్తిం, యది ఏతి ఏతేనస్స యథాకాలం దానం దస్సేతి. యాచకానశ్చో లాభాసాయ ఉపసంక్రమనకాలో ఏవ బోధిసత్తానం దానస్స కాలో నామ. వనిబ్బకోతి యాచకో. లద్ధా యదిచ్చకం భోగన్తి ఏతేన యథాభిరుచితం దానం. యో యో హి యాచకో యం యం దేయ్యధమ్మం ఇచ్చతి, తస్స తస్స తంతదేవ బోధిసత్తో దేతి. న తస్స మహగ్గదుల్లభాదిభావం అత్తనో ఉపరోధం చిన్తేసి. పూరహత్తోవ గచ్ఛతీతి ఏతేన యావదిచ్చకం దానం దస్సేతి, యత్తకశ్చో యాచకా ఇచ్చన్తి, తత్తకం అపరిహాసేత్వావ మహాసత్తో దేతి ఉళారజ్ఞాసయతాయ చ మహిద్ధికతాయ చ.

౩౪. “యావజీవిక”న్తి ఏతేన దానస్స కాలపరియన్తాభావం దస్సేతి. సమాదానతో పట్టాయ హి మహాసత్తా యావపారిపూరి వేమజ్ఞో న కాలపరిచ్ఛేదం కరోన్తి, బోధిసమ్మారసమ్మరణే సజ్జోచాభావేన అన్తరన్తరా అవోసానాపత్తితో మరణేనపి అనుపచ్ఛేదో ఏవ, తతో పరమ్మి తథేవ పటిపజ్జనతో, “యావజీవిక”న్తి పన మహాసుదస్సనచరితస్స వసేన వుత్తం. నపాహం దేస్సం ధనం దమ్మీతి ఇదం ధనం నామ మయ్యం న దేస్సం అమనాపన్తి ఏవరూపం మహాదానం దేవో గేహతో చ ధనం నీహరాపేమి. నపి నత్తి నిచయో మయీతి మమ సమీపే ధననిచయో ధనసంక్లహో నాపి నత్తి, సల్లేఖవుత్తిసమణో వియ అసంక్లహోపి న హోమీతి అత్తో. ఇదం యేన అజ్ఞాసయేన తస్సిదం మహాదానం పవత్తితం, తం దస్సేతుం వుత్తం.

౩౫. ఇదాని తం ఉపమాయ విభావేతుం “యథాపి ఆతురో నామా”తిఆదిమాహ. తత్తిదం ఉపమాసంసన్దనేన సద్ధిం అత్తదస్సనం - యథా నామ ఆతురో రోగాభిభూతో పురిసో రోగతో అత్తానం పరిమోచేతుకామో ధనేన హిరజ్ఞాసువణ్ణాదినా వేజ్జం తికిచ్చకం తప్పేత్వా ఆరాధేత్వా యథావిధి పటిపజ్జన్తో తతో రోగతో విముచ్చతి.

౩౬. తథేవ ఏవమేవ అహమ్మి అట్టభూతం సకలలోకం కిలేసరోగతో సకలసంసారదుష్టరోగతో చ పరిమోచేతుకామో తస్స తతో పరిమోచనస్స అయం సబ్బసాపతేయ్యపరిచ్ఛాగో దానపారమిఉపాయోతి జానమానో బుజ్జమానో అసేసతో దేయ్యధమ్మస్స పటిగ్గాహకానశ్చ వసేన అనవసేసతో మహాదానస్స వసేన సత్తానం అజ్ఞాసయం పరిపూరేతుం అత్తనో చ న మయ్యం దానపారమీ పరిపుణ్ణా, తస్మా ఉనమనన్తి పవత్తం ఉనం మనం పూరయితుం పవత్తయితుం వనిబ్బకే యాచకే అదాసిం తం దానం ఏవరూపం మహాదానం దదామి, తశ్చ ఖో తస్మిం దానధమ్మే తస్స చ ఫలే నిరాలయో అనపేక్షో అపచ్ఛాసో కిశ్చపి అపచ్ఛాసేసమానో కేవలం సమ్మోధిమనుపత్తియా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమేవ అధిగన్తుం దేమీతి.

ఏవం మహాసత్తో మహాదానం పవత్తేన్తో అత్తనో పుజ్ఞానుభావనిబ్బత్తం ధమ్మపాసాదం అభిరుయ్య మహాబ్యూహకూటాగారద్వారే ఏవ కామవితక్కాదయో నివత్తేత్వా తత్త సోవణ్ణమయే రాజపల్లజ్కే నిసేన్నో ఝానాభిజ్ఞాయో నిబ్బత్తేత్వా తతో నిక్ఖమిత్వా సోవణ్ణమయం కూటాగారం పవేసిత్వా తత్త రజతమయే పల్లజ్కే నిసేన్నో చత్తారో బ్రహ్మవిహారే భావేత్వా చతురాసీతి వస్ససహస్సాని ఝానసమాపత్తిహి వీతినామేత్వా మరణసమయే దస్సనాయ ఉపగతానం సుభద్ధాదేవీపముఖానం చతురాసీతియా ఇత్థాగారసహస్సానం అమచ్చపారిసజ్ఞాదీనశ్చ -

“అనిచ్ఛా వత సజ్ఞారా, ఉప్పాదవయధమ్మినో;

ఉప్పజ్జిత్యా నిరుజ్జన్తి, తేసం వూపసమో సుఖో"తి. (దీ. ని. ౨.౨౨౧, ౨౭౨; సం. ని. ౧.౧౮౬; ౨.౧౪౩) -

ఇమాయ గాఢాయ ఓవదిత్వా ఆయుపరియోసానే బ్రహ్మలోకపరాయనో అహోసి.

తదా సుభద్ధాదేవీ రాహులమాతా అహోసి, పరిణాయకరతనం రాహులో, సేసపరిసా బుద్ధపరిసా, మహాసుదస్సనో పన లోకనాథో.

ఇథాపి దస పారమియో సరూపతో లబ్బన్తి ఏవ, దానజ్ఞాసయస్స పన ఉళారతాయ దానపారమీ ఏవ పాళియం ఆగతా. సేసధమ్మా హేట్థా వుత్తనయా ఏవ. తథా ఉళారే సత్తరతనసముజ్జలే చతుదీపిస్సరియేపి రితస్స తాదిసం భోగసుఖం అనలజ్కురిత్వా కామవిత్కాదయో దూరతో విక్ఖమ్భేత్వా తథారూపే మహాదానే పవత్తేంతస్సేవ చతురాసీతి వస్ససహస్సాని సమాపత్తిహి వీతినామేత్వా అనిచ్ఛతాదిపటిసంయుత్తం ధమ్మకథం కత్వాపి విపస్సనాయ అనుస్సుక్కునం సబ్బత్థే అనిస్సజ్జతాతి ఏవమాదయో గుణానుభావా నిద్ధారేతబ్బాతి.

మహాసుదస్సనచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. మహాగోవిన్దచరియావణ్ణనా

పఞ్చమే సత్తరాజపురోహితోతి సత్తభూఆదీనం సత్తన్నం రాజానం సబ్బకిచ్ఛానుసాసకపురోహితో. పూజితో నరదేవేహీతి తేహి ఏవ అఞ్ఞోహి చ జమ్బుదీపే సబ్బేహేవ ఖత్తియేహి చతుపచ్చయపూజాయ సక్కారసమ్మానేన చ పూజితో. మహాగోవిన్దబ్రాహ్మణోతి మహానుభావతాయ గోవిన్దస్సాభిసేకేన అభిసేత్తతాయ చ "మహాగోవిన్దో"తి సజ్ఞం గతో బ్రాహ్మణో, అభిసేత్తకాలతో పట్టాయ హి బోధిసత్తస్స అయం సమఞ్ఞా జాతా, నామేన పన జోతిపాలో నామ. తస్స కిర జాతదివసే సబ్బాపుధాని జోతింసు. రాజాపి పచ్ఛాససమయే అత్తనో మజ్జలాపుధం పజ్జలితం దిస్సా భీతో అత్తనో పురోహితం బోధిసత్తస్స పితరం ఉపట్టానం ఆగతం పుచ్ఛిత్వా "మా భాయి, మహారాజ, మయ్హం పుత్తో జాతో, తస్సానుభావేన న కేవలం రాజగేహయేవ, సకలనగరేపి ఆపుధాని పజ్జలింసు, న తం నిస్సాయ తుయ్హం అన్తరాయో అత్తి, సకలజమ్బుదీపే పన పఞ్ఞాయ తేన సమో న భవిస్సతి, తస్సేతం పుబ్బనిమిత్త"న్తి పురోహితేన సమస్సాసితో తుట్టచిత్తో "కుమారస్స ఖీరమూలం హోతూ"తి సహస్సం దత్వా "వయప్పత్తకాలే మయ్హం దస్సేథా"తి ఆహ. సో వుద్ధిప్పత్తో అపరభాగే అలమత్తదస్సో సత్తన్నం రాజానం సబ్బకిచ్ఛానుసాసకో హుత్వా పబ్బజిత్వా చ సత్తే దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికేహి అనత్థేహి పాలేత్వా అత్థేహి నియోజేసి. ఇతి జోతితత్తా పాలనసమత్తతాయ చ "జోతిపాలో"తిస్స నామం అకంసు. తేన వుత్తం "నామేన జోతిపాలో నామా"తి (దీ. ని. ౨.౩౦౪).

తత్త బోధిసత్తో దిసమ్మతిస్స నామ రఞ్ఞో పురోహితస్స గోవిన్దబ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా అత్తనో పితు తస్స చ రఞ్ఞో అచ్చయేన తస్స పుత్తో రేణు, సహాయా చస్స సత్తభూ, బ్రహ్మదత్తో, వేస్సభూ, భరతో, ద్వే చ ధతరట్టాతి ఇమే సత్త రాజానో యథా అఞ్ఞామఞ్ఞం న వివదన్తి. ఏవం రజ్జే పతిట్టాపేత్వా తేసం అత్తధమ్మే అనుసాసన్తో జమ్బుదీపతలే సబ్బేసం రాజానం అఞ్ఞోసఞ్ఞా బ్రాహ్మణానం దేవనాగగహపతికానం సక్కుతో గరుకతో మానితో పూజితో అపచితో ఉత్తమం గారవట్టానం పత్తో అహోసి. తస్స అత్తధమ్మేసు కుసలతాయ "మహాగోవిన్దో"త్వేవ సమఞ్ఞా ఉదపాది. యథాహ "గోవిన్దో వత, భో బ్రాహ్మణో, మహాగోవిన్దో వత, భో బ్రాహ్మణో"తి (దీ. ని. ౨.౩౦౫). తేన వుత్తం -

౩౭. “పునాపరం యదా హోమి, సత్తరాజపురోహితో;
పూజితో నరదేవహి, మహాగోవిందబ్రాహ్మణో”తి.

అథ బోధిసత్తస్స పుజ్ఞానుభావసముస్సాహితేహి రాజుహి తేసం అనుయుత్తేహి ఖత్తియేహి బ్రాహ్మణగహపతికేహి నేగమజానపదేహి చ ఉపరూపరి ఉపనీతో సమంతతో మహోఘో వియ అజ్ఞోత్థరమానో అపరిమేయ్యో ఉళారో లాభసక్కారో ఉప్పజ్జి, యథా తం అపరిమాణాసు జాతీసు ఉపచితవిపులపుజ్ఞాసంశ్చయస్స ఉళారాభిజాతస్స పరిసుద్ధసీలాచారస్స పేసలస్స పరియోదాతసబ్బసిప్పస్స సబ్బసత్తేసు పుత్తసదిసమహాకరుణావిప్పారసినిద్ధముదుహదయస్స. సో చిన్తేసి - “ఏతరహి ఖో మయ్ఘం మహాలాభసక్కారో, యంనూనాహం ఇమినా సబ్బసత్తే సంతప్పేత్వా దానపారమిం పరిపూరేయ్య”న్తి. సో నగరస్స మజ్జే చతుాసు ద్వారేసు అత్తనో నివేసనద్వారేతి ఛ దానసాలాయో కారేత్వా దేవసికం అపరిమితధనపరిచ్ఛాగేన మహాదానం పవత్తేసి. యం యం ఉపాయనం ఆనీయతి, యశ్చ అత్తనో అత్థాయ అభిసంజ్ఞరీయతి, సబ్బం తం దానసాలాసు ఏవ పేసేసి. ఏవం దివసే దివసే మహాపరిచ్ఛాగం కరోంతస్స చస్స చిత్తస్స తిత్తి వా సంతోసో వా నాహోసి, కుతో పన సజ్జోచో. దానగ్గశ్చస్స లాభాసాయ ఆగచ్ఛంతేహి దేయ్యధమ్మం గహేత్వా గచ్ఛంతేహి చ మహాసత్తస్స చ గుణవిసేసే కిత్తయంతేహి మహాజనకాయేహి అంతోనగరం బహిసగరశ్చ సమంతతో ఏకోఘభూతం కప్పవృట్టానమహావాయుసంఘట్టపరిబ్బమితం వియ మహాసముద్ధం ఏకకోలాహలం ఏకనిన్నాదం అహోసి. తేన వుత్తం -

౩౮. “తదాహం సత్తరజ్జేసు, యం మే ఆసి ఉపాయనం;
తేన దేమి మహాదానం, అక్ఖోభం సాగరూపమ”న్తి.

తత్త తదాహన్తి యదా సత్తరాజపురోహితో మహాగోవిందబ్రాహ్మణో హోమి, తదా అహం. సత్తరజ్జేసూతి రేణుఆదీనం సత్తన్నం రాజునం రజ్జేసు. అక్ఖోభన్తి అబ్బంతరేహి చ బాహిరేహి చ పచ్చత్తికేహి అప్పటిసేధనీయతాయ కేనచి అక్ఖోభనీయం. “అచ్చుబ్బ”న్తిపి పారో. అతిపుణ్ణదానజ్ఞాసయస్స దేయ్యధమ్మస్స చ ఉళారభావేన విపులభావేన చ అతివియ పరిపుణ్ణన్తి అత్థో. సాగరూపమన్తి సాగరసదిసం, యథా సాగరే ఉదకం సకలేనపి లోకేన హరంతేన ఖేపేతుం న సక్కా, ఏవం తస్స దానగ్గే దేయ్యధమ్మన్తి.

౩౯. ఓసానగాఢాయ వరం ధనన్తి ఉత్తమం ఇచ్చితం వా ధనం. సేసం వుత్తనయమేవ.

ఏవం మహాసత్తో పరమకప్పికమహామేఘో వియ మహావస్సం అవిభాగేన మహంతం దానవస్సం వస్సాపేంతో దానబ్యావటో హుత్వాపి సేసం సత్తన్నం రాజునం అత్థధమ్మే అప్పమత్తో అనుసాసతి. సత్త చ బ్రాహ్మణమహాసాలే విజ్ఞాసిప్పం సిక్ఖాపేతి, సత్త చ వ్ఘాతకసతాని మంతే వాచేతి. తస్స అపరేన సమయేన ఏవం కల్యాణో కిత్తిసద్ధో అబ్బుగ్గతో “సక్కి మహాగోవిందో బ్రాహ్మణో బ్రహ్మణం పస్సతి, సక్కి మహాగోవిందో బ్రాహ్మణో బ్రహ్మణా సాకచ్ఛేతి సల్లపతి మంతేతీ”తి (దీ. ని. ౨.౩౧౨). సో చిన్తేసి - “ఏతరహి ఖో మయ్ఘం అయం అభూతో కిత్తిసద్ధో అబ్బుగ్గతో ‘బ్రహ్మణం పస్సతి, సక్కి మహాగోవిందో బ్రాహ్మణో బ్రహ్మణా సాకచ్ఛేతి సల్లపతి మంతేతీ’తి, యంనూనాహం ఇమం భూతం ఏవ కరేయ్య”న్తి. సో “తే సత్త రాజానో సత్త చ బ్రాహ్మణమహాసాలే సత్త చ వ్ఘాతకసతాని అత్తనో పుత్తదారశ్చ ఆపుచ్చిత్వా బ్రహ్మణం పస్సేయ్య”న్తి చిత్తం పణిధాయ వస్సికే చత్తారో మాసే బ్రహ్మవిహరభావనమనుయుజ్జో. తస్స చేతసా చేతోపరివితక్కుమజ్ఞాయ బ్రహ్మ సనజ్కమారో పురతో పాతురహోసి. తం దిస్సా మహాపురిసో పుచ్చి -

“వణ్ణవా యసవా సిరిమా, కో ను త్వమసి మారిసు;
అజానన్తా తం పుచ్చామ, కథం జానేము తం మయ”న్తి. (దీ. ని. ౨.౩౧౮);

తస్య బ్రహ్మ అత్తానం జానాపేన్తో -

“మం వే కుమారం జానన్తి, బ్రహ్మలోకే సనన్తనం;
సబ్బే జానన్తి మం దేవా, ఏవం గోవిన్ద జానాహి”తి. (దీ. ని. ౨.౩౧౮) -

వత్సా తేన -

“ఆసనం ఉదకం పజ్జం, మధుసాకశ్చ బ్రహ్మనో;
అగ్నే భవన్తం పుచ్చామ, అగ్గం కురుతు నో భవ”న్తి. (దీ. ని. ౨.౩౧౮) -

ఉపనీతం అతిథిసక్కారం అనర్థికోపి బ్రహ్మ తస్య చిత్తసమ్పూహంసనత్థం విస్సాసకరణత్థశ్చ సమ్మటిచ్చన్తో “పటిగ్గణ్ణామ తే
అగ్గం, యం, త్వం గోవిన్ద, భాససీ”తి. వత్సా ఓకాసదానత్థం -

“దిట్టధమ్మహితత్థాయ, సమ్మరాయసుఖాయ చ;
కతావకాసో పుచ్చస్సు, యంకిళ్ళో అభిపత్తిత”న్తి. (దీ. ని. ౨.౩౧౮) -

ఓకాసమకాసి.

అథ నం మహాపురిసో సమ్మరాయకం ఏవ అత్థం -

“పుచ్చామి బ్రహ్మనం సనన్జమారం, కళ్ళీ అకళ్ళిం పరవేదియేసు;
కత్థట్టితో కిమ్మి చ సిక్ఖమానో, పప్పోతి మచ్చో అమతం బ్రహ్మలోక”న్తి. (దీ. ని. ౨.౩౧౯) -

పుచ్చి.

తస్య బ్రహ్మ బ్యాకరోన్తో -

“హిత్వా మమత్తం మనుజేసు బ్రహ్మ, ఏకోదిభూతో కరుణేధిముత్తో;
నిరామగన్తో విరతో మేధునస్మా, ఏత్థట్టితో ఏత్థ చ సిక్ఖమానో;
పప్పోతి మచ్చో అమతం బ్రహ్మలోక”న్తి. (దీ. ని. ౨.౩౧౯) -

బ్రహ్మలోకగామిమగ్గం కథేసి.

తత్థ మం వే కుమారం జానన్తీతి వే ఏకంసేన మం “కుమారో”తి జానన్తి. బ్రహ్మలోకేతి సేట్టలోకే. సనన్తనన్తి చిరతనం
పోరాణం. ఏవం, గోవిన్ద, జానాహితి, గోవిన్ద, ఏవం మం ధారేహి.

ఆసనన్ని ఇదం భోతో బ్రహ్మనో నిసీదనత్తాయ ఆసనం పజ్జతం. ఇదం ఉదకం పరిభోజనీయం పాదానం ధోవనత్తం పానీయం పిపాసహరణత్తాయ. ఇదం పజ్జం పరిస్సమవినోదనత్తం పాదబ్బజ్జనతేలం. ఇదం మధుసాకం అతక్కం అలోణికం అధూపనం ఉదకేన సేదితం సాకం సన్ధాయ వదతి. తదా హి బోధిసత్తస్స తం చతుమాసం బ్రహ్మచరియం అభిసల్లేఖవుత్తిపరముక్కట్టం అహోసి. తస్సిమే సబ్బే అగ్గే కత్వా పుచ్చామ, తయిదం అగ్గం కురుతు పటిగ్గణ్ణాతు నో భవం ఇదం అగ్గన్తి వుత్తం హోతి. ఇతి మహాపురిసో బ్రహ్మనో నేసం అపరిభుజ్జనం జానన్తోపి వత్తసీసే రత్వా అత్తనో ఆచిణ్ణం అతిథిపూజనం దస్సేన్తో ఏవమాహ. బ్రహ్మపిస్స అధిప్పాయం జానన్తో “పటిగ్గణ్ణామ తే అగ్గం, యం త్వం, గోవింద, భాససీ”తి ఆహ.

తత్త తస్స తే ఆసనే మయం నిసిన్నా నామ హోమ, పాదోదకేన పాదా ధోతా నామ హోన్తు, పానీయం పీతా నామ హోమ, పాదబ్బజ్జనేన పాదా మక్ఖితా నామ హోన్తు, ఉదకసాకమ్మి పరిభుత్తం నామ హోతూతి అత్తో.

కట్ఠీ అకట్ఠీ పరవేదియేసూతి అహం సవిచికిచ్చో పరేన సయం అభిసంజ్ఞతత్తా పరస్స పాకటేసు పరవేదియేసు పఞ్ఞోసు నిబ్బిచికిచ్చం.

హిత్వా మమత్తన్తి “ఇదం మమ, ఇదం మమా”తి పవత్తనకం ఉపకరణతత్తం చజిత్వా. మనుజేసూతి సత్తేసు. బ్రహ్మేతి బోధిసత్తం ఆలపతి. ఏకోదిభూతోతి ఏకో ఉదేతి పవత్తతీతి ఏకోదిభూతో ఏకీభూతో, ఏకేన కాయవివేకం దస్సేతి. అథ వా ఏకో ఉదేతీతి ఏకోది, సమాధి. తం భూతో పత్తోతి ఏకోదిభూతో, ఉపచారప్పనాసమాధీహి సమాహితేతి అత్తో. ఏతం ఏకోదిభావం కరుణాబ్రహ్మవిహారవసేన దస్సేన్తో “కరుణేధిముత్తో”తి ఆహ. కరుణజ్ఞానే అధిముత్తో, తం యూనం నిబ్బత్తేత్వాతి అత్తో. నిరామగన్తోతి కిలేససంజ్ఞాతవిస్సగన్ధరహితో. ఏత్థట్ఠితీతి ఏతేసు ధమ్మేసు రితో, ఏతే ధమ్మే సమ్మాదేత్వా. ఏత్థ చ సిక్ఖమానోతి ఏతేసు ధమ్మేసు సిక్ఖమానో , ఏతం బ్రహ్మవిహారభావనం భావేన్తోతి అత్తో. అయమేత్థ సజ్జేపో, విత్థారో పన పాళియం (దీ. ని. ౨.౨౯౩ ఆదయో) ఆగతోయేవాతి.

అథ మహాపురిసో తస్స బ్రహ్మనో వచనం సుత్వా ఆమగన్థే జిగుచ్చన్తో “ఇదానేవాహం పబ్బజిస్సామీ”తి ఆహ. బ్రహ్మపి “సాధు, మహాపురిస, పబ్బజస్సు. ఏవం సతి మయ్హమ్మి తవ సన్తికే ఆగమనం స్వాగమనమేవ భవిస్సతి, త్వం, తాత, సకలజమ్మద్దీపే అగ్గపురిసో పరమవయే రితో, ఏవం మహాన్తం నామ సమ్మత్తిం ఇస్సరియఞ్చ పహాయ పబ్బజనం నామ గన్ధహత్తిసో అయోబన్ధనం ఛిన్దిత్వా వనగమనం వియ అతిఉళారం, బుద్ధతన్తి నామేసా”తి మహాబోధిసత్తస్స దళ్ళీకమ్మం కత్వా బ్రహ్మలోకమేవ గతో. మహాసత్తోపి “మమ ఇతో నిక్ఖమిత్వా పబ్బజనం నామ న యుత్తం, అహం రాజకులానం అత్తం అనుసాసామి, తస్మా తేసం ఆరోచేత్వా సచే తేపి పబ్బజన్తి సున్దరమేవ, నో చే పురోహితత్థానం నియ్యాతేత్వా పబ్బజిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా రేణుస్స తావ రఞ్ఞో ఆరోచేత్వా తేన భియ్యోసోమత్తాయ కామేహి నిమన్తియమానో అత్తనో సంవేగహేతుం ఏకన్తేన పబ్బజితుకామతఞ్చస్స నివేదేత్వా తేన “యది ఏవం అహమ్మి పబ్బజిస్సామీ”తి వుత్తే “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా ఏతేనేవ నయేన సత్తభూతదయో ధ ఖత్తియే, సత్త చ బ్రాహ్మణమహాసాలే, సత్త చ స్థాతకసతాని, అత్తనో భరియాయో చ ఆపుచ్చిత్వా సత్తాహమత్తమేవ తేసం చిత్తానురక్ఖణత్తం రత్వా మహాభినిక్ఖమనసదిసం నిక్ఖమిత్వా పబ్బజి.

తస్య తే సత్తరాజానో ఆదిం కత్వా సబ్బేవ అనుపబ్బజింసు. సా అహోసి మహతీ పరిసా. అనేకయోజనవిత్థారాయ పరిసాయ పరివుతో మహాపురిసో ధమ్మం దేసేన్తో గామనిగమజనపదరాజధానీసు చారికం చరతి, మహాజనం పుణ్ణో పతిట్టాపేతి. గతగతట్టానే బుద్ధకోలాహలం వియ హోతి. మనుస్సా “గోవిన్దపణ్ణితో కిర ఆగచ్ఛతీ”తి సుత్వా పురేతరమేవ మణ్ణపం కారేత్వా తం అలఙ్కారాపేత్వా పచ్చగ్గన్త్వా మణ్ణపం పవేసేత్వా నానగ్గరసభోజనేన పతిమానేన్తి. మహాలాభసక్కారో మహోఘా వియ అఙ్ఞోత్థరన్తో ఉప్పజ్జి. మహాపురిసో మహాజనం పుణ్ణో పతిట్టాపేసి సీలసమ్మదాయ ఇన్ద్రియసంవరో భోజనే మత్తఙ్గాతాయ జాగరియానుయోగే కసిణపరికమ్మే ఝానేసు అభిఙ్ఞాసు అట్టసమాపత్తీసు బ్రహ్మవిహారేసూతి. బుద్ధుప్పాదకాలో వియ అహోసి.

బోధిసత్తో యావతాయుకం పారమియో పూరేన్తో సమాపత్తిసుఖేన వీతినామేత్వా ఆయుపరియోసానే బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తి. తస్య తం బ్రహ్మచరియం ఇద్ధఙ్గోవ ఫీతఙ్గా విత్థారికం బాహుజఙ్గాం పుధుభూతం యావ దేవమనుస్సేహి సుప్పకాసితం చిరం దీఘమద్ధానం పవత్తిత్థ. తస్య యే సాసనం సబ్బేన సబ్బం ఆజానింసు, తే కాయస్స భేదా పరం మరణా సుగతిం బ్రహ్మలోకం ఉపపజ్జింసు. యే న ఆజానింసు, తే అప్పకచ్చే పరనిమ్మితవసవత్తీనం దేవానం సహబ్యతం ఉపపజ్జింసు. అప్పకచ్చే నిమ్మానరతీనం...పే... తుసితానం యామానం తావతీసానం చాతుమహారాజికానం దేవానం సహబ్యతం ఉపపజ్జింసు. యే సబ్బనిహీనా, తే గన్ధబ్బకాయం పరిపూరేసుం. ఇతి మహాజనో యేభుయ్యేన బ్రహ్మలోకూపగో సగ్గాపగో చ అహోసి. తస్మా దేవబ్రహ్మలోకా పరిపూరింసు. చత్తారో అపాయా సుఙ్ఖా వియ అహేసుం.

ఇథాపి అకిత్తిజాతకే (జా. ౧.౧౩.౮౩ ఆదయో) వియ బోధిసమ్మారనిద్ధారణా వేదితబ్బా - తదా సత్త రాజానో మహాథేరా అహేసుం, సేసపరిసా బుద్ధపరిసా, మహాగోవిన్దో లోకనాథో. తథా రేణుఆదీనం సత్తన్నం రాజానం అఙ్ఞామఙ్ఞావిరోధేన యథా సకరజ్జే పతిట్టాపనం, తథా మహతి సత్తవిధే రజ్జే తేసం అత్తధమ్మానుసాసనే అప్పమాదో, “బ్రహ్మనాపి సాకచ్ఛం సమాపజ్ఞతీ”తి పవత్తసమ్భావనం యథాభూతం కాతుం చత్తారో మాసే పరముక్కుంసగతో బ్రహ్మచరియవాసో. తేన బ్రహ్మనో అత్తని సమాపజ్ఞనం, బ్రహ్మనో ఓవాదే రత్వా సత్తహి రాజాహి సకలేన చ లోకేన ఉపనీతం లాభసక్కారం ఖేళపిణ్ణం వియ ఛడ్డేత్వా అపరిమాణాయ ఖత్తియబ్రాహ్మణాదిపరిసాయ అనుపబ్బజ్ఞానిమిత్తాయ పబ్బజ్ఞాయ అనుట్టానం, బుద్ధానం సాసనస్స వియ అత్తనో సాసనస్స చిరకాలానుప్పబద్ధోతి ఏవమాదయో గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

మహాగోవిన్దచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. నిమిరాజచరియావణ్ణనా

౪౦. ఛట్టే మిథిలాయం పురుత్తమేతి మిథిలనామకే విదేహానం ఉత్తమనగరే. నిమి నామ మహారాజాతి నేమిం ఘట్టేన్తో వియ ఉప్పన్నో “నిమీ”తి లద్ధనామో, మహాస్తేహి దానసీలాదిగుణవిసేసేహి మహతా చ రాజానుభావేన సమన్నాగతత్తా మహన్తో రాజాతి మహారాజా. పణ్ణితో కుసలత్థికోతి అత్తనో చ పరేసఙ్గా పుణ్ణాత్థికో.

అతీతే కిర విదేహరట్టే మిథిలనగరే అష్టాకం బోధిసత్తో మఘదేవో నామ రాజా అహోసి. సో చతురాసీతి వస్ససహస్సాని కుమారకీళం కీళిత్వా చతురాసీతి వస్సహస్సాని ఉపరజ్ఞం కారేత్వా చతురాసీతి వస్ససహస్సాని రజ్ఞం కారేన్తో “యదా మే సిరస్మిం పలితాని పస్సేయ్యాసి, తదా మే ఆరోచేయ్యాసీ”తి కప్పకస్స వత్వా అపరభాగే తేన పలితాని

దిస్వా ఆరోచితే సువర్ణసర్వాసేన ఉద్ధరాపేత్వా హత్తే పతిత్తాపేత్వా పలితం ఓలోకేత్వా “పాతుభూతో ఖో మయ్యం దేవదూతో”తి సంవేగజాతో “ఇదాని మయా పబ్బజితుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా సతసహస్సుట్టానకం గామవరం కప్పకస్స దత్వా జేట్టకుమారం పక్కిసాపేత్వా తస్స -

“ఉత్తమఙ్గరుహ మయ్యం, ఇమే జాతా వయోహరా;

పాతుభూతా దేవదూతా, పబ్బజ్ఞాసమయో మమా”తి. (జా. ౧.౧.౯) -

వత్వా సాధుకం రజ్జే సమనుసాసిత్వా యదిపి అత్తనో అఙ్గానిపి చతురాసీతి వస్ససహస్సాని ఆయు అత్తి, ఏవం సన్తేపి మచ్చునో సన్తికే రితం వియ అత్తానం మఙ్గామానో సంవిగ్గహదయో పబ్బజ్ఞం రోచేతి. తేన వుత్తం -

“సిరస్సిం పలితం దిస్వా, మఘదేవో దిసమ్మతి;

సంవేగం అలభీ ధీరో, పబ్బజ్ఞం సమరోచయా”తి. (మ. ని. అట్ట. ౨.౩౦౯);

సో పుత్తం “ఇమినావ నీహరేన వత్తేయ్యాసి యథా మయా పటిపన్నం, మా ఖో త్వం అన్తిమపురిసో అహోసీ”తి ఓవదిత్వా నగరా నిక్ఖమ్మ భిక్ఖుపబ్బజ్ఞం పబ్బజిత్వా చతురాసీతి వస్ససహస్సాని ఝూనసమాపత్తిహి వీతినామేత్వా ఆయుపరియోసాసే బ్రహ్మలోకపరాయనో అహోసీ. పుత్తోపిస్స బహూని వస్ససహస్సాని ధమ్మేన రజ్జం కారేత్వా తేనేవ ఉపాయేన పబ్బజిత్వా బ్రహ్మలోకపరాయనో అహోసీ. తథా తస్స పుత్తో, తథా తస్స పుత్తోతి ఏవం ద్వీహి ఊనాని చతురాసీతి ఖత్తియసహస్సాని సీసే పలితం దిస్వావ పబ్బజితాని. అథ బోధిసత్తో బ్రహ్మలోకే రితేవ “పవత్తతి ను ఖో మయా మనుస్సలోకే కతం కల్యాణం న పవత్తతీ”తి ఆవజ్ఞేన్తో అద్దస “ఏత్తకం అద్ధానం పవత్తం, ఇదాని నప్పవత్తిస్సతీ”తి. సో “న ఖో పనాహం మయ్యం పవేణియా ఉచ్చిజ్జితుం దస్సామీ”తి అత్తనో వంసే జాతరఙ్గో ఏవ అగ్గమహేసియా కుచ్చిష్ఠి పటిసద్ధిం గణ్ఠేత్వా అత్తనో వంసస్స నేమిం ఘటేన్తో వియ నిబ్బత్తో. తేన వుత్తం “నేమిం ఘటేన్తో వియ ఉప్పన్నోతి నిమీతి లద్ధనామో”తి.

తస్స హి నామగ్గహణదివసే పితరా ఆనీతా లక్ఖణపారకా. లక్ఖణాని ఓలోకేత్వా “మహారాజ, అయం కుమారో తుష్ఠాకం వంసం పగ్గణ్ఠాతి, పితుపితామహేహిపి మహానుభావో మహాపుఙ్గో”తి బ్యాకరింసు. తం సుత్వా రాజా యథావుత్తేనత్తేన “నిమీ”తిస్స నామం అకాసి, సో దహరకాలతో పట్టాయ సీలే ఉపోసథకమ్మే చ యుత్తప్పయుత్తో అహోసీ. అథస్స పితా పురిమనయేనేవ పలితం దిస్వా కప్పకస్స గామవరం దత్వా పుత్తం రజ్జే సమనుసాసిత్వా నగరా నిక్ఖమ్మ పబ్బజిత్వా ఝూనాని నిబ్బత్తేత్వా బ్రహ్మలోకపరాయనో అహోసీ.

నిమిరాజా పన దానజ్ఞాసయతాయ చతుసు నగరద్వారేసు నగరమజ్ఞే చాతి పఞ్చ దానసాలాయో కారేత్వా మహాదానం పవత్తేసి. ఏకేకాయ దానసాలాయ సతసహస్సం సతసహస్సం కత్వా దేవసికం పఞ్చసతసహస్సాని పరిచ్చజి, పఞ్చ సీలాని రక్తి, పక్ఖదివసేసు ఉపోసథకమ్మం సమాదియి , మహాజనమ్మి దానాదీసు పుఙ్గోసు సమాదపేసి, సగ్గమగ్గం ఆచిక్కి, నిరయభయేన తజ్జేసి, పాపతో నివారేసి. తస్స ఓవాదే రత్వా మహాజనో దానాదీని పుఙ్గాని కత్వా తతో చుతో దేవలోకే నిబ్బత్తి, దేవలోకో పరిపూరి, నిరయో తుచ్చో వియ అహోసీ. తదా పన అత్తనో దానజ్ఞాసయస్స ఉళారభావం సవిసేసం దానపారమియా పూరితభావఞ్చ పవేదేన్తో సత్థా -

తత్త దానం పవత్రేసిం, మిగపక్ష్తినరాదిన"న్తి. - ఆదిమాహ;

తత్త తదాతి తస్మిం నిమిరాజకాలే. మాపయిత్యానాతి కారాపేత్వా. చతుస్సాలన్తి చతుసు దిసాసు సమ్పన్దసాలం. చతుమ్ముఖన్తి చతుసు దిసాసు చతుహి ద్వారేహి యుత్తం. దానసాలాయ హి మహస్తభావతో దేయ్యధమ్మస్స యాచకజనస్స చ బహుభావతో న సక్కా ఏకేనేవ ద్వారేన దానధమ్మం పరియన్తం కాతుం దేయ్యధమ్మశ్చ పరియోసాపేతున్తి సాలాయ చతుసు దిసాసు చత్తారి మహద్వారాని కారాపేసి. తత్త ద్వారతో పట్టాయ యావ కోణా దేయ్యధమ్మో రాసికతో తిట్టతి. అరుణగ్గం ఆదిం కత్వా యావ పకతియా సంవేసనకాలో, తావ దానం పవత్రేతి. ఇతరస్మిమ్మి కాలే అనేకసతా పదీపా యూయన్తి. యదా యదా అట్టికా ఆగచ్ఛన్తి, తదా తదా దీయతేవ. తశ్చ దానం న కపణద్ధికవనిబ్బకయాచకానశ్శోవ , అథ ఖో అడ్డానం మహాభోగానమ్మి ఉపకప్పనవసేన మహాసుదస్సనదానసదిసం ఉళారతరపణీతతరానం దేయ్యధమ్మానం పరిచ్ఛజనతో సబ్బేపి సకలజమ్మద్దీపవాసినో మనుస్సా పటిగ్గహేసుశ్శోవ పరిభుజ్జంసు చ. సకలజమ్మద్దీపశ్శో ఉన్నజ్జలం కత్వా మహాపురినో తదా మహాదానం పవత్రేసి. యథా చ మనుస్సానం, ఏవం మిగపక్ష్తికే ఆదిం కత్వా తిరచ్ఛానగతానమ్మి దానసాలాయ బహి ఏకమన్తే తేసం ఉపకప్పనవసేన దానం పవత్రేసి. తేన వుత్తం - "తత్త దానం పవత్రేసిం, మిగపక్ష్తినరాదిన"న్తి. న కేవలశ్చ తిరచ్ఛానానమేవ, పేతానమ్మి దివసే దివసే పత్తిం దాపేసి. యథా చ ఏకిస్సా దానసాలాయ, ఏవం పశ్చాసుపి దానసాలాసు దానం పవత్తిత్త. పాళియం పన "తదాహం మాపయిత్యాన, చతుస్సాలం చతుమ్ముఖ"న్తి ఏకం వియ వుత్తం, తం నగరమజ్జే దానసాలం సన్దాయ వుత్తం.

౪౨. ఇదాని తత్త దేయ్యధమ్మం ఏకదేసేన దస్సేన్తో "అచ్ఛాదనశ్చ సయనం, అన్నం పానశ్చ భోజన"న్తి ఆహ.

తత్త అచ్ఛాదనన్తి ఖోమసుఖుమాదినానావిధనివాసనపారుపనం. సయనన్తి మశ్చపల్లజ్జాదిశ్శోవ గోనకచిత్తకాదిశ్చ అనేకవిధం సయితబ్బకం, ఆసనమ్మి చేత్త సయనగ్గహణేనేవ గహితన్తి దట్టబ్బం. అన్నం పానశ్చ భోజనన్తి తేసం తేసం సత్తానం యథాభిరుచితం నానగ్గరసం అన్నశ్శోవ పానశ్చ అవసిట్టం నానావిధభోజనవికతిశ్చ. అబ్బోచ్చిన్నం కరిత్వానాతి ఆరమ్మతో పట్టాయ యావ ఆయుపరియోసానా అహోరత్తం అవిచ్చిన్నం కత్వా.

౪౩-౪. ఇదాని తస్స దానస్స సమ్మాసమ్మోధిం ఆరబ్బ దానపారమిభావేన పవత్తితభావం దస్సేన్తో యథా తదా అత్తనో అజ్ఞాసయో పవత్తే, తం ఉపమాయ దస్సేతుం "యథాపి సేవకో"తిఆదిమాహ. తస్సత్తో - యథా నామ సేవకపురినో అత్తనో సామికం కాలానుకాలం సేవనవసేన ఉపగతో లద్ధబ్బధనహేతు కాయేన వాచాయ మనసా సబ్బధాపి కాయవచీమనోకమ్మేహి యథా సో ఆరాధితో హోతి, ఏవం ఆరాధనీయం ఆరాధనమేవ ఏసతి గవేసతి, తథా అహమ్మి బోధిసత్తభూతో సదేవకస్స లోకస్స సామిభూతం అనుత్తరం బుద్ధభావం సేవేతుకామో తస్స ఆరాధనత్థం సబ్బభవే సబ్బస్మిం నిబ్బత్తినిబ్బత్తభవే దానపారమిపరిపూరణవసేన దానేన సబ్బసత్తే సంతప్పేత్వా బోధిసత్తాతతో అరియమగ్గశాణతో జాతత్తా "బోధిజ"న్తి లద్ధనామం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం పరతో సబ్బధా నానూపాయేహి ఏసిస్సామి గవేసిస్సామి, తం ఉత్తమం బోధిం సమ్మాసమ్మోధిం జీవితపరిచ్ఛాగాదిం యంకిశ్చ కత్వా ఇచ్ఛామి అభిపత్తేమీతి.

ఏవమిధ దానజ్ఞాసయస్స ఉళారభావం దస్సేతుం దానపారమివసేనేవ దేసనా కతా. జాతకదేసనాయం పనస్స సీలపారమిఆదీనమ్మి పరిపూరణం విభావితమేవ, తథా హిస్స హేట్టా వుత్తనయేనేవ సీలాదిగుణేహి అత్తానం అలబ్బరిత్వా మహాజనం తత్త పతిట్టపేన్దస్స ఓవాదే రత్వా నిబ్బత్తదేవతా సుధమ్మాయం దేవసభాయం సన్నిపతితా "అహో అమ్మాకం

నిమిరాజానం నిస్సాయ మయం ఇమం సమృత్తిం పతా, ఏవరూపాపి నామ అనుప్పన్నే బుద్ధే మహాజనస్స బుద్ధకిచ్చం
సాధయమానా అచ్చరియమనుస్సా లోకే ఉప్పజ్జంతి”తి మహాపురిసస్స గుణే వణ్ణేనా అభిత్థవింసు. తేన వుత్తం -

“అచ్చేరం వత లోకస్మిం, ఉప్పజ్జంతి విచక్షణా;

యదా అహు నిమిరాజా, పణ్ణితో కుసలత్తికో”తి. (జా. ౨.౨౨.౪౨౧) -

ఆది.

తం సుత్వా సక్కం దేవానమిందం ఆదిం కత్వా సబ్బే దేవా బోధిసత్తం దట్టుకామా అహీసుం. అధేకదివసం
మహాపురిసస్స ఉపోసథికస్స ఉపరిపాసాదవరగతస్స పచ్చిమయామే పల్లజ్కం ఆభుజిత్వా నిసిన్నస్స ఏవం చేతసో
పరివితక్కో ఉదపాది “దానం ను ఖో వరం, ఉదాహు బ్రహ్మచరియ”న్తి. సో తం అత్తనో కట్టం చిన్దితుం నాసక్తి. తస్మిం ఖణే
సక్కస్స భవనం ఉణ్ణాకారం దస్సేసి. సక్కో తం కారణం ఆవజ్ఞేన్తో బోధిసత్తం తథా వితక్కేన్తం దిస్వా “హన్దస్స వితక్కం
చిన్దిస్సామీ”తి ఆగత్వా పురతో రితో తేన “కోసి త్వ”న్తి పుట్టో అత్తనో దేవరాజభావం ఆరోచేత్వా “కిం, మహారాజ, చిన్తేసి”తి
వుత్తే తమత్తం ఆరోచేసి. సక్కో బ్రహ్మచరియమేవ ఉత్తమం కత్వా దస్సేన్తో -

“హీనేన బ్రహ్మచరియేన, ఖత్తియే ఉపపజ్జతి;

మజ్ఞిమేన చ దేవత్తం, ఉత్తమేన విసుజ్జతి.

“న హేతే సులభా కాయా, యాచయోగేన కేనచి;

యే కాయే ఉపపజ్జంతి, అనగారా తపస్సినో”తి. (జా. ౨.౨౨.౪౨౯-౪౩౦) -

ఆహ.

తత్థ పుథుతిత్థాయతనేసు మేధునవిరతిమత్తం హీనం బ్రహ్మచరియం నామ, తేన ఖత్తియకులే ఉపపజ్జతి. యూనస్స
ఉపచారమత్తం మజ్ఞిమం నామ, తేన దేవత్తం ఉపపజ్జతి. అట్టసమాపత్తినిబ్బత్తనం పన ఉత్తమం నామ, తేన బ్రహ్మలోకే
నిబ్బత్తతి. తత్థో బాహిరకా “నిబ్బాన”న్తి కథేన్తి. తేనాహ “విసుజ్జతీ”తి. సాసనే పన పరిసుద్ధసీలస్స భిక్షునో అజ్ఞాతరం
దేవనికాయం పత్తేన్తస్స బ్రహ్మచరియచేతనా హీనతాయ హీనం నామ, తేన యథాపత్తితే దేవలోకే నిబ్బత్తతి.
పరిసుద్ధసీలస్స అట్టసమాపత్తినిబ్బత్తనం మజ్ఞిమం నామ, తేన బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తతి. పరిసుద్ధసీలస్స పన విపస్సనం
వడ్డేత్వా అరహత్తప్పత్తి ఉత్తమం నామ, తేన విసుజ్జతీతి. ఇతి సక్కో “మహారాజ, దానతో బ్రహ్మచరియవాసోవ సతగుణేన
సహస్సగుణేన సతసహస్సగుణేన మహప్పలో”తి వణ్ణేసి. కాయాతి బ్రహ్మగణా. యాచయోగేనాతి యాచనయుత్తేన.
“యాచయోగేనా”తిపి పాళి, యజనయుత్తేన, దానయుత్తేనాతి అత్తో. తపస్సినోతి తపనిస్సితకా. ఇమాయపి గాథాయ
బ్రహ్మచరియవాసస్సేవ మహానుభావతం దీపేతి. ఏవఞ్చ పన వత్వా “కిఞ్చాపి, మహారాజ, దానతో బ్రహ్మచరియమేవ
మహప్పలం, ద్వేపి పనేతే మహాపురిసకత్తబ్బావ . ద్వీసుపి అప్పమత్తో హుత్వా దానఞ్చ దేహి సీలఞ్చ రక్షాహీ”తి వత్వా
తం ఓవదిత్వా సకట్టానమేవ గతో.

అథ నం దేవగణో “మహారాజ, కుహం గతత్వా”తి ఆహ. సక్కో “మిథిలాయం నిమిరజ్ఞో కష్ట చిన్దితు”న్తి తమత్తం పకాసేత్వా బోధిసత్తస్స గుణే విత్థారతో వణ్ణేసి. తం సుత్వా దేవా “మహారాజ, మయ్యం నిమిరాజానం దట్టుకామమ్మా, సాధు నం పక్కోసాపేహీ”తి వదింసు. సక్కో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా మాతలిం ఆమన్తేసి – “గచ్ఛ నిమిరాజానం వేజయన్తం ఆరోపేత్వా ఆనేహీ”తి. సో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా రథేన గత్వా తత్త మహాసత్తం ఆరోపేత్వా తేన యాచితో యథాకమ్మం పాపకమ్మీనం పుణ్ణాకమ్మీనఞ్చ రానాని ఆచిక్ఖన్తో అనుక్కమేన దేవలోకం నేసి. దేవాపి ఖో “నిమిరాజా ఆగతో”తి సుత్వా దిబ్బగద్ధవాసపుప్పహత్థా యావ చిత్తకూటద్వారకోట్టకా పచ్చగ్గత్వా మహాసత్తం దిబ్బగద్ధాదీహి పూజేన్తా సుధమ్మం దేవసభం ఆనయింసు. రాజా రథా ఓతరిత్వా దేవసభం పవిసిత్వా సక్కేన సద్ధిం ఏకాసనే నిసీదిత్వా తేన దిబ్బేహి కామేహి నిమన్తియమానో “అలం, మహారాజ, మయ్యం ఇమేహి యాచితకూపమేహి కామేహీ”తి పటిక్ఖిపిత్వా అనేకపరియాయేన ధమ్మం దేసేత్వా మనుస్సగణనాయ సత్తాహమేవ రత్వా “గచ్ఛామహం మనుస్సలోకం, తత్త దానాదీని పుణ్ణాని కరిస్సామీ”తి ఆహ. సక్కో “నిమిరాజానం మిథిలం నేహీ”తి మాతలిం ఆణాపేసి. సో తం వేజయన్తరథం ఆరోపేత్వా పాచీనదిసాభాగేన మిథిలం పాపుణి. మహాజనో దిబ్బరథం దిస్సా రజ్ఞో పచ్చగ్గమనం అకాసి. మాతలి సీహపజ్జరే మహాసత్తం ఓతారేత్వా ఆపుచ్చిత్వా సకట్టానమేవ గతో. మహాజనోపి రాజానం పరివారేత్వా “కిదిసో, దేవ, దేవలోకో”తి పుచ్చి. రాజా దేవలోకసమ్మత్తిం వణ్ణేత్వా “తుమ్హేపి దానాదీని పుణ్ణాని కరోథ, ఏవం తస్మిం దేవలోకే ఉప్పజ్జిస్సథా”తి ధమ్మం దేసేసి. సో అపరభాగే పుట్టే పుత్తనయేన పలితం దిస్సా పుత్తస్స రజ్జం పటిచ్చాపేత్వా కామే పహాయ పబ్బజిత్వా చత్తారో బ్రహ్మవిహారే భావేత్వా బ్రహ్మలోకూపగో అహోసి.

తదా సక్కో అనురుద్ధో అహోసి. మాతలి ఆనన్దో. చతురాసీతి రాజసహస్సాని బుద్ధపరిసా. నిమిరాజా లోకనాథో.

తస్స ఇథాపి హేట్థా పుత్తనయేనేవ బోధిసమ్భారా నిద్ధారేతబ్బా. తథా బ్రహ్మలోకసమ్మత్తిం పహాయ పుట్టే అత్తనా పవత్తితం కల్యాణవత్తం అనుప్పబధ్దేస్సామీతి మహాకరుణాయ మనుస్సలోకే నిబ్బత్తనం, ఉళారో దానజ్ఞాసయో, తదనురూపా దానాదీసు పటిపత్తి, మహాజనస్స చ తత్త పతిట్టాపనం, యావ దేవమనుస్సానం పత్తటయసతా, సక్కస్స దేవరాజస్స ఉపసంక్కమనే అతివిష్టుయతా, తేన దిబ్బసమ్మత్తియా నిమన్తియమానోపి తం అనలజ్కరిత్వా పుణ్ణాసమ్భారపరిబ్రూహనత్తం పున మనుస్సవాసూపగమనం, లాభసమ్మత్తిసు సబ్బత్త అలగ్గభావోతి ఏవమాదయో గుణానుభావా నిద్ధారేతబ్బాతి.

నిమిరాజచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

2. చన్దకుమారచరియావణ్ణనా

౪౫. సత్తమే ఏకరాజస్స అత్తజోతి ఏకరాజస్స నామ కాసిరజ్ఞో ఓరసపుత్తో. నగరే పుప్పవతియాతి పుప్పవతినామకే నగరే. చన్దసన్ధయోతి చన్దసన్ధేన అష్టాతబ్బో, చన్దనామోతి అత్తో.

అతీతే కిర అయం బారాణసీ పుప్పవతీ నామ అహోసి. తత్త వసవత్తిరజ్ఞో పుత్తో ఏకరాజా నామ రజ్జం కారేసి. బోధిసత్తో తస్స గోతమియా నామ అగ్గమహేసియా కుచ్చిన్హి పటిసన్ధిం అగ్గహేసి. “చన్దకుమారో”తిస్స నామమకంసు. తస్స పదసా గమనకాలే అపరోపి పుత్తో ఉప్పన్నో, తస్స “సూరియకుమారో”తి నామమకంసు. తస్స పదసా గమనకాలే ఏకా ధీతా ఉప్పన్నా, “సీలా”తిస్సా నామమకంసు. వేమాతికా చ నేసం భద్దసేనో సూరో చాతి ద్వే భాతరో అహేసుం. బోధిసత్తో

అనుపుట్టిన వుద్ధిప్పత్తో సిప్పేసు చ విజ్ఞాట్టానేసు చ పారం అగమాసి. తస్స రాజా అనుచ్ఛవికం చన్దం నామ రాజధీతరం ఆనేత్వా ఉపరజ్ఞం అదాసి. బోధిసత్తస్స ఏకో పుత్తో ఉప్పన్నో, తస్స “వాసులో”తి నామమకంసు. తస్స పన రజ్ఞో ఖణ్డహలో నామ పురోహితో, తం రాజా వినిచ్ఛయే రపేసి. సో లజ్ఞావిత్తకో హుత్వా లజ్ఞం గహేత్వా అస్సామికే సామికే కరోతి, సామికే చ అస్సామికే కరోతి. అధేకదివసం అట్టపరాజితో ఏకో పురిసో వినిచ్ఛయట్టానే ఉపక్కోసేన్తో నిక్ఖమిత్వా రాజుపట్టానం గచ్ఛన్తం బోధిసత్తం దిస్వా తస్స పాదేసు నిపతిత్వా “సామి ఖణ్డహలో వినిచ్ఛయే విలోపం ఖాదతి, అహం తేన లజ్ఞం గహేత్వా పరాజయం పాపితో”తి అట్టస్సరమకాసి. బోధిసత్తో “మా భాయీ”తి తం అస్సాసేత్వా వినిచ్ఛయం నేత్వా సామికమేవ సామికం అకాసి. మహాజనో మహాసద్దేన సాధుకారమదాసి.

రాజా “బోధిసత్తేన కిర అట్టో సువినిచ్ఛితో”తి సుత్వా తం ఆమన్తేత్వా “తాత, ఇతో పట్టాయ త్వమేవ అట్టకరణే వినిచ్ఛయం వినిచ్ఛినాహీ”తి వినిచ్ఛయం బోధిసత్తస్స అదాసి. ఖణ్డహలస్స ఆయో పచ్ఛిజ్ఞి. సో తతో పట్టాయ బోధిసత్తే ఆఘాతం బద్ధిత్వా ఓతారాపేక్షో విచరి. సో పన రాజా ముధప్పసన్నో. సో ఏకదివసం సుపినన్తేన దేవలోకం పస్సిత్వా తత్త గన్తుకామో హుత్వా “పురోహితం బ్రహ్మలోకగామిమగ్గం ఆచిక్ఖా”తి ఆహ. సో “అతిదానం దదన్తో సబ్బచతుక్కేన యజ్ఞం యజస్సూ”తి వత్వా రజ్ఞా “కిం అతిదాన”న్తి పుట్టో “అత్తనో పియపుత్తా పియభరియా పియధీతరో మహావిభవసేట్ఠినో మగ్గలహత్థిఅస్సాదయోతి ఏతే చత్తారో చత్తారో కత్వా ద్విపదచతుప్పదే యజ్ఞాత్థాయ పరిచ్ఛజిత్వా తేసం గలలోహితేన యజనం అతిదానం నామా”తి సజ్ఞాపేసి. ఇతి సో “సగ్గమగ్గం ఆచిక్ఖిస్సామీ”తి నిరయమగ్గం ఆచిక్ఖి.

రాజాపి తస్మిం పణ్ణితసజ్ఞో హుత్వా “తేన వుత్తవిధి సగ్గమగ్గో”తి సజ్ఞాయ తం పటిపజ్జితుకామో మహాన్తం యజ్ఞావాటం కారాపేత్వా తత్త బోధిసత్తాదికే చత్తారో రాజకుమారే ఆదిం కత్వా ఖణ్డహలేన వుత్తం సబ్బం ద్విపదచతుప్పదం యజ్ఞపసుతట్టానే నేథాతి ఆణాపేసి. సబ్బజ్ఞా యజ్ఞసమ్భారం ఉపక్ఖటం అహోసి. తం సుత్వా మహాజనో మహాన్తం కోలాహలం అకాసి. రాజా విప్పటిసారీ హుత్వా ఖణ్డహలేన ఉపత్థమ్మితో పునపి తథా తం ఆణాపేసి. బోధిసత్తో “ఖణ్డహలేన వినిచ్ఛయట్టానం అలభన్తేన మయి ఆఘాతం బద్ధిత్వా మమేవ మరణం ఇచ్ఛన్తేన మహాజనస్స అనయబ్యసనం ఉప్పాదిత”న్తి జానిత్వా నానావిధేహి ఉపాయేహి రాజానం తతో దుగ్గహితగ్గాహతో వివేచేతుం వాయమిత్వాపి నాసక్తి. మహాజనో పరిదేవి, మహాన్తం కారుజ్ఞామకాసి. మహాజనస్స పరిదేవన్తస్సేవ యజ్ఞావాట్ సబ్బకమ్మాని నిట్టాపేసి. రాజపుత్తం నేత్వా గీవాయ నామేత్వా నిసీదాపేసుం. ఖణ్డహలో సువణ్ణపాతిం ఉపనామేత్వా ఖగ్గం ఆదాయ “తస్స గీవం ఛిన్దిస్సామీ”తి అట్టాసి. తం దిస్వా చన్దా నామ రాజపుత్తస్స దేవీ “అజ్ఞాం మే పటిసరణం నత్తి, అత్తనో సచ్చబలేన సామికస్స సోత్థిం కరిస్సామీ”తి అజ్ఞానిం పగ్గయ్ఘ పరిసాయ అన్తరే విచరన్తి “ఇదం ఏకన్తేనేవ పాపకమ్మం, యం ఖణ్డహలో సగ్గమగ్గోతి కరోతి. ఇమినా మయ్ఘం సచ్చవచనేన మమ సామికస్స సోత్థి హోతు.

“యా దేవతా ఇథ లోకే, సబ్బా తా సరణం గతా;

అనాథం తాయథ మమం, యథాహం పతిమా సియ”న్తి. —

సచ్చకిరియమకాసి. సక్కో దేవరాజా తస్సా పరిదేవనసద్దం సుత్వా తం పవత్తిం ఇత్వా జలితం అయోకూటం ఆదాయ ఆగన్త్వా రాజానం తాసేత్వా సబ్బే విస్సజ్ఞాపేసి. సక్కోపి తదా అత్తనో దిబ్బరూపం దస్సేత్వా సమ్మజ్జలితం సజోతిభూతం వజిరం పరిబ్బమన్తో “అరే, పాపరాజ కాళకణ్ఠి, కదా తయా పాణాతిపాతేన సుగతిగమనం దిట్టపుబ్బం, చన్దకుమారం

సబ్బిళ్ళ ఇమం జనం బద్దనతో మోచేహి, నో చే మోచేస్ససి, ఏత్తేవ తే ఇమస్స చ దుట్టబ్రాహ్మణస్స సీసం ఫాలేస్సామీ”తి ఆకాసే అట్టాసి. తం అచ్చరియం దిస్సా రాజా బ్రాహ్మణో చ సీఘం సబ్బే బద్దనా మోచేసుం.

అథ మహాజనో ఏకకోలాహలం కత్వా సహసా యజ్ఞావాటం అఙ్ఘోర్రిత్వా ఖణ్డహాలస్స ఏకేకం లేడ్డుప్పహారం దేన్తో తత్తేవ నం జీవితక్షయం పాపేత్వా రాజానమ్మి మారేతుం ఆరభి. బోధిసత్తో పురేతరమేవ పితరం పలిస్సజిత్వా రితో మారేతుం న అదాసి. మహాజనో “జీవితం తావస్స పాపరఙ్ఘో దేమ, ఛత్తం పనస్స న దస్సామ, నగరే వాసం వా న దస్సామ, తం చణ్డాలం కత్వా బహినగరే వాసాపేస్సామా”తి రాజవేసం హరేత్వా కాసావం నివాసాపేత్వా హలిద్దిపిలోతికాయ సీసం వేరేత్వా చణ్డాలం కత్వా చణ్డాలగామం పహిణింసు. యే పన తం పసుఘాతయజ్ఞం యజింసు చేవ యజాపేసుళ్ళా అనుమోదింసు చ, సబ్బే తే నిరయపరాయనా అహేసుం. తేనాహ భగవా -

“సబ్బే పతిట్టా నిరయం, యథా తం పాపకం కరిత్వాన;

న హి పాపకమ్మం కత్వా, లబ్భా సుగతిం ఇతో గన్తు”న్తి. (జా. ౨.౨౨.౧౧౪౩);

అథ సబ్బాపి రాజపరిసా నాగరా చేవ జానపదా చ సమాగత్వా బోధిసత్తం రజ్జే అభిసిగ్ఘింసు. సో ధమ్మేన రజ్జం అనుసాసన్తో తం అత్తనో మహాజనస్స చ అకారణేనేవ ఉప్పన్నం అనయబ్బసనం అనుస్సరిత్వా సంవేగజాతో పుణ్ణాకిరియాసు భియ్యోసోమత్తాయ ఉస్సాహజాతో మహాదానం పవత్తేసి, సీలాని రక్తి, ఉపోసథకమ్మం సమాదియి. తేన వుత్తం -

౪౬. “తదాహం యజనా ముత్తో, నిక్ఖన్తో యజ్ఞవాటతో;

సంవేగం జనయిత్వాన, మహాదానం పవత్తయి”న్తి. - ఆది;

తత్త యజనా ముత్తోతి ఖణ్డహాలేన విహితయజ్ఞవిధితో వుత్తనయేన ఘాతేతబ్బతో ముత్తో. నిక్ఖన్తో యజ్ఞవాటతోతి అభిసేకకరణత్థాయ ఉస్సాహజాతేన మహాజనేన సద్ధిం తతో యజ్ఞభూమితో నిగ్గతో. సంవేగం జనయిత్వానాతి ఏవం “బహుఅంతరామో లోకసన్నివాసో”తి అతివియ సంవేగం ఉప్పాదేత్వా. మహాదానం పవత్తయిన్తి ఛ దానసాలాయో కారాపేత్వా మహతా ధనపరిచ్ఛాగేన వేస్సంతరదానసదిసం మహాదానమదాసిం. ఏతేన అభిసేకకరణతో పట్టాయ తస్స మహాదానస్స పవత్తితభావం దస్సేతి.

౪౭. దక్ఖిణేయ్యే అదత్వానాతి దక్ఖిణారహే పుగ్గలే దేయ్యధమ్మం అపరిచ్ఛజిత్వా. అపి ఛప్పళ్ళా రత్తియోతి అప్పేకదా ఛపి పళ్ళాపి రత్తియో అత్తనో పివనఖాదనభుజ్జానాని న కరోమీతి దస్సేతి.

తదా కిర బోధిసత్తో సకలజమ్మద్దీపం ఉన్నజ్జలం కత్వా మహామేఘో వియ అభివస్సన్తో మహాదానం పవత్తేసి. తత్త కిగ్ఘాపి దానసాలాసు అన్నపానాదిఉళారుళారపణీతపణీతమేవ యాచకానం యథారుచితం దివసే దివసే దీయతి, తథాపి అత్తనో సజ్జితం ఆహారం రాజారహభోజనమ్మి యాచకానం అదత్వా న భుజ్జతి, తం సన్ధాయ వుత్తం “నాహం పివామీ”తిఆది.

౪౮. ఇదాని తథా యాచకానం దానే కారణం దస్సేన్తో ఉపమం తావ ఆహరతి “యథాపి వాణిజో నామా”తిఆదినా. తస్సన్తో - యథా నామ వాణిజో భణ్ణట్టానం గత్వా అప్పేన పాభతేన బహుం భణ్ణం విక్కిణిత్వా విపులం భణ్ణసన్నిచయం

కత్వా దేసకాలం జానన్తో యత్తస్స లాభో ఉదయో మహా హోతి, తత్త దేసే కాలే వా తం భణ్ణం హరతి ఉపనేతి విక్కిణాతి.

౪౯. సకభుత్తాపీతి సకభుత్తతోపి అత్తనా పరిభుత్తతోపి. “సకపరిభుత్తాపీ”తిపి పారో. పరేతి పరస్మిం పటిగ్గాహకపుగ్గలే. సతభాగోతి అనేకసతభాగో ఆయతిం భవిస్సతి. ఇదం వుత్తం హోతి – యథా వాణిజేన కీతభణ్ణం తత్తేవ అవిక్కిణీత్వా తథారూపే దేసే కాలే చ విక్కిణీయమానం బహుం ఉదయం విపులం ఫలం హోతి, తథేవ అత్తనో సంతకం అత్తనా అనుపభుజ్జీత్వా పరస్మిం పటిగ్గాహకపుగ్గలే దిన్నం మహప్పలం అనేకసతభాగో భవిస్సతి, తస్మా అత్తనా అభుజ్జీత్వాపి పరస్స దాతబ్బమేవాతి. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా – “తిరచ్ఛానగతే దానం దత్వా సతగుణా దక్షిణా పాటికట్టితబ్బా. పుథుజ్జనదుస్సీలే దానం దత్వా సహస్సగుణా”తి (మ. ని. ౩.౩౭౯) విత్థారో. అపరమ్మి వుత్తం “ఏవం చే, భిక్షవే, సత్తా జానేయ్యం దానసంవిభాగస్స విపాకం, యథాహం జానామి, న అదత్వా భుజ్జోయ్యం, న చ నేసం మచ్ఛేరమలం చిత్తం పరియాదాయ తిట్ఠేయ్య. యోపి నేసం అస్స చరిమో ఆలోపో చరిమం కబళం, తతోపి న అసంవిభజిత్వా భుజ్జోయ్య”నిఆది (ఇతిపు. ౨౬).

౫౦. ఏతమత్తవసం ఇత్వాతి ఏతం దానస్స మహప్పలభావసజ్ఞాతజ్ఞోవ సమ్మాసమ్మోధియా పచ్చయభావసజ్ఞాతజ్ఞా అత్తవసం కారణం జానిత్వా. న పటిక్కమామి దానతోతి దానపారమితో ఈసకమ్మి న నివత్తామి అభిక్కమామి ఏవ. కిమత్తం? సమ్మోధిమనుపత్తియాతి సమ్మోధిం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం అనుప్పత్తియా అనుప్పత్తియత్తం, అధిగన్తున్తి అత్తో.

తదా బోధిసత్తో మహాజనేన పితరి చణ్ణాలగామం పవేసితే దాతబ్బయుత్తకం పరిబ్బయం దాపేసి నివాసనాని పారుపనాని చ. సోపి నగరం పవిసితం అలభన్తో బోధిసత్తే ఉయ్యానకీళాదిఅత్తం బహిగతే ఉపసక్కుమతి, పుత్తసజ్ఞాయ పన న వన్తతి, న అజ్ఞాలికమ్మం కరోతి, “చిరం జీవ, సామీ”తి వదతి. బోధిసత్తోపి దిట్ఠదివసే అతిరేకసమ్మానం కరోతి. సో ఏవం ధమ్మేన రజ్జం కారేత్వా ఆయుపరియోసాసే సపరిసో దేవలోకం పూరేసి.

తదా ఖణ్ణహలో దేవదత్తో అహోసి, గోతమీ దేవీ మహామాయా, చన్దా రాజధీతా రాహులమాతా, వాసులో రాహులో, సేలా ఉప్పలవణ్ణా, సూరో మహాకస్సపో, భద్దసేనో మహామోగ్గల్లానో, సూరియకుమారో సారిపుత్తో, చన్దరాజా లోకనాథో.

తస్స ఇథాపి పుట్టే వుత్తనయేనేవ యథారహం సేసపారమియో నిద్ధారేతబ్బా. తదా ఖణ్ణహలస్స కక్షళఫరుసభావం జానన్తోపి అజ్ఞపేక్షిత్వా ధమ్మేన సమేన అట్టస్స వినిచ్చయో, అత్తానం మారేతుకామస్సేవ ఖణ్ణహలస్స తథా యజ్ఞావిధానం జానిత్వాపి తస్స ఉపరి చిత్తప్పకోపాభావో, అత్తనో పరిసం గహేత్వా పితు సత్తు భవితం సమత్తోపి “మాదిసస్స నామ గరూహి విరోధో న యుత్తో”తి అత్తానం పురిసపసుం కత్వా ఘాతాపేతుకామస్స పితు ఆణాయం అవట్టానం, కోసీయా అసిం గహేత్వా సీసం చిన్దితుం ఉపక్కుమన్తే పురోహితే అత్తనో పితరి పుత్తే సబ్బసత్తేసు చ మేత్తాఫరణేన సమచిత్తతా, మహాజనే పితరం మారేతుం ఉపక్కుమన్తే సయం పలిస్సజిత్వా తస్స జీవితదానజ్ఞా, దివసే దివసే వేస్సన్తరదానసదిసం మహాదానం దదతోపి దానేన అతిత్తభావో, మహాజనేన చణ్ణాలేసు వాసాపితస్స పితు దాతబ్బయుత్తకం దత్వా పోసనం, మహాజనం పుజ్జాకిరియాసు పతిట్ఠాపనన్తి ఏవమాదయో గుణానుభావా నిద్ధారేతబ్బాతి.

చన్దకుమారచరియావణ్ణనా నిట్ఠితా.

౮. సీవిరాజచరియావణ్ణనా

౨౧. అట్టమే అరిట్టసవ్వుయే నగరేతి అరిట్టపురనామకే నగరే. సివి నామాసి ఖత్తియోతి సివీతి గోత్తతో ఏవంనామకో రాజా అహోసి.

అతీతే కిర సివిరట్టే అరిట్టపురనగరే సివిరాజే రజ్జం కారేస్తే మహాసత్తో తస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. “సివికుమారో”తిస్స నామమకంసు. సో వయప్పత్తో తక్కసిలం గన్తా ఉగ్గహితసిప్పో ఆగన్తా పితు సిప్పం దస్సేత్వా ఉపరజ్జం లభిత్వా అపరభాగే పితు అచ్చయేన రాజా హుత్వా అగతిగమనం పహాయ దస రాజధమ్మే అకోపేత్వా రజ్జం కారేస్తో నగరస్స చతుసు ద్వారేసు నగరమజ్ఞే నివేసనద్వారేతి ఛ దానసాలాయో కారేత్వా దేవసికం ఛసతసహస్సపరిచ్ఛాగేన మహాదానం పవత్తేసి. అట్టమీచాతుద్దసీపన్నరసీసు సయం దానసాలం గన్తా దానగ్గం ఓలోకేతి.

సో ఏకదా పుణ్ణమదివసే పాతోవ సముస్సితసేతచ్చత్తే రాజపల్లజ్కే నిసిన్నో అత్తనా దిన్నదానం ఆవజ్ఞేస్తో బాహిరవత్థం అత్తనా అదిన్నం నామ అదిస్వా “న మే బాహిరకదానం తథా చిత్తం తోసేతి, యథా అజ్ఞత్తికదానం, అహో వత మమ దానసాలం గతకాలే కోచి యాచకో బాహిరవత్థం అయాచిత్వా అజ్ఞత్తికమేవ యాచేయ్య, సచే హి మే కోచి సరీరే మంసం వా లోహితం వా సీసం వా హదయమంసం వా అక్ఖీని వా ఉపడ్డసరీరం వా సకలమేవ వా అత్తభావం దాసభావేన యాచేయ్య, తంతదేవస్స అధిష్పాయం పూరేస్తో దాతుం సక్కోమీ”తి చిన్తేసి. పాళియం పన అక్ఖీనం ఏవ వసేన ఆగతా. తేన వుత్తం -

“నిసజ్జ పాసాదవరే, ఏవం చిన్తేసహం తదా”.

౨౨. “యంకిళ్ళి మానుసం దానం, అదిన్నం మే న విజ్ఞతి;
యోపి యాచేయ్య మం చక్కుం, దదేయ్యం అవికమ్మితో”తి.

తత్త మానుసం దానన్తి పకతిమనుస్సేహి దాతబ్బదానం అన్నపానాది. ఏవం పన మహాసత్తస్స ఉళారే దానజ్ఞాసయే ఉప్పన్నే సక్కస్స పణ్ణుకమ్మలసిలాసనం ఉణ్ణాకారం దస్సేసి. సో తస్స కారణం ఆవజ్ఞేస్తో బోధిసత్తస్స అజ్ఞాసయం దిస్వా “సివిరాజా అజ్ఞ సమ్మత్తయాచకా చక్ఖూని చే యాచన్తి, చక్ఖూని ఉప్పాటేత్వా నేసం దస్సామీతి చిన్తేసి”తి సక్కో దేవపరిసాయ వత్వా “సో సక్ఖిస్సతి ను ఖో తం దాతుం, ఉదాహు నోతి వీమంసిస్సామి తావ న”న్తి బోధిసత్తే సోళసహి గన్ధోదకఘటేహి వ్హత్వా సబ్బాలజ్ఞారేహి పటిమణ్ణితే అలజ్ఞతహత్తికన్థవరగతే దానగ్గం గచ్చన్తే జరాజిణ్ణో అన్ధట్రాహ్మణో వియ హుత్వా తస్స చక్కుపథే ఏకస్మిం ఉన్నతప్పదేసే ఉభో హత్థే పసారేత్వా రాజానం జయాపేత్వా రితో బోధిసత్తేన తదభిముఖం వారణం పేసేత్వా “ట్రాహ్మణ, కిం ఇచ్చసీ”తి పుచ్చితో “తవ దానజ్ఞాసయం నిస్సాయ సముగ్గతేన కిత్తిఘోసేన సకలలోకసన్నివాసో నిరంతరం ఘటో, అహింసా అన్దో, తస్మా తం యాదామీ”తి ఉపచారవసేన ఏకం చక్కుం యాచి. తేన వుత్తం -

౨౩. “మమ సజ్కప్పమజ్ఞాయ, సక్కో దేవానమిస్సరో;
నిసిన్నో దేవపరిసాయ, ఇదం వచనమబ్రవి.

౨౪. “నిసజ్జ పాసాదవరే, సివిరాజా మహిద్ధికో;
చిన్తేస్తో వివిధం దానం, అదేయ్యం సో న పస్సతి.

౨౫. “తథం ను వితథం నేతం, హన్ద వీమంసయామి తం;

ముహూర్తం ఆగమేయ్యాధ, యావ జానామి తం మనం.

౨౬. “పవేధమానో పలితసిరో, వలిగత్తో జరాతురో;
అన్ధవణ్ణోవ హుత్వాన, రాజానం ఉపసజ్కమి.

౨౭. “సో తదా పగ్గహేత్వాన, వామం దక్షిణబాహు చ;
సిరస్మిం అఙ్జాలిం కత్వా, ఇదం వచనమబ్రవి.

౨౮. “యాచామి తం మహారాజ, ధమ్మిక రట్టవడ్డన;
తవ దానరతా కిత్తి, ఉగ్గతా దేవమానుసే.

౨౯. “ఉభోపి నేత్తా నయనా, అన్ధా ఉపహతా మమ;
ఏకం మే నయనం దేహి, త్వమ్మి ఏకేన యాపయా”తి.

తత్త చిన్తేన్తో వివిధం దానన్తి అత్తనా దిన్నం వివిధం దానం చిన్తేన్తో, ఆవజ్ఞేన్తో దానం వా అత్తనా దిన్నం వివిధం బాహిరం దేయ్యధమ్మం చిన్తేన్తో. అదేయ్యం సో న పస్సతీతి బాహిరం వియ అఙ్ఘత్తికవత్తుమ్మి అదేయ్యం దాతుం అసక్కుణేయ్యం న పస్సతి, “చక్ఖానిపి ఉప్పాటేత్వా దస్సామీ”తి చిన్తేసీతి అధిప్పాయో. తథం ను వితథం నేతన్తి ఏతం అఙ్ఘత్తికవత్తునోపి అదేయ్యస్స అదస్సనం దేయ్యభావేనేవ దస్సనం చిన్తనం సచ్చం ను ఖో, ఉదాహు, అసచ్చన్తి అత్తో. సో తదా పగ్గహేత్వాన, వామం దక్షిణబాహు చాలి వామబాహుం దక్షిణబాహుఞ్చ తదా పగ్గహేత్వా, ఉభో బాహూ ఉక్ఖిపేత్వాతి అత్తో. రట్టవడ్డనాలి రట్టవడ్డీకర. త్వమ్మి ఏకేన యాపయాతి ఏకేన చక్ఖునా సమవిసమం పస్సన్తో సకం అత్తభావం త్వం యాపేహి, అహమ్మి భవతో లద్దేన ఏకేన యాపేమీతి దస్సేతి.

తం సుత్వా మహాసత్తో తుట్టమానసో “ఇదానేవాహం పాసాదే నిసిన్నో ఏవం చిన్తేత్వా ఆగతో, అయఞ్చ మే చిత్తం ఇత్వా వియ చక్ఖుం యాచతి, అహో వత మే లాభా, అఙ్ఘ మే మనోరథో మత్తకం పాపుణిస్సతి, అదిన్నపుట్టం వత దానం దస్సామీ”తి ఉస్సాహజాతో అహోసి. తమత్తం పకాసేన్తో సత్థా ఆహ —

౩౦. “తస్సాహం వచనం సుత్వా, హట్తో సంవిగ్గమానసో;
కతఙ్జాలీ వేదజాతో, ఇదం వచనమబ్రవిం.

౩౧. “ఇదానాహం చిన్తయిత్వాన, పాసాదతో ఇధాగతో;
త్వం మమ చిత్తమఙ్ఞాయ, నేత్తం యాచితుమాగతో.

౩౨. “అహో మే మానసం సిద్ధం, సజ్కప్పో పరిపూరితో;
అదిన్నపుట్టం దానవరం, అఙ్ఘ దస్సామి యాచకే”తి.

తత్త తస్సాలి తస్స బ్రాహ్మణరూపధరస్స సక్కస్స. హట్తోతి తుట్తో. సంవిగ్గమానసోతి మమ చిత్తం జానిత్వా వియ ఇమినా బ్రాహ్మణేన చక్ఖు యాచితం, ఏత్తకం కాలం ఏవం అచిన్తేత్వా పమజ్జితో వతమ్హీతి సంవిగ్గచిత్తో. వేదజాతోతి

జాతపీఠిపామోజ్ఞో. అబ్రవిన్తి అభాసిం. మానసన్తి మనసి భవం మానసం, దానజ్ఞాసయో, “చక్షుం దస్సామీ”తి ఉప్పన్నదానజ్ఞాసయోతి అట్టో. సజ్కప్పోతి మనోరథో. పరిపూరితోతి పరిపుణ్ణో.

అథ బోధసత్తో చిన్తేసి – “అయం బ్రాహ్మణో మమ చిత్రాచారం ఇత్థా వియ దుచ్చజమ్మి చక్షుం మం యాచతి, సియా ను ఖో కాయచి దేవతాయ అనుసిట్టో భవిస్సతి, పుచ్చిస్సామి తావ న”న్తి చిన్తేత్వా తం బ్రాహ్మణం పుచ్చి. తేనాహ భగవా జాతకదేసనాయం –

“కేనానుసిట్టో ఇధమాగతోసి, వనిబ్బక చక్షుపథాని యాచితుం;

సుదుచ్చజం యాచసి ఉత్తమఙ్గం, యమాహు నేత్తం పురిసేన దుచ్చజ”న్తి. (జా. ౧.౧౫.౫౩);

తం సుత్వా బ్రాహ్మణరూపధరో సక్కో ఆహ –

“యమాహు దేవేసు సుజమ్మతీతి, మఘవాతి నం ఆహు మనుస్సలోకే;

తేనానుసిట్టో ఇధమాగతోస్మి, వనిబ్బకో చక్షుపథాని యాచితుం.

“వనిబ్బతో మయ్హం వనిం అనుత్తరం, దదాహి తే చక్షుపథాని యాచితో;

దదాహి మే చక్షుపథం అనుత్తరం, యమాహు నేత్తం పురిసేన దుచ్చజ”న్తి. (జా. ౧.౧౫.౫౪-౫౫);

మహాసత్తో ఆహ –

“యేన అత్తేన ఆగచ్చి, యమత్తమభిపత్తయం;

తే తే ఇఙ్ఘన్తు సజ్కప్పా, లభ చక్షూని బ్రాహ్మణ.

“ఏకం తే యాచమానస్స, ఉభయాని దదామహం;

స చక్షుమా గచ్చ జనస్స పేక్షతో,

యదిచ్చసే త్వం తద తే సమిఙ్ఘతూ”తి. (జా. ౧.౧౫.౫౬-౫౭);

తత్త వనిబ్బకాతి తం ఆలపతి. చక్షుపథానీతి దస్సనస్స పథభావతో చక్షూనమేవేతం నామం. యమాహూతి యం లోకే “దుచ్చజ”న్తి కథేన్తి. వనిబ్బతోతి యాచన్తస్స. వనిన్తి యాచనం. తే తేతి తే తవ తస్స అన్తస్స సజ్కప్పా. స చక్షుమాతి సో త్వం మమ చక్షూహి చక్షుమా హుత్వా. తద తే సమిఙ్ఘతూతి యం త్వం మమ సన్తికా ఇచ్చసి, తం తే సమిఙ్ఘతూతి.

రాజా ఏత్తకం కథేత్వా “అయం బ్రాహ్మణో సక్కేన అనుసిట్టో ఇధాగతోస్మీతి భణతి, నూన ఇమస్స ఇమినా ఉపాయేన చక్షు సమ్మజ్జిస్సతీ”తి ఇత్థా “ఇధేవ మయా చక్షూని ఉప్పాటేత్వా దాతుం అసారుప్ప”న్తి చిన్తేత్వా బ్రాహ్మణం ఆదాయ అన్తేపురం గత్వా రాజాసనే నిసీదిత్వా సివకం నామ వేఙ్గం పక్కోసాపేసి. అథ “అమ్మాకం కిర రాజా అక్ఖీని ఉప్పాటేత్వా బ్రాహ్మణస్స దాతుకామో”తి సకలనగరే ఏకకోలాహలం అహోసి. అథ నం రఙ్ఘో ఇతిసేనాపతిఆదయో రాజవల్లభా అమద్వా పారిసఙ్ఘా నాగరా ఓరోధా చ సబ్బే సన్నిపతిత్వా నానాఉపాయేహి నివారేసుం. రాజాపి నే అనువారేసి తేనాహ –

“మా నో దేవ అదా చక్ష్మం, మా నో సబ్బే పరాకరి;
ధనం దేహి మహారాజ, ముత్తా వేళురియా బహూ.

“యుత్తే దేవ రథే దేహి, ఆజానీయే చలబ్బుతే;
నాగే దేహి మహారాజ, హేమకప్పనవాససే.

“యథా తం సివయో సబ్బే, సయోగ్గా సరథా సదా;
సమన్తా పరికిరేయుం, ఏవం దేహి రథేసభా”తి. (జా. ౧.౧౫.౫౮-౬౦);

అథ రాజా తిస్సో గాథా అభాసి -

“యో వే దస్సన్తి వత్వాన, అదానే కురుతే మనో;
భూమ్యం నో పతితం పాసం, గీవాయం పటిముఞ్చతి.

“యో వే దస్సన్తి వత్వాన, అదానే కురుతే మనో;
పాపా పాపతరో హోతి, సమ్మత్తో యమసాధనం.

“యశ్శో యాచే తశ్శో దదే, యం న యాచే న తం దదే;
స్వాహం తమేవ దస్సామి, యం మం యాచతి బ్రాహ్మణో”తి. (జా. ౧.౧౫.౬౧-౬౩);

తత్త మా నో, దేవాతి నోతి నిపాతమత్తం. దేవ, మా చక్ష్మం అదాసి. మా నో సబ్బే పరాకరీతి అష్టే సబ్బే మా పరిచ్ఛజి. అక్ఖీసు హి దిన్నేసు త్వం రజ్జం న కరిస్ససి, ఏవం తయా మయం పరిచ్ఛత్తా నామ భవిస్సామాతి అధిష్పాయేన ఏవమాహంసు. పరికిరేయున్తి పరివారేయుం. ఏవం దేహీతి యథా తం అవికలచక్ష్మం సివయో చిరం పరివారేయుం, ఏవం దేహి ధనమేవస్స దేహి, మా అక్ఖీని, అక్ఖీసు హి దిన్నేసు న తం సివయో పరివారేస్సన్తితి దస్సేతి.

పటిముఞ్చతీతి పటిపవేసేతి. పాపా పాపతరో హోతీతి లామకా లామకతరో నామ హోతి. సమ్మత్తో యమసాధనన్తి యమస్స ఆణాపవత్తిట్టానం ఉస్సదనిరయం ఏస పత్తో నామ హోతి. యశ్శో యాచేతి యం వత్తుం యాచకో యాచతి, దాయకోపి తదేవ దదేయ్య, న అయాచితం, అయశ్చ బ్రాహ్మణో చక్ష్మం మం యాచతి, న ముత్తాదికం ధనం, తం దస్సామీతి వదతి.

అథ నం “ఆయుఆదీసు కిం పత్థేత్వా చక్ఖాని దేసి దేవా”తి పుచ్చింసు. మహాపురిసో “నాహం దిట్టధమ్మికం సమ్మరాయికం వా సమ్మత్తిం పత్థేత్వా దేమి, అపి చ బోధిసత్తానం ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణో పోరాణకమగ్గో ఏస, యదిదం దానపారమిపూరణం నామా”తి ఆహ. తేన వుత్తం -

“ఆయుం ను వణ్ణం ను సుఖం బలం ను, కిం పత్తయానో ను జనిన్త దేసి;
కథశ్శో రాజా సివినం అనుత్తరో, చక్ఖాని దజ్ఞా పరలోకహేతు.

“న వాహమేతం యససా దదామి, న పుత్రమిచ్ఛే న ధనం న రత్నం;

సతశ్చ ధమ్మో చరితో పురాణో, ఇచ్ఛేవ దానే రమతే మనో మమా”తి. (జా. ౧.౧౫.౬౪-౬౫);

తత్త పరలోకహేతుని, మహారాజ, కథం నామ తుష్టాదిసో పణ్ణితపురిసో సక్కుసమ్మత్తిసదిసం సన్నిట్టికం ఇస్సరియం పహాయ పరలోకహేతు చక్ఖాని దదేయ్యాతి.

న వాహన్తి న వే అహం. యససాతి దిబ్బస్స వా మానుసస్స వా ఇస్సరియస్స కారణా, అపిచ సతం బోధిసత్తానం ధమ్మో బుద్ధకారకో చరితో ఆచరితో ఆచిణ్ణో పురాతనో ఇచ్ఛేవ ఇమినా కారణేన దానేయేవ ఈదిసో మమ మనో నిరతోతి.

ఏవశ్చ పన వత్వా రాజా అమచ్ఛే సజ్ఞాపేత్వా సివకం వేజ్ఞం ఆణాపేసి - “ఏహి, సివక, మమ ఉభోపి అక్ఖీని ఇమస్స బ్రాహ్మణస్స దాతుం సీఘం ఉప్పాటేత్వా హత్థే పతిట్టపేహి”తి. తేన వుత్తం -

౬౩. “ఏహి సివక ఉట్టేహి, మా దన్తయి మా పవేధయి;

ఉభోపి నయనం దేహి, ఉప్పాటేత్వా వనిబ్బకే.

౬౪. “తతో సో చోదితో మయ్ఘం, సివకో వచనంకరో;

ఉద్ధరిత్వాన పాదాసి, తాలమిజ్ఞంవ యాచకే”తి.

తత్త ఉట్టేహితి ఉట్టానవీరియం కరోహి. ఇమస్మిం మమ చక్ఖుదానే సహాయకిచ్చం కరోహితి దస్సేతి. మా దన్తయితి మా చిరాయి. అయశ్శో అతిదుల్లభో చిరకాలం పత్తితో మయా ఉత్తమో దానక్ఖణో పటిలద్ధో, సో మా విరజ్ఞీతి అధిప్పాయో. మా పవేధయితి “అష్టాకం రజ్ఞో చక్ఖాని ఉప్పాటేమి”తి చిత్తుత్రాసవసేన మా వేధయి సరీరకమ్పం మా ఆపజ్జి. ఉభోపి నయనన్తి ఉభోపి నయనే. వనిబ్బకేతి యాచకస్స మయ్ఘన్తి మయా. ఉద్ధరిత్వాన పాదాసీతి సో వేజ్ఞో రజ్ఞో అక్ఖికూపతో ఉభోపి అక్ఖీని ఉప్పాటేత్వా రజ్ఞో హత్థే అదాసి.

దేన్తో చ న సత్తకేన ఉద్ధరిత్వా అదాసి. సో హి చిన్తేసి - “అయుత్తం మాదిసస్స సుసిక్ఖితవేజ్ఞస్స రజ్ఞో అక్ఖీసు సత్తపాతన”న్తి భేసజ్ఞాని ఘంసేత్వా భేసజ్ఞచుణ్ణేన నీలుప్పలం పరిభావేత్వా దక్ఖిణక్ఖిం ఉపసిజ్ఞాపేసి, అక్ఖి పరివత్తి, దుక్ఖా వేదనా ఉప్పజ్జి. సో పరిభావేత్వా పునపి ఉపసిజ్ఞాపేసి, అక్ఖి అక్ఖికూపతో ముచ్చి, బలవతరా వేదనా ఉదపాది, తతియవారే ఖరతరం పరిభావేత్వా ఉపనామేసి, అక్ఖి ఓసధబలేన పరిబ్బమిత్వా అక్ఖికూపతో నిక్ఖమిత్వా న్నారుసుత్తకేన ఓలమ్మమానం అట్టాసి, అధిమత్తా వేదనా ఉదపాది, లోహితం పగ్గురి, నివత్తసాటకాపి లోహితేన తేమింసు. ఓరోధా చ అమచ్చా చ రజ్ఞో పాదమూలే పతిత్వా “దేవ, అక్ఖీని మా దేహి, దేవ, అక్ఖీని మా దేహి”తి మహాపరిదేవం పరిదేవింసు.

రాజా వేదనం అధివాసేత్వా “తాత, మా పపశ్చం కరో”తి ఆహ. సో “సాధు, దేవా”తి వామహత్థేన అక్ఖిం ధారేత్వా దక్ఖిణహత్థేన సత్తకం ఆదాయ అక్ఖీసుత్తకం చిన్దిత్వా అక్ఖిం గహేత్వా మహాసత్తస్స హత్థే రపేసి. సో వామక్ఖినా దక్ఖిణక్ఖిం ఓలోకేత్వా పరిచ్ఛాగపీతియా అభిభుయ్యమానం దుక్ఖవేదనం వేదేన్తో “ఏహి, బ్రాహ్మణా”తి బ్రాహ్మణం పక్కోసాపేత్వా “మమ ఇతో చక్ఖతో సతగుణేన సహస్సగుణేన సతసహస్సగుణేన సమన్తచక్ఖమేవ పియతరం, తస్స మే ఇదం అక్ఖిదానం పచ్చయో హోతూ”తి బ్రాహ్మణస్స అక్ఖిం అదాసి. సో తం ఉక్ఖిపిత్వా అత్తనో అక్ఖిమ్మి రపేసి, తం తస్సానుభావేన

వికసితనీలుప్పలం వియ హుత్వా ఉపట్టాసి. మహాసత్తో వామక్ష్తినా తస్య తం అక్ష్తిం దిస్వా “అహో సుదిన్నం మయా అక్ష్తి”తి అన్తోసముగ్గతాయ పీతియా నిరన్తరం పుటసరీరో హుత్వా అపరమ్పి అదాసి. సక్కోపి తం తథేవ కత్వా రాజనివేసనా నిక్ష్మిత్వా మహాజనస్య ఓలోకేన్తస్సేవ నగరా నిక్ష్మిత్వా దేవలోకమేవ గతో.

రణ్ణో నచిరస్సేవ అక్ష్తిని ఆవాటభావం అప్పత్తాని కమ్మలగేణ్ణుకం వియ ఉగ్గతేన మంసపిణ్ణేన పూరేత్వా చిత్తకమ్మరూపస్య వియ రుహింసు, వేదనా పచ్చిజ్జి. అథ మహాసత్తో కతిపాహం పాసాదే వసిత్వా “కిం అన్ధస్య రజ్జేనాతి అమచ్ఛానం రజ్జం నియ్యాతేత్వా ఉయ్యానం గత్వా పబ్బజిత్వా సమణధమ్మం కరిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా అమచ్ఛానం తమత్థం ఆరోచేత్వా “ముఖథోవనాదిదాయకో ఏకో పురిసో మయ్ఘం సన్తికే హోతు, సరీరకిచ్చట్టానేసుపి మే రజ్జుకం బన్ధథా”తి వత్వా సివికాయ గత్వా పోక్ఖరణితీరే రాజపల్లజ్జే నిసీది. అమచ్ఛాపి వన్దిత్వా పటిక్కమింసు. బోధిసత్తోపి అత్తనో దానం ఆవజ్ఞేసి. తస్మిం ఖణే సక్కస్య ఆసనం ఉణ్ఠాకారం దస్సేసి. సక్కో తం దిస్వా “మహారాజస్య వరం దత్వా చక్కుం పటిపాకతికం కరిస్సామీ”తి బోధిసత్తస్య సమీపం గత్వా పదసద్దమకాసి. మహాసత్తేన చ “కో ఏసో”తి వుత్తే -

“సక్కోహమస్మి దేవిన్దో, ఆగతోస్మి తవన్తికే;

వరం వరస్సు రాజీసి, యం కిఞ్చి మనసిచ్చసీ”తి. (జా. ౧.౧౫.౭౧) -

వత్వా తేన -

“పహూతం మే ధనం సక్క, బలం కోసో చనప్పకో;

అన్ధస్య మే సతో దాని, మరణణ్ణోవ రుచ్చతీ”తి. (జా. ౧.౧౫.౭౨) -

వుత్తే అథ నం సక్కో ఆహ - “సివిరాజ, కిం పన త్వం మరితుకామో హుత్వా మరణం రోచేసి, ఉదాహు అన్ధభావేనా”తి. అన్ధభావేన, దేవాతి. “మహారాజ, దానం నామ న కేవలం సమ్మరాయత్థమేవ దియ్యతి, దిట్టధమ్మత్థాయపి పచ్చయో హోతి, తస్మా తవ దానపుణ్ణమేవ నిస్సాయ సచ్చకిరియం కరోహి, తస్య బలేనేవ తే చక్కు ఉప్పజ్జిస్సతీ”తి వుత్తే “తేన హి మయా మహాదానం సుదిన్న”న్తి వత్వా సచ్చకిరియం కరోన్దో -

“యే మం యాచితుమాయన్తి, నానాగోత్తా వనిబ్బకా;

యోపి మం యాచతే తత్థ, సోపి మే మనసో పియో;

ఏతేన సచ్చవజ్జేన, చక్కు మే ఉపపజ్జథా”తి. (జా. ౧.౧౫.౭౪) -

ఆహ.

తత్థ యే మన్తి యే మం యాచితుమాగచ్ఛన్తి, తేసుపి ఆగతేసు యో ఇమం నామ దేహీతి వాచం నిచ్ఛారేన్దో మం యాచతే, సోపి మే మనసో పియో. ఏతేనాతి సచే మయ్ఘం సబ్బేపి యాచకా పియా, సచ్చమేవేతం మయా వుత్తం, ఏతేన మే సచ్చవచనేన ఏకం చక్కు ఉపపజ్జథ ఉప్పజ్జతూతి.

అథస్య వచనసమనన్తరమేవ పఠమం చక్కు ఉదపాది. తతో దుతియస్య ఉప్పజ్జనత్థాయ -

“యం మం సో యాచితుం ఆగా, దేహి చక్ష్మన్తి బ్రాహ్మణో;

తస్య చక్ష్మాని పాదాసిం, బ్రాహ్మణస్య వనిబ్బతో.

“భియ్యో మం ఆవిసీ పీతి, సోమనస్సశ్చానప్పకం;

ఏతేన సచ్చవజ్జేన, దుతియం మే ఉపపజ్జథా”తి. (జా. ౧.౧౦.౭౦-౭౬) -

ఆహ.

తథ యం మన్తి యో మం. సోతి సో చక్ష్మయాచకో బ్రాహ్మణో. ఆగాతి ఆగతో. వనిబ్బతోతి యాచంతస్య. మం ఆవిసీతి బ్రాహ్మణస్య చక్ష్మాని దత్వా అన్ధకాలేపి తథారూపం వేదనం అగణేత్వా “అహో సుదిన్నం మే దాన”న్తి పచ్చవేక్షంతం మం భియ్యో అతిరేకతరా పీతి ఆవిసి. సోమనస్సశ్చానప్పకన్తి అపరిమాణం సోమనస్సం ఉప్పజ్జి. ఏతేనాతి సచే తదా మమ అనప్పకం పీతిసోమనస్సం ఉప్పన్నం, సచ్చమేవేతం మయా వుత్తం, ఏతేన మే సచ్చవచనేన దుతియమ్మి చక్ష్మ ఉపపజ్జతూతి.

తంఖణిజ్ఞోవ దుతియమ్మి చక్ష్మ ఉదపాది. తాని పనస్య చక్ష్మాని నేవ పాకతికాని, న దిబ్బాని. సక్కుబ్రాహ్మణస్య హి దిన్నం చక్ష్మం పున పాకతికం కాతుం న సక్కా, ఉపహతచక్ష్మనో చ దిబ్బచక్ష్మ నామ నుప్పజ్జతి, వుత్తనయేన పనస్య ఆదిమజ్జపరియోసానేసు అవిపరీతం అత్తనో దానపీతిం ఉపాదాయ పీతిఫరణవసేన నిబ్బత్తాని “సచ్చపారమితాచక్ష్మానీ”తి వుత్తాని. తేన వుత్తం -

౬౦. “దదమానస్య దేంతస్య, దిన్నదానస్య మే సతో;

చిత్తస్య అజ్ఞాథా నత్థి, బోధియాయేవ కారణా”తి.

తథ దదమానస్సాతి చక్ష్మాని దాతుం వేజ్జేన ఉప్పాటింతస్య. దేంతస్సాతి ఉప్పాటితాని తాని సక్కుబ్రాహ్మణస్య హత్థే రపేంతస్య. దిన్నదానస్సాతి చక్ష్మదానం దిన్నవతో. చిత్తస్య అజ్ఞాథాతి దానజ్ఞాసయస్య అజ్ఞాథాభావో. బోధియాయేవ కారణాతి తస్మా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్సేవ హేతూతి అత్తో.

౬౧. సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్య సుదుల్లభతాయ ఏవం సుదుక్కరం మయా కతన్తి న చక్ష్మానం న అత్తభావస్సపి అప్పియతాయాతి దస్సేన్తో “న మే దేస్సా”తి ఓసానగాథమాహ. తథ అత్తా న మే న దేస్సియోతి పరమో న-కారో నిపాతమత్తో. అత్తా న మే కుజ్జితబ్బో, న అప్పియోతి అత్తో. “అత్తానం మే న దేస్సియ”న్తిపి పారో. తస్సత్తో - మే అత్తానం అహం న దేస్సియం న కుజ్జేయ్యం న కుజ్జితుం అరహమి న సో మయా కుజ్జితబ్బోతి. “అత్తాపి మే న దేస్సియో”తిపి పరన్తి. అదాసహన్తి అదాసిం అహం. “అదాసిహ”న్తిపి పారో.

తదా పన బోధిసత్తస్య సచ్చకిరియాయ చక్ష్మాసు ఉప్పన్నేసు సక్కానుభావేన సబ్బా రాజపరిసా సన్నిపతితావ అహోసి. అథస్య సక్కో మహాజనమజ్జే ఆకాసే రత్వా -

“ధమ్మేన భాసితా గాథా, సివీనం రట్ఠవడ్డన;

ఏతాని తవ నేత్తాని, దిబ్బాని పటిదిస్సరే.

“తిరోకుట్టం తిరోసేలం, సమతిగ్గయ్ పబ్బతం;

సమన్తా యోజనసతం, దస్సనం అనుభోన్తు తే”తి. (జా. ౧.౧౫.౭౭-౭౮) -

ఇమాహి గాథాహి ధుతిం కత్వా దేవలోకమేవ గతో. బోధిసత్తోపి మహాజనపరిపుతో మహన్నేన సక్కారేన నగరం పవిసిత్వా
రాజగేహద్వారే సుసజ్జితే మహామణ్ణిపే సముస్సితసేతచ్ఛత్రే రాజపల్లజ్జే నిసిన్నో చక్కుపటిలాభేన తుట్టహట్టపముదితానం
దట్టుం ఆగతానం నాగరానం జానపదానం రాజపరిసాయ చ ధమ్మం దేసేన్తో -

“కో నీధ విత్తం న దదేయ్య యాచితో, అపి విసిట్టం సుపియమ్మి అత్తనో;

తదిట్ట సబ్బే సివయో సమాగతా, దిబ్బాని నేత్తాని మమజ్ఞ పస్సథ.

“తిరోకుట్టం తిరోసేలం, సమతిగ్గయ్ పబ్బతం;

సమన్తా యోజనసతం, దస్సనం అనుభోన్తి మే.

“న చాగమత్తా పరమత్తి కిఞ్చి, మచ్ఛానం ఇథ జీవితే;

దత్వాన మానుసం చక్కుం, లద్ధం మే చక్కు అమానుసం.

“ఏతమ్మి దిస్వా సివయో, దేథ దానాని భుజ్జాథ;

దత్వా చ భుత్వా చ యథానుభావం, అనిన్దితా సగ్గముపేథ రాన”న్తి. (జా. ౧.౧౫.౭౯-౮౨) -

ఇమా గాథా అభాసి. తత్త ధమ్మేన భాసిత్తాతి, మహారాజ, ఇమా తే గాథా ధమ్మేన సభావేనేవ భాసిత్తా. దిబ్బానీతి
దిబ్బానుభావయుత్తాని. పటిదిస్సరేతి పటిదిస్సన్తి. తిరోకుట్టన్తి పరకుట్టం. తిరోసేలన్తి పరసేలం. సమతిగ్గయ్తాతి
అతిక్కుమిత్వా. సమన్తా దసదిసా యోజనసతం రూపదస్సనం అనుభోన్తు సాధేన్తు.

కో నీధాతి కో ను ఇథ. అపి విసిట్టన్తి ఉత్తమమ్మి సమానం. న చాగమత్తాతి చాగప్పమాణతో అజ్ఞాం వరం నామ నత్తి.
ఇథ జీవితేతి ఇమస్మిం జీవలోకే. “ఇథ జీవత”న్తిపి పఠన్తి. ఇమస్మిం లోకే జీవమానానన్తి అత్తో. అమానుసన్తి దిబ్బచక్కు
మయా లద్ధం, ఇమినా కారణేన వేదితబ్బమేతం “చాగతో ఉత్తమం నామ నత్తి”తి. ఏతమ్మి దిస్వాతి ఏతం మయా లద్ధం
దిబ్బచక్కుం దిస్వాపి.

ఇతి ఇమాహి చత్తూహి గాథాహి న కేవలం తస్మింయేవ ఖణే, అథ ఖో అన్వద్ధమాసమ్మి ఉపోసథే మహాజనం
సన్నిపాతేత్వా ధమ్మం దేసేసి. తం సుత్వా మహాజనో దానాదీని పుజ్జాని కత్వా దేవలోకపరాయణో అహోసి.

తదా వేజ్ఞో ఆనన్దత్థేరో అహోసి, సక్కో అనురుద్ధత్థేరో, సేసపరిసా బుద్ధపరిసా, సివిరాజా లోకనాథో.

తస్య ఇథాపి పుత్తనయేనేవ యథారహం పారమియో నిద్ధారేతబ్బా. తథా దివసే దివసే యథా అదిన్నపుబ్బం
బాహిరదేయ్యధమ్మవత్తు న హోతి, ఏవం అపరిమితం మహాదానం పవత్తేన్తస్స తేన అపరితుట్టస్స కథం ను ఖో అహం
అజ్ఞత్తికవత్తుకం దానం దదేయ్యం, కదా ను ఖో మం కోచి ఆగత్వా అజ్ఞత్తికం దేయ్యధమ్మం యాచేయ్య, సచే హి కోచి
యాచకో మే హదయమంసస్స నామం గణ్ఠేయ్య, కణయేన నం నీహరిత్వా పసన్న ఉదకతో సనాళం పదుమం ఉద్ధరన్తో వియ

లోహితబిడ్డం పగ్గరస్తం హదయం నీహరిత్వా దస్సామి. సచే సరీరమంసస్య నామం గణ్ఢేయ్య, అవలేఖనేన తాలగుళపటలం ఉప్పాటేన్తో వియ సరీరమంసం ఉప్పాటేత్వా దస్సామి. సచే లోహితస్య నామం గణ్ఢేయ్య, అసినా విజ్ఞిత్వా యస్తముఖే వా పతిత్వా ఉపనీతం భాజనం పూరేత్వా లోహితం దస్సామి. సచే పన కోచి “గేహ మే కమ్మం నప్పవత్తతి, తత్థ మే దాసకమ్మం కరోహి”తి వదేయ్య, రాజవేసం అపనేత్వా తస్య అత్తానం సావేత్వా దాసకమ్మం కరిస్సామి. సచే వా పన కోచి అక్ఖీనం నామం గణ్ఢేయ్య, తాలమిజ్జం నీహరన్తో వియ అక్ఖీని ఉప్పాటేత్వా తస్య దస్సామీతి ఏవం అనజ్ఞాసాధారణవసీభావప్పత్తానం మహాబోధిసత్తానంయేవ ఆవేణికా ఉళారతరా పరివితక్కుప్పత్తి, చక్ఖయాచకం లభిత్వా అమచ్చపారిసజ్జాదీహి నివారియమానస్సాపి తేసం వచనం అనాదియిత్వా అత్తనో పరివితక్కానురూపం పటిపత్తియా చ పరమా పీతిపటిసంవేదనా, తస్సా పీతిమనతాయ అవితథభావం నిస్సాయ సక్కస్స పురతో సచ్చకిరియాకరణం, తేన చ అత్తనో చక్ఖానం పటిపాకతికభావో, తేసజ్ఞా దిబ్బానుభావతాతి ఏవమాదయో మహాసత్తస్స గుణానుభావా వేదితబ్బాతి.

సివిరాజచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. వేస్సంతరచరియావణ్ణనా

౬౭. నవమే యా మే అహోసి జనికాతి ఏత్థ మేతి వేస్సంతరభూతం అత్తానం సన్ధాయ సత్థా వదతి. తేనేవాహ - “పుస్సతీ నామ ఖత్తియా”తి. తదా హిస్స మాతా “పుస్సతీ”తి ఏవంనామికా ఖత్తియానీ అహోసి. సా అతీతాసు జాతీసూతి సా తతో అనంతరాతీతజాతియం. ఏకత్థే హి ఏతం బహువచనం. సక్కస్స మహేసీ పియా అహోసీతి సమ్మన్దో. అథ వా యా మే అహోసి జనికా ఇమస్మిం చరిమత్తభావే, సా అతీతాసు జాతీసు పుస్సతీ నామ, తత్థ అతీతాయ జాతియా ఖత్తియా, యత్థాహం తస్సా కుచ్చిమ్మి వేస్సంతరో హుత్వా నిబ్బత్తిం, తతో అనంతరాతీతాయ సక్కస్స మహేసీ పియా అహోసీతి. తత్తాయం అనుపుబ్బికథా -

ఇతో హి ఏకనవుతే కప్పే విపసీన్సే నామ సత్థా లోకే ఉదపాది. తస్మిం బద్ధమతీనగరం ఉపనిస్సాయ ఖేమే మిగదాయే విహరన్తే బద్ధమా రాజా కేనచి రజ్ఞా పేసితం మహగ్గం చన్దనసారం అత్తనో జేట్టధీతాయ అదాసి. సా తేన సుఖుమం చన్దనచుణ్ణం కారేత్వా సముగ్గం పూరేత్వా విహారం గత్వా సత్థు సువణ్ణవణ్ణం సరీరం పూజేత్వా సేసచుణ్ణాని గన్ధకుటియం వికిరిత్వా “భన్దే, అనాగతే తుమ్మాదిసస్స బుద్ధస్స మాతా భవేయ్య”న్తి పత్తనం అకాసి. సా తతో చుతా తస్సా చన్దనచుణ్ణపూజాయ ఫలేన రత్తచన్దనపరిప్పోసితేన వియ సరీరేన దేవేసు చ మనుస్సేసు చ సంసరన్తీ తావతింసభవనే సక్కస్స దేవరజ్ఞో అగ్గమహేసీ హుత్వా నిబ్బత్తి. అథస్సా ఆయుపరియోసానే పుబ్బనిమిత్తేసు ఉప్పన్నేసు సక్కో దేవరాజా తస్సా పరిక్ఖీణాయుకతం ఇత్వా తస్సా అనుకమ్పాయ “భద్దే, పుస్సతి దస తే వరే దమ్మి, తే గణ్ణస్సూ”తి ఆహ. తేన వుత్తం -

౬౮. “తస్సా ఆయుక్ఖయం ఇత్వా, దేవిన్దో ఏతదబ్రవి;

‘దదామి తే దస వరే, వర భద్దే యదిచ్చసీ”తి.

తత్థ వరాతి వరస్సు వరం గణ్ఢ. భద్దే, యదిచ్చసీతి, భద్దే, పుస్సతి యం ఇచ్చసి యం తవ పియం, తం దసహి కోట్టాసేహి “వరం వరస్సు పటిగ్గణ్ణాహి”తి వదతి.

౬౯. పునిదమబ్రవీతి పున ఇదం సా అత్తనో చవనధమ్మతం అజానన్తీ “కిం ను మే అపరాధత్థీ”తిఆదికం అభాసి. సా హి పమత్తా హుత్వా అత్తనో ఆయుక్ఖయం అజానన్తీ అయం “వరం గణ్ఠా”తి వదన్తో “కత్థచి మమ ఉప్పజ్జనం ఇచ్చతీ”తి ఇత్వా ఏవమాహ. తత్థ అపరాధత్థీతి అపరాధో అత్థి. కిం ను దేస్సా అహం తవతి కిం కారణం అహం తవ దేస్సా కుజ్ఞితబ్బా అప్పియా జాతా. రమ్మా చావేసి మం రానాతి రమణీయా ఇమస్మా రానా చావేసి. వాతోవ ధరణీరుహన్తి యేన బలవా మాలుతో వియ రుక్ఖం ఉమ్ముల్లన్తో ఇమమ్మా దేవలోకా చావేతుకామోసి కిం ను కారణన్తి తం పుచ్చతి.

౭౦. తస్సిదన్తి తస్సా ఇదం. న చేవ తే కతం పాపన్తి న చేవ తయా కిఞ్చి పాపం కతం యేన తే అపరాధో సియా. న చ మే త్వంసి అప్పియాతి మమ త్వం న చాపి అప్పియా, యేన దేస్సా నామ మమ అప్పియాతి అధిప్పాయో.

౭౧. ఇదాని యేన అధిప్పాయేన వరే దాతుకామో, తం దస్సన్తో “ఏత్తకంయేవ తే ఆయు, చవనకాలో భవిస్సతీ”తి వత్వా వరే గణ్ఠాపేన్తో “పటిగ్గణ్ఠ మయా దిన్ఢే, వరే దస వరుత్తమే”తి ఆహ.

తత్థ వరుత్తమేతి వరేసు ఉత్తమే అగ్గవరే.

౭౨. దిన్నవరాతి “వరే దస్సామీ”తి పటిగ్గణ్ఠాదానవసేన దిన్నవరా. తుట్టహట్టాతి ఇచ్చితలాభపరితోసేన తుట్టా చేవ తస్స చ సిఖాప్పత్తిదస్సనేన హాసవసేన హట్టా చ. పమోదితాతి బలవపామోజ్ఞేన పముదితా. మమం అబ్బన్తరం కత్వాతి తేసు వరేసు మం అబ్బన్తరం కరిత్వా. దస వరే వరీతి సా అత్తనో ఖీణాయుకభావం ఇత్వా సక్కేన వరదానత్తం కతోకాసా సకలజమ్బుదీపతలం ఓలోకేన్తి అత్తనో అనుచ్ఛవికం సివిరజ్ఞో నివేసనం దిస్సా తత్థ తస్స అగ్గమహేసిభావో నీలనేత్తతా నీలభముకతా పుస్సతీతినామం గుణవిసేసయుత్తపుత్తపటిలాభో అనున్నతకుచ్ఛిభావో అలమ్పత్తనతా అపలితభావో సుఖుమచ్ఛవితా వజ్జజనానం మోచనసమత్థతా చాతి ఇమే దస వరే గణ్ఠి.

ఇతి సా దస వరే గహేత్వా తతో చుతా మద్దరజ్ఞో అగ్గమహేసియా కుచ్ఛిష్ఠి నిబ్బత్తి. జాయమానా చ సా చన్దనచుణ్ణపరిప్పోసితేన వియ సరీరేన జాతా. తేనస్సా నామగ్గహణదివసే “పుస్సతీ” త్వేవ నామం కరింసు. సా మహన్తేన పరివారేన వడ్డిత్వా సోళసవస్సకాలే ఉత్తమరూపధరా అహోసి. అథ నం జేతుత్తరనగరే సివిమహారాజా పుత్తస్స సజ్జాయకుమారస్సత్థాయ ఆనేత్వా సేతచ్ఛత్తం ఉస్సాపేత్వా తం సోళసన్నం ఇత్థిసహస్సానం జేట్టకం కత్వా అగ్గమహేసిట్ఠానే రపేసి. తేన వుత్తం -

౭౩. “తతో చుతా సా పుస్సతీ, ఖత్తియే ఉపపజ్జధ;
జేతుత్తరమ్మి నగరే, సజ్జాయేన సమాగమీ”తి.

సా సజ్జాయరజ్ఞో పియా అహోసి మనాపా. అథ సక్కో ఆవజ్ఞేన్తో “మయా పుస్సతియా దిన్నవరేసు నవ వరా సమిద్ధా”తి దిస్సా “పుత్తవరో న సమిద్ధో, తమ్మిస్సా సమిజ్ఞాపేస్సామీ”తి చిన్తేత్వా బోధిసత్తం తదా తావతింసదేవలోకే ఖీణాయుకం దిస్సా తస్స సన్తికం గత్వా “మారిస, తయా మనుస్సలోకే సివిసజ్జాయరజ్ఞో అగ్గమహేసియా కుచ్ఛిష్ఠి పటిసన్ధిం గణ్ఠీతుం వట్టతీ”తి తస్స చేవ అజ్ఞోసఇచ్చ చవనధమ్మానం సట్ఠిసహస్సానం దేవపుత్తానం పటిగ్గణ్ఠం గహేత్వా సకట్ఠానమేవ గతో. మహాసత్తోపి తతో చవిత్వా తత్థుప్పన్నో. సేసా దేవపుత్తాపి సట్ఠిసహస్సానం అమచ్ఛానం గేహేసు నిబ్బత్తింసు. మహాసత్తే కుచ్ఛిగతే పుస్సతిదేవీ చతుసు నగరద్వారేసు నగరమజ్ఞే నివేసనద్వారేతి ఛ దానసాలాయో

కారేత్వా దేవసికం ధసతసహస్సాని విస్సజ్జేత్వా దానం దాతుం దోహళినీ అహోసి. రాజా తస్సా దోహళం సుత్వా నేమిత్తకే బ్రాహ్మణే పక్కోసాపేత్వా పుచ్చిత్వా “మహారాజ, దేవియా కుచ్చిమ్మి దానాభిరతో ఉళారో సత్తో ఉప్పన్నో, దానేన తిత్తిం న పాపుణిస్సతీ”తి సుత్వా తుట్టమానసో వుత్తప్పకారం దానం పట్టపేసి. సమణబ్రాహ్మణజిణ్ణాతురకపణద్ధికవనిబ్బకయాచకే సంతప్పేసి. బోధిసత్తస్స పటిసన్నిగ్గహణతో పట్టాయ రజ్జో ఆయస్స పమాణం నాహోసి. తస్స పుజ్ఞానుభావేన సకలజమ్బుద్దీపే రాజానో పణ్ణాకారం పహిణన్తి. తేన వుత్తం -

౭౪. “యదాహం పుస్సతియా కుచ్చిం, ఓక్కన్తో పీయమాతుయా;
మమ తేజేన మే మాతా, తదా దానరతా అహు.

౭౫. “అధనే ఆతురే జిణ్ణే, యాచకే అద్ధికే జనే;
సమణే బ్రాహ్మణే ఖీణే, దేతి దానం అకిణ్చనే”తి;

తత్త మమ తేజేనాతి మమ దానజ్ఞాసయానుభావేన. ఖీణేతి భోగాదీహి పరిక్ష్ణిణే పారిజుజ్ఞాప్పత్తే. అకిణ్చనేతి అపరిగ్గహే. సబ్బట్థి వినయే భుమ్మం. అధనాదయో హి దానధమ్మస్స పవత్తియా వినయో.

దేవీ మహన్నేన పరిహరేన గబ్బం ధారేన్తి దసమాసే పరిపుణ్ణే నగరం దట్టుకామా హుత్వా రజ్జో ఆరోచేసి. రాజా దేవనగరం వియ నగరం అలబ్బారాపేత్వా దేవిం రథవరం ఆరోపేత్వా నగరం పదక్ఖిణం కారేసి. తస్సా వేస్సవీధియా మజ్జప్పత్తకాలే కమ్మజవాతా చలింసు. అమచ్చా రజ్జో ఆరోచేసుం. సో వేస్సవీధియంయేవస్సా సూతిఘరం కారేత్వా ఆరక్ఖం గణ్ణాపేసి. సా తత్త పుత్తం విజాయి. తేనాహ -

౭౬. “దసమాసే ధారయిత్వాన, కరోన్తే పురం పదక్ఖిణం;
వేస్సానం వీధియా మజ్జే, జనేసి పుస్సతీ మమం.

౭౭. “న మయ్ఘం మత్తికం నామం, నాపి పేత్తికసమ్మవం.

జాతేత్థ వేస్సవీధియం, తస్మా వేస్సంతరో అహూ”తి.

తత్త కరోన్తే పురం పదక్ఖిణన్తి దేవిం గహేత్వా సజ్జాయమహారాజే నగరం పదక్ఖిణం కురుమానే. వేస్సానన్తి వాణిజానం.

న మత్తికం నామన్తి న మాతుఆగతం మాతామహదీనం నామం. పేత్తికసమ్మవన్తి పితు ఇదన్తి పేత్తికం , సమ్మవతి ఏతస్మాతి సమ్మవో, తం పేత్తికం సమ్మవో ఏతస్మాతి పేత్తికసమ్మవం, నామం. మాతాపితుసమ్మన్తవసేన న కతన్తి దస్సేతి. జాతేత్థాతి జాతో ఏత్థ. “జాతోమ్మ”తిపి పారో. తస్మా వేస్సంతరో అహూతి యస్మా తదా వేస్సవీధియం జాతో, తస్మా వేస్సంతరో నామ అహోసి, వేస్సంతరోతి నామం అకంసూతి అత్తో.

మహాసత్తో మాతు కుచ్చితో నిక్ఖమన్తో వినదో హుత్వా అక్ఖీని ఉమ్మీలేత్వావ నిక్ఖమి. నిక్ఖంతమత్తే ఏవ మాతు హత్థం పసారేత్వా “అమ్మ, దానం దస్సామి, అత్తి కిణ్చీ”తి ఆహ. అధస్స మాతా “తాత, యథాజ్ఞాసయం దానం దేహి”తి హత్థసమీపే సహస్సత్థవికం రపేసి. బోధిసత్తో హి ఉమ్మబ్బజాతకే (జా. ౨.౨౨.౧౯౦ ఆదయో) ఇమస్మిం జాతకే

పచ్చిమత్తభావేతి తీసు రానేసు జాతమత్తోవ కథేసి. రాజా మహాసత్తస్స అతిదీఘాదిదోసవివజ్జితా మధురఖీరా చతుసట్టిధాతియో ఉపట్టాపేసి. తేన సద్ధిం జాతానం సట్టియా దారకసహస్సానమ్మి ధాతియో దాపేసి. సో సట్టిదారకసహస్సేహి సద్ధిం మహాన్తేన పరివారేన వడ్డతి. తస్స రాజా సతసహస్సగ్గనకం కుమారపిళన్ధనం కారాపేత్వా అదాసి. సో చతుపళ్ళవస్సికకాలే తం ఓముఞ్చేత్వా ధాతీనం దత్వా పున తాహి దీయమానం న గణ్ఠాతి. తం సుత్వా రాజా “మమ పుత్తేన దిన్నం సుదిన్న”న్తి వత్వా అపరమ్మి కారేసి. తమ్మి దేతి. దారకకాలేయేవ ధాతీనం నవవారే పిళన్ధనం అదాసి.

అట్టవస్సికకాలే పన సయనపీరే నిసిన్నో చిన్తేసి - “అహం బాహిరకదానం దేమి, న తం మం పరితోసేతి, అజ్ఞత్తికదానం దాతుకామోమ్మి. సచే హి మం కోచి హదయం యాచేయ్య, హదయం నీహరిత్వా దదేయ్యం. సచే అక్ఖీని యాచేయ్య, అక్ఖీని ఉప్పాటేత్వా దదేయ్యం. సచే సకలసరీరే మంసం రుధిరమ్మి వా యాచేయ్య, సకలసరీరతో మంసం చిన్దిత్వా రుధిరమ్మి అసినా విజ్ఞిత్వా దదేయ్యం. అథాపి కోచి ‘దాసో మే హోహి’తి వదేయ్య, అత్తానం తస్స సావేత్వా దదేయ్య”న్తి. తస్సేవం సభావం సరసం చిన్తేన్తస్స చతునహుతాధికద్వియోజనసతసహస్సబహలా అయం మహాపథవీ ఉదకపరియన్తం కత్వా కమ్మి. సినేరుపబ్బతరాజా ఓనమిత్వా జేతుత్తరనగరాభిముఖో అట్టాసి. తేన వుత్తం -

౭౮. “యదాహం దారకో హోమి, జాతియా అట్టవస్సికో;
తదా నిసజ్జ పాసాదే, దానం దాతుం విచిన్తయిం.

౭౯. “హదయం దదేయ్యం చక్కుం, మంసమ్మి రుధిరమ్మి చ;
దదేయ్యం కాయం సావేత్వా, యది కోచి యాచయే మమం.

౮౦. “సభావం చిన్తయన్తస్స, అకమ్మితమసణ్ఠితం;
అకమ్మి తత్థ పథవీ, సినేరువనవటంసకా”తి.

తత్థ సావేత్వాతి “అజ్ఞ పట్టాయ అహం ఇమస్స దాసో”తి దాసభావం సావేత్వా. యది కోచి యాచయే మమన్తి కోచి మం యది యాచేయ్య. సభావం చిన్తయన్తస్సాతి అవిపరీతం అత్తనో యథాభూతం సభావం అతిత్తిమం యథాజ్ఞాసయం చిన్తేన్తస్స మమ, మయి చిన్తేన్తేతి అత్తో. అకమ్మితన్తి కమ్మితరహితం. అసణ్ఠితన్తి సజ్జోచరహితం. యేన హి లోభాదినా అబోధిసత్తానం చక్ఖాదిదాసే చిత్తుత్రాససజ్ఞాతం కమ్మితం సజ్జోచసజ్ఞాతం సణ్ఠితచ్చ సియా, తేన వినాతి అత్తో. అకమ్మీతి అచలి. సినేరువనవటంసకాతి సినేరుమ్మి ఉట్టితనన్దనవనఫారుసకవనమిస్సకవనచిత్తలతావనాదికప్పకతరువనం సినేరువనం. అథ వా సినేరు చ జమ్బుదీపాదీసు రమణీయవనఞ్చా సినేరువనం , తం వనం వటంసకం ఏతిస్సాతి సినేరువనవటంసకా.

ఏవఞ్చ పథవికమ్పనే వత్తమాసే మధురగమ్మీరదేవో గజ్జన్తో ఖణికవస్సం వస్సి, విజ్జలతా నిచ్చరింసు, మహాసముద్ధో ఉబ్బిజ్జి, సక్కో దేవరాజా అప్పోటేసి, మహాబ్రహ్మ సాధుకారమదాసి, యావ బ్రహ్మలోకా ఏకకోలాహలం అహోసి. మహాసత్తో సోళసవస్సకాలేయేవ సబ్బసిప్పానం నిప్పత్తిం పాపుణి. తస్స పితా రజ్జం దాతుకామో మాతరా సద్ధిం మన్తేత్వా మద్దరాజకులతో మాతులధీతరం మద్ధిం నామ రాజకణ్ఠం ఆనేత్వా సోళసన్నం ఇత్థిసహస్సానం జేట్టకం అగ్గమహేసిం కత్వా మహాసత్తం రజ్జే అభిసిఞ్చి. మహాసత్తో రజ్జే పతిట్టితకాలతో పట్టాయ దేవసికం ధసతసహస్సాని విస్సజ్జేత్వా మహాదానం

పవత్యేన్తో అన్వద్ధమాసం దానం ఓలోకేతుం ఉపసంజ్ఞమతి. అపరభాగే మద్దిదేవీ పుత్రం విజాయి. తం కశ్చానజాలేన సమ్పటిచ్చింసు, తేనస్స “జాలికుమారో”త్వేవ నామం కరింసు. తస్స పదసా గమనకాలే సా ధీతరం విజాయి. తం కణ్ణాజినేన సమ్పటిచ్చింసు, తేనస్సా “కణ్ణాజినా”త్వేవ నామం కరింసు. తేన వుత్తం -

౮౧. “అన్వద్ధమాసే పన్నరసే, పుణ్ణమాసే ఉపోసథే;
పచ్చయం నాగమారుయ్య, దానం దాతుం ఉపాగమి”న్తి.

తత్త అన్వద్ధమాసేతి అనుఅద్ధమాసే, అద్ధమాసే అద్ధమాసేతి అత్తో. పుణ్ణమాసేతి పుణ్ణమాసియం, మాసపరిపూరియా చన్తపరిపూరియా చ సమన్నాగతే పన్నరసే దానం దాతుం ఉపాగమిన్తి సమ్పన్తో. తత్తాయం యోజనా - పచ్చయం నాగమారుయ్య అద్ధమాసే అద్ధమాసే దానం దాతుం దానసాలం ఉపాగమిం, ఏవం ఉపగచ్ఛన్తో చ యదా ఏకస్మిం పన్నరసే పుణ్ణమాసిఉపోసథే దానం దాతుం ఉపాగమిం, తదా కలిగ్గరట్టవిసయా బ్రాహ్మణా ఉపగళ్ళా మన్తి తత్త పచ్చయం నాగన్తి పచ్చయనామకం మగ్గలహత్తిం. బోధిసత్తస్స హి జాతదివసే ఏకా ఆకాసచారినీ కరేణుకా అభిమగ్గలసమ్మతం సబ్బసేతహత్తిపోతకం ఆనేత్వా మగ్గలహత్తిట్టానే రపేత్వా పక్కామి. తస్స మహాసత్తం పచ్చయం కత్వా లద్ధత్తా “పచ్చయో”త్వేవ నామం కరింసు. తం పచ్చయనామకం ఓపవయ్యం హత్తినాగం ఆరుయ్య దానం దాతుం ఉపాగమిన్తి. తేన వుత్తం -

౮౨. “కలిగ్గరట్టవిసయా, బ్రాహ్మణా ఉపగళ్ళా మం;
అయాచుం మం హత్తినాగం, ధణ్ణం మగ్గలసమ్మతం.

౮౩. “అవుట్టికో జనపదో, దుబ్బిక్ఖో ఛాతకో మహా;
దదాహి పవరం నాగం, సబ్బసేతం గజత్తమ”న్తి.

తత్త “కలిగ్గరట్టవిసయా”తిఆదిగాథా హేట్టా కురురాజచరితేపి (చరియా. ౧.౨౧-౨౨) ఆగతా ఏవ, తస్మా తాసం అత్తో కథామగ్గో చ తత్త వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. ఇథ పన మగ్గలహత్తిన్తో సేతత్తా “సబ్బసేతం గజత్తమ”న్తి వుత్తం. బోధిసత్తో హత్తిక్ఖన్తవరగతో -

౮౪. “దదామి న వికమ్పామి, యం మం యాచన్తి బ్రాహ్మణా;
సన్తం నప్పటిగూహామి, దానే మే రమతే మనో”తి. -

అత్తనో దానాభిరతిం పవేదేన్తో -

౮౫. “న మే యాచకమనుప్పత్తే, పటిక్ఖేవో అనుచ్చవో;
మా మే భిజ్జి సమాదానం, దస్సామి విపులం గజ”న్తి. (చరియా. ౧.౨౩) -

పటిజానిత్వా హత్తిక్ఖన్తతో ఓరుయ్య అనలజ్కతట్టానం ఓలోకనత్తం అనుపరియాయిత్యా అనలజ్కతట్టానం అదిస్సా కుసుమమిస్సగ్ధోదకభరితం సువణ్ణభిజ్ఞారం గహేత్వా “భోన్తో ఇతో ఏథా”తి అలజ్కతరజతదామసదిసం హత్తినోడ్డం తేసం

హత్థే రపేత్వా ఉదకం పాతేత్వా అలఙ్కృతవారణం అదాసి. తేన వుత్తం -

౮౬. “నాగం గహేత్వా సోడ్డాయ, భిజ్ఞారే రతనామయే;

జలం హత్థే ఆకిరిత్వా, బ్రాహ్మణానం అదం గజ”న్తి. (చరియా. ౧.౨౪);

తత్త సన్తన్తి విజ్ఞమానం దేయ్యధమ్మం. నప్పటిగూహామీతి న పటిచ్ఛాదేమి. యో హి అత్తనో సన్తకం “మయ్హమేవ హోతూ”తి చిన్తేతి, యాచితో వా పటిక్ఖిపతి, సో యాచకానం అభిముఖే రితమ్మి అత్తతో పటిచ్ఛాదేతి నామ. మహాసత్తో పన అత్తనో సీసం ఆదిం కత్వా అజ్ఞత్తికదానం దాతుకామోవ, కథం బాహిరం పటిక్ఖిపతి, తస్మా ఆహ “సన్తం నప్పటిగూహామీ”తి. తేనేవాహ “దానే మే రమతే మనో”తి. సీసం హేట్టా వుత్తత్తమేవ.

తస్స పన హత్థినో చత్తూసు పాదేసు అలఙ్కారా చత్తారి సతసహస్సాని అగ్గన్తి, ఉభోసు పస్సీసు అలఙ్కారా ద్వే సతసహస్సాని, హేట్టా ఉదరే కమ్మలం సతసహస్సం, పిట్టియం ముత్తాజాలం మణిజాలం కఞ్చనజాలన్తి తీణి జాలాని తీణి సతసహస్సాని, ఉభో కణ్ణాలఙ్కారా ద్వే సతసహస్సాని, పిట్టియం అత్తతకమ్మలం సతసహస్సం, కుమ్భాలఙ్కారో సతసహస్సం, తయో వటంసకా తీణి సతసహస్సాని, కణ్ణచూళాలఙ్కారో సతసహస్సం, ద్వీన్నం దన్తానం అలఙ్కారా ద్వే సతసహస్సాని, సోడ్డాయ సోవత్తికాలఙ్కారో సతసహస్సం, నఙ్గట్టాలఙ్కారో సతసహస్సం, ఆరోహణనిస్సేణి సతసహస్సం, భుజ్ఞానకటాహం సతసహస్సం, రపేత్వా అనగ్గభణ్ణం ఇదం తావ ఏత్తకం చతువీసతి సతసహస్సాని అగ్గతి. ఛత్తపిణ్ణీయం పన మణి, చూళామణి, ముత్తాహరే మణి, అఙ్కసే మణి, హత్తికణ్ఠవేరనముత్తాహరే మణి, హత్తికుమ్భే మణీతి ఇమాని ఛ అనగ్గాని, హత్థీపి అనగ్గో ఏవాతి హత్థినా సద్ధిం సత్త అనగ్గాని, తాని సబ్బాని బ్రాహ్మణానం అదాసి. తథా హత్థినో పరిచారకాని పఞ్చ కులసతాని హత్థిమేణ్ణహత్తిగోపకేహి సద్ధిం అదాసి. సహ దానేన పనస్స హేట్టా వుత్తనయేనేవ భూమికమ్పాదయో అహీసుం. తేన వుత్తం -

౮౭. “పునాపరం దదన్తస్స, సబ్బసేతం గజత్తమం;

తదాపి పథవీ కమ్మి, సినేరువనవటంసకా”తి.

జాతకేపి (జా. ౨.౨౨.౧౬౭౩) వుత్తం -

“తదాసి యం భింసనకం, తదాసి లోమహంసనం;

హత్థినాగే పదిన్నమ్మి, మేదనీ సమ్మకమ్మథా”తి.

౮౮. తస్స నాగస్స దానేనాతి ఛహి అనగ్గేహి సద్ధిం చతువీసతిసతసహస్సగ్గనికలఙ్కారభణ్ణసహితస్స తస్స మగ్గలహత్థిస్స పరిచ్ఛాగేన. సివయోతి సివిరాజకుమారా చేవ సివిరటవాసినో చ. “సివయో”తి చ దేసనాసీసమేతం. తత్త హి అమచ్ఛా పారిసజ్ఞా బ్రాహ్మణగహపతికా నేగమజానపదా నాగరా సకలరటవాసినో చ సజ్ఞాయమహారాజం పుస్సతిదేవిం మద్దిదేవిశ్చ రపేత్వా సబ్బే ఏవ. కుద్ధాతి దేవతావత్తనేన బోధిసత్తస్స కుద్ధా. సమాగతాతి సన్నిపతితా. తే కిర బ్రాహ్మణా హత్థిం లభిత్వా తం అభిరుహిత్వా మహాద్వారేన పవిసిత్వా నగరమజ్ఞేన పాయంసు. మహాజనేన చ “అమ్హే బ్రాహ్మణా, అమ్మాకం హత్థీ కుతో అభిరుళ్లో”తి వుత్తే “వేస్సన్తరమహారాజేన నో హత్థీ దిన్నో, కే తుమ్హే”తి హత్థవికారాదీహి ఘట్టేన్తా అగమంసు. అథ అమచ్ఛే ఆదిం కత్వా మహాజనా రాజద్వారే సన్నిపతిత్వా “రజ్ఞో నామ బ్రాహ్మణానం ధనం వా ధణ్ణం వా

ఖేత్తం వా వత్తు వా దాసిదాసపరిచారికా వా దాతబ్బా సియా, కథజ్జో నామాయం వేస్సంతరమహారాజా రాజారహం
మగ్గలహత్తిం దస్సతి, న ఇదాని ఏవం రజ్జం వినాసేతుం దస్సామా”తి ఉజ్జాయిత్వా సజ్జాయమహారాజస్స తమత్తం
ఆరోచేత్వా తేన అనునీయమానా అననుయంతా అగమంసు. కేవలం పన -

“మా నం దణ్డేన సత్తేన, న హి సో బద్ధనారహో;

పబ్బాజేహి చ నం రత్థా, వజ్జే వసతు పబ్బతే”తి. (జా. ౨.౨౨.౧౬౮౭) -

వదింసు. తేన వుత్తం -

“పబ్బాజేసుం సకా రత్థా, వజ్జం గచ్ఛతు పబ్బత”న్తి.

తత్త పబ్బాజేసున్తి రజ్జతో బహి వాసత్థాయ ఉస్సుక్కమకంసు; -

రాజాపి “మహా ఖో అయం పటిపక్ఖో, హన్ద మమ పుత్తో కతిపాహం రజ్జతో బహి వసత్తూ”తి చిన్తేత్వా -

“ఏసో చే సివీనం ఛన్దో, ఛన్దం నప్పనుదామసే;

ఇమం సో వసతు రత్తిం, కామే చ పరిభుజ్జతు.

“తతో రత్త్యా వివసానే, సూరియుగ్గమనం పతి;

సమగ్గా సివయో హుత్వా, రత్థా పబ్బాజయన్తు న”న్తి. (జా. ౨.౨౨.౧౬౮౮-౧౬౮౯) -

వత్వా పుత్తస్స సన్తికే కత్తారం పేసేసి “ఇమం పవత్తిం మమ పుత్తస్స ఆరోచేహి”తి. సో తథా అకాసి.

మహాసత్తోపి తం సుత్వా -

“కిస్మిం మే సివయో కుద్ధా, నాహం పస్సామి దుక్కటం;

తం మే కత్తే వియాచిక్ఖ, కస్మా పబ్బాజయన్తి మ”న్తి. (జా. ౨.౨౨.౧౭౦౧) -

కారణం పుచ్చి. తేన “తువ్వాకం హత్తిదానేనా”తి వుత్తే సోమనస్సప్పత్తో హుత్వా -

“హదయం చక్ఖుమ్పహం దజ్జం, కిం మే బాహిరకం ధనం;

హిరజ్జం వా సువణ్ణం వా, ముత్తా వేళురియా మణి.

“దక్ఖిణం వాపహం బాహుం, దిస్వా యాచకమాగతే;

దదేయ్యం న వికమ్పేయ్యం, దానే మే రమతే మనో.

“కామం మం సివయో సబ్బే, పబ్బాజేన్తు హనన్తు వా;

నేవ దానా విరమిస్సం, కామం చిన్దన్తు సత్తథా”తి. (జా. ౨.౨౨.౧౭౦౩-౧౭౦౪) -

వత్సా “నాగరా మే ఏకదివసం దానం దాతుం ఓకాసం దేస్తు, స్వే దానం దత్వా తతియదివసే గమిస్సామీ”తి వత్సా కత్తారం తేసం సన్నికే పేసేత్వా “అహం స్వే సత్తసతకం నామ మహాదానం దస్సామి , సత్తహత్తిసతాని సత్తఅస్ససతాని సత్తరథసతాని సత్తఇత్తిసతాని సత్తదాససతాని సత్తదాసిసతాని సత్తధేనుసతాని పటియాదేహి, నానప్పకారణ్ణ అన్నపానాదిం సబ్బం దాతబ్బయుత్తకం ఉపట్టపేహీ”తి సబ్బకమ్మికం అమచ్చం ఆణాపేత్వా ఏకకోవ మద్దిదేవియా వసనట్టానం గత్వా “భద్దే మద్ది, అనుగామికనిధిం నిదహమానా, సీలవన్తేసు దదేయ్యాసీ”తి తమ్మి దానే నియోజేత్వా తస్సా అత్తనో గమనకారణం ఆచిక్ఖేత్వా “అహం వనం వసనట్టాయ గమిస్సామి, త్వం ఇధేవ అనుక్కణ్ణితా వసాహీ”తి ఆహ. సా “నాహం, మహారాజ, తుమ్హేహి వినా ఏకదివసమ్మి వసిస్సామీ”తి ఆహ.

దుతియదివసే సత్తసతకం మహాదానం పవత్తేసి. తస్స సత్తసతకం దానం దేంతస్సేవ సాయం అహోసి. అలబ్బతరథేన మాతాపితునం వసనట్టానం గత్వా “అహం స్వే గమిస్సామీ”తి తే ఆపుచ్చిత్వా అకామకానం తేసం అస్సుముఖానం రోదంతానంయేవ వన్నిత్వా పదక్ఖిణం కత్వా తతో నిక్ఖమిత్వా తం దివసం అత్తనో నివేసనే వసిత్వా పునదివసే “గమిస్సామీ”తి పాసాదతో ఓతరి. మద్దిదేవీ సస్సుససురేహి నానానయేహి యాచిత్వా నివత్తియమానాపి తేసం వచనం అనాదియిత్వా తే వన్నిత్వా పదక్ఖిణం కత్వా సేసిత్తియో అపలోకేత్వా ద్వే పుత్తే ఆదాయ వేస్సంతరస్స పఠమతరం గత్వా రథే అట్టాసి.

మహాపురిసో రథం అభిరుహిత్వా రథే రితో మహాజనం ఆపుచ్చిత్వా “అప్పమత్తా దానాదీని పుజ్ఞాని కరోథా”తి ఓవాదమస్స దత్వా నగరతో నిక్ఖమి. బోధిసత్తస్స మాతా “పుత్తే మే దానవిత్తకో దానం దేతూ”తి ఆభరణేహి సద్ధిం సత్తరతనపూరాని సకటాని ఉభోసు పస్సేసు పేసేసి. సోపి అత్తనో కాయారుళ్ళమేవ ఆభరణభణ్ణం సమ్మత్తయాచకానం అట్టారస వారే దత్వా సేసం సబ్బమదాసి. నగరా నిక్ఖమిత్వావ నివత్తిత్వా ఓలోకేతుకామో అహోసి. అథస్స పుజ్ఞానుభావేన రథప్పమాణే రానే మహాపథవీ భిజ్జిత్వా పరివత్తిత్వా రథం నగరాభిముఖం అకాసి. సో మాతాపితునం వసనట్టానం ఓలోకేసి. తేన కారుణ్ణోన పథవికమ్పో అహోసి. తేన వుత్తం “తేసం నిచ్చుభమానాన”న్తిఆది.

౮౯-౯౦. తత్త నిచ్చుభమానానన్తి తేసు సివీసు నిక్కడ్డన్తేసు, పబ్బాజేన్తేసూతి అత్తో. తేసం వా నిక్ఖమన్తానం. మహాదానం పవత్తేతున్తి సత్తసతకమహాదానం దాతుం. ఆయాచిస్సన్తి యాచిం. సావయిత్వాతి ఘోసాపేత్వా. కణ్ణభేరిన్తి యుగలమహాభేరిం. దదామహన్తి దదామి అహం.

౯౧. అథేత్థాతి అథేవం దానే దీయమానే ఏతస్మిం దానగ్గే. తుమూలోతి ఏకకోలాహలీభూతో. భేరవోతి భయావహో. మహాసత్తణ్ణో రపేత్వా అణ్ణోసం సో భయం జనేతి, తస్స భయజననాకారం దస్సేతుం. “దానేనిమ”న్తిఆది వుత్తం. ఇమం వేస్సంతరమహారాజానం దానేన హేతునా సివయో రట్ఠతో నీహరన్తి పబ్బాజేన్తి, తథాపి పున చ ఏవరూపం దానం దేతి అయన్తి.

౯౨-౯౪. ఇదాని తం దానం దస్సేతుం “హత్థి”న్తి గాథమాహ. తత్త గవన్తి ధేనుం. చతువాహిం రథం దత్వాతి వహన్తీతి వాహినో, అస్సా, చతురో ఆజ్ఞాసిద్ధవే రథణ్ణ బ్రాహ్మణానం దత్వాతి అత్తో. మహాసత్తో హి తథా నగరతో నిక్ఖమన్తో సహజాతే సట్టిసహస్సే అమచ్చే సేసజనణ్ణ అస్సుపుణ్ణముఖం అనుబద్ధంతం నివత్తేత్వా రథం పాజేన్తో మద్దిం ఆహ – “సచే, భద్దే, పచ్చతో యాచకా ఆగచ్చన్తి, ఉపధారేయ్యాసీ”తి. సా ఓలోకేన్తి నిసీది. అథస్స సత్తసతకమహాదానం గమనకాలే కతదానణ్ణ సమ్మాపుణితుం అసక్కిన్తా చత్తారో బ్రాహ్మణా ఆగత్వా “వేస్సంతరో కుహి”న్తి పుచ్చిత్వా “దానం దత్వా రథేన గతో”తి వుత్తే

“అస్సే యాచిస్సామా”తి అనుబద్ధింసు. మద్ది తే ఆగచ్చన్తే దిస్సా “యాచకా, దేవా”తి ఆరోచేసి. మహాసత్తో రథం రపేసి. తే ఆగన్తా అస్సే యాచింసు. మహాసత్తో అస్సే అదాసి. తే తే గహేత్వా గతా. అస్సేసు పన దిన్నేసు రథదురం ఆకాసేయేవ అట్టాసి. అథ చత్తారో దేవపుత్తా రోహితమిగవణ్ణేనాగన్తా రథదురం సమ్పటిచ్చిత్వా అగమంసు. మహాసత్తో తేసం దేవపుత్తభావం ఇత్వా -

“ఇబ్బ మద్ది నిసామేహి, చిత్తరూపంవ దిస్సతి;

మిగరోహిచ్చవణ్ణేన, దక్ఖిణస్సా వహన్తి మ”న్తి. (జా. ౨.౨౨.౧౮౬౪) -

మద్దియా ఆహ.

తత్త చిత్తరూపంవతి అచ్చరియరూపం వియ. దక్ఖిణస్సాతి సుసిక్ఖితఅస్సా వియ మం వహన్తి.

అథ నం ఏవం గచ్చన్తం అపరో బ్రాహ్మణో ఆగన్తా రథం యాచి. మహాసత్తో పుత్తదారం ఓతారేత్వా రథం అదాసి. రథే పన దిన్నే దేవపుత్తా అన్తరథాయంసు. తతో పట్టాయ పన సబ్బేపి పత్తికావ అహేసుం. అథ మహాసత్తో “మద్ది, త్వం కణ్ణాజినం గణ్ణాహి, అహం జాలికుమారం గణ్ణామీ”తి ఉభోపి ద్వే దారకే అజ్ఞేనాదాయ అజ్ఞామజ్ఞం పియసల్లాపా పటిపథం ఆగచ్చన్తే మనుస్సే వజ్జపబ్బతస్స మగ్గం పుచ్చన్తా సయమేవ ఓనతేసు ఫలరుక్ఖేసు ఫలాని దారకానం దదన్తా అత్థకామాహి దేవతాహి మగ్గస్స సజ్జిపితత్తా తదహేవ చేతరత్తం సమ్మాపుణింసు. తేన వుత్తం “చతువాహిం రథం దత్వా”తిఆది.

తత్త రత్వా చాతుమ్మహాపథేతి అత్తనో గమనమగ్గేన పస్సతో ఆగతేన తేన బ్రాహ్మణేన ఆగతమగ్గేన చ వినివిజ్ఞిత్వా గతట్టానత్తా చతుక్కసజ్ఞాతే చతుమహాపథే రత్వా తస్స బ్రాహ్మణస్స రథం దత్వా. ఏకాకియోతి అమచ్చసేవకాదిసహాయాభావేన ఏకకో. తేనేవాహ “అదుతియో”తి. మద్దిదేవిం ఇదమబ్రవీతి మద్దిదేవిం ఇదం అభాసి.

౯౬-౯౯. పదుమం పుణ్ణరీకంవతి పదుమం వియ, పుణ్ణరీకం వియ చ. కణ్ణాజినగ్గహీతి కణ్ణాజినం అగ్గహేసి. అభిజాతాతి జాతిసమ్మన్నా. విసమం సమన్తి విసమం సమజ్ఞ భూమిప్పదేసం. ఏన్తీతి ఆగచ్చన్తి. అనుమగ్గే పటిప్పథేతి అనుమగ్గే వా పటిపథే వాతి వా-సద్దస్స లోపో దట్టబ్బో. కరుణన్తి భావనపుంసకనిద్దేసో, కరుణాయితత్తన్తి అత్తో. దుక్ఖం తే పటివేదేన్తీతి ఇమే ఏవం సుఖుమాలా పదసా గచ్చన్తి, దూరేవ ఇతో వజ్జపబ్బతోతి తే తదా అష్ఠేసు కారుజ్ఞావసేన అత్తనా దుక్ఖం పటిలభన్తి, తథా అత్తనో ఉప్పన్నదుక్ఖం పటివేదేన్తి వాతి అత్తో.

౧౦౦-౧. పవనేతి మహావనే. ఫలినేతి ఫలవన్తే. ఉబ్బిద్ధాతి ఉద్ధం ఉగ్గతా ఉచ్చా. ఉపగచ్చన్తి దారకేతి యథా ఫలాని దారకానం హత్థాపగయ్థుకాని హోన్తి, ఏవం రుక్ఖా సయమేవ సాఖాహి ఓనమిత్వా దారకే ఉపేన్తి.

౧౦౨. అచ్చరియన్తి అచ్చరాయోగ్గం, అచ్చరం పహరితుం యుత్తం. అభూతపుబ్బం భూతన్తి అబ్బుతం. లోమానం హంసనసమత్తతాయ లోమహంసనం. సాహుకారన్తి సాధుకారం, అయమేవ వా పారో. ఇత్తిరతనభావేన సబ్బేహి అజ్ఞేహి అవయవేహి సోభతీతి సబ్బజ్ఞసోభనా.

౧౦౩-౪. అచ్చేరం వతాతి అచ్చరియం వత. వేస్సన్తరస్స తేజేనాతి వేస్సన్తరస్స పుజ్ఞానుభావేన. సజ్ఞిపింసు పథం యక్ఞాతి దేవతా మహాసత్తస్స పుజ్ఞాతేజేన చోదితా తం మగ్గం పరిక్ఖయం పాపేసుం, అప్పకం అకంసు, తం పన దారకేసు కరుణాయ కతం వియ కత్వా వుత్తం “అనుకమ్పాయ దారకే”తి. జేతుత్తరనగరతో హి సువణ్ణగిరితాలో నామ పబ్బతో పిళ్ళా యోజనాని, తతో కోన్తిమారా నామ నదీ పిళ్ళా యోజనాని, తతో మారణ్ణానాగిరి నామ పబ్బతో పిళ్ళా యోజనాని, తతో దణ్ణట్రాహ్మణగామో నామ పిళ్ళా యోజనాని, తతో మాతులనగరం దస యోజనాని, ఇతి తం రట్టం జేతుత్తరనగరతో తింస యోజనాని హోతి. దేవతా బోధిసత్తస్స పుజ్ఞాతేజేన చోదితా మగ్గం పరిక్ఖయం పాపేసుం. తం సబ్బం ఏకాహేనవ అతిక్కమింసు. తేన వుత్తం “నిక్ఖన్తదివసేనేవ, చేతరట్టముపాగము”న్తి.

ఏవం మహాసత్తో సాయన్తసమయం చేతరట్టే మాతులనగరం పత్వా తస్స నగరస్స ద్వారసమీపే సాలాయం నిసీది. అథస్స మద్దిదేవీ పాదేసు రజం పుణ్ణిత్యా పాదే సమ్మాహిత్యా “వేస్సన్తరస్స ఆగతభావం జానాపేస్సామీ”తి సాలతో నిక్ఖమిత్వా తస్స చక్కుపథే సాలద్వారే అట్టాసి. నగరం పవిసన్తియో చ నిక్ఖమన్తియో చ ఇత్థియో తం దిస్సా పరివారేసుం. మహాజనో తిళ్ళా వేస్సన్తరస్స పుత్తే చస్స తథా ఆగతే దిస్సా రాజునం ఆచిక్కి. సట్టిసహస్సా రాజానో రోదన్తా పరిదేవన్తా తస్స సన్తికం ఆగన్త్యా మగ్గపరిస్సమం వినోదేత్వా తథా ఆగమనకారణం పుచ్చింసు.

మహాసత్తో హత్తిదానం ఆదిం కత్వా సబ్బం కథేసి. తం సుత్వా తే అత్తనో రజ్జేన నిమన్తయింసు. మహాపురిసో “మయా తుమ్హాకం రజ్జం పటిగ్గహితమేవ హోతు, రాజా పన మం రట్టా పబ్బాజేతి, తస్మా వజ్జుపబ్బతమేవ గమిస్సామీ”తి వత్వా తేహి నానప్పకారం తత్త వాసం యాచియమానోపి తం అనలజ్జరిత్వా తేహి గహితారక్ఖో తం రత్తిం సాలాయమేవ వసిత్వా పునదివసే పాతోవ నానగరసభోజనం భుజ్జిత్యా తేహి పరివుతో నిక్ఖమిత్వా పన్నరసయోజనమగ్గం గన్త్యా వనద్వారే రత్వా తే నివత్తేత్వా పురతో పన్నరసయోజనమగ్గం తేహి ఆచిక్కితనియామేనేవ అగమాసి. తేన వుత్తం -

౧౦౪. “సట్టిరాజసహస్సాని, తదా వసన్తి మాతులే;
సబ్బే పిళ్ళాలికా హుత్వా, రోదమానా ఉపాగముం.

౧౦౬. “తత్త వత్తేత్వా సల్లాపం, చేతేహి చేతపుత్తేహి;
తే తతో నిక్ఖమిత్వాన, వజ్జం అగము పబ్బత”న్తి.

తత్త తత్త వత్తేత్వా సల్లాపన్తి తత్త తేహి రాజుహి సమాగమేహి సద్ధిం పటిసమ్మోదమానా కథం పవత్తేత్వా. చేతపుత్తేహితి చేతరాజపుత్తేహి. తే తతో నిక్ఖమిత్వానాతి తే రాజానో తతో వనద్వారట్టానే నివత్తేత్వా. వజ్జం అగము పబ్బతన్తి అమ్మే చత్తారో జనా వజ్జుపబ్బతం ఉద్దిస్స అగమన్తా.

అథ మహాసత్తో తేహి ఆచిక్కితమగ్గేన గచ్చన్తో గన్ధమాదనపబ్బతం పత్వా తం దివసం తత్త వసిత్వా తతో ఉత్తరదిసాభిముఖో వేపుల్లపబ్బతపాదేన గన్త్యా కేతుమతీనదీతీరే నిసీదిత్వా వనచరకేన దిన్సం మధుమంసం ఖాదిత్వా తస్స సువణ్ణసూచిం దత్వా వత్తా పివిత్వా పటిప్పస్సద్ధదరథో నదిం ఉత్తరిత్వా సానుపబ్బతసిఖరే రితస్స నిగ్రోధస్స మూలే థోకం నిసీదిత్వా ఉత్తాయ గచ్చన్తో నాలికపబ్బతం పరిహరన్తో ముచలిన్దసరం గన్త్యా సరతీరేన పుబ్బుత్తరకణ్ణం పత్వా ఏకపదికమగ్గేనేవ వనఘటం పవిసిత్వా తం అతిక్కమ్మ గిరివిదుగ్గానం నదీపథవానం పురతో చతురస్సవోక్ఖరణిం పాపుణి.

౧౦౭. తస్మిం ఖణే సక్యో ఆవజ్ఞేనో “మహాసత్తో హిమవంతం పవిత్రో, వసనట్టానం లద్ధుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా విస్సకమ్మం పేసేసి - “గచ్ఛ వజ్కపబ్బతకుచ్చిమ్మి రమణీయే తానే అస్సమపదం మాపేహీ”తి. సో తత్త ద్వే పణ్ణసాలాయో ద్వే చజ్కమే ద్వే చ రత్తిట్టానదివాట్టానాని మాపేత్వా తేసు తేసు తానేసు నానాపుప్పవిచిత్రే రుక్ఖే ఫలితే రుక్ఖే పుప్పగచ్ఛే కదలివనాదీని చ దస్సేత్వా సబ్బే పబ్బజితపరిక్ఖారే పటియాదేత్వా “యేకేచి పబ్బజితుకామా, తే గణ్ణన్తూ”తి అక్ఖరాని లిఖిత్వా అమనుస్సే చ భేరవసద్ధే మిగపక్ఖినో చ పటిక్కమాపేత్వా సకట్టానమేవ గతో.

మహాసత్తో ఏకపదికమగ్గం దిస్వా “పబ్బజితానం వసనట్టానం భవిస్సతీ”తి మద్దిఞ్చ పుత్తే చ తత్తేవ రపేత్వా అస్సమపదం పవిసిత్వా అక్ఖరాని ఓలోకేత్వా “సక్కేన దిన్నోస్మీ”తి పణ్ణసాలద్వారం వివరిత్వా పవిత్రో ఖగ్గఞ్చ ధనుఞ్చ అపనేత్వా సాటకే ఓముఞ్చిత్వా ఇసివేసం గహేత్వా కత్తరదణ్ణం ఆదాయ నిక్ఖమిత్వా పచ్చేకబుద్ధసదిసేన ఉపసమేన దారకానం సంతికం అగమాసి. మద్దిదేవీపి మహాసత్తం దిస్వా పాదేసు పతిత్వా రోదిత్వా తేనేవ సద్ధిం అస్సమం పవిసిత్వా అత్తనో పణ్ణసాలం గత్వా ఇసివేసం గణ్ణి. పచ్ఛా పుత్తేపి తాపసకుమారకే కరింసు. బోధిసత్తో మద్ధిం వరం యాచి “మయం ఇతో పట్టాయ పబ్బజితా నామ, ఇత్థి చ నామ బ్రహ్మచరియస్స మలం, మా దాని అకాలే మమ సంతికం ఆగచ్ఛా”తి. సా “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా మహాసత్తమ్మి వరం యాచి “దేవ, తుమ్హే పుత్తే గహేత్వా ఇధేవ హోథ, అహం ఫలాఫలం ఆహరిస్సామీ”తి. సా తతో పట్టాయ అరణ్ణతో ఫలాఫలాని ఆహరిత్వా తయో జనే పటిజగ్గి. ఇతి చత్తారో ఖత్తియా వజ్కపబ్బతకుచ్చియం సత్తమాసమత్తం వసింసు. తేన వుత్తం “ఆమన్తయిత్వా దేవిన్దో, విస్సకమ్మం మహిద్ధిక”నిఆది.

తత్త ఆమన్తయిత్వాతి పక్కిసాపేత్వా. మహిద్ధికన్తి మహతియా దేవిద్ధియా సమన్నాగతం. అస్సమం సుకతన్తి అస్సమపదం సుకతం కత్వా. రమ్మం వేస్సన్తరస్స వసనానుచ్చవికం పణ్ణసాలం. సుమాపయాతి సుట్టు మాపయ. ఆణాపేసీతి వచనసేసో. సుమాపయాతి సమ్మా మాపేసి.

౧౧౧. అసుఞ్ఞోతి యథా సో అస్సమో అసుఞ్ఞో హోతి, ఏవం తస్స అసుఞ్ఞభావకరణేన అసుఞ్ఞో హోమి. “అసుఞ్ఞో”తి వా పారో, మమ వసనేనేవ అసుఞ్ఞో అస్సమే దారకే అనురక్ఖన్తో వసామి తత్త తిట్టామి. బోధిసత్తస్స మేత్తానుభావేన సమన్తా తియోజనే సబ్బే తిరచ్ఛానాపి మేత్తం పటిలభింసు.

ఏవం తేసు తత్త వసన్తేసు కలిజ్గరట్టవాసీ జాజకో నామ బ్రాహ్మణో అమిత్రతాపనాయ నామ భరియాయ “నాహం తే నిచ్చం ధణ్ణకోట్టనఉదకాహరణయాగుభత్తపచనాదీని కాతుం సక్కిమి, పరిచారకం మే దాసం వా దాసిం వా ఆనేహీ”తి వుత్తే “కుతోహం తే భోతి దుగ్గతో దాసం వా దాసిం వా లభిస్సామీ”తి వత్వా తాయ “ఏస వేస్సన్తరో రాజా వజ్కపబ్బతే వసతి. తస్స పుత్తే మయ్ఘం పరిచారకే యాచిత్వా ఆనేహీ”తి వుత్తే కిలేసవసేన తస్సా పటిబద్ధచిత్తతాయ తస్సా వచనం అతిక్కమితుం అసక్కిన్తో పాథేయ్యం పటియాదాపేత్వా అనుక్కమేన జేతుత్తరనగరం పత్వా “కుహిం వేస్సన్తరమహారాజా”తి పుచ్చి.

మహాజనో “ఇమేసం యాచకానం అతిదానేన అవ్హాకం రాజా రట్టా పబ్బాజితో, ఏవం అవ్హాకం రాజానం నాసేత్వా పునపి ఇధేవ ఆగచ్ఛతీ”తి లేడ్డుదణ్ణాదిహత్తో ఉపక్కిసన్తో బ్రాహ్మణం అనుబద్ధి. సో దేవతావిగ్గహితో హుత్వా తతో నిక్ఖమిత్వా వజ్కపబ్బతగామిమగ్గం అభిరుఱ్ఱో అనుక్కమేన వనద్వారం పత్వా మహావనం అఙ్ఞోగాహేత్వా మగ్గమూఱ్ఱో హుత్వా విచరన్తో తేహి రాజుహి బోధిసత్తస్స ఆరక్ఖణత్తాయ రపితేన చేతపుత్తేన సమాగఞ్చి. తేన “కహం, భో బ్రాహ్మణ, గచ్ఛసీ”తి పుట్టో

“వేస్సన్తరమహారాజస్స సన్తిక”ని వుత్తే “అద్ధా అయం బ్రాహ్మణో తస్స పుత్తే వా దేవిం వా యాచితుం గచ్ఛతీ”తి చిన్తేత్వా “మా ఖో, త్వం బ్రాహ్మణ, తత్త గణ్ఢీ, సచే గచ్ఛసి, ఏత్థేవ తే సీసం చిన్దిత్వా మయ్ఘం సునఖానం ఘాసం కరిస్సామీ”తి తేన సన్తజ్జితో మరణభయభీతో “అహమస్స పితరా పేసితో దూతో, ‘తం ఆనేస్సామీ’తి ఆగతో”తి ముసావాదం అభాసి. తం సుత్వా చేతపుత్తో తుట్టహట్టో బ్రాహ్మణస్స సక్కారసమ్మానం కత్వా వజ్జపబ్బతగామిమగ్గం ఆచిక్కి. సో తతో పరం గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే అచ్చుతేన నామ తాపసేన సద్ధిం సమాగత్వా తమ్మి మగ్గం పుచ్చిత్వా తేనాపి మగ్గే ఆచిక్కితే తేన ఆచిక్కితసంజ్ఞాయ మగ్గం గచ్ఛన్తో అనుక్యమేన బోధిసత్తస్స అస్సమపదట్ఠానసమీపం గత్వా మద్దిదేవియా ఫలాఫలత్తం గతకాలే బోధిసత్తం ఉపసబ్బమిత్వా ఉభో దారకే యాచి. తేన వుత్తం -

౧౧౨. “పవనే వసమానస్స, అద్ధికో మం ఉపాగమి;

అయాచి పుత్తకే మయ్ఘం, జాలిం కణ్ఠాజినం చుభో”తి.

ఏవం బ్రాహ్మణేన దారకేసు యాచితేసు మహాసత్తో “చిరస్సం వత మే యాచకో అధిగతో, అజ్ఞాహం అనవసేసతో దానపారమిం పూరేస్సామీ”తి అధిప్పాయేన సోమనస్సజాతో పసారితవాత్థే సహస్సత్థవికం రపేన్తో వియ బ్రాహ్మణస్స చిత్తం పరితోసేన్తో సకలశ్చ తం పబ్బతకుచ్చిం ఉన్నాదేన్తో “దదామి తవ మయ్ఘం పుత్తకే, అపి చ మద్దిదేవీ పన పాతోవ ఫలాఫలత్తాయ వనం గత్వా సాయం ఆగమిస్సతి, తాయ ఆగతాయ తే పుత్తకే దస్సేత్వా త్వశ్చ మూలఫలాఫలం ఖాదిత్వా ఏకరత్తిం వసిత్వా విగతపరిస్సమో పాతోవ గమిస్ససీ”తి ఆహ. బ్రాహ్మణో “కామశ్చోస ఉళారజ్ఞాసయతాయ పుత్తకే దదాతి, మాతా పన వచ్చగిద్ధా ఆగత్వా దానస్స అన్తరాయమ్మి కరేయ్య, యంనూనాహం ఇమం నిప్పీళేత్వా దారకే గహేత్వా అజ్ఞేవ గచ్ఛేయ్య”ని చిన్తేత్వా “పుత్తా చే తే మయ్ఘం దిన్నా, కిం దాని మాతరం దస్సేత్వా పేసితేహి, దారకే గహేత్వా అజ్ఞేవ గమిస్సామీ”తి ఆహ. “సచే, త్వం బ్రాహ్మణ, రాజపుత్తిం మాతరం దట్ఠుం న ఇచ్చసి, ఇమే దారకే గహేత్వా జేతుత్తరనగరం గచ్ఛ, తత్త సజ్జాయమహారాజా దారకే గహేత్వా మహన్తం తే ధనం దస్సతి, తేన దాసదాసియో గణ్ఠిస్ససి, సుఖశ్చ జీవిస్ససి, అశ్శాధా ఇమే సుఖుమాలా రాజదారకా, కిం తే వేయ్యావచ్చం కరిస్సన్తీ”తి ఆహ.

బ్రాహ్మణో “ఏవమ్మి మయా న సక్కా కాతుం, రాజదణ్డతో భాయామి, మయ్ఘమేవ గామం నేస్సామీ”తి ఆహ. ఇమం తేసం కథాసల్లాపం సుత్వా దారకా “పితా నో ఖో అష్ఠే బ్రాహ్మణస్స దాతుకామో”తి పక్కమిత్వా పోక్తరణిం గత్వా పదుమినిగచ్ఛే నిలీయింసు. బ్రాహ్మణో తే అదిస్వావ “త్వం ‘దారకే దదామీ’తి వత్వా తే అపక్కమాపేసి, ఏసో తే సాధుభావో”తి ఆహ. అథ మహాసత్తో సహసావ ఉట్టహిత్వా దారకే గవేసన్తో పదుమినిగచ్ఛే నిలీనే దిస్వా “ఏథ, తాతా, మా మయ్ఘం దానపారమియా అన్తరాయం అకత్త, మమ దానజ్ఞాసయం మత్తకం పాపేథ, అయశ్చ బ్రాహ్మణో తుష్ఠే గహేత్వా తుష్ఠాకం అయ్యకస్స సజ్జాయమహారాజస్స సన్తికం గమిస్సతి, తాత జాలి, త్వం భుజిస్సో హోతుకామో బ్రాహ్మణస్స నిక్ఖసహస్సం దత్వా భుజిస్సో భవేయ్యాసి, కణ్ఠాజినే త్వం దాససతం దాసిసతం హత్తిసతం అస్ససతం ఉసభసతం నిక్ఖసతన్తి సబ్బసతం దత్వా భుజిస్సా భవేయ్యాసీ”తి కుమారే అగ్ధాపేత్వా సమస్సాసేత్వా గహేత్వా అస్సమపదం గత్వా కమణ్డలునా ఉదకం గహేత్వా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్స పచ్చయం కత్వా బ్రాహ్మణస్స హత్థే ఉదకం పాతేత్వా అతివియ పీతిసోమనస్సజాతో హుత్వా పథవిం ఉన్నాదేన్తో పియపుత్తదానం అదాసి. ఇధాపి పుట్టే వుత్తనయేనేవ పథవికమ్పాదయో అహేసుం. తేన వుత్తం -

౧౧౩. “యాచకం ఉపగతం దిస్వా, హాసో మే ఉపపజ్జధ;

ఉభో పుత్రే గహేత్వాన, అదాసిం బ్రాహ్మణే తదా.

౧౧౪. “సకే పుత్రే చజన్తస్య, జుజకే బ్రాహ్మణే యదా;

తదాపి పథవీ కమ్పి, సినేరువనవటంసకా”తి.

అథ బ్రాహ్మణో దారకే అగన్తుకామే లతాయ హత్తేసు బద్ధిత్వా ఆకడ్డి. తేసం బద్ధట్టానే ఛవిం చిద్ధిత్వా లోహితం పగ్గరి. సో లతాదణ్డేన పహరన్తో ఆకడ్డి. తే పితరం ఓలోకేత్వా.

“అమ్మా చ తాత నిక్ష్తన్తా, త్వత్స నో తాత దస్ససి;

మా నో త్వం తాత అదదా, యావ అమ్మాపి ఏతు నో;

తదాయం బ్రాహ్మణో కామం, విక్కిణాతు హనాతు వా”తి. (జా. ౨.౨౨.౨౧౨౬) -

వత్వా పునపి అయం ఏవరూపో ఘోరదస్సనో కురూరకమ్మన్తో -

“మనుస్సో ఉదాహు యక్ఖో, మంసలోహితభోజనో;

గామా అరణ్ణమాగమ్మ, ధనం తం తాత యాచతి;

నీయమానే పిసాచేన, కిం ను తాత ఉద్దిక్ఖసీ”తి. (జా. ౨.౨౨.౨౧౩౦-౨౧౩౧) -

ఆదీని వదన్తా పరిదేవింసు. తత్త ధనన్తి పుత్తధనం.

జుజకో దారకే తథా పరిదేవన్తేయేవ పోథేన్తోవ గహేత్వా పక్కామి. మహాసత్తస్య దారకానం కరుణం పరిదేవితేన తస్య చ బ్రాహ్మణస్య అకారుణ్ణభావేన బలవసోకో ఉప్పజ్జి, విప్పటిసారో చ ఉదపాది. సో తజ్జణ్ణోవ బోధిసత్తానం పవేణిం అనుస్సరి. “సబ్బేవ హి బోధిసత్తా పఞ్చ మహాపరిచ్ఛాగే పరిచ్ఛజిత్వా బుద్ధా భవిస్సన్తి, అహమ్మి తేసం అబ్బన్తరో, పుత్తదానఞ్చ మహాపరిచ్ఛాగానం అణ్ణతరం, తస్మా వేస్సన్తర దానం దత్వా పచ్ఛానుతాపో న తే అనుచ్ఛవికో”తి అత్తానం పరిభాసేత్వా “దిన్నకాలతో పట్టాయ మమ తే న కిఞ్చి హోన్తీ”తి అత్తానం ఉపత్తమ్మేత్వా దళ్లసమాదానం అధిట్టాయ పణ్ణసాలద్వారే పాసాణఫలకే కఞ్చనపటిమా వియ నిసీది.

అథ మద్దిదేవీ అరణ్ణతో ఫలాఫలం గహేత్వా నివత్తన్తీ “మా మహాసత్తస్య దానన్తరాయో హోతూ”తి వాళమిగరూపధరాహి దేవతాహి ఉపరుద్ధమగ్గా తేసు అపగతేసు చిరేన అస్సమం పత్వా “అజ్జ మే దుస్సుపినం దిట్టం, దున్నిమిత్తాని చ ఉప్పన్నాని, కిం ను ఖో భవిస్సతీ”తి చిన్తేన్తీ అస్సమం పవిసిత్వా పుత్తకే అపస్సన్తీ బోధిసత్తస్య సన్తికం గన్త్యా “దేవ, న ఖో అమ్మాకం పుత్తకే పస్సామి, కుహిం తే గతా”తి ఆహ. సో తుణ్ణీ అహోసి. సా పుత్తకే ఉపధారేన్తీ తహిం తహిం ఉపధావిత్వా గవేసన్తీ అదిస్వా పునపి గన్త్యా పుచ్చి. బోధిసత్తో “కక్ఖళకథాయ నం పుత్తసోకం జహాపేస్సామీ”తి చిన్తేత్వా -

“నూన మద్ధీ వరారోహ, రాజపుత్తీ యసస్సినీ;

పాతో గతాసి ఉఞ్చాయ, కిమిదం సాయమాగతా”తి. (జా. ౨.౨౨.౨౨౨౧) -

వత్సా తాయ చిరాయనకారణే కథితే పునపి దారకే సన్ధాయ న కింశ్చ ఆహ. సా పుత్రసోకేన తే ఉపధారేన్తీ పునపి వాతవేగేన వనాని విచరి. తాయ ఏకరత్తియం విచరితట్టానం పరిగ్గణ్ణంతం పన్నరసయోజనమత్తం అహోసి. అథ విభాతాయ రత్తియా మహాసత్తస్స సన్తికం గన్త్యా రితా దారకానం అదస్సనేన బలవసోకాభిభూతా తస్స పాదమూలే ఛిన్నకదలీ వియ భూమియం విసంజ్ఞో హుత్వా పతి. సో “మతా”తి సంజ్ఞాయ కమ్పమానో ఉప్పన్నబలవసోకోపి సతిం పచ్చుపట్టపేత్వా “జానిస్సామి తావ జీవతి, న జీవతీ”తి సత్తమాసే కాయసంసగ్గం అనాపన్నపుట్టోపి అజ్ఞాస్స అభావేన తస్సా సీసం ఉక్ఠిపేత్వా ఉరూసు రపేత్వా ఉదకేన పరిపోసిత్వా ఉరశ్చ ముఖశ్చ హదయశ్చ పరిమజ్జి. మద్దీపి ఖో థోకం వీతినామేత్వా సతిం పటిలభిత్వా హిరోత్తప్పం పచ్చుపట్టపేత్వా “దేవ, దారకా తే కుహిం గతా”తి పుచ్చి. సో ఆహ – “దేవి, ఏకస్స మే బ్రాహ్మణస్స మం యాచిత్వా ఆగతస్స దాసత్తాయ దిన్నా”తి వత్సా తాయ “కస్మా, దేవ, పుత్రే బ్రాహ్మణస్స దత్వా మమ సబ్బరత్తిం పరిదేవిత్వా విచరన్తియా నాచిక్ఠీ”తి వుత్తే “పరమమేవ వుత్తే తవ చిత్తదుక్ఖం బహు భవిస్సతి, ఇదాని పన సరీరదుక్ఖేన తనుకం భవిస్సతీ”తి వత్సా –

“మం పస్స మద్ది మా పుత్తే, మా బాళ్ళం పరిదేవసి;

లచ్చామ పుత్తే జీవన్తా, అరోగా చ భవామసే”తి. (జా. ౨.౨౨.౨౨౬౦) –

సో సమస్సాసేత్వా పున –

“పుత్తే పసుశ్చ ధణ్ణాశ్చ, యశ్చ అజ్ఞం ఘరే ధనం;

దజ్ఞా సప్పురిసో దానం, దిస్సా యాచకమాగతం;

అనుమోదాహి మే మద్ది, పుత్తకే దానముత్తమ”న్తి. (జా. ౨.౨౨.౨౨౬౧) –

వత్సా అత్తనో పుత్తదానం తం అనుమోదాపేసి.

సాపి –

“అనుమోదామి తే దేవ, పుత్తకే దానముత్తమం;

దత్వా చిత్తం పసాదేహి, భియ్యో దానం దదో భవా”తి. (జా. ౨.౨౨.౨౨౬౨) –

వత్సా అనుమోది.

ఏవం తేసు అజ్ఞమజ్ఞం సమ్మోదనీయం కథం కథేన్తేసు సక్కో చిన్తేసి – “మహాపురిసో హియ్యో జుజకస్స పథవిం ఉన్నాదేత్వా దారకే అదాసి. ఇదాని నం కోచి హీనపురిసో ఉపసజ్జమిత్వా మద్దిదేవిం యాచిత్వా గహేత్వా గచ్ఛేయ్య, తతో రాజా నిప్పచ్చయో భవేయ్య, హన్దాహం బ్రాహ్మణవణ్ణేన నం ఉపసజ్జమిత్వా మద్దిం యాచిత్వా పారమికుటం గాహపేత్వా కస్సచి అవిస్సజ్జియం కత్వా పున నం తస్సేవ దత్వా ఆగమిస్సామీ”తి. సో సూరియుగ్గమనవేలాయం బ్రాహ్మణవణ్ణేన తస్స సన్తికం అగమాసి. తం దిస్సా మహాపురిసో “అతిథి నో ఆగతో”తి పీతినోమనస్సజాతో తేన సద్ధిం మధురపటిసన్ధారం కత్వా “బ్రాహ్మణ, కేనత్తేన ఇధాగతోసి”తి పుచ్చి. అథ నం సక్కో మద్దిదేవిం యాచి. తేన వుత్తం –

౧౧౩. “పునదేవ సక్కో ఓరుయ్యు, హుత్వా బ్రాహ్మణసన్నిభో;

అయాచి మం మద్దిదేవిం, సీలవన్తిం పతిబ్బత”న్తి.

తత్త పునదేవాతి దారకే దిన్నదివసతో పచ్చా ఏవ. తదనన్తరమేవాతి అత్తో. ఓరుయ్యూతి దేవలోకతో ఓతరిత్వా. బ్రాహ్మణసన్నిభోతి బ్రాహ్మణసమానవణ్ణో.

అథ మహాసత్తో “హియ్యో మే ద్వేపి దారకే బ్రాహ్మణస్స దిన్నా, అహమ్మి అరణ్ణో ఏకకోవ, కథం తే మద్దిం సీలవన్తిం పతిబ్బతం దస్సామీ”తి అవత్తావ పసారితహత్థే అనగ్గరతనం రపేన్తో వియ అసజ్జిత్వా అబజ్జిత్వా అనోలీనమానసో “అజ్జ మే దానపారమీ మత్తకం పాపుణిస్సతీ”తి హట్టతుట్తో గిరిం ఉన్నాదేన్తో వియ -

“దదామి న వికమ్పామి, యం మం యాచసి బ్రాహ్మణ;

సన్తం నప్పటిగూహామి, దానే మే రమతీ మనో”తి. (జా. ౨.౨౨.౨౨౭౮) -

వత్వా సీఘమేవ కమణ్ణలునా ఉదకం ఆహరిత్వా బ్రాహ్మణస్స హత్థే ఉదకం పాతేత్వా భరియమదాసి. తేన వుత్తం -

౧౧౬. “మద్దిం హత్థే గహేత్వాన, ఉదకజ్ఞాలి పూరియ;

పసన్నమనసఙ్కప్పో, తస్స మద్దిం అదాసహ”న్తి.

తత్త ఉదకజ్ఞాలీతి ఉదకం అజ్ఞాలిం, “ఉదక”న్తి చ కరణత్థే పచ్చత్తవచనం, ఉదకేన తస్స బ్రాహ్మణస్స అజ్ఞాలిం పసారితహత్థతలం పూరేత్వాతి అత్తో. పసన్నమనసఙ్కప్పోతి “అద్ధా ఇమినా పరిచ్చాగేన దానపారమిం మత్తకం పాపేత్వా సమ్మాసమ్మోధిం అధిగమిస్సామీ”తి ఉపన్నసద్ధాపసాదేన పసన్నచిత్తసఙ్కప్పో. తజ్ఞణజ్ఞోవ హేట్టా వుత్తప్పకారాని సబ్బపాటిహారియాని పాతురహేసుం. “ఇదానిస్స న దూరే సమ్మాసమ్మోధీ”తి దేవగణా బ్రహ్మగణా అతివియ పీతిసోమనస్సజాతా అహేసుం. తేన వుత్తం -

౧౧౭. “మద్దియా దీయమానాయ, గగనే దేవా పమోదితా;

తదాపి పథవీ కమ్మి, సినేరువనవటంసకా”తి.

తతో పన దీయమానాయ మద్దియా దేవియా రుణ్ణం వా దుమ్ముఖం వా భాకుటిమత్తం వా నాహోసి, ఏవం చస్సా అహోసి “యం దేవో ఇచ్చతి, తం కరోతూ”తి.

“కోమారీ యస్సాహం భరియా, సామికో మమ ఇస్సరో;

యస్సిచ్చే తస్స మం దజ్ఞా, విక్కిణేయ్య హనేయ్య వా”తి. (జా. ౨.౨౨.౨౨౮౨) -

ఆహ.

మహాపురిసోపి “అమ్మో, బ్రాహ్మణ, మద్దితో మే సతగుణేన సహస్సగుణేన సతసహస్సగుణేన సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమేవ పియతరం, ఇదం మే దానం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణప్పటివేధస్స పచ్చయో హోతూ”తి వత్వా అదాసి. తేన వుత్తం -

౧౧౮. “జాలిం కణ్ణాజినం ధీతం, మద్దిదేవిం పతిబ్బతం;

చజమానో న చిన్తేసిం, బోధియాయేవ కారణా.

౧౧౯. న మే దేస్సా ఉభో పుత్తా, మద్దిదేవీ న దేస్సియా;

సబ్బణ్ణాతం పియం మయ్హం, తస్మా పియే అదాసహ”న్తి.

తత్త చజమానో న చిన్తేసిన్తి పరిచ్ఛజన్తో సన్తాపవసేన న చిన్తేసిం, విస్సట్టో హుత్వా పరిచ్ఛజిన్తి అత్తో.

ఏత్థాహ - కస్మా పనాయం మహాపురిసో అత్తనో పుత్తదారే జాతిసమ్మన్నే ఖత్తియే పరస్స దాసభావేన పరిచ్ఛజి, న హి యేసం కేసఞ్చపి భుజిస్సానం అభుజిస్సభావకరణం సాధుధమ్మోతి? వుచ్చతే - అనుధమ్మభావతో. అయఞ్ఞో బుద్ధకారకే ధమ్మే అనుగతధమ్మతా, యదిదం సబ్బస్స అత్తనియస్స మమన్తి పరిగ్గహితవత్తునో అనవసేసపరిచ్ఛాగో, న హి దేయ్యధమ్మపటిగ్గాహకవికప్పరహితం దానపారమిం పరిపూరేతుం ఉస్సుక్కమాపన్నానం బోధిసత్తానం మమన్తి పరిగ్గహితవత్తుం యాచంతస్స యాచకస్స న పరిచ్ఛజితుం యుత్తం, పోరాణోపి చాయమనుధమ్మో. సబ్బేసఞ్ఞో బోధిసత్తానం అయం ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణధమ్మో కులవంసో కులప్పవేణీ, యదిదం సబ్బస్స పరిచ్ఛాగో. తత్త చ విసేసతో పియతరవత్తుపరిచ్ఛాగో, న హి కేచి బోధిసత్తా వంసానుగతం రజ్జిస్సరియాదిధనపరిచ్ఛాగం, అత్తనో సీసనయనాదిఅభగపరిచ్ఛాగం, పియజీవితపరిచ్ఛాగం, కులవంసపతిట్టాపకపియపుత్తపరిచ్ఛాగం, మనాపచారిసీపియభరియాపరిచ్ఛాగన్తి ఇమే పఞ్చ మహాపరిచ్ఛాగే అపరిచ్ఛజిత్వా బుద్ధా నామ భూతపుట్టా అత్తి. తథా హి మజ్జలే భగవతి బోధిసత్తభూతే బోధిపరియేసనం చరమానే చ చరిమత్తభావతో తతియే అత్తభావే సపుత్తదారే ఏకస్మిం పబ్బతే వసన్తే ఖరదారికో నామ యక్ఖో మహాపురిసస్స దానజ్ఞాసయతం సుత్వా బ్రాహ్మణవణ్ణేన ఉపసజ్ఞమిత్వా మహాసత్తం ద్వే దారకే యాచి.

మహాసత్తో “దదామి బ్రాహ్మణస్స పుత్తకే”తి హట్టపహట్టో ఉదకపరియన్తం పథవిం కమ్పేన్తో ద్వేపి దారకే అదాసి. యక్ఖో చజ్ఞమనకోటియం ఆలమ్పనఫలకం నిస్సాయ రితో మహాసత్తస్స పస్సన్తస్సేవ ముళాలకలాపం వియ ద్వే దారకే ఖాది. అగ్గిజాలం వియ లోహితధారం ఉగ్గిరమానం యక్ఖస్స ముఖం ఓలోకేన్తస్స మహాపురిసస్స “వఞ్చోసీ వత మం యక్ఖో”తి ఉప్పజ్జనకచిత్తుప్పాదస్స ఓకాసం అదేన్తస్స ఉపాయకోసల్లస్స సుభావితత్తా అతీతధమ్మానం అప్పటిసన్ధిసభావతో అనిచ్ఛాదివసేన సజ్ఞారానం సుపరిమద్దితభావతో చ ఏవం ఇత్తరట్టితికేన పభజ్జనా అసారేన సజ్ఞారకలాపేన “పూరితా వత మే దానపారమీ, మహాన్తం వత మే అత్తం సాధేత్వా ఇదం అధిగత”న్తి సోమనస్సమేవ ఉప్పజ్జి. సో ఇదం అనఞ్జాసాధారణం తస్మిం ఖణే అత్తనో చిత్తాచారం ఇత్వా “ఇమస్స నిస్సన్దేన అనాగతే ఇమినావ నీహారేన సరీరతో రస్మియో నిక్ఖమన్తూ”తి పత్తనమకాసి. తస్స తం పత్తనం నిస్సాయ బుద్ధభూతస్స సరీరప్పభా నిచ్ఛమేవ దససహస్సిలోకధాతుం ఫరిత్వా అట్టాసి (ధం. స. అట్టం. నిదానకథా). ఏవం అఞ్ఞోపి బోధిసత్తా అత్తనో పియతరం పుత్తదారం పరిచ్ఛజిత్వా సబ్బణ్ణాతణ్ణాణం పటివిజ్ఞింసు.

అపి చ యథా నామ కోచి పురిసో కస్సచి సన్తికే గామం వా జనపదం వా కేణియా గహేత్వా కమ్మం కరోన్తో అత్తనో అన్తేవాసికానం వా పమాదేన పూతిభూతం ధనం ధారేయ్య, తమేనం సో గాహేవేత్వా బద్ధనాగారం పవేసేయ్య. తస్స ఏవమస్స “అహం ఖో ఇమస్స రఞ్ఞో కమ్మం కరోన్తో ఏత్తకం నామ ధనం ధారేమి, తేనాహం రఞ్ఞా బద్ధనాగారే పవేసితో,

సచాహం ఇధేవ హోమి, అత్తానశ్చ జీయేయ్య, పుత్తదారకమ్మకరపోరిసా చ మే జీవికాపగతా మహంతం అనయబ్యసనం ఆపజ్జేయ్యం. యంనూనాహం రజ్జో ఆరోచేత్వా అత్తనో పుత్తం వా కనిట్టభాతరం వా ఇధ రపేత్వా నిక్ఖమేయ్యం . ఏవాహం ఇతో బన్ధనతో ముత్తో నచిరస్సేవ యథామిత్తం యథాసన్ధిట్టం ధనం సంహరిత్వా రజ్జో దత్వా తమ్మి బన్ధనతో మోచేమి, అప్పమత్తోవ హుత్వా ఉట్టానబలేన అత్తనో సమ్మత్తిం పటిపాకతికం కరిస్సామీ”తి. సో తథా కరేయ్య. ఏవం సమ్మదమిదం దట్టబ్బం.

తత్రిదం ఓపమ్మసంసన్ధనం - రాజా వియ కమ్మం, బన్ధనాగారో వియ సంసారో, రజ్జా బన్ధనాగారే రపితపురిసో వియ కమ్మవసేన సంసారచారకే రితో మహాపురిసో, తస్స బన్ధనాగారే రితపురిసస్స తత్థ పుత్తస్స వా భాతునో వా పరాధీనభావకరణేన తేసం అత్తనో చ దుక్ఖప్పమోచనం వియ మహాపురిసస్స అత్తనో పుత్తాదికే పరేసం దత్వా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణప్పటిలాభేన సబ్బసత్తానం వట్టదుక్ఖప్పమోచనం, తస్స విగతదుక్ఖస్స తేహి సద్ధిం యథాధిప్పేతసమ్మత్తియం పతిట్టానం వియ మహాపురిసస్స అరహత్తమగ్గేన అపగతవట్టదుక్ఖస్స బుద్ధభావేన దసబలాదిసబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణసమ్మత్తిసమన్నాగమో అత్తనో వచనకారకానం విజ్జత్తయాదిసమ్మత్తిసమన్నాగమో చాతి ఏవం అనవజ్జసభావో ఏవ మహాపురిసానం పుత్తదారపరిచ్ఛాగో. ఏతేనేవ నయేన నేసం అజ్ఞజీవితపరిచ్ఛాగే యా చోదనా, సాపి వినోధితాతి వేదితబ్బాతి.

ఏవం పన మహాసత్తేన మద్దిదేవియా దిన్నాయ సక్కో అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతో హుత్వా -

“సబ్బే జితా తే పచ్చూహా, యే దిబ్బా యే చ మానుసా;

నిన్నాదితా తే పథవీ, సద్ధో తే తిదివం గతో. (జా. ౨.౨౨.౨౨౮౩-౨౨౮౪);

“దుద్దదం దదమానానం, దుక్కురం కమ్మ కుబ్బతం;

అసన్తో నానుకుబ్బన్తి, సతం ధమ్మో దురన్నయో.

“తస్మా సతశ్చ అసతం, నానా హోతి ఇతో గతి;

అసన్తో నిరయం యన్తి, సన్తో సగ్గపరాయనా”తి. (జా. ౨.౨౨.౨౨౮౬-౨౨౮౭) -

ఆదినా నయేన మహాపురిసస్స దానానుమోదనవసేన ధుతిం అకాసి.

తత్థ పచ్చూహాతి పచ్చత్థికా. దిబ్బాతి దిబ్బయసపటిబాహకా. మానుసాతి మనుస్సయసపటిబాహకా. కే పన తేతి? మచ్చరియధమ్మా, తే సబ్బే పుత్తదారం దేన్తేన మహాసత్తేన జితాతి దస్సేతి. దుద్దదన్తి పుత్తదారాదిదుద్దదం దదమానానం తమేవ దుక్కురం కుబ్బతం తుష్టాదిసానం కమ్మం అజ్ఞో సావకపచ్చేకబోధిసత్తా నానుకుబ్బన్తి, పగేవ అసన్తో మచ్చరిసో. తస్మా సతం ధమ్మో దురన్నయో సాధూనం మహాబోధిసత్తానం పటిపత్తిధమ్మో అజ్ఞోహి దురనుగమో.

ఏవం సక్కో మహాపురిసస్స అనుమోదనవసేన ధుతిం కత్వా మద్దిదేవిం నియ్యాతేన్తో -

“దదామి భోతో భరియం, మద్ధిం సబ్బజ్ఞసోభనం;

త్వశ్చోవ మద్ధియా ఛన్సో, మద్ధీ చ పతిసో తవా”తి. (జా. ౨.౨౨.౨౨౮౯) -

వత్వా తం మద్ధిం పటిదత్వా దిబ్బత్తభావేన జలన్తో తరుణసూరియో వియ ఆకాసే రత్వా అత్తానం ఆచిక్ఖన్తో -

“సక్కోహమస్మి దేవిన్తో, ఆగతోస్మి తవన్తికే;

వరం వరస్సు రాజిసి, వరే అట్ట దదామి తే”తి. (జా. ౨.౨౨.౨౨౯౨) -

వత్వా వరేహి నిమన్తేసి. మహాసత్తోపి “పితా మం పునదేవ రజ్జే పతిట్టాపేతు, వజ్జప్పత్తం వధతో మోచేయ్యం, సబ్బసత్తానం అవస్సయో భవేయ్యం, పరదారం న గచ్ఛేయ్యం, ఇత్థీనం వసం న గచ్ఛేయ్యం, పుత్తో మే దీఘాయుకో సియా, అన్నపానాదిదేయ్యధమ్మో బహుకో సియా, త ఇచ్చ అపరిక్ఖయం పసన్నచిత్తో దదేయ్యం, ఏవం మహాదానాని పవత్తేత్వా దేవలోకం గత్వా తతో ఇధాగతో సబ్బజ్ఞాతం పాపుణేయ్య”న్తి ఇమే అట్ట వరే యాచి. సక్కో “నచిరస్సేవ పితా సజ్జాయమహారాజా ఇధేవ ఆగత్వా తం గహేత్వా రజ్జే పతిట్టాపేస్సతి, ఇతరో చ సబ్బో తే మనోరథో మత్తకం పాపుణిస్సతి, మా చిన్తయి, అప్పమత్తో హోహి”తి ఓవదిత్వా సకట్టానమేవ గతో. బోధిసత్తో చ మద్ధిదేవీ చ సమ్మాదమానా సక్కదత్తియే అస్సమే వసింసు.

జూజకేపి కుమారే గహేత్వా గచ్ఛన్తే దేవతా ఆరక్ఖమకంసు. దివసే దివసే ఏకా దేవధీతా రత్తిభాగే ఆగత్వా మద్ధివణ్ణేన కుమారే పటిజగ్గి. సో దేవతావిగ్గహితో హుత్వా “కలిజ్గరట్టం గమిస్సామీ”తి అడ్డమాసేన జేతుత్తరనగరమేవ సమ్మాపుణి. రాజా వినిచ్చయే నిసిన్నో బ్రాహ్మణేన సద్ధిం దారకే రాజజ్గణేన గచ్ఛన్తే దిస్సా సజ్జానిత్వా బ్రాహ్మణేన సద్ధిం తే పక్కోసాపేత్వా తం పవత్తిం సుత్వా బోధిసత్తేన కథితనియామేనేవ ధనం దత్వా కుమారే కిణిత్వా స్థాపేత్వా భోజేత్వా సబ్బాలజ్ఞౌరపటిమణ్ణితే కత్వా రాజా దారకం పుస్సతిదేవీ దారికం ఉచ్చజ్ఞే కత్వా బోధిసత్తస్స రాజపుత్తియా చ పవత్తిం సుణింసు.

తం సుత్వా రాజా “భూనహచ్చం వత మయా కత”న్తి సంవిగ్గమానసో తావదేవ ద్వాదసఅక్ఖోభనీపరిమాణం సేనం సన్నయ్హుత్వా వజ్జపబ్బతాభిముఖో పాయాసి సద్ధిం పుస్సతిదేవియా చేవ దారకేహి చ. అనుక్కమేన గత్వా పుత్తేన చ సుణిసాయ చ సమాగళ్ళి. వేస్సన్తరో పియపుత్తే దిస్సా సోకం సన్ధారేతుం అసక్కోన్తో విసజ్ఞో హుత్వా తత్తేవ పతి, తథా మద్ధీ మాతాపితరో సహజాతా సట్టిసహస్సా చ అమచ్ఛా. తం కారుజ్ఞాం పస్సన్తేసు ఏకోపి సకభావేన సన్ధారేతుం నాసక్ఖి, సకలం అస్సమపదం యుగన్ధరవాతపమద్ధితం వియ సాలవనం అహోసి. సక్కో దేవరాజా తేసం విసజ్ఞోభావవిసోదనత్తం పోక్ఖరవస్సం వస్సాపేసి, తేమేతుకామా తేమేన్తి, పోక్ఖరే పతితవస్సం వియ వినివత్తిత్వా ఉదకం గచ్ఛతి. సబ్బే సజ్జాం పటిలభింసు. తదాపి పథవికమ్పాదయో హేట్టా వుత్తప్పకారా అచ్చరియా పాతురహేసుం. తేన వుత్తం -

౧౨౦. “పునాపరం బ్రహారజ్ఞో, మాతాపితుసమాగమే;

కరుణం పరిదేవన్తే, సల్లపన్తే సుఖం దుఖం.

౧౨౧. “హిరోత్తప్పేన గరునా, ఉభిన్నం ఉపసజ్జమి;

తదాపి పథవీ కమ్మి, సినేరువనవటంసకా”తి.

తత్త కరుణం పరిదేవన్తేతి మాతాపితరో ఆదిం కత్వా సబ్బస్మిం ఆగతజనే కరుణం పరిదేవమానే. సల్లపన్తే సుఖం దుఖన్తి సుఖదుక్ఖం పుచ్చిత్వా పటిసన్ధారవసేన ఆలాపసల్లాపం కరోన్తే. హిరోత్తప్పీన గరునా ఉభిన్నన్తి ఇమే సివీనం వచనం గహేత్వా అదూసకం ధమ్మే రితం మం పబ్బాజయింసూతి చిత్తప్పకోపం అకత్వా ఉభోసు ఏతేసు మాతాపితూసు ధమ్మగారవసముస్సితేన హిరోత్తప్పీనేవ యథారూపే ఉపసజ్జమి. తేన మే ధమ్మతేజేన తదాపి పథవీ కమ్మి.

అథ సజ్ఞాయమహారాజా బోధిసత్తం ఖమాపేత్వా రజ్జం పటిచ్చాపేత్వా తఙ్ఘణజ్ఞోవ కేసమస్సుకమ్మాదీని కారాపేత్వా న్హాపేత్వా సబ్బాభరణవిభూసితం దేవరాజానమివ విరోచమానం సహ మద్దిదేవియా రజ్జే అభిసింహేత్వా తావదేవ చ తతో పట్టాయ ద్వాదసఅక్ఖోభనీపరిమాణాయ చతురశ్శేనియా సేనాయ చ పుత్తం పరివారయిత్వా వజ్జపబ్బతతో యావ జేతుత్తరనగరా సట్టియోజనమగ్గం అలబ్బారాపేత్వా ద్వీపా మాసేపి సుఖేనేవ నగరం పవేసేసి. మహాజనో ఉళారం పీతిసోమనస్సం పటిసంవేదేసి. చేలుక్ఖేపాదయో పవత్తింసు. నగరే చ నన్దిభేరిం చరాపేసుం. అన్తమసో బిళారే ఉపాదాయ సబ్బేసం బన్ధనే రితానం బన్ధనమోక్ఖో అహోసి. సో నగరం పవిత్రదివసేయేవ పచ్చాసకాలే చిన్తేసి - “స్వ విభాతాయ రత్తియా మమాగతభావం సుత్వా యాచకా ఆగమిస్సన్తి, తేసాహం కిం దస్సామీ”తి. తస్మిం ఖణే సక్కుస్స ఆసనం ఉడ్డాకారం దస్సేసి. సో ఆవజ్ఞేన్తో తం కారణం ఇత్వా తావదేవ రాజనివేసనస్స పురిమవత్తుం పచ్చిమవత్తుఇచ్చ కటిప్పమాణం పూరేన్తో ఘనమేఘా వియ సత్తరతనవస్సం వస్సాపేసి. సకలనగరే జణ్ణుప్పమాణం వస్సాపేసేతి. తేన పుత్తం -

౧౨౨.“పునాపరం బ్రహ్మరజ్ఞా, నిక్ఖమిత్వా సజ్ఞాతిభి;
పవిసామి పురం రమ్మం, జేతుత్తరం పురుత్తమం.

౧౨౩.“రతనాని సత్త వస్సింసు, మహామేఘా పవస్సథ;
తదాపి పథవీ కమ్మి, సినేరువనవటంసకా.

౧౨౪.“అచేతనాయం పథవీ, అవిజ్ఞాయ సుఖం దుఖం;
సాపి దానబలా మయ్ఘం, సత్తక్ఖత్తుం పకమ్మథా”తి.

ఏవం సత్తరతనవస్సే పుట్టే పునదివసే మహాసత్తో “యేసం కులానం పురిమపచ్చిమవత్తుసు వుట్టధనం, తేసజ్ఞోవ హోతూ”తి దాపేత్వా అవసేసం ఆహరాపేత్వా అత్తనో గేహవత్తుస్మిం ధనేన సద్ధిం కోట్టాగారేసు ఓకిరాపేత్వా మహాదానం పవత్తేసి. అచేతనాయం పథవీతి చేతనారహితా అయం మహాభూతా పథవీ, దేవతా పన చేతనాసహితా. అవిజ్ఞాయ సుఖం దుఖన్తి అచేతనత్తా ఏవ సుఖం దుక్ఖం అజానిత్వా. సతిపి సుఖదుక్ఖపచ్చయసంయోగే తం నానుభవన్తి. సాపి దానబలా మయ్ఘన్తి ఏవంభూతాపి సా మహాపథవీ మమ దానపుజ్ఞానుభావహేతు. సత్తక్ఖత్తుం పకమ్మథాతి అట్టవస్సికకాలే హదయమంసాదీనిపి యాచకానం దదేయ్యన్తి దానజ్ఞాసయుప్పాదే మజ్జలహత్థిదానే పబ్బాజనకాలే పవత్తితమహాదానే పుత్తదానే భరియాదానే వజ్జపబ్బతే ఇతిసమాగమే నగరం పవిత్రదివసే రతనవస్సకాలేతి ఇమేసు రానేసు సత్తవారం అకమ్మిత్థ. ఏవం ఏకస్మింయేవ అత్తభావే సత్తక్ఖత్తుం మహాపథవికమ్పనాదిఅచ్చరియపాతుభావహేతుభూతాని యావతాయుకం మహాదానాని పవత్తేత్వా మహాసత్తో ఆయుపరియోసానే తునితపురే ఉప్పజ్జి. తేనాహ భగవా -

“తతో వేస్సన్తరో రాజా, దానం దత్వాన ఖత్తియో;

కాయస్స భేదా సప్పజ్ఞో, సగ్గం సో ఉపపజ్జధా”తి. (జా. ౨.౨౨.౨౪౪౦);

తదా జుజకో దేవదత్తో అహోసి, అమితతాపనా చిఇచ్చమాణవికా , చేతపుత్తో ఛన్నో, అచ్చుతతాపసో సారిపుత్తో, సక్కో అనురుద్ధో, మద్ధీ రాహులమాతా, జాలికుమారో రాహులో, కణ్ఠాజినా ఉప్పలవణ్ణా, మాతాపితరో మహారాజకులాని, సేసపరిసా బుద్ధపరిసా, వేస్సంతరో రాజా లోకనాథో.

ఇథాపి హేట్థా వుత్తనయేనేవ యథారహం సేసపారమియో నిద్ధారేతబ్బా. తథా మహాసత్తే కుచ్చిగతే మాతు దేవసికం ఛసతసహస్సాని విస్సజ్ఞేత్వా దానం దాతుకామతాదోహాళో, తథా దీయమానేపి ధనస్స పరిక్ఖయాభావో, జాతక్ఖణే ఏవ హత్థం పసారేత్వా “దానం దస్సామి, అత్తి కిఇచ్చో”తి వాచానిచ్ఛార్థణం, చతుపఇచ్చవస్సీకకాలే అత్తనో అలజ్జోరస్స ధాతీనం హత్థగతస్స పున అగ్గహేతుకామతా, అట్టవస్సీకకాలే హదయమంసాదికస్స అత్తనో సరీరావయవస్స దాతుకామతాతి ఏవమాదికా సత్తక్ఖత్తం మహాపథవికమ్పనాదిఅనేకచ్చరియపాతుభావహేతుభూతా ఇథ మహాపురిసస్స గుణానుభావా విభావేతబ్బా. తేనేతం వుచ్చతి -

“ఏవం అచ్చరియా హేతే, అబ్బుతా చ మహేసిసో...పే....;

తేసు చిత్తప్పసాదోపి, దుక్ఖతో పరిమోచయే;

పగేవానుకిరియా తేసం, ధమ్మస్స అనుధమ్మతో”తి.

వేస్సంతరచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ససపణ్ణితచరియావణ్ణనా

౧౨౫-౬. దసమే యదా హోమి, ససకోతి అహం, సారిపుత్త, బోధిపరియేసనం చరమానో యదా ససపణ్ణితో హోమి. బోధిసత్తా హి కమ్మవసీప్పత్తాపి తాదిసానం తిరచ్ఛానానం అనుగ్గణ్ణనత్తం తిరచ్ఛానయోనియం నిబ్బత్తన్తి. పవనచారకోతి మహావనచారీ. దబ్బాదితిణాని రుక్ఖగచ్ఛేసు పణ్ణాని యంకిఇచ్చో సాకం రుక్ఖతో పతితఫలాని చ భక్తో ఏతస్సాతి తిణపణ్ణసాకఫలభక్తో. పరహీరనవివజ్జితోతి పరపీళావిరహితో. సుత్తపోతో చాతి ఉద్ధపోతో చ. అహం తదాతి యదాహం ససకో హోమి, తదా ఏతే మక్కటాదయో తయో సహాయే ఓవదామి.

౧౨౬. కిరియే కల్యాణపాపకేతి కుసలే చేవ అకుసలే చ కమ్మే. పాపానీతి అనుసాసనాకారదస్సనం. తత్త పాపాని పరివజ్జేధాతి పాణాతిపాతో...పే.... మిచ్ఛాదిట్ఠీతి ఇమాని పాపాని పరివజ్జేధ. కల్యాణే అభినివిస్సథాతి దానం సీలం...పే.... దిట్టుజుకమ్మన్తి ఇదం కల్యాణం, ఇమస్మిం కల్యాణే అత్తనో కాయవాచాచిత్తాని అభిముఖభావేన నివిస్సథ, ఇమం కల్యాణపటిపత్తిం పటిపజ్జధాతి అత్తో.

ఏవం మహాసత్తో తిరచ్ఛానయోనియం నిబ్బత్తోపి ఇథాసమ్మన్నతాయ కల్యాణమితో హుత్వా తేసం తిణ్ణం జనానం కాలేన కాలం ఉపగతానం ఓవాదవసేన ధమ్మం దేసేసి. తే తస్స ఓవాదం సమ్మటిచ్చిత్వా అత్తనో వసనట్ఠానం పవిసిత్వా వసన్తి. ఏవం కాలే గచ్ఛన్తే బోధిసత్తో ఆకాసం ఓలోకేత్వా చంద్రపారిపూరిం దిస్సా “ఉపోసథకమ్మం కరోథా”తి ఓవది. తేనాహ -

౧౨౮. “ఉపోసథమ్ని దివసే, చన్దం దిస్వాన పూరితం;

ఏతేసం తత్త ఆచిక్ష్ణిం, దివసో అజ్ఞపోసథో.

౧౨౯. “దానాని పటియాదేథ, దక్షిణేయ్యస్స దాతవే;

దత్వా దానం దక్షిణేయ్యే, ఉపవస్సథుపోసథ”న్తి.

తత్త చన్దం దిస్వా న పూరితన్తి జుష్టపక్షచాతుర్దసియం ఈసకం అపరిపుణ్ణభావేన చన్దం న పరిపూరితం దిస్వా తతో విభాతాయ రత్తియా అరుణగమనవేలాయమేవ ఉపోసథమ్ని దివసే పన్నరసే ఏతేసం మక్కటాదీనం మయ్యం సహాయానం దివసో అజ్ఞపోసథో. తస్మా “దానాని పటియాదేథా”తి ఆదినా తత్త ఉపోసథదివసే పటిపత్తివిధానం ఆచిక్ష్ణిన్తి యోజేతబ్బం. తత్త దానానీతి దేయ్యథమ్మే. పటియాదేథాతి యథాసత్తి యథాబలం సజ్జేథ. దాతవేతి దాతుం. ఉపవస్సథాతి ఉపోసథకమ్మం కరోథ, ఉపోసథసీలాని రక్షథ, సీలే పతిట్టాయ దిన్నదానం మహప్పలం హోతి, తస్మా యాచకే సమ్మత్తే తుష్ఠేహి ఖాదితబ్బాహారతో దత్వా ఖాదేయ్యాథాతి దస్సేతి.

తే “సాధూ”తి బోధిసత్తస్స ఓవాదం సిరసా సమ్మటిచ్చిత్వా ఉపోసథజ్ఞాని అధిట్టహింసు. తేసు ఉద్ధపోతో పాతోవ “గోచరం పరియేసిస్సామీ”తి నదీతీరం గతో. అథేకో బాళిసికో సత్త రోహితమచ్ఛే ఉద్ధరిత్వా వల్లియా ఆపుణిత్వా నదీతీరే వాలుకాయ పటిచ్చాదేత్వా మచ్ఛే గణ్ఠన్తో నదియా అథో సోతం భస్సి. ఉద్ధో మచ్ఛగన్ధం ఘాయిత్యా వాలుకం వియూహిత్యా మచ్ఛే దిస్వా నీహరిత్వా “అత్తి ను ఖో ఏతేసం సామికో”తి తిక్ఖత్తుం ఘోసేత్వా సామికం అపస్సన్తో వల్లియం డంసిత్వా అత్తనో వసనగుమ్మే రపేత్వా “వేలాయమేవ ఖాదిస్సామీ”తి అత్తనో సీలం ఆవజ్జేన్తో నిపజ్జి. సిజ్ఞాలోపి గోచరం పరియేసన్తో ఏకస్స ఖేత్తగోపకస్స కుటియం ద్వే మంససూలాని ఏకం గోధం ఏకశ్చా దధివారకం దిస్వా “అత్తి ను ఖో ఏతేసం సామికో”తి తిక్ఖత్తుం ఘోసేత్వా సామికం అదిస్వా దధివారకస్స ఉగ్గహణరజ్జుకం గీవాయం పవేసేత్వా మంససూలే చ గోధశ్చ ముఖేన డంసిత్వా అత్తనో వసనగుమ్మే రపేత్వా “వేలాయమేవ ఖాదిస్సామీ”తి అత్తనో సీలం ఆవజ్జేన్తో నిపజ్జి. మక్కటోపి వసనణ్డం పవిసిత్వా అమ్మపిణ్డం ఆహరిత్వా అత్తనో వసనగుమ్మే రపేత్వా “వేలాయమేవ ఖాదిస్సామీ”తి అత్తనో సీలం ఆవజ్జేన్తో నిపజ్జి. తిణ్ణమ్మి “అహో ఇథ నూన యాచకో ఆగచ్ఛేయ్యా”తి చిత్తం ఉప్పజ్జి. తేన వుత్తం -

౧౩౦. “తే మే సాధూతి వత్వాన, యథాసత్తి యథాబలం;

దానాని పటియాదేత్వా, దక్షిణేయ్యం గవేసిసు”న్తి.

బోధిసత్తో పన “వేలాయమేవ నిక్ఖమిత్వా దబ్బాదితిణాని ఖాదిస్సామీ”తి అత్తనో వసనగుమ్మేయేవ నిసిన్నో చిన్తేసి - “మమ సన్తికం ఆగతానం యాచకానం తిణాని ఖాదితుం న సక్కా, తిలతణ్డలూదయోపి మయ్యం నత్తి, సచే మే సన్తికం యాచకో ఆగమిస్సతి, అహం తిణేన యాపేమి, అత్తనో సరీరమంసం దస్సామీ”తి. తేనాహ భగవా -

౧౩౧. “అహం నిసజ్జ చిన్తేసిం, దానం దక్షిణనుచ్చవం;

యదిహం లభే దక్షిణేయ్యం, కిం మే దానం భవిస్సతి.

౧౩౨. “న మే అత్తి తిలా ముగ్గా, మాసా వా తణ్డలూ ఘటం;

అహం తిణేన యాపేమి, న సక్కా తిణ దాతవే.

౧౩౩. “యది కోచి ఏతి దక్షిణేయ్యో, భిక్షాయ మమ సన్తికే;
దజ్ఞాహం సకమత్తానం, న సో తుచ్చో గమిస్సతీ”తి.

తథ దానం దక్షిణనుచ్చవన్తి దక్షిణాభావేన అనుచ్చవికం దానం దక్షిణేయ్యస్స దాతబ్బం దేయ్యధమ్మం చిన్తేసిం.
యదిహం లభేతి యది అహం కిఞ్చ దక్షిణేయ్యం అజ్ఞ లభేయ్యం. కిం మే దానం భవిస్సతీతి కిం మమ దాతబ్బం భవిస్సతి.
న సక్కా తిణ దాతవేతి యది దక్షిణేయ్యస్స దాతుం తిలముగ్గాదికం మయ్హం నత్తి, యం పన మమ ఆహారభూతం, తం న
సక్కా తిణం దక్షిణేయ్యస్స దాతుం. దజ్ఞాహం సకమత్తానన్తి కిం వా మయ్హం ఏతాయ దేయ్యధమ్మచిన్తాయ, నను ఇదమేవ
మయ్హం అనవజ్ఞం అపరాధీనతాయ సులభం పరేసఞ్చ పరిభోగారహం సరీరం సచే కోచి దక్షిణేయ్యో మమ సన్తికం ఆగచ్ఛతి,
తయిదం సకమత్తానం తస్స దజ్ఞామహం. ఏవం సన్తే న సో తుచ్చో మమ సన్తికం ఆగతో అరిత్తహత్తో హుత్వా గమిస్సతీతి.

ఏవం మహాపురిసస్స యథాభూతసభావం పరివితక్కేంతస్స పరివితక్కానుభావేన సక్కుస్స పణ్ణకమ్బులసిలాసనం
ఉణ్ణాకారం దస్సేసి. సో ఆవజ్ఞేన్తో ఇమం కారణం దిస్సా “ససరాజం వీమంసిస్సామీ”తి పరమం ఉద్దస్స వసనట్ఠానం గన్తా
బ్రాహ్మణవేసేన అట్ఠాసి. తేన “కిమత్తం, బ్రాహ్మణ, రితోసీ”తి చ వుత్తే సచే కఞ్చి ఆహారం లభేయ్యం, ఉపోసథికో హుత్వా
సమణధమ్మం కరేయ్యన్తి. సో “సాధూతి తే ఆహారం దస్సామీ”తి ఆహ. తేన వుత్తం -

“సత్త మే రోహితా మచ్ఛా, ఉదకా ధలముబ్బతా;

ఇదం బ్రాహ్మణ మే అట్ఠి, ఏతం భుత్వా వనే వసా”తి. (జా. ౧.౪.౬౧);

బ్రాహ్మణో “పగేవ తావ హోతు, పచ్ఛా జానిస్సామీ”తి తథేవ సిఙ్ఖలస్స మక్కుటస్స చ సన్తికం గన్తా తేహిపి అత్తనో
విజ్ఞమానేహి దేయ్యధమ్మేహి నిమన్తితో “పగేవ తావ హోతు, పచ్ఛా జానిస్సామీ”తి ఆహ. తేన వుత్తం -

“దుస్స మే ఖేత్తపాలస్స, రత్తిభత్తం అపాభతం;

మంససూలా చ ద్వే గోధా, ఏకఞ్చ దధివారకం;

ఇదం బ్రాహ్మణ మే అట్ఠి, ఏతం భుత్వా వనే వసా”తి.

“అమ్మపక్కం దకం సీతం, సీతచ్ఛాయా మనోరమా;

ఇదం బ్రాహ్మణ మే అట్ఠి, ఏతం భుత్వా వనే వసా”తి. (జా. ౧.౪.౬౨-౬౩);

తథ దుస్సాతి అముస్స. రత్తిభత్తం అపాభతన్తి రత్తిభోజనతో అపసీతం. మంససూలా చ ద్వే గోధాతి అఙ్ఘరపక్కాని ద్వే
మంససూలాని ఏకా చ గోధా. దధివారకన్తి దధివారకో.

౧౩౪. అథ బ్రాహ్మణో ససపణ్ణితస్స సన్తికం గతో. తేనాపి “కిమత్తమాగతోసీ”తి వుత్తే తథేవాహ. తేన వుత్తం “మమ
సజ్కప్పమఞ్ఞాయా”తిఆది.

తథ మమ సజ్కప్పమఞ్ఞాయాతి పుట్టే వుత్తప్పకారం పరివితక్కం జానిత్వా. బ్రాహ్మణవణ్ణినాతి బ్రాహ్మణరూపవతా
అత్తభావేన. ఆసయన్తి వసనగుమ్మం.

౧౩౮-౭. సన్తుట్తోతి సమం సబ్బభాగేనేవ తుట్తో. ఘాసహేతూతి ఆహారహేతు. అదిన్నపుబ్బన్తి యేహి కేహిచి అబోధిసత్తేహి అదిన్నపుబ్బం. దానవరన్తి ఉత్తమదానం. “అజ్జ దస్సామి తే అహ”న్తి వత్వా తువం సీలగుణాపేతో, అయుత్తం తే పరహేతనన్తి తం పాణాతిపాతతో అపనేత్వా ఇదాని తస్స పరిభోగయోగ్గం అత్తానం కత్వా దాతుం “ఏహి అగ్గిం పదీపేహి”తిఆదిమాహ.

తత్త అహం పచిస్సమత్తానన్తి తయా కతే అఙ్గారగట్టే అహమేవ పతిత్వా అత్తానం పచిస్సం. పక్కం త్వం భక్ఖయిస్ససీతి తథా పన పక్కం త్వం ఖాదిస్ససి.

౧౩౮-౯. నానాకట్టే సమానయీతి సో బ్రాహ్మణవేసధారీ సక్కో నానాదారూని సమానేన్తో వియ అహోసి. మహన్తం అకాసి చితకం, కత్వా అఙ్గారగట్టకన్తి వీతచ్చికం విగతధూమం అఙ్గారభరితబ్బన్తరం సమన్తతో జలమానం మమ సరీరస్స నిముజ్జనప్పహోనకం తఙ్ఖణఙ్గోవ మహన్తం చితకం అకాసి, సహసా ఇద్ధియా అభినిమ్మినీతి అధిప్పాయో. తేనాహ “అగ్గిం తత్త పదీపేసి, యథా సో ఖిప్పం మహాభవే”తి.

తత్త సోతి సో అగ్గిక్ఖన్తో సీఘం మహన్తో యథా భవేయ్య, తథా పదీపేసి. ఫోటేత్వా రజగతే గత్తేతి “సచే లోమన్తరేసు పాణకా అత్తి, తే మా మరింసూ”తి పంసుగతే మమ గత్తే తిక్ఖత్తుం విధునిత్వా. ఏకమన్తం ఉపావిసిన్తి న తావ కట్టాని ఆదిత్తానీతి తేసం ఆదీపనం ఉద్దిక్ఖన్తో ధోకం ఏకమన్తం నిసీదిం.

౧౪౦. యదా మహాకట్టపుఙ్గో, ఆదిత్తో ధమధమాయతీతి యదా పన సో దారురాసి సమన్తతో ఆదిత్తో వాయువేగసముద్ధటానం జాలసిఖానం వసేన “ధమధమా”తి ఏవం కరోతి. తదుప్పతిత్వా పతతి, మజ్జే జాలసిఖన్తరేతి తదా తస్మిం కాల్ “మమ సరీరస్స రూపనసమత్తో అయం అఙ్గారరాసీ”తి చిన్తేత్వా ఉప్పతిత్వా ఉల్లజ్జేత్వా జాలసిఖానం అబ్బన్తరభూతే తస్స అఙ్గారరాసిస్స మజ్జే పదుమపుఙ్గో రాజహంసో వియ పముదితచిత్తో సకలసరీరం దానముఖే దత్వా పతతి.

౧౪౧-౨. పవిట్టం యస్స కస్సచీతి యథా ఘమ్మకాల్ సీతలం ఉదకం యేన కేనచి పవిట్టం తస్స దరధపరిళాహం వూపసమేతి, అస్సాదం పీతిఞ్చ ఉప్పాదేతి. తథేవ జలితం అగ్గిన్తి ఏవం తథా పజ్జలితం అఙ్గారరాసి తదా మమ పవిట్టస్స ఉసుమమత్తమ్మి నాహోసి. అఙ్గాదత్తు దానపీతియా సబ్బదరధపరిళాహవూపసమో ఏవ అహోసి. చిరస్సం వత మే ఛవిచమ్మాదికో సబ్బో సరీరావయవో దానముఖే జుహితబ్బతం ఉపగతో అభిపత్తితో మనోరథో మత్తకం పత్తోతి. తేన వుత్తం -

౧౪౩. “ఛవిం చమ్మం మంసం వ్హారుం, అట్టిం హదయబన్ధనం;

కేవలం సకలం కాయం, బ్రాహ్మణస్స అదాసహ”న్తి.

తత్త హదయబన్ధనన్తి హదయమంసపేసి. తఙ్గో హదయవత్థం బన్ధిత్వా వియ రితత్తా “హదయబన్ధన”న్తి వుత్తం. అథ వా హదయబన్ధనన్తి హదయఞ్చ బన్ధనఞ్చ, హదయమంసఞ్చేవ తం బన్ధిత్వా వియ రితయకనమంసఞ్చాతి అత్తో. కేవలం సకలం కాయన్తి అనవసేసం సబ్బం సరీరం.

ఏవం తస్మిం అగ్నిష్ఠి అత్తనో సరీరే లోమకూపమత్తమ్ని ఉణ్ణం కాతుం అసక్కోన్తో బోధిసత్తోపి హిమగబ్బం పవిట్తో వియ హుత్వా బ్రాహ్మణరూపధరం సక్కం ఏవమాహ - “బ్రాహ్మణ, తయా కతో అగ్ని అతిసీతలో, కిం నామేత”న్తి? పణ్ణిత, నాహం బ్రాహ్మణో, సక్కోహమస్మి, తవ వీమంసనత్తం ఆగతో ఏవమకాసిన్తి. “సక్కు, త్వం తావ తిట్టతు, సకలోపి చే లోకో మం దానేన వీమంసేయ్య, నేవ మే అదాతుకామతం కథఞ్చిపి ఉప్పాదేయ్య పస్సేథ న”న్తి బోధిసత్తో సీహనాదం నది.

అథ నం సక్కో “ససపణ్ణిత, తవ గుణా సకలకప్పమ్ని పాకటా హోన్తూ”తి పబ్బతం పీళేత్వా పబ్బతరసం ఆదాయ చన్దమణ్ణలే ససలక్ఖణం ఆలిఖిత్వా బోధిసత్తం తస్మిం వనసణ్ణే తథేవ వనగుమ్మే తరుణదబ్బతిణపీరే నిపజ్ఞాపేత్వా అత్తనో దేవలోకమేవ గతో. తేపి చత్తారో పణ్ణితా సమగ్గా సమ్మోదమానా నిచ్చసీలం ఉపోసథసీలఞ్చ పూరేత్వా యథారహం పుణ్ణాని కత్వా యథాకమ్మం గతా.

తదా ఉద్ధో ఆయస్మా ఆనన్దో అహోసి, సిజ్ఞాలో మహామోగ్గల్లానో, మక్కుటో సారిపుత్తో, ససపణ్ణితో పన లోకనాథో.

తస్య ఇథాపి సీలాదిపారమియో హేట్థా వుత్తనయేనేవ యథారహం నిద్ధారేతబ్బా. తథా సతిపి తిరచ్ఛానుపపత్తియం కుసలాదిధమ్మే కుసలాదితో యథాభూతావబోధో, తేసు అణమత్తమ్ని వజ్జం భయతో దిస్వా సుట్టు అకుసలతో ఓరమణం, సమ్మదేవ చ కుసలధమ్మేసు అత్తనో పతిట్టాపనం, పరేసఞ్చ “ఇమే నామ పాపధమ్మా తే ఏవం గహితా ఏవం పరామట్టా ఏవంగతికా భవన్తి ఏవంఅభిసమ్మరాయా”తి ఆదీనవం దస్సేత్వా తతో విరమణే నియోజనం, ఇదం దానం నామ, ఇదం సీలం నామ, ఇదం ఉపోసథకమ్మం నామ, ఏత్థ పతిట్ఠితానం దేవమనుస్ససమ్మత్తియో హత్థగతా ఏవాతిఆదినా పుణ్ణకమ్మేసు ఆనిసంసం దస్సేత్వా పతిట్టాపనం, అత్తనో సరీరజీవితనిరపేక్షం, పరేసం సత్తానం అనుగ్గణ్ణనం, ఉళారో చ దానజ్ఞాసయోతి ఏవమాదయో ఇథ బోధిసత్తస్య గుణానుభావా విభావేతబ్బా. తేనేతం వుచ్చతి - “ఏవం అచ్చరియా హేతే...పే... ధమ్మస్స అనుధమ్మతో”తి.

ససపణ్ణితచరియావణ్ణనా నిట్ఠితా.

ఇదాని “అకిత్తిబ్రాహ్మణో”తిఆదినా యథావుత్తే దసపి చరియావిసేసే ఉదానేత్వా నిగమేతి. తథ్థ అహమేవ తదా ఆసిం, యో తే దానవరే అదాతి యో తాని ఉత్తమదానాని అదాసి, సో అకిత్తిబ్రాహ్మణాదికో అహమేవ తదా తస్మిం కాలే అహోసిం, న అఞ్ఞోతి. ఇతి తేసు అత్తభావేసు సతిపి సీలాదిపారమీనం యథారహం పూరితభావే అత్తనో పన తదా దానజ్ఞాసయస్స అతివియ ఉళారభావం సన్ధాయ దానపారమివసేనేవ దేసనం ఆరోపేసి. ఏతే దానపరిక్ఖారా, ఏతే దానస్స పారమీతి యే ఇమే అకిత్తిజాతకాదీసు (జా. ౧.౧౩.౮౩ ఆదయో) అనేకాకారవోకారా మయా పవత్తితా దేయ్యధమ్మపరిచ్ఛాగా మమ సరీరావయవపుత్తదారపరిచ్ఛాగా పరమకోటికా, కిఞ్చాపి తే కరుణూపాయకోసల్లపరిగ్గహితత్తా సబ్బఞ్ఞాతఞ్ఞాణమేవ ఉద్దిస్స పవత్తితత్తా దానస్స పరముక్కుంసగమనేన దానపారమీ ఏవ, తథాపి మమ దానస్స పరమత్థపారమిభూతస్స పరిక్ఖరణతోసన్తానస్స పరిభావనావసేన అభిసజ్ఞరణతో ఏతే దానపరిక్ఖారా నామ. యస్స పనేతే పరిక్ఖారా, తం దస్సేతుం “జీవితం యాచకే దత్త్యా, ఇమం పారమి పూరయి”న్తి వుత్తం. ఏత్థ హి రపేత్వా ససపణ్ణితచరియం సేసాసు నవసు చరియాసు యథారహం దానపారమిదానఉపపారమియో వేదితబ్బా, ససపణ్ణితచరియే (చరియా. ౧.౧౨౫ ఆదయో) పన దానపరమత్థపారమీ. తేన వుత్తం -

“భిక్షాయ ఉపగతం దిస్వా, సకత్తానం పరిచ్ఛజిం;

దానేన మే సమో నత్తి, ఏసా మే దానపారమీ”తి. (చరియా. ౧.తస్సుద్ధాన);

కిఞ్చాపి హి మహాపురిసస్స యథావుత్తే అకిత్తిత్తాహ్మణాదికాలే అఞ్ఞాస్మిఞ్చ మహాజనకమహాసుతసోమాదికాలే
దానపారమియా పూరితత్తభావానం పరిమాణం నామ నత్తి, తథాపి ఏకంతేనేవ ససపణ్ణితకాలే దానపారమియా
పరమత్థపారమిభావో విభావేతబ్బోతి.

పరమత్థదీపనియా చరియాపిటకసంవణ్ణనాయ

దసవిధచరియాసఙ్గహస్స విసేసతో

దానపారమివిభావనస్స

పరమవగ్గస్స అత్థవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. హత్థినాగవగ్గో

౧. మాతుపోసకచరియావణ్ణనా

౧. దుతియవగ్గస్స పఠమే కుజ్జరోతి హత్థీ. మాతుపోసకోతి అన్ధాయ జరాజిణ్ణాయ మాతుయా పటిజగ్గనకో.
మహియాతి భూమియం. గుణేనాతి సీలగుణేన, తదా మమ సదిసో నత్తి.

బోధిసత్తో హి తదా హిమవత్తప్పదేసే హత్థియోనియం నిబ్బత్తి. సో సబ్బసేతో అభిరూపో లక్ఖణసమ్మన్నో మహాహత్థీ అనేకహత్థిసతసహస్సపరివారో అహోసి. మాతా పనస్స అన్ధా. సో మధురఫలాఫలాని హత్థీనం హత్థేసు దత్వా మాతు పేసేతి. హత్థినో తస్సా అదత్వా సయం ఖాదన్తి. సో పరిగ్గణ్ణస్తో తం పవత్తిం ఇత్వా “యూథం పహాయ మాతరమేవ పోసేస్సామీ”తి రత్తిభాగే అజ్ఞోసం హత్థీనం అజానన్తానం మాతరం గహత్వా చణ్డోరణపబ్బతపాదం గన్త్యా ఏకం నళినిం ఉపనిస్సాయ రితాయ పబ్బతగుహాయ మాతరం ఠపేత్వా పోసేసి.

౨-౩. పవనే దిస్సా వనచరోతి ఏకో వనచరకో పురిసో తస్మిం మహావనే విచరన్తో మం దిస్సా. రజ్ఞో మం పటివేదయీతి బారాణసిరజ్ఞో మం ఆరోచేసి.

సో హి మగ్గమూఱ్హో దిసం వవత్తపేతుం అసక్కోన్తో మహాన్తేన సద్దేన పరిదేవి. బోధిసత్తోపి తస్స సద్ధం సుత్వా “అయం పురిసో అనాథో, న ఖో పనేతం పతిరూపం, యం ఏస మయి రితే ఇథ వినస్సేయ్యా”తి తస్స సన్తికం గన్త్యా తం భయేన పలాయన్తం దిస్సా “అమ్మో పురిస, నత్తి తే మం నిస్సాయ భయం, మా పలాయి, కస్మా త్వం పరిదేవన్తో విచరసీ”తి పుచ్చిత్వా “సామి, అహం మగ్గమూఱ్హో అజ్ఞ మే సత్తమో దివసో”తి వుత్తే “భో పురిస, మా భాయి, అహం తం మనుస్సపథే ఠపేస్సామీ”తి తం అత్తనో పిట్టియం నిసీదాపేత్వా అరజ్ఞతో నీహరిత్వా నివత్తి. సోపి పాపో “నగరం గన్త్యా రజ్ఞో ఆరోచేస్సామీ”తి రుక్ఖసణ్ణం పబ్బతసణ్ణా ఇచ్చ కరోన్తోవ నిక్ఖమిత్వా బారాణసిం అగమాసి. తస్మిం కాలే రజ్ఞో ముగ్గలహత్థీ మతో . సో పురిసో రాజానం ఉపసంజ్ఞమిత్వా మహాపురిసస్స అత్తనో దిట్టభావం ఆరోచేసి. తేన వుత్తం “తవానుచ్చవో, మహారాజ, గజో వసతి కాననే”తిఆది.

తత్త తవానుచ్చవోతి తవ ఓపవర్హుం కాతుం అనుచ్చవికో యుత్తో. న తస్స పరిక్ఖాయత్తోతి తస్స గహణే గమనుపచ్ఛేదనత్తం సమన్తతో ఖణితబ్బపరిక్ఖాయ వా కరేణయా కణ్ణపుటేన అత్తానం పటిచ్చాదేత్వా ఖిత్తపాసరజ్ఞయా బద్ధితబ్బఆళకసణ్ణాతాలానేన వా యత్త పవిట్తో కత్తచి గన్తుం న సక్కోతి, తాదిసవజ్ఞానకాసుయా వా అత్తో పయోజనం నత్తి. సహగహితేతి గహణసమకాలం ఏవ. ఏహితీతి ఆగమిస్సతి.

రాజా ఇమం మగ్గదేసకం కత్వా అరజ్ఞం గన్త్యా “ఇమినా వుత్తం హత్థినాగం ఆనేహీ”తి హత్థాచరియం సహ పరివారేన పేసేసి. సో తేన సద్ధిం గన్త్యా బోధిసత్తం నళినిం పవిసిత్వా గోచరం గణ్ణన్తం పస్సి. తేన వుత్తం -

౪. “తస్స తం వచనం సుత్వా, రాజాపి తుట్టమానసో;
పేసేసి హత్థిదమకం, ఛేకాచరియం సుసిక్ఖితం.

౩. “గన్తా నో హత్తిదమకో, అద్దస పదుమస్సరే;
భిసముళాలం ఉద్ధరంతం, యాపనత్తాయ మాతుయా”తి.

తత్త ఛేకాచరియన్తి హత్తిబద్ధనాదివిధిన్తి కుసలం హత్థాచరియం. సుసిక్ఖితన్తి హత్థీనం సిక్ఖాపనవిజ్ఞాయ నిట్టజ్ఞమనేన సుట్ట సిక్ఖితం.

౬. విజ్ఞాయ మే సీలగుణన్తి “భద్దో అయం హత్థాజానీయో న మద్దో, న చణ్డో, న వోమిస్ససీలో వా”తి మమ సీలగుణం జానిత్వా. కథం? లక్ఖణం ఉపధారయాతి సుసిక్ఖితహత్థిసిప్పత్తా మమ లక్ఖణం సమంతతో ఉపధారేసి. తేన నో ఏహి పుత్తాతి వత్వాన, మమ నోణ్ణాయ అగ్గహి.

౭. బోధిసత్తో హత్థాచరియం దిస్సా - “ఇదం భయం మయ్ఘం ఏతస్స పురిసస్స సన్తికా ఉప్పన్నం, అహం ఖో పన మహాబలో హత్థిసహస్సమ్మి విద్ధంసేతుం సమత్తో, పహోమి కుజ్జిత్వా సరట్టకం సేనావాహనం నాసేతుం, సచే పన కుజ్జిస్సామి, సీలం మే భిజ్జిస్సతి, తస్మా సత్తీహి కోట్టియమానోపి న కుజ్జిస్సామీ”తి చిత్తం అధిట్టాయ సీసం ఓనామేత్వా నిచ్చలోవ అట్టాసి. తేనాహ భగవా “యం మే తదా పాకతికం, సరీరానుగతం బల”న్తిఆది.

తత్త పాకతికన్తి సభావసిద్ధం. సరీరానుగతన్తి సరీరమేవ అనుగతం కాయబలం, న ఉపాయకుసలతాసంఖ్యాతజ్ఞానానుగతన్తి అధిష్పాయో. అజ్ఞ నాగసహస్సానన్తి అజ్ఞకాలే అనేకేసం హత్థిసహస్సానం సముదితానం. బలేన సమసాదిసన్తి తేసం సరీరబలేన సమసమమేవ హుత్వా సదిసం, న ఉపమామత్తేన. మజ్జలహత్తికులే హి తదా బోధిసత్తో ఉప్పన్నోతి.

౮. యదిహం తేసం పకుప్పీయ్యన్తి మం గహణాయ ఉపగతానం తేసం అహం యది కుజ్జేయ్యం, తేసం జీవితమద్దనే పటిబలో భవేయ్యం. న కేవలం తేసజ్ఞోవ, అథ ఖో యావ రజ్జమ్మి మానుసన్తి యతో రజ్జతో తేసం ఆగతానం మనుస్సానం సబ్బమ్మి రజ్జం పోధేత్వా చుణ్ణవిచుణ్ణం కరేయ్యం.

౯. అపి చాహం సీలరక్ఖాయాతి ఏవం సమత్తోపి చ అహం అత్తని పతిట్టితాయ సీలరక్ఖాయ సీలగుత్తియా గుత్తో బద్ధో వియ. న కరోమి చిత్తే అజ్ఞాధత్తన్తి తస్స సీలస్స అజ్ఞాధత్తభూతం తేసం సత్తానం పోధనాదివిధిం మయ్ఘం చిత్తే న కరోమి, తత్త చిత్తమ్మి న ఉప్పాదేమి. పక్ఖీపంతం మమాళకేతి ఆలానత్తమ్మే పక్ఖీపంతం, “దిస్వాపీ”తి వచనసేనో. కస్మాతి చే, సీలపారమిపూరియా ఈదిసేసు రానేసు సీలం అఖణ్డేస్తస్స మే నచిరస్సేవ సీలపారమీ పరిపూరేస్సతీతి సీలపారమిపరిపూరణత్థం తస్స అజ్ఞాధత్తం చిత్తే న కరోమీతి యోజనా.

౧౦. “యది తే మ”న్తి గాఢాయపి సీలరక్ఖాయ దళ్లం కత్వా సీలస్స అధిట్టితభావమేవ దస్సేతి. తత్త కోట్టేయ్యన్తి భిన్నేయ్యం. సీలఖణ్ణభయా మమాతి మమ సీలస్స ఖణ్ణనభయేన.

ఏవం పన చిన్తేత్వా బోధిసత్తే నిచ్చలే రితే హత్థాచరియో పదుమసరం ఓతరిత్వా తస్స లక్ఖణసమ్మత్తిం దిస్సా “ఏహి పుత్తా”తి రజతదామసదిసాయ నోణ్ణాయ గహేత్వా సత్తమే దివసే బారాణసిం పాపుణి. నో అన్తరామగ్గే వత్తమానోవ రజ్ఞో సాసనం పేసేసి. రాజా నగరం అలఙ్కారాపేసి. హత్థాచరియో బోధిసత్తం కతగన్ధపరిభణ్ణం అలఙ్కరతపటియత్తం హత్థిసాలం

నేత్వా విచిత్రసాణియా పరిక్ష్టిపాపేత్వా రణ్ణో ఆరోచేసి. రాజా నానగ్గరసభోజనం ఆదాయ గన్త్యా బోధిసత్తస్స దాపేసి. సో
“మాతరం వినా గోచరం న గణ్ణిస్సామీ”తి పిణ్ణం న గణ్ణి. యాచితోపి అగ్గహేత్వా -

“సా నూనసా కపణికా, అన్ధా అపరిణాయికా;
ఖాణుం పాదేన ఘట్టేతి, గిరిం చణ్ణోరణం పతీ”తి. -

ఆహ. తం సుత్వా రాజా -

“కా ను తే సా మహానాగ, అన్ధా అపరిణాయికా;
ఖాణుం పాదేన ఘట్టేతి, గిరిం చణ్ణోరణం పతీ”తి. - పుచ్చిత్వా -

“మాతా మే సా మహారాజ, అన్ధా అపరిణాయికా;
ఖాణుం పాదేన ఘట్టేతి, గిరిం చణ్ణోరణం పతీ”తి. -

వుత్తే అజ్ఞ సత్తమో దివసో “మాతా మే గోచరం న లభిత్తా”తి వదతో ఇమస్స గోచరం అగణ్ణన్తస్స. తస్మా -

“ముఞ్చధేతం మహానాగం, యోయం భరతి మాతరం;
సమేతు మాతరా నాగో, సహ సబ్బేహి ఇతిభీ”తి. - వత్వా ముఞ్చాపేసి -

“ముత్తో చ బన్ధనా నాగో, ముత్తదామాయ కుఞ్జరో;
ముహుత్తం అస్సాసయిత్వా, అగమా యేన పబ్బతో”తి.

తత్త కపణికాతి వరాకా. ఖాణుం పాదేన ఘట్టేతి అన్ధతాయ పుత్తవియోగదుక్తేన చ పరిదేవమానా తత్త తత్త
రుక్తకళింగరే పాదేన ఘట్టేతి. చణ్ణోరణం పతీతి చణ్ణోరణపబ్బతాభిముఖీ, తస్మిం పబ్బతపాదే పరిబ్బమమానాతి అత్తో. అగమా
యేన పబ్బతోతి సో హత్థినాగో బన్ధనా ముత్తో ధోకం విస్సమిత్వా రణ్ణో దసరాజధమ్మగాఢాహి ధమ్మం దేసేత్వా “అప్పమత్తో
హోహి, మహారాజా”తి ఓవాదం దత్వా మహాజనేన గన్ధమాలాదీహి పూజియమానో నగరా నిక్ఖమిత్వా తదహేవ మాతరా
సమాగన్త్యా సబ్బం పవత్తిం ఆచిక్కి. సా తుట్టమానసా -

“చిరం జీవతు సో రాజా, కాసీనం రట్టవడ్డనో;
యో మే పుత్తం పమోచేసి, సదా వుద్ధాపచాయిక”న్తి. (జా. ౧.౧౧.౧౨) -

రణ్ణో అనుమోదనం అకాసి. రాజా బోధిసత్తస్స గుణే పసీదిత్వా నళినియా అవిదురే గామం మాపేత్వా బోధిసత్తస్స మాతు
చస్స నిబద్ధం వత్తం పట్టపేసి . అపరభాగే బోధిసత్తో మాతరి మతాయ తస్సా సరీరపరిహారం కత్వా కురణ్ణకఅస్సమపదం
నామ గతో. తస్మిం పన రానే హిమవంతతో ఓతరిత్వా పశ్చాత్తా ఇసయో వసింసు. తం వత్తం తేసం దత్వా రాజా
బోధిసత్తస్స సమానరూపం సిలాపటిమం కారేత్వా మహాసక్కారం పవత్తేసి. జమ్బుదీపవాసినో అనుసంవచ్చరం
సన్నిపతిత్వా హత్థిమహం నామ కరింసు.

తదా రాజా ఆనన్దో అహోసి, హత్థినీ మహామాయా, వనచరకో దేవదత్తో, మాతుపోసకహత్థినాగో లోకనాథో.

ఇథాపి దానపారమిఆదయో యథారహం నిద్ధారేతబ్బా. సీలపారమీ పన అతిసయవతీతి సా ఏవ దేసనం ఆస్సహో. తథా తిరచ్ఛానయోనియం ఉప్పన్నోపి బ్రహ్మపుబ్బదేవపుబ్బచరియఆహునేయ్యాదిభావేన సబ్బజ్ఞాబుద్ధేనపి పసత్తభావానురూపం మాతుయా గరుచిత్తం ఉపట్టపేత్వా “మాతా నామేసా పుత్తస్స బహూపకారా, తస్మా మాతుపట్టానం నామ పణ్ణితేన పజ్ఞాత్త”ని మనసి కత్వా అనేకేసం హత్థిసహస్సానం ఇస్సరాధిపతి మహానుభావో యూధపతి హుత్వా తేహి అనువత్తియమానో ఏకకవిహరే అన్తరాయం అగణేత్వా యూధం పహాయ ఏకకో హుత్వా ఉపకారిఖేత్తం పూజేస్సామీతి మాతుపోసనం, మగ్గమూళ్ళపురిసం దిస్వా అనుకమ్పాయ తం గహేత్వా మనుస్సగోచరసమ్మాపనం, తేన చ కతాపరాధసహనం , హత్థాచరియప్పముఖానం అత్తానం బద్ధితుం ఆగతపురిసానం సమత్థోపి సమానో సన్తాసనమత్తేనపి తేసం పీళనా భవిస్సతి, మయ్హుఇచ్చ సీలస్స ఖణ్ణాదిభావోతి తథా అకత్వా సుదన్తేన ఓపవయ్హో వియ సుఖేనేవ గహణాపగమనం, మాతరం వినా న కఇచ్చి అజ్ఞోహరిస్సామీతి సత్తాహమ్మి అనాహరతా, ఇమినాపాహం బద్ధాపితోతి చిత్తం అనుప్పాదేత్వా రాజానం మేత్తాయ ఫరణం, తస్స చ నానానయేహి ధమ్మదేసనాతి ఏవమాదయో ఇథ మహాపురిసస్స గుణానుభావా విభావేతబ్బా. తేన వుత్తం - “ఏవం అచ్చరియా ఏతే, అబ్బుతా చ మహేసిసీ...పే... ధమ్మస్స అనుధమ్మతో”తి.

మాతుపోసకచరియావణ్ణనా నిట్ఠితా.

౨. భూరిదత్తచరియావణ్ణనా

౧౧. దుతియే భూరిదత్తోతి భూరిసమదత్తో. దత్తోతి హి తదా బోధిసత్తస్స మాతాపితూహి కతం నామం. యస్మా పసేసో నాగభవనే విరూపక్ష్ణమహారాజభవనే తావతింసభవనే చ ఉప్పన్నే పజ్ఞో సమ్మదేవ వినిచ్చినాతి, ఏకదివసఇచ్చ విరూపక్ష్ణమహారాజే నాగపరిసాయ సద్ధిం తిదసపురం గన్త్యా సక్కుం పరివారేత్వా నిసిన్నే దేవానమన్తరే పజ్ఞో సముట్ఠాసి. తం కోచి కథేతుం నాసక్తి. సక్కేన పన అనుజ్ఞాతో పల్లజ్కువరగతో హుత్వా మహాసత్తోవ కథేసి. అథ నం దేవరాజా దిబ్బగన్ధపుప్పేహి పూజేత్వా “దత్త, త్వం పథవిసమాయ విపులాయ పజ్ఞాయ సమన్నాగతో ఇతో పట్టాయ భూరిదత్తో నామా”తి ఆహ. భూరీతి హి పథవియా నామం, తస్మా భూరిసమతాయ భూతే అత్తే రమతీతి చ భూరిసజ్ఞాతాయ మహతియా పజ్ఞాయ సమన్నాగతత్తా మహాసత్తో “భూరిదత్తో”తి పజ్ఞాయితథ. మహతియా పన నాగిద్ధియా సమన్నాగతత్తా మహిద్ధికో చాతి.

అతీతే హి ఇమస్మింయేవ కప్పే బారాణసిరజ్ఞో పుత్తో పితరా రత్తతో పబ్బాజితో వనే వసన్తో అజ్ఞాతరాయ నాగమాణవికాయ సంవాసం కప్పేసి. తేసం సంవాసమన్వాయ ద్వే దారకా జాయంసు - పుత్తో చ ధీతా చ. పుత్తస్స “సాగరబ్రహ్మదత్తో”తి నామం కరింసు ధీతాయ “సముద్దజా”తి. సో అపరభాగే పితు అచ్చయేన బారాణసిం గన్త్యా రజ్జం కారేసి. అథ ధతరట్టో నామ నాగరాజా పిచ్చయోజనసతికే నాగభవనే నాగరజ్జం కారేన్తో తం అభూతవాదికేన చిత్తచూళేన నామ కచ్చపేన “బారాణసిరాజా అత్తనో ధీతరం తుయ్హం దాతుకామో, సా ఖో పన రాజధీతా సముద్దజా నామ అభిరూపా దస్సనీయా పాసాదికా చా”తి కథితం సుత్వా ధతరట్టో చత్తారో నాగమాణవకే పేసేత్వా తం దాతుం అనిచ్చన్తం

నాగవిభింసికాయ భింసాపేత్వా “దమ్మీ”తి వుత్తే మహాంతం పణ్ణాకారం పేసేత్వా మహతియా నాగిద్ధియా మహాంతేన పరివారేన తస్స ధీతరం నాగభవనం నేత్వా అగ్గమహేసిట్టానే రపేసి.

సా అపరభాగే ధతరట్టం పటిచ్చ సుదస్సనే, దత్తో, సుభోగో, అరిట్టోతి చత్తారో పుత్తే పటిలభి. తేసు దత్తో బోధిసత్తో, సో పుట్టే వుత్తనయేనేవ సక్కేన తుట్టచిత్తేన “భూరిదత్తో”తి గహితనామత్తా “భూరిదత్తో”త్వేవ పణ్ణాయిత్త. అథ నేసం పితా యోజనసతికం యోజనసతికం రజ్జం భాజేత్వా అదాసి. మహాంతో యసో అహోసి. సోఞససోఞసనాగకణ్ణాసహస్సాని పరివారయింసు. పితుపి ఏకయోజనసతమేవ రజ్జం అహోసి. తయో పుత్తా మాసే మాసే మాతాపితరో పస్సితుం ఆగచ్ఛన్తి, బోధిసత్తో పన అన్వద్ధమాసం ఆగచ్ఛతి.

సో ఏకదివసం విరూపక్ష్వమహారాజేన సద్ధిం సక్కస్స ఉపట్టానం గతో వేజయంతపాసాదం సుధమ్మదేవసభం పారిచ్చత్తకకోవిళారం పణ్ణకమ్బులసిలాసనం దేవచ్చరాపరివారం అతిమనోహరం సక్కసమ్మత్తిం దిస్సా “ఏత్తకమత్తమ్మి నాగత్తభావే రితస్స దుల్లభం, కుతో సమ్మాసమ్మోద్ధీ”తి నాగత్తభావం జిగుచ్చిత్వా “నాగభవనం గత్వా ఉపోసథవాసం వసిత్వా సీలమేవ పగ్గణ్ణిస్సామి, తం బోధిపరిపాచనం హోతి, ఇమస్మిం దేవలోకే ఉప్పత్తికారణం భవిస్సతీ”తి చింతేత్వా నాగభవనం గత్వా మాతాపితరో ఆహ - “అమ్మతాతా, అహం ఉపోసథకమ్మం కరిస్సామీ”తి. తేహి “ఇదేవ ఉపోసథం ఉపవసాహి, బహిగతానం నాగానం మహాంతం భయ”న్తి వుత్తే ఏకవారం తథా కత్వా నాగకణ్ణాహి ఉపద్దుతో పునవారే మాతాపితూనం అనారోచేత్వా అత్తనో భరియం ఆమంతేత్వా “భద్దే, అహం మనుస్సలోకం గత్వా యమునాతీరే మహానిగ్రోధరుక్ఖో అత్తి తస్స అవిదురే వమ్మికమత్తకే భోగే ఆభుజిత్వా చతురక్ఖసమన్నాగతం ఉపోసథం అధిట్టాయ నిపజ్జిత్వా “ఉపోసథకమ్మం కరిస్సామీ”తి నాగభవనతో నిక్ఖమిత్వా తథా కరోతి. తేన వుత్తం “విరూపక్ష్వేన మహారణ్ణా, దేవలోకమగచ్ఛాహ”న్తిఆది.

తత్త విరూపక్ష్వేన మహారణ్ణాతి విరూపక్ష్వేన నామ నాగాధిపతిమహారాజేన. దేవలోకన్తి తావతింసదేవలోకం. అగచ్ఛాహన్తి అగచ్ఛిం, ఉపసక్కుమిం అహం.

౧౨. తత్థాతి తస్మిం దేవలోకే. పస్సిం త్వాహన్తి అద్దక్ఖిం అహం తు-సద్ధో నిపాతమత్తో. ఏకంతం సుఖసమప్పితేతి ఏకంతం అచ్చంతమేవ సుఖేన సమక్ఖీభూతే. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా - “సన్తి, భిక్ఖవే, ఛ ఫస్సాయతనికా నామ సగ్గా. యావచ్ఛేదం, భిక్ఖవే, న సుకరం అక్ఖానేన పాపుణితుం యావ సుఖా సగ్గా”తి (మ. ని. ౩.౨౦౮) చ. తంసగ్గగమనత్థాయాతి తస్మిం సగ్గస్మిం ఉప్పత్తివసేన గమనత్థాయ. సీలబ్బతన్తి సీలసజ్ఞాతం వతం. అథ వా సీలబ్బతన్తి ఉపోసథసీలశ్చోవ “మమ చమ్మం చమ్మత్తికా హరన్తూ”తిఆది నా అత్తనో సరీరావయవపరిచ్ఛాగసమాదియనసజ్ఞాతం వతజ్ఞా.

౧౩. సరీరకిచ్చన్తి ముఖధోవనాదిసరీరపటిజగ్గనం. భుత్వా యాపనమత్తకన్తి ఇన్ద్రియాని నిబ్బిసేవనాని కాతుం సరీరట్ఠితిమత్తకం ఆహారం ఆహరిత్వా. చతురో అక్ఖేతి చత్తారి అజ్ఞాని. అధిట్టాయాతి అధిట్టహిత్వా. సేమీతి సయామి.

౧౪. ఛవియాతిఆది తేసం చతున్నం అజ్ఞానం దస్సనం. తత్త చ ఛవిచమ్మానం విస్సజ్జనం ఏకం అజ్ఞం, సేసాని ఏకేకమేవ, మంసగ్గహణేనేవ చేత్త రుధిరమ్మి సగ్గహితన్తి దట్టబ్బం. ఏతేనాతి ఏతేహి . హరాతు సోతి యస్స ఏతేహి ఛవిఆదీహి కరణీయం అత్తి, తస్స మయా దిన్నమేవేతం. సబ్బం సో హరతూతి అత్తనో అత్తభావే అనపేక్ఖపవారణం పవారేతి.

ఏవం మహాసత్తస్య ఇమినా నియామేనేవ అన్వద్ధమాసం ఉపోసథకమ్మం కరోస్తస్య దీఘా అద్ధా వీతివత్తో. ఏవం గచ్ఛన్తే కాల్ ఏకదివసం అష్టాతరో నేసాదబ్రాహ్మణో సోమదత్తేన నామ అత్తనో పుత్తేన సహ తం తానం పత్వా అరుణగ్గమనసమయే నాగకణ్ణాహి పరివారియమానం మహాసత్తం దిస్వా తస్య సన్తికం అగమాసి. తావదేవ నాగకణ్ణాయో పథవియం నిముజ్జిత్వా నాగభవనమేవ గతా. బ్రాహ్మణో మహాసత్తం పుచ్చి - “కో ను ఖో త్వం, మారిస, దేవో వా యక్ష్తో వా నాగో వా”తి? బోధిసత్తో యథాభూతం అత్తానం ఆవి కత్వా సచాయం ఇతో గచ్ఛేయ్య, ఇథ మే వాసం మహాజనస్స పాకటం కరేయ్య, తేన మే ఉపోసథవాసస్స అన్తరామోపి సియా. యంనూనాహం ఇతో ఇమం నాగభవనం నేత్వా మహతియా సమ్మత్తియా యోజేయ్యం. ఏవాయం తత్థేవ అభిరమిస్సతి, తేన మే ఉపోసథకమ్మం అద్ధనియం సియాతి. అథ నం ఆహ - “బ్రాహ్మణ, మహాంతం తే యసం దస్సామి, రమణీయం నాగభవనం, ఏహి తత్థ గచ్ఛామా”తి. సామి, పుత్తో మే అత్తి, తస్మిం ఆగచ్ఛన్తే ఆగమిస్సామీతి. గచ్ఛ, బ్రాహ్మణ, పుత్తం ఆనేహీతి. బ్రాహ్మణో గత్వా పుత్తస్స తమత్థం ఆరోచేత్వా తం ఆనేసి. మహాసత్తో తే ఉభోపి ఆదాయ అత్తనో ఆనుభావేన నాగభవనం ఆనేసి. తేసం తత్థ దిబ్బో అత్తభావో పాతుభవి. అథ తేసం మహాసత్తో దిబ్బసమ్మత్తిం దత్వా చత్తారి చత్తారి నాగకణ్ణాసతాని అదాసి. తే మహతిం సమ్మత్తిం అనుభవింసు.

బోధిసత్తోపి అప్పమత్తో ఉపోసథకమ్మం కరోతి. అన్వద్ధమాసం మాతాపితూనం ఉపట్టానం గత్వా ధమ్మకథం కథేత్వా తతో చ బ్రాహ్మణస్స సన్తికం గత్వా ఆరోగ్యం పుచ్చిత్వా “యేన తే అత్తో, తం వదేయ్యాసి”తి ఆపుచ్చిత్వా “అనుక్కణ్ణమానో అభిరమా”తి వత్వా సోమదత్తేనపి సద్ధిం పటిసన్ధారం కత్వా అత్తనో నివేసనం గచ్ఛతి. బ్రాహ్మణో సంవచ్చరం తత్థ వసిత్వా మన్తపుజ్జతాయ ఉక్కణ్ణిత్వా అనిచ్చమానమ్మి పుత్తం గహేత్వా బోధిసత్తం ఆపుచ్చిత్వా తేన దీయమానం బహుం ధనం సబ్బకామదదం మణిరతనమ్మి అలక్ఖికతాయ అగ్గహేత్వా “మనుస్సలోకం గత్వా పబ్బజిస్సామీ”తి ఆహ. మహాసత్తో నాగమాణవకే ఆణాపేత్వా తం సపుత్తకం మనుస్సలోకం పాపేసి. తే ఉభోపి దిబ్బాభరణాని దిబ్బవత్థాని చ ఓముఞ్చిత్వా న్దాయితుం ఏకం పోక్ఖరణిం ఓతరింసు, తస్మిం ఖణే తాని అన్తరథాయిత్యా నాగభవనమేవ అగమంసు. అథ పఠమనివత్తకాసావపిలోతికావ సరీరే పటిముఞ్చి, ధనుసరసత్తియో గహేత్వా అరణ్ణం గత్వా మిగే వధిత్వా పురిమనియామేనేవ జీవికం కప్పేసుం.

తేన చ సమయేన అష్టాతరో తాపసో సుపణ్ణరాజతో లద్ధం అలమ్పాయనమంతం తస్య అనుచ్ఛవికాని ఓసథాని మన్తూపచారశ్చ అత్తానం ఉపట్టహస్తస్స అష్టాతరస్స బ్రాహ్మణస్స అదాసి. సో “లద్ధో మే జీవికూపాయో”తి కతిపాహం వసిత్వా తాపసం ఆపుచ్చిత్వా పక్కమన్తో అనుపుట్టేన యమునాతీరం పత్వా తం మన్తం సజ్ఞాయన్తో మహామగ్గేన గచ్ఛతి. తదా బోధిసత్తస్స భవనతో తస్య పరిచారికా నాగమాణవికా తం సబ్బకామదదం మణిరతనం ఆదాయ యమునాతీరే వాలుకారాసిమత్థకే రపేత్వా తస్సోభాసేన రత్తియం కీళిత్వా అరుణగ్గమనే తస్య బ్రాహ్మణస్స మన్తసద్ధం సుత్వా “సుపణ్ణో”తి సజ్ఞాయ భయతజ్జితా మణిరతనం అగ్గహేత్వా పథవియం నిముజ్జిత్వా నాగభవనం అగమంసు.

బ్రాహ్మణో తం మణిరతనం ఆదాయ పాయాసి. తస్మిం ఖణే సో నేసాదబ్రాహ్మణో పుత్తేన సద్ధిం మిగవధాయ అరణ్ణం గచ్ఛన్తో తస్య హత్థే తం మణిరతనం దిస్వా “ఇదం భూరిదత్తస్స సబ్బకామదదం మణిరతన”న్తి సజ్ఞానిత్వా తం గణ్ఠితుకామో తేన సద్ధిం అల్లాపసల్లాపం కత్వా మన్తవాదిభావం జానిత్వా ఏవమాహ - “సచే మే త్వం ఇమం మణిరతనం దస్ససి, ఏవాహం తే మహానుభావం నాగం దస్సేస్సామి, యం త్వం గహేత్వా గామనిగమరాజధానియో చరన్తో బహుధనం

లచ్చసీ"తి. "తేన హి దస్సత్వా గణ్ఠాహి"తి వుత్తే తం ఆదాయ బోధిసత్తం ఉపోసథకరణట్ఠానే వమ్మికమత్తకే భోగే ఆభుజిత్వా నిపన్నం అవిదురే రితో హత్థం పసారేత్వా దస్ససి.

మహాసత్తో తం నేసాదం దిస్వా "అయం ఉపోసథస్స మే అన్తరాయం కరేయ్యాతి నాగభవనం నేత్వా మహాసమ్మత్తియం పతిట్ఠాపితోపి న ఇచ్చి. తతో అపక్కమిత్వా సయం గన్తుకామో మయా దీయమానమ్మి మణిరతనం గణ్ఠితుం న ఇచ్చి. ఇదాని పన అహిగుణ్ఠికం గహేత్వా ఆగచ్ఛతి. సచాహం ఇమస్స మిత్తదుబ్బినో కుజ్జేయ్యం, సీలం మే ఖణ్ణం భవిస్సతి. మయా ఖో పన పరమంయేవ చతురక్ఖసమన్నాగతో ఉపోసథో అధిట్ఠితో, సో యథాధిట్ఠితోవ హోతు. అలమ్పాయనో మం చిన్ఠతు వా మా వా, నేవస్స కుజ్జిస్సామీ"తి చిన్ఠేత్వా అక్ఖీని నిమ్మిలేత్వా అధిట్ఠానపారమిం పురేచారికం కత్వా భోగన్తరే సీసం పక్ఖిపేత్వా నిచ్చలోవ హుత్వా నిపజ్జి. నేసాదబ్రాహ్మణోపి "భో అలమ్పాయన, ఇమం నాగం గణ్ఠ, మణిం మే దేహి"తి ఆహ. అలమ్పాయనో నాగం దిస్వా తుట్ఠో మణిం కిస్మిఇచ్చి అగణ్ఠేత్వా "గణ్ఠ, బ్రాహ్మణా"తి హత్థే ఖిపి. సో తస్స హత్థతో భస్సిత్వా పథవియం పతితమత్తోవ పథవిం పవిసిత్వా నాగభవనమేవ గతో. నేసాదబ్రాహ్మణో మణిరతనతో భూరిదత్తన సద్ధిం మిత్తభావతో చ పరిహాయిత్వా నిప్పచ్చయోవ పక్కన్తో.

౧౫. అలమ్పాయనోపి మహానుభావేహి ఓసథేహి అత్తనో సరీరం మక్ఖేత్వా ధోకం ఖాదిత్వా ఖేళం అత్తనో కాయస్మిం పరిభావేత్వా దిబ్బమన్తం జప్పన్తో బోధిసత్తం ఉపసక్కుమిత్వా నజ్గట్ఠే గహేత్వా ఆకడ్డిత్వా సీసే దళ్ళం గణ్ఠన్తో ముఖమస్స వివరిత్వా ఓసథం ఖాదిత్వా ముఖే సహాఖేళం ఓసిఇచ్చి. సుచిజాతికో మహాసత్తో సీలభేదభయేన అకుజ్జిత్వా అక్ఖీని న ఉమ్మిలేసి. అథ నం ఓసథమన్తబలేన నజ్గట్ఠే గహేత్వా హేట్ఠా సీసం కత్వా సజ్ఞాలేత్వా గహితగోచరం ఛడ్డాపేత్వా భూమియం దీఘసో నిపజ్జాపేత్వా మసూరకం మద్దన్తో వియ హత్థేహి పరిమద్ది. అట్ఠీని చుణ్ణియమానాని వియ అహీసుం.

పున నజ్గట్ఠే గహేత్వా దుస్సం పోథేన్తో వియ పోథేసి. మహాసత్తో ఏవరూపం దుక్ఖం అనుభోన్తోపి నేవ కుజ్జిత్త. అజ్ఞాదత్తు అత్తనో సీలమేవ ఆవజ్ఞేసి. ఇతి సో మహాసత్తం దుబ్బలం కత్వా వల్లీహి పేళం సజ్జేత్వా మహాసత్తం తత్త పక్ఖిపి. సరీరం పనస్స మహాన్తం తత్త న పవినతి. అథ నం పణ్ణియా కోట్టేన్తో పవేసేత్వా పేళం ఆదాయ ఏకం గామం గన్త్వా గామమజ్జే ఓతారేత్వా "నాగస్స నచ్చం దట్టుకామా ఆగచ్ఛన్తూ"తి సద్దమకాసి. సకలగామవాసిసో సన్నిపతింసు. తస్మిం ఖణే అలమ్పాయనో "నిక్ఖమ మహానాగా"తి ఆహ. మహాసత్తో చిన్ఠేసి - "అజ్ఞ మయా పరిసం తోసేన్తేన కీళితుం వట్ఠతి, ఏవం అలమ్పాయనో బహుధనం లభిత్వా తుట్ఠో మం విస్సజ్జేస్సతి, యం యం ఏస మం కారేతి, తం తం కరిస్సామీ"తి.

అథ నం సో పేళతో నిక్ఖమన్తం "మహా హోహి"తి ఆహ, సో మహా అహోసి. "ఖుద్దకో వట్ఠో విఫణో ఏకఫణో ద్విఫణో యావ సహస్సఫణో ఉచ్చో నీచో దిస్సమానకాయో అదిస్సమానకాయో దిస్సమానఉపడ్డకాయో నీలో పీతో లోహితో ఓదాతో మజ్జిట్ఠో హోహి, ధూమం విస్సజ్జేహి, జాలసిఖం ఉదకఇచ్చి విస్సజ్జేహి"తి వుత్తే తేన వుత్తం తం తం ఆకారం నిమ్మినిత్వా నచ్చం దస్ససి. తం దిస్వా మనుస్సా అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతా బహుం హిరణ్ణసువణ్ణవత్థాలజ్ఞారాదిం అదంసు. ఇతి తస్మిం గామే సతసహస్సమత్తం లభి. సో కిజ్ఞాపి మహాసత్తం గణ్ఠన్తో "సహస్సం లభిత్వా తం విస్సజ్జేస్సామీ"తి ఆహ. తం పన ధనం లభిత్వా "గామకేపి తావ మయా ఏత్తకం ధనం లద్ధం, నగరే కిర బహుధనం లభిస్సామీ"తి ధనలోభేన న ముజ్ఞి.

సో తస్మిం గామే కుటుమ్బం సణ్ధపేత్వా రతనమయం పేళం కారేత్వా తత్త మహాసత్తం పక్ష్టిపిత్వా సుఖయానకం ఆరుద్ధు మహస్తేన పరివారేన గామనిగమరాజధానీసు తం కీళాపేత్వా బారాణసిం పాపుణి, నాగరాజస్య మధులాజం దేతి, అబద్ధసత్తుశ్చ దేతి. సో గోచరం న గణ్ఠీ అవిస్సజ్జనభయేన. గోచరం అగణ్ఠాంతమ్చి చ నం చత్తారో నగరద్వారే ఆదిం కత్వా తత్త తత్త మాసమత్తం కీళాపేసి. తేన వుత్తం “సంసితో అకతశ్శానా”తిఆది.

తత్త సంసితోతి ఏసో నాగో అముకస్య నిగ్రోధరుక్ష్తస్య సమీపే వమ్మికమత్తకే సయితోతి ఏవం తానం దస్సేత్వా కథితో. అకతశ్శానాతి అత్తనా కతం ఉపకారం అజానస్తేన మిత్తదుబ్బినా నేసాదబ్రాహ్మణేనాతి అధిప్పాయో. అలమ్పాయనోతి అలమ్పాయనవిజ్ఞాపరిజప్పనేన “అలమ్పాయనో”తి ఏవం లద్ధనామో అహితుణ్ణికబ్రాహ్మణో. మమగ్గహీతి మం అగ్గహేసి. కీళేతి మం తహిం తహిన్తి తత్త తత్త గామనిగమరాజధానీసు అత్తనో జీవికత్తం మం కీళాపేతి.

౧౭. తిణతోపి లహుకో మమాతి అత్తనో జీవితపరిచ్ఛాగో తిణసలాకపరిచ్ఛాగతోపి లహుకో హుత్వా మమ ఉపట్టాతీతి అత్తో. పథవీఉప్పతనం వియాతి సీలవీతిక్కమో పన చతునహుతాధికద్వియోజనసతసహస్సబహాలాయ మహాపథవియా పరివత్తనం వియ తతోపి తం భారియతరం హుత్వా మయ్హం ఉపట్టాతీతి దస్సేతి.

౧౮. నిరస్తరం జాతినతన్తి మమ జాతీనం అనేకసతమ్మి అనేకసతాసుపి జాతీసు నిరస్తరమేవ సీలస్య అవీతిక్కమనహేతు. మమ జీవితం చజేయ్యం చజితుం సక్కోమి. నేవ సీలం పభిన్దేయ్యన్తి సీలం పన సమాదిన్నం ఏకమ్మి నేవ భిన్దేయ్యం న వినాసేయ్యం. చతుద్దీపాన హేతుాతి చక్కవత్తిరజ్జసిరియాపి కారణాతి దస్సేతి.

౧౯. ఇదాని యదత్తం అత్తనో జీవితమ్మి పరిచ్ఛజిత్వా తదా సీలమేవ రక్ష్ఠితం, తాయ చ సీలరక్ఖాయ తథా అనత్తకారకేసు నేసాదలలమ్పాయనబ్రాహ్మణేసు చిత్తస్య అజ్ఞాథత్తం న కతం, తం దస్సేతుం “అపి చా”తి ఓసానగాథమాహ. తం హేట్టా వుత్తత్తమేవ.

ఏవం పన మహాసత్తే అహితుణ్ణికహత్థగతే తస్య మాతా దుస్సుపినం దిస్వా పుత్తశ్చ తత్త అపస్సన్తి సోకాభిభూతా అహోసి. అథస్సా జేట్టపుత్తో సుదస్సనో తం పవత్తిం సుత్వా సుభోగం “హిమవన్తం గన్త్యా పశ్యాసు మహానదీసు సత్తసు మహాసరేసు భూరిదత్తం ఉపధారేత్వా ఏహీ”తి పహిణి. కాణారిట్టం “దేవలోకం గన్త్యా సచే దేవతాహి ధమ్మం సోతుకామాహి భూరిదత్తో తత్త నీతో, తతో నం ఆనేహీ”తి పహిణి. సయం పన “మనుస్సలోకే గవేసిస్సామీ”తి తాపసవేసేన నాగభవనతో నిక్ఖమి. అచ్చిముఖీ నామస్య వేమాతికా భగినీ బోధిసత్తే అధిమత్తసినేహ తం అనుబన్ది. తం మణ్ణాకచ్ఛాపిం కత్వా జటన్తరే పక్ష్టిపిత్వా మహాసత్తస్య ఉపోసథకరణట్టానం ఆదిం కత్వా సబ్బత్త గవేసన్తో అనుక్కమేన బారాణసిం పత్వా రాజద్వారం అగమాసి. తదా అలమ్పాయనో రాజభగ్గణే మహాజనస్య మజ్జే రజ్జో భూరిదత్తస్య కీళం దస్సేతుం పేళం వివరిత్వా “ఏహి మహానాగా”తి సణ్ఠమదాసి.

మహాసత్తో సీసం నీహరిత్వా ఓలోకేన్తో జేట్టభాతికం దిస్వా పేళతో నిక్ఖమ్మ తదభిముఖో పాయాసి. మహాజనో భీతో పటిక్కమి. సో గన్త్యా తం అభివాదేత్వా నివత్తిత్వా పేళమేవ పావిసి. అలమ్పాయనో “ఇమినా అయం తాపసో దట్ఠో”తి సణ్ఠాయ “మా భాయి, మా భాయి”తి ఆహ. సుదస్సనో “అయం నాగో మయ్హం కిం కరిస్సతి, మయా సదిసో అహితుణ్ణికో నామ నట్ఠీ”తి తేన వాదప్పటివాదం సముట్టాపేత్వా “త్వం ఇమం నాగం గహేత్వా గజ్జసి, అహం తం ఇమాయ మణ్ణాకచ్ఛాపియా ఇచ్చన్తో నాసయిస్సామీ”తి భగినిం పక్కోసిత్వా హత్తం పసారేసి. సా తస్య సద్దం సుత్వా జటన్తరే నిపన్నా

తిక్ష్ణత్వం మణ్డూకవస్థితం వస్థిత్యా నిక్ష్ణమిత్యా అంసకూటే నిసీదిత్వా ఉప్పతిత్వా తస్య హత్థతలే తీణి విసబిన్ధూని పాతేత్వా పున తస్య జటన్తరమేవ పావిసి.

సుదస్యనో విసబిన్ధుం దస్సేత్వా “ఇదం బిన్ధుం సచే పథవియం పాతేస్సతి, ఓసథితిణవనప్పతయో సబ్బే నస్సీస్సన్తి. సచే ఆకాసే ఖిపిస్సతి, సత్తవస్సాని దేవో న వస్సీస్సన్తి. సచే ఉదకే పాతేస్సతి, యావతా తత్త ఉదకజాతా పాణా సబ్బే మరేయ్యు”న్తి వత్వా రాజానం సద్దహపేతుం తయో ఆవాటే ఖణాపేత్వా ఏకం నానాభేసజ్ఞానం పూరేసి, దుతియం గోమయస్స, తతియం దిబ్బోసధానశ్చవ పూరేత్వా మజ్జే ఆవాటే విసబిన్ధుం పక్కిపి. తజ్ఞణజ్ఞోవ ధూమాయిత్వా జాలా ఉట్టహి. సా గన్త్యా గోమయావాటం గణ్ఠి. తతోపి జాలా ఉట్టాయ దిబ్బోసధపుణ్ణం గహేత్వా దిబ్బోసధాని ఝూపేత్వా నిబ్బాయి. అలమ్పాయనం తత్త ఆవాటస్స అవిదురే రితం ఉసుమా ఫరిత్వా సరీరచ్ఛవిం ఉప్పాటేత్వా గతా. సేతకుట్టి అహోసి. సో భయతజ్ఞితో “నాగరాజానం విస్సజ్జేమి”తి తిక్ష్ణత్వం వాచం నిచ్ఛారేసి. తం సుత్వా బోధిసత్తో రతనపేళాయ నిక్ష్ణమిత్యా సబ్బాలజ్ఞారపటిమణ్ణితం అత్తభావం మాపేత్వా దేవలీళాయ రితో. సుదస్యనో చ అచ్చిముఖీ చ తథేవ అట్టంసు.

తతో సుదస్యనో అత్తనో భాగినేయ్యభావం రజ్ఞో ఆరోచేసి. తం సుత్వా రాజా తే ఆలిశ్శేత్వా సీసే చుమ్మిత్వా అస్తేపురం నేత్వా మహాన్తం సక్కారసమ్మానం కత్వా భూరిదత్తేన సద్ధిం పటిసన్ధారం కరోన్తో “తాత, ఏవం మహానుభావం తం అలమ్పాయనో కథం గణ్ఠి”తి పుచ్చి. సో సబ్బం విత్థారేన కథేత్వా “మహారాజ, రజ్ఞో నామ ఇమినా నియామేన రజ్జం కారేతుం వట్టతీ”తి మాతులస్స ధమ్మం దేసేసి. అథ సుదస్యనో “మాతుల, మమ మాతా భూరిదత్తం అపస్సన్తి కిలమతి, న సక్కా అష్ఠేహి ఇథ పపఞ్చం కాతు”న్తి మాతులం ఆపుచ్చిత్వా భూరిదత్తఅచ్చిముఖీహి సద్ధిం నాగభవనమేవ గతో.

అథ తత్త మహాపురిసో గిలానసేయ్యాయ నిపన్నో గిలానపుచ్చనత్థం ఆగతాయ మహతియా నాగపరిసాయ వేదే చ యజ్ఞో చ బ్రాహ్మణో చ సమ్భావేత్వా కాణారిట్టో కథేన్తే తం వాదం భిన్దిత్వా నానానయేహి ధమ్మం దేసేత్వా సీలసమ్మదాయ దిట్టిసమ్మదాయ చ పత్తిహేత్వా యావజీవం సీలాని రక్షిత్వా ఉపోసథకమ్మం కత్వా ఆయుపరియోసానే సగ్గపురం పూరేసి.

తదా మాతాపితరో మహారాజకులాని అహేసుం. నేసాదబ్రాహ్మణో దేవదత్తో, సోమదత్తో ఆనన్దో, అచ్చిముఖీ ఉప్పలవణ్ణా, సుదస్యనో సారిపుత్తో, సుభోగో మహామోగ్గల్లానో, కాణారిట్టో సునక్ఖత్తో, భూరిదత్తో లోకనాథో.

తస్య ఇథాపి సేసపారమియో హేత్థా వుత్తనయేనేవ నిద్ధారేతబ్బా. ఇథాపి యోజనసతికే అత్తనో నాగభవనట్టానే సోళసహి నాగకజ్ఞాసహస్సేహి చిత్తరూపం వియ పరిచారియమానో దేవలోకసమ్మత్తిసదిసే నాగలోకిస్సరియే రితోపి ఇస్సరియమదం అకత్వా అన్వద్ధమాసం మాతాపితుఉపట్టానం, కులే జేట్టాపచాయనం, సకలాయ నాగపరిసాయ చాతుమహారాజికపరిసాయ తావతంసపరిసాయ చ సముట్టితపజ్ఞానం తంతంపరిసమజ్జే కుముదనాలకలాపం వియ సునిసితసత్తేన అత్తనో పజ్ఞాసత్తేన తావదేవ పచ్చిన్దిత్వా తేసం చిత్తానుకూలధమ్మదేసనా, వుత్తప్పకారం భోగసమ్మత్తిం పహాయ అత్తనో సరీరజీవితనిరపేక్షం చతురంగసమన్నాగతం ఉపోసథాధిట్టానం, తత్త చ పటిజ్ఞాయ విసంవాదనభయేన అహితుణ్ణికహత్థగమనం, తస్మి ఇచ్చ ముఖే విసమిస్సఖేళపాతనం నల్లట్టే గహేత్వా ఆవిఇచ్చనం కడ్డనం భూమియం ఘంసనం మద్దనం పోధనన్తి ఏవమాదిం నానప్పకారవిప్పకారం కరోన్తేపి ఏవరూపం మహాదుక్ఖం అనుభవతోపి కుజ్జిత్వా ఓలోకనమత్తేన తం ఛారికం కాతుం సమత్తస్సాపి సీలపారమిం ఆవజ్జిత్వా సీలఖణ్ణనభయేన ఈసకమ్మి చిత్తస్స వికారాభావో, ధనం లభాపేమీతి వా తస్య చిత్తానువత్తనం, సుభోగేన పునానీతస్స అకతజ్ఞానో మిత్తదుబ్బిస్స

నేసాదబ్రాహ్మణస్స సీలం అనధిట్టహిత్వాపి అకుజ్ఞనం, కాణారిట్టేన కథితం మిచ్ఛావాదం భిన్నిత్వా అనేకపరియాయేన ధమ్మం భాసిత్వా నాగపరిసాయ సీలేసు సమ్మాదిట్టియశ్చ పతిట్టాపనన్తి ఏవమాదయో బోధిసత్తస్స గుణానుభావా విభావేతబ్బా. తేనేతం వుచ్చతి - “ఏవం అచ్చరియా హేతే...పే.... ధమ్మస్స అనుధమ్మతో”తి.

భూరిదత్తచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

3. చమ్మేయ్యనాగచరియావణ్ణనా

౨౦. తతియే చమ్మేయ్యకోతి అజ్ఞమగధరట్ఠానం అన్తరే చమ్పా నామ నదీ, తస్సా హేట్ఠా నాగభవనమ్మి అవిదురభవత్తా చమ్పా నామ, తత్త జాతో నాగరాజా చమ్మేయ్యకో. తదాపి ధమ్మికో ఆసిన్తి తస్మిం చమ్మేయ్యనాగరాజకాలేపి అహం ధమ్మచారీ అహోసిం.

బోధిసత్తో హి తదా చమ్పానాగభవనే నిబ్బత్తిత్వా చమ్మేయ్యో నామ నాగరాజా అహోసి, మహిద్ధికో మహానుభావో. సో తత్త నాగరజ్జం కారేన్తో దేవరాజభోగసమ్మత్తిసదిసశ్శరియసమ్మత్తిం అనుభవన్తో పారమిపూరణస్స అనోకాసభావతో “కిం మే ఇమాయ తిరచ్ఛానయోనియా, ఉపోసథవాసం వసిత్వా ఇతో ముచ్చిత్వా సమ్మదేవ పారమియో పూరేస్సామీ”తి తతో పట్టాయ అత్తనో పాసాదేయేవ ఉపోసథకమ్మం కరోతి. అలజ్ఞతనాగమాణవికా తస్స సన్తికం ఆగచ్ఛన్తి. సో “ఇథ మే సీలస్స అన్తరాయో భవిస్సతీ”తి పాసాదతో నిక్ఖమిత్వా ఉయ్యానే నిసీదతి. తత్రాపి తా ఆగచ్ఛన్తి. సో చిన్తేసి - “ఇథ మే సీలస్స సంకిలేసో భవిస్సతి, ఇతో నాగభవనతో నిక్ఖమిత్వా మనుస్సలోకం గత్వా ఉపోసథవాసం వసిస్సామీ”తి. సో తతో పట్టాయ ఉపోసథదివసేసు నాగభవనా నిక్ఖమిత్వా ఏకస్స పచ్చన్తగామస్స అవిదురే మగ్గసమీపే వమ్మికమత్తకే “మమ చమ్మాదీహి అత్తికా చమ్మాదీని గణ్ఠన్తు, కీళాసప్పం వా కాతుకామా కీళాసప్పం కరోన్తూ”తి సరీరం దానముఖే విస్సజ్జేత్వా భోగే ఆభుజిత్వా నిపన్నో ఉపోసథవాసం వసతి చాతుద్దసియం పశ్చాదసియశ్చ, పాటిపదే నాగభవనం గచ్ఛతి. తస్సేవం ఉపోసథం కరోన్తస్స దీఘా అద్ధా వీతివత్తో.

అథ బోధిసత్తో సుమనాయ నామ అత్తనో అగ్గమహేసియా “దేవ, త్వం మనుస్సలోకం గత్వా ఉపోసథం ఉపవససి, సో చ సాసజ్కో సప్పటిభయో”తి వుత్తో మగ్గలపోక్ఖరణితీరే రత్వా “సచే మం, భద్దే, కోచి పహరిత్వా కిలమేస్సతి, ఇమిస్సా పోక్ఖరణియా ఉదకం ఆవిలం భవిస్సతి. సచే సుపణ్ణో గణ్ఠిస్సతి, ఉదకం పక్కుథిస్సతి. సచే అహితుణ్ణికో గణ్ఠిస్సతి, ఉదకం లోహితవణ్ణం భవిస్సతీ”తి తీణి నిమిత్తాని తస్సా ఆచిక్ఖిత్వా చాతుద్దసిఉపోసథం అధిట్ఠాయ నాగభవనా నిక్ఖమిత్వా తత్త గత్వా వమ్మికమత్తకే నిపజ్జి సరీరసోభాయ వమ్మికం సోభయమానో. సరీరశ్శాస్స రజతదామం వియ సేతం అహోసి, మత్తకో రత్తకమ్మలగేణ్ణుకో వియ, సరీరం నగ్గలసీసప్పమాణం భూరిదత్తకాలే (జా. ౨.౨౨.౭౮౪ ఆదయో) పన ఊరుప్పమాణం, సజ్ఞపాలకాలే (జా. ౨.౧౭.౧౪౩ ఆదయో) ఏకదోణికనావప్పమాణం.

తదా ఏకో బారాణసిమాణవో తక్కిసిలం గత్వా అలమ్పాయనమన్తం ఉగ్గణ్ఠిత్వా తేన మగ్గేన అత్తనో గామం గచ్ఛన్తో మహాసత్తం దిస్సా “కిం మే తుచ్చహత్తేన గామం గన్తుం, ఇమం నాగం గహేత్వా గామనిగమరాజధానీసు కీళాపేన్తో ధనం ఉప్పాదేత్వావ గమిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా దిబ్బోసధాని గహేత్వా దిబ్బమన్తం పరివత్తేత్వా తస్స సన్తికం అగమాసి. దిబ్బమన్తం సుతకాలతో పట్టాయ మహాసత్తస్స కణ్ఠేసు తత్తసలాకాపవేసనకాలో వియ అహోసి, మత్తకే సిఖరేన అభిమన్దియమానో

వియ. సో “కో ను ఖో ఏసో”తి భోగస్తరతో సీసం ఉక్తిపిత్యా ఓలోకేన్తో అహితుణ్ణికం దిస్వా చిన్తేసి – “మమ వినం ఉగ్గతేజం, సదాహం కుజ్జిత్యా నాసావాతం విస్సజ్జేస్సామి, ఏతస్స సరీరం భుసముట్టి వియ విప్పకిరిస్సతి, అథ మే సీలం ఖణ్ణం భవిస్సతి, న నం ఓలోకేస్సామీ”తి. సో అక్తిని నిమ్మిలేత్వా సీసం భోగస్తరే రపేసి. అహితుణ్ణికబ్రాహ్మణో ఓసధం ఖాదిత్వా మన్తం పరివత్తేత్వా ఖేళం మహాసత్తస్స సరీరే ఓసిఞ్చి. ఓసధానఞ్చ మన్తస్స చ ఆనుభావేన ఖేళేన పుట్టపుట్టట్టానే ఫోటానం ఉట్టానకాలో వియ అహోసి.

అథ సో నజ్జట్టే గహేత్వా ఆకడ్డిత్వా దీఘసో నిపజ్జాపేత్వా అజపదేన దణ్డేన ఉప్పీళేత్వా దుబ్బలం కత్వా సీసం దళ్లం గహేత్వా నిప్పీళేసి. మహాసత్తో ముఖం వివరి. అథస్స ముఖే ఖేళం ఓసిఞ్చిత్వా ఓసధమన్తబలేన దన్తే భిన్ది. ముఖం లోహితస్స పూరి. మహాసత్తో అత్తవో సీలభేదభయేన ఏవరూపం దుక్ఖం అధివాసేన్తో అక్తిని ఉమ్మిలేత్వా ఓలోకనమత్తమ్మి నాకాసి. సోపి “నాగరాజానం దుబ్బలం కరిస్సామీ”తి నజ్జట్టతో పట్టాయ అట్టిని సంచుణ్ణయమానో వియ సకలసరీరం మద్దిత్వా పట్టకవేరనం నామ వేరేసి, తన్తమజ్జితం నామ మజ్జి, నజ్జట్టే గహేత్వా దుస్సపోధనం నామ పోధేసి. మహాసత్తస్స సకలసరీరం లోహితమక్తితం అహోసి, సో మహావేదనం అధివాసేసి.

అథస్స దుబ్బలభావం ఇత్వా వల్లీహి పేళం కరిత్వా తత్త నం పక్తిపిత్యా పచ్చన్తగామం నేత్వా మహాజనస్స మజ్జే కీళాపేసి. నీలాదీసు వణ్ణేసు వట్టచతురస్సాదీసు సణ్ణానేసు అణుంధూలాదీసు పమాణేసు యం యం బ్రాహ్మణో ఇచ్చతి, మహాసత్తో తం తదేవ కత్వా నచ్చతి, ఫణసహస్సమ్మి ఫణసహస్సమ్మి కరోతియేవ. మహాజనో పసీదిత్వా బహుధనమదాసి. ఏకదివసమేవ కహాఫణసహస్సఞ్చోవ సహస్సగ్గునికే చ పరిక్ఖారే లభి. బ్రాహ్మణో ఆదితోవ “సహస్సం లభిత్వా విస్సజ్జేస్సామీ”తి చిన్తేసి. తం పన ధనం లభిత్వా “పచ్చన్తగామేయేవ తావ మే ఏత్తకం ధనం లద్ధం, రాజరాజమహామత్తానం దస్సితే కీవ బహుం ధనం లభిస్సామీ”తి సకటఞ్చ సుఖయానకఞ్చ గహేత్వా సకటే పరిక్ఖారే రపేత్వా సుఖయానకే నిసిన్నో “మహాన్తేన పరివారేన మహాసత్తం గామనిగమరాజధానీసు కీళాపేన్తో బారాణసియం ఉగ్గసేనరఞ్ఞో సన్తికే కీళాపేత్వా విస్సజ్జేస్సామీ”తి అగమాసి. సో మణ్ణాకే మారేత్వా నాగరఞ్ఞో దేతి. నాగరాజా “పునప్పునం మం నిస్సాయ మారేస్సతీ”తి న ఖాదతి. అథస్స మధులాజే అదాసి. తేపి “సదాహం గోచరం గణ్ణిస్సామి, అన్తోపేళాయమేవ మరణం భవిస్సతీ”తి న ఖాదతి.

౨౧. బ్రాహ్మణో మాసమత్తేన బారాణసిం పత్వా ద్వారగామకే తం కీళాపేన్తో బహుధనం లభి. రాజాపి నం పక్కోసాపేత్వా “అమ్మాకమ్మి కీళాపేహి”తి ఆహ. “సాధు, దేవ, స్వే పన్నరసే తుమ్మాకం కీళాపేస్సామీ”తి ఆహ. రాజా “స్వే నాగరాజా రాజభగ్గణే నచ్చిస్సతి, మహాజనో సన్నిపతిత్వా పస్సతూ”తి భేరిం చరాపేత్వా పునదివసే రాజభగ్గణం అలజ్జారాపేత్వా బ్రాహ్మణం పక్కోసాపేసి. సో రతనపేళాయ మహాసత్తం నేత్వా విచిత్రత్తరే పేళం రపేత్వా నిసీది. రాజాపి పాసాదా ఓరుయ్ఘ మహాజనపరివుతో రాజాసనే నిసీది. బ్రాహ్మణో మహాసత్తం నీహరిత్వా నచ్చాపేసి. మహాసత్తో తేన చిన్తితచిన్తితాకారం దస్సేసి. మహాజనో సకభావేన సన్ధారేతుం న సక్కితి. చేలుక్ఖేపసహస్సాని పవత్తన్తి. బోధిసత్తస్స ఉపరి రతనవస్సం వస్సి. తేన వుత్తం “తదాపి మం ధమ్మచారి”న్తిఆది.

తత్త తదాపీతి యదాహం చమ్పేయ్యకో నాగరాజా హోమి, తదాపి. ధమ్మచారిన్తి దసకుసలకమ్మపథధమ్మం ఏవ చరతి, న అణుమత్తమ్మి అధమ్మన్తి ధమ్మచారి. ఉపవుట్టఉపోసథన్తి అట్టభగ్గసమన్నాగతస్స అరియువోసథసీలస్స రక్ఖణవసేన ఉపవసితఉపోసథం. రాజద్వారమ్మి కీళతీతి బారాణసియం ఉగ్గసేనరఞ్ఞో గేహద్వారే కీళాపేతి.

౨౨. యం యం సో వణ్ణం చింతయాతి సో అహితుణ్ణికబ్రాహ్మణో “యం యం నీలాదివణ్ణం హోతూ”తి చింతేసి. తేన వుత్తం “నీలం వ పీతలోహిత”న్తి. తత్త నీలం వాతి వా-సద్దో అనియమత్తో, గాథాసుఖత్తం రస్సం కత్వా వుత్తో, తేన వాసద్దేన వుత్తావసీట్టం ఓదాతాదివణ్ణవిసేసజ్జోవ వట్టాదిసణ్ణానవిసేసజ్జా అణుంధూలాదిపమాణవిసేసజ్జా సజ్జణ్ణాతి. తస్స చిత్తానువత్తన్తోతి తస్స అహితుణ్ణికస్స చిత్తం అనువత్తన్తో. చింతితసన్నిభోతి తేన చింతితచింతితాకారేన పేక్షజనస్స ఉపట్టహామీతి దస్సేతి.

౨౩. న కేవలజ్ఞ తేన చింతితాకారదస్సనం ఏవ మయ్యం ఆనుభావో. అపి చ థలం కరేయ్యముదకం, ఉదకమ్పి థలం కరేతి థలం మహాపథవిం గహేత్వా ఉదకం, ఉదకమ్పి గహేత్వా పథవిం కాతుం సక్కుణ్ణేయ్యం ఏవం మహానుభావో చ. యదిహం తస్స కుప్పేయ్యన్తి తస్స అహితుణ్ణికస్స అహం యది కుజ్జేయ్యం. ఖణేన ఛారికం కరేతి కోధుప్పాదక్ఖణే ఏవ భస్మం కరేయ్యం.

౨౪. ఏవం భగవా తదా అత్తనో ఉప్పజ్జనకానత్తపటిబాహనే సమత్తతం దస్సేత్వా ఇదాని యేన అధిప్పాయేన తం పటిబాహనం న కతం, తం దస్సేతుం “యది చిత్తవసీ హేస్స”న్తిఆదిమాహ.

తస్సత్తో - “అయం అహితుణ్ణికో మం అతివియ బాధతి, న మే ఆనుభావం జానాతి, హన్తస్స మే ఆనుభావం దస్సేస్సామీ”తి కుజ్జిత్వా ఓలోకనమత్తేనాపి యది చిత్తవసీ అభవిస్సం, అథ సో భుసముట్టి వియ విప్పకిరిస్సతి. అహం యథాసమాదిన్నతో పరిహాయిస్సామి సీలతో. తథా చ సతి సీలేన పరిహీనస్స ఖణ్ణితసీలస్స య్వాయం మయా దీపజ్వరదసబలస్స పాదమూలతో పట్టాయ అభిపత్తితో , ఉత్తమత్తో బుద్ధభావో సో న సిజ్జతి.

౨౫. కామం భిజ్జతుయం కాయోతి అయం చాతుమహాభూతికో ఓదనకుమ్మాసూపచయో అనిచ్చుచ్చాదనపరిమద్దనభేదనవిద్ధంసనధమ్మో కాయో కేఞ్చాపి భిజ్జతు వినస్సతు, ఇథేవ ఇమస్మిం ఏవ రానే మహావాతే ఖిత్తభుసముట్టి వియ విప్పకిరీయతు, నేవ సీలం పభిన్దేయ్యం, వికిరన్తే భుసం వియాతి సీలం పన ఉత్తమత్తసిద్ధియా హేతుభూతం ఇమస్మిం కళేవరే భుసముట్టి వియ విప్పకిరన్తేపి నేవ భిన్దేయ్యం, కాయజీవితేసు నిరపేక్షో హుత్వా సీలపారమియేవ పూరేమీతి చింతేత్వా తం తాదిసం దుక్ఖం తదా అధివాసేసిన్తి దస్సేతి.

అథ మహాసత్తస్స పన అహితుణ్ణికహత్తగతస్స మాసో పరిపూరి, ఏత్తకం కాలం నిరాహారోవ అహోసి. సుమనా “అతిచిరాయతి మే సామికో, కో ను ఖో పవత్తి”తి పోక్షరణిం ఓలోకేన్తి లోహితవణ్ణం ఉదకం దిస్సా “అహితుణ్ణికేన గహితో భవిస్సతీ”తి ఇత్వా నాగభవనా నిక్ఖమిత్వా వమ్మికసన్నికం గన్తా మహాసత్తస్స గహితట్టానం కిలమితట్టానజ్జా దిస్సా రోదిత్వా కన్దిత్వా పచ్చన్తగామం గన్తా పుచ్చిత్వా తం పవత్తిం సుత్వా బారాణసిం గన్తా రాజద్వారే ఆకాసే రోదమానా అట్టాసి. మహాసత్తో నచ్చన్తోవ ఆకాసం ఉల్లోకేన్తో తం దిస్సా లజ్జితో పేళం పవిసిత్వా నిపజ్జి.

రాజా తస్స పేళం పవిట్టకాలే “కిం ను ఖో కారణ”న్తి ఇతో చిత్తో చ ఓలోకేన్తో తం ఆకాసే రితం దిస్సా “కా ను త్వ”న్తి పుచ్చిత్వా తస్సా నాగకణ్ణాభావం సుత్వా “నిస్సంసయం ఖో నాగరాజా ఇమం దిస్సా లజ్జితో పేళం పవిట్టో, అయజ్ఞా యథాదస్సితో ఇద్ధానుభావో నాగరాజస్సేవ , న అహితుణ్ణికస్సా”తి నిట్టం గన్తా “ఏవం మహానుభావో అయం నాగరాజా, కథం నామ ఇమస్స హత్తం గతో”తి పుచ్చిత్వా “అయం ధమ్మచారీ సీలవా నాగరాజా, చాతుద్దసీపన్నరసీసు ఉపోసథం ఉపవసన్తో అత్తనో సరీరం దానముఖే నియ్యాతేత్వా మహామగ్గసమీపే వమ్మికమత్తకే నిపజ్జతి, తత్తాయమేతేన గహితో,

ఇమస్సు దేవచ్చరాపటిభాగా అనేకసహస్సా ఇత్థియో, దేవలోకసమ్మత్తిసదిసా నాగభవనసమ్మత్తి, అయం మహిద్ధికో మహానుభావో సకలపథవిం పరివత్తేతుం సమత్తో, కేవలం సీలం మే భిజ్జిస్సతీ'తి ఏవరూపం విప్పకారం దుక్ఖ ఇచ్చ అనుభోతీ'తి చ సుత్వా సంవేగప్పత్తో తావదేవ తస్స అహితుణ్ణికస్స బ్రాహ్మణస్స బహుం ధనం మహాస్త ఇచ్చ యసం ఇస్సరియ ఇచ్చ దత్వా - “హన్త, భో, ఇమం నాగరాజానం విస్సజ్జేహీ”తి విస్సజ్జాపేసి.

మహాసత్తో నాగవణ్ణం అన్తరధాపేత్వా మాణవకవణ్ణేన దేవకుమారో వియ అట్టాసి. సుమనాపి ఆకాసతో ఓతరిత్వా తస్స సన్తికే అట్టాసి. నాగరాజా రణ్ణో అజ్జాలిం కత్వా “ఏహి, మహారాజ, మయ్హం నివేసనం పస్సితుం ఆగచ్ఛాహీ”తి యాచి. తేనాహ భగవా -

“ముత్తో చమ్పేయ్యకో నాగో, రాజానం ఏతదబ్రవి;
'నమో తే కాసిరాజత్థు, నమో తే కాసివడ్డన;
అజ్జాలిం తే పగ్గణ్ణామి, పస్సేయ్యం మే నివేసన”న్తి.

అథ రాజా తస్స నాగభవనగమనం అనుజాని. మహాసత్తో తం సపరిసం గహేత్వా నాగభవనం నేత్వా అత్తనో ఇస్సరియసమ్మత్తిం దస్సేత్వా కతిపాహం తత్త వసాపేత్వా భేరిం చరాపేసి - “సబ్బా రాజపరిసా యావదిచ్చకం హిరణ్ణసువణ్ణాదికం ధనం గణ్ణతు”తి. రణ్ణో చ అనేకేహి సకటసతేహి ధనం పేసేసి. “మహారాజ, రణ్ణా నామ దానం దాతబ్బం, సీలం రక్ఖితబ్బం, ధమ్మికా రక్ఖావరణగుత్తి సబ్బత్త సంవిదహితబ్బా”తి దసహి రాజధమ్మకథాహి ఓవదిత్వా విస్సజ్జేసి. రాజా మహాస్తేన యసేన నాగభవనా నిక్ఖమిత్వా బారాణసిమేవ గతో. తతో పట్టాయ కిర జమ్బుదీపతలే హిరణ్ణసువణ్ణం జాతం. మహాసత్తో సీలాని రక్ఖిత్వా అన్వద్ధమాసం ఉపోసథకమ్మం కత్వా సపరిసో సగ్గపురం పూరేసి.

తదా అహితుణ్ణికో దేవదత్తో అహోసి, సుమనా రాహులమాతా, ఉగ్గసేనో సారిపుత్తత్థేరో, చమ్పేయ్యకో నాగరాజా లోకనాథో.

తస్స ఇథాపి యథారహం సేసపారమియో నిద్ధారేతబ్బా. ఇథ బోధిసత్తస్స అచ్చరియానుభావా హేట్థా వుత్తనయా ఏవాతి.

చమ్పేయ్యనాగచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చూళబోధిచరియావణ్ణనా

౨౬. చతుత్తే చూళబోధీతి మహాబోధిపరిబ్బాజకత్తభావం ఉపాదాయ ఇథ “చూళబోధీ”తి సమజ్ఞా ఆరోపితా, న పన ఇమస్మిం ఏవ జాతకే (జా. ౧.౧౦.౪౯ ఆదయో) అత్తనో జేట్టభాతికాదిసో మహాబోధిస్స సమ్మవతోతి దట్టబ్బం. సుసీలవాతి సుట్టు సీలవా, సమ్మన్నసీలోతి అత్తో. భవం దిస్వాన భయతోతి కామాదిభవం భాయితబ్బభావేన పస్సిత్వా. నేక్ఖమ్మన్తి ఏత్త చ-సద్దస్స లోపో దట్టబ్బో, తేన “దిస్వానా”తి పదం ఆకడ్డీయతి. ఇదం వుత్తం హోతి - జాతిజరాబ్యాధిమరణం అపాయదుక్ఖం అతీతే వట్టమూలకం దుక్ఖం, అనాగతే వట్టమూలకం దుక్ఖం, పచ్చప్పన్నే ఆహారపరియేట్టిమూలకం దుక్ఖన్తి ఇమేసం అట్టన్నం సంవేగవత్థానం పచ్చవేక్ఖణేన సబ్బమ్మి కామాదిభేదం భవం సంసారభయతో ఉపట్టహమానం దిస్వా నిబ్బానం

తస్య ఉపాయభూతా సమధవిపస్యనా తదుపాయభూతా చ పబ్బజ్ఞాతి ఇదం తివిధమ్పి నేక్ష్మమ్ అనుస్సవాదిసిద్ధేన
జాణచక్కునా తప్పటిపక్ష్తో దిస్వా తాపసపబ్బజ్ఞాపగమనేన అనేకాదీనవాకులా గహట్టభావా అభినిక్ష్మమిత్వా గతోతి.

౨౭. దుతియికాతి పోరాణదుతియికా, గిహికాల్ పజాపతిభూతా. కనకసన్నిభాతి కఞ్చనసన్నిభత్తచా. వట్టే అనపీక్ష్వాతి
సంసారే నిరాలయా. నేక్ష్మమ్ అభినిక్ష్మమీతి నేక్ష్మమ్మత్తాయ గేహతో నిక్ష్మమి, పబ్బజీతి అత్తో.

౨౮. ఆలయన్తి సత్తా ఏతేనాతి ఆలయో, తణ్ణా, తదభావేన నిరాలయా. తతో ఏవ జాతీసు తణ్ణాబన్ధనస్స చిన్నత్తా
చిన్నబన్ధు. ఏవం గిహిబన్ధనాభావం దస్సేత్వా ఇదాని పబ్బజితానమ్పి కేసఞ్చి యం హోతి బన్ధనం , తస్సాపి అభావం
దస్సేతుం “అనపీక్ష్వా కులే గణే”తి వుత్తం. తత్త కులేతి ఉపట్టాకకులే. గణేతి తాపసగణే, సేసా బ్రహ్మచారిసేతి వుచ్చన్తి.
ఉపాగమున్తి ఉభోపి మయం ఉపాగమిమ్మా.

౨౯. తత్తాతి బారాణసిసామన్తే. నిపకాతి పజ్జవన్తో. నిరాకులేతి జనసఞ్చారరహితత్తా జనేహి అనాకులే, అప్పసద్దేతి
మిగపక్ష్ఠీనం ఉట్టాపనతో తేసం వస్సితసద్దేనాపి విరహితత్తా అప్పసద్దే. రాజయ్యానే వసాముభోతి బారాణసిరజ్జో ఉయ్యానే
మయం ఉభో జనా తదా వసామ.

తత్తాయం అనుపుబ్బికథా - అతీతే ఇమస్మిం ఏవ భద్దకప్పే బోధిసత్తో బ్రహ్మలోకతో చవిత్వా అజ్ఞాతరస్మిం కాసిగామే
ఏకస్స మహావిభవస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్స నామగ్గహణసమయే “బోధికుమారో”తి నామం కరింసు.
వయప్పత్తకాల్ పనస్స తక్కుసిలం గన్త్యా సబ్బసిప్పాని ఉగ్గణ్ఠిత్వా పద్మాగతస్స అనిచ్చమానకస్సేవ మాతాపితరో
సమజాతికం కులకుమారికం ఆనేసుం. సాపి బ్రహ్మలోకమతావ ఉత్తమరూపధరా దేవచ్చరాపటిభాగా. తేసం
అనిచ్చమానానం ఏవ అజ్ఞామజ్ఞం ఆవాహవివాహం కరింసు. ఉభిన్నమ్పి పన నేసం కిలేసముదాచారో న భూతపుబ్బో,
సారాగవసేన అజ్ఞామజ్ఞం ఓలోకనమ్పి నాహోసి, కా పన కథా ఇతరసంసగ్గే. ఏవం పరిసుద్ధసీలా అహేసుం.

అపరభాగే మహాసత్తో మాతాపితూసు కాలంకతేసు తేసం సరీరకిచ్చం కత్వా తం పక్కిసాపేత్వా “భద్దే, త్వం ఇమం
అసీతికోటిధనం గహేత్వా సుఖేన జీవాహీ”తి ఆహ. “త్వం పన అయ్యపుత్తా”తి? “మయ్యం ధనేన కిచ్చం నత్తి,
పబ్బజిస్సామీ”తి. “కిం పన పబ్బజ్ఞా ఇత్థీనమ్పి న వట్టతీ”తి? “వట్టతి, భద్దే”తి. “తేన హి మయ్యమ్పి ధనేన కిచ్చం నత్తి,
అహమ్పి పబ్బజిస్సామీ”తి. తే ఉభోపి సబ్బం విభవం పరిచ్చజిత్వా మహాదానం దత్వా నిక్ష్మమిత్వా అరజ్ఞం పవిసిత్వా
పబ్బజిత్వా ఉజ్జాచరియాయ ఫలాఫలేహి యాపేన్తా పబ్బజ్ఞాసుఖేనేవ దస సంవచ్చరాని వసిత్వా లోణమ్పిలసేవనత్థాయ
జనపదచారికం చరన్తా అనుపుబ్బేన బారాణసిం పత్వా రాజయ్యానే వసింసు. తేన వుత్తం “రాజయ్యానే వసాముభో”తి.

౩౦. అధేకదివసం రాజా ఉయ్యానకీళం గతో. ఉయ్యానస్స ఏకపస్సే పబ్బజ్ఞాసుఖేన వీతినామేన్తానం తేసం
సమీపట్టానం గన్త్యా పరమపాసాదికం ఉత్తమరూపధరం పరిబ్బాజికం ఓలోకేన్తో కిలేసవసేన పటిబద్ధచిత్తో హుత్వా బోధిసత్తం
“అయం తే పరిబ్బాజికా కిం హోతీ”తి పుచ్చి. తేన “న చ కిఞ్చి హోతి, కేవలం ఏకపబ్బజ్ఞాయ పబ్బజితా, అపి చ ఖో పన
గిహికాల్ పాదపరిచారికా అహోసీ”తి వుత్తే రాజా “అయం కిరేతస్స న కిఞ్చి హోతి, అపి చ ఖో పనస్స గిహికాల్
పాదపరిచారికా అహోసి, యంనూనాహం ఇమం అన్తేపురం పవేసేయ్యం, తేనేవస్స ఇమిస్సా పటిపత్తిం జానిస్సామీ”తి
అన్ధబాలో తత్త అత్తనో పటిబద్ధచిత్తం నివారేతుం అసక్కిన్తో అజ్ఞాతరం పురిసం ఆణాపేసి “ఇమం పరిబ్బాజికం రాజనివేసనం
నేహీ”తి.

సో తస్య పటిస్సుణిత్యా “అధమ్మో లోకే వత్తతి”తి ఆదిని వత్వా పరిదేవమానం ఏవ తం ఆదాయ పాయాసి. బోధిసత్తో తస్మా పరిదేవనసద్ధం సుత్వా ఏకవారం ఓలోకేత్వా పున న ఓలోకేసి. “సచే పనాహం వారేస్సామి, తేసు చిత్తం పదోసేత్వా మయ్యం సీలస్స అన్తరాయో భవిస్సతీ”తి సీలపారమియేవ ఆవజ్ఞేన్తో నిసీది. తేన వుత్తం “ఉయ్యానదస్సనం గన్త్యా, రాజా అద్దస బ్రాహ్మణి”ని ఆది.

తత్త తుయ్యేసా కా కస్స భరియాతి తుయ్యం తవ ఏసా కా, కిం భరియా, ఉదాహు భగినీ వా సమానా కస్స అజ్ఞాస్స భరియా.

౩౧. న మయ్యం భరియా ఏసాతి కామజ్ఞోసా మయ్యం గిహికాలే భరియా అహోసి, పబ్బజితకాలతో పట్టాయ న మయ్యం భరియా ఏసా, నాపి అహం ఏతిస్సా సామికో, కేవలం పన సహధమ్మా ఏకసాసనీ, అహమ్మి పరిబ్బాజకో అయమ్మి పరిబ్బాజికాతి సమానధమ్మా పరిబ్బాజకసాసనీన ఏకసాసనీ, సబ్రహ్మచారిణీతి అత్తో.

౩౨. తిస్సా సారత్తగధితోతి కామరాగేన సారత్తో హుత్వా పటిబద్ధో. గాహపేత్వాన చేటకేతి చేటకేహి గణ్ఠాపేత్వా చేటకే వా అత్తనో రాజపురీసే ఆణాపేత్వా తం పరిబ్బాజికం గణ్ఠాపేత్వా. నిప్పీళయన్తో బలసాతి తం అనిచ్ఛమానం ఏవ ఆకడ్డనపరికడ్డనాదినా నిప్పీళయన్తో బాధేన్తో, తథాపి అగచ్ఛన్తిం బలసా బలక్కారేన రాజపురీసేహి గణ్ఠాపేత్వా అత్తనో అన్తేపురం పవేసేసి.

౩౩. ఓదపత్తకియాతి ఉదకపత్తం ఆమసిత్వా గహితభరియా ఓదపత్తికా నామ, ఇదం వచనం పురాణదుతియికాభావేన ఉపలక్ష్ణమత్తం దట్టబ్బం , సా పనస్స బ్రాహ్మణవివాహవసేన మాతాపితూహి సమ్మటిపాదితా, “ఓదపత్తకియా”తి చ భావేనభావలక్ష్ణణే భుమ్మం. సహజాతి పబ్బజ్ఞాజాతివసేన సహజాతా, తేనేవాహ “ఏకసాసనీ”తి. “ఏకసాసనీ”తి చ ఇదం భుమ్మత్తే పచ్ఛత్తం, ఏకసాసనియాతి అత్తో. నయన్తియాతి నీయన్తియా. కోపో మే ఉపపజ్జథాతి అయం తే గిహికాలే భరియా బ్రాహ్మణీ సీలవతీ, పబ్బజితకాలే చ సబ్రహ్మచారిణీభావతో సహజాతా భగినీ, సా తుయ్యం పురతో బలక్కారేన ఆకడ్డిత్వా నీయతి. “బోధిబ్రాహ్మణ, కిం తే పురిసభావ”న్తి పురిసమానేన ఉస్సాహితో చిరకాలసయితో వమ్మికబిలతో కేనచి పురిసేన ఘట్టితో “సుసూ”తి ఫణం కరోన్తో ఆసివిసో వియ మే చిత్తతో కోపో సహసా వుట్టాసి.

౩౪-౨. సహకోపే సముప్పన్నేతి కోపుప్పత్తియా సహ, తస్య ఉప్పత్తిసమనన్తరమేవాతి అత్తో. సీలబృతమనుస్సరిన్తి అత్తనో సీలపారమిం ఆవజ్ఞేసిం. తత్తేవ కోపం నిగ్గణ్ఠిన్తి తస్మిం ఏవ ఆసనే యథానిసినోవ తం కోపం నివారేసిం. నాదాసిం వడ్డితూపరీతి తతో ఏకవారుప్పత్తితో ఉపరి ఉద్ధం వడ్డితుం న అదాసిం. ఇదం వుత్తం హోతి - కోపే ఉప్పన్నమత్తే ఏవ “నను త్వం, బోధిపరిబ్బాజక, సబ్బపారమియో పూరేత్వా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం పటివిజ్ఞితుకామో, తస్య తే కిమిదం సీలమత్తేపి ఉపక్ఖలనం, తయిదం గున్నం ఖురమత్తోదకే ఓసీదన్తస్స మహాసముద్ధస్స పరతీరం గణ్ఠితుకామతా వియ హోతీ”తి అత్తానం పరిభాసిత్వా పటిసజ్ఞానబలేన తస్మిం ఏవ ఖణే కోపం నిగ్గహేత్వా పున ఉప్పజ్జనవసేనస్స వడ్డితుం న అదాసిన్తి. తేనేవాహ “యది నం బ్రాహ్మణి”ని ఆది.

తస్సత్తో - తం పరిబ్బాజికం బ్రాహ్మణిం సో రాజా వా అజ్ఞో వా కోచి తిణ్ఠాయపి నిసితాయ సత్తియా కోట్టేయ్య, ఖణ్ణాఖణ్ణికం యది చిన్దేయ్య, ఏవం సన్తేపి సీలం అత్తనో సీలపారమిం నేవ భిన్దేయ్యం. కస్మా? బోధియా ఏవ కారణా, సబ్బత్త అఖణ్ణితీసీలేనేవ సక్కా సమ్మాసమ్పాధిం పాపుణీతుం, న ఇతరేనాతి.

౩౬. న మే సా బ్రాహ్మణీ దేస్సాతి సా బ్రాహ్మణీ జాతియా గోత్తేన కులప్పదేసేన ఆచారసమ్మత్తియా చిరపరిచయేన పబ్బజ్ఞాదిగుణసమ్మత్తియా చాతి సబ్బప్పకారేన న మే దేస్సా న అప్పియా, ఏతిస్సా మమ అప్పియభావో కోచి నత్తి. నపి మే బలం న విజ్ఞతీతి మయ్హమ్మి బలం న న విజ్ఞతి, అత్తి ఏవ. అహం నాగబలో ధామసమ్మన్నో, ఇచ్చమానో సహసా వుట్టహీత్వా తం ఆకడ్డన్తే పురిసే నిపోధేత్వా తం గహీత్వా యధిచ్చితట్టానం గన్తుం సమత్తోతి దస్సేతి. సబ్బజ్ఞాతం పియం మయ్హన్తి తతో పరిబ్బాజికతో సతగుణేన సహస్సగుణేన సతసహస్సగుణేన సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమేవ మయ్హం పియం. తస్మా సీలానురక్తిస్సన్తి తేన కారణేన సీలమేవ అనురక్తిస్సం.

అథ సో రాజా ఉయ్యానే పపణ్చం అకత్వావ సీఘతరం గన్త్వా తం పరిబ్బాజికం పక్కిసాపేత్వా మహన్తేన యసేన నిమన్తేసి. సా యసస్స అగుణం పబ్బజ్ఞాయ గుణం అత్తనో బోధిసత్తస్స చ మహన్తం భోగక్ఖన్తం పహాయ సంవేగేన పబ్బజితభావణ్చ కథేసి. రాజా కేనచి పరియాయేన తస్సా మనం అలభన్తో చిన్తేసి - “అయం పరిబ్బాజికా సీలవతీ కల్యాణధమ్మా, సోపి పరిబ్బాజకో ఇమాయ ఆకడ్డిత్వా నీయమానాయ న కిణ్చి విప్పకారం దస్సేసి, సబ్బత్త నిరపేక్షచిత్తో, న ఖో పన మేతం పతిరూపం, యం ఏవరూపేసు గుణవన్తేసు విప్పకారో, యంనూనాహం ఇమం పరిబ్బాజికం గహీత్వా ఉయ్యానం గన్త్వా ఇమం, తణ్చ పరిబ్బాజికం ఖమాపేయ్య”న్తి? ఏవం పన చిన్తేత్వా “పరిబ్బాజికం ఉయ్యానం ఆనేథా”తి పురిసే ఆణాపేత్వా సయం పరమతరం గన్త్వా బోధిసత్తం ఉపసంక్రమిత్వా పుచ్చి - “భో పబ్బజిత, కిం మయా తాయ పరిబ్బాజికాయ నీయమానాయ కోపో తే ఉప్పజ్జిత్థా”తి. మహాసత్తో ఆహ -

“ఉప్పజ్జి మే న ముచ్చిత్థ, న మే ముచ్చిత్థ జీవతో;

రజంవ విపులా వుట్టి, ఖిప్పమేవ నివారయి”న్తి. (జా. ౧.౧౦.౨౨);

తం సుత్వా రాజా “కిం ను ఖో ఏస కోపమేవ సన్ధాయ వదతి, ఉదాహు అజ్ఞం కిణ్చి సిప్పాదిక”న్తి చిన్తేత్వా పున పుచ్చి -

“కిం తే ఉప్పజ్జి నో ముచ్చి, కిం తే నో ముచ్చి జీవతో;

రజంవ విపులా వుట్టి, కతమం తం నివారయి”తి. (జా. ౧.౧౦.౨౩);

తత్త ఉప్పజ్జీతి ఏకవారం ఉప్పజ్జి, న పున ఉప్పజ్జి. న ముచ్చిత్థాతి కాయవచీవికారుప్పాదనవసేన పన న ముచ్చిత్థ, న నం బహి పవత్తితుం విస్సజ్జేసిన్తి అత్తో. రజంవ విపులా వుట్టితి యథా నామ గిమ్మానం పచ్చిమే మాసే ఉప్పన్నం రజం విపులా అకాలవుట్టిధారా రానసో నివారేతి, ఏవం తం వూపసమేన్తో నివారయి, నివారేసిన్తి అత్తో.

అథస్స మహాపురిసో నానప్పకారేన కోధే ఆదీనవం పకాసేన్తో -

“యమ్మి జాతే న పస్సతి, అజాతే సాధు పస్సతి;

సో మే ఉప్పజ్జి నో ముచ్చి, కోధో దుమ్మేధగోచరో.

“యేన జాతేన నన్దన్తి, అమిత్రా దుక్ఖమేసిన్తో;

సో మే ఉప్పజ్జి నో ముచ్చి, కోధో దుమ్మేధగోచరో.

“యస్మిన్ శ్చ జాయమానమ్హి, సదత్తం నావబుజ్జతి;
సో మే ఉప్పజ్జి నో ముచ్చి, కోధో దుమ్మేధగోచరో.

“యేనాభిభూతో కుసలం జహాతి, పరక్కరే విపులశ్చాపి అత్తం;
స భీమసేనో బలవా పమద్ధీ, కోధో మహారాజా న మే అముచ్చథ.

“కట్టస్మిం మన్థమానస్మిం, పావకో నామ జాయతి;
తమేవ కట్టం డహతి, యస్మా నో జాయతే గిని.

“ఏవం మన్థస్స పోసస్స, బాలస్స అవిజానతో;
సారమ్భా జాయతే కోధో, సపి తేనేవ డయ్యతి.

“అగ్గీవ తిణకట్టస్మిం, కోధో యస్స పవడ్డతి;
నిహీయతి తస్స యసో, కాళపక్ఖేవ చన్దిమా.

“అనిన్దో ధూమకేతూవ, కోధో యస్సూపసమ్మతి;
ఆపూరతి తస్స యసో, సుక్కపక్ఖేవ చన్దిమా”తి. (జా. ౧.౧౦.౨౪-౬౧) -

ఇమాహి గాథాహి ధమ్మం దేసేసి.

తత్త న పస్సతీతి అత్తత్తమ్మి న పస్సతి, పగేవ పరత్తం. సాధు పస్సతీతి అత్తత్తం పరత్తం ఉభయత్తశ్చ సమ్మదేవ పస్సతి. దుమ్మేధగోచరోతి నిప్పజ్ఞానం విసయభూతో, నిప్పజ్ఞో వా గోచరో ఆహారో ఇన్ధనం ఏతస్సాతి దుమ్మేధగోచరో. దుక్ఖమేసినోతి దుక్ఖం ఇచ్చన్తా. సదత్తన్తి అత్తనో అత్తం వుడ్డిం. పరక్కరేతి అపనేయ్య విసాసేయ్య. సభీమసేనోతి సో భీమాయ భయజననియా మహతియా కిలేససేనాయ సమన్నాగతో. పమద్ధీతి బలవభావేన సత్తే పమద్ధనసీలో. న మే అముచ్చథాతి మమ సన్తికా మోక్షం న లభి, అబ్బన్తరే ఏవ దమితో, నిబ్బిసేవనో కతోతి అత్థో. ఖీరం వియ వా ముహుత్తం దధిభావేన చిత్తేన పతిట్టహిత్థాతిపి అత్థో.

మన్థమానస్మిన్తి అరణిసహితే మధియమానే. “మధమానస్మి”న్తిపి పాఠో. యస్మాతి యతో కట్టా . గినితి అగ్గి. బాలస్స అవిజానతోతి బాలస్స అజానన్తస్స. సారమ్భా జాయతేతి కరణత్తరియకరణలక్ఖణా సారమ్భా అరణిమన్థనతో వియ పావకో కోధో జాయతే. సపి తేనేవాతి సోపి బాలో తేనేవ కోధేన కట్టం వియ అగ్గినా డయ్యతి. అనిన్దో ధూమకేతూవాతి అనిన్దనో అగ్గి వియ. తస్సాతి తస్స అధివాసనఖన్తియా సమన్నాగతస్స పుగ్గలస్స సుక్కపక్ఖే చన్దో వియ లద్ధో, యసో అపరాపరం ఆపూరతీతి.

రాజా మహాసత్తస్స ధమ్మకథం సుత్వా మహాపురిసం పరిబ్బాజికమ్మి రాజగేహతో ఆగతం ఖమాపేత్వా “తుమ్హే పబ్బజ్జాసుఖం అనుభవన్తా ఇదేవ ఉయ్యానే వసథ, అహం వో ధమ్మికం రక్ఖావరణగుత్తిం కరిస్సామి”తి వత్వా వన్దిత్వా పక్కామి. తే ఉభోపి తత్థేవ వసింసు. అపరభాగే పరిబ్బాజికా కాలమకాసి. బోధిసత్తో హిమవన్తం పవసిత్వా ఝానాభిజ్ఞాయో నిబ్బత్తేత్వా ఆయుపరియోసానే బ్రహ్మలోకపరాయనో అహోసి.

తదా పరిబ్యాజికా రాహులమాతా అహోసి, రాజా ఆనన్దత్థేరో, బోధిపరిబ్యాజకో లోకనాథో.

తస్య ఇధాపి యథారహం సేసపారమియో నిద్ధారేతబ్బా. తథా మహన్తం భోగక్ఖన్దం మహన్తాన్తా ఇతిపరివట్టం పహాయ మహాభినిక్ఖమనసదిసం గేహతో నిక్ఖమనం, తథా నిక్ఖమిత్వా పబ్బజితస్స బహుజనసమ్మతస్స సతో పరమప్పిచ్చతాయ కులేసు చ గణేసు చ అలగ్గతా, అచ్చన్తమేవ లాభసక్కారజిగుచ్చాయ పవివేకాభిరతి, అతిసయవతీ చ అభిసల్లేఖవుత్తి, తథారూపాయ సీలవతియా కల్యాణధమ్మాయ పరిబ్యాజికాయ అననుజ్ఞాతా అత్తనో పురతో బలక్కారేన పరామసియమానాయ సీలపారమిం ఆవజ్ఞేత్వా వికారానాపత్తి, కతాపరాధే చ తస్మిం రాజిని ఉపగతే హితచిత్తతం మేత్తచిత్తతం ఉపట్టపేత్వా దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికేహి సమనుసాసనన్తి ఏవమాదయో ఇథ మహాపురిసస్స గుణానుభావా విభావేతబ్బా. తేనేతం వుచ్చతి “ఏవం అచ్చరియా హేతే...పే... ధమ్మస్స అనుధమ్మతో”తి.

చూళబోధిచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౫. మహింసరాజచరియావణ్ణనా

౩౭. పశ్చామే మహింసో పవనచారకోతి మహావనచారీ వనమహింసో యదా హోమీతి యోజనా. పవడ్డకాయోతి వయసమ్మత్తియా అక్ఖపచ్చజ్ఞానాన్తా ధూలభావేన అభివడ్డకాయో. బలవాతి మహాబలో ధామసమ్మన్నో. మహన్నోతి విపులసరీరో. హత్తికలభప్పమాణో కిర తదా బోధిసత్తస్స కాయో హోతి. భీమదస్సనోతి మహాసరీరతాయ వనమహింసజాతితాయ చ సీలం అజానన్తానం భయం జననతో భయానకదస్సనో.

౩౮. పబ్భారేతి ఓలమ్మకసిలాకుచ్చియం. దకాసయేతి జలాసయసమ్మపే. హోతేత్థ తానన్తి ఏత్థ మహావనే యో కోచి పదేసో వనమహింసానం తిట్టనట్టానం హోతి. తహిం తహిన్తి తత్థ తత్థ.

౩౯. విచరన్తోతి విహారఫాసుకం వీమంసితుం విచరన్తో. తానం అద్దస భద్దకన్తి ఏవం విచరన్తో తస్మిం మహారణ్ణో భద్దకం మయ్ఠం ఫాసుకం రుక్ఖమూలట్టానం అద్దక్ఖిం. దిస్వా చ తం తానం ఉపగన్తాన్, తిట్టామి చ సయామి చ గోచరం గహేత్వా దివా తం రుక్ఖమూలట్టానం గన్త్యా తానసయనేహి వీతినామేమీతి దస్సేతి.

౪౦. తదా కిర బోధిసత్తో హిమవన్తప్పదేసే మహింసయోనియం నిబ్బత్తిత్వా వయప్పత్తో ధామసమ్మన్నో మహాసరీరో హత్తికలభప్పమాణో పబ్బతపాదపబ్బారగిరిదుగ్గవనఘటాదీసు విచరన్తో ఏకం ఫాసుకం మహారుక్ఖమూలం దిస్వా గోచరం గహేత్వా దివా తత్థ వసతి. అథేకో లోలమక్కటో రుక్ఖా ఓతరిత్వా మహాసత్తస్స పిట్టిం అభిరుహిత్వా ఉచ్చారపస్సావం కత్వా సిగ్గేసు గణ్ఠిత్వా ఓలమ్మన్తో నగ్గట్టే గహేత్వా దోలాయన్తో కీళి. బోధిసత్తో ఖన్తిమేత్తానుద్దయసమ్మదాయ తం తస్స అనాచారం న మనసాకాసి. మక్కటో పునప్పునం తథేవ కరోతి. తేన వుత్తం “అథేత్థ కపి మాగన్త్యా”తిఆది.

తత్థ కపి మాగన్త్యాతి కపి ఆగన్త్యా, మ-కారో పదసన్నికరో. పాపోతి లామకో. అనరియోతి అనయే ఇరియనేన అయే చ న ఇరియనేన అనరియో, నిహినాచారోతి అత్తో. లహూతి లోలో. ఖన్ఠేతి ఖన్దప్పదేసే. ముత్తేతీతి పస్సావం కరోతి. ఓహదేతీతి కరీసం ఓస్సజ్జతి. తన్తి తం మం, తదా మహింసభూతం మం.

౪౧. సకీర్ణి దివసాని ఏకదివసాన్ని దూసేతి మం సబ్బకాలమ్మి. తేనాహ “దూసేతి మం సబ్బకాల”ని. న కేవలశ్చ దుతియతతియచతుర్థదివసమత్తం, అథ ఖో సబ్బకాలమ్మి మం పస్సావాదీహి దూసేతి. యదా యదా ముత్తాదీని కాతుకామో, తదా తదా మయ్హమేవ ఉపరి కరోతీతి దస్సేతి. ఉపద్దుతోతి బాధితో, తేన సిగ్గేసు ఓలమ్మనాదినా ముత్తాదిఅసుచిమక్ఖణేన తస్స చ అపహరణత్తం అనేకవారం సిగ్గకోటిహి వాలగ్గేన చ అనేకవారం కద్దమపంసుమిస్సకం ఉదకం సిశ్చత్వా ధోవనేన చ నిప్పీళితో హోమీతి అత్తో.

౪౨. యక్ఖోతి తస్మిం రుక్ఖే అధివత్థా దేవతా. మం ఇదమబ్రవీతి రుక్ఖక్ఖన్దే రత్వా “మహింసరాజ, కస్మా ఇమస్స దుట్టమక్కటస్స అవమానం సహాసీ”తి ఇమమత్తం పకాసేన్తో నాసేహితం ఛవం పాపం , సిగ్గేహి చ ఖురేహి చాతి ఇదం వచనం మం అభాసి.

౪౩. ఏవం వుత్తే తదా యక్ఖోతి తదా తస్మిం కాలే తస్మిం యక్ఖే ఏవం వుత్తే సతి. అహం తం ఇదమబ్రవీతి అహం తం యక్ఖం ఇదం ఇదాని వక్ఖమానం అబ్రవిం అభాసిం. కుణపేనాతి కిలేసాసుచిపగ్గరణేన సుచిజాతికానం సాధూనం పరమజిగుచ్చనీయతాయ అతిదుగ్గన్దవాయనేన చ కుణపసదిసతాయ కుణపేన. పాపేనాతి పాణాతిపాతపాపేన. అనరియేనాతి అనరియానం అసాధూనం మాగవికనేసాదాదీనం హీనపురిసానం ధమ్మత్తా అనరియేన, కిం కేన కారణేన, త్వం దేవతే మం మక్ఖేసి, అయుత్తం తయా వుత్తం మం పాపే నియోజేన్తియాతి దస్సేతి.

౪౪. ఇదాని తస్మిం పాపధమ్మే ఆదీనవం పకాసేన్తో “యదిహ”నిఆదిమాహ. తస్సన్తో - భద్దే దేవతే, అహం తస్స యది కుజ్జేయ్యం, తతోపి లామకతరో భవేయ్యం. యేన హి అధమ్మచరణేన సో బాలమక్కటో నిహీనో నామ జాతో, సచే పనాహం తతోపి బలవతరం పాపధమ్మం చరేయ్యం, నను తేన తతో పాపతరో భవేయ్యం, అట్టానశ్చోతం యదిహం ఇథలోకపరలోకం తదుత్తరి చ జానిత్వా రితో ఏకన్తేనేవ పరహితాయ పటిపన్నో ఏవరూపం పాపధమ్మం చరేయ్యన్తి. కిశ్చా భియ్యో - సీలశ్చ మే పభిజ్జేయ్యాతి అహశ్చోవ ఖో పన ఏవరూపం పాపం కరేయ్యం, మయ్హం సీలపారమీ ఖణ్ణితా సియా. విజ్ఞా చ గరహీయ్య మన్తి పణ్ణితా చ దేవమనుస్సా మం గరహీయ్యం “పస్సథ, భో, అయం బోధిసత్తో బోధిపరియేసనం చరమానో ఏవరూపం పాపం అకాసీ”తి.

౪౫. హీళితా జీవితా వాపీతి వా-సద్దో అవధారణే. ఏవం విజ్ఞాహి హీళితా గరహితా జీవితాపి పరిసుద్ధేన పరిసుద్ధసీలేన హుత్వా మతం వా మరణమేవ వరం ఉత్తమం సేయ్యో. క్యాహం జీవితహీతుపి , కాహామి పరహీతనన్తి ఏవం జానన్తో చ అహం మయ్హం జీవితనిమిత్తమ్మి పరసత్తవిహింసనం కిం కాహామి కిం కరిస్సామి, ఏతస్స కరణే కారణం నత్థీతి అత్తో.

అయం పన అశ్శోపి మం వియ మజ్జామానో ఏవం అనాచారం కరిస్సతి, తతో యేసం చణ్ణమహింసానం ఏవం కరిస్సతి, తే ఏవ ఏతం వధిస్సన్తి, సా ఏతస్స అశ్శోహి మారణా మయ్హం దుక్ఖతో చ పాణాతిపాతతో చ ముత్తి భవిస్సతీతి ఆహ. తేన వుత్తం -

౪౬. “మమేవాయం మజ్జామానో, అశ్శోపేవం కరిస్సతి;

తేవ తస్స వధిస్సన్తి, సా మే ముత్తి భవిస్సతీ”తి.

తత్త మమేవాయన్తి మం వియ అయం. అశ్శోపీతి అశ్శోసమ్మి. సేసం వుత్తత్తమేవ.

౪౭. హీనమజ్ఞమఉక్కుట్టేతి హీనే చ మజ్ఞమే చ ఉక్కుట్టే చ నిమిత్తభూతే. సహంతో అవమానితన్ని విభాగం అకత్వా తేహి పవత్తితం అవమానం పరిభవం సహంతో ఖమంతో. ఏవం లభతి సప్పజ్ఞోతి ఏవం హీనాదీసు విభాగం అకత్వా ఖన్తిమేత్తానుద్దయం ఉపట్టపేత్వా తదపరాధం సహంతో సీలాదిపారమియో బ్రూహేత్వా మనసా యథాపత్తితం యధిచ్ఛితం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం లభతి పటివిజ్ఞతి, తస్స తం న దూరేతి.

ఏవం మహాసత్తో అత్తనో అజ్ఞాసయం పకాసేంతో దేవతాయ ధమ్మం దేసేసి. సో కతిపాహచ్చయేన అజ్ఞాత్త గతో. అజ్ఞో చణ్డమహింసో నివాసఫాసుతాయ తం రానం గత్వా అట్టాసి. దుట్టమక్కుట్టో “సో ఏవ అయ”న్తి సజ్ఞాయ తస్స పిట్టిం అభిరుహిత్వా తథేవ అనాచారం అకాసి. అథ నం సో విధునంతో భూమియం పాతేత్వా సిద్ధేన హదయే విజ్ఞిత్వా పాదేహి మద్దిత్వా సజ్ఞాచ్ఛేసి.

తదా సీలవా మహింసరాజా లోకనాథో.

తస్స ఇథాపి హేట్టా వుత్తనయేనేవ యథారహం సేసపారమియో నిద్ధారేతబ్బా. తథా హత్థినాగ- (చరియా. ౨.౧ ఆదయో) భూరిదత్త- (చరియా. ౨.౧౧ ఆదయో) చమ్పేయ్యనాగరాజ- (చరియా. ౨.౨౦ ఆదయో) చరియాసు వియ ఇథ మహాసత్తస్స గుణానుభావా వేదితబ్బా.

మహింసరాజచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౬. రురుమిగరాజచరియావణ్ణనా

౪౮. ఛట్టే సుతత్తకనకసన్నిభోతి యథా సుట్టు అపగతసబ్బకాళకో హోతి, ఏవం అగ్గిమ్మి పక్ఖపిత్వా సుతత్తకనకసన్నిభో. మిగరాజా రురు నామాతి జాతిసిద్ధేన నామేన రురు నామ మిగరాజా, జాతితో రురు, మిగానజ్ఞా రాజాతి అత్తో. పరమసీలసమాహితోతి ఉత్తమసీలసమాహితో, విసుద్ధసీలో చేవ సమాహితచిత్తో చ, విసుద్ధసీలే వా సమ్మా ఆహితచిత్తోతి ఏవమేత్త అత్తో వేదితబ్బో.

తదా బోధిసత్తో రురుమిగయోనియం నిబ్బత్తి. తస్స సరీరచ్చవి సుట్టు తాపేత్వా మజ్జితకజ్జానపట్టవణ్ణో అహోసి, హత్థపాదా లాఖారసపరికమ్మకతా వియ, నజ్గట్టం చమరీనజ్గట్టం వియ, సిజ్ఞాని రజతదామవణ్ణాని అక్ఖీని సుమజ్జితమణిగుళికా వియ, ముఖం ఓదహిత్వా రపితరత్తకమ్బులగేణ్ణుకా వియ. సో జనసంసగ్గం పహాయ వివేకవాసం వసీతుకామో పరివారం ఛడ్డేత్వా ఏకకోవ గజ్ఞానివత్తనే రమణీయే సాలమిస్సకే సుపుప్పితపవనే వసతి. తేన వుత్తం -

౪౯. “రమ్మే పదేసే రమణీయే, వివిత్తే అమనుస్సకే;

తత్త వాసం ఉపగజ్ఞిం, గజ్ఞాకూలే మనోరమే”తి.

తత్త రమ్మే పదేసేతి ముత్తాతలసదిసవాలుకాచుణ్ణపణ్ణరేహి భూమిభాగేహి సినిద్ధహరితతిణసజ్ఞారితేహి వనత్తలేహి చిత్తత్తరణేహి వియ నానావణ్ణవిచిత్తేహి సీలాతలేహి మణిక్ఖన్ధనిమ్మలసలిలేహి జలాసయేహి చ సమన్నాగతత్తా యేభుయ్యేన చ ఇన్దగోపకవణ్ణాయ రత్తాయ సుఖసమ్మస్సాయ తిణజాతియా సజ్ఞాన్నత్తా రమ్మే అరజ్జాప్పదేసే. రమ్మణీయేతి

పుష్పఫలపల్లవాలజ్వలతవిపులసాఖావినద్దేహి నానావిధదిజగణాపకూజితేహి వివిధతరులతావనవిరాజితేహి యేభుయ్యేన
అమ్బుసాలవనసణ్డమణ్డతేహి వనగహనేహి ఉపసోభితత్తా తత్త పవిత్రస్స జనస్స రతిజననట్టేన రమణీయే. వుత్తమ్మి చేతం
రురుమిగరాజజాతకే -

“ఏతస్మిం వనసణ్డస్మిం, అమ్బా సాలా చ పుష్పితా;

ఇన్దగోపకసన్ధాన్తో, ఏత్తేసో తిట్టతే మిగో”తి. (జా. ౧.౧౩.౧౧౯);

వివిత్తేతి జనవాసవిరహేన సుఖో. **అమనుస్సకేతి** సన్ధారణమనుస్సానమ్మి తత్త అభావేన మనుస్సరహితే .
మనోరమేతి యథావుత్తగుణసమ్మత్తియా విసేసతో పవివేకకామానం మనో రమేతీతి మనోరమే.

౨౦. **అథ ఉపరిగజ్ఞాయాతి** ఏత్త **అథాతి** అధికారే నిపాతో, తేన మయి తత్త తథా వసన్తే ఇదం అధికారస్తరం ఉప్పన్నన్తి
దీపేతి. **ఉపరిగజ్ఞాయాతి** గజ్ఞాయ నదియా ఉపరిసోతే. **ధనికేహి** పరిపీళితోతి ఇణం గోహత్వా తం దాతుం అసక్కోన్తో
ఇణాయికేహి చోదియమానో.

ఏకో కిర బారాణసీసేట్టి అత్తనో పుత్తం “అయం సిప్పం ఉగ్గణ్ణన్తో కిలమిస్సతీ”తి కిళ్ళో సిప్పం న ఉగ్గణ్ణాపేసి.
గీతవాదితనచ్చఖాదనభోజనతో ఉద్ధం న కిళ్ళో అణ్ణాసి. తం వయప్పత్తం పతిరూపేన దారేన సంయోజేత్వా ధనం
నియ్యాతేత్వా మాతాపితరో కాలమకంసు. సో తేసం అచ్చయేన ఇత్తిధుత్తసురాధుత్తాదిపరిపుతో నానాబ్యసనముఖేహి
సబ్బం ధనం విద్ధంసేత్వా తత్త తత్త ఇణం ఆదాయ తమ్మి దాతుం అసక్కోన్తో ధనికేహి చోదియమానో “కిం మయ్యం జీవితేన,
తేనేవమ్మి అత్తభావేన అణ్ణో వియి జాతో, మరణం మే సేయ్యో”తి చిన్తేత్వా ఇణాయికే ఆహ - “తుమ్హాకం ఇణపణ్ణాని గోహత్వా
ఆగచ్చధ, గజ్ఞాతీరే మే నిహితం కులసన్తకం ధనం అత్తి, తం వో దస్సామీ”తి. తే తేన సద్ధిం అగమంసు. సో “ఇథ ధనం, ఏత్త
ధన”న్తి నిధిట్టానం ఆచిక్ఖన్తో వియి “ఏవం మే ఇణమోక్ఖో భవిస్సతీ”తి పలాయిత్యా గజ్ఞాయం పతి. సో చణ్డసోతేన వుయ్యన్తో
కారుణ్ణరవం రవి. తేన పుత్తం “అథ ఉపరిగజ్ఞాయా”తిఆది.

తత్త జీవామి వా మరామి వాతి ఇమస్మిం గజ్ఞాసోతే పతితో జీవామి వా మరామి వా, జీవితం వా మే ఏత్త హోతు
మరణం వా, ఉభయథాపి ఇణాయికపీళా న హోతీతి అధిష్ఠాయో.

౨౧. **మజ్ఞే గజ్ఞాయ గచ్చతీతి** సో పురిసో రత్తిన్దివం గజ్ఞాయ వుయ్యమానో జీవితపేమస్స విజ్ఞమానత్తా మరణం అప్పత్తో
మరణభయతజ్ఞితో హుత్వా కరుణం రవం రవన్తో గజ్ఞాయ మజ్ఞే మహోదకేన గచ్చతి.

౨౨. **అథ మహాపురిసో** అడ్డరత్తసమయే తస్స తం కరుణం పరిదేవన్తస్స పరిదేవితసద్ధం సుత్వా “మనుస్ససద్ధో
సూయతి, మా మయి ఇథ ధరన్తే మరతు, జీవితమస్స దస్సామీ”తి చిన్తేత్వా సయనగుమ్మా వుట్టాయ నదీతీరం గన్త్వా
“అమ్మో పురిస, మా భాయి, జీవితం తే దస్సామీ”తి వత్వా అస్సాసేత్వా సోతం చిన్తన్తో గన్త్వా తం పిట్టియం ఆరోపేత్వా తీరం
పాపేత్వా అత్తనో వసనట్టానం నేత్వా పరిస్సమం వినోదేత్వా ఫలాఫలాని దత్వా ద్వీపాతీహచ్చయేన తం ఆహ - “అమ్మో
పురిస , అహం తం బారాణసిగామిమగ్గం పాపేస్సామి, త్వం ‘అసుకట్టానే నామ కన్ఛనమిగో వసతీ’తి మా కస్సచి
ఆరోచేహి”తి. సో “సాధు, సామీ”తి సమ్మటిచ్చి. మహాసత్తో తం అత్తనో పిట్టిం ఆరోపేత్వా బారాణసిమగ్గే ఓతారేత్వా నివత్తి.
తేన పుత్తం - “తస్సాహం సద్ధం సుత్వాన, కరుణం పరిదేవతో”తిఆది.

తథా కోసి త్వం నరోతి త్వం కో మనుస్సో అసి, కుతో ఇథ వుయ్ఘమానో ఆగతోసీతి అత్తో.

౧౩. అత్తనో కరణన్తి అత్తనో కిరియం. ధనికేహి భీతోతి ఇణాయికేహి ఉబ్బిగ్గో. తసితోతి ఉత్తస్సో.

౧౪. తస్స కత్వాన కారుణ్ణం, చజిత్వా మమ జీవితన్తి కారుణ్ణం కత్వా మహాకరుణాయ సముస్సాహితో మమ జీవితం తస్స పురిసస్స పరిచ్ఛజిత్వా. పవిసిత్వా నీహరిం తస్సాతి నదిం పవిసిత్వా సోతం చిన్దన్తో ఉజ్జకమేవ గత్వా మమ పిట్ఠం ఆరోపేత్వా తతో తం నీహరిం. తస్సాతి ఉపయోగత్తే సామివచనం. “తథా”తిపి పాళి, తథా నదియన్తి అత్తో. అన్ధకారమ్మి రత్తియాతి రత్తియా అన్ధకారసమయే, కాళపక్ఖరత్తియన్తి అత్తో.

౧౫. అస్సత్థికాలమణ్ణాయాతి పరిస్సమం అపనేత్వా ఫలాఫలాని దత్వా ద్వీహతీహచ్చయేన కిలమథస్స విగతకాలం జానిత్వా. ఏకం తం వరం యాచామీతి అహం తం ఏకం వరం యాచామి, మయ్ఘం ఏకం వరం దేహీతి అత్తో. కిం తం వరన్తి చే? ఆహ - మా మం కస్సచి పావదాతి “అసుకట్టానే సువణ్ణమిగో వసత్తి”తి కస్సచి రణ్ణో వా రాజమహామత్తస్స వా మం మా పావద.

అథ తస్మిం పురిసే బారాణసిం పవిట్టదివసేయేవ సో రాజా “అహం, దేవ, సువణ్ణవణ్ణం మిగం మయ్ఘం ధమ్మం దేసేంతం సుపినేన అద్దసం, అహణ్ణో సచ్చసుపినా, అద్ధా సో విజ్జతి, తస్మా కణ్ఠానమిగస్స ధమ్మం సోతుకామా లభిస్సామి చే జీవిస్సామి, నో చే మే జీవితం నత్తి”తి అగ్గమహేసియా వుత్తో తం అస్సాసేత్వా “సచే మనుస్సలోకే అత్తి, లభిస్ససీ”తి వత్వా బ్రాహ్మణో పక్కిసాపేత్వా “సువణ్ణమిగా నామ హోన్తి”తి పుచ్చిత్వా “ఆమ, దేవ, హోన్తి”తి సుత్వా సహస్సత్థవికం సువణ్ణచజ్జోటకే రపేత్వా తం హత్తిక్ఖన్దం ఆరోపేత్వా నగరే భేరిం చరాపేసి - “యో సువణ్ణమిగం ఆచిక్ఖిస్సతి, తస్స హత్తివా సద్ధిం ఇమం దస్సామీ”తి. తతో ఉత్తరిమ్మి దాతుకామో హుత్వా -

“తస్స గామవరం దమ్మి, నారియో చ అలజ్జతా;

యో మేతం మిగమక్ఖాతి, మిగానం మిగముత్తమ”న్తి. (జా. ౧.౧౩.౧౧౭) -

గాథం సువణ్ణపట్టే లిఖాపేత్వా సకలనగరే వాచాపేసి. అథ సో సేట్టిపుత్తో తం గాథం సుత్వా రాజపురిసానం సన్తికం గత్వా “రణ్ణో ఏవరూపం మిగం ఆచిక్ఖిస్సామి, మం రాజానం దస్సేథా”తి ఆహ. రాజపురిసా తం రణ్ణో సన్తికం నేత్వా తమత్తం ఆరోచేసుం. రాజా “సచ్చం, భో, అద్దసా”తి పుచ్చి. సో “సచ్చం, దేవ, మయా సద్ధిం ఆగచ్చతు, అహం తం దస్సేస్సామీ”తి ఆహ. రాజా తమేవ పురిసం మగ్గదేసకం కత్వా మహాన్తేన పరివారేన తం తానం గత్వా తేన మిత్తదుబ్బినా పురిసేన దస్సితం పదేసం ఆవుధహత్తే పురిసే సమన్తతోవ పరివారేత్వా “ఉక్కుట్ఠిం కరోథా”తి వత్వా సయం కతిపయేహి జనేహి సద్ధిం ఏకమన్తే అట్ఠాసి. సోపి పురిసో అవిదురే అట్ఠాసి. మహాసత్తో సద్ధం సుత్వా “మహతో బలకాయస్స సద్ధో, అద్ధా తమ్మా మే పురిసా భయేన ఉప్పన్నేన భవితబ్బ”న్తి ఇత్వా ఉట్ఠాయ సకలపరిసం ఓలోకేత్వా “రణ్ణో రితట్టానేయేవ మే సోత్తి భవిస్సత్తి”తి రాజాభిముఖో పాయాసి. రాజా తం ఆగచ్చన్తం దిస్వా “నాగబలో అవత్తరన్తో ఆగచ్ఛేయ్యా”తి సరం సన్నయ్ఘిత్వా “ఇమం మిగం సన్తాసేత్వా సచే పలాయతి, విజ్ఞిత్వా దుబ్బలం కత్వా గణ్ఠిస్సామీ”తి బోధిసత్తాభిముఖో అహోసి. మహాసత్తో -

“ఆగమేహి మహారాజ, మా మం విజ్ఞి రథేసభ;

కో ను తే ఇదమక్ఖాసి, ఏత్తేసో తిట్టతే మిగో”తి. (జా. ౧.౧౩.౧౨౧) -

గాధం అభాసి. రాజా తస్య మధురకథాయ బజ్జిత్యా సరం పటిసంహరిత్వా గారవేన అట్టాసి. మహాసత్తోపి రాజానం ఉపసంక్రమిత్వా మధురపటిసంహారం అకాసి. మహాజనోపి సబ్బాపుధాని అపనేత్వా ఆగన్త్వా రాజానం పరివారేసి. తేన వుత్తం

౨౬. “నగరం గన్త్వాన ఆచిక్ష్ణి, పుచ్చితో ధనహేతుకో;
రాజానం సో గహేత్వాన, ఉపగచ్ఛ మమన్తిక”న్తి.

తస్యతో - యో మిత్తదుబ్బీ పాపపురిసో జీవితం పరిచ్ఛజిత్వా తథా మయా పాణసంసయతో మోచితో బారాణసినగరం గన్త్వా అత్తనా లద్ధబ్బధననిమిత్తం రఞ్ఞో మం ఆచిక్ష్ణి, ఆచిక్ష్ణిత్వా సో రఞ్ఞో గాహపేతుం మగ్గదేసకో హుత్వా రాజానం గహేత్వా మమ సన్తికముపాగమీతి.

మహాసత్తో సువణ్ణకిక్కిణికం చాలేన్తో వియ మధురస్సరేన రాజానం పున పుచ్చి - “కో ను తే ఇదమక్ఖాసి, ఏత్థేసో తిట్టతే మిగో”తి. తస్మిం ఖణే సో పాపపురిసో ధోకం పటిక్కమిత్వా సోతపథే అట్టాసి . రాజా “ఇమినా మే త్వం దస్సితో”తి తం పురిసం నిద్దిసి. తతో బోధిసత్తో -

“సచ్చం కిరేవ మాహంసు, నరా ఏకచ్చియా ఇధ;
కట్టం నిప్లవితం సేయ్యో, న త్వేవేకచ్చియా నరో”తి. (జా. ౧.౧౩.౧౨౩) -

గాధమాహ. తం సుత్వా రాజా సంవేగజాతో -

“కిం ను రురు గరహసి మిగానం, కిం పక్ఖీనం కిం పన మానుసానం;
భయఞ్ఞో మం విన్దతినప్పరూపం, సుత్వాన తం మానుసిం భాసమాన”న్తి. (జా. ౧.౧౩.౧౨౪) -

గాధమాహ. తతో మహాపురిసో “మహారాజ, న మిగం న పక్ఖీం గరహామి, మనుస్సం పన గరహామీ”తి దస్సేన్తో -

“యముద్ధరిం వాహనే వుయ్యమానం, మహోదకే సలిలే సీఘసోతే;
తతోనిదానం భయమాగతం మమ, దుక్ఖో హవే రాజ అసబ్బి సజ్జమో”తి. (జా. ౧.౧౩.౧౨౫) -

ఆహ.

తత్థ నిప్లవితన్తి ఉద్ధరితం, ఏకచ్చియోతి ఏకచ్ఛో మిత్తదుబ్బీ పాపపురిసో ఉదకే పతన్తోపి ఉత్తారితో నత్వేవ సేయ్యో. కట్టఞ్ఞో నానప్పకారేన ఉపకారాయ సంవత్తతి, మిత్తదుబ్బీ పన వినాసాయ, తస్మా తతో కట్టమేవ వరతరన్తి. మిగానన్తి రురుమిగరాజ, మిగానం కిం అఞ్ఞాతరం గరహాసి, ఉదాహు పక్ఖీనం మనుస్సానన్తి పుచ్చతి. భయఞ్ఞో మం విన్దతినప్పరూపన్తి మహాంతం భయం మం పటిలభతి, అత్తనో సంతకం వియ కరోతీతి అత్తో.

వాహనేతి పతితపతితే వహితుం సమత్థే గజ్ఞావహే. మహోదకే సలిలేతి మహోదకీభూతే సలిలే. ఉభయేనాపి గజ్ఞావహస్స బహూదకతం దస్సేతి. తతో నిదానన్తి, మహారాజ, యో మయ్యం తయా దస్సితో పురిసో, ఏసో మయా గజ్ఞాయ

వుయ్యమానో అడ్డరత్తసమయే కరుణం పరిదేవన్తో తతో ఉత్తారితో, తతోనిదానం ఇదం మయ్యం భయమాగతం, అసప్పురిసేహి సమాగమో నామ దుష్టోతి.

తం సుత్వా రాజా తస్య కుజ్ఞిత్యా “ఏవం బహూపకారస్య నామ గుణం న జానాతి, దుష్టం ఉప్పాదేతి, విజ్ఞిత్యా నం జీవితక్లయం పాపేస్సామీ”తి సరం సన్నయ్యి. తేన వుత్తం -

౨౭. “యావతా కరణం సబ్బం, రజ్ఞో ఆరోచితం మయా;
రాజా సుత్వాన వచనం, ఉసుం తస్య పకప్పయి;
ఇదేవ ఘాతయిస్సామి, మిత్తదుబ్బిం అనరియ”న్తి.

తత్త యావతా కరణన్తి యం తస్య మయా కతం ఉపకారకరణం, తం సబ్బం. పకప్పయితి సన్నయ్యి. మిత్తదుబ్బిన్తి అత్తనో మిత్తేసు ఉపకారీసు దుబ్బనసీలం.

తతో మహాసత్తో “ఏస బాలో మం నిస్సాయ మా నస్సీ”తి చిన్తేత్వా “మహారాజ, వధో నామేస బాలస్య వా పణ్ణితస్య వా న సాధూహి పసంసితో, అజ్ఞాదత్థు గరహితో ఏవ, తస్మా మా ఇమం ఘాతేహి, అయం యథారుచి గచ్ఛతు, యజ్ఞోవ తస్య ‘దస్సామీ’తి తయా పటిజ్ఞాతం, తమ్పి అహాపేత్వావ దేహీ”తి ఆహ. “అహాన్త తే యం ఇచ్చితం, తం కరిస్సామి, అత్తానం తుయ్యం దమ్మీ”తి ఆహ. తేన వుత్తం -

౨౮. “తమహం అనురక్ఖన్తో, నిమ్మినిం మమ అత్తనా;
తిట్టతేసో మహారాజ, కామకారో భవామి తే”తి.

తత్త నిమ్మినిన్తి తం మిత్తదుబ్బిం పాపపుగ్గలం అనురక్ఖన్తో మమ అత్తనో అత్తభావేన తం పరివత్తేసిం , అత్తానం రజ్ఞో నియ్యాతేత్వా రాజహత్థతో పత్తం తస్య మరణం నివారేసిన్తి అత్థో. తిట్టతేసోతిఆది వినిమయాకారదస్సనం .

౨౯. ఇదాని యదత్తం సో అత్తవినిమయో కతో, తం దస్సేతుం ఓసానగాధమాహ. తస్సత్తో - తదా మం నిస్సాయ తం మిత్తదుబ్బిం పురిసం తస్మిం రజ్ఞో జీవితా వోరోపేతుకామే అహం అత్తానం రజ్ఞో పరిచ్చజన్తో మమ సీలమేవ అనురక్ఖం, జీవితం పస నారక్ఖం. యం పనాహమేవ అత్తనో జీవితనిరపేక్షం సీలవా ఆసిం, తం సమ్మాసమ్పాధియా ఏవ కారణాతి.

అథ రాజా బోధిసత్తేన అత్తనో జీవితం పరిచ్చజిత్వా తస్య పురిసస్య మరణే నివారేన్తే తుట్టమానసో “గచ్ఛ, భో, మిగరాజస్య అనుగ్గహేన మమ హత్థతో మరణా ముత్తో”తి వత్వా యథాపటిజ్ఞాయ తస్స ధనం దాపేసి. మహాసత్తస్య యథారుచియావ అనుజానిత్వా తం నగరం నేత్వా నగరజ్ఞా బోధిసత్తస్య అలజ్ఞారాపేత్వా దేవియా ధమ్మం దేసాపేసి. మహాసత్తో దేవిం ఆదిం కత్వా రజ్ఞో చ రాజపరిసాయ చ మధురాయ మనుస్సభాసాయ ధమ్మం దేసేత్వా రాజానం దసహి రాజధమ్మేహి ఓవదిత్వా మహాజనం అనుసాసిత్వా అరజ్ఞం పవిసిత్వా మిగగణపరిపుతో వాసం కప్పేసి. రాజాపి మహాసత్తస్య ఓవాదే రత్వా సబ్బసత్తానం అభయం దత్వా దానాదీని పుజ్ఞాని కత్వా సుగతిపరాయనో అహోసి.

తదా సేటిపుత్తో దేవదత్తో అహోసి, రాజా ఆనన్దో, రురుమిగరాజా లోకనాథో.

తస్య ఇధాపి హేటా వుత్తనయేనేవ యథారహం సేసపారమియో నిర్ధారేతబ్బా. తథా ఇధాపి పవివేకారామతాయ జనసంసగ్గం అనిచ్ఛతో యూథం పహాయ ఏకకవిహరో, అడ్డరత్తసమయే నదియా వుయ్యమానస్స కరుణం పరిదేవంతస్స పురిసస్స అట్టస్సరం సుత్వా సయితట్టానతో వుట్టాయ నదీతీరం గన్తా మహాగజ్ఞాయ మహతి ఉదకోఘే వత్తమానే అత్తనో జీవితం పరిచ్ఛజిత్వా ఓతరిత్వా సోతం పచ్చిన్దిత్వా తం పురిసం అత్తనో పిట్టియం ఆరోపేత్వా తీరం పాపేత్వా సమస్సాసేత్వా ఫలాఫలాదీని దత్వా పరిస్సమవినోదనం, పున తం అత్తనో పిట్టిం ఆరోపేత్వా అరణ్ణతో నీహరిత్వా మహామగ్గే ఓతారణం, సరం సన్నయ్యిత్వా విజ్ఞిస్సామీతి అభిముఖే రితస్స రణ్ణో నిబ్బయేన హుత్వా పటిముఖమేవ గన్తా పరమతరం మనుస్సభాసాయ ఆలపిత్వా మధురపటిసన్ధారకరణం, మిత్తదుబ్బీ పాపపురిసం హన్తుకామం రాజానం ధమ్మకథం కత్వా పునపి అత్తనో జీవితం పరిచ్ఛజిత్వా మరణతో పమోచనం, తస్స చ రణ్ణో యథాపటిజ్ఞం ధనదాపనం, రణ్ణా అత్తనో వరే దీయమానే తేన సబ్బసత్తానం అభయదాపనం, రాజానన్తా దేవిజ్ఞా పముఖం కత్వా మహాజనస్స ధమ్మం దేసేత్వా దానాదీసు పుణ్ణోసు తేసం పతిట్టాపనం, లద్ధాభయానం మిగానం ఓవాదం దత్వా మనుస్సానం సస్సఖాదనతో నివారణం, పణ్ణసణ్ణాయ చ తస్స యావజ్జకాలా ధావరకరణన్తి ఏవమాదయో మహాసత్తస్స గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

రురుమిగరాజచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౭. మాతజ్ఞచరియావణ్ణనా

౬౦. సత్తమే జటిలోతి జటావన్తో, జటాబన్ధకేసోతి అత్తో. ఉగ్గతాపనేతి మనచ్ఛట్టానం ఇన్ద్రియానం తాపనతో నిగ్గణ్ణనతో తపసజ్ఞాతం ఉగ్గతాపనం ఏతస్సాతి ఉగ్గతాపనో, ఘోరతపో పరమధిత్తియోతి అత్తో. అథ వా నానప్పకారే దిట్టధమ్మికాదిభేదే అనత్తే ఉగ్గిరణతో బహి ఛడ్డాపనతో ఘోరభీమభయానకట్టేన వా “ఉగ్గా”తి లద్ధనామే కిలేసే వీరియాతపేన సన్తాపనతో ఉగ్గే తాపేతి ఉగ్గతాపనో. మాతజ్ఞో నామ నామేనాతి నామేన మాతజ్ఞో నామ. మాతజ్ఞకులే నిబ్బత్తియా జాతియా ఆగతం హిస్స ఏతం నామం. సీలవాతి సీలసమ్పన్నో సుపరిసుద్ధసీలో. సుసమాహితోతి ఉపచారప్పనాసమాధీహి సుట్టు సమాహితో, ఝూనసమాపత్తిలాభీతి అత్తో.

తదా హి బోధిసత్తో చణ్ణాలయోనియం నిబ్బత్తిత్వా రూపేన దుద్దసికో బహినగరే చణ్ణాలగామే వసతి. “మాతజ్ఞపణ్ణితో”తి పకాసనామో. అధేకదివసం తస్మిం నగరే నక్ఖత్తే ఘోసితే యేభుయ్యేన నాగరా నక్ఖత్తం కీళన్తి. అజ్ఞాతరాపి బ్రాహ్మణమహాసాలకజ్ఞా సోళసపన్నరసవస్సుద్దేసికా దేవకజ్ఞా వియ రూపేన దస్సనీయా పాసాదికా “అత్తనో విభవానురూపం నక్ఖత్తం కీళిస్సామీ”తి పహూతఖజ్జభోజ్జాదీని సకటేసు ఆరోపేత్వా సబ్బసేతం వళవారధమారుయ్య మహతా పరివారేన ఉయ్యానభూమిం గచ్ఛతి. దిట్టమజ్జలికా నామేసా, సా కిర దుస్సణ్ణితం రూపం “అవమజ్జల”న్తి తం దట్టుం న ఇచ్ఛతి, తేనస్సా “దిట్టమజ్జలికా”త్వేవ సమజ్ఞా ఉదపాది.

తదా బోధిసత్తో కాలస్సేవ ఉట్టాయ పటపిలోతికం నివాసేత్వా జజ్జరితముఖభాగం వేణుదణ్ణం గహేత్వా భాజనహత్థో నగరం పవిసతి మనుస్సే దిస్వా దూరతోవ తేసం దూరీకరణత్థం తేన వేణుదణ్ణేన సజ్ఞం కరోన్తో. అథ దిట్టమజ్జలికా “ఉస్సరథ ఉస్సరథా”తి ఉస్సారణం కరోన్తేహి అత్తనో పురిసేహి నీయమానా నగరద్వారమజ్ఞే మాతజ్ఞం దిస్వా “కో ఏసో”తి ఆహ. “అయ్యే, మాతజ్ఞచణ్ణాలో”తి చ వుత్తే “ఈదిసం దిస్వా గతానం కుతో వుడ్డీ”తి యానం నివత్తాపేసి. మనుస్సా “యం మయం

ఉయ్యానం గన్తా బహుం ఖజ్జభోజ్జాదిం లభేయ్యామ, తస్స నో మాతగ్గేన అన్తరాయో కతో"తి కుపితా "గణ్ఠాధ, చణ్ఠాల"ని లోడ్ధూహి పహరిత్వా విసణ్ఠీభూతం పాతేత్వా అగమంసు.

సో న చిరేనేవ సతిం పటిలభిత్వా వుట్టాయ మనుస్సే పుచ్చి - "కిం, అయ్యా, ద్వారం నామ సబ్బసాధారణం, ఉదాహు బ్రాహ్మణానం ఏవ కత"ని? "సబ్బేసం సాధారణ"ని. "ఏవం సబ్బసాధారణద్వారే ఏకమన్తం అపక్కమన్తం మం దిట్టమగ్గలికాయ మనుస్సా ఇమం అనయబ్యసనం పాపేసు"ని రథికాయ మనుస్సానం ఆరోచేత్వా "హన్డాహం ఇమిస్సా మానం భిన్దిస్సామీ"తి తస్సా నివేసనద్వారం గన్తా "అహం దిట్టమగ్గలికం అలద్ధా న వుట్టహిస్సామీ"తి నిపజ్జి. దిట్టమగ్గలికాయ పితా "ఘరద్వారే మాతగ్గో నిపన్నో"తి సుత్వా "తస్స కాకణికం దేధ, తేలేన సరీరం మక్ఖేత్వా గచ్ఛతూ"తి ఆహ. సో "దిట్టమగ్గలికం అలద్ధా న ఉట్టహిస్సామి"చ్చేవ ఆహ. తతో బ్రాహ్మణేన - "ద్వే కాకణికే దేధ, మాసకం పాదం కహపణం ద్వే తీణి యావ కహపణసతం కహపణసహస్సం దేధా"తి వుత్తేపి న సమ్మటిచ్చతి ఏవ. ఏవం తేసం మన్తేన్తానం ఏవ సూరియో అత్తగ్గతో.

అథ దిట్టమగ్గలికాయ మాతా పాసాదా ఓరుయ్థు సాణిపాకారం పరిక్ఖిపాపేత్వా తస్స సన్తికం గన్తా "తాత, మాతగ్గ , దిట్టమగ్గలికాయ అపరాధం ఖమ, ద్వే సహస్సాని గణ్ఠాహి యావ సతసహస్సం గణ్ఠాహి"తి వుత్తేపి న సమ్మటిచ్చి, నిపజ్జి ఏవ. తస్సేవం ఛ దివసే నిపజ్జిత్వా సత్తమే దివసే సమ్మత్తే సమన్తా సామన్తఘరా పటివిసకఘరా చ మనుస్సా ఉట్టహిత్వా "తుమ్హే మాతగ్గం వా ఉట్టాపేధ, దారికం వా దేధ, మా అమ్మే నాసయిత్థా"తి ఆహంసు. తదా కిర అయం తస్మిం దేసే దేసధమ్మా "యస్స ఘరద్వారే ఏవం నిపజ్జిత్వా చణ్ఠాలో మరతి, తేన ఘరేన సద్ధిం సత్తసత్తఘరవాసినో చణ్ఠాలా హోన్తి"తి.

తతో దిట్టమగ్గలికాయ మాతాపితరో దిట్టమగ్గలికం పటపిలోతికం నివాసాపేత్వా చణ్ఠాలానుచ్చవికం పరిక్ఖారం దత్వా పరిదేవమానం ఏవ తస్స సన్తికం నేత్వా "హన్ద, దాని దారికం ఉట్టాయ గణ్ఠాహి"తి అదంసు. సా పస్సే రత్వా "ఉట్టాహి"తి ఆహ. సో "అహం అతివియ కిలన్తో, హత్థే గహేత్వా మం ఉట్టాపేహి"తి ఆహ. సా తథా అకాసి. మాతగ్గో "మయం అన్తోనగరే వసీతుం న లభామ, ఏహి, బహిసగరే చణ్ఠాలగామం గమిస్సామా"తి తం అపస్సాయ అత్తనో గేహం అగమాసి. "తస్సా పిట్ఠిం అభిరుహిత్వా"తి జాతకభాణకా వదన్తి.

ఏవం పన గేహం గన్తా జాతిసమ్మేదవీతిక్కమం అకత్వావ కతిపాహం గేహ వసీత్వా బలం గహేత్వా చిన్తేసి - "అహం ఇమం బ్రాహ్మణమహాసాలకజ్ఞం మయ్థం చణ్ఠాలగేహ వాసాపేసిం, హన్ద, దాని తం లాభగ్గయసగ్గప్పత్తం కరిస్సామీ"తి. సో అరణ్ఠం పవిసిత్వా పబ్బజిత్వా సత్తాహబ్బన్తరేయేవ అట్ట సమాపత్తియో పఞ్చాభిజ్ఞాయో నిబ్బత్తేత్వా ఇద్ధియా చణ్ఠాలగామద్వారే ఓతరిత్వా గేహద్వారే రితో దిట్టమగ్గలికం పక్కిసాపేత్వా "సామి, కిస్స మం అనాథం కత్వా పబ్బజితోసీ"తి పరిదేవమానం "త్వం, భద్దే, మా చిన్తయి, తవ పోరాణకయసతో ఇదాని మహన్తతరం యసం కరిస్సామి, త్వం పన 'మహాబ్రహ్మ మే సామికో , న మాతగ్గో, సో బ్రహ్మలోకం గతో, ఇతో సత్తమే దివసే పుణ్ణమాయ చన్దమణ్డలం భిన్దిత్వా ఆగమిస్సత్తి"తి పరిసాసు వదేయ్యాసీ"తి వత్వా హిమవన్తమేవ గతో.

దిట్టమగ్గలికాపి బారాణసియం మహాజనమజ్ఞే తేసు తేసు రానేసు తథా కథేసి. అథ పుణ్ణమదివసే బోధిసత్తో చన్దమణ్డలస్స గగనమజ్ఞే రితకాలే బ్రహ్మత్తభావం మాపేత్వా చన్దమణ్డలం భిన్దిత్వా ద్వాదసయోజనికం బారాణసిం సకలం కాసిరట్టఞ్చ ఏకోభాసం కత్వా ఆకాసతో ఓతరిత్వా బారాణసియా ఉపరి తిక్ఖత్తుం పరిబ్బమిత్వా మహాజనేన గన్ధమాలాదీహి

పూజియమానో చణ్డాలగామాభిముఖో అహోసి. బ్రహ్మభత్తా సన్నిపతిత్వా తం చణ్డాలగామకం గన్త్యా దిట్టమగ్గలికాయ గేహం సుద్ధవత్తగన్తమాలాదీహి దేవవిమానం వియ అలఙ్కరింసు. దిట్టమగ్గలికా చ తదా ఉతునీ హోతి. మహాసత్తో తత్త గన్త్యా దిట్టమగ్గలికం అగ్గట్టేన నాభియం పరామసిత్వా “భద్దే, గబ్బో తే పతిట్టితో, త్వం పుత్తం విజాయస్ససి, త్వమ్మి పుత్తోపి తే లాభగ్గయసగ్గప్పత్తా భవిస్సథ, తవ సీసథోవనఉదకం సకలజమ్ముదీపే రాజునం అభిసేకోదకం భవిస్సతి, న్హానోదకం పన తే అమతోదకం భవిస్సతి, యే నం సీసే ఆసిఞ్చస్సన్తి, తే సబ్బరోగేహి ముచ్చిస్సన్తి, కాళకణ్ణియా చ పరిముచ్చిస్సన్తి, తవ పాదపిట్టో సీసం రపేత్వా వన్తన్తా సహస్సం దస్సన్తి, కథాసవనట్టానే రత్వా వన్తన్తా సతం దస్సన్తి, చక్ఖపథే రత్వా వన్తన్తా ఏకేకం కహపణం దత్వా వన్దిస్సన్తి, అప్పమత్తా హోహీ”తి తం ఓవదిత్వా గేహో నిక్ఖమ్మ మహాజనస్స పస్సంతస్సేవ చన్తమణ్డలం పావిసి.

బ్రహ్మభత్తా సన్నిపతిత్వా దిట్టమగ్గలికం మహాన్తేన సక్కారేన నగరం పవేసేత్వా మహాన్తేన సిరిసోభగ్గేన తత్త వసాపేసుం. దేవవిమానసదిసఞ్చస్సా నివేసనం కారేసుం. తత్త నేత్వా ఉళారం లాభసక్కారం ఉపనామేసుం. పుత్తలాభాది సబ్బో బోధిసత్తేన పుత్తసదిసోవ అహోసి. సోళసహస్సా బ్రాహ్మణా దిట్టమగ్గలికాయ పుత్తేన సహ నిబద్ధం భుజ్జన్తి, సహస్సమత్తా నం పరివారేన్తి, అనేకసహస్సానం దానం దీయతి. అథ మహాసత్తో “అయం అట్టానే అభిప్పసన్నో, హన్తస్స దక్ఖిణ్యే జానాపేస్సామీ”తి భిక్ఖాయ చరన్తో తస్సా గేహం గన్త్యా తేన సద్ధిం సల్లపిత్వా అగమాసి. అథ కుమారో గాథమాహ

“కుతో ను ఆగచ్ఛసి దుమ్మవాసీ, ఓతల్లకో పంసుపిసాచకోవ;

సఙ్కారచోళం పటిముఞ్చ కణ్ఠే, కో రే తువం హోసి అదక్ఖిణ్యో”తి. (జా. ౧.౧౫.౧);

తేన పుత్తం అనాచారం అసహమానా దేవతా తస్స తేసఞ్చ సోళసహస్సానం బ్రాహ్మణానం ముఖం విపరివత్తేసుం. తం దిస్వా దిట్టమగ్గలికా మహాసత్తం ఉపసఙ్కమిత్వా తమత్తం ఆరోచేసి. బోధిసత్తో “తస్స అనాచారం అసహన్తేహి యక్ఖేహి సో విప్పకారో కతో, అపి చ ఖో పన ఇమం ఉచ్చిట్టపిణ్డకం తేసం ముఖే ఆసిఞ్చిత్వా తం విప్పకారం వూపసమేహీ”తి ఆహ. సాపి తథా కత్వా తం వూపసమేసి. అథ దిట్టమగ్గలికా పుత్తం ఆహ – “తాత, ఇమస్మిం లోకే దక్ఖిణ్య్యా నామ మాతగ్గపణ్ణితసదిసా భవన్తి, న ఇమే బ్రాహ్మణా వియ జాతిమత్తేన, మన్తసజ్ఞాయనమత్తేన వా మానత్తద్ధా”తి వత్వా యే తదా సీలాదిగుణవిసేసయుత్తా ఝానసమాపత్తిలాభినో చేవ పచ్చేకబుద్ధా చ, తత్థేవస్స పసాదం ఉప్పాదేసీతి.

తదా వేత్తవతీనగరే జాతిమన్తో నామ ఏకో బ్రాహ్మణో పబ్బజిత్వాపి జాతిం నిస్సాయ మహాన్తం మానమకాసి. మహాసత్తో “తస్స మానం భిన్దిస్సామీ”తి తం రానం గన్త్యా తస్సాసన్నే ఉపరిసోతే వాసం కప్పేసి. తేన పుత్తం –

౬౧. “అహఞ్చ బ్రాహ్మణో ఏకో, గగ్గాకూలే వసాముభో;

అహం వసామి ఉపరి, హేట్టా వసతి బ్రాహ్మణో”తి.

అథ మహాసత్తో ఏకదివసం దంతకట్టం ఖాదిత్వా “ఇదం జాతిమన్తస్స జటాసు లగ్గతూ”తి అధిట్ఠాయ నదియం పాతేసి. తం తస్స ఉదకం ఆచమేన్తస్స జటాసు లగ్గి, సో తం దిస్వా “నస్స వసలా”తి వత్వా “కుతోయం కాళకణ్ణీ ఆగతో, ఉపధారేస్సామి న”న్తి ఉద్ధంసోతం గచ్ఛన్తో మహాసత్తం దిస్వా “కింజాతికోసీ”తి పుచ్చి. “చణ్డాలోస్మీ”తి. “తయా నదియం

దస్తకట్టం పాతిత"ని? "ఆమ, మయా"తి. "నస్స, వసల, చణ్ణాల, కాళకణ్ణి, మా ఇధ వసి, హేట్టానోతే వసా"తి వత్వా హేట్టానోతే వసన్తేనపి పాతితే దస్తకట్టే పటిసోతం ఆగన్తా జటాసు లగ్గన్తే "నస్స, వసల, సచే ఇధ వసిస్ససి, సత్తమే దివసే సత్తధా తే ముద్ధా ఫలిస్సతీ"తి ఆహ. తేన వుత్తం -

౬౨. "విచరన్తో అనుకూలమ్మి, ఉద్ధం మే అస్సమద్దస;
తత్త మం పరిభాసేత్వా, అభిసపి ముద్ధఫాలన"న్తి.

తత్త విచరన్తో అనుకూలమ్మితి ఉచ్చిట్టదస్తకట్టే అత్తనో జటాసు లగ్గే తస్స ఆగమనగవేసనవసేన గజ్ఞాయ తీరే అనువిచరన్తో. ఉద్ధం మే అస్సమద్దసాతి అత్తనో వసనట్టానతో ఉపరిసోతే మమ అస్సమం పణ్ణసాలం అద్దక్కి. తత్త మం పరిభాసేత్వాతి మమ అస్సమం ఆగన్తా జాతిం సుత్వా తతోవ పటిక్కమిత్వా సవనూపచారే రత్వా "నస్స, వసల చణ్ణాల, కాళకణ్ణి మా ఇధ వసి"తిఆదిని వత్వా భయేన సన్తజ్ఞేత్వా. అభిసపి ముద్ధఫాలనన్తి "సచే జీవితకామోసి, ఏత్తోవ సీఘం పలాయస్సూ"తి వత్వా "సచే న పక్కమిస్సతి, ఇతో తే సత్తమే దివసే సత్తధా ముద్ధా ఫలత్తూ"తి మే అభిసపం అదాసి.

కిం పన తస్స అభిసపేన ముద్ధా ఫలతీతి? న ఫలతి, కుహకో పన సో, ఏవమయం మరణభయతజ్ఞితో సుదూరం పక్కమిస్సతీతి సజ్ఞాయ సన్తాసనత్తం తథా ఆహ.

౬౩. యదిహం తస్స పకుప్పీయ్యన్తి తస్స మానత్తద్దస్స కూటజటిలస్స అహం యది కుజ్ఞేయ్యం. యది సీలం న గోపయేతి సీలం యది న రక్ఖేయ్యం, ఇదం సీలం నామ జీవితనిరపేక్షం సమ్మదేవ రక్ఖితబ్బన్తి యది న చిన్తేయ్యన్తి అత్తో. ఓలోకేత్వానహం తస్స, కరేయ్యం ఛారికం వియాతి సదాహం తదా తస్స అప్పతీతో అభవిస్సం . మమ చిత్రాచారం ఇత్వా మయి అభిప్పసన్నా దేవతా ఖణేనేవ తం భస్మముట్టిం వియ విద్ధంసేయ్యన్తి అధిప్పాయో. సత్తా పన తదా అత్తనో అప్పతీతభావే సతి దేవతాహి సాధేతబ్బం తస్స అనత్తం అత్తనా కత్తబ్బం వియ కత్వా దేసేసి "కరేయ్యం ఛారికం వియా"తి.

వితణ్ణవాదీ పనాహ - "బోధిసత్తోవ తం జటిలం ఇచ్చమానో ఇద్దియా ఛారికం కరేయ్య, ఏవజ్ఞో సతి ఇమిస్సా పాళియా అత్తో ఉజ్జకమేవ నీతో హోతీ"తి. సో ఏవమస్స వచనీయో - "త్వం ఇద్దియా పరూపఘాతం వదసి, ఇద్ది నామేసా అధిట్టానా ఇద్ది, వికుబ్బనా ఇద్ది, మనోమయా ఇద్ది, ఇణ్ణవిప్పారా ఇద్ది, సమాధివిప్పారా ఇద్ది, అరియా ఇద్ది, కమ్మవిపాకజా ఇద్ది, పుణ్ణవతో ఇద్ది, విజ్ఞామయా ఇద్ది, తత్త తత్త సమ్మాపయోగప్పచ్చయా ఇజ్ఞనట్టేన ఇద్దితి దసవిధా. తత్త "కతరం ఇద్దిం వదేసీ"తి? "భావనామయ"న్తి. "కిం పన భావనామయాయ పరూపఘాతకమ్మం హోతీ"తి? ఆమ, ఏకచ్ఛే ఆచరియా "ఏకవారం హోతీ"తి వదన్తి, యథా హి పరం పహరితుకామేన ఉదకభరితే ఘటే ఖిత్తే పరోపి పహరియతి, ఘటోపి భిజ్జతి, ఏవమేవ భావనామయాయ ఇద్దియా ఏకవారం పరూపఘాతకమ్మం హోతి, తతో పట్టాయ పన సా నస్సతి.

అథ సో "భావనామయాయ ఇద్దియా నేవ ఏకవారం న ద్వేవారం పరూపఘాతకమ్మం హోతీ"తి వత్వా పుచ్చితబ్బో "కిం భావనామయా ఇద్ది కుసలా అకుసలా అబ్యాకతా, సుఖాయ వేదనాయ సమ్మయుత్తా దుక్ఖాయ వేదనాయ సమ్మయుత్తా అదుక్ఖమసుఖాయ వేదనాయ సమ్మయుత్తా, సవితక్కసవిచారా అవితక్కవిచారమత్తా అవితక్కఅవిచారా, కామావచరా రూపావచరా అరూపావచరా"తి? జానన్తో "భావనామయా ఇద్ది కుసలా అబ్యాకతా వా అదుక్ఖమసుఖవేదనియా అవితక్కఅవిచారా రూపావచరా చా"తి వక్ఖతి. సో వత్తబ్బో "పాణాతిపాతచేతనా కుసలాదీసు కతరం కోట్టాసం భజతీ"తి? జానన్తో వక్ఖతి "పాణాతిపాతచేతనా అకుసలావ దుక్ఖవేదనావ సవితక్కసవిచారావ కామావచరావా"తి. ఏవం సన్తే "తవ పజ్ఞో

నేవ కుసలత్తికేన సమేతి, న వేదనాత్తికేన న వితక్కుత్తికేన న భూమస్తరేనా”తి పాళియా విరోధం దస్సేత్వా సజ్ఞాపేతబ్బో. యది పన సో “పున చపరం, భిక్ఖవే, ఇధేకచ్చో సమణో వా బ్రాహ్మణో వా ఇద్ధిమా చేతోవసిప్పత్తో అజ్ఞోస్సా కుచ్చిగతం గబ్బం పాపకేన మనసానుపేక్షితా హోతి ‘అహో వత యం తం కుచ్చిగతం గబ్బం న సోత్థినా అభినిక్ఖమేయ్యా’తి. ఏవమ్మి, భిక్ఖవే, కులుమ్మస్స ఉపఘాతో హోతీ”తి సగ్గీతిం అనారుళ్లం కులుమ్మసుత్తం ఉదాహరేయ్య. తస్సాపి “త్వం అత్థం న జానాసి. ఇద్ధిమా చేతోవసిప్పత్తోతి హి ఏత్థ న భావనామయా ఇద్ధి అధిప్పేతా, ఆధబ్బనికా ఇద్ధి అధిప్పేతా. సా హి ఏత్థ లబ్బమానా లబ్బతీతి భావనామయాయ ఇద్ధియా పరూపఘాతో న సమ్భవతియేవా”తి సజ్ఞాపేతబ్బో. నో చే సజ్ఞాత్తిం ఉపేతి, కమ్మం కత్వా ఉయ్యోజేతబ్బో. తస్మా యథావుత్తనయేనేవేత్థ గాఢాయ అత్తో వేదితబ్బో.

తథా పన తేన అభిసపితో మహాసత్తో “సదాహం ఏతస్స కుజ్ఞిస్సామి, సీలం మే అరక్ఖితం భవిస్సతి, ఉపాయేనేవస్స మానం భిద్ధిస్సామి, సా చస్స రక్ఖా భవిస్సతీ”తి సత్తమే దివసే సూరియగ్గమనం వారేసి. మనుస్సా సూరియస్స అనుగ్గమనేన ఉబ్బాళ్ళా జాతిమంతతాపసం ఉపసజ్జమిత్వా “భన్తే, తుమ్హే సూరియస్స ఉగ్గన్తుం న దేధా”తి పుచ్చింసు. సో “న మేతం కమ్మం, గజ్ఞాతీరే పన ఏకో చణ్ణాలతాపసో వసతి, తస్సేతం కమ్మం సియా”తి ఆహ . మనుస్సా మహాసత్తం ఉపసజ్జమిత్వా “భన్తే, తుమ్హే సూరియస్స ఉగ్గన్తుం న దేధా”తి పుచ్చింసు. “ఆమావుసో”తి. “కింకారణా”తి? “తుమ్హాకం కులూపకతాపసో మం నిరపరాధం అభిసపి, తస్మిం ఆగత్వా ఖమాపనత్తం మమ పాదేసు పతితే సూరియం విస్సజ్జేస్సామీ”తి. తే గత్వా తం ఆకడ్డనా ఆనేత్వా మహాసత్తస్స పాదమూలే నిపజ్ఞాపేత్వా ఖమాపేత్వా “సూరియం విస్సజ్జేథ, భన్తే”తి ఆహంసు. “న సక్కా విస్సజ్జేతుం, సదాహం విస్సజ్జేస్సామి, ఇమస్స సత్తథా ముద్ధా ఫలిస్సతీ”తి. “అథ, భన్తే, కిం కరోమా”తి. మహాసత్తో “మత్తికాపిణ్డం ఆహరథా”తి ఆహరాపేత్వా “ఇమం తాపసస్స సీసే రపేత్వా తాపసం ఓతారేత్వా ఉదకే రపేథ, యదా సూరియో దిస్సతి, తదా తాపసో ఉదకే నిముజ్జతూ”తి వత్వా సూరియం విస్సజ్జేసి. సూరియరస్మిహి పుట్టమత్తేవ మత్తికాపిణ్డో సత్తథా భిజ్జి. తాపసో ఉదకే నిముజ్జి. తేన వుత్తం -

౬౪. “యం సో తదా మం అభిసపి, కుపితో దుట్టమానసో;

తస్సేవ మత్థకే నిపతి, యోగేన తం పమోచయి”న్తి.

తత్త యం సో తదా మం అభిసపీతి సో జాతిమంతజటిలో యం ముద్ధఫాలనం సన్ధాయ తదా మం అభిసపి, మయ్ఘం సపం అదాసి. తస్సేవ మత్థకే నిపతీతి తం మయ్ఘం ఉపరి తేన ఇచ్చితం తస్సేవ పన ఉపరి నిపతి నిపతనభావేన అట్టాసి. ఏవత్తోతం హోతి యథా తం అప్పదుట్టస్స పదుస్సతో. వుత్తత్తోతం భగవతా - “యో అప్పదుట్టస్స నరస్స దుస్సతి...పే.... పటివాతంవ ఖిత్తో”తి (ధ. ప. ౧౨౫; సు. ని. ౬౬౭; జా. ౧.౫.౯౪). యోగేన తం పమోచయిన్తి తం తస్స భాసీతం మత్థకఫాలనం ఉపాయేన తతో పమోచేసిం, తం వా జటిలం తతో పమోచేసిం, యేన ఉపాయేన తం న హోతి, తథా అకాసిన్తి అత్తో.

యత్తో తేన పారమితాపరిభావనసమిద్ధాహి నానాసమాపత్తివిహారపరిపూరితాహి సీలదిట్ఠిసమ్మదాహి సుసజ్ఞతసన్తానే మహాకరుణాధివాసే మహాసత్తే అరియూపవాదకమ్మం అభిసపసజ్ఞాతం ఫరుసవచనం పయుత్తం, తం మహాసత్తస్స ఖేత్తవిసేసభావతో తస్స చ అజ్ఞాసయఫరుసతాయ దిట్టధమ్మవేదనీయం హుత్వా సచే సో మహాసత్తం న ఖమాపేసి, సత్తమే దివసే విపచ్చనసభావం జాతం, ఖమాపితే పన మహాసత్తే పయోగసమ్మత్తిపటిబాహితత్తా అవిపాకధమ్మతం ఆపజ్జి

అహోసికమ్మభావతో. అయిష్టో అరియూపవాదపాపస్స దిట్టధమ్మవేదనీయస్స చ ధమ్మతా. తత్త యం సత్తమే దివసే బోధిసత్తేన సూరియుగ్గమననివారణం కతం, అయమేత్త యోగోతి అధిప్పేతో ఉపాయో. తేన హి ఉబ్బాళ్హా మనుస్సా బోధిసత్తస్స సన్నికే తాపసం ఆనేత్వా ఖమాపేసుం. నోపి చ మహాసత్తస్స గుణే జానిత్వా తస్మిం చిత్తం పసాదేసీతి వేదితబ్బం. యం పనస్స మత్తకే మత్తికాపిణ్ణస్స రపనం, తస్స చ సత్తధా ఫాలనం కతం, తం మనుస్సానం చిత్తానురక్ఖణత్తం, అజ్ఞాథా హి ఇమే పబ్బజితాపి సమానా చిత్తస్స వసే వత్తన్తి, న పన చిత్తం అత్తనో వసే వత్తాపేన్తితి మహాసత్తమ్మి తేన సదిసం కత్వా గణ్ఠేయ్యం. తదస్స నేసం దీఘరత్తం అహితాయ దుక్ఖాయాతి.

౬౫. ఇదాని యదత్తం తదా తస్మిం తాపసే చిత్తం అదూసేత్వా సుపరిసుద్ధం సీలమేవ రక్షితం, తం దస్సేతుం “అనురక్ఖిం మమ సీల”న్తి ఓసానగాధమాహ. తం హేటా వుత్తత్తమేవ.

తదా మణ్డబ్బో ఉదేనో, మాతజ్ఞో లోకనాథో.

ఇథాపి సేసపారమియో నిద్ధారేతబ్బా. తథా నిహీనజాతికస్స సతో యథాధిప్పాయం దిట్టమగ్గలికాయ మాననిగ్గహో, పబ్బజిత్వా “దిట్టమగ్గలికాయ అవస్సయో భవిస్సామీ”తి ఉప్పన్నచిత్తో అరజ్ఞం గత్వా పబ్బజిత్వా సత్తదివసబ్బంతరేయేవ యథాధిప్పాయం ఝానాభిజ్ఞానిబ్బత్తనం, తతో ఆగత్వా దిట్టమగ్గలికాయ లాభగ్గయసగ్గప్పత్తియా ఉపాయసమ్పాదనం, మణ్డబ్బకుమారస్స మాననిగ్గహో, జాతిమంతతాపసస్స మాననిగ్గహో, తస్స చ అజానంతస్సేవ భావినో జీవితంతరాయస్స అపనయనం, మహాపరాధస్సాపి తస్స అకుజ్ఞిత్వా అత్తనో సీలానురక్ఖణం, అచ్చరియబ్బుతపాటిహారియకరణన్తి ఏవమాదయో మహాసత్తస్స గుణానుభావా విభావేతబ్బా.

మాతజ్ఞచరియావణ్ణనా నిట్ఠితా.

౮. ధమ్మదేవపుత్తచరియావణ్ణనా

౬౬. అట్టమే మహాపక్ఖోతి మహాపరివారో. మహిద్ధికోతి మహతియా దేవిద్ధియా సమన్నాగతో. ధమ్మో నామ మహాయక్ఖోతి నామేన ధమ్మో నామ మహానుభావో దేవపుత్తో. సబ్బలోకానుకమ్మకోతి విభాగం అకత్వా మహాకరుణాయ సబ్బలోకం అనుగ్గణ్ణనకో.

మహాసత్తో హి తదా కామావచరదేవలోకే ధమ్మో నామ దేవపుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. నో దిబ్బాలజ్కారపటిమణ్ణితో దిబ్బరథమభిరుయ్హు అచ్చరాగణపరిపుతో మనుస్సేసు సాయమాసం భుజ్జోత్వా అత్తనో అత్తనో ఘరద్వారేసు సుఖకథాయ నిసిన్నేసు పుణ్ణముపోసథదివసే గామనిగమరాజధానీసు ఆకాసే రత్వా “పాణాతిపాతాదీహి దసహి అకుసలకమ్మపథేహి విరమిత్వా తివిధసుచరితధమ్మం పూరేథ, మత్తేయ్యా పేత్తేయ్యా సామజ్ఞా బ్రహ్మజ్ఞా కులే జేటాపచాయినో భవథ, సగ్గపరాయనా హుత్వా మహంతం యసం అనుభవిస్సథా”తి మనుస్సే దసకుసలకమ్మపథే సమాదపేన్తో జమ్బుదీపం పదక్కిణం కరోతి. తేన వుత్తం -

౬౭. “దసకుసలకమ్మపథే, సమాదపేన్తో మహాజనం;

చరామి గామనిగమం, సమిత్తో సపరిజ్ఞనో”తి.

తత్త సమిత్తోతి ధమ్మికేహి ధమ్మవాదీహి సహాయేహి ససహాయో.

తేన చ సమయేన అధమ్మో నామేకో దేవపుత్తో కామావచరదేవలోకే నిబ్బత్తి. “సో పాణం హనథ, అదిన్నం ఆదియథా”తిఆదినా నయేన సత్తే అకుసలకమ్మపథే సమాదపేన్తో మహతియా పరిసాయ పరిపుతో జమ్బుదీపం వామం కరోతి. తేన వుత్తం -

౬౮. “పాపో కదరియో యక్ఖో, దీపేన్తో దస పాపకే;
సోపేత్త మహియా చరతి, సమిత్తో సపరిజ్ఞనో”తి.

తత్త పాపోతి పాపధమ్మేహి సమన్నాగతో. కదరియోతి ధద్ధమచ్ఛరీ. యక్ఖోతి దేవపుత్తో. దీపేన్తో దస పాపకేతి సబ్బలోకే గోచరం నామ సత్తానం ఉపభోగపరిభోగాయ జాతం. తస్మా సత్తే వధిత్వా యంకిళ్ళి కత్వా చ అత్తా పీణేతబ్బో, ఇన్ద్రియాని సంతప్పేతబ్బానీతిఆదినా నయేన పాణాతిపాతాదికే దస లామకధమ్మే కత్తబ్బే కత్వా పకాసేన్తో. సోపేత్తాతి సోపి అధమ్మో దేవపుత్తో ఇమస్మిం జమ్బుదీపే. మహియాతి భూమియా ఆసన్నే, మనుస్సానం దస్సనసవనూపచారేతి అత్తో.

౬౯. తత్త యే సత్తా సాధుకమ్మికా ధమ్మగరుణో, తే ధమ్మం దేవపుత్తం తథా ఆగచ్ఛంతమేవ దిస్వా ఆసనా వుట్టాయ గన్ధమాలాదీహి పూజేన్తా యావ చక్కుపథసమతిక్రమనా తావ అభిత్తవన్తి, పజ్జలికా నమస్సమానా తిట్టన్తి, తస్స వచనం సుత్వా అప్పమత్తా సక్కచ్చం పుజ్జాని కరోన్తి. యే పన సత్తా పాపసమాచారా కురూరకమ్మన్తా, తే అధమ్మస్స వచనం సుత్వా అబ్బనుమోదన్తి, భియ్యోసోమత్తాయ పాపాని సమాచరన్తి. ఏవం తే తదా అజ్ఞామజ్ఞాస్స ఉజ్జవిపచ్చనీకవాదా చేవ ఉజ్జవిపచ్చనీకకిరియా చ హుత్వా లోకే విచరన్తి. తేనాహ భగవా “ధమ్మవాదీ అధమ్మో చ, ఉభో పచ్చనికా మయ”న్తి.

ఏవం పన గచ్ఛన్తే కాలే అధేకదివసం తేసం రథా ఆకాసే సమ్ముఖా అహేసుం. అథ నేసం పరిసా “తుమ్హే కస్స, తుమ్హే కస్సా”తి పుచ్చిత్వా “మయం ధమ్మస్స, మయం అధమ్మస్సా”తి వత్తా మగ్గా ఓక్కమిత్వా ద్వీధా జాతా. ధమ్మస్స పన అధమ్మస్స చ రథా అభిముఖా హుత్వా ఈసాయ ఈసం ఆహచ్చ అట్టంసు. “తవ రథం ఓక్కమాపేత్వా మయ్యం మగ్గం దేహి, తవ రథం ఓక్కమాపేత్వా మయ్యం మగ్గం దేహి”తి అజ్ఞామజ్ఞాం మగ్గదాపనత్తం వివాదం అకంసు. పరిసా చ నేసం ఆవుధాని అభిహరిత్వా యుద్ధసజ్ఞా అహేసుం. యం సన్ధాయ వుత్తం -

“ధురే ధురం ఘట్టయన్తా, సమిష్ఠా పటిపథే ఉభో”.

౭౦. “కలహో వత్తతీ భేస్మా, కల్యాణపాపకస్స చ;
మగ్గా ఓక్కమనత్థాయ, మహాయుద్ధో ఉపట్టితో”తి.

తత్త ధురే ధురన్తి ఏకస్స రథీసాయ ఇతరస్స రథీసం ఘట్టయన్తా. సమిష్ఠాతి సమాగతా సమ్ముఖీభూతా. పున ఉభోతి వచనం ఉభోపి మయం అజ్ఞామజ్ఞాస్స పచ్చనీకా హుత్వా లోకే విచరన్తా ఏకదివసం పటిముఖం ఆగచ్ఛన్తా ద్వీసు పరిసాసు ఉభోసు పస్సేసు మగ్గతో ఓక్కన్తాసు సహ రథేన మయం ఉభో ఏవ సమాగతాతి దస్సనత్తం వుత్తం. భేస్మాతి భయజనకో. కల్యాణపాపకస్స చాతి కల్యాణస్స చ పాపకస్స చ. మహాయుద్ధో ఉపట్టితోతి మహాసజ్ఞామో పచ్చుపట్టితో ఆసి.

అష్టామృతాస్స హి పరిసాయ చ యుజ్జితుకామతా జాతా. తత్త హి ధమ్మో అధమ్మం ఆహ - “సమ్మ, త్వం అధమ్మో, అహం ధమ్మో, మగ్గో మయ్యం అనుచ్ఛవికో, తవ రథం ఓక్కమాపేత్వా మయ్యం మగ్గం దేహి”తి. ఇతరో “అహం దళ్ళయానో బలవా అసంతాసీ, తస్మా మగ్గం న దేమి, యుద్ధం పన కరిస్సామి, యో యుద్ధే జినిస్సతి, తస్స మగ్గో హోతూ”తి ఆహ. తేనేవాహ -

“యసోకరో పుణ్ణాకరోహమస్మి, సదాత్తుతో సమణబ్రాహ్మణానం;
మగ్గారహో దేవమనుస్సపూజితో, ధమ్మో అహం దేహి అధమ్మ మగ్గం.

“అధమ్మయానం దళ్ళమారుహిత్వా, అసంతసంతో బలవాహమస్మి;
స కిస్స హేతుమ్మి తవజ్జ దజ్జం, మగ్గం అహం ధమ్మ అదిన్నపుబ్బం.

“ధమ్మో హవే పాతురహోసి పుట్టే, పచ్చా అధమ్మో ఉదపాది లోకే;
జేట్టో చ సేట్టో చ సనంతనో చ, ఉయ్యాహి జేట్టస్స కనిట్ట మగ్గా.

“న యాచనాయ నపి పాతిరూపా, న అరహతా తేహం దదేయ్య మగ్గం;
యుద్ధిత్తా నో హోతు ఉభిన్నమజ్జ, యుద్ధమ్మి యో జేస్సతి తస్స మగ్గో.

“సబ్బా దిసా అనువిసటోహమస్మి, మహబ్బలో అమితయసో అతుల్యో;
గుణేహి సట్టేహి ఉపేతరూపో, ధమ్మో అధమ్మ త్వం కథం విజేస్ససి.

“లోహన వే హణ్ణాతి జాతరూపం, న జాతరూపేన హనంతి లోహం;
సచే అధమ్మో హణ్ణాతి ధమ్మమజ్జ, అయో సువణ్ణం వియ దస్సనేయ్యం.

“సచే తువం యుద్ధబలో అధమ్మ, న తుయ్యం వుడ్డా చ గరూ చ అత్తి;
మగ్గిత్త తే దమ్మి పియాప్పియేన, వాచా దురుత్తానిపి తే ఖమామి”తి. (జా. ౧.౧౧.౨౬-౩౨);

ఇమా హి తేసం వచనపటివచనకథా.

తత్త యసోకరోతి ధమ్మో నియోజనవసేన దేవమనుస్సానం యసదాయకో. దుతియపదేపి ఏసేవ నయో. సదాత్తుతోతి సదా ధుతో నిచ్చప్పసత్తో. స కిస్స హేతుమ్మి తవజ్జ దజ్జంతి సోమ్మి అహం అధమ్మో అధమ్మయానరథం అభిరుళ్ళో అభితో బలవా, కింకారణా అజ్జ, భో ధమ్మ, కస్సచి అదిన్నపుబ్బం మగ్గం తుయ్యం దమ్మి. పాతురహోసీతి పరమకప్పికకాలే ఇమస్మిం లోకే దసకుసలకమ్మపథధమ్మో పుట్టే పాతురహోసి, పచ్చా అధమ్మో. జేట్టో చాతి పురే నిబ్బత్తభావేన అహం జేట్టో చ సేట్టో చ పోరాణకో చ, త్వం పన కనిట్టో, తస్మా “మగ్గా ఉయ్యాహి”తి వదతి.

నపి పాతిరూపాతి అహణ్ణా భోతో నేవ యాచనాయ న పటిరూపవచనేన న మగ్గారహతాయ మగ్గం దదేయ్యం. అనువిసటోతి అహం చతస్సో దిసా చతస్సో అనుదిసాతి సబ్బా దిసా అత్తనో గుణేన పట్టటో పణ్ణాతో. లోహేనాతి అయోముట్టికేన. హణ్ణాతీతి హనిస్సతి. యుద్ధబలో అధమ్మోతి సచే తువం యుద్ధబలో అసి అధమ్మ. వుడ్డా చ గరూ చాతి

యది తుష్టుం ఇమే వుడ్డా ఇమే గరూ పణ్ణితాతి ఏతం నత్తి. పియాప్పియేనాతి పియేన వియ అప్పియేన, అప్పియేనపి దదన్తో (జా. అట్ట. ౪.౧౧.౩౨) పియేన వియ తే మగ్గం దదామీతి అత్తో.

౭౧. మహాసత్తో హి తదా చిన్తేసి - “సచాహం ఇమం పాపపుగ్గలం సబ్బలోకస్స అహితాయ పటిపన్నం ఏవం మయా విలోమగ్గాహం గహేత్వా రితం అచ్చరం పహరిత్వా ‘అనాచార మా ఇథ తిట్ట, సీఘం పటిక్కమ వినస్సా’తి వదేయ్యం, సో తజ్ఞణణ్ణోవ మమ ధమ్మతేజేన భుసముట్టి వియ వికిరేయ్య, న ఖో పన మేతం పతిరూపం, స్వాహం సబ్బలోకం అనుకమ్పన్తో ‘లోకత్తచరియం మత్తకం పాపేస్సామీ’తి పటిపజ్ఞామి, అయం ఖో పన పాపో ఆయతిం మహాదుక్ఖభాగీ, స్వాయం మయా వినేసతో అనుకమ్పితబ్బో, తస్మాస్స మగ్గం దస్సామి, ఏవం మే సీలం సువిసుద్ధం అఖణ్ణితం భవిస్సతీ”తి. ఏవం పన చిన్తేత్వా బోధిసత్తే “సచే తువం యుద్ధబలో”తి గాథం వత్వా ధోకం మగ్గతో ఓక్కన్తమత్తే ఏవ అథమ్మో రథే రాతుం అసక్కోన్తో అవంసిరో పథవియం పతిత్వా పథవియా వివరే దిన్నే గన్తా అవీచిమ్మి ఏవ నిబ్బత్తి. తేన వుత్తం “యదిహం తస్స కుప్పీయ్య”నిఆది.

తత్త యదిహం తస్స కుప్పీయ్యన్తి తస్స అధమ్మస్స యది అహం కుజ్ఞేయ్యం. యది భిన్తే తపోగుణన్తి తేనేవస్స కుజ్ఞనేన మయ్యం తపోగుణం సీలసంవరం యది వినాసేయ్యం. సహపరిజనం తస్సాతి సపరిజనం తం అధమ్మం. రజభూతన్తి రజమివ భూతం, రజభావం పత్తం అహం కరేయ్యం.

౭౨. అపిచాహన్తి ఏత్త అహన్తి నిపాతమత్తం. సీలరక్ఖాయాతి సీలరక్ఖణత్తం. నిబ్బాపేత్వానాతి పటికచ్ఛేవ ఖన్తిమేత్తానుద్దయస్స ఉపట్టాపితత్తా తస్మిం అధమ్మే ఉప్పజ్జనకకోధస్స అనుప్పాదనేనేవ దోసపరిళాహవూపసమనేన మానసం వూపసమేత్వా. సహ జనేనోక్కమిత్వాతి మయ్యం పరిజనేన సద్ధిం మగ్గా ఓక్కమిత్వా తస్స పాపస్స అధమ్మస్స అహం మగ్గం అదాసిం.

౭౩. సహ పథతో ఓక్కన్తేతి వుత్తనయేన చిత్తస్స వూపసమం కత్వా “మగ్గం తే దమ్మీ”తి చ వత్వా ధోకం మగ్గతో సహ ఓక్కమనేన. పాపయక్ఖస్సాతి అధమ్మదేవపుత్తస్స. తావదేతి తజ్ఞణం ఏవ మహాపథవీ వివరమదాసి. జాతకట్టకథాయం పన “మగ్గఞ్చ తే దమ్మీ”తి గాథాయ కథితక్ఖణేయేవాతి వుత్తం.

ఏవం తస్మిం భూమియం పతితే చతునహుతాధికద్వియోజనసతసహస్సబహలా సకలం వరావరం ధారేన్తిపి మహాపథవీ “నాహమిమం పాపపురిసం ధారేమీ”తి కథేన్తి వియ తేన రితట్టానే ద్విధా భిజ్జి. మహాసత్తో పన తస్మిం నిపతిత్వా అవీచిమ్మి నిబ్బత్తే రథధురే యథారితోవ సపరిజనో మహతా దేవానుభావేన గమనమగ్గేనేవ గన్తా అత్తనో భవనం పావిసి. తేనాహ భగవా -

“ఖన్తీబలో యుద్ధబలం విజేత్వా, హన్తా అధమ్మం నిహనిత్వ భూమ్యా;

పాయాసి విత్తో అభిరుయ్య సన్దనం, మగ్గేనేవ అతిబలో సచ్చనిక్కమో”తి. (జా. ౧.౧౧.౩౪);

తదా అథమ్మో దేవదత్తో అహోసి, తస్స పరిసా దేవదత్తపరిసా, ధమ్మో లోకనాథో, తస్స పరిసా బుద్ధపరిసా.

ఇధాపి హేటా వుత్తనయేనేవ సేసపారమియో యథారహం నిద్ధారేతబ్బా. తథా ఇధాపి దిట్టేహి ఆయువణ్ణయససుఖఆధిపతేయ్యేహి దిట్టేహివ ఉళారేహి కామగుణేహి సమప్పితస్స సమగ్గీభూతస్స అనేకసహస్ససజ్ఞాహి అచ్చరాహి సబ్బకాలం పరిచారియమానస్స మహతి పమాదట్టానే రితస్స సతో ఈసకమ్మి పమాదం అనాపజ్జిత్వా “లోకత్థచరియం మత్థకం పాపేస్సామీ”తి మాసే మాసే పుణ్ణమియం ధమ్మం దీపేన్తో సపరిజనో మనుస్సపథే విచరిత్వా మహాకరుణాయ సబ్బసత్తే అధమ్మతో వివేచేత్వా ధమ్మే నియోజనం, అధమ్మేన సమాగతోపి తేన కతం అనాచారం అగణేత్వా తత్థ చిత్తం అకోపేత్వా ఖన్తిమేత్తానుద్దయమేవ పచ్చుపట్టపేత్వా అఖణ్డం సువిసుద్ధఞ్చ కత్వా అత్తనో సీలస్స రక్షణన్తి ఏవమాదయో మహాసత్తస్స గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

ధమ్మదేవపుత్తచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. అలీనసత్తుచరియావణ్ణనా

౭౪. నవమే పఞ్చాలరట్టితి ఏవంనామకే జనపదే. నగరవరే, కపిలాయన్తి “కపిలా”తి ఏవంలద్ధనామే ఉత్తమనగరే. “నగరవరే”తి వత్వా పున “పురుత్తమే”తి వచనం తస్మిం కాల్ జమ్బుదీపే సబ్బనగరానం తస్స నగరస్స అగ్గనగరభావదస్సనత్థం. జయద్దిసో నామాతి రజ్ఞా అత్తనో పచ్చత్తికే జితే జాతో, అత్తనో వా పచ్చామిత్తభూతం యక్ఖిసీసజ్ఞాతం జయద్దిసం జితోతి ఏవంలద్ధనామో. సీలగుణముపాగతోతి ఆచారసీలఞ్చవ ఉస్సాహసమ్పత్తియాదిరాజగుణఞ్చ ఉపాగతో, తేన సమన్నాగతోతి అత్తో.

౭౫. తస్స రజ్ఞోతి జయద్దిసరాజస్స, అహం పుత్తో అహోసిన్తి వచనసేసో. సుతథమ్మోతి యావతా రాజపుత్తేన సోతబ్బధమ్మో నామ, తస్స సబ్బస్స సుతత్తా సుతథమ్మో, బహుస్సుతోతి అత్తో. అథ వా సుతథమ్మోతి విస్సుతథమ్మో, ధమ్మచరియాయ సమచరియాయ పకాసో పఞ్ఞాతో, లోకే పత్థటకిత్తిధమ్మోతి అత్తో. అలీనసత్తోతి ఏవంనామో. గుణవాతి ఉళారేహి మహాపురిసగుణేహి సమన్నాగతో. అనురక్ఖపరిజనో సదాతి సద్ధాదిగుణవిసేసయోగతో చత్తూహి సగ్గహవత్థూహి సమ్మదేవ సగ్గహణతో చ సబ్బకాలం సమ్మత్తపరివారజనో.

౭౬. పితా మే మిగవం గత్వా, పోరిసాదం ఉపాగమీతి మయ్ఘం పితా జయద్దిసరాజా మిగవం చరన్తో అరఞ్ణమజ్ఞం గత్వా పోరిసాదం మనుస్సఖాదకం యక్ఖినిపుత్తం ఉపగఞ్చి, తేన సమాగమి.

జయద్దిసరాజా కిర ఏకదివసం “మిగవం గమిస్సామీ”తి తదనురూపేన మహతా పరివారేన కపిలనగరతో నిక్ఖమి. తం నిక్ఖన్తమత్తమేవ తక్కుసిలావాసీ నన్దో నామ బ్రాహ్మణో చతస్సో సతారహా గాథా నామ కథేతుం ఆదాయ ఉపసజ్కమిత్వా అత్తనో ఆగమనకారణం రజ్ఞో ఆరోచేసి. రాజా “నివత్తిత్వా సుణిస్సామీ”తి తస్స వసనగేహం పరిబ్బయఞ్చ దాపేత్వా అరఞ్ణం పవిట్టో “యస్స పస్సేన మిగో పలాయతి, తస్సేవ సో గీవా”తి వత్వా మిగే పరియేసన్తో విచరతి. అథేకో పసదమిగో మహాజనస్స పదసద్దేన ఆసయతో నిక్ఖమిత్వా రజ్ఞో అభిముఖో గత్వా పలాయి. అమచ్ఛా పరిహాసం కరింసు. రాజా తం అనుబద్ధిత్వా తియోజనమత్థకే తం పరిక్ఖీణజవం రితం విజ్ఞిత్వా పాతేసి. పతితం ఖగ్గేన ద్వీధా కత్వా అనత్తికోపి “మంసేన మిగం గహేతుం నాసక్ఖీ”తి వచనమోచనత్థం కాజే కత్వా ఆగచ్ఛన్తో ఏకస్స నిగ్రోధస్స మూలే దబ్బతిణేసు నిసీదిత్వా థోకం విస్సమిత్వా గన్తుం ఆరభి.

తేన చ సమయేన తస్యేవ రజ్జో జేట్టభాతా జాతదివసే ఏవ ఏకాయ యక్ష్మినియా ఖాదితుం గహితో ఆరక్ష్మమనుస్సేహి అనుబద్ధాయ తాయ నిద్ధమనమగ్గేన గచ్ఛన్తియా ఉరే రపితో మాతుసజ్ఞాయ ముఖేన ధనగ్గహణేన పుత్తసినేహం ఉప్పాదేత్వా సంవడ్డియమానో తదాహరోపయోగితాయ మనుస్సమంసం ఖాదన్తో అనుక్కమేన వుద్ధిప్పత్తో అత్తానం అన్తరధాపనత్థం యక్ష్మినియా దిన్నఓసధమూలానుభావేన అన్తరహితో హుత్వా మనుస్సమంసం ఖాదిత్వా జీవన్తో తాయ యక్ష్మినియా మతాయ తం ఓసధమూలం అత్తనో పమాదేన నాసేత్వా దిస్సమానరూపోవ మనుస్సమంసం ఖాదన్తో నగ్గో ఉబ్బిగ్గవిరూపదస్సనో రాజపురిసేహి పస్సిత్వా అనుబద్ధో పలాయిత్వా అరజ్ఞం పవిసిత్వా తస్స నిగ్రోధస్స మూలే వాసం కప్పన్తో రాజానం దిస్వా “భక్తోసి మే”తి హత్థే అగ్గహేసి. తేన వుత్తం “సో మే పితుమగ్గహేసి, భక్తోసి మమ మా చలీ”తిఆది.

తత్థ సో మే పితుమగ్గహేసీతి సో పోరిసాదో మమ పితరం జయద్దిసరాజానం అత్తనో నిసిన్నరుక్ఖసమీపమాగతం “మమ భక్తో త్వం ఆగతోసి, హత్థపరిప్పన్దనాదివసేన మా చలీ, చలన్తమ్మి అహం తం ఖాదిస్సామీ”తి హత్థే అగ్గహేసి.

౭౭. తస్మాతి తస్స యక్ష్మినిపుత్తస్స. తసితవేధితోతి చిత్తుత్తాసేన తసితో సరీరపరికమ్మేన వేధితో. ఊరుక్ఖమ్మాతి ఉభిన్నం ఊరూనం థద్ధభావో, యేన సో తతో పలాయితుం నాసక్తి.

మిగవం గహేత్వా ముఞ్చస్సూతి ఏత్థ మిగవన్తి మిగవవసేన లద్ధత్తా తం మిగమంసం “మిగవ”న్తి ఆహ, ఇమం మిగమంసం గహేత్వా మం ముఞ్చస్సూతి అత్తో. సో హి రాజా నం యక్ష్మినిపుత్తం దిస్వా భీతో ఊరుక్ఖమ్భం పత్వా ఖాణుకో వియ అట్టాసి. సో వేగేన గన్త్వా తం హత్థే గహేత్వా “భక్తోసి మే ఆగతోసీ”తి ఆహ. అథ నం రాజా సతిం పచ్చుపట్టపేత్వా “సచే ఆహరత్థికో, ఇమం తే మంసం దదామి, తం గహేత్వా ఖాద, మం ముఞ్చాహీ”తి ఆహ . తం సుత్వా పోరిసాదో “కిమిదం మయ్యమేవ సన్తకం దత్వా మయా వోహరం కరోసి, నను ఇమం మంసఞ్చ త్వఞ్చ మమ హత్థగతకాలతో పట్టాయ మయ్యమేవ సన్తకం, తస్మా తం పరమం ఖాదిత్వా పచ్చా మంసం ఖాదిస్సామీ”తి ఆహ.

అథ రాజా “మంసనిక్కయేనాయం న మం ముఞ్చతి, మయా చ మిగవం ఆగచ్ఛన్తేన తస్స బ్రాహ్మణస్స ‘ఆగన్త్వా తే ధనం దస్సామీ’తి పటిజ్ఞా కతా. సచాయం యక్ష్తో అనుజానిస్సతి, సచ్ఛం అనురక్ఖన్తో గేహం గన్త్వా తం పటిజ్ఞం మోచేత్వా పున ఇమస్స యక్ఖస్స భత్తత్థం ఆగచ్ఛేయ్య”న్తి చిన్తేత్వా తస్స తమత్థం ఆరోచేసి. తం సుత్వా పోరిసాదో “సచే త్వం సచ్ఛం అనురక్ఖన్తో గన్తుకామోసి, గన్త్వా తస్స బ్రాహ్మణస్స దాతబ్బం ధనం దత్వా సచ్ఛం అనురక్ఖన్తో సీమం పున ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి వత్వా రాజానం విస్సజ్ఞేసి. సో తేన విస్సట్టో “త్వం మా చిన్తయి, అహం పాతోవ ఆగమిస్సామీ”తి వత్వా మగ్గనిమిత్తాని సల్లక్ఖన్తో అత్తనో బలకాయం ఉపగన్త్వా తేన పరివుతో నగరం పవిసిత్వా నన్దబ్రాహ్మణం పక్కిసాపేత్వా మహారహే ఆసనే నిసీదాపేత్వా తా గాథా సుత్వా చత్తారి సహస్సాని దత్వా యానం ఆరోపేత్వా “ఇమం తక్కిసిలమేవ నేథా”తి మనుస్సే దత్వా బ్రాహ్మణం ఉయ్యోజేత్వా దుతియదివసే పోరిసాదస్స సన్తికం గన్తుకామో పుత్తం రజ్జే పతిట్టపేతుం అనుసాసనిఞ్చ దేన్తో తమత్థం ఆరోచేసి. తేన వుత్తం -

౭౮. “మిగవం గహేత్వా ముఞ్చస్సు, కత్వా ఆగమనం పున;
బ్రాహ్మణస్స ధనం దత్వా, పితా ఆమన్తయీ మమం.

౭౯. “రజ్జం పుత్త పటిపజ్జ, మా పమజ్జి పురం ఇదం;

కతం మే పోరిసాదేన, మమ ఆగమనం పునా”తి.

తత్త ఆగమనం పునాతి పున ఆగమనం పటిష్ఠాతస్య పోరిసాదస్య సజ్గరం కత్వా. బ్రాహ్మణస్య ధనం దత్వాతి తక్యసిలతో ఆగతస్య నన్దనామస్య బ్రాహ్మణస్య తా గాథా సుత్వా చతుసహస్యపరిమాణం ధనం దత్వా. పితా ఆమన్తయీ మమన్తి మమ పితా జయద్దిసరాజా మం ఆమన్తేసి.

కథం ఆమన్తేసితి చే? ఆహ “రజ్జు”న్తిఆది. తస్యన్తో - పుత్త, త్వం ఇమం కులసన్తకం రజ్జం పటిపజ్జ, యథాహం ధమ్మేన సమేన రజ్జం కారేమి, ఏవం త్వమ్మి ధత్తం ఉస్సాపేత్వా రజ్జం కారేహి. త్వం ఇదం పురం రక్ఖన్తో రజ్జున్తా కారేన్తో మా పమాదమాపజ్జి, అసుకస్మిం రానే నిగోధరుక్ఖములా పోరిసాదేన యక్ఖేన కతమేతం మయా సజ్గరం మమ పున తస్య సన్తికం ఆగమనం ఉద్దిస్స, కేవలం తస్య బ్రాహ్మణస్య ధనదానత్తం ఇధాగతో సచ్చం అనురక్ఖన్తో, తస్మా తత్తాహం గమిస్సామీతి.

తం సుత్వా మహాసత్తో “మా ఖో త్వం, మహారాజ, తత్త అగమాసి, అహం తత్త గమిస్సామి. సచే పన త్వం, తాత, గమిస్ససియేవ, అహమ్మి తయా సద్ధిం గమిస్సామియేవా”తి. “ఏవం సన్తే మయం ఉభోపి న భవిస్సామ, తస్మా అహమేవ తత్త గమిస్సామీ”తి నానప్పకారేన వారేన్తం రాజానం సజ్ఞాపేత్వా మాతాపితరో వన్దిత్వా పితు అత్తాయ అత్తానం పరిచ్చజిత్వా సోత్తిభావాయ పితరి సాసితవాదం పయుజ్జమానే మాతుభగినిభరియాసు చ సచ్చకిరియం కరోన్తీసు ఆవుధం గహేత్వా నగరతో నిక్ఖమిత్వా అస్సుపుణ్ణముఖం మహాజనం అనుబన్దన్తం ఆపుచ్చిత్వా పితరా అక్ఖాతనయేన యక్ఖవాసమగ్గం పటిపజ్జి. యక్ఖినిపుత్తోపి “ఖత్తియా నామ బహుమాయా, కో జానాతి కిం భవిస్సతీ”తి రుక్ఖం అభిరుహిత్వా రజ్ఞో ఆగమనం ఓలోకేన్తో నిసిన్నో కుమారం ఆగచ్ఛన్తం దిస్సా “పితరం నివత్తేత్వా పుత్తో ఆగతో భవిస్సతి, నత్తి మే భయ”న్తి ఓతరిత్వా తస్య పిట్టిం దస్సేత్వావ నిసీది. మహాసత్తో ఆగన్త్యా తస్య పురతో అట్ఠాసి. తేన వుత్తం -

౮౦. “మాతాపితూ చ వన్దిత్వా, నిమ్మినిత్వాన అత్తనా;

నిక్ఖిపిత్వా ధనుం ఖగ్గం, పోరిసాదం ఉపాగమి”న్తి.

౮౧. ససత్తహత్థాపగతన్తి ససత్తహత్థం ఉపగతం ఆవుధపాణిం మం అత్తనో సన్తికం ఉపగతం దిస్సా. కదాచి సో తసిస్సతీతి సో యక్ఖో అపి తసేయ్య. తేన భిజ్జిస్సతి సీలన్తి తేన తస్య తాసుప్పాదనేన మయ్ఘం సీలం వినస్సతి సంకిలీస్సతి. పరితాసం కతే మయీతి మయి తస్య పరితాసం కతే సతి.

౮౨. సీలఖణ్ణభయా మయ్ఘం, తస్య దేస్సం న బ్యాహరిన్తి యథా చ సీలభేదభయేన నిహితసత్తో తస్య సన్తికం అగమాసి, ఏవం మయ్ఘం సీలఖణ్ణభయా ఏవ తస్య పోరిసాదస్య దేస్సం అనిట్ఠమ్మి న బ్యాహరిం, కేవలం పన మేత్తచిత్తేన హితవాదీ ఇదం ఇదాని వక్ఖమానం వచనం అభాసిం.

మహాసత్తో చ గన్త్యా పురతో రితో. యక్ఖినిపుత్తో తం వీమంసితుకామో “కోసి త్వం, కుతో ఆగతో, కిం మం న జానాసి ‘లుద్ధో మనుస్సమంసఖాదకో’తి, కస్మా చ ఇధాగతోసీ”తి పుచ్చి. కుమారో “అహం జయద్దిసరజ్ఞో పుత్తో, త్వం పోరిసాదకోతి జానామి, పితు జీవితం రక్ఖితుం ఇధాగతో, తస్మా తం ముఞ్చ, మం ఖాదా”తి ఆహ. పున యక్ఖినిపుత్తో ముఖాకారేనేవ “తం తస్య పుత్తోతి అహం జానామి, దుక్కరం పన తయా కతం ఏవం ఆగచ్ఛన్తేనా”తి ఆహ. కుమారో “న ఇదం దుక్కరం, యం

పితు అట్టే జీవితపరిచ్ఛజనం, మాతాపితుహేతు హి ఏవరూపం పుష్కలం కత్వా ఏకస్తేనేవ సగ్గే పమోదతి, అహింసా
'అమరణధమ్మో నామ కోచి సత్తో నట్టి'తి జానామి, అత్తనా చ కింఞ్చి కతం పాపం నామ న సరామి, తస్మా మరణతోపి మే
భయం నత్తి, ఇదం సరీరం మయా తే నిస్సట్టం, అగ్గిం జాలేత్వా ఖాదా"తి ఆహ. తేన వుత్తం -

౮౩. “ఉజ్జాలేహి మహాఅగ్గిం, పపతిస్సామి రుక్ఖతో;
త్వం పక్కకాలమజ్ఞాయ, భక్తయ మం పితామహ"తి.

తం సుత్వా యక్ష్మినిపుత్తో “న సక్కా ఇమస్స మంసం ఖాదితుం, ఉపాయేన ఇమం పలాపేస్సామీ”తి చింతేత్వా “తేన హి
అరణ్ణం పవిసిత్వా సారదారూని ఆహరిత్వా నిద్ధామే అజ్ఞారే కరోహి, తత్త తే మంసం పచిత్వా ఖాదిస్సామీ”తి ఆహ.
మహాసత్తో తథా కత్వా తస్స ఆరోచేసి. సో తం ఓలోకేన్తో “అయం పురిససీహో మరణతోపి భయం నత్తి, ఏవం నిబ్బయో
నామ న మయా దిట్టపుబ్బో”తి లోమహంసజాతో కుమారం ఓలోకేసి. కుమారో కిస్స మం ఓలోకేసి, న యథావుత్తం
కరోసీతి. యక్ష్మినిపుత్తో మహాసత్తం “సత్తథా తస్స ముద్ధా ఫలేయ్య, యో తం ఖాదేయ్యా”తి ఆహ. “సచే మం న
ఖాదితుకామోసి, అథ కస్మా అగ్గిం కారేసి”తి? “తవ పరిగ్గణ్ఠనత్త”న్తి. “త్వం ఇదాని మం కథం పరిగ్గణ్ఠిస్ససి, స్వాహం
తిరచ్ఛానయోనియం నిబ్బత్తోపి సక్కస్స దేవరజ్ఞో అత్తానం పరిగ్గణ్ఠితుం న అదాసి”న్తి ఇమమత్థం దస్సేన్తో -

“ఇదజ్ఞో సో బ్రాహ్మణం మజ్ఞమానో, ససో అవాసేసి సకే సరీరే;
తేనేవ సో చన్దిమా దేవపుత్తో, ససత్తుతో కామదుహజ్జ యక్ఖా”తి. (జా. ౧.౧౬.౯౩) -

గాథమాహ.

తత్త ససో అవాసేసి సకే సరీరేతి అత్తనో సరీరహేతు ఇమం సరీరం ఖాదిత్వా ఇథ వసాతి ఏవం సకే సరీరే అత్తనో సరీరం
దేన్తో తం బ్రాహ్మణరూపం సక్కం తత్త వాసేసి. ససత్తుతోతి “ససీ”తి ఏవం సససద్దేన ధుతో. కామదుహోతి కామవడ్డనో.
యక్ఖాతి దేవ.

ఏవం మహాసత్తో చన్దే ససలక్ఖణం కప్పట్టియం పాటిహారియం సక్ఖిం కత్వా అత్తనో సక్కేనపి పరిగ్గణ్ఠితుం
అసక్కుణ్ణేయ్యతం అభాసి. తం సుత్వా పోరిసాదో అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతో -

“చన్దో యథా రాహుముఖా పముత్తో, విరోచతే పన్నరసేవ భాణుమా;
ఏవం తువం పోరిసాదా పముత్తో, విరోచ కపిలే మహానుభావ;
ఆమోదయం పితరం మాతరజ్ఞ, సబ్బో చ తే నన్దతు జాతిపక్ఖో”తి. (జా. ౧.౧౬.౯౪) -

గాథం వత్వా “గచ్ఛ మహావీరా”తి కుమారం విస్సజ్ఞేసి. సోపి తం నిబ్బిసేవనం కత్వా పిహి సీలాని దత్వా “యక్ఖో ను ఖో
ఏస, నో”తి వీమంసన్తో “యక్ఖానం అక్ఖిని రత్తాని హోన్తి అనిమిసాని చ, ఛాయా చ న పజ్ఞాయతి, అసమ్మితో హోతి, న
ఇమస్స తథా. తస్మా నాయం యక్ఖో మనుస్సో ఏసో, మయ్హం కిర పితు తయో భాతరో యక్ష్మినియా గహితా, తేసు తాయ
ద్వే ఖాదితా భవిస్సన్తి, ఏకో పుత్తసినేహేన పటిజగ్గితో భవిస్సతి. ఇమినా తేన భవితబ్బ”న్తి నయగ్గాహేన అనుమానేన
సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన వియ అవిపరీతతో నిట్టం గత్వా “మయ్హం పితు ఆచిక్ఖిత్వా రజ్జే పతిట్టాపేస్సామీ”తి చింతేత్వా “న త్వం

యక్ష్మో, పితు మే జేట్టభాతికోసి, ఏహి మయా సద్ధిం గన్త్యా కులసంతకం రజ్జం పటిపజ్జాహీ"తి ఆహ. తేన వుత్తం "త్వం పితామహ"తి, త్వం మమ మహాపితాతి అత్తో. ఇతరేన "నాహం మనుస్సో"తి వుత్తే తేన సద్ధాతబ్బస్స దిబ్బచక్కుకతాపసస్స సంతికం నేసి. తాపసేన "కిం కరోన్తా పితా పుత్తా అరహ్మో విచరథా"తి పితుభావే కథితే పోరిసాదో సద్ధహిత్యా "గచ్ఛ, తాత, త్వం, న మే రజ్జేన అత్తో, పబ్బజిస్సామహ"న్తి తాపసస్స సంతికే ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజి. తేన వుత్తం -

౮౪. "ఇతి సీలవతం హేతు, నారక్ఖిం మమ జీవితం;
పబ్బాజేసిం చహం తస్స, సదా పాణాతిపాతిక"న్తి.

తత్త సీలవతం హేతుతి సీలవన్తానం మమ పితూనం హేతు. అథ వా సీలవతం హేతుతి సీలవతహేతు, మయ్యం సీలవతసమాదాననిమిత్తం తస్స అభిజ్ఞనత్తం. తస్మాతి తం పోరిసాదం.

అథ మహాసత్తో అత్తనో మహాపితరం పబ్బజితం వన్దిత్వా నగరస్స సమీపం గన్త్యా "కుమారో కిర ఆగతో"తి సుత్వా హట్టతుట్టేన రజ్జా నాగరేహి నేగమజానపదేహి చ పచ్చుగ్గతో రాజానం వన్దిత్వా సబ్బం పవత్తిం ఆరోచేసి. తం సుత్వా రాజా తజ్ఞణజ్ఞోవ భేరిం చరాపేత్వా మహాన్తేన పరివారేన తస్స సంతికం గన్త్యా "ఏహి, భాతిక, రజ్జం పటిపజ్జాహీ"తి ఆహ. "అలం, మహారాజా"తి. "తేన హి మయ్యం ఉయ్యానే వసా"తి. "న ఆగచ్ఛామీ"తి. రాజా తస్స అస్సమస్స అవిదురే గామం నివేసేత్వా భిక్షం పట్టపేసి. సో చూళకమ్మాసదమ్మనిగమో నామ జాతో.

తదా మాతాపితరో మహారాజకులాని అహేసుం, తాపసో సారిపుత్తో, పోరిసాదో అజ్ఞలిమాలో, కనిట్టా ఉప్పలవణ్ణా, అగ్గమహేసీ రాహులమాతా, అలీనసత్తుకుమారో లోకనాథో.

తస్స ఇధాపి హేట్టా వుత్తనయేనేవ యథారహం సేసపారమియో నిద్ధారేతబ్బా. తథా పితరా నివారియమానో అత్తనో జీవితం పరిచ్ఛజిత్వా పితు జీవితరక్ఖణత్తం "పోరిసాదస్స సంతికం గమిస్సామీ"తి నిచ్ఛయో, తస్స చ సన్తాసపరిహరణత్తం నిహితసత్తస్స గమనం, "అత్తనో సీలఖణ్ణం మా హోతు"తి తేన పియవాచాయ సముదాచారో, తేన చ నానానయేహి పరిగ్గణ్ఠియమానస్స మరణసన్తాసాభావో, పితు అత్తే మయ్యం సరీరం సఫలం కరిస్సామీతి హట్టతుట్టభావో, సక్కేనాపి పరిగ్గణ్ఠితుం అసక్కుణ్ణేయ్యస్స ససజాతియమ్మి పరిచ్ఛాగత్తం అత్తనో జీవితనిరపేక్షభావస్స జాననం, తేన సమాగమేపి ఓస్సట్టేపి చిత్తస్స వికారాభావో, తస్స చ మనుస్సభావమహాపితుభావానం అవిపరీతతో జాననం, ఇతమత్తే చ తం కులసంతకే రజ్జే పతిట్టాపేతుకామతా, ధమ్మదేసనాయ సంవేజేత్వా సీలేసు పతిట్టాపనన్తి. ఏవమాదయో ఇథ బోధిసత్తస్స గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

అలీనసత్తుచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. సజ్ఞపాలచరియావణ్ణనా

౮౫. దసమే సజ్ఞపాలోతిఆదిసు అయం సజ్ఞేపత్తో - దేవభోగసమ్మత్తిసదిసాయ మహతియా నాగిద్ధియా సమన్నాగతత్తా మహిద్ధికో. హేట్టా ద్వే, ఉపరి ద్వేతి చతస్సో దారా ఆవుధా ఏతస్సాతి దారావుధో. ఉగ్గతేజవిసతాయ

ఘోరవిస్తో. నాగయోనిసిద్ధాహి ద్వీహి జిహ్వాహి సమన్నాగతోతి ద్విజిహ్వో. మహానుభావానమ్ని ఉరేన గమనతో “ఉరగా”తి లద్ధనామానం నాగానం అధిపతిభావతో ఉరగాధిభూ.

౮౬. ద్విన్నం మగ్గానం వినివిజ్ఞిత్వా సన్నిభావేన గతట్టానసజ్ఞాతే చతుప్పథే. అపరాపరం మహాజనసంశ్చరణట్టానభూతే మహామగ్గే. తతో ఏవ మహాజనసమాకిణ్ణభావేన నానాజనసమాకులే. ఇదాని వక్టమానానం చతున్నం అజ్ఞానం వసేన చతురో అజ్ఞే. అధిట్టాయ అధిట్టహిత్వా, చిత్తే రపేత్వా. యదాహం సజ్ఞపాలో నామ యథాపుత్తరూపో నాగరాజా హోమి, తదా హేట్టా పుత్తప్పకారే రానే వాసం ఉపోసథవాసవసేన నివాసం అకప్పయిం కప్పేసిం.

మహాసత్తో హి దానసీలాదిపుణ్ణాపసుతో హుత్వా బోధిపరియేసనవసేన అపరాపరం దేవమనుస్సగతీసు సంసరంతో కదాచి దేవభోగసదిససమ్మత్తికే నాగభవనే నిబ్బత్తిత్వా సజ్ఞపాలో నామ నాగరాజా అహోసి మహిద్ధికో మహానుభావో. సో గచ్ఛంతే కాలే తాయ సమ్మత్తియా విప్పటిసారీ హుత్వా మనుస్సయోనిం పత్తేంతో ఉపోసథవాసం వసి. అథస్స నాగభవనే వసంతస్స ఉపోసథవాసో న సమ్మజ్జతి, సీలం సంకిలీస్సతి, తేన సో నాగభవనా నిష్ఠమిత్వా కణ్ఠావణ్ణాయ నదియా అవిదురే మహామగ్గస్స చ ఏకపదికమగ్గస్స చ అంతరే ఏకం వమ్మికం పరిక్ఖిపిత్వా ఉపోసథం అధిట్టాయ చాతుద్దసపన్నరసేసు సమాదిన్నసీలో “మమ చమ్మాదీని అట్టికా గణ్ఠాన్తూ”తి అత్తానం దానముఖే విస్సజ్జేత్వా నిపజ్జతి, పాటిపదే నాగభవనం గచ్ఛతి. తేన పుత్తం “పునాపరం యదా హోమి, సజ్ఞపాలో”తిఆది. తస్సంతో పుత్తో ఏవ.

౮౭. యం పనేత్థ ఛవియా చమ్మేనాతిఆదికం “చతురో అజ్ఞే అధిట్టాయ”తి పుత్తం చతురజ్ఞాధిట్టానదస్సనం. ఛవిచమ్మాని హి ఇథ ఏకమగ్గం. ఏవం ఉపోసథవాసం వసంతస్స మహాసత్తస్స దీఘో అద్ధా వీతివత్తో.

అథేకదివసం తస్మిం తథా సీలం సమాదియిత్వా నిపన్నే సోళస భోజపుత్తా “మంసం ఆహరిస్సామా”తి ఆవుధహత్థా అరణ్ణో చరంతా కిళ్ళి అలభిత్వా నిష్ఠమంతా తం వమ్మికమత్తకే నిపన్నం దిస్సా “మయం అజ్ఞ గోధాపోతకమ్మి న లభిమ్మా, ఇమం నాగరాజానం వధిత్వా ఖాదిస్సామా”తి చింతేత్వా “మహా ఖో పనేస గయ్థుమానో పలాయేయ్యాతి యథానిపన్నకంయేవ నం భోగేసు సూలేహి విజ్ఞిత్వా దుబ్బలం కత్వా గణ్ఠిస్సామా”తి సూలాని ఆదాయ ఉపసంక్రమింసు. బోధిసత్తస్సాపి సరీరం మహంతం ఏకదోణికనావప్పమాణం వట్టేత్వా రపితసుమనపుప్పదామం వియ జిహ్వాకఫలసదిసేహి అక్ఖీహి జయసుమనపుప్పసదిసేన చ సీసేన సమన్నాగతం అతివియ సోభతి. సో తేసం సోళసన్నం జనానం పదసద్దేన భోగంతరతో సీసం నీహరిత్వా రత్తక్ఖీని ఉమ్మీలేత్వా తే సూలవాత్తే ఆగచ్ఛంతే దిస్సా “అజ్ఞ మయ్థం మనోరథో మత్తకం పాపుణిస్సతీ”తి అత్తానం దానముఖే నియ్యాతేత్వా “ఇమే మమ సరీరం సత్తీహి కోట్టేత్వా చిద్ధావచిద్ధం కరోంతే న ఓలోకేస్సామీ”తి అత్తనో సీలఖణ్ణభయేన దళ్ళం అధిట్టానం అధిట్టహిత్వా సీసం భోగంతరే ఏవ పవేసేత్వా నిపజ్జి.

అథ నం తే ఉపగన్త్వా నజ్జట్టే గహేత్వా ఆకడ్డంతా భూమియం పాతేత్వా తిఖిణసూలేహి అట్టసు రానేసు విజ్ఞిత్వా సకణ్ఠికా కాళవేత్తయట్టియో పహారముఖేహి పవేసేత్వా అట్టసు రానేసు కాజేహి ఆదాయ మహామగ్గం పటిపజ్జింసు. మహాసత్తో సూలేహి విజ్ఞనతో పట్టాయ ఏకట్టానేపి అక్ఖీని ఉమ్మీలేత్వా తే న ఓలోకేసి. తస్స అట్టహి కాజేహి ఆదాయ నీయమానస్స సీసం ఓలమ్మిత్వా భూమిం పహరతి . అథ నం “సీసమస్స ఓలమ్మతీ”తి మహామగ్గే నిపజ్జాపేత్వా సుఖుమేన సూలేన నాసాపుటే విజ్ఞిత్వా రజ్జుకం పవేసేత్వా సీసం ఉక్ఖిపిత్వా కాజకోటియం లగ్గేత్వా పునపి ఉక్ఖిపిత్వా మగ్గం పటిపజ్జింసు. తేన పుత్తం -

౮౮. “అద్దసంసు భోజపుత్తా, ఖరా లుద్దా అకారుణా;

ఉపగళ్ళాం మమం తత్త, దణ్ణముగ్గరపాణినో.

౮౯. “నాసాయ వినివిజ్ఞత్వా, నజ్జట్టే పిట్టికణ్ణకే;

కాజే ఆరోపయిత్వాన, భోజపుత్తా హరింసు మ”న్తి.

తత్త భోజపుత్తాతి లుద్దపుత్తా. ఖరాతి కక్ఖళా, ఫరుసకాయవచీకమ్మన్తా. లుద్దాతి దారుణా, ఘోరమానసా. అకారుణాతి నిక్కరుణా. దణ్ణముగ్గరపాణినోతి చతురస్సదణ్ణహత్తా. నాసాయ వినివిజ్ఞత్వాతి రజ్జుకం పవేసేతుం సుఖుమేన సూలేన నాసాపుట్టే విజ్ఞత్వా. నజ్జట్టే పిట్టికణ్ణకేతి నజ్జట్టప్పదేసే తత్త తత్త పిట్టికణ్ణకసమీపే చ వినివిజ్ఞత్వాతి సమ్మద్ధో. కాజే ఆరోపయిత్వానాతి అట్టసు రానేసు వినివిజ్ఞత్వా బద్ధేసు అట్టసు వేత్తలతామణ్ణలేసు ఏకేకస్మిం ఓవిజ్ఞితం ఏకేకం కాజం ద్వే ద్వే భోజపుత్తా అత్తనో అత్తనో ఖన్ధం ఆరోపిత్వా.

౯౦. ససాగరన్తం పథవిన్తి సముద్దపరియన్తం మహాపథవిం. సకాననం సపబ్బతన్తి సద్ధిం కాననేహి పబ్బతేహి చాతి సకాననం సపబ్బతళ్ళా. నాసావాతేన ఝాపయేతి సచాహం ఇచ్చమానో ఇచ్చన్తో కుజ్జిత్వా నాసావాతం విస్సజ్జేయ్యం, సముద్దపరియన్తం సకాననం సపబ్బతం ఇమం మహాపథవిం ఝాపేయ్యం, సహ నాసావాతవిస్సజ్జనేన ఛారికం కరేయ్యం, ఏతాదిసో తదా మయ్థం ఆనుభావో.

౯౧. ఏవం సన్తేపి సూలేహి వినివిజ్ఞన్తే, కోట్టయన్తేపి సత్తిభి. భోజపుత్తే న కుప్పామీతి దుబ్బలభావకరణత్తం వేత్తలతాపవేసనత్తళ్ళా సారదారూహి తచ్చేత్వా కతేహి తిఖిణసూలేహి అట్టసు రానేసు విజ్ఞన్తేపి దుబ్బలభావకరణత్తం తిఖిణాహి సత్తేహి తహిం తహిం కోట్టయన్తేపి భోజపుత్తానం లుద్దానం న కుప్పామి. ఏసా మే సీలపారమీతి ఏవం మహానుభావస్స తథా అధిట్టహన్తస్స యా మే మయ్థం సీలఖణ్ణభయేన తేసం అకుజ్జనా, ఏసా ఏకన్తేనేవ జీవితనిరపేక్షభావేన పవత్తా మయ్థం సీలపారమీ, సీలవసేన పరమత్తపారమీతి అత్తో.

తథా పన బోధిసత్తే తేహి నీయమానే మిథిలనగరవాసీ ఆళారో నామ కుటుమ్పికో పిచ్చాసకటసతాని ఆదాయ సుఖయానకే నిసీదిత్వా గచ్ఛన్తో తే భోజపుత్తే మహాసత్తం హరన్తే దిస్సా కారుణ్ణం ఉప్పాదేత్వా తే లుద్ధే పుచ్చి - “కిస్సాయం నాగో నీయతి, నేత్వా చిమం కిం కరిస్సథా”తి? తే “ఇమస్స నాగస్స మంసం సాదుళ్ళా ముదుళ్ళా ధూలళ్ళా పచిత్వా ఖాదిస్సామా”తి ఆహంసు. అథ సో తేసం సోళసవాహగోణే పసతం పసతం సువణ్ణమాసకే సబ్బేసం నివాసనపారుపనాని భరియానమ్పి తేసం వత్థాభరణాని దత్వా “సమ్మా, అయం మహానుభావో నాగరాజా, అత్తనో సీలగుణేన తువ్హాకం న దుబ్బి, ఇమం కిలమన్తేహి బహుం తువ్హేహి అపుణ్ణం పసుతం, విస్సజ్జేథా”తి ఆహ. తే “అయం అవ్హాకం మనాపో భక్తో, బహూ చ నో ఉరగా భుత్తపుట్టా, తథాపి తవ వచనం అవ్హేహి పూజేతట్టం, తస్మా ఇమం నాగం విస్సజ్జేస్సామా”తి విస్సజ్జేత్వా మహాసత్తం భూమియం నిపజ్జాపేత్వా అత్తనో కక్ఖళతాయ తా కణ్ణకాచితా ఆవుతా కాళవేత్తలతా కోటియం గహేత్వా ఆకడ్డితుం ఆరభింసు.

అథ సో నాగరాజానం కిలమన్తం దిస్సా అకిలమేన్తోవ అసినా లతా చిన్దిత్వా దారకానం కణ్ణవేధతో పటిహరణనియామేన అదుక్ఖాపేన్తో సణికం నీహరి. తస్మిం కాలే తే భోజపుత్తా యం బన్ధనం తస్స నత్థతో పవేసేత్వా పటిముక్కం, తం బన్ధనం

సణికం మోచయింసు. మహాసత్తో ముహుత్తం పాచీనాభిముఖో గన్త్యా అస్సుపుణ్ణేహి నేత్తేహి ఆళారం ఓలోకేసి. లుద్ధా ధోకం గన్త్యా “ఉరగో దుబ్బలో, మతకాలే గహేత్వావ నం గమిస్సామా”తి నిలీయింసు. ఆళారో మహాసత్తస్స అజ్జాలిం పగ్గయ్వా “గచ్ఛేవ ఖో త్వం, మహానాగ, మా తం లుద్ధా పున గహేసు”న్తి వదన్తో ధోకం తం నాగం అనుగన్త్యా నివత్తి.

బోధిసత్తో నాగభవనం గన్త్యా తత్త పపంచం అకత్వా మహన్నేన పరివారేన నిక్ఖమిత్వా ఆళారం ఉపసంక్కుమిత్వా నాగభవనస్స వణ్ణం కథేత్వా తం తత్త నేత్వా తీహి కజ్జాసతేహి సద్ధిం మహన్నమస్స యసం దత్వా దిట్టేహి కామేహి సంతప్పేసి. ఆళారో నాగభవనే ఏకవస్సం వసిత్వా దిట్టే కామే పరిభుజ్జీత్వా “ఇచ్ఛామహం, సమ్మ, పబ్బజితు”న్తి నాగరాజస్స కథేత్వా పబ్బజితపరిక్ఖారే గహేత్వా తతో నిక్ఖమిత్వా హిమవన్తప్పదేసం గన్త్యా పబ్బజిత్వా తత్త చిరం వసిత్వా అపరభాగే చారికం చరన్తో బారాణసిం పత్వా బారాణసిరజ్జా సమాగతో తేన ఆచారసమ్మత్తిం నిస్సాయ పసన్నేన “త్వం ఉళారభోగా మజ్జో కులా పబ్బజితో, కేన ను ఖో కారణేన పబ్బజితోసీ”తి పుట్టో అత్తనో పబ్బజ్జాకారణం కథేన్తో లుద్ధానం హత్థతో బోధిసత్తస్స విస్సజ్జాపనం ఆదిం కత్వా సబ్బం పవత్తిం రజ్జో ఆచిక్కిత్వా -

“దిట్టా మయా మానుసకాపి కామా, అసస్సతా విపరిణామధమ్మా;
ఆదీనవం కామగుణేసు దిస్సా, సద్ధాయహం పబ్బజితోమ్మి, రాజ.

“దుమప్పలానీవ పతన్తి మాణవా, దహరా చ వుద్ధా చ సరీరభేదా;

ఏతమ్మి దిస్సా పబ్బజితోమ్మి రాజ, అపణ్ణకం సామజ్జమేవ సేయ్యా”తి. (జా. ౨.౧౭.౧౯౧-౧౯౨) -

ఇమాహి గాథాహి ధమ్మం దేసేసి.

తం సుత్వా రాజా -

“అద్ధా హవే సేవితబ్బా సపజ్జా, బహుస్సుతా యే బహురానచిన్తిన్తో;

నాగజ్ఞా సుత్వాన తవజ్ఞాళార, కాహమి పుజ్జాని అనప్పకానీ”తి. (జా. ౨.౧౭.౧౯౩) -

ఆహ.

అథస్స తాపసో -

“అద్ధా హవే సేవితబ్బా సపజ్జా, బహుస్సుతా యే బహురానచిన్తిన్తో;

నాగజ్ఞా సుత్వాన మమజ్ఞా రాజ, కరోహి పుజ్జాని అనప్పకానీ”తి. (జా. ౨.౧౭.౧౯౪) -

ఏవం ధమ్మం దేసేత్వా తత్తేవ చత్తారో వస్సానమాసే వసిత్వా పున హిమవన్తం గన్త్యా యావజీవం చత్తారో బ్రహ్మవిహారే భావేత్వా బ్రహ్మలోకూపగో అహోసి. బోధిసత్తోపి యావజీవం ఉపోసథవాసం వసిత్వా సగ్గపురం పూరేసి. సోపి రాజా దానాదీని పుజ్జాని కత్వా యథాకమ్మం గతో.

తదా ఆళారో సారిపుత్తత్థేరో అహోసి, బారాణసిరాజా ఆనన్దత్థేరో, సజ్జపాలనాగరాజా లోకనాథో.

తస్య సరీరపరిచ్ఛాగో దానపారమీ, తథారూపేనపి విసతేజేన సమన్నాగతస్య తథారూపాయపి పీళాయ సతి సీలస్య
 అభిన్నతా సీలపారమీ, దేవభోగసమ్మత్తీసదిసం భోగం పహాయ నాగభవనతో నిష్ఠమిత్యా సమణధమ్మకరణం
 నేక్ష్ణమ్మపారమీ, “దానాదిఅత్తం ఇదఞ్చీదఞ్చ కాతుం వట్టతీ”తి సంవిదహనం పఞ్ణాపారమీ, కామవితక్యవినోదనం
 అధివాసనవీరియఞ్చ వీరియపారమీ, అధివాసనఖన్తి ఖన్తిపారమీ, సచ్చసమాదానం సచ్చపారమీ,
 అచలసమాదానాధిట్ఠానం అధిట్ఠానపారమీ, భోజపుత్తే ఉపాదాయ సబ్బసత్తేసు మేత్తానుద్దయభావో మేత్తాపారమీ,
 వేదనాయ సత్తసఙ్ఖారకతవిప్పకారేసు చ మజ్జత్తభావో ఉపేక్ఖాపారమీతి ఏవం దస పారమియో లబ్బన్తి. సీలపారమీ పన
 అతీసయవతీతి కత్వా సా ఏవ దేసనం ఆరుక్ఖా. తథా ఇథ బోధిసత్తస్య గుణానుభావా “యోజనసతికే
 నాగభవనట్ఠానే”తిఆదినా భూరిదత్తచరియాయం (చరియా. ౨.౧౧ ఆదయో) పుత్తనయేనేవ యథారహం విభావేతట్టాతి.

సజ్జపాలచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

ఏతేతి యే హత్థినాగచరియాదయో ఇమస్మిం వగ్గే నిద్దిట్ఠా అనన్తరగాథాయ చ “హత్థినాగో భూరిదత్తో”తిఆదినా
 ఉద్ధానవసేన సజ్గహేత్వా దస్సితా నవ చరియా, తే సబ్బే విసేసతో సీలపారమిపూరణవసేన పవత్తియా సీలం బలం ఏతేసన్తి
 సీలబలా. సీలస్య పరమత్థపారమిభూతస్య పరిక్ఖరణతో సన్తానస్య చ పరిభావనావసేన అభిసజ్జరణతో పరిక్ఖారా.
 ఉక్కుంసగతాయ సీలపరమత్థపారమియా అసమ్ముణ్ణత్తా పదేసో ఏతేసం అత్తి, న నిప్పదేసోతి పదేసికా సప్పదేసా. కస్మాతి
 చే? ఆహ “జీవితం పరిరక్ఖిత్వా, సీలాని అనురక్ఖిస”న్తి, యస్మా ఏతేసు హత్థినాగచరియాదీసు (చరియా. ౨.౧ ఆదయో)
 అహం అత్తనో జీవితం ఏకదేసేన పరిరక్ఖిత్వావ సీలాని అనురక్ఖిం, జీవితం న సబ్బథా పరిచ్ఛజిం, ఏకస్తేనేవ పన సజ్జపాలస్య
 మే సతో సబ్బకాలమ్మి జీవితం యస్య కస్సచి నియ్యత్తం, సజ్జపాలనాగరాజస్య పన మే మహానుభావస్య ఉగ్గవిసతేజస్య
 సతో సమానస్య సబ్బకాలమ్మి తేహి లుద్దేహి సమాగమే తతో పుట్టేపి పచ్చాపి సతో ఏవం పుగ్గలవిభాగం అకత్వా యస్య
 కస్సచి సీలానురక్ఖణ్ణత్థమేవ జీవితం ఏకంసేనేవ నియ్యత్తం నీయాతితం దానముఖే నిస్సట్ఠం, తస్మా సా సీలపారమీతి
 యస్మా చేతదేవం, తస్మా తేన కారణేన సా పరమత్థపారమిభావం పత్తా మయ్ఠం సీలపారమీతి దస్సేతీతి.

పరమత్థదీపనియా చరియాపిటకసంవణ్ణనాయ

దసవిధచరియాసజ్గహస్య విసేసతో

సీలపారమివిభావనస్య

దుతియవగ్గస్య అత్థవణ్ణనా నిట్టితా.

3. యుధిష్ఠిరయవగ్గో

౧. యుధిష్ఠిరయచరియావణ్ణనా

౧. తతీయవగ్గస్స పరమే అమితయసోతి అపరిమితపరివారవిభవో. రాజపుత్తో యుధిష్ఠిరయోతి రమ్మనగరే సబ్బదత్తస్స నామ రఞ్ఞో పుత్తో నామేన యుధిష్ఠిరయో నామ.

అయన్ఱో బారాణసీ ఉదయజాతకే (జా. ౧.౧౧.౩౭ ఆదయో) సురున్దననగరం నామ జాతా. చూళసుతసోమజాతకే (జా. ౨.౧౭.౧౯౩ ఆదయో) సుదస్సనం నామ, సోణనన్దజాతకే (జా. ౨.౨౦.౯౨ ఆదయో) బ్రహ్మవడ్డనం నామ, ఖణ్డహలజాతకే (జా. ౨.౨౨.౯౮౨ ఆదయో) పుప్పవతీ నామ, ఇమస్మిం పన యుధిష్ఠిరయజాతకే (జా. ౧.౧౧.౭౩ ఆదయో) రమ్మనగరం నామ అహోసి, ఏవమస్స కదాచి నామం పరివత్తతి. తేన వుత్తం - “రాజపుత్తోతి రమ్మనగరే సబ్బదత్తస్స నామ రఞ్ఞో పుత్తో”తి. తస్స పన రఞ్ఞో పుత్తసహస్సం అహోసి. బోధిసత్తో జేట్టపుత్తో, తస్స రాజా ఉపరజ్ఞం అదాసి. సో హేట్ఠా వుత్తనయేనేవ దివసే దివసే మహాదానం పవత్తేసి. ఏవం గచ్ఛన్తే కాలే బోధిసత్తో ఏకదివసం పాతోవ రథవరం అభిరుహిత్వా మహన్తేన సిరివిభవేన ఉయ్యానకీళం గచ్ఛన్తో రుక్ఖగ్గతిణ్ణసాఖగ్గమక్కుటకసుత్తజాలాదీసు ముత్తాజాలాకారేన లగ్గే ఉస్సావబిన్ఱూ దిస్సా “సమ్మ సారథి, కిం నామేత”న్తి పుచ్చిత్వా “ఏతే, దేవ, హిమసమయే పతనకఉస్సావబిన్ఱూ నామా”తి సుత్వా దివసభాగం ఉయ్యానే కీళిత్వా సాయన్ఱకాలే పచ్చాగచ్ఛన్తో తే అదిస్సా “సమ్మ సారథి, కహం తే ఉస్సావబిన్ఱూ, న తే ఇదాని పస్సామీ”తి పుచ్చిత్వా “దేవ, సూరియే ఉగ్గచ్ఛన్తే సబ్బే భిజ్జిత్వా విలయం గచ్ఛన్తీ”తి సుత్వా “యథా ఇమే ఉప్పజ్జిత్వా భిజ్జన్తి, ఏవం ఇమేసం సత్తానం జీవితసఙ్ఖారాపి తిణ్ణగ్గే ఉస్సావబిన్ఱుసదిసావ, తస్మా మయా బ్యాధిజరామరణోహి అపీళితేనేవ మాతాపితరో ఆపుచ్చిత్వా పబ్బజితుం వట్టతీ”తి ఉస్సావబిన్ఱుమేవ ఆరమ్మణం కత్వా ఆదిత్తే వియ తయో భవే పస్సన్తో అత్తనో గేహం ఆగన్త్వా అలక్కుతపటియత్తాయ వినిచ్చయసాలాయ నిసిన్నస్స పితు సన్తికమేవ గన్త్వా పితరం వన్దిత్వా ఏకమన్తం రితో పబ్బజ్జం యాచి. తేన వుత్తం -

“ఉస్సావబిన్ఱుం సూరియాతపే, పతితం దిస్సాన సంవిజిం.

౨. “తఞ్ఞోవాధిపతిం కత్వా, సంవేగమనుబ్రూహాయిం;
మాతాపితూ చ వన్దిత్వా, పబ్బజ్జమనుయాచహ”న్తి.

తత్త సూరియాతపీతి సూరియాతపహేతు, సూరియరస్మిసమ్మస్సనిమిత్తం. “సూరియాతపేనా”తిపి పారో. పతితం దిస్సానాతి వినట్టం పస్సిత్వా, పుట్టే రుక్ఖగ్గాదీసు ముత్తాజాలాదికారేన లగ్గం హుత్వా దిస్సమానం సూరియరస్మిసమ్మస్సన వినట్టం పఞ్ఞాచక్కునా ఓలోకేత్వా. సంవిజిన్తి యథా ఏతాని, ఏవం సత్తానం జీవితానిపి లహుం లహుం భిజ్జమానసభావానీతి అనిచ్చతామనసికారవసేన సంవేగమాపజ్జిం.

తఞ్ఞోవాధిపతిం కత్వా, సంవేగమనుబ్రూహాయిన్తి తఞ్ఞోవ ఉస్సావబిన్ఱూనం అనిచ్చతం అధిపతిం ముఖం పుబ్బజ్జమం పురేచారికం కత్వా తథేవ సబ్బసఙ్ఖారానం ఇత్తరట్టితికతం పరిత్తకాలతం మనసికరోన్తో ఏకవారం ఉప్పన్నం సంవేగం పునప్పునం ఉప్పాదనేన అనువడ్డేసిం. పబ్బజ్జమనుయాచహన్తి “తిణ్ణగ్గే ఉస్సావబిన్ఱూ వియ న చిరట్టితికే సత్తానం జీవితే

మయా బ్యాధిజరామరణేహి అనభిభూతేనేవ పబ్బజిత్వా యత్త ఏతాని న సన్ని, తం అమతం మహానిబ్బానం గవేసితబ్బ”ని చిన్తేత్వా మాతాపితరో ఉపసంక్రమిత్వా వన్దిత్వా “పబ్బజ్జం మే అనుజానాథా”తి తే అహం పబ్బజ్జం యాచిం. ఏవం మహాసత్తేన పబ్బజ్జాయ యాచితాయ సకలనగరే మహాంతం కోలాహలమహోసి – “ఉపరాజా కిర యుధజ్ఞయో పబ్బజితుకామో”తి .

తేన చ సమయేన కాసిరట్టవాసినో రాజానం దట్టుం ఆగన్త్వా రమ్మకే పటివసన్ని. తే సబ్బేపి సన్నిపతింసు. ఇతి సపరిసో రాజా నేగమా చేవ జానపదా చ బోధిసత్తస్స మాతా దేవీ చ సబ్బే చ ఓరోధా మహాసత్తం “మా ఖో త్వం, తాత కుమార, పబ్బజీ”తి నివారేసుం. తత్త రాజా “సచే తే కామేహి ఊనం, అహం తే పరిపూరయామి, అజ్ఞేవ రజ్జం పటిపజ్జాహీ”తి ఆహ. తస్స మహాసత్తో –

“మా మం దేవ నివారేహి, పబ్బజంతం రథేసభ;

మాహం కామేహి సమ్మత్తో, జరాయ వసమన్వగూ”తి. (జా. ౧.౧౧.౭౭) –

అత్తనో పబ్బజ్జాధన్దమేవ వత్వా తం సుత్వా సద్ధిం ఓరోధేహి మాతుయా కరుణం పరిదేవన్తియా –

“ఉస్సావోవ తిణగ్గమ్మి, సూరియుగ్గమనం పతి;

ఏవమాయు మనుస్సానం, మా మం అమ్మ నివారయా”తి. (జా. ౧.౧౧.౭౯) –

అత్తనో పబ్బజ్జాకారణం కథేత్వా నానప్పకారం తేహి యాచియమానోపి అభిసంవడ్డమానసంవేగత్తా అనోసక్కితమానసో పియతరే మహతి ఇతిపరివట్టే ఉళారే రాజిస్సరియే చ నిరపేక్షచిత్తో పబ్బజి. తేన వుత్తం –

౩. “యాచన్ని మం పజ్జాలికా, సనేగమా సరట్టకా;

అజ్ఞేవ పుత్త పటిపజ్జ, ఇద్ధం ఫీతం మహామహిం.

౪. “సరాజకే సహోరోధే, సనేగమే సరట్టకే;

కరుణం పరిదేవన్తే, అనపేక్షో పరిచ్చజి”న్తి.

తత్త పజ్జాలికాతి పగ్గహితఅజ్ఞాలికా. సనేగమా సరట్టకాతి నేగమేహి చేవ రట్టవాసీహి చ సద్ధిం సబ్బే రాజపురిసా “మా ఖో, త్వం దేవ, పబ్బజీ”తి మం యాచన్ని. మాతాపితరో పన అజ్ఞేవ పుత్త పటిపజ్జ, గామనిగమరాజధానిఅభివృద్ధియా వేపుల్లప్పత్తియా చ, ఇద్ధం విభవసారసమ్మత్తియా సస్సాదినిప్పత్తియా చ, ఫీతం ఇమం మహామహిం అనుసాస, ఛత్తం ఉస్సాపేత్వా రజ్జం కారేహితి యాచన్ని. ఏవం పన సహ రజ్ఞాతి సరాజకే, తథా సహోరోధే సనేగమే సరట్టకే మహాజనే యథా సుణన్తానమ్మి పగేవ పస్సన్తానం మహాంతం కారుణ్ణం హోతి, ఏవం కరుణం పరిదేవన్తే తత్త తత్త అనపేక్షో అలగ్గచిత్తో “అహం తదా పబ్బజి”న్తి దస్సేతి.

౫-౬. ఇదాని యదత్థం చక్కువత్తిసిరిసదిసం రజ్జసిరిం పియతరే ఇతిబద్ధవే పహాయ సినిద్ధం పరిగ్గహపరిజనం లోకాభిమతం మహాంతం యసశ్చా నిరపేక్షో పరిచ్చజిన్తి దస్సేతుం ద్వే గాథా అభాసి.

తత్త కేవలన్ని అనవసేసం ఇత్తాగారం సముద్ధపరియంతశ్చ పథవిం పబ్బజ్జాధిప్పాయేన చజమానో ఏవం మే సమ్మాసమ్మోధి సక్కా అధిగన్తున్తి బోధియాయేవ కారణా న కిళ్ళో చిన్తేసిం, న తత్త ఈసకం లగ్గం జనేసిన్తి అట్టో. తస్మాత్తి యస్మా మాతాపితరో తశ్చ మహాయసం రజ్జశ్చ మే న దేస్సం , పియమేవ, తతో పన సతగుణేన సహస్సగుణేన సతసహస్సగుణేన సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమేవ మయ్హం పియతరం, తస్మా మాతాదీహి సద్ధిం రజ్జం అహం తదా పరిచ్ఛజిన్తి.

తదేతం సబ్బం పరిచ్ఛజిత్వా పబ్బజ్జాయ మహాసత్తే నిక్ఖమన్తే తస్స కనిట్టభాతా యుద్ధిట్టిలకుమారో నామ పితరం వన్దిత్వా పబ్బజ్జం అనుజానాపేత్వా బోధిసత్తం అనుబన్ది. తే ఉభోపి నగరా నిక్ఖమ్మ మహాజనం నివత్తేత్వా హిమవన్తం పవిసిత్వా మనోరమే రానే అస్సమపదం కత్వా ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా ఝానాభిజ్ఞాయో నిబ్బత్తేత్వా వనమూలఫలాదీహి యావజీవం యాపేత్వా బ్రహ్మలోకపరాయనా అహేసుం. తేనాహ భగవా -

“ఉభో కుమారా పబ్బజితా, యుద్ధజ్ఞాయో యుద్ధిట్టిలో;

పహాయ మాతాపితరో, సజ్ఞం ఛేత్వాన మచ్చునో”తి. (జా. ౧.౧౧.౮౩);

తత్త సజ్ఞం ఛేత్వాన మచ్చునోతి మచ్చుమారస్స సహకారికారణభూతత్తా సన్తకం రాగదోసమోహసజ్ఞం విక్ఖమ్భనవసేన చిన్దిత్వా ఉభోపి పబ్బజితాతి.

తదా మాతాపితరో మహారాజకులాని అహేసుం, యుద్ధిట్టిలకుమారో ఆనన్దత్థరో, యుద్ధజ్ఞాయో లోకనాథో.

తస్స పబ్బజ్జతో పుట్టే పవత్తితమహాదానాని చేవ రజ్జాదిపరిచ్ఛాగో చ దానపారమీ, కాయవచీసంవరో సీలపారమీ, పబ్బజ్జా చ ఝానాధిగమో చ నేక్ఖమ్మపారమీ, అనిచ్ఛతో మనసికారం ఆదిం కత్వా అభిజ్ఞాధిగమపరియోసానా పజ్ఞా దానాదీనం ఉపకారానుపకారధమ్మపరిగ్గణ్ణనపజ్ఞా చ పజ్ఞాపారమీ, సబ్బత్త తదత్తసాధనం వీరియం వీరియపారమీ , జాణఖన్తి అధివాసనఖన్తి చ ఖన్తిపారమీ, పటిజ్ఞాయ అవిసంవాదనం సచ్చపారమీ, సబ్బత్త అచలసమాదానాధిట్ఠానం అధిట్ఠానపారమీ, సబ్బసత్తేసు హితచిత్తతాయ మేత్తాబ్రహ్మవిహారవసేన చ మేత్తాపారమీ, సత్తసజ్ఞారకతవిప్పకారఉపేక్షనవసేన ఉపేక్షాబ్రహ్మవిహారవసేన చ ఉపేక్షాపారమీతి దస పారమియో లబ్బన్తి. విసేసతో పన నేక్ఖమ్మపారమీతి వేదితబ్బా. తథా అకిత్తిచరియాయం వియ ఇథాపి మహాపురిసస్స అచ్చరియగుణా యథారహం నిద్ధారేతబ్బా. తేన వుచ్చతి “ఏవం అచ్చరియా హేతే, అబ్బుతా చ మహేసిన్తో...పే.... ధమ్మస్స అనుధమ్మతో”తి.

యుద్ధజ్ఞాయచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సోమనస్సచరియావణ్ణనా

౭. దుతియే ఇన్దపత్తే పురుత్తమేతి ఏవంనామకే నగరవరే. కామితోతి మాతాపితృఆదీహి “అహో వత ఏకో పుత్తో ఉప్పజ్జేయ్య”తి ఏవం చిరకాలే పత్తితో. దయితోతి పియాయితో. సోమనస్సోతి విస్సుతోతి “సోమనస్సో”తి ఏవం పకాసనామో.

౮. సీలవాతి దసకుసలకమ్మపథసీలేన చేవ ఆచారసీలేన చ సమన్నాగతో. గుణసమ్మన్నోతి
సద్ధాబాహుసచ్చాదిగుణోహి ఉపేతో, పరిపుణ్ణో వా. కల్యాణపటిభానవాతి తంతంఇతికత్తబ్బసాధనేన ఉపాయకోసల్లసజ్ఞాతేన
చ సున్దరేన పటిభానేన సమన్నాగతో. వుడ్డాపచాయాతి మాతాపితరో కులే జేట్టాతి ఏవం యే జాతివుడ్డా, యే చ
సీలాదిగుణోహి వుడ్డా, తేసం అపచాయనసీలో. హిరీమాతి పాపజిగుచ్చనలక్ష్మణాయ హిరియా సమన్నాగతో. సజ్ఞహీసు చ
కోవిదోతి దానపియవచనలత్థచరియాసమానత్తతాసజ్ఞాతేహి చతుహి సజ్ఞహవత్థూహి యథారహం సత్తానం సజ్ఞణ్ణేసు
కుసలో. ఏవరూపో రేణుస్స నామ కురురాజస్స పుత్తో సోమనస్సోతి విస్సుతో యదా హోమీతి సమ్మన్తో.

౯. తస్స రజ్ఞో పతికరోతి తేన కురురాజేన పతి అభిక్ఖణం ఉపకత్తబ్బభావేన పతికరో వల్లభో. కుహకతాపసోతి
అసన్తగుణసమ్భావనలక్ష్మణేన కోహజ్ఞోన జీవితకప్పనకో ఏకో తాపసో, తస్స రజ్ఞో సక్కాతబ్బో అహోసి. ఆరామన్ని
ఫలారామం, యత్థ ఏళాలుకలాబుకుమ్మణ్ణతిపుసాదివల్లిఫలాని చేవ తణ్ణలేయ్యకాదిసాకఇచ్చ రోపీయతి. మాలావచ్చన్ని
జాతిఅతిముత్తకాదిపుప్పగచ్చం, తేన పుప్పారామం దస్సేతి. ఏత్థ చ ఆరామం కత్వా తత్థ మాలావచ్చఇచ్చ
యథావుత్తఫలవచ్చఇచ్చ రోపేత్వా తతో లద్ధధనం సంహరిత్వా రపేన్తో జీవతీతి అత్తో వేదితబ్బో.

తత్రాయం అనుపుబ్బికథా - తదా మహారక్ఖితో నామ తాపసో పఇచ్చసతతాపసపరివారో హిమవన్తే వసీత్వా
లోణమ్మిలసేవనత్థాయ జనపదచారికం చరన్తో ఇన్దపత్తనగరం పత్వా రాజయ్యానే వసీత్వా సపరిసో పిణ్ణాయ చరన్తో
రాజద్వారం పాపుణి. రాజా ఇసిగణం దిస్సా ఇరియాపథే పసన్నో అలబ్బతమహాతలే నిసీదాపేత్వా పణితేనాహారేన
పరివిసిత్వా “భన్తే, ఇమం వస్సారత్తం మమ ఉయ్యానేయేవ వసథా”తి వత్వా తేహి సద్ధిం ఉయ్యానం గత్వా వసనట్టానాని
కారేత్వా పబ్బజితపరిక్ఖారే దత్వా నిక్ఖమి. తతో పట్టాయ సబ్బేపి తే రాజనివేసనే భుజ్జన్తి.

రాజా పన అపుత్తకో పుత్తే పత్తేతి, పుత్తా నుప్పజ్జన్తి. వస్సారత్తచ్చయేన మహారక్ఖితో “హిమవన్తం గమిస్సామా”తి
రాజానం ఆపుచ్చిత్వా రజ్ఞా కతసక్కారసమ్మానో నిక్ఖమిత్వా అన్తరామగ్గే మజ్జన్తికసమయే మగ్గా ఓక్కమ్మ ఏకస్స
సన్దచ్చాయస్స రుక్ఖస్స హేట్టా సపరిసో నిసీది. తాపసా కథం సముట్టాపేసుం - “రాజా అపుత్తకో, సాధు వతస్స సచే
రాజపుత్తం లభేయ్యా”తి. మహారక్ఖితో తం కథం సుత్వా “భవిస్సతి ను ఖో రజ్ఞో పుత్తో, ఉదాహు నో”తి ఉపధారేన్తో
“భవిస్సతి”తి ఇత్వా “మా తుమ్హే చిన్తయిత్థ, అజ్జ పచ్చాసకాలే ఏకో దేవపుత్తో చవిత్వా రజ్ఞో అగ్గమహేసియా కుచ్చిమ్మి
నిబ్బత్తిస్సతి”తి ఆహా.

తం సుత్వా ఏకో కూటజటిలో “ఇదాని రాజకులూపకో భవిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా తాపసానం గమనకాలే గిలానాలయం
కత్వా నిపజ్జిత్వా “ఏహి గచ్చామా”తి వుత్తే “న సక్కోమీ”తి ఆహా. మహారక్ఖితో తస్స నిపన్నకారణం ఇత్వా “యదా సక్కోసి,
తదా ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి ఇసిగణం ఆదాయ హిమవన్తమేవ గతో. కుహకో నివత్తిత్వా వేగేన గత్వా రాజద్వారే రత్వా
“మహారక్ఖితస్స ఉపట్టకతాపసో ఆగతో”తి రజ్ఞో ఆరోచాపేత్వా రజ్ఞా వేగేన పక్కోసాపితో పాసాదం అభిరుయ్య పజ్జత్తే ఆసనే
నిసీది. రాజా తం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీన్నో ఇసీనం ఆరోగ్యం పుచ్చిత్వా “భన్తే, అతిఖిప్పం నివత్తిత్థ, కేనత్తేన ఆగతత్థా”తి
ఆహా.

మహారాజ, ఇసిగణో సుఖనిసీన్నో “సాధు వతస్స సచే రజ్ఞో వంసానురక్ఖకో పుత్తో ఉప్పజ్జేయ్యా”తి కథం సముట్టాపేసి.
అహం తం కథం సుత్వా “భవిస్సతి ను ఖో రజ్ఞో పుత్తో, ఉదాహు నో”తి దిబ్బచక్కునా ఓలోకేన్తో “మహిద్ధికో దేవపుత్తో చవిత్వా

అగ్రమహేసియా సుధమ్మాయ కుచ్చిమ్మి నిబ్బత్తిస్సతీ”తి దిస్సా “అజానంతా గబ్బం నాసేయ్యం, ఆచిక్కిస్సామి తావ న”ని తుమ్మాకం కథనత్తాయ ఆగతో, కథితం వో మయా, గచ్ఛామహ”ని. రాజా “భన్తే, న సక్కా గన్తు”ని హట్టతుట్టో పసన్నచిత్తో కుహకతాపసం ఉయ్యానం నేత్వా వసనట్టానం సంవిదహిత్వా అదాసి. సో తతో పట్టాయ రాజకులే భుజ్జన్తో వసతి, “దిబ్బచక్కుకో”త్వేవస్స నామం అహోసి.

తదా బోధిసత్తో తావతినసభవనతో చవిత్వా తత్త పటిసన్ధిం గణ్ఠి, జాతస్స చ నామగ్గహణదివసే “సోమనస్సో”తి నామం కరింసు. సో కుమారపరిహరేన వడ్డతి. కుహకతాపసోపి ఉయ్యానస్స ఏకపస్సే నానప్పకారం సూపేయ్యసాకశ్చ ఫలవల్లిఆదయో చ రోపేత్వా పణ్ణికానం హత్థే విక్కిణన్తో ధనం సంహరతి. అథ బోధిసత్తస్స సత్తవస్సికకాలే రణ్ణో పచ్చన్తో కుపిత్తో. సో “తాత, దిబ్బచక్కుతాపసే మా పమజ్జా”తి కుమారం పటిచ్చాపేత్వా పచ్చన్తం వూపసమేతుం గతో.

౧౦-౧౩. అథేకదివసం కుమారో “జటిలం పస్సిస్సామీ”తి ఉయ్యానం గన్త్వా కూటజటిలం ఏకం గన్ధికకాసావం నివాసేత్వా ఏకం పారుపిత్వా ఉభోహి హత్థేహి ద్వే ఘటే గహేత్వా సాకవత్థుస్మిం ఉదకం సింహన్తం దిస్సా “అయం కూటజటిలో అత్తనో సమణధమ్మం అకత్వా పణ్ణికకమ్మం కరోతీ”తి ఇత్వా “కిం కరోసి పణ్ణికగహపతికా”తి తం లజ్జాపేత్వా అవన్దిత్వా ఏవ నిక్ఖమి.

కూటజటిలో “అయం ఇదానేవ ఏవరూపో, పచ్ఛా ‘కో జానాతి కిం కరిస్సతీ’తి ఇదానేవ నం నాసేతుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా రణ్ణో ఆగమనకాలే పాసాణఫలకం ఏకమన్తం ఖిపిత్వా పానీయఘటం భిన్దిత్వా పణ్ణసాలాయ తిణాని వికిరిత్వా సరీరం తేలేన మక్ఖేత్వా పణ్ణసాలం పవనిత్వా ససీసం పారుపిత్వా మహాదుక్ఖప్పత్తో వియ మశ్చో నిపజ్జి. రాజా ఆగన్త్వా నగరం పదక్ఖిణం కత్వా నివేసనం అపవనిత్వావ “మమ సామికం దిబ్బచక్కుకం పస్సిస్సామీ”తి పణ్ణసాలద్వారం గన్త్వా తం విప్పకారం దిస్సా “కిం ను ఖో ఏత”ని అన్తో పవనిత్వా తం నిపన్నకం దిస్సా పాదే పరిమజ్జన్తో పుచ్చి - “కేన, త్వం భన్తే, ఏవం విహేరితో, కమజ్జ యమలోకం నేమి, తం మే సీఘం ఆచిక్ఖా”తి.

తం సుత్వా కూటజటిలో నిర్ఘనన్తో ఉట్టాయ దిట్టో, మహారాజ, త్వం మే, పస్సిత్వా తయి విస్సాసేన అహం ఇమం విప్పకారం పత్తో, తవ పుత్తేనమ్మి ఏవం విహేరితోతి. తం సుత్వా రాజా చోరఘాతకే ఆణాపేసి - “గచ్ఛథ కుమారస్స సీసం భిన్దిత్వా సరీరశ్చస్స ఖణ్ణాఖణ్ణికం భిన్దిత్వా రథియా రథియం వికిరథా”తి. తే మాతరా అలజ్కరిత్వా అత్తనో అజ్ఞే నీసీదాపితం కుమారం ఆకడ్డింసు - “రణ్ణో తే వధో ఆణత్తో”తి. కుమారో మరణభయతజ్జితో మాతు అజ్కతో వుట్టాయ - “రణ్ణో మం దస్సేథ, సన్తి రాజకిచ్చానీ”తి ఆహ. తే కుమారస్స వచనం సుత్వా మారేతుం అవిసహంతా గోణం వియ రజ్జయా పరికడ్డన్తా నేత్వా రణ్ణో దస్సేసుం. తేన వుత్తం “తమహం దిస్సాన కుహక”నిఆది.

తత్త ధుసరాసింవ అతణ్ణులన్తి తణ్ణులకణ్ఠేహి విరహితం ధుసరాసిం వియ, దుమంవ రుక్ఖం వియ, అన్తో మహాసుసిరం. కదలింవ అసారకం సీలాదిసారరహితం తాపసం అహం దిస్సా నత్తి ఇమస్స సతం సాధూనం ఝానాదిధమ్మో. కస్మా? సామణ్ణా సమణభావా సీలమత్తతోపి అపగతో పరిహీనో అయం, తథా హి అయం హిరీసుక్కుధమ్మజహితో పజహితహిరిసజ్ఞాతసుక్కుధమ్మో. జీవితవుత్తికారణాతి “కేవలం జీవితస్సేవ హేతు అయం తాపసలిజ్ఞేన చరతీ”తి చిన్తేసిన్తి దస్సేతి. పరన్తిహీతి పరన్తో పచ్చన్తో నివాసభూతో ఏతేసం అత్థీతి పరన్తినో, సీమన్తరికవాసినో. తేహి పరన్తిహి అటవికేహి పచ్చన్తదేసో ఖోభితో అహోసి. తం పచ్చన్తకోపం నిసేధేతుం వూపసమేతుం గచ్ఛన్తో మమ పితా కురురాజా “తాత

సోమనస్సుకుమార, మయ్యం సామికం ఉగ్గతాపనం ఘోరతపం పరమసన్నిధియం జటిలం మా పమజ్జి. సో హి అష్టాకం సబ్బకామదదో, తస్మా యదిచ్చకం చిత్తరుచియం తస్స చిత్తానుకూలం పవత్తేహి అనువత్తేహి”తి తదా మం అనుసాసీతి దస్సేతి.

౧౪. తమహం గన్తానుపట్టానన్తి పితు వచనం అనతిక్కున్తో తం కూటతాపసం ఉపట్టానత్తం గన్తా తం సాకవత్తుస్మిం ఉదకం ఆసిన్హన్తం దిస్వా “పణ్ణికో అయ”న్తి చ ఇత్వా కచ్చి తే, గహపతి, కుసలన్తి, గహపతి, తే సరీరస్స కచ్చి కుసలం కుసలమేవ, తథా హి సాకవత్తుస్మిం ఉదకం ఆసిన్హసి. కిం వా తవ హిరణ్ణం వా సువణ్ణం వా ఆహారీయతు, తథా హి పణ్ణికవృత్తిం అనుతిట్ఠసీతి ఇదం వచనం అభాసిం.

౧౫. తేన సో కుపితో ఆసీతి తేన మయా వుత్తగహపతివాదేన సో మాననిస్సితో మానం అల్లీనో కుహకో మయ్యం కుపితో కుద్ధో అహోసి. కుద్ధో చ సమానో “ఘాతాపేమి తువం అజ్జ, రట్టా పబ్బాజయామి వా”తి ఆహ.

తత్త తువం అజ్జాతి, త్వం అజ్జ, ఇదానియేవ రణ్ణో ఆగతకాలేతి అత్తో.

౧౬. నీసేధయిత్వా పచ్చన్తన్తి పచ్చన్తం వూపసమేత్వా నగరం అపవిట్టో తజ్జణణ్ణోవ ఉయ్యానం గన్తా కుహకం కుహకతాపసం కచ్చి తే, భన్తే, ఖమనీయం, సమ్మానో తే పవత్తితోతి కుమారేన తే సమ్మానో పవత్తితో అహోసి.

౧౭. కుమారో యథా నాసియోతి యథా కుమారో నాసియో నాసేతబ్బో ఘాతాపేతబ్బో, తథా సో పాపో తస్స రణ్ణో ఆచిక్ఠి. ఆణాపేసీతి మయ్యం సామికే ఇమస్మిం దిబ్బచక్ఖతాపసే సతి కిం మమ న నిప్పజ్జతి, తస్మా పుత్తేన మే అత్తో నత్తి, తతోపి అయమేవ సేయ్యోతి చిన్తేత్వా ఆణాపేసి.

౧౮. కిన్తి ? సీసం తత్తేవ ఛిన్దిత్వాతి యస్మిం రాసే తం కుమారం పస్సథ, తత్తేవ తస్స సీసం ఛిన్దిత్వా సరీరఞ్చస్స కత్వాన చతుఖణ్ణికం చతురో ఖణ్ణే కత్వా రథియా రథియం నీయన్తా వీధితో వీధిం విక్లిపన్తా దస్సేథ. కస్మా? సా గతి జటిలహీళితాతి యేహి అయం జటిలో హీళితో, తేసం జటిలహీళితానం సా గతి సా నిప్పత్తి సో విపాకోతి. జటిలహీళితాతి వా జటిలహీళనహేతు సా తస్స నిప్పత్తితి ఏవణ్ణోత్త అత్తో దట్ఠబ్బో.

౧౯. తత్థాతి తస్స రణ్ణో ఆణాయం, తస్మిం వా తాపసస్స పరిభవే. కారణికాతి ఘాతకా, చోరఘాతకాతి అత్తో. చణ్ణాతి కురూరా. లుద్ధాతి సుదారుణా. అకారుణాతి తస్సేవ వేవచనం కతం. “అకరుణా”తిపి పాళి, నిక్కురుణాతి అత్తో. మాతు అజ్ఞే నిసిన్నస్సాతి మమ మాతు సుధమ్మాయ దేవియా ఉచ్చగ్గే నిసిన్నస్స. “నిసిన్నస్సా”తి అనాదరే సామివచనం. ఆకడ్డిత్వా నయన్తి మన్తి మాతరా అలఙ్కరిత్వా అత్తనో అజ్ఞే నిసీదాపితం మం రాజాణాయ తే చోరఘాతకా గోణం వియ రజ్జయా ఆకడ్డిత్వా ఆఘాతనం నయన్తి. కుమారే పన నీయమానే దాసిగణపరివృతా సద్ధిం ఓరోధేహి సుధమ్మా దేవీ నాగరాపి “మయం నిరపరాధం కుమారం మారేతుం న దస్సామా”తి తేన సద్ధియేవ అగమంసు.

౨౦. బద్ధతం గాళ్ళబద్ధనన్తి గాళ్ళబద్ధనం బద్ధన్తానం తేసం కారణికపురిసానం. రాజకిరియాని అత్తి మేతి మయా రణ్ణో వత్తబ్బాని రాజకిచ్చాని అత్తి. తస్మా రణ్ణో దస్సేథ మం ఖిప్పన్తి తేసం అహం ఏవం వచనం అవచం.

౨౧. రజ్జో దస్సయింసు, పాపస్స పాపసేవినోతి అత్తనా పాపసీలస్స లామకాచారస్స కూటతాపసస్స సేవనతో పాపసేవినో రజ్జో మం దస్సయింసు. దిస్సాన తం సజ్జాపేసిన్తి తం మమ పితరం కురురాజానం పస్సిత్వా “కస్మా మం, దేవ, మారాపేసీ”తి వత్వా తేన “కస్మా చ పన త్వం మయ్యం సామికం దిబ్బచక్ఖతాపసం గహపతివాదేన సముదాచరి. ఇదఞ్చిదఞ్చ విప్పకారం కరీ”తి వుత్తే “దేవ, గహపతిఞ్చోవ ‘గహపతీ’తి వదంతస్స కో మయ్యం దోసో”తి వత్వా తస్స నానావిధాని మాలావచ్ఛాని రోపేత్వా పుప్పపణ్ణఫలాఫలాదీనం విక్కిణనం హత్థతో చస్స తాని దేవసికం విక్కిణంతేహి మాలాకారపణ్ణికేహి సద్దహపేత్వా “మాలావత్థుపణ్ణవత్థూని ఉపధారేథా”తి వత్వా పణ్ణసాలఞ్చస్స పవిసిత్వా పుప్పాదివిక్కియలద్ధం కహపణకభణ్ణికం అత్తనో పురిసేహి నీహరాపేత్వా రాజానం సజ్జాపేసిం తస్స కూటతాపసభావం జానాపేసిం. మమఞ్చ వసమానయిన్తి తేన సజ్జాపనేన “సచ్చం ఖో పన కుమారో వదతి, అయం కూటతాపసో పుట్టే అప్పిచ్చో వియ హుత్వా ఇదాని మహాపరిగ్గహో జాతో”తి యథా తస్మిం నిబ్బిన్నో మమ వసే వత్తతి, ఏవం రాజానం మమ వసమానేసిం.

తతో మహాసత్తో “ఏవరూపస్స బాలస్స రజ్జో సన్తికే వసనతో హిమవంతం పవిసిత్వా పబ్బజితుం యుత్త”న్తి చిన్తేత్వా రాజానం ఆపుచ్చి - “న మే, మహారాజ, ఇథ వాసేన అత్తో, అనుజానాథ మం పబ్బజిస్సామీ”తి. రాజా “తాత, మయా అనుపధారేత్వావ తే వధో ఆణత్తో, ఖమ మయ్యం అపరాధ”న్తి మహాసత్తం ఖమాపేత్వా “అజ్జేవ ఇమం రజ్జం పటిపజ్జాహి”తి ఆహ. కుమారో “దేవ, కిమత్తి మానుసకేసు భోగేసు, అహం పుట్టే దీఘరత్తం దిబ్బభోగసమ్మత్తియో అనుభవిం, న తత్థాపి మే సజ్జో, పబ్బజిస్సామేవాహం, న తాదిసస్స బాలస్స పరనేయ్యబుద్ధినో సన్తికే వసామీ”తి వత్వా తం ఓవదన్తో -

“అనిసమ్మ కతం కమ్మం, అనవత్థాయ చిన్తితం;
భేసజ్జస్సేవ వేభజ్జో, విపాకో హోతి పాపకో.

“నిసమ్మ చ కతం కమ్మం, సమ్మావత్థాయ చిన్తితం;
భేసజ్జస్సేవ సమ్మత్తి, విపాకో హోతి భద్రకో.

“అలసో గిహి కామభోగీ న సాధు, అసజ్జతో పబ్బజితో న సాధు;
రాజా న సాధు అనిసమ్మకారీ, యో పణ్ణితో కోధనో తం న సాధు.

“నిసమ్మ ఖత్తియో కయిరా, నానిసమ్మ దిసమ్మతి;
నిసమ్మకారినో రాజ, యసో కిత్తి చ వడ్డతి.

“నిసమ్మ దణ్డం పణయ్యేయ్య ఇస్సరో, వేగా కతం తప్పతి భూమిపాల;
సమ్మాపణీధీ చ నరస్స అత్థా, అనానుతప్పా తే భవన్తి పచ్చా.

“అనానుతప్పాని హి యే కరోన్తి, విభజ్జ కమ్మాయతనాని లోకే;
విజ్ఞాప్పసత్థాని సుఖుద్రియాని, భవన్తి బుద్ధానుమతాని తాని.

“ఆగచ్ఛం దోవారికా ఖగ్గబద్ధా, కాసావియా హన్తు మమం జనిన్ద;

మాతుఁడౌ అఙ్కశ్శిమహం నిసినో, ఆకడ్డితో సహసా తేహి దేవ.

“కటుకఙ్గో సమ్బాధం సుకిచ్చం పత్తో, మధురమ్మియం జీవితం లద్ధ రాజ;

కిచ్చేనహం అఙ్గ వధా పముత్తో, పబ్బఙ్గమేవాభిమనోహమస్మి”తి. (జా. ౧.౧౦.౨౨౭-౨౩౪) –

ఇమాహి గాథాహి ధమ్మం దేసేసి.

తత్త అనిసమ్మాతి అనుపధారేత్వా. అనవత్థాయాతి అవవత్థపేత్వా. వేభఙ్గోతి విపత్తి. విపాకోతి నిప్పత్తి. అసఙ్గాతోతి అసంవుతో దుస్సీలో. పణయేయ్యాతి పట్టపేయ్య. వేగాతి వేగేన సహసా. సమ్మాపణీధీ చాతి సమ్మాపణిధినా, యోనిసో రపితేన చిత్రేన కతా నరస్స అత్థా పచ్చా అనానుతప్పా భవంతీతి అత్తో. విభజ్జాతి ఇమాని కాతుం యుత్తాని, ఇమాని అయుత్తానీతి ఏవం పఞ్జాయ విభజిత్వా. కమ్మాయతనానీతి కమ్మాని. బుద్ధానుమతానీతి పణ్ణితేహి అనుమతాని అనవజ్ఞాని హోన్తి. కటుకన్తి దుష్టం అసాతం, సమ్బాధం సుకిచ్చం మరణభయం పత్తోష్ఠి. లద్ధాతి అత్తనో ఇణబలేన జీవితం లభిత్వా. పబ్బఙ్గమేవాభిమనోతి పబ్బఙ్గాభిముఖచిత్తో ఏవాహమస్మి.

ఏవం మహాసత్తేన ధమ్మే దేసితే రాజా దేవిం ఆమన్తేసి – “దేవి, త్వం పుత్తం నివత్తేహి”తి. దేవీపి కుమారస్స పబ్బఙ్గమేవ రోచేసి. మహాసత్తో మాతాపితరో వన్దిత్వా “సచే మయ్యం దోసో అత్థి, తం ఖమథా”తి ఖమాపేత్వా మహాజనం ఆపుచ్చిత్వా హిమవంతాభిముఖో అగమాసి. గతే చ పన మహాసత్తే మహాజనో కూటజటిలం పోధేత్వా జీవితక్షయం పాపేసి. బోధిసత్తోపి సనాగరేహి అమచ్చపారిసఙ్గాదీహి రాజపురిసేహి అస్సుముఖేహి అనుబద్ధియమానో తే నివత్తేసి. మనుస్సేసు నివత్తేసు మనుస్సవణ్ణేనాగత్వా దేవతాహి నీతో సత్త పబ్బతరాజియో అతిక్కమిత్వా హిమవంతే విస్సకమ్మనా నిమ్మితాయ పణ్ణసాలాయ ఇసిపబ్బఙ్గం పబ్బజి. తేన పుత్తం –

౨౨. “సో మం తత్త ఖమాపేసి, మహారఙ్గం అదాసి మే;

సోహం తమం దాలయిత్వా, పబ్బజిం అనగారియ”న్తి.

తత్త తమం దాలయిత్వాతి కామాదీనవదస్సనస్స పటిపక్ఖభూతం సమ్మోహతమం విధమిత్వా. పబ్బజిన్తి ఉపాగచ్ఛిం. అనగారియన్తి పబ్బఙ్గం.

౨౩. ఇదాని యదత్తం తదా తం రాజిస్సరియం పరిచ్చత్తం, తం దస్సేతుం “న మే దేస్స”న్తి ఓసానగాధమాహ. తస్సత్తో వుత్తనయోవ.

ఏవం పన మహాసత్తే పబ్బజితే యావ సోళసవస్సకాలా రాజకులే పరిచారికవేసేన దేవతాయేవ నం ఉపట్టిహింసు. సో తత్త ఝానాభిజ్ఞాయో నిబ్బత్తేత్వా బ్రహ్మలోకూపగో అహోసి.

తదా కుహకో దేవదత్తో అహోసి, మాతా మహామాయా, మహారక్ఖితతాపసో సారిపుత్తత్థేరో, సోమనస్సకుమారో లోకనాథో.

తస్య యుధజ్ఞాయచరియాయం (చరియాం 3.౧ ఆదయో) పుత్రనయేనేవ దస పారమియో నిధారేతబ్బా. ఇథాపి నేక్షమ్మపారమీ అతిసయవతీతి సా ఏవ దేసనం ఆరుళ్ళా. తథా సత్తవస్సీకకాల్ ఏవ రాజకిచ్చేసు సమత్తతా, తస్స తాపసస్స కూటజటిలభావపరిగ్గణ్ణనం, తేన పయుత్తేన రజ్ఞో వధే ఆణత్తే సంతాసాభావో, రజ్ఞో సన్తికం గత్వా నానానయేహి తస్స సదోసతం అత్తనో చ నిరపరాధతం మహాజనస్స మజ్ఞే పకాసేత్వా రజ్ఞో చ పరనేయ్యబుద్ధితం బాలభావణ్ణ పట్టపేత్వా తేన ఖమాపితేపి తస్స సన్తికే వాసతో రజ్జిస్సరియతో చ సంవేగమాపజ్జిత్వా నానప్పకారం యాచియమానేనపి హత్తగతం రజ్జసిరిం ఖేళపిణ్ణం వియ ఛడ్డేత్వా కత్తచి అలగ్గచితేన హుత్వా పబ్బజనం, పబ్బజిత్వా పవివేకారామేన హుత్వా నచిరస్సేవ అప్పకసిరేన ఝానాభిజ్ఞానిబ్బత్తనన్తి ఏవమాదయో మహాసత్తస్స గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

సోమనస్సచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

3. అయోఘరచరియావణ్ణనా

౨౪. తతియే అయోఘరమ్మి సంవడ్డోతి అమనుస్స ఉపద్ధవపరివజ్జనత్తం చతురస్ససాలవసేన కతే మహతి సబ్బఅయోమయే గేహ సంవడ్డో. నామేనాసి అయోఘరోతి అయోఘరే జాతసంవడ్డభావేనేవ “అయోఘరకుమారో”తి నామేన పాకటో అహోసి.

౨౫-౬. తదా హి కాసిరజ్ఞో అగ్గమహేసియా పురిమత్తభావే సపత్తి “తవ జాతం జాతం పజం ఖాదేయ్య”న్తి పత్తనం పట్టపేత్వా యక్ష్ఠినియోనియం నిబ్బత్తా ఓకాసం లభిత్వా తస్సా విజాతకాల్ ద్వే వారే పుత్తే ఖాది. తతియవారే పన బోధిసత్తో తస్సా కుచ్చియం పటిసన్ధిం గణ్ఠి. రాజా “దేవియా జాతం జాతం పజం ఏకా యక్ష్ఠినీ ఖాదతి, కిం ను ఖో కాతబ్బ”న్తి మనుస్సేహి సమ్మన్తేత్వా “అమనుస్సా నామ అయోఘరస్స భాయన్తి, అయోఘరం కాతుం వట్టతీ”తి పుత్తే కమ్మారే ఆణాపేత్వా ధమ్మే ఆదిం కత్వా అయోమయేహేవ సబ్బగేహసమ్మారేహి చతురస్ససాలం మహన్తం అయోఘరం నిట్టాపేత్వా పరిపక్కగబ్బం దేవిం తత్త వాసేసి. సా తత్త ధజ్జపుజ్జలక్ఖణం పుత్తం విజాయి. “అయోఘరకుమారో”త్వేవస్స నామం కరింసు. తం ధాతీనం దత్వా మహన్తం ఆరక్ఖం సంవిదహిత్వా రాజా దేవిం అన్తేపురం ఆనేసి. యక్ష్ఠినీపి ఉదకవారం గత్వా వేస్సవణస్స ఉదకం వహన్తి జీవితక్ఖయం పత్తా.

మహాసత్తో అయోఘరేయేవ వడ్డిత్వా విజ్ఞాతం పత్తో, తత్తేవ సబ్బసిప్పాని ఉగ్గణ్ఠి. రాజా పుత్తం సోళసవస్సుద్దేసికం విదిత్వా “రజ్జమస్స దస్సామీ”తి అమచ్చే ఆణాపేసి - “పుత్తం మే ఆనేథా”తి. తే “సాధు, దేవా”తి నగరం అలజ్జారాపేత్వా సబ్బాలజ్జారవిభూసితం మగ్గలవారణం ఆదాయ తత్త గత్వా కుమారం అలజ్జరిత్వా హత్తిక్ఖన్తే నీసేదాపేత్వా నగరం పదక్ఖిణం కారేత్వా రజ్ఞో దస్సేసుం. మహాసత్తో రాజానం వన్దిత్వా అట్టాసి. రాజా తస్స సరీరసోభం ఓలోకేత్వా బలవసినేహేన తం ఆలిగ్గిత్వా “అజ్జేవ మే పుత్తం అభిసిగ్గాథా”తి అమచ్చే ఆణాపేసి. మహాసత్తో పితరం వన్దిత్వా “న మయ్యం రజ్జేన అట్తో, అహం పబ్బజిస్సామి, పబ్బజ్జం మే అనుజానాథా”తి ఆహ. తేన పుత్తం “దుక్ఖేన జీవితో లడ్డో”తిఆది.

తత్త దుక్ఖేనాతి, తాత, తవ భాతికా ద్వే ఏకాయ యక్ష్ఠినియా ఖాదితా, తుయ్యం పన తతో అమనుస్సభయతో నివారణత్తం కతేన దుక్ఖేన మహతా ఆయాసేన జీవితో లడ్డో. సంపీళే పతిపోసితోతి నానావిధాయ అమనుస్సర్ఖాయ సమ్మాధే అయోఘరే విజాయనకాలతో పట్టాయ యావ సోళసవస్సుప్పత్తియా సమ్మాధే సంవడ్డితోతి అట్తో. అజ్జేవ, పుత్త,

పటిపఙ్గు, కేవలం వసుధం ఇమన్తి కఞ్చనమాలాలఙ్కరస్స సేతచ్ఛత్తస్స హేటా రతనరాసిమ్మి రపేత్వా తీహి సఙ్ఘేహి అభిసిఞ్చయమానో ఇమం కులసన్తకం కేవలం సకలం సముద్ధపరియన్తం తతోయేవ సహ రట్టహీతి సరట్టకం సహ నిగమేహి మహాగామేహీతి సనిగమం అపరిమితేన పరివారజనేన సద్ధిం సజనం ఇమం వసుధం మహాపథవిం అఙ్ఘేవ, పుత్త, పటిపఙ్గు, రఙ్గుం కారేహీతి అత్థో. వన్దిత్వా ఖత్తియం. అఙ్ఘలీం పగ్గహేత్వాన, ఇదం వచనమబ్రవిన్తి ఖత్తియం కాసిరాజానం మమ పితరం వన్దిత్వా తస్స అఙ్ఘలీం పణామేత్వా ఇదం వచనం అభాసిం.

౨౭. యే కేచి మహియా సత్తాలి ఇమిస్సా మహాపథవియా యే కేచి సత్తా నామ. హీనముక్కట్టమఙ్ఘిమాతి లామకా చేవ ఉత్తమా చ, ఉభిన్నం వేమఙ్ఘే భవత్తా మఙ్ఘిమా చ. సకే గేహీతి సబ్బే తే సకే గేహే. సకఞ్ఘాతిభీతి సకేహి ఞ్ఘాతీహి సమ్మోదమానా విస్సట్టా అనుక్కుణ్ణితా యథావిభవం వడ్డన్తి.

౨౮. ఇదం లోకే ఉత్తరియన్తి ఇదం పన ఇమస్మిం లోకే అసదిసం, మయ్హం ఏవ ఆవేణికం. కిం పన తం సంపీళే మమ పోసనన్తి సమ్మాధే మమ సంవడ్డనం. తథా హి అయోఘరమ్మి సంవడ్డో, అప్పభే చన్దసూరియేతి చన్దసూరియానం పభారహీతే అయోఘరే సంవడ్డోమ్మీతి సంవడ్డో అమ్మి.

౨౯. పూతికుణపసమ్ముణ్ణాతి పూతిగన్ధనానప్పకారకుణపసమ్ముణ్ణా గూఢనిరయసదిసా. మాతు కుచ్చితో జీవితసంసయే వత్తమానే కథం ముచ్చిత్యా నిక్ఖమిత్వా. తతో ఘోరతరేతి తతోపి గబ్భవాసతో దారుణతరే, అవిస్సట్టవాసేన దుక్ఖే. పక్ఖితయోఘరేతి పక్ఖితో అయోఘరే, బన్ధనాగారే రపితో వియ అహోసిన్తి దస్సేతి.

౩౦. యదిహన్తి ఏత్థ యదీతి నిపాతమత్తం. తాదిసన్తి యాదిసం పుట్టే పుత్తం, తాదిసం పరమదారుణం దుక్ఖం పత్వా అహం రఙ్ఘేసు యది రఙ్ఘామి యది రమిస్సామి, ఏవం సన్తే పాపానం లామకానం నిహీనపురిసానం ఉత్తమో నిహీనతమో సియం .

౩౧. ఉక్కణ్ణితోమ్మి కాయేనాతి అపరిముత్తగబ్భవాసాదినా పూతికాయేన ఉక్కణ్ణితో నిబ్బిన్నో అమ్మి. రఙ్ఘేనమ్మి అనత్థికోతి రఙ్ఘేనపి అనత్థికో అమ్మి. యక్ఖినియా హత్థతో ముత్తోపి హి నాహం అజరామరో, కిం మే రఙ్ఘేన, రఙ్ఘణో నామ సబ్బేసం అనత్థానం సన్నిపాతత్థానం, తత్థ రితకాలతో పట్టాయ దున్నిక్ఖమం హోతి, తస్మా తం అనుపగన్త్వా నిబ్బుతిం పరియేసిస్సం, యత్థ మం మచ్చు న మద్దియేతి యత్థ రితం మం మహాసేనో మచ్చురాజా న మద్దియే న ఓత్థరేయ్య న అభిభవేయ్య, తం నిబ్బుతిం అమతమహానిబ్బానం పరియేసిస్సామీతి.

౩౨. ఏవాహం చిన్తయిత్వానాతి ఏవం ఇమినా వుత్తప్పకారేన నానప్పకారం సంసారే ఆదీనవం పచ్చవేక్ఖణేన నిబ్బానే ఆనిసంసదస్సనేన చ యోనిసో చిన్తేత్వా. విరవన్తే మహాజనేతి మయా విప్పయోగదుక్ఖాసహనేన విరవన్తే పరిదేవన్తే మాతాపితుప్పముఖే మహన్తే జనే. నాగోవ బన్ధనం ఛేత్వాతి యథా నామ మహాబలో హత్థినాగో దుబ్బలతరం రఙ్ఘబన్ధనం సుఖేనేవ చిన్తతి, ఏవమేవ ఞ్ఘాతినఙ్గాదిభేదస్స తస్మిం జనే తఙ్ఘాబన్ధనస్స చిన్తనేన బన్ధనం ఛేత్వా కాననసఙ్ఖాతం మహావనం పబ్బఙ్ఘపగమనవసేన పావిసిం. ఓసానగాథా వుత్తత్థా ఏవ.

తత్థ చ మహాసత్తో అత్తనో పబ్బఙ్ఘాధిస్సాయం జానిత్వా “తాత, కింకారణా పబ్బజసీ”తి రఙ్ఘా వుత్తో “దేవ, అహం మాతుకుచ్చిమ్మి దస మాసే గూఢనిరయే వియ వసిత్వా మాతు కుచ్చితో నిక్ఖన్తో యక్ఖినియా భయేన సోళసవస్సాని

బద్ధనాగారే వసన్తో బహి ఓలోకేతుమ్మి న లభిం, ఉస్సదనిరయే పక్తితో వియ అహోసిం, యక్తినితో ముత్తోపి అజరామరో న హోమి, మచ్చు నామేస న సక్కా కేనచి జినితుం, భవే ఉక్కణ్ణితోమ్మి, యావ మే బ్యాధిజరామరణాని నాగచ్చన్తి, తావదేవ పబ్బజిత్వా ధమ్మం చరిస్సామి, అలం మే రజ్జేన, అనుజానాహి మం, దేవ, పబ్బజితు”న్తి వత్తా -

“యమేకరత్తిం పరమం, గబ్బే వసతి మాణవో;

అబ్బుట్టితోవ సో యాతి, స గచ్చం న నివత్తతీ”తి. (జా. ౧.౧౫.౩౬౩) -

ఆదినా చతువీసతియా గాథాహి పితు ధమ్మం దేసేత్వా “మహారాజ, తువ్హాకం రజ్జం తువ్హాకమేవ హోతు, న మయ్యం ఇమినా అత్తో, తువ్హేహి సద్ధిం కథేస్తేయేవ బ్యాధిజరామరణాని ఆగచ్ఛేయ్యం, తిట్టథ తువ్హే”తి వత్తా అయదామం ఛిన్దిత్వా మత్తహత్థీ వియ, కఞ్చనపఞ్జరం భిన్దిత్వా సీహాపోతకో వియ, కామే పహాయ మాతాపితరో వన్దిత్వా నిక్ఖమి. అథస్స పితా “అయం నామ కుమారో పబ్బజితుకామో, కిమిం పనాహం, మమాపి రజ్జేన అత్తో నత్తీ”తి రజ్జం పహాయ తేన సద్ధిం ఏవ నిక్ఖమి. తస్మిం నిక్ఖమన్తే దేవీపి అమచ్చాపి బ్రాహ్మణగహపతికాదయోపీతి సకలనగరవాసినో భోగే ఛడ్డేత్వా నిక్ఖమింసు. సమాగమో మహా అహోసి, పరిసా ద్వాదసయోజనికా జాతా, తే ఆదాయ మహాసత్తో హిమవన్తం పావిసి.

సక్కో దేవరాజా తస్స నిక్ఖన్తభావం ఇత్వా విస్సకమ్మం పేసేత్వా ద్వాదసయోజనాయామం సత్తయోజనవిత్థారం అస్సమపదం కారేసి, సబ్బే చ పబ్బజితపరిక్ఖారే పటియాదాపేసి. ఇథ మహాసత్తస్స పబ్బజ్ఞా చ ఓవాదదానఞ్చ బ్రహ్మలోకపరాయనతా చ పరిసాయ సమ్మా పటిపత్తి చ సబ్బా మహాగోవిన్దచరియాయం (చరియా. ౧.౩౭ ఆదయో) వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బా.

తదా మాతాపితరో మహారాజకులాని అహీసుం, పరిసా బుద్ధపరిసా, అయోఘరపణ్ణితో లోకనాథో.

తస్స సేసపారమినిద్ధారణా ఆనుభావవిభావనా చ హేట్టా వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బాతి.

అయోఘరచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౪. భిసచరియావణ్ణనా

జేతుత్థే యదా హోమి, కాసీనం పురవరుత్తమేతి “కాసీ”తి బహువచనవసేన లద్ధవోహరస్స రట్టస్స నగరవరే బారాణసియం యస్మిం కాలే జాతసంవడ్డో హుత్వా వసామీతి అత్తో. భగినీ చ భాతరో సత్త, నిబ్బత్తా సోత్తియే కులేతి ఉపకఞ్చనాదయో ఛ అహఞ్చాతి భాతరో సత్త సబ్బకనిట్టా కఞ్చనదేవీ నామ భగినీ చాతి సబ్బే మయం అట్ట జనా మన్తజ్ఞేననిరతతాయ సోత్తియే ఉదితోదితే మహతి బ్రాహ్మణకులే తదా నిబ్బత్తా జాతాతి అత్తో.

భోధిసత్తో హి తదా బారాణసియం అసీతికోటివిభవస్స బ్రాహ్మణమహాసాలస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్స “కఞ్చనకుమారో”తి నామం కరింసు. అథస్స పదసా విచరణకాలే అపరో పుత్తో విజాయ. “ఉపకఞ్చనకుమారో”తిస్స నామం కరింసు. తతో పట్టాయ మహాసత్తం “మహాకఞ్చనకుమారో”తి సముదాచరన్తి. ఏవం పటిపాటియా సత్త పుత్తా అహీసుం.

సబ్బకనిట్లా పన ఏకా ధీతా. తస్యా “కశ్చనదేవీ”తి నామం కరింసు. మహాసత్తో వయస్పత్తో తక్కుసిలం గన్త్యా సబ్బసిప్పాని ఉగ్గహేత్వా పద్మాగచ్ఛి.

అథ నం మాతాపితరో ఘరావాసేన బద్ధితుకామా “అత్తనో సమానజాతికులతో తే దారికం ఆనేస్సామా”తి వదింసు. సో “అమ్మ, తాత, న మయ్యం ఘరావాసేన అత్తో. మయ్యమ్మో సబ్బో లోకసన్నివాసో ఆదిత్తో వియ సప్పటిభయో, బన్ధనాగారం వియ పలిబుద్ధనం, ఉక్కారభూమి వియ జిగుచ్చో హుత్వా ఉపట్టాతి, న మే చిత్తం కామేసు రజ్జతి, అశ్శో వో పుత్తా అత్తి, తే ఘరావాసేన నిమన్తేథా”తి వత్వా పునప్పునం యాచితోపి సహాయేహి యాచాపితోపి న ఇచ్చి, అథ నం సహాయా “సమ్మ, కిం పన త్వం పత్తయన్తో కామే పరిభుజ్జాతుం న ఇచ్చసి”తి పుచ్చింసు. సో తేసం అత్తనో నేక్ఖమ్మజ్ఞాసయం ఆరోచేసి. తేన వుత్తం “ఏతేసం పుబ్బజో ఆసి”న్తిఆది.

తత్త ఏతేసం పుబ్బజో ఆసిన్తి ఏతేసం ఉపకశ్చానకాదీనం సత్తన్నం జేట్టభాతికో అహం తదా అహోసిం. హిరీసుక్కుముపాగతోతి సుక్కువిపాకత్తా సన్తానస్స వినోధనతో చ సుక్కుం పాపజిగుచ్చనలక్ష్షణం హిరిం భుసం ఆగతో, అతివియ పాపం జిగుచ్చన్తో ఆసిన్తి అత్తో. భవం దిస్సాన భయతో, నేక్ఖమ్మాభిరతో అహన్తి కామభవాదీనం వసేన సబ్బం భవం పక్ఖన్దితుం ఆగచ్ఛన్తం చణ్ణవాత్థిం వియ, హింసేతుం ఆగచ్ఛన్తం ఉక్ఖిత్తాసికం వధకం వియ, సీహం వియ, యక్ఖం వియ, రక్ఖసం వియ, ఘోరవిసం వియ, ఆసివిసం వియ, ఆదిత్తం అజ్ఞారం వియ, సప్పటిభయం భయానకభావతో పస్సిత్వా తతో ముచ్చనత్థిశ్చ పబ్బజ్జాభిరతో పబ్బజిత్వా “కథం ను ఖో ధమ్మచరియం సమ్మాపటిపత్తిం పూరేయ్యం, ఝానసమాపత్తియో చ నిబ్బత్తేయ్య”న్తి పబ్బజ్జాకుసలధమ్మపరమజ్ఞానాదిభిరతో తదా అహం ఆసిన్తి అత్తో.

౩౬. పహితాతి మాతాపితూహి పేసితా. ఏకమానసాతి సమానజ్ఞాసయా పుబ్బే మయా ఏకచ్ఛన్దా మనాపచారిసో మాతాపితూహి పహితత్తా పన మమ పటిక్కూలం అమనాపం వదన్తా. కామేహి మం నిమన్తేన్తి మహాపితూహి వా ఏకమానసా కామేహి మం నిమన్తేన్తి. కులవంసం ధారేహీతి ఘరావాసం సణ్ణపేన్తో అత్తనో కులవంసం ధారేహి పతిట్టపేహీతి కామేహి మం నిమన్తేసున్తి అత్తో.

౩౭. యం తేసం వచనం వుత్తన్తి తేసం మమ పియసహాయానం యం వచనం వుత్తం. గిహిధమ్మే సుఖావహన్తి గిహిభావే సతి గహట్టభావే రితస్స పురిసస్స ఇాయానుగతత్తా దిట్టధమ్మికస్స సమ్మరాయికస్స చ సుఖస్స ఆవహనతో సుఖావహం. తం మే అహోసి కరినన్తి తం తేసం మయ్యం సహాయానం మాతాపితూనశ్చ వచనం ఏకన్తేనేవ నేక్ఖమ్మాభిరతత్తా అమనాపభావేన మే కరినం ఫరుసం దివసం సన్తత్తఫాలసదిసం ఉభోపి కణ్ఠే ఝాపేన్తం వియ అహోసి.

౩౮. తే మం తదా ఉక్ఖిపన్తన్తి తే మయ్యం సహాయా మాతాపితూహి అత్తనో చ ఉపనిమన్తనవసేన అనేకవారం ఉపనీయమానే కామే ఉద్ధముద్ధం ఖిపన్తం చడ్డేన్తం పటిక్ఖిపన్తం మం పుచ్చింసు. పత్తితం మమాతి ఇతో విసుద్ధతరం కిం ను ఖో ఇమినా పత్తితన్తి మయా అభిపత్తితం మమ తం పత్తనం పుచ్చింసు – “కిం త్వం పత్తయసే, సమ్మ, యది కామే న భుజ్జసి”తి.

౩౯. అత్థకామోతి అత్తనో అత్థకామో, పాపభీరూతి అత్తో. “అత్థకామో”తిపి పాళి. హితేసినన్తి మయ్యం హితేసీనం పియసహాయానం. కేచి “అత్థకామహితేసిన”న్తి పఠన్తి, తం న సున్దరం.

౪౦. పితు మాతు చ సావయున్తి తే మయ్యం సహాయా అనివత్తనీయం మమ పబ్బజ్ఞాధన్తం విదిత్వా
 పబ్బజితుకామతాదీపకం మయ్యం వచనం పితు మాతు చ సావేసుం. “యగ్గే, అమ్మతాతా, జానాథ, ఏకన్తేనేవ
 మహాకఞ్చనకుమారో పబ్బజిస్సతి, న సో సక్కా కేనచి ఉపాయేన కామేసు ఉపనేతు”న్తి అవోచుం. మాతాపితా
 ఏవమాహూతి తదా మయ్యం మాతాపితరో మమ సహాయేహి వుత్తం మమ వచనం సుత్వా ఏవమాహంసు – “సబ్బేవ
 పబ్బజామ, భో”తి, యది మహాకఞ్చనకుమారస్స నేక్ఖమ్మం అభిరుచితం, యం తస్స అభిరుచితం, తదమ్మాకమ్పి
 అభిరుచితమేవ, తస్మా సబ్బేవ పబ్బజామ, భోతి. “భో”తి తేసం బ్రాహ్మణానం ఆలపనం. “పబ్బజామ భో”తిపి పారో,
 పబ్బజామ ఏవాతి అత్థో. మహాసత్తస్స హి పబ్బజ్ఞాధన్తం విదిత్వా ఉపకఞ్చనాదయో ఛ భాతరో భగినీ చ కఞ్చనదేవీ
 పబ్బజితుకామావ అహీసుం, తేన తేపి మాతాపితూహి ఘరావాసేన నిమన్తియమానా న ఇచ్చింసుయేవ. తస్మా
 ఏవమాహంసు “సబ్బేవ పబ్బజామ, భో”తి.

ఏవఞ్చ పన వత్వా మహాసత్తం మాతాపితరో పక్కిసిత్వా అత్తనోపి అధిప్పాయం తస్స ఆచిక్కిత్వా “తాత, యది
 పబ్బజితుకామోసి, అసీతికోటిధనం తవ సంతకం యథాసుఖం విస్సజ్జేహి”తి ఆహంసు. అథ నం మహాపురిసో
 కపణద్ధికాదీనం విస్సజ్జేత్వా మహాభినిక్ఖమనం నిక్ఖమిత్వా హిమవన్తం పావిసి. తేన సద్ధిం మాతాపితరో ఛ భాతరో చ భగినీ చ
 ఏకో దాసో ఏకా దాసీ ఏకో చ సహాయో ఘరావాసం పహాయ అగమంసు. తేన వుత్తం –

౪౧. “ఉభో మాతా పితా మయ్యం, భగినీ చ సత్త భాతరో;
 అమితధనం ఛడ్డయిత్వా, పవిసిమ్మా మహావన”న్తి.

జాతకట్టకథాయం (జా. అట్ట. ౪.౧౪.౭౭ భిసజాతకవణ్ణనా) పన “మాతాపితూసు కాలంకతేసు తేసం కత్తబ్బకిచ్చం
 కత్వా మహాసత్తో మహాభినిక్ఖమనం నిక్ఖమీ”తి వుత్తం.

ఏవం హిమవన్తం పవిసిత్వా చ తే బోధిసత్తప్పముఖా ఏకం పదుమసరం నిస్సాయ రమణీయే భూమిభాగే అస్సమం
 కత్వా పబ్బజిత్వా వనమూలఫలాహారా యాపయింసు. తేసు ఉపకఞ్చనాదయో అట్ట జనా వారేన ఫలాఫలం ఆహరిత్వా
 ఏకస్మిం పాసాణఫలకే అత్తనో ఇతరేసఞ్చ కోట్టాసే కత్వా ఘణ్ణిసఞ్చం దత్వా అత్తనో కోట్టాసం ఆదాయ వసనట్టానం పవిసన్తి.
 సేసాపి ఘణ్ణిసఞ్చాయ పణ్ణసాలతో నిక్ఖమిత్వా అత్తనో అత్తనో పాపుణనకోట్టాసం ఆదాయ వసనట్టానం గన్త్వా పరిభుజ్జేత్వా
 సమణధమ్మం కరోన్తి.

అపరభాగే భిసాని ఆహరిత్వా తథేవ ఖాదన్తి. తత్త తే ఘోరతపా పరమధిత్తిన్దియా కసిణపరికమ్మం కరోన్తా విహరింసు.
 అథ నేసం సీలతేజేన సక్కుస్స భవనం కమ్పి. సక్కి తం కారణం ఇత్వా “ఇమే ఇసయో వీమంసిస్సామీ”తి అత్తనో
 ఆనుభావేన మహాసత్తస్స కోట్టాసే తయో దివసే అన్తరధాపేసి. మహాసత్తో పరమదివసే కోట్టాసం అదిస్సా “మమ కోట్టాసో
 పముట్టో భవిస్సతి”తి చిన్తేసి. దుతియదివసే “మమ దోసేన భవితబ్బం, పణామనవసేన మమ కోట్టాసం న రపితం మఞ్ఞో”తి
 చిన్తేసి. తతియదివసే “తం కారణం సుత్వా ఖమాపేస్సామీ”తి సాయన్తసమయే ఘణ్ణిసఞ్చం దత్వా తాయ సఞ్చాయ సబ్బేసు
 సన్నిపతితేసు తమత్తం ఆరోచేత్వా తీసుపి దివసేసు తేహి జేట్టకోట్టాసస్స రపితభావం సుత్వా “తుమ్హేహి మయ్యం కోట్టాసో
 రపితో, మయా పన న లద్ధో, కిం ను ఖో కారణ”న్తి ఆహ. తం సుత్వా సబ్బేవ సంవేగప్పత్తా అహీసుం.

తస్మిం అస్మిన్ రుక్ష్దేవతాపి అత్తనో భవనతో ఓతరిత్వా తేసం సన్తికే నిసీది. మనుస్సానం హత్థతో పలాయిత్యా అరణ్యం పవిట్టో ఏకో వారణో అహితుణ్ణికహత్థతో పలాయిత్యా ముత్తో సప్పకీళాపనకో ఏకో వానరో చ తేహి ఇసీహి కతపరిచయా తదా తేసం సన్తికం గన్త్యా ఏకమన్తం అట్టంసు. సక్కోపి “ఇసిగణం పరిగ్గణ్ణిస్సామీ”తి అదిస్సమానకాయో తత్తేవ అట్టాసి. తస్మిన్చా ఖణే బోధిసత్తస్స కనిట్టో ఉపకన్తానతాపసో ఉట్టాయ బోధిసత్తం వన్దిత్వా సేసానం అపచితిం దస్సేత్వా “అహం సన్తం పట్టపేత్వా అత్తానన్తోవ సోధేతుం లభామీ”తి పుచ్చిత్వా “ఆమ, లభసీ”తి వుత్తే ఇసిగణమజ్ఞే రత్వా సపథం కరోన్తో -

“అస్సం గవం రజతం జాతరూపం, భరియన్చ సో ఇథ లభతం మనాపం;

పుత్తేహి దారేహి సమగ్గి హోతు, భిసాని తే బ్రాహ్మణ యో అహాసి”తి. (జా. ౧.౧౪.౭౮) -

ఇమం గాథం అభాసి. ఇమన్తో సో “యత్తకాని పియవత్థాని హోన్తి, తేహి విప్పయోగే తత్తకాని దుక్ఖాని ఉప్పజ్జన్తి”తి వత్తుకామే గరహన్తో ఆహ.

తం సుత్వా ఇసిగణో “మారిస, మా కథయ, అతిభారియో తే సపథో”తి కణ్ఠే పిదహి. బోధిసత్తోపి “అతిభారియో తే సపథో, న, త్వం తాత, గణ్ఠాసి, తవ పత్తాసనే నిసీదా”తి ఆహ. సేసాపి సపథం కరోన్తా యథాక్రమం -

“మాలన్చ సో కాసికచన్దనన్చ, ధారేతు పుత్తస్స బహూ భవన్తు;
కామేసు తిబ్బం కురుతం అపేక్షం, భిసాని తే బ్రాహ్మణ యో అహాసి.

“పహూతధన్తో కసిమా యసస్సీ, పుత్తే గిహీ ధనిమా సబ్బకామే;
వయం అపస్సం ఘరమావసాతు, భిసాని తే బ్రాహ్మణ యో అహాసి.

“సో ఖత్తియో హోతు పసయ్వుకారీ, రాజాభిరాజా బలవా యసస్సీ;
సచాతురన్తం మహిమావసాతు, భిసాని తే బ్రాహ్మణ యో అహాసి.

“సో బ్రాహ్మణో హోతు అవీతరాగో, ముహుత్తనక్ఖత్తపథేసు యుత్తో;
పూజేతు నం రత్తపతీ యసస్సీ, భిసాని తే బ్రాహ్మణ యో అహాసి.

“అజ్ఞాయకం సబ్బసమన్తవేదం, తపస్సినం మజ్జాతు సబ్బలోకో;
పూజేన్తు నం జానపదా సమేచ్ఛ, భిసాని తే బ్రాహ్మణ యో అహాసి.

“చతుస్సదం గామవరం సమిద్ధం, దిన్నన్తో సో భుజ్జాతు వాసవేన;
అవీతరాగో మరణం ఉపేతు, భిసాని తే బ్రాహ్మణ యో అహాసి.

“సో గామణీ హోతు సహాయమజ్ఞే, నచ్చేహి గీతేహి పమోదమానో;
సో రాజతో బృసనమాలత్థ కిన్ఱి, భిసాని తే బ్రాహ్మణ యో అహాసి.

“తం ఏకరాజా పథవిం విజేత్వా, ఇత్థీసహస్సస్స రపేతు అగ్గే;
సీమన్తీనీనం పవరా భవాతు, భిసాని తే బ్రాహ్మణ యో అహాసి.

“ఇసీనఙ్ఘో సా సబ్బసమాగతానం, భుఙ్ఘోయ్య సాదుం అవికమ్పమానా;
చరాతు లాభేన వికత్తమానా, భిసాని తే బ్రాహ్మణ యో అహాసి.

“ఆవాసికో హోతు మహావిహారే, నవకమ్మికో హోతు గజఙ్గలాయం;
ఆలోకసన్ధిం దివసం కరోతు, భిసాని తే బ్రాహ్మణ యో అహాసి.

“సో బఙ్ఘతం పాససతేహి ఛమ్మి, రమ్మా వనా నీయతు రాజధానిం;
తుత్తేహి సో హఙ్ఘతు పాచనేహి, భిసాని తే బ్రాహ్మణ యో అహాసి.

“అలక్కుమాలీ తిపుకణ్ణపిట్టో, లట్టిహతో సప్పముఖం ఉపేతు;

సకచ్చబన్దో విసిఖం చరాతు, భిసాని తే బ్రాహ్మణ యో అహాసి”తి. (జా. ౧.౧౪.౭౯-౯౦) -

ఇమా గాథాయో అవోచుం.

తత్త తిబ్బన్తి వత్తుకామకిలేసకామేసు బహులం అపేక్షం కరోతు. కసిమాతి సమ్పన్నకసికమ్మో. పుత్తే గిహీ ధనిమా
సబ్బకామేతి పుత్తే లభతు, గిహీ హోతు, సత్తవిధేన ధనేన ధనిమా హోతు, రూపాదిభేదే సబ్బకామే లభతు. వయం
అపస్సన్తి మహల్లకకాలేపి అపబ్బజిత్వా అత్తనో వయం అపస్సన్తో పఞ్చకామగుణసమిద్ధం ఘరమేవ ఆవసతు.
రాజాభిరాజాతి రాజానం అన్తరే అతిరాజా. అవీతరాగోతి పురోహితట్టానతట్టాయ సతట్టో. తపస్సినన్తి తపసీలం,
సీలసమ్పన్నోతి నం మఙ్ఘతు. చతుస్సదన్తి ఆకిణ్ణమనుస్సతాయ మనుస్సేహి పహూతధఙ్ఘతాయ ధఙ్ఘేన
సులభదారుతాయ దారుహి సమ్పన్నోదకతాయ ఉదకేనాతి చతుహి ఉస్సన్నం. వాసవేనాతి వాసవేన దిన్నం వియ
అచలం, వాసవతో లద్ధవరానుభావేన రాజానం ఆరాధేత్వా తేన దిన్నన్తిపి అట్టో. అవీతరాగోతి అవిగతరాగో కద్దమే సూకరో
వియ కామపజ్జే నిముగ్గోవ హోతు.

గామణీతి గామజేట్టకో. తన్తి తం ఇత్థిం. ఏకరాజాతి అగ్గరాజా. ఇత్థీసహస్సస్సాతి వచనమట్టతాయ వుత్తం. సోళసన్నం
ఇత్థీసహస్సానం అగ్గట్టానే రపేతూతి అట్టో. సీమన్తీనీనన్తి సీమన్తధరానం, ఇత్థీనన్తి అట్టో. సబ్బసమాగతానన్తి సబ్బేసం
సన్నిపతితానం మఙ్ఘే నిసీదిత్వా. అవికమ్పమానాతి అనోసక్కుమానా సాదురసం భుఙ్ఘతూతి అట్టో. చరాతు లాభేన
వికత్తమానాతి లాభహేతు సిఙ్ఘారవేసం గహేత్వా లాభం ఉప్పాదేతుం చరతు. ఆవాసికోతి ఆవాసజగ్గనకో. గజఙ్గలాయన్తి
ఏవంనామకే నగరే. తత్త కిర దబ్బసమ్మారా సులభా. ఆలోకసన్ధిం దివసన్తి ఏకదివసేన ఏకమేవ వాతపానం కరోతు. సో కిర
దేవపుత్తో కస్సపబుద్ధకాలే గజఙ్గలనగరం నిస్సాయ యోజనికే మహావిహారే ఆవాసికో సఙ్ఘత్థేరో హుత్వా జిణ్ణే విహారే
నవకమ్మాని కరోన్తోవ మహాదుక్ఖం అనుభవి, తం సన్ధాయాహ.

పాససతేహీతి బహూహి పాసేహి. ఛమ్మీతి చతుసు పాదేసు గీవాయ కటిభాగే చాతి ఛసు రానేసు. తుత్తేహీతి
ద్వికణ్ణకాహి దీఘులట్టిహి. పాచనేహీతి రస్సపాచనేహి, అఙ్కుసకేహి వా. అలక్కుమాలీతి అహితుణ్ణికేన కణ్ఠే పరిఙ్ఘిపిత్వా

రపితాయ అలక్యమాలాయ సమన్నాగతో. తిపుకణ్ణపిట్టోతి తిపుపిళన్దనేన పిళన్దితపిట్టికణ్ణో కణ్ణపిట్టో. లట్టిహతోతి
సప్పకీళాపనం సిక్ఖాపయమానో లట్టియా హతో హుత్వా. సబ్బం తే కామభోగం ఘరావాసం అత్తనా అత్తనా
అనుభూతదుక్ఖజ్ఞా జిగుచ్చన్తా తథా తథా సపథం కరోన్తా ఏవమాహంసు.

అథ బోధిసత్తో “సబ్బేహి ఇమేహి సపథో కతో, మయాపి కాతుం వట్టతీ”తి సపథం కరోన్తో -

“యో వే అనట్టంవ నట్టన్తి చాహ, కామేవ నో లభతం భుజ్జతాన్తా;

అగారమజ్ఞే మరణం ఉపేతు, యో వా భోన్తో సజ్కతి కణ్ఠో దేవా”తి. (జా. ౧.౧౪.౯౧) -

ఇమం గాథమాహ.

తత్థ భోన్తోతి భవన్తో. సజ్కతీతి ఆసజ్కతి. కణ్ఠోతి అజ్ఞాతరం.

అథ సక్కో “సబ్బేహిమే కామేసు నిరపేక్ఖా”తి జానిత్వా సంవిగ్గమానసో న ఇమేసు కేనచిపి భిసాని నీతాని, నాపి తయా
అనట్టం నట్టన్తి వుత్తం, అపిచ అహం తుమ్హే వీమంసితుకామో అన్తరథాపేసిన్తి దస్సేన్తో -

“వీమంసమానో ఇసిసో భిసాని, తీరే గహేత్వాన థలే నిధేసిం;

సుద్ధా అపాపా ఇసయో వసన్తి, ఏతాని తే బ్రహ్మచారీ భిసానీ”తి. (జా. ౧.౧౪.౯౨) -

ఓసానగాథమాహ.

తం సుత్వా బోధిసత్తో -

“న తే నటా నో పన కీళనేయ్యా, న బన్దవా నో పన తే సహాయా;

కిమ్మిం వుపత్థమ్మ సహస్సనేత్త, ఇసీహి త్వం కీళసి దేవరాజా”తి. (జా. ౧.౧౪.౯౬) -

సక్కుం తజ్ఞేసి.

అథ నం సక్కో -

“ఆచరియో మేసి పితా చ మయ్హం, ఏసా పతిట్టా ఖలితస్స బ్రహ్మ;

ఏకాపరాధం ఖమ భూరిపజ్ఞా, న పణ్ణితా కోధబలా భవన్తి”తి. (జా. ౧.౧౪.౯౭) -

ఖమాపేసి.

మహాసత్తో సక్కుస్స దేవరజ్ఞో ఖమిత్వా సయం ఇసిగణం ఖమాపేన్తో -

“సువాసితం ఇసినం ఏకరత్తం, యం వాసవం భూతపత్తిద్దసామ;

సబ్బేవ భోన్తో సుమనా భవన్తు, యం బ్రాహ్మణో పచ్చపాదీ భిసానీ"తి. (జా. ౧.౧౪.౯౮) -

ఆహ.

తత్త న తే నటాతి, దేవరాజ, మయం తవ నటా వా కీళితబ్బయుత్తకా వా న హోమ. నాపి తవ జాతకా, సహాయా హస్సం కాతబ్బా. అథ త్వం కీస్మిం వుపత్తమ్మాతి కిం ఉపత్తమ్మకం కత్వా, కిం నిస్సాయ ఇసీహి సద్ధిం కీళసీతి అత్తో. ఏసా పతిట్ఠాతి ఏసా తవ పాదచ్ఛాయా అజ్జ మమ ఖలితస్స అపరాధస్స పతిట్ఠా హోతు. సువాసితన్తి ఆయస్మిన్నానం ఇసీనం ఏకరత్తిమ్మి ఇమస్మిం అరణ్ణో వసితం సువసితమేవ. కింకారణా? యం వాసవం భూతపతిం అద్దసామ. సచే హి మయం నగరే అవసిమ్మా, న ఇమం అద్దసామ. భోన్తోతి భవన్తో. సబ్బేపి సుమనా భవన్తు తుస్సన్తు, సక్కస్స దేవరణ్ణో ఖమన్తు, కింకారణా? యం బ్రాహ్మణో పచ్చపాదీ భిసాని యస్మా తుమ్మాకం ఆచరియో భిసాని అలభీతి. సక్కో ఇసిగణం వన్దిత్వా దేవలోకం గతో. ఇసిగణోపి ఝూనాభిజ్ఞాయో నిబ్బత్తేత్వా బ్రహ్మలోకూపగో అహోసి.

తదా ఉపకన్తానాదయో ఛ భాతరో సారిపుత్తమోగ్గల్లానమహాకస్సపలనురుద్ధపుణ్ణానన్దత్థేరా, భగినీ ఉప్పలవణ్ణా, దాసీ ఖుజ్జత్తరా, దాసో చిత్తో గహపతి, రుక్ఖదేవతా సాతాగిరో, వారణో పాలిలేయ్యనాగో, వానరో మధువాసిట్ఠో, సక్కో కాళుదాయీ, మహాకన్తానతాపసో లోకనాథో.

తస్స ఇదాపి హేట్ఠా వుత్తనయేనేవ దస పారమియో నిద్ధారేతబ్బా. తథా అచ్చన్తమేవ కామేసు అనపేక్షతాదయో గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

భిసచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సోణపణ్ణితచరియావణ్ణనా

౪౨. పఞ్చమే నగరే బ్రహ్మవడ్డనేతి బ్రహ్మవడ్డననామకే నగరే. కులవరేతి అగ్గకులే. సీట్ఠేతి పాసంసతమే. మహాసాలేతి మహాసారే. అజాయహన్తి అజాయిం అహం. ఇదం వుత్తం హోతి - తస్మిం కాలే "బ్రహ్మవడ్డన"న్తి లద్ధనామే బారాణసి నగరే యదా హోమి భవామి పటివసామి, తదా అభిజాతసమ్మత్తియా ఉదితోదితభావేన అగ్గే విజ్ఞావతసమ్మత్తియా సీట్ఠే అసీతికోటివిభవతాయ మహాసాలే బ్రాహ్మణకులే అహం ఉప్పజ్జిన్తి.

తదా హి మహాసత్తో బ్రహ్మలోకతో చవిత్వా బ్రహ్మవడ్డననగరే అసీతికోటివిభవస్స అజ్ఞాతరస్స బ్రాహ్మణమహాసాలస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. తస్స నామగ్గహణదివసే "సోణకుమారో"తి నామం కరింసు. తస్స పదసా గమనకాలే అణ్ణోపి సత్తో బ్రహ్మలోకా చవిత్వా బోధిసత్తస్స మాతుయా కుచ్చిమ్మి పటిసన్ధిం గణ్ఠి. తస్స జాతస్స "నన్దకుమారో"తి నామం కరింసు. తేసం ఉగ్గహితవేదానం సబ్బసిప్పనిప్పత్తిప్పత్తానం వయప్పత్తానం రూపసమ్మదం దిస్సా తుట్టహాట్ఠా మాతాపితరో "ఘరబన్ధనేన బన్దిస్సామా"తి పరమం సోణకుమారం ఆహంసు - "తాత, తే పతిరూపకులతో దారికం ఆనేస్సామ, త్వం కుటుమ్మం పటిపజ్జాహి"తి.

మహాసత్తో "అలం మయ్యం ఘరావాసేన, అహం యావజీవం తుమ్హే పటిజగ్గిత్వా తుమ్మాకం అచ్చయేన పబ్బజిస్సామి"తి ఆహ. మహాసత్తస్స హి తదా తయోపి భవా ఆదిత్తం అగారం వియ అఙ్గారకాసు వియ చ ఉపట్టహింసు.

విసేసతో పనేస నేక్టమ్మజ్ఞాసయో నేక్టమ్మాధిముత్తో అహోసి. తస్య అధిష్ఠాయం అజానన్తా తే పునపునం కథేన్తాపి తస్య చిత్తం అలభిత్వా నన్దకుమారం ఆమన్తేత్వా “తాత, తేన హి త్వం కుటుమ్బం పటిపజ్ఞాహి”తి వత్సా తేనాపి “నాహం మమ భాతరా ఛడ్డితఖేళం సీసేన ఉక్తిపామి, అహమ్మి తుష్ఠాకం అచ్చయేన భాతరా సద్ధిం పబ్బజిస్సామీ”తి వుత్తే “ఇమే ఏవం తరుణా కామే జహన్తి, కిమిథం పన మయన్తి సబ్బేవ పబ్బజిస్సామా”తి చిన్తేత్వా “తాత, కిం వో అష్ఠాకం అచ్చయేన పబ్బజ్ఞాయ, సబ్బే సహేవ పబ్బజామా”తి వత్సా ఇతోనం దాతబ్బయుత్తకం దత్వా దాసజనం భుజిస్సం కత్వా రజ్ఞో ఆరోచేత్వా సబ్బం ధనం విస్సజ్ఞేత్వా మహాదానం పవత్తేత్వా చత్తారోపి జనా బ్రహ్మవడ్డననగరా నిక్ఖమిత్వా హిమవన్తప్పదేసే పదుమపుణ్డరీకమణ్డితం మహాసరం నిస్సాయ రమణీయే వనసణ్ణే అస్సమం మాపేత్వా పబ్బజిత్వా తత్త వసింసు. తేన వుత్తం -

౪౩. “తదాపి లోకం దిస్వాన, అన్ధీభూతం తమోత్థటం;
చిత్తం భవతో పతికుటతి, తుత్తవేగహతం వియ.

౪౪. “దిస్వాన వివిధం పాపం, ఏవం చిన్తేసహం తదా;
కదాహం గేహ నిక్ఖమ్మ, పవిసిస్సామి కాననం.

౪౫. “తదాపి మం నిమన్తింసు, కామభోగేహి ఇతోయో;
తేసమ్మి ఛన్దమాచిక్కిం, మా నిమన్తేథ తేహి మం.

౪౬. “యో మే కనిట్టకో భాతా, నన్దో నామాసి పణ్ణితో;
సోపి మం అనుసిక్ఖన్తో, పబ్బజ్ఞం సమరోచయి.

౪౭. “అహం సోణో చ నన్దో చ, ఉభో మాతాపితా మమ;
తదాపి భోగే ఛడ్డేత్వా, పావిసిష్ఠా మహావన”న్తి.

తత్త తదాపీతి యదా అహం బ్రహ్మవడ్డననగరే సోణో నామ బ్రాహ్మణకుమారో అహోసిం, తదాపి. లోకం దిస్వానాతి సకలమ్మి సత్తలోకం పజ్ఞాచక్కునా పస్సిత్వా. అన్ధీభూతన్తి పజ్ఞాచక్కువిరహేన అన్ధజాతం అన్ధభావం పత్తం. తమోత్థటన్తి అవిజ్ఞన్దకారేన అభిభూతం. చిత్తం భవతో పతికుటతీతి జాతిఆదిసంవేగవత్థుపచ్చవేక్ఖణేన కామాదిభవతో మమ చిత్తం సజ్కటతి సన్నిలీయతి న విసరతి. తుత్తవేగహతం వియాతి తుత్తం వుచ్చతి అయోకణ్ణకసీసో దీఘదణ్ణో, యో పతోదోతి వుచ్చతి. తేన వేగసా అభిహతో యథా హత్థాజానీయో సంవేగప్పత్తో హోతి, ఏవం మమ చిత్తం తదా కామాదీనవపచ్చవేక్ఖణేన సంవేగప్పత్తన్తి దస్సేతి.

దిస్వాన వివిధం పాపన్తి గేహం ఆవసన్తేహి ఘరావాసనిమిత్తం ఛన్దదోసాదివసేన కరీయమానం నానావిధం పాణాతిపాతాదిపాపకమ్మజ్ఞాన తన్నిమిత్తజ్ఞాన సేసం లామకభావం పస్సిత్వా. ఏవం చిన్తేసహం తదాతి “కదా ను ఖో అహం మహాహత్థీ వియ అయబన్దనం ఘరబన్దనం ఛిన్దిత్వా గేహతో నిక్ఖమనవసేన వనం పవిసిస్సామీ”తి ఏవం తదా సోణకుమారకాలే చిన్తేసిం అహం. తదాపి మం నిమన్తింసూతి న కేవలం అయోఘరపణ్ణితాదికాలేయేవ, అథ ఖో తదాపి తస్మిం సోణకుమారకాలేపి మం మాతాపితౄదయో ఇతోయో కామభోగినో కామజ్ఞాసయా “ఏహి, తాత, ఇమం

అసీతికోటిధనం విభవం పటిపజ్జ, కులవంసం పతిట్టాపహి"తి ఉళారేహి భోగేహి నిమన్తయింసు. తేసమ్మి ఛన్తమాచిక్కిన్తి
తేసమ్మి మమ ఇతీనం తేహి కామభోగేహి మా మం నిమన్తయిత్తాతి అత్తనో ఛన్తమ్మి ఆచిక్కిం, పబ్బజ్జాయ
నిన్నజ్ఞాసయమ్మి కథేసిం, యథాజ్ఞాసయం పటిపజ్జథాతి అధిప్పాయో.

సోపి మం అను సిక్ఖన్తోతి "ఇమే కామా నామ అప్పస్సాదా బహుదుక్ఖా బహూపాయాసా"తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౩౪;
౨.౪౩-౪౫; పాచి.౪౧౭) నయేన నానప్పకారం కామేసు ఆదీనవం పచ్చవేక్కిత్వా యథాహం సీలాదీని సిక్ఖన్తో పబ్బజ్జం
రోచేసిం. సోపి నన్దపణ్ణితో తథేవ తస్స నేక్ఖమ్మీన మం అనుసిక్ఖన్తో పబ్బజ్జం సమరోచయీతి. అహం సోణో చ నన్దో చాతి
తస్మిం కాల్ సోణనామకో అహం మయ్యం కనిట్టభాతా నన్దో చాతి. ఉభో మాతాపితా మమాతి "ఇమే నామ పుత్తకా ఏవం
తరుణకాలేపి కామే జహన్తి, కేమజ్ఞం పన మయ"న్తి ఉప్పన్నసంవేగా మాతాపితరో చ. భోగే ఛడ్డేత్వాతి
అసీతికోటివిభవసమిద్ధే మహా భోగే అనపేక్ఖచిత్తా ఖేళవిణ్ణం వియ పరిచ్చజిత్వా మయం చత్తారోపి జనా హిమవన్తప్పదేసే
మహావనం నేక్ఖమ్మజ్ఞాసయేన పవిసిమ్మాతి అత్తో.

పవిసిత్వా చ తే తత్త రమణీయే భూమిభాగే అస్సమం మాపేత్వా తాపసపబ్బజ్జాయ పబ్బజిత్వా తత్త వసింసు. తే
ఉభోపి భాతరో మాతాపితరో పటిజగ్గింసు. తేసు నన్దపణ్ణితో "మయా ఆభతఫలాఫలానేవ మాతాపితరో ఖాదాపేస్సామి"తి
హియ్యో చ పురిమగోచరగహితట్టానతో చ యాని తాని అవసేసాని ఫలాఫలాని పాతోవ ఆనేత్వా మాతాపితరో ఖాదాపేతి. తే
తాని ఖాదిత్వా ముఖం విక్ఖలేత్వా ఉపోసథికా హోన్తి. సోణపణ్ణితో పన దూరం గన్త్యా మధురమధురాని సుపక్కాని
ఆహరిత్వా ఉపనామేతి. అథ నం తే "తాత, కనిట్టేన ఆభతాని మయం ఖాదిత్వా ఉపోసథికా జాతా, ఇదాని నో అత్తో నట్టి"తి
వదన్తి. ఇతి తస్స ఫలాఫలాని పరిభోగం న లభన్తి వినస్సన్తి, పునదివసాదీసుపి తథేవాతి, ఏవం సో పశ్చాభిజ్ఞాతాయ
దూరమ్మి గన్త్యా ఆహరతి, తే పన న ఖాదన్తి.

అథ మహాసత్తో చిన్తేసి - "మాతాపితరో సుఖుమాలా, నన్దో చ యాని తాని అపక్కాని దుప్పక్కాని ఫలాఫలాని
ఆహరిత్వా ఖాదాపేతి, ఏవం సన్తే ఇమే న చిరం పవత్తిస్సన్తి, వారేస్సామి న"న్తి. అథ నం ఆమన్తేత్వా "నన్ద, ఇతో పట్టాయ
ఫలాఫలం ఆహరిత్వా మమాగమనం పతిమానేహి, ఉభో ఏకతోవ ఖాదాపేస్సామా"తి ఆహ. ఏవం వుత్తేపి అత్తనో పుణ్ణం
పచ్చాసీసన్తో న తస్స వచనమకాసి. మహాసత్తో తం ఉపట్టానం ఆగతం "న త్వం పణ్ణితానం వచనం కరోసి, అహం జేట్టో,
మాతాపితరో చ మమేవ భారో, అహమేవ నే పటిజగ్గిస్సామి, త్వం ఇతో అజ్ఞాత్త యాహి"తి తస్స అచ్చరం పహరి.

సో తేన పణామితో తత్త రాతుం అసక్కోన్తో తం వన్దిత్వా మాతాపితూనం తమత్థం ఆరోచేత్వా అత్తనో పణ్ణసాలం
పవిసిత్వా కసిణం ఓలోకేత్వా తందివసమేవ అట్ట చ సమాపత్తియో పశ్చ చ అభిజ్ఞాయో నిబ్బత్తేత్వా చిన్తేసి - "కిం ను ఖో
అహం సినేరుపాదతో రతనవాలుకం ఆహరిత్వా మమ భాతు పణ్ణసాలాపరివేణం ఆకిరిత్వా ఖమాపేస్సామి, ఉదాహు
అనోతత్తతో ఉదకం ఆహరిత్వా ఖమాపేస్సామి? అథ వా మే భాతా దేవతావసేన ఖమేయ్య, చత్తారో మహారాజానో సక్కశ్చ
దేవరాజానం ఆనేత్వా ఖమాపేస్సామి, ఏవం పన న సోభిస్సతి, అయం ఖో మనోజో బ్రహ్మవడ్డనరాజా సకలజమ్బుదీప
అగ్గరాజా, తం ఆదిం కత్వా సబ్బే రాజానో ఆనేత్వా ఖమాపేస్సామి, ఏవం సన్తే మమ భాతు గుణో సకలజమ్బుదీపం
అవత్థరిత్వా గమిస్సతి, చన్దో వియ సూరియో వియ చ పశ్చాయిస్సతీ"తి.

సో తావదేవ ఇద్ధియా గన్త్యా బ్రహ్మవడ్డననగరే తస్య రజ్ఞో నివేసనద్వారే ఓతరిత్వా “ఏకో తాపసో తుష్టే దట్టుకామో”తి రజ్ఞో ఆరోచాపేత్వా తేన కతోకాసో తస్య సన్నికం గన్త్యా “అహం అత్తనో బలేన సకలజమ్బుదీపే రజ్జం గహేత్వా తవ దస్సామీ”తి. “కథం పన తుష్టే, భన్తే, సకలజమ్బుదీపే రజ్జం గహేత్వా దస్సథా”తి? “మహారాజ, కస్సచి వధచ్ఛేదం అకత్వా అత్తనో ఇద్ధియావ గహేత్వా దస్సామీ”తి మహతియా సేనాయ సద్ధిం తం ఆదాయ కోసలరట్టం గన్త్యా నగరస్య అవిదురే ఖన్ధావారం నివేసేత్వా “యుద్ధం వా నో దేతు, వసే వా వత్తతు”తి కోసలరజ్ఞో దూతం పాహేసి. తేన కుజ్జిత్వా యుద్ధసజ్జేన హుత్వా నిక్షన్తేన సద్ధిం యుద్ధే ఆరద్ధే అత్తనో ఇద్ధానుభావేన యథా ద్విన్నం సేనానం పీళనం న హోతి, ఏవం కత్వా యథా చ కోసలరాజా తస్య వసే వత్తతి, ఏవం వచనపటివచనహరణేహి సంవిదహి. ఏతేనుపాయేన సకలజమ్బుదీపే రాజానో తస్య వసే వత్తాపేసి.

సో తేన పరితుట్టో నన్దపణ్ణితం ఆహ - “భన్తే, తుష్టేహి యథా మయ్యం పటిజ్ఞాతం, తథా కతం, బహూపకారా మే తుష్టే, కిమహం తుష్టాకం కరిస్సామి, అహజ్ఞో తే సకలజమ్బుదీపే ఉపడ్డరజ్జమ్మి దాతుం ఇచ్ఛామి, కిమిద్ధం పన హత్థిఅస్సరథమణిముత్తాపవాళరజతసువణ్ణదాసిదాసపరిజనపరిచ్ఛేద”న్తి? తం సుత్వా నన్దపణ్ణితో “న మే తే, మహారాజ, రజ్జేన అత్తో, నాపి హత్థియానాదీహి, అపి చ ఖో తే రట్టే అసుకస్మిం నామ అస్సమే మమ మాతాపితరో పబ్బజిత్వా వసన్తి. త్యాహం ఉపట్టహన్తో ఏకస్మిం అపరాధే మమ జేట్టభాతికేన సోణపణ్ణితేన నామ మహేసినా పణామితో, స్వాహం తం ఆదాయ తస్య సన్నికం గన్త్యా ఖమాపేస్సామి, తస్య మే త్వం ఖమాపనే సహాయో హోహి”తి. రాజా “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా చతువీసతిఅక్ఖోభనీ పరిమాణాయ సేనాయ పరివుతో ఏకసతరాజుహి సద్ధిం నన్దపణ్ణితం పురక్ఖత్వా తం అస్సమపదం పత్వా చతురంజలప్పదేసం ముఞ్చిత్వా ఆకాసే రితేన కాజేన అనోతత్తతో ఉదకం ఆహరిత్వా పానీయం పటిసామేత్వా పరివేణం సమ్మజ్జిత్వా మాతాపితూనం ఆసన్నప్పదేసే నిసిన్నం ఝూనరతిసమప్పితం మహాసత్తం ఉపసక్కుమిత్వా నన్దపణ్ణితో నం ఖమాపేసి. మహాసత్తో నన్దపణ్ణితం మాతరం పటిచ్ఛాపేత్వా అత్తనా యావజీవం పితరం పటిజగ్గి. తేసం పన రాజానం -

“ఆనన్దో చ పమోదో చ, సదా హసితకీళితం;
మాతరం పరిచరిత్వాన, లబ్బమేతం విజానతా.

“ఆనన్దో చ పమోదో చ, సదా హసితకీళితం;
పితరం పరిచరిత్వాన, లబ్బమేతం విజానతో.

“దానఞ్చ పేయ్యవజ్జఞ్చ, అత్థచరియా చ యా ఇథ;
సమానత్తతా చ ధమ్మేసు, తత్థ తత్థ యథారహం;
ఏతే ఖో సఙ్గహో లోకే, రథస్సాణీవ యాయతో.

“ఏతే చ సఙ్గహో నాస్సు, న మాతా పుత్తకారణా;
లభేథ మానం పూజం వా, పితా వా పుత్తకారణా.

“యస్మా చ సఙ్గహో ఏతే, సమ్మపేక్షన్తి పణ్ణితా;
తస్మా మహత్తం పప్పోన్తి, పాసంసా చ భవన్తి తే.

“బ్రహ్మతి మాతాపితరో, పుట్టాచరియాతి వుచ్చరే;
ఆహునేయ్యా చ పుత్రానం, పజాయ అనుకమ్మకా.

“తస్మా హి నే నమస్సేయ్య, సక్యరేయ్య చ పణ్ణితో;
అన్నేన అథ పానేన, వత్తేన సయనేన చ;
ఉచ్చాదనేన స్థాపనేన, పాదానం ధోవనేన చ.

“తాయ నం పారిచరియాయ, మాతాపితూసు పణ్ణితా;
ఇధేవ నం పసంసన్తి, పేచ్చ సగ్గే పమోదతీ”తి. (జా. ౨.౨౦.౧౭౬-౧౮౩) –

బుద్ధలీళాయ ధమ్మం దేసేసి, తం సుత్వా సబ్బేపి తే రాజానో సబలకాయా పసీదింసు. అథ నే పిశ్చాసు సీలేసు
పతిట్టాపేత్వా “దానాదీసు అప్పమత్తా హోథా”తి ఓవదిత్వా విస్సజ్జేసి. తే సబ్బేపి ధమ్మేన రజ్జం కారేత్వా ఆయుపరియోసానే
దేవనగరం పూరయింసు. బోధిసత్తో “ఇతో పట్టాయ మాతరం పటిజగ్గాహీ”తి మాతరం నద్దపణ్ణితం పటిచ్చాపేత్వా అత్తనా
యావజీవం పితరం పటిజగ్గి. తే ఉభోపి ఆయుపరియోసానే బ్రహ్మలోకపరాయనా అహీసుం.

తదా మాతాపితరో మహారాజకులాని, నద్దపణ్ణితో ఆనద్దత్థేరో, మనోజో రాజా సారిపుత్తత్థేరో, ఏకసతరాజానో
అసీతిమహాథేరా చేవ అజ్ఞాతరథేరా చ, చతువీసతిఅత్థోభనీపరిసా బుద్ధపరిసా, సోణపణ్ణితో లోకనాథో.

తస్స కిశ్చాపి సాతిసయా నేక్ఖమ్మపారమీ, తథాపి హేట్టా వుత్తనయేనేవ సేసపారమియో చ నిద్ధారేతబ్బా. తథా
అచ్చంతమేవ కామేసు అనపేక్ఖతా, మాతాపితూసు తిబ్బో సగారవసప్పతిస్సభావో , మాతాపితుఉపట్టానేన అతిత్తి, సతిపి
నేసం ఉపట్టానే సబ్బకాలం సమాపత్తివిహారేహి వీతినామనన్తి ఏవమాదయో మహాసత్తస్స గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

సోణపణ్ణితచరియావణ్ణినా నిట్టితా.

నేక్ఖమ్మపారమీ నిట్టితా.

౬. తేమియచరియావణ్ణినా

౪౮. ఛట్టే కాసిరాజస్స అత్తజోతి కాసిరజ్ఞో అత్తజో పుత్తో యదా హోమి, తదా మూగపక్ఖోతి నామేన, తేమియోతి వదన్తి
మన్తి తేమియోతి నామేన మూగపక్ఖవతాధిట్టానేన “మూగపక్ఖో”తి మాతాపితరో ఆదిం కత్వా సబ్బేవ మం వదన్తితి సమ్మన్తో.
మహాసత్తస్స హి జాతదివసే సకలకాసిరట్టే దేవో వస్సి, యస్మా చ సో రజ్ఞో చేవ అమచ్చాదీనశ్చ హదయం ఉళారేన
పీతిసినేహీన తేమయమానో ఉప్పన్నో, తస్మా “తేమియకుమారో”తి నామం అహోసి.

౪౯. సోళసిత్థిసహస్సానన్తి సోళసన్నం కాసిరజ్ఞో ఇత్థాగారసహస్సానం. న విజ్జతి పుమోతి పుత్తో న లబ్బతి. న
కేవలశ్చ పుత్తో ఏవ, ధీతాపిస్స నత్తి ఏవ. అహోరత్తానం అచ్చయేన, నిబ్బత్తో అహమేకకోతి అపుత్తకస్సేవ తస్స రజ్ఞో
బహూనం సంవచ్చరానం అతీతత్తా అనేకేసం అహోరత్తానం అపగమనేన సక్కుదత్తియో అహమేకకోవ బోధిపరియేసనం
చరమానో, తదా తస్స పుత్తో హుత్వా ఉప్పన్నోతి సత్థా వదతి.

తత్రాయం అనుపుబ్ధికథా - అతీతే బారాణసియం కాసిరాజా రజ్జం కారేసి. తస్య సోఽసహస్సా ఇత్థియో అహీసుం. తాసు ఏకాపి పుత్రం వా ధీతరం వా న లభతి. నాగరా “అవ్హాకం రజ్జో వంసానురక్ష్తకో ఏకోపి పుత్రో నత్థీ”తి విప్పటిసారీ జాతా సన్నిపతిత్వా రాజానం “పుత్రం పత్థేహీ”తి ఆహంసు. రాజా సోఽసహస్సా ఇత్థియో “పుత్రం పత్థేధా”తి ఆణాపేసి. తా చన్దాదీనం ఉపట్టానాదీని కత్వా పత్థేన్తియోపి న లభింసు. అగ్గమహేసీ పనస్య మద్ధరాజధీతా చన్దాదేవీ నామ సీలసమ్పన్నా అహోసి. రాజా “త్వమ్పి పుత్రం పత్థేహీ”తి ఆహ. సా పుణ్ణమదివసే ఉపోసథికా హుత్వా అత్తనో సీలం ఆవజ్ఞేత్వా “సచాహం అఖణ్ణసీలా, ఇమినా మే సచ్చేన పుత్రో ఉప్పజ్జతు”తి సచ్చకిరియమకాసి. తస్మా సీలతేజేన సక్కుస్స ఆసనం ఉట్ఠాకారం దస్సేసి. సక్కో ఆవజ్ఞేన్తో తం కారణం ఇత్వా “చన్దాదేవియా పుత్రపటిలాభస్య ఉపాయం కరిస్సామీ”తి తస్మా అనుచ్ఛవికం పుత్రం ఉపధారేన్తో బోధిసత్తం తావతంసభవనే నిబ్బత్తిత్వా తత్త యావతాయుకం రత్వా తతో చవిత్వా ఉపరిదేవలోకే ఉప్పజ్జితుకామం దిస్వా తస్య సన్తికం గత్వా “సమ్మ, తయి మనుస్సలోకే ఉప్పన్నే పారమియో చ తే పూరేస్సన్తి, మహాజనస్స చ వుడ్డి భవిస్సతి, అయం కాసిరజ్జో చన్దా నామ అగ్గమహేసీ పుత్రం పత్థేతి, తస్మా కుచ్ఛియం ఉప్పజ్జాహీ”తి ఆహ.

సో “సాధూ”తి పటిస్సుణీత్వా తస్మా కుచ్ఛియం పటిసన్ధిం గణ్ఠి. తస్య సహాయా పఞ్చసతా దేవపుత్రా వీణాయుకా దేవలోకా చవిత్వా తస్సేవ రజ్జో అమచ్ఛభరియానం కుచ్ఛీసు పటిసన్ధిం గణ్ఠింసు. దేవీ గబ్బస్స పతిట్ఠితభావం ఇత్వా రజ్జో ఆరోచేసి. రాజా గబ్బపరిహారం దాపేసి. సా పరిపుణ్ణగబ్బా ధణ్ణపుణ్ణలక్ఖణసమ్పన్నం పుత్రం విజాయి. తందివసమేవ అమచ్ఛగేహీసు పఞ్చకుమారసతాని విజాయంసు. ఉభయమ్పి సుత్వా రాజా “మమ పుత్రస్స పరివారా ఏతే”తి పఞ్చన్నం దారకసతానం పఞ్చధాతిసతాని పేసేత్వా కుమారపసాధనాని చ పేసేసి. మహాసత్తస్స పన అతిదీఘాదిదోసవివజ్జితా అలమ్బుత్థినా మధురధణ్ణా చతుసట్ఠిధాతియో దత్వా మహంతం సక్కారం కత్వా చన్దాదేవియాపి వరం అదాసి. సా గహితకం కత్వా రపేసి. దారకో మహతా పరివారేన వడ్డతి. అథ నం ఏకమాసికం అలఙ్కరిత్వా రజ్జో సన్తికం ఆనయింసు. రాజా పియపుత్రం ఓలోకేత్వా ఆలిఙ్గిత్వా అజ్ఞే నిసీదాపేత్వా రమయమానో నిసీది.

౨౦. తస్మిం ఖణే చత్తారో చోరా ఆనీతా. రాజా తేసు ఏకస్య సకణ్ఠకాహి కసాహి పహారసహస్సం ఆణాపేసి, ఏకస్య సఙ్ఖలికాయ బద్ధిత్వా బద్ధనాగారప్పవేసనం, ఏకస్య సరీరే సత్తిప్పహారదానం, ఏకస్య సూలారోపనం. మహాసత్తో పితు కథం సుత్వా సంవేగప్పత్తో హుత్వా “అహో మమ పితా రజ్జం నిస్సాయ భారియం నిరయగామికమ్మం కరోతీ”తి చిన్తేసి. పునదివసే నం సేతచ్ఛత్తస్స హేట్ఠా అలఙ్కరితసిరిసయనే నిపజ్ఞాపేసుం.

సో ధోకం నిద్దాయిత్వా పటిబుద్ధో అక్ఖీని ఉమ్మీలేత్వా సేతచ్ఛత్తం ఓలోకేన్తో మహంతం సిరివిభవం పస్సి. అథస్య పకతియాపి సంవేగప్పత్తస్స అతిరేకతరం భయం ఉప్పజ్జి. సో “కుతో ను ఖో అహం ఇమం రాజగేహం ఆగతో”తి ఉపధారేన్తో జాతిస్సరజ్ఞాణేన దేవలోకతో ఆగతభావం ఇత్వా తతో పరం ఓలోకేన్తో ఉస్సదనిరయే పక్కుభావం పస్సి. తతో పరం ఓలోకేన్తో తస్మింయేవ నగరే రాజభావం పస్సి. అథ సో “అహం వీసతివస్సాని రజ్జం కారేత్వా అసీతివస్ససహస్సాని ఉస్సదనిరయే పచ్చిం, ఇదాని పునపి ఇమస్మిం చోరగేహ నిబ్బత్తోస్మి, పితాపి మే హియ్యో చతుసు చోరేసు ఆనీతేసు తథారూపం ఫరుసం నిరయసంవత్తనికం కథం కథేసి. న మే ఇమినా అవిదితవిపులానణ్ణావహేన రజ్జేన అత్తో, కథం ను ఖో ఇమమ్మా చోరగేహ ముచ్ఛేయ్య”న్తి చిన్తేన్తో నిపజ్జి. అథ నం ఏకా దేవధీతా “తాత తేమియకుమార, మా భాయి, తీణి అఙ్గాని అధిట్ఠహిత్వా తవ

సోత్తి భవిస్సత్తి”తి సమస్సాసేసి. తం సుత్వా మహాసత్తో రజ్జసజ్ఞాతా అనత్తతో ముచ్చితుకామో సోళససంవచ్చరాని తీణి అజ్ఞాని అచలాధిట్టానవసేన అధిట్టహి. తేన వుత్తం “కిచ్చాలద్ధం పీయం పుత్త”న్తిఆది.

తత్త కిచ్చాలద్ధన్ని కిచ్చేన కసిరేన చిరకాలపత్తనాయ లద్ధం. అభిజాతన్ని జాతిసమ్మన్నం. కాయజుతియా చేవ జాణజుతియా చ సమన్నాగతత్తా జుతిస్థరం. సేతచ్చత్తం ధారయత్వాన, సయనే పోసేతి మం పితాతి పితా మే కాసిరాజా “మా నం కుమారం రజో వా ఉస్సావో వా”తి జాతకాలతో పట్టాయ సేతచ్చత్తస్స హేట్టా సిరిసయనే సయాపేత్వా మహన్నేన పరివారేన మం పోసేతి.

౨౧. నిద్దాయమానో సయనవరో పబుజ్జిత్వా అహం ఓలోకేన్తో పణ్ణరం సేతచ్చత్తం అద్ధసం. యేనాహం నిరయం గతోతి యేన సేతచ్చత్తేన తతో తతియే అత్తభావే అహం నిరయం గతో, సేతచ్చత్తసీసేన రజ్జం వదతి.

౨౨. సహ దిట్టస్స మే ఛత్తన్ని తం సేతచ్చత్తం దిట్టస్స దిట్టవతో మే సహ తేన దస్సనేన, దస్సనసమకాలమేవాతి అత్తో. తాసో ఉప్పజ్జి భేరవోతి సుపరివిదితాదీనవత్తా భయానకో చిత్తుత్రాసో ఉదపాది. వినిచ్చయం సమాపన్నో, కథాహం ఇమం ముఞ్చస్సన్తి కథం ను ఖో అహం ఇమం రజ్జం కాళకణ్ణిం ముఞ్చోయ్యన్తి ఏవం విచారణం ఆపజ్జిం.

౨౩. పుబ్బసాలోహితా మయ్హన్తి పుబ్బే ఏకస్మిం అత్తభావే మమ మాతుభూతపుబ్బా తస్మిం ఛత్తే అధివత్థా దేవతా మయ్హం అత్తకామినీ హితేసినీ. సా మం దిస్సాన దుక్ఖితం, తీసు తానేసు యోజయీతి సా దేవతా మం తథా చేతోదుక్ఖేన దుక్ఖితం దిస్సా మూగపక్ఖబధిరభావసజ్ఞాతేసు తీసు రజ్జదుక్ఖతో నిక్ఖమనకారణేసు యోజేసి.

౨౪. పణ్ణిచ్చయన్తి పణ్ణిచ్చం, అయమేవ వా పారో. మా విభావయాతి మా పకాసేహి. బాలమతోతి బాలోతి ఇతో. సబ్బోతి సకలో అన్తోజనో చేవ బహిజనో చ. ఓచినాయతూతి నీహరథేతం కాళకణ్ణిన్తి అవజానాతు. ఏవం తవ అత్తో భవిస్సతీతి ఏవం యథాపుత్తనయేన అవజానితబ్బభావే సతి తుయ్హం గేహతో నిక్ఖమనేన హితం పారమిపరిపూరణం భవిస్సతి.

౨౫. తేతం వచనన్తి తే ఏతం తీణి అజ్ఞాని అధిట్టాహితి వచనం. అత్తకామాసి మే అమ్మాతి అమ్మ దేవతే, మమ అత్తకామా అసి. హితకామాతి తస్సేవ పరియాయవచనం. అత్తోతి వా ఏత్త సుఖం వేదితబ్బం. హితన్తి తస్స కారణభూతం పుజ్ఞం.

౨౬. సాగరేవ థలం లభిన్తి చోరగేహ వతాహం జాతో, అహం మే మహావతానత్తోతి సోకసాగరే ఓసీదన్తో తస్సా దేవతాయ అహం వచనం సుత్వా సాగరే ఓసీదన్తో వియ థలం పతిట్టం అలభిం, రజ్జకులతో నిక్ఖమనోపాయం అలభిన్తి అత్తో. తయో అజ్ఞే అధిట్టహిన్తి యావ గేహతో నిక్ఖమిం, తావ తీణి అజ్ఞాని కారణాని అధిట్టహిం.

౨౭. ఇదాని తాని సరూపతో దస్సేతుం “మూగో అహోసి”న్తి గాథమాహ. తత్త పక్ఖోతి పీఠసప్పి. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

ఏవం పన మహాసత్తే దేవతాయ దిన్ననయే రత్వా జాతవస్సతో పట్టాయ మూగాదిభావేన అత్తానం దస్సేన్తే మాతాపితరో ధాతిఆదయో చ “మూగానం హనుపరియోసానం నామ ఏవరూపం న హోతి, బధిరానం కణ్ణసోతం నామ

ఏవరూపం న హోతి, పీఠసప్పీనం హత్తపాదా నామ ఏవరూపా న హోన్తి, భవితబ్బమేత్త కారణేన, వీమంసిస్సామా న"న్తి చిన్తేత్వా "ఖీరేన తావ వీమంసిస్సామా"తి సకలదివసం ఖీరం న దేన్తి. సో సుస్సన్తోపి ఖీరత్తాయ సద్దం న కరోతి.

అథస్య మాతా "పుత్తో మే ధాతో, ఖీరమస్య దేధా"తి ఖీరం దాపేసి. ఏవం అన్తరన్తరా ఖీరం అదత్వా ఏకసంవచ్చరం వీమంసన్తాపి అన్తరం న పస్సింసు. తతో "కుమారకా నామ పూవఖజ్జకం పియాయన్తి, ఫలాఫలం పియాయన్తి, కీళనభణ్ణకం పియాయన్తి, భోజనం పియాయన్తి"తి తాని తాని పలోభనీయాని ఉపసేత్వా వీమంసనవసేన పలోభేన్తా యావ పశ్చావస్సకాలా అన్తరం న పస్సింసు. అథ నం "దారకా నామ అగ్గితో భాయన్తి, మత్తహత్తితో భాయన్తి, సప్పతో భాయన్తి, ఉక్ఖిత్తాసికపురిసతో భాయన్తి, తేహి వీమంసిస్సామా"తి యథా తేహిస్స అనత్తో న జాయతి, తథా పురిమమేవ సంవిదహిత్వా అతిభయానకాకారేన ఉపగచ్ఛన్తే కారేసుం.

మహాసత్తో నిరయభయం ఆవజ్ఞేత్వా "ఇతో సతగుణేన సహస్సగుణేన సతసహస్సగుణేన నిరయో భాయితబ్బో"తి నిచ్చలోవ హోతి. ఏవమ్మి వీమంసిత్వా అన్తరం న పస్సన్తా పున "దారకా నామ సమజ్జత్తికా హోన్తి"తి సమజ్జం కారేత్వాపి మహాసత్తం సాణియా పరిక్ఖిపిత్వా అజానన్తస్సేవ చతుసు పస్సేసు సజ్జసద్దేహి భేరిసద్దేహి చ సహసా ఏకనిన్నాదం కారేత్వాపి అన్తకారే ఘటిహి దీపం ఉపసేత్వా సహసా ఆలోకం దస్సేత్వాపి సకలసరీరం ఫాణితేన మక్ఖేత్వా బహుమక్ఖికే రానే నిపజ్జాపేత్వాపి న్నాపనాదీని అకత్వా ఉచ్చారపస్సావమత్తకే నిపన్నం అజ్జుపేక్ఖిత్వాపి తత్త చ పలిపన్నం సయమానం పరిహసేహి అక్కిసనేహి చ ఘట్టేత్వాపి హేట్ఠామజ్జో అగ్గికపల్లం కత్వా ఉత్థాసన్తాపేన పీళేత్వాపితి ఏవం నానావిధేహి ఉపాయేహి వీమంసన్తాపిస్స అన్తరం న పస్సింసు.

మహాసత్తో హి సబ్బత్త నిరయభయమేవ ఆవజ్ఞేత్వా అధిట్ఠానం అవికోపేన్తో నిచ్చలోవ అహోసి. ఏవం పన్నరసవస్సాని వీమంసిత్వా అథ సోళసవస్సకాలే "పీఠసప్పీనో వా హోన్తు మూగబధిరా వా రజనీయేసు అరజ్జన్తా దుస్సనీయేసు అదుస్సన్తా నామ నత్థీతి నాటకానిస్స పచ్చుపట్టపేత్వా వీమంసిస్సామా"తి కుమారం గన్తోదకేన న్నాపేత్వా దేవపుత్తం వియ అలక్కురిత్వా దేవవిమానకప్పం పుప్పగన్తదామాదీహి ఏకామోదపమోదం పాసాదం ఆరోపేత్వా ఉత్తమరూపధరా భావవిలాససమ్పన్నా దేవచ్చరాపటిభాగా ఇత్థియా ఉపట్టపేసుం - "గచ్ఛథ నచ్చాదీహి కుమారం అభిరమాపేథా"తి. తా ఉపగన్త్యా తథా కాతుం వాయమింసు. సో బుద్ధిసమ్పన్నతాయ "ఇమా మే సరీరసమ్పస్సం మా విన్దింసు"తి అస్సాసపస్సాసే నిరున్ది. తా తస్స సరీరసమ్పస్సం అవిన్దన్తియో "ధద్ధసరీరో ఏస, నాయం మనుసో, యక్ఖో భవిస్సతీ"తి పక్కమింసు.

ఏవం సోళస వస్సాని సోళసహి మహావీమంసాహి అనేకాహి చ ఖుద్ధకవీమంసాహి పరిగ్గణ్ణీతుం అసక్కుణిత్వా మాతాపితరో "తాత, తేమియకుమార, మయం తవ అమూగాదిభావం జానామ, న హి తేసం ఏవరూపాని ముఖకణ్ణసోతపాదాని హోన్తి, త్వం అష్ఠేహి పత్తేత్వా లద్ధపుత్తకో, మా నో నాసేహి, సకలజమ్బుదీపే రాజానం సన్తికా గరహతో మోచేహి"తి సహ విసుం విసుజ్ఞా అనేకవారం యాచింసు. సో తేహి ఏవం యాచియమానోపి అసుణన్తో వియ హుత్వా నిపజ్జి.

౨౮. అథ రాజా మహాసత్తస్య ఉభో పాదే కణ్ణసోతే జిహ్వం ఉభో చ హత్తే కుసలేహి పురిసేహి వీమంసాపేత్వా "యదిపి అపీఠసప్పిఆదీనం వియస్స పాదాదయో, తథాపి అయం పీఠసప్పి మూగబధిరో మజ్జో, ఈదిసే కాళకణ్ణిపురిసే ఇమస్మిం

గేహ వసన్త తయో అన్తరాయా పజ్ఞాయన్తి జీవితస్స వా ఛత్తస్స వా మహేసియా వా”తి లక్ష్మణపారకేహి ఇదాని కథితం. జాతదివసే పన “తుష్టాకం దోమనస్సపరిహరణత్థం ‘ధణ్ణపుణ్ణలక్ష్మణో’తి వుత్త”న్తి అమచ్ఛేహి ఆరోచితం సుత్వా అన్తరాయభయేన భీతో “గచ్ఛథ నం అవమగ్గలరథే నిపజ్ఞాపేత్వా పచ్చిమద్వారేన నీహరాపేత్వా ఆమకసుసానే నిఖణఢా”తి ఆణాపేసి. తం సుత్వా మహాసత్తో హట్తో ఉదగ్గో అహోసి – “చిరస్సం వత మే మనోరథో మత్థకం పాపుణిస్సతీ”తి. తేన వుత్తం “తతో మే హత్థపాదే చా”తిఆది.

తత్త మద్దియాతి మద్దనవసేన వీమంసిత్వా. అనూనతన్తి హత్థాదీహి అవికలతం. నిద్దిసున్తి “ఏవం అనూనావయవోపి సమానో మూగాది వియ దిస్సమానో “రజ్జం కారేతుం అభబ్బో, కాళకణ్ణిపురిసో అయ”న్తి గరహింసు. “నిద్దిసు”న్తిపి పాఠో, వదింసుతి అత్తో.

౨౯. ఛడ్డనం అనుమోదిసున్తి రాజదస్సనత్థం ఆగతా సబ్బేపి జనపదవాసిసో సేనాపతిపురోహితప్పముఖా రాజపురిసా తే సబ్బేపి ఏకమనా సమానచిత్తా హుత్వా అన్తరాయపరిహరణత్థం రజ్ఞో ఆణత్తా భూమియం నిఖణనవసేన మమ ఛడ్డనం ముఖసజ్జోచం అకత్వా అభిముఖభావేన సాధు సుట్టు ఇదం కత్తబ్బమేవాతి అనుమోదింసు.

౩౦. సో మే అత్తో సమిజ్జథాతి యస్సత్తాయ యదత్థం తతో మూగాదిభావాధిట్టానవసేన దుక్కురచరణం చిణ్ణం చరితం, సో అత్తో మమ సమిజ్జతి. తేసం మమ మాతాపితుఆదీనం మతిం అధిప్పాయం సుత్వా సో అహం మమ అధిప్పాయసమిజ్జనేన హట్తో అనుపధారేత్వా భూమియం నిఖణనానుజాననేన సంవిగ్గమానసోవ అహోసిన్తి వచనసేసేన సమ్మన్తో వేదితబ్బో.

౩౧. ఏవం కుమారస్స భూమియం నిఖణనే రజ్ఞో ఆణత్తే చన్దాదేవీ తం పవత్తిం సుత్వా రాజానం ఉపసక్కుమిత్వా, “దేవ, తుష్టేహి మయ్యం వరో దిన్నో, మయా చ గహితకం కత్వా రపితో, తం మే ఇదాని దేధా”తి. “గణ్ణ, దేవీ”తి. “పుత్తస్స మే రజ్జం దేధా”తి. “పుత్తో తే కాళకణ్ణీ, న సక్కా దాతు”న్తి. “తేన హి, దేవ, యావజీవం అదేన్తో సత్త వస్సాని దేధా”తి. “తమ్మి న సక్కా”తి. “థ వస్సాని, పఞ్చచత్తారితీణిద్వేపికం వస్సం, సత్త మాసే, ఛపఞ్చచత్తారోతయోద్వేపికం మాసంఅద్ధమాసంసత్తాహం దేధా”తి. సాధు గణ్ణాతి.

సా పుత్తం అలజ్కారాపేత్వా “తేమియకుమారస్స ఇదం రజ్జ”న్తి నగరే భేరిం చరాపేత్వా నగరం అలజ్కారాపేత్వా పుత్తం హత్తిక్ఖన్దం ఆరోపేత్వా సేతచ్ఛత్తం మత్థకే కారాపేత్వా నగరం పదక్ఖిణం కత్వా ఆగతం అలజ్కరతసిరిసయనే నిపజ్ఞాపేత్వా సబ్బరత్తిం యాచి – “తాత తేమియ, తం నిస్సాయ సోళస వస్సాని నిద్దం అలభిత్వా రోదమానాయ మే అక్ఖీని ఉప్పక్కాని, సోకేన హదయం భిజ్జతి వియ, తవ అపీరసప్పిఆదిభావం జానామి, మా మం అనాథం కరీ”తి. ఇమినా నియామేన ఛ దివసే యాచి. ఛట్టే దివసే రాజా సునన్దం నామ సారథిం పక్కోసాపేత్వా “స్వే పాతోవ అవమగ్గలరథేన కుమారం నీహారిత్వా ఆమకసుసానే భూమియం నిఖణిత్వా పథవివడ్డనకకమ్మం కత్వా ఏహి”తి ఆహ. తం సుత్వా దేవీ “తాత, కాసిరాజా తం స్వే ఆమకసుసానే నిఖణితుం ఆణాపేసి. స్వే మరణం పాపుణిస్సతీ”తి ఆహ.

మహాసత్తో తం సుత్వా “తేమియ, సోళస వస్సాని తయా కతో వాయామో మత్థకం పత్తో”తి హట్తో ఉదగ్గో అహోసి. మాతుయా పనస్స హదయం భిజ్జనాకారం వియ అహోసి. అథ తస్సా రత్తియా అచ్చయేన పాతోవ సారథి రథం ఆదాయ

ద్వారే రపేత్వా సిరిగబ్బం పవిసిత్వా “దేవి, మా మయ్యం కుజ్జి, రజ్జో ఆణా”తి పుత్తం ఆలిగ్గిత్వా నిపన్నం దేవిం పిట్టిహత్తేన అపనేత్వా కుమారం ఉక్తిపిత్వా పాసాదా ఓతరి. దేవీ ఉరం పహరిత్వా మహాసద్దేన పరిదేవిత్వా మహాతలే ఓహీయి.

అథ నం మహాసత్తో ఓలోకేత్వా “మయి అకథేన్తే మాతు సోకో బలవా భవిస్సతీ”తి కథేతుకామో హుత్వాపి “సచే కథేస్సామి సోళస వస్సాని కతో వాయామో మోఘో భవిస్సతి, అకథేన్తో పనాహం అత్తనో చ మాతాపితునశ్చ పచ్చయో భవిస్సామీ”తి అధివాసేసి. సారథి “మహాసత్తం రథం ఆరోపేత్వా పచ్చిమద్వారాభిముఖం రథం పేసేస్సామీ”తి పాచీనద్వారాభిముఖం పేసేసి. రథో నగరా నిక్ష్మమిత్వా దేవతానుభావేన తియోజనట్టానం గతో. మహాసత్తో సుట్టుతరం తుట్టచిత్తో అహోసి. తత్త వనఘటం సారథిస్స ఆమకసుసానం వియ ఉపట్టాసి. సో “ఇదం రానం సున్దర”న్తి రథం ఓక్కమాపేత్వా మగ్గపస్సే రపేత్వా రథా ఓరుయ్య మహాసత్తస్స ఆభరణభణ్ణం ఓముశ్చేత్వా భణ్ణికం కత్వా రపేత్వా కుదాలం ఆదాయ అవిదురే ఆవాటం ఖణితుం ఆరభి. తేన పుత్తం “స్థాపేత్వా అనులిమ్పిత్వా”తిఆది.

తత్త స్థాపేత్వాతి సోళసహి గడ్డోదకఘటేహి స్థాపేత్వా. అనులిమ్పిత్వాతి సురభివిలేపనేన విలిమ్పేత్వా. వేరేత్వా రాజవేరనన్తి కాసిరాజానం పవేణియాగతం రాజమకుటం సీసే పటిముశ్చేత్వా. అభిసిశ్చేత్వాతి తస్మిం రాజకులే రాజాభిసేకనియామేన అభిసిశ్చేత్వా. ఛత్తేన కారేసుం పురం పదక్ఖిణన్తి సేతచ్చత్తేన ధారియమానేన మం నగరం పదక్ఖిణం కారేసుం.

౬౨. సత్తాహం ధారయిత్వానాతి మయ్యం మాతు చన్దాదేవియా వరలాభనవసేన లద్ధం సత్తాహం మమ సేతచ్చత్తం ధారయిత్వా. ఉగ్గతే రవిమణ్ణలేతి తతో పునదివసే సూరియమణ్ణలే ఉగ్గతమత్తే అవమజ్జలరథేన మం నగరతో నీహరిత్వా భూమియం నిఖణనత్తం సారథి సునన్దో వనముపగచ్చి.

౬౩. సజ్జస్సన్తి సన్నద్ధో అస్సం, యుగే యోజితస్సం మే రథం మగ్గతో ఉక్కమాపనవసేన ఏకోకాసే కత్వా. హత్థముచ్చితోతి ముచ్చితహత్తో, రథపాచనతో ముత్తహత్తోతి అత్తో. అథ వా హత్థముచ్చితోతి హత్థముత్తో మమ హత్థతో ముచ్చిత్వాతి అత్తో. కాసున్తి ఆవాటం. నిఖాతున్తి నిఖణితుం.

౬౪-౫. ఇదాని యదత్తం మయా సోళస వస్సాని మూగవతాదిఅధిట్టానేన దుక్కరచరియా అధిట్టితా, తం దసేస్తుం “అధిట్టితమధిట్టాన”న్తి గాఢాద్వయమాహ.

తత్త తజ్జేన్తో వివిధకారణాతి ద్విమాసికకాలతో పట్టాయ యావ సోళససంవచ్చరా ధజ్జాపటిసేధనాదీహి వివిధేహి నానప్పకారేహి కారణేహి తజ్జయన్తో భయవిద్ధంసనవసేన విహరియమానో. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

అథ మహాసత్తో సునన్దో కాసుం ఖణన్తే “అయం మే వాయామకాలో”తి ఉట్టాయ అత్తనో హత్థపాదే సమ్భాహిత్వా రథా ఓతరితుం మే బలం అత్థీతి ఇత్వా చిత్తం ఉప్పాదేసి. తావదేవస్స పాదపతిట్టానట్టానం వాతపుణ్ణభస్తచమ్మం వియ ఉగ్గన్త్వా రథస్స పచ్చిమన్తం ఆహచ్చ అట్టాసి. సో ఓతరిత్వా కతిపయే వారే అపరాపరం చజ్కమిత్వా “యోజనసతమ్పి గన్తుం మే బలం అత్థీ”తి ఇత్వా రథం పచ్చిమన్తే గహిత్వా కుమారకానం కీళనయానకం వియ ఉక్తిపిత్వా “సచే సారథి మయా సద్ధిం పటివిరుజ్ఞేయ్య, అత్థి మే పటివిరుజ్ఞితుం బల”న్తి సల్లక్ఖేత్వా పసాధనత్థాయ చిత్తం ఉప్పాదేసి. తజ్జణజ్ఞోవ సక్కస్స భవనం ఉణ్ణాకారం దసేసి. సక్కి తం కారణం ఇత్వా విస్సకమ్మం ఆణాపేసి – “గచ్చ కాసిరాజపుత్తం అలబ్బరోహి”తి. సో “సాధూ”తి

వత్సా దిబ్బేహి చ మానుసేహి చ అలఙ్కారేహి సక్కం వియ తం అలఙ్కరి. సో దేవరాజలీళాయ సారథిస్స ఖణిసోకాసం
గన్తా ఆవాటతీరే రత్వా -

“కిన్ను సన్తరమానోవ, కాసుం ఖణిసి సారథి;

పుట్టో మే సమ్మ అఙ్గాహి, కిం కాసుయా కరిస్ససీ”తి. (జా. ౨.౨౨.౩) -

ఆహ.

తేన ఉద్ధం అనోలోకేత్వావ -

“రఙ్గో మూగో చ పక్ఖో చ, పుత్తో జాతో అచేతసో;

సోఘ్వి రఙ్గా సమజ్జిట్టో, పుత్తం మే నిఖణం వనే”తి. (జా. ౨.౨౨.౪) -

వుత్తే మహాసత్తో -

“న బధిరో న మూగోస్మి, న పక్ఖో న చ వీకలో;

అధమ్మం సారథి కయిరా, మం చే త్వం నిఖణం వనే.

“ఊరూ బాహుఞ్చ మే పస్స, భాసితఞ్చ సుణోహి మే;

అధమ్మం సారథి కయిరా, మం చే త్వం నిఖణం వనే”తి. (జా. ౨.౨౨.౫-౬) -

వత్సా పున తేన ఆవాటఖణనం పహాయ ఉద్ధం ఓలోకేత్వా తస్స రూపసమ్పత్తిం దిస్వా “మనుస్సో వా దేవో వా”తి
అజానన్తేన -

“దేవతా నుసి గన్ధబ్బో, అదు సక్కో పురిన్దదో;

కో వా త్వం కస్స వా పుత్తో, కథం జానేము తం మయ”న్తి. (జా. ౨.౨౨.౭) -

వుత్తే -

“నఘ్వి దేవో న గన్ధబ్బో, నాపి సక్కో పురిన్దదో;

కాసిరఙ్గో అహం పుత్తో, యం కాసుయా నిఖణిసి.

“తస్స రఙ్గో అహం పుత్తో, యం త్వం సమ్మాపజీవసి;

అధమ్మం సారథి కయిరా, మం చే త్వం నిఖణం వనే.

“యస్స రుక్ఖస్స ఛాయాయ, నిసీదేయ్య సయేయ్య వా;

న తస్స సాఖం భఙ్గోయ్య, మిత్తదుబ్బో హి పాపకో.

“యథా రుక్ష్తో తథా రాజా, యథా సాఖా తథా అహం;

యథా ఛాయూపగో పోసో, ఏవం త్వమసి సారథి;

అథమ్మం సారథి కయిరా, మం చే త్వం నిఖణం వనే”తి. (జా. ౨.౨౨.౮-౧౧) -

ఆదినా నయేన ధమ్మం దేసేత్వా తేన నివత్తనత్థం యాచితో అనివత్తనకారణం పబ్బజ్జుభన్దం తస్స చ హేతు

నిరయభయాదికం అతీతభవే అత్తనో పవత్తిం విత్థారేన కథేత్వా తాయ ధమ్మకథాయ తాయ చ పటిపత్తియా తస్మిమ్మి

పబ్బజితుకామే జాతే రఙ్గో ఇమం -

“రథం నియ్యాతయిత్వాన, అనణో ఏహి సారథి;

అనణస్స హి పబ్బజ్జా, ఏతం ఇసీహి వణ్ణిత”న్తి. (జా. ౨.౨౨.౪౪) -

వత్వా తం విస్సజ్జేసి.

సో రథం ఆభరణాని చ గహేత్వా రఙ్గో సన్తికం గన్తా తమత్థం ఆరోచేసి. రాజా తావదేవ “మహాసత్తస్స సన్తికం గమిస్సామీ”తి నగరతో నిగ్గచ్ఛి సద్ధిం చతురస్థినియా సేనాయ ఇత్థాగారేహి నాగరజానపదేహి చ. మహాసత్తోపి ఖో సారథిం ఉయ్యోజేత్వా పబ్బజితుకామో జాతో. తస్స చిత్తం ఇత్వా సక్కో విస్సకమ్మం పేసేసి - “తేమియపణ్ణితో పబ్బజితుకామో, తస్స అస్సమపదం పబ్బజితపరిక్ఖారే చ మాపేహి”తి. సో గన్తా తియోజనికే వనసణ్ణే అస్సమం మాపేత్వా రత్తిట్టానదివాట్టానచక్కమనపోక్ఖరణీఫలరుక్ఖసమ్మన్నం కత్వా సబ్బే చ పబ్బజితపరిక్ఖారే మాపేత్వా సకట్టానమేవ గతో. బోధిసత్తో తం దిస్వా సక్కుదత్తియభావం ఇత్వా పణ్ణసాలం పవిసిత్వా వత్థాని అపనేత్వా తాపసవేసం గహేత్వా కట్టత్థరే నిసిన్నో అట్ట సమాపత్తియో, పిచ్చా చ అభిఙ్గాయో నిబ్బత్తేత్వా పబ్బజ్జాసుఖేన అస్సమే నిసీది.

కాసిరాజాపి సారథినా దస్సితమగ్గేన గన్తా అస్సమం పవిసిత్వా మహాసత్తేన సహ సమాగన్తా కతపటిసన్ధారో రజ్జేన నిమన్తేసి. తేమియపణ్ణితో తం పటిక్ఖిపిత్వా అనేకాకారవోకారం అనిచ్చతాదిపటిసంయుత్తాయ చ కామాదీనవపటిసంయుత్తాయ చ ధమ్మియా కథాయ రాజానం సంవేజేసి. సో సంవిగ్గమానసో ఘరావాసే ఉక్కుణ్ణితో పబ్బజితుకామో హుత్వా అమచ్చే ఇత్థాగారే చ పుచ్చి. తేపి పబ్బజితుకామో అహేసుం. అథ రాజా చన్దాదేవిం ఆదిం కత్వా సోళస సహస్సే ఓరోధే చ అమచ్చాదికే చ పబ్బజితుకామే ఇత్వా నగరే భేరిం చరాపేసి - “యే మమ పుత్తస్స సన్తికే పబ్బజితుకామో, తే పబ్బజన్తూ”తి. సువణ్ణకోట్టాగారాదీని చ వివరాపేత్వా విస్సజ్జాపేసి. నాగరా చ యథాపసారితేయేవ ఆపణే వివటద్వారానేవ గేహాని చ పహాయ రఙ్గో సన్తికం అగమంసు. రాజా మహాజనేన సద్ధిం మహాసత్తస్స సన్తికే పబ్బజి. సక్కుదత్తియం తియోజనికం అస్సమపదం పరిపూరి.

సామన్తరాజానో “కాసిరాజా పబ్బజితో”తి సుత్వా “బారాణసిరజ్జం గహేస్సామా”తి నగరం పవిసిత్వా దేవనగరసదిసం నగరం సత్తరతనభరితం దేవవిమానకప్పం రాజనివేసనశ్చా దిస్వా “ఇమం ధనం నిస్సాయ భయేన భవితబ్బ”న్తి తావదేవ నిష్ఠమిత్వా పాయాసుం. తేసం ఆగమనం సుత్వా మహాసత్తో వనన్తం గన్తా ఆకాసే నిసీదిత్వా ధమ్మం దేసేసి. తే సబ్బే సద్ధిం పరిసాయ తస్స సన్తికే పబ్బజింసు. ఏవం అపరేపి అపరేపీతి మహాసమాగమో అహోసి. సబ్బే ఫలాఫలాని పరిభుజ్జిత్యా

సమణధమ్మం కరోన్తి. యో కామాదివితక్కం వితక్కేతి, తస్స చిత్తం ఇత్థా మహాసత్తో తత్థ గత్వా ఆకాసే నిసీదిత్వా ధమ్మం దేసేతి.

సో ధమ్మస్సవనసప్పాయం లభిత్వా సమాపత్తియో అభిజ్ఞాయో చ నిబ్బత్తేతి. ఏవం అపరోపి అపరోపీతి సబ్బేపి జీవితపరియోసానే బ్రహ్మలోకపరాయనా అహీసుం. తిరచ్ఛానగతాపి మహాసత్తే ఇసిగణేపి చిత్తం పసాదేత్వా ధసు కామసగ్గేసు నిబ్బత్తింసు. మహాసత్తస్స బ్రహ్మచరియం చిరం దీఘమద్ధానం పవత్తిత్థ. తదా ధత్తే అధివత్థా దేవతా ఉప్పలవణ్ణా అహోసి, సారథి సారిపుత్తత్థేరో, మాతాపితరో మహారాజకులాని, పరిసా బుద్ధపరిసా, తేమియపణ్ణితో లోకనాథో.

తస్స అధిట్టానపారమీ ఇథ మత్థకం పత్తా, సేసపారమియోపి యథారహం నిద్ధారేతబ్బా. తథా మాసజాతకాలతో పట్టాయ నిరయభయం పాపభీరుతా రజ్జజిగుచ్ఛా నేక్ఖమ్మనిమిత్తం మూగాదిభావాధిట్టానం తత్థ చ విరోధిప్పచ్చయసమోధాసేపి నిచ్చలభావోతి ఏవమాదయో గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

తేమియచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

అధిట్టానపారమీ నిట్టితా.

౭. కపిరాజచరియావణ్ణనా

౬౭. సత్తమే యదా అహం కపి ఆసిన్తి యస్మిం కాలే అహం కపియోనియం నిబ్బత్తిత్వా వుద్ధిమన్వాయ నాగబలో ధామసమ్మన్నో అస్సపోతకప్పమాణో మహాసరీరో కపి హోమి. నదీకూలే దరీసయేతి ఏకిస్సా నదియా తీరే ఏకస్మిం దరీభాగే యదా వాసం కప్పేమీతి అత్తో.

తదా కిర బోధిసత్తో యూధపరిహరణం అకత్వా ఏకచరో హుత్వా విహాసి. తస్సా పన నదియా వేమజ్జే ఏకో దీపకో నానప్పకారేహి అమ్మపనసాదీహి ఫలరుక్ఖేహి సమ్మన్నో. బోధిసత్తో ధామజవసమ్మన్నతాయ నదియా ఓరిమతీరతో ఉప్పతిత్వా దీపకస్స పన నదియా చ మజ్జే ఏకో పిట్టిపాసాణో అత్తి, తస్మిం పతతి. తతో ఉప్పతిత్వా తస్మిం దీపకే పతతి. సో తత్థ నానప్పకారాని ఫలాఫలాని ఖాదిత్వా సాయం తేనేవ ఉపాయేన పచ్చాగత్వా అత్తనో వసనట్టానే వసిత్వా పునదివసేపి తథేవ కరోతి. ఇమినా నియామేన వాసం కప్పేసి.

తస్మిం పన కాలే ఏకో కుమ్భీలో సపజాపతికో తస్సం నదియం వసతి. తస్స భరియా బోధిసత్తం అపరాపరం గచ్ఛంతం దిస్సా తస్స హదయమంసే దోహళం ఉప్పాదేత్వా కుమ్భీలం ఆహ - “మయ్ఘం ఖో, అయ్యపుత్త, ఇమస్స వానరస్స హదయమంసే దోహళో ఉప్పన్నో”తి. సో “సాధు, భద్దే, లచ్చసీ”తి వత్వా “అజ్జ తం సాయం దీపకతో ఆగచ్ఛంతమేవ గణ్ఠిస్సామీ”తి గత్వా పిట్టిపాసాణే నిపజ్జి. బోధిసత్తో తం దివసం గోచరం చరిత్వా సాయన్ఠసమయే దీపకే రితోవ పాసాణం ఓలోకేత్వా “అయం పాసాణో ఇదాని ఉచ్చతరో ఖాయతి, కిం ను ఖో కారణ”న్తి చిన్తేసి. మహాసత్తస్స హి ఉదకప్పమాణఞ్చ పాసాణప్పమాణఞ్చ సువవత్థాపితమేవ హోతి. తేనస్స ఏతదహోసి - “అజ్జ ఇమిస్సా నదియా ఉదకం నేవ హాయతి, అథ చ పనాయం పాసాణో మహా హుత్వా పఞ్ఞాయతి, కచ్చి ను ఖో ఏత్థ మయ్ఘం గహణత్థాయ కుమ్భీలో నిపన్నో”తి?

సో “వీమంసిస్సామి తావ న”ని తట్టేవ రత్వా పాసాణేన సద్ధిం కథేన్తో వియ “భో, పాసాణా”తి వత్వా పటివచనం అలభన్తో
 యావతతియం “భో, పాసాణా”తి ఆహ. పాసాణో పటివచనం న దేతి. పునపి బోధిసత్తో “కిం, భో పాసాణ, అజ్జ మయ్యం
 పటివచనం న దేసీ”తి ఆహ. కుమ్భిలో “అద్ధా అయం పాసాణో అజ్ఞోసు దివసేసు వానరిన్దస్స పటివచనం దేతి మజ్ఞో, అజ్జ
 పన మయా ఓత్థరితత్తా న దేతి, హన్దాహం దస్సామిస్స పటివచన”ని చిన్తేత్వా “కిం వానరిన్దా”తి ఆహ. “కోసి త్వ”ని?
 “అహం కుమ్భిలో”తి . “కిమత్థం ఏత్థ నిపన్నోసీ”తి? “తవ హదయం పత్థయమానో”తి. బోధిసత్తో చిన్తేసి – “అజ్ఞో మే
 గమనమగ్గో నత్తి, పటిరుద్ధం వత మే గమన”ని. తేన వుత్తం –

“పీళితో సుసుమారేన, గమనం న లభామహం”.

౬౮. “యమ్హేకాసే అహం రత్వా, ఓరా పారం పతామహం;

తత్తచ్చి సత్తువధకో, కుమ్భిలో లుద్దదస్సనో”తి.

తత్త “పీళితో సుసుమారేన”తి అద్ధగాఢాయ వుత్తమేవత్తం. “యమ్హేకాసే”తి గాఢాయ పాకటం కరోతి. తత్త
 యమ్హేకాసేతి యస్మిం నదీమజ్జే రితపిట్టిపాసాణసజ్ఞాతే పదేసే రత్వా. ఓరాతి దీపకసజ్ఞాతా ఓరతీరా. పారని తదా మమ
 వసనట్టానభూతం నదియా పరతీరం. పతామహన్తి ఉప్పతిత్వా పతామి అహం. తత్తచ్చితి తస్మిం పిట్టిపాసాణప్పదేసే
 సత్తుభూతో వధకో ఏకన్తేనేవ ఘాతకో పచ్చత్తికో లుద్దదస్సనో ఘోరరూపో భయానకదస్సనో నిసీది.

అథ మహాసత్తో చిన్తేసి – “అజ్ఞో మే గమనమగ్గో నత్తి, అజ్జ మయా కుమ్భిలో వశ్చోతబ్బో, ఏవజ్ఞో అయన్దా మహతా
 పాపతో మయా పరిమోచితో సీయా, మయ్యాన్దా జీవితం లద్ధ”ని. సో కుమ్భిలం ఆహ – “సమ్మ, కుమ్భిల, అహం తుయ్యం
 ఉపరి పతిస్సామీ”తి. కుమ్భిలో “వానరిన్ద, పపన్దం అకత్వా ఇతో ఆగచ్ఛాపీ”తి ఆహ. మహాసత్తో “అహం ఆగచ్ఛామి, త్వం
 పన అత్తనో ముఖం వివరిత్వా మం తవ సన్తికం ఆగతకాలే గణ్ఠాపీ”తి అవోచ. కుమ్భిలానన్దా ముఖే వివటే అక్ఖీని
 నిమ్మిలన్తి. సో తం కారణం అసల్లక్ఖేన్తో ముఖం వివరి. అథస్స అక్ఖీని నిమ్మిలింసు. సో ముఖం వివరిత్వా సబ్బసో
 నిమ్మిలితక్ఖీ హుత్వా నిపజ్జి. మహాసత్తో తస్స తథాభావం ఇత్వా దీపకతో ఉప్పతితో గన్తా కుమ్భిలస్స మత్థకం
 అక్కమిత్వా తతో ఉప్పతన్తో విజ్జులతా వియ విజ్ఞోతమానో పరతీరే అట్టాసి. తేన వుత్తం –

౬౯. “సో మం అసంసి ఏహీతి, అహమ్మేమీతి తం వదిం;

తస్స మత్తకమక్కమ్మ, పరకూలే పతిట్టహి”ని.

తత్త అసంసీతి అభాసి. అహమ్మేమీతి అహమ్మి ఆగచ్ఛామీతి తం కథేసిం.

యస్మా పన తం దీపకం అమృజమ్ముపనసాదిఫలరుక్ఖసణ్ణమణ్ణితం రమణీయం నివాసయోగ్గన్దా, “ఆగచ్ఛామీ”తి
 పన పటిజ్ఞాయ దిన్నత్తా సచ్చం అనురక్ఖన్తో మహాసత్తోపి “ఆగమిస్సామేవా”తి తథా అకాసి. తేన వుత్తం –

౭౦. “న తస్స అలికం భణితం, యథా వాచం అకాసహ”ని.

యస్మా చేతం సచ్చానురక్ఖణం అత్తనో జీవితం పరిచ్చజిత్వా కతం, తస్మా ఆహ –

“సచ్ఛేన మే సమో నత్తి, ఏసా మే సచ్చపారమీ”తి.

కుమ్మిలో పన తం అచ్చరియం దిస్వా “ఇమినా వానరిన్దేన అతిఅచ్చేరకం కత”ని చిన్నేత్వా “భో వానరిన్ద, ఇమస్మిం లోకే చతూహి ధమ్మేహి సమన్నాగతో పుగ్గలో అమితే అభిభవతి, తే సబ్బేపి తుయ్యం అబ్బన్తరే అత్తి మజ్జో”తి ఆహ -

“యస్సేతే చతురో ధమ్మా, వానరిన్ద, యథా తవ;

సచ్చం ధమ్మో ధితి చాగో, దిట్టం సో అతివత్తతీ”తి. (జా. ౧.౨.౧౪౭);

తత్త యస్సాతి యస్స కస్సచి పుగ్గలస్స. ఏతేతి ఇదాని వత్తబ్బే పచ్చక్షతో దస్సేతి. చతురో ధమ్మాతి చత్తారో గుణా. సచ్చంతి వచీసచ్చం, “మమ సన్తికం ఆగమిస్సామీ”తి వత్వా ముసావాదం అకత్వా ఆగతో ఏవాతి ఏతం తే వచీసచ్చం. ధమ్మాతి విచారణపజ్ఞా, “ఏవం కతే ఇదం నామ భవిస్సతీ”తి పవత్తా తే ఏసా విచారణపజ్ఞా. ధితితి అబ్బోచ్చిన్నం వీరియం వుచ్చతి, ఏతమ్మి తే అత్తి. చాగోతి అత్తపరిచ్ఛాగో, త్వం అత్తానం పరిచ్ఛజిత్వా మమ సన్తికం ఆగతో, యం పనాహం గణ్ఠితుం నాసక్తిం, మయ్యమేవేన దోసో . దిట్టన్తి పచ్చామిత్తం. సో అతివత్తతీతి యస్స పుగ్గలస్స యథా తవ ఏవం ఏతే చత్తారో ధమ్మా అత్తి, సో యథా మం త్వం అజ్ఞ అతిక్కున్తో, తథేవ అత్తనో పచ్చామిత్తం అతిక్కుమతి అభిభవతీతి.

ఏవం కుమ్మిలో బోధిసత్తం పసంసిత్యా అత్తనో వసనట్టానం గతో. తదా కుమ్మిలో దేవదత్తో అహోసి, తస్స భరియా చిత్తమాణవికా, కపిరాజా పన లోకనాథో.

తస్స ఇధాపి హేట్టా వుత్తనయేనేవ సేసపారమియో నిద్ధారేతబ్బా. తథా ఉదకస్స పాసాణస్స చ పమాణవవత్తానేన ఇదాని పాసాణో ఉచ్చతో ఖాయతీతి పరిగ్గణ్ఠనవసేన పాసాణస్స ఉపరి సుసుమారస్స నిపన్నభావజాననం, పాసాణేన కథనాపదేసేన తస్సత్తస్స నిచ్చయగమనం, సుసుమారస్స ఉపరి అక్కుమిత్వా సహసా పరతీరే పతిట్టానవసేన సీఘకారితాయ తస్స మహతా పాపతో పరిమోచనం, అత్తనో జీవితరక్షణం, సచ్చవాచానురక్షణజ్ఞాతి ఏవమాదయో గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

కపిరాజచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సచ్చతాపసచరియావణ్ణనా

అట్టమే తాపసో సచ్చసన్తయోతి సచ్చసద్దేన అన్తాతబ్బో సచ్చనామకో తాపసో యదా యస్మిం కాలే హోమి, తదా. సచ్చేన లోకం పాలేసిన్తి అత్తనో అవిసంవాదిభావేన సత్తలోకం జమ్బుదీపే తత్త తత్త సత్తనికాయం పాపతో నానావిధా అనత్తతో చ రక్తిం. సమగ్గం జనమకాసహన్తి తత్త తత్త కలహవిగ్గహవివాదాపన్నం మహాజనం కలహ ఆదీనవం దస్సేత్వా సామగ్గియం ఆనిసంసకథనేన సమగ్గం అవివదమానం సమ్మోదమానం అహమకాసిం.

తదా హి బోధిసత్తో బారాణసియం అజ్ఞాతరస్మిం బ్రాహ్మణమహాసాలకులే నిబ్బత్తి. తస్స “సచ్చో”తి నామం కరింసు. సో వయప్పత్తో తక్కుసిలం గత్వా దిసాపామోక్షస్స ఆచరియస్స సన్తికే సిప్పం ఉగ్గణ్ఠిత్వా నచిరస్సేవ సబ్బసిప్పానం నిప్పత్తిం పత్తో. ఆచరియేన అనుజ్ఞాతో బారాణసిం పచ్చాగత్వా మాతాపితరో వన్దిత్వా తేహి అభినన్దియమానో తేసం చిత్తానురక్షణత్తం కతిపాహం తేసం సన్తికే వసి. అథ నం మాతాపితరో పతిరూపేన దారేన సంయోజేతుకామా సబ్బం విభవజాతం ఆచిక్కిత్వా ఘరావాసేన నిమన్తేసుం.

మహాసత్తో నేక్ష్టమ్మజ్ఞాసయో అత్తనో నేక్ష్టమ్మపారమిం పరిబ్రూహేతుకామో ఘరావాసే ఆదీనవం పబ్బజ్ఞాయ
ఆనిసంసజ్ఞా నానప్పకారతో కథేత్వా మాతాపితూనం అస్సుముఖానం రోదమానానం అపరిమాణం భోగక్ఖంతం అనంతం
యసం మహాంతజ్ఞా జాతిపరివట్టం పహాయ మహానాగోవ అయసజ్ఞలికం ఘరబంతనం చింతన్తో నిక్ఖమిత్వా హిమవంతప్పదేశం
పవిసిత్వా ఇసిపబ్బజ్ఞం పబ్బజిత్వా వనములఫలాఫలేహి యాపేన్తో నచిరస్సేవ అట్ట సమాపత్తియో పజ్ఞా చ అభిజ్ఞాయో
నిబ్బత్తేత్వా ఝానకీళం కీళయమానో సమాపత్తివిహారేన విహరతి.

సో ఏకదివసం దిబ్బచక్కునా లోకం ఓలోకేన్తో అద్దస సకలజమ్బుదీపే మనుస్సే యేభుయ్యేన
పాణాతిపాతాదిదసఅకుసలకమ్మపథపసుతే కామనిదానం కామాధికరణం అజ్ఞామజ్ఞాం వివాదాపన్నే. దిస్సా ఏవం చింతేసి -
“న ఖో పన మేతం పతిరూపం, యదిదం ఇమే సత్తే ఏవం పాపపసుతే వివాదాపన్నే చ దిస్సా అజ్ఞాపేక్షణం. అహజ్ఞో ‘సత్తే
సంసారపజ్జతో ఉద్ధరిత్వా నిబ్బానథలే పతిట్టపేస్సామీ’తి మహాసమ్మోధియానం పటిపన్నో, తస్మా తం పటిజ్ఞాం
అవిసంవాదేన్తో యంనూనాహం మనుస్సపథం గత్వా తే తే సత్తే పాపతో ఓరమాపేయ్యం, వివాదజ్ఞా నేసం
వూపసమేయ్య”న్తి.

ఏవం పన చింతేత్వా మహాసత్తో మహాకరుణాయ సముస్సాహితో సంతం సమాపత్తిసుఖం పహాయ ఇద్ధియా తత్థ తత్థ
గత్వా తేసం చిత్తానుకూలం ధమ్మం దేసేన్తో కలహవిగ్గహవివాదాపన్నే సత్తే దిట్టధమ్మికజ్ఞా సమ్మరాయికజ్ఞా విరోధే
ఆదీనవం దస్సేత్వా అజ్ఞామజ్ఞాం సమగ్గే సహితే అకాసి. అనేకాకారవోకారజ్ఞా పాపే ఆదీనవం విభావేన్తో తతో సత్తే వివేచేత్వా
ఏకచ్ఛే దససు కుసలకమ్మపథధమ్మేసు పతిట్టాపేసి. ఏకచ్ఛే పబ్బాజేత్వా సీలసంవరే ఇన్ద్రియగుత్తియం సతిసమ్మజ్జ్ఞో
పవివేకవాసే ఝానాభిజ్ఞాసు చ యథారహం పతిట్టాపేసి. తేన వుత్తం -

౭౧. “పునాపరం యదా హోమి, తాపసో సచ్చసవ్థయో;
సచ్ఛేన లోకం పాలేసిం, సమగ్గం జనమకాసహ”న్తి.

ఇథాపి మహాపురిసస్స హేట్థా వుత్తనయేనేవ సేసపారమియో నిద్ధారేతబ్బా. తథా గుణానుభావా చ విభావేతబ్బాతి.

సచ్చతాపసచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౯. వట్టపోతకచరియావణ్ణనా

౭౨. నవమే మగధే వట్టపోతకోతిఆదీసు అయం సఙ్ఘేపఠ్ఠో - మగధరట్ఠే అజ్ఞాతరస్మిం అరజ్ఞాప్పదేసే వట్టకయోనియం
నిబ్బత్తిత్వా అణ్ణకోసం పదాలేత్వా అచిరనిక్ఖంతతాయ తరుణో మంసపేసిభూతో, తతో ఏవ అజాతపక్ఖో వట్టకచ్ఛాపకో యదా
అహం కులావకేయేవ హోమి.

౭౩. ముఖతుణ్ణకేనాహరిత్వాతి మయ్ఘం మాతా అత్తనో ముఖతుణ్ణకేన కాలేన కాలం గోచరం ఆహరిత్వా మం పోసేతి.
తస్సా ఫస్సేన జీవామీతి పరిసేదనత్థజ్ఞోవ పరిభావనత్థజ్ఞా సమ్మదేవ కాలేన కాలం మమం అధిసయనవసేన పుసన్తియా
తస్సా మమ మాతుయా సరీరసమ్మస్సేన జీవామి విహరామి అత్తభావం పవత్తేమి. నత్తి మే కాయకం బలన్తి మయ్ఘం పన
అతితరుణతాయ కాయసన్నిస్సితం బలం నత్తి.

౭౪. సంవచ్చరేతి సంవచ్చరే సంవచ్చరే. గిష్టసమయేతి గిష్టకాలే. సుక్ష్మరుక్ష్మసాఖానం అష్టమష్టం
సంజ్ఞానసముప్పన్నేన అగ్గినా తస్మిం పదేసే దవడాహో పదిప్పతి పజ్జలతి, సో తథా పదీపితో. ఉపగచ్ఛతి అష్టాకన్తి మయ్యం
మాతాపితూనశ్చాతి అష్టాకం వసనట్టానప్పదేసం అత్తనో పతిట్టానస్స అసుద్ధస్సాపి సుద్ధభావకరణేన పావనతో పావకోతి
చ గతమగ్గే ఇన్ధనస్స భస్మభావావహనతో కణ్ణవత్తనీతి చ లద్ధనామో అగ్గి వనరుక్ష్మగచ్ఛే దహన్తో కాలేన కాలం ఉపగచ్ఛతి.

౭౫. ఏవం ఉపగమనతో తదాపి సద్ధాయన్తోతి “ధమధమ”ఇతి ఏవం సద్ధం కరోన్తో, అనురవదస్సనశ్చోతం దావగ్గినో.
మహాసిఖీతి పబ్బతకూటసదిసానం ఇన్ధనానం వసేన మహతియో సిఖా ఏతస్సాతి మహాసిఖీ. అనుపుట్టేన అనుక్కుమేన
తం అరణ్ణప్పదేసం ఝూపేన్తో దహన్తో అగ్గి మమ సమీపట్టానం ఉపాగమి.

౭౬. అగ్గివేగభయాతి వేగేన ఆగచ్ఛతో అగ్గినో భయేన భీతా. తసితాతి చిత్తుత్రాససముట్టితేన కాయస్స ఛమ్మితత్తేన చ
ఉత్తాసా. మాతాపితాతి మాతాపితరో. అత్తానం పరిమోచయున్తి అగ్గినా అనుపద్దుతట్టానగమనేన అత్తనో సోత్థిభావమకంసు.
మహాసత్తో హి తదా మహాగేణ్ణుకప్పమాణో మహాసరీరో అహోసి. తం మాతాపితరో కేనచి ఉపాయేన గహేత్వా గన్తుం
అసక్కుణ్ణన్తా అత్తసినేహేన చ అభిభుయ్యమానా పుత్తసినేహం ఛడ్డేత్వా పలాయంసు.

౭౭. పాదే పక్ఖే పజహామీతి అత్తనో ఉభో పాదే ఉభో పక్ఖే చ భూమియం ఆకాసే చ గమనసజ్ఞే కరోన్తో పసారేమి
ఇరియామి వాయమామి. “పటిహామీ”తిపి పారో, వేహాసగమనయోగ్గే కాతుం ఈహామీతి అత్తో. “పటిహామీ”తిపి పఠన్తి.
తస్సత్తో - పాదే పక్ఖే చ పతి విసుం ఈహామి, గమనత్థం వాయమామి, తం పన వాయామకరణత్థమేవ. కస్మా? యస్మా
నత్థి మే కాయకం బలం. సోహం అగతికో తత్థాతి సో అహం ఏవంభూతో పాదపక్ఖవేకల్లేన గమనవిరహితో మాతాపితూనం
అపగమనేన వా అప్పటిసరణో, తత్థ దావగ్గిఉపద్దుతే వనే, తస్మిం వా కులావకే రితోవ ఏవం ఇదాని వత్తబ్బాకారేన తదా
చిన్తేసిం. దుతియశ్చోత్త అహన్తి నిపాతమత్తం దట్టబ్బం.

౭౮. ఇదాని తదా అత్తనో చిన్తితాకారం దస్సేతుం “యేసాహ”న్తిఆదిమాహ;

తత్థ యేసాహం ఉపధావేయ్యం, భీతో తసితవేధితోతి మరణభయేన భీతో తతో ఏవ చిత్తుత్రాసేన తసితో సరీరకమ్పనేన
వేధితో యేసమహం పక్ఖంతరం ఏతరహి దావగ్గిఉపద్దుతో జలదుగ్గం వియ మశ్శమానో పవిసితుం ఉపధావేయ్యం తే మమ
మాతాపితరో మం ఏకకం ఏవ ఓహాయ జహేత్వా పక్కన్తా. కథం మే అజ్జ కాతవేతి కథం ను ఖో మయా అజ్జ కాతబ్బం,
పటిపజ్జితబ్బన్తి అత్తో.

ఏవం మహాసత్తో ఇతికత్తబ్బతాసమ్మూళ్లో హుత్వా రితో పున చిన్తేసి - “ఇమస్మిం లోకే సీలగుణో నామ అత్తి,
సచ్చగుణో నామ అత్తి, అతీతే పారమియో పూరేత్వా బోధితల్ నిసీదిత్వా అభిసమ్మద్ధా
సీలసమాధిపజ్ఞావిముత్తివిముత్తిజాణదస్సనసమ్పన్నా సచ్చానుదయకారుజ్ఞాఖన్తిసమన్నాగతా సబ్బసత్తేసు
సమప్పవత్తమేత్తాభావనా సబ్బజ్ఞాబుద్ధా నామ అత్తి, తేహి చ పటివిద్ధో ఏకన్తనియ్యానగుణో ధమ్మా అత్తి, మయి చాపి ఏకం
సచ్చం అత్తి. సంవిజ్ఞమానో ఏకో సభావధమ్మో పజ్ఞాయతి, తస్మా అతీతబుద్ధే చేవ తేహి పటివిద్ధగుణే చ ఆవజ్ఞేత్వా మయి
విజ్ఞమానం సచ్చం సభావధమ్మం గహేత్వా సచ్చకిరియం కత్వా అగ్గిం పటిక్కుమాపేత్వా అజ్జ మయా అత్తనో చేవ ఇధ
వాసీనం సేసపాణీనశ్చ సోత్థిభావం కాతుం వట్టతీ”తి. ఏవం పన చిన్తేత్వా మహాసత్తో అత్తనో ఆనుభావే రత్వా యథాచిన్తితం
పటిపజ్జి. తేన వుత్తం -

౭౯. “అత్తి లోకే సీలగుణో, సచ్చం సోచేయ్యనుద్దయా;

తేన సచ్చేన కాహమి, సచ్చకిరియముత్తమం.

౮౦. “ఆవజ్ఞేత్వా ధమ్మబలం, సరిత్వా పుబ్బకే జినే;

సచ్చబలమవస్సాయ, సచ్చకిరియమకాసహ”న్తి.

౮౧. తత్త మహాసత్తో అతీతే పరినిబ్బుతానం బుద్ధానం గుణే ఆవజ్ఞేత్వా అత్తని విజ్ఞమానం సచ్చసభావం ఆరబ్బ యం గాథం వత్వా తదా సచ్చకిరియమకాసి, తం దస్సేతుం “సన్తి పక్ఖా”తిఆది వుత్తం.

తత్త సన్తి పక్ఖా అపతనాతి మయ్హం పక్ఖా నామ అత్తి ఉపలబ్ధన్తి, నో చ ఖో సక్కా ఏతేహి ఉప్పతితుం ఆకాసేన గన్తున్తి అపతనా. సన్తి పాదా అవఞ్చనాతి పాదాపి మే అత్తి, తేహి పన వఞ్చేతుం పదవారగమనేన గన్తుం న సక్కాతి అవఞ్చనా. మాతాపితా చ నిక్ఖన్తాతి యే మం అఞ్జాత్త నేయ్యుం, తేహి మరణభయేన మమ మాతాపితరో నిక్ఖన్తా. జాతవేదాతి అగ్గిం ఆలపతి. సో హి జాతోవ వేదియతి, ధూమజాలుట్టానేన పఞ్ణాయతి, తస్మా “జాతవేదో”తి వుచ్చతి. పటిక్కమాతి పటిగచ్ఛ నివత్తాతి జాతవేదం ఆణాపేతి.

ఇతి మహాసత్తో “సచే మయ్హం పక్ఖానం అత్తిభావో, తే చ పసారేత్వా ఆకాసే అపతనభావో, పాదానం అత్తిభావో, తే చ ఉక్ఖిపిత్వా అవఞ్చనభావో, మాతాపితూనం మం కులావకేయేవ చడ్డేత్వా పలాతభావో చ సచ్చసభావభూతో ఏవ, జాతవేద, ఏతేన సచ్చేన త్వం ఇతో పటిక్కమా”తి కులావకే నిపన్నోవ సచ్చకిరియం అకాసి. తస్స సహ సచ్చకిరియాయ సోఽసకరీసమత్తే రానే జాతవేదో పటిక్కమి. పటిక్కమన్తో చ న ఝాయమానోవ అరఞ్ఘం గతో, ఉదకే పన ఓపిలాపితఉక్కా వియ తత్తేవ నిబ్బాయి. తేన వుత్తం -

౮౨. “సహ సచ్చే కతే మయ్హం, మహాపజ్జలితో సిఖీ;

వజ్జేసి సోఽసకరీసాని, ఉదకం పత్వా యథా సిఖీ”తి.

సా పనేసా బోధిసత్తస్స వట్టకయోనియం తస్మిం సమయే బుద్ధగుణానం ఆవజ్ఞనపుబ్బికా సచ్చకిరియా అనఞ్జసాధారణాతి ఆహ “సచ్చేన మే సమో నత్థి, ఏసా మే సచ్చపారమీ”తి. తేనేవ హి తస్స రానస్స సకలేపి ఇమస్మిం కప్పే అగ్గినా అనభిభవనీయత్తా తం కప్పట్టియపాటిహారియం నామ జాతం.

ఏవం మహాసత్తో సచ్చకిరియవసేన అత్తనో తత్త వాసీనం సత్తానఞ్చ సోత్థిం కత్వా జీవితపరియోసానే యథాకమ్మం గతో.

తదా మాతాపితరో ఏతరహి మాతాపితరో అహేసుం, వట్టకరాజా పన లోకనాథో.

తస్స హేట్థా వుత్తనయేనేవ సేసపారమియోపి యథారహం నిద్ధారేతబ్బా. తథా దావగ్గిమ్మి తథా భేరవాకారేన అవత్థరిత్వా ఆగచ్ఛన్తే తస్మిం వయే ఏకకో హుత్వాపి సారదం అనాపజ్జిత్వా సచ్చాదిధమ్మగుణే బుద్ధగుణే చ అనుస్సరిత్వా అత్తనో ఏవ ఆనుభావం నిస్సాయ సచ్చకిరియాయ తత్త వాసీనమ్మి సత్తానం సోత్థిభావాపాదనాదయో ఆనుభావా విభావేతబ్బా.

వట్టపోతకచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. మచ్చరాజచరియావణ్ణనా

౮౩. దసమే యదా హోమి, మచ్చరాజా మహాసరేతి అతీతే మచ్చయోనియం నిబ్బత్తిత్వా కోసలరథ్యే సావత్తియం జేతవనే పోక్ఖరణిట్టానే వల్లిగహనపరిక్ఖిత్తే ఏకస్మిం మహాసరే మచ్చానం చతూహి సగ్గహవత్తూహి రజ్జనతో యదా అహం రాజా హోమి, మచ్చగణపరివుతో తత్త పటివసామి తదా. ఉట్టోతి ఉట్టాకాలే గిమ్మసమయే. సూరియసంతాపేతి ఆదిచ్చసంతాపేన. సరే ఉదక భీయథాతి తస్మిం సరే ఉదకం భీయిత్త చిజ్జిత్త. తస్మిన్హో రథ్యే తదా దేవో న వస్సి, సస్సాని మిలాయింసు, వాపిఆదీసు ఉదకం పరిక్ఖయం పరియాదానం అగమాసి, మచ్చకచ్చపా కలలగహనం పవిసింసు. తస్మిమ్పి సరే మచ్చా కద్దమగహనం పవిసిత్వా తస్మిం తస్మిం రానే నిలీయింసు.

౮౪. తతోతి తతో ఉదకపరిక్ఖయతో అపరభాగే. కులలసేనకాతి కులలాచేవ సేనా చ. భక్ఖయన్తి దివారత్తిం, మచ్చే ఉపనిసీదియాతి తత్త తత్త కలలపిట్టే ఉపనిసీదిత్వా కలలగహనం పవిసిత్వా నిపన్నే మచ్చే కాకా వా ఇతరే వా దివా చేవ రత్తిత్తా కణయగ్గసదిసేహి తుట్టేహి కోట్టేత్వా కోట్టేత్వా నీహరిత్వా విప్పన్దమానే భక్ఖయన్తి.

౮౫. అథ మహాసత్తో మచ్చానం తం బృసనం దిస్సా మహాకరుణాయ సముస్సాహితహదయో “ఠపేత్వా మం ఇమే మమ ఇతకే ఇమస్మా దుక్ఖా మోచేతుం సమత్తో నామ అఞ్ఞో నత్తి, కేన ను ఖో అహం ఉపాయేన తే ఇతో దుక్ఖతో మోచేయ్య”న్తి చిన్తేన్తో “యంనూనాహం పుబ్బకేహి మహేసీహి ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణం మయి చ సంవిజ్జమానం సచ్చధమ్మం నిస్సాయ సచ్చకిరియం కత్వా దేవం వస్సాపేత్వా మమ ఇతిసజ్జస్స జీవితదానం దదేయ్యం, తేన చ సకలస్సాపి ఆహారూపజీవినో సత్తలోకస్స మహాఉపకారో సమ్మాదితో మయా”తి నిచ్చయం కత్వా దేవం వస్సాపేతుం సచ్చకిరియం అకాసి. తేన వుత్తం “ఏవం చిన్తేసహ”న్తిఆది.

తత్త సహ ఇతిహి పీళితోతి మయ్హం ఇతిహి సద్ధిం తేన ఉదకపరిక్ఖయేన పీళితో. సహాతి వా నిపాతమత్తం. మహాకారుణికతాయ తేన బృసనేన దుక్ఖితేహి ఇతిహి కారణభూతేహి పీళితో, ఇతిసజ్జదుక్ఖదుక్ఖితోతి అత్తో.

౮౬. ధమ్మత్థిన్తి ధమ్మభూతం అత్తం, ధమ్మతో వా అనపేతం అత్తం. కిం తం? సచ్చం. అద్దసపస్సయన్తి మయ్హం ఇతిసజ్జ అపస్సయం అద్దసం. అతిక్ఖయన్తి మహావినాసం.

౮౭. సద్ధమ్మన్తి సతం సాధూనం బుద్ధాదీనం ఏకస్సాపి పాణినో అహింసనసజ్ఞాతం ధమ్మం. అనుస్సరిత్వా. పరమత్తం విచిన్తయన్తి తం ఖో పన పరమత్తం సచ్చం అవిపరీతసభావం కత్వా చిన్తయన్తో. యం లోకే ధువసస్సత్తిన్తి యదేతం బుద్ధపచ్చేకబుద్ధసావకానం ఏకస్సాపి పాణినో అహింసనం, తం సబ్బకాలం తథభావేన ధువం సస్సతం విచిన్తయం సచ్చకిరియం అకాసిన్తి సమ్మన్తో.

౮౮. ఇదాని తం ధమ్మం మహాసత్తో అత్తని విజ్ఞమానం గహేత్వా సచ్చవచనం పయోజేతుకామో కాలవణ్ణం కద్దమం ద్విధా వియూహిత్వా అజ్ఞనరుక్ఖసారఘటికవణ్ణమహాసరీరో సుధోతలోహితకమణిసదిసాని అక్ఖిసి ఉమ్మీలేత్వా ఆకాసం ఉల్లోకేన్తో “యతో సరామి అత్తాన”న్తి గాథమాహ.

తత్త యతో సరామి అత్తానన్తి యతో పట్టాయ అహం అత్తభావసజ్ఞాతం అత్తానం సరామి అనుస్సరామి. యతో పత్తోస్మి విజ్ఞాతన్తి యతో పట్టాయ తాసు తాసు ఇతికత్తబ్బతాసు విజ్ఞాతం విజాననభావం పత్తోస్మి, ఉద్ధం ఆరోహనవసేన ఇతో యావ మయ్యం కాయవచీకమ్మానం అనుస్సరణసమత్తతా విజ్ఞాతప్పత్తి ఏవ, ఏత్తన్తరే సమానజాతికానం ఖాదనట్టానే నిబ్బత్తోపి తణ్ణులకణప్పమాణమ్పి మచ్చం మయా న ఖాదితపుబ్బం, అజ్ఞమ్పి కఞ్చి పాణం సఞ్చిచ్చ హింసితం బాధితం నాభిజానామి, పగేవ జీవితా వోరోపితం.

౮౯. ఏతేన సచ్చవజ్జేనాతి “యదేతం మయా కస్సచి పాణస్స అహింసనం వుత్తం, సచే ఏతం సచ్చం తథం అవిపరీతం, ఏతేన సచ్చవచనేన పజ్జన్నో మేఘో అభివస్సతు, ఇతిసజ్ఞం మే దుక్ఖా పమోచేతూ”తి వత్వా పున అత్తనో పరిచారికచేటకం ఆణాపేన్తో వియ పజ్జన్నం దేవరాజానం ఆలపన్తో “అభిత్థనయా”తి గాథమాహ.

తత్త అభిత్థనయ పజ్జన్నాతి పజ్జన్నో వుచ్చతి మేఘో, అయం పన మేఘవసేన లద్ధనామం వస్సవలాహకదేవరాజానం ఆలపతి. అయం హిస్స అధిప్పాయో - దేవో నామ అనభిత్థనయన్తో విజ్జులతా అనిచ్ఛారేన్తో పవస్సన్తోపి న సోభతి, తస్మా త్వం అభిత్థనయన్తో విజ్జులతా నిచ్ఛారేన్తో వస్సాపేహీతి. నిధిం కాకస్స నాసయాతి కాకా కలలం పవిసిత్వా రితే మచ్చే తుణ్ణేన కోట్టేత్వా నీహరిత్వా ఖాదన్తి, తస్మా తేసం అన్తోకలలే మచ్చా “నిధీ”తి వుచ్చన్తి. తం కాకసజ్ఞస్స నిధిం దేవం వస్సాపేన్తో ఉదకేన పటిచ్ఛాదేత్వా నాసేహి. కాకం సోకాయ రన్ధ్రహీతి కాకసజ్ఞో ఇమస్మిం మహాసరే ఉదకేన పుణ్ణే మచ్చే అలభమానో సోచిస్సతి, తం కాకగణం త్వం ఇమం కద్దమం పూరేన్తో సోకాయ రన్ధ్రహి, సోకస్సణ్ణాయ పన వస్సాపయథ, యథా అన్తోనిజ్ఞానలక్ష్ణణం సోకం పాపుణాతి, ఏవం కరోహీతి అత్తో. మచ్చే సోకా పమోచయాతి మమ ఇతి సబ్బేవ మచ్చే ఇమమ్మా మరణసోకా పమోచేహి. “మఞ్చ సోకా పమోచయా”తి (జా. ౧.౧.౭౦) జాతకే పఠన్తి. తత్త చ-కారో సమ్మిణ్ణనత్థో, మఞ్చ మమ ఇతి సబ్బేవ మరణసోకా పమోచేహి (జా. అట్ట. ౧.౧.౭౦). మచ్చానఞ్చో అనుదకభావేన పచ్చత్థికానం ఘాసభావం గచ్ఛామాతి మహామరణసోకో, మహాసత్తస్స పన తేసం అనయబ్యసనం పటిచ్ఛ కరుణాయతో కరుణాపతిరూపముఖేన సోకసమ్భవో వేదితబ్బో.

ఏవం బోధిసత్తో అత్తనో పరిచారికచేటకం ఆణాపేన్తో వియ పజ్జన్నం ఆలపిత్వా సకలే కోసలరత్థే మహావస్సం వస్సాపేసి. మహాసత్తస్స హి సీలతేజేన సచ్చకిరియాయ సమకాలమేవ సక్కస్స పణ్ణుకమ్బులసిలాసనం ఉడ్డాకారం దస్సేసి. సో “కిం ను ఖో”తి ఆవజ్ఞేన్తో తం కారణం ఇత్వా వస్సవలాహకదేవరాజానం పక్కిసాపేత్వా “తాత, మహాపురిసో మచ్చరాజా ఇతి నం మరణసోకేన వస్సాపనం ఇచ్చతి, సకలం కోసలరత్థం ఏకమేఘం కత్వా వస్సాపేహి”తి ఆహ.

సో “సాధూ”తి సమ్పటిచ్చిత్వా ఏకం వలాహకం నివాసేత్వా ఏకం పారుపిత్వా మేఘగీతం గాయన్తో పాచీనలోకధాతుఅభిముఖో పక్వన్తి. పాచీనదిసాభాగే ఖలమణ్ణలమత్తం ఏకం మేఘమణ్ణలం ఉట్టాయ సతపటలం సహస్సపటలం హుత్వా అభిత్థనయన్తం విజ్జులతా నిచ్ఛారేన్తం అధోముఖరపితఉదకకుమ్భాకారేన విస్సన్దమానం సకలం కోసలరత్థం మహోఘేన అజ్ఞోత్థరి. దేవో అచ్చిన్నధారం వస్సన్తో ముహుత్తేనేవ తం మహాసరం పూరేసి. మచ్చా మరణభయతో ముచ్చింసు. కాకాదయో అపతిత్తా అహింసుం. న కేవలం మచ్చా ఏవ, మనుస్సాపి వివిధసస్సాని సమ్మాదేన్తా చతుప్పదాదయోపీతి సబ్బేపి వస్సూపజీవినో కాయికచేతసికదుక్ఖతో ముచ్చింసు. తేన వుత్తం -

౯౦. “సహ కతే సచ్చవరే, పజ్జన్నో అభిగజ్జయ;

ధలం నిన్ను ఇచ్చి పూరేస్తో, ఖణేన అభివస్సథా”తి.

తత్త ఖణేన అభివస్సథాతి అదన్ధాయిత్యా సచ్చకిరియఖణేనేవ అభివస్సి.

౯౧. కత్వా వీరియముత్తమన్తి దేవే అవస్సంతే కిం కాతబ్బన్తి కోసజ్జం అనాపజ్జిత్యా ఇతత్తచరియాసమ్మాదనముఖేన మహతో సత్తనికాయస్స హితసుఖనిష్పాదనం ఉత్తమం వీరియం కత్వా. సచ్చతేజబలస్సితో మమ సద్ధానుభావబలసన్నిస్సితో హుత్వా తదా మహామేఘం వస్సాపేసిం. యస్మా చేతదేవం, తస్మా “సచ్చేన మే సమో నత్తి, ఏసా మే సచ్చపారమీ”తి మహామచ్చరాజకాలే అత్తనో సచ్చపారమియా అనన్తాసాధారణభావం దస్సేసి ధమ్మరాజా.

ఏవం మహాసత్తో మహాకరుణాయ సముస్సాహితహదయో సకలరట్టే మహావస్సం వస్సాపనవసేన మహాజనం మరణదుక్ఖతో మోచేత్వా జీవితపరియోసానే యథాకమ్మం గతో.

తదా పజ్ఞన్నో ఆనన్దత్థేరో అహోసి, మచ్చగణా బుద్ధపరిసా, మచ్చరాజా లోకనాథో.

తస్స హేత్థా వుత్తనయేనేవ సేసపారమియోపి నిద్ధారేతబ్బా. తథా అత్తనో సమానజాతికానం ఖాదనట్థానే మచ్చయోనియం నిబ్బత్తిత్వా తణ్ణులకణమత్తమ్పి మచ్చం ఆదిం కత్వా కస్సచిపి పాణినో అఖాదనం, తిట్టతు ఖాదనం ఏకసత్తస్సపి అవిహేరనం, తథా సచ్చకరణేన దేవస్స వస్సాపనం, ఉదకే పరిక్ష్ణీణే కలలగహనే నిముజ్జనవసేన అత్తనా అనుభవమానం దుక్ఖం వీరభావేన అగణేత్వా ఇతిసజ్ఞస్సేవ తం దుక్ఖం అత్తనో హదయే కత్వా అసహంతస్స సబ్బభావేన కరుణాయనా, తథా చ పటిపత్తితి ఏవమాదయో గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

మచ్చరాజచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. కణ్ఠదీపాయనచరియావణ్ణనా

౯౨. ఏకాదసమే కణ్ఠదీపాయనో ఇసీతి ఏవంనామకో తాపసో. బోధిసత్తో హి తదా దీపాయనో నామ అత్తనో సహాయం మణ్ణబ్బతాపసం సూలే ఉత్తాసితం ఉపసంక్కుమిత్యా తస్స సీలగుణేన తం అవిజహంతో తియామరత్తిం సూలం నిస్సాయ రితో తస్స సరీరతో ప్ఘరిత్వా పతితపతితేహి లోహితబిన్దూహి సుక్ఖేహి కాళవణ్ణసరీరతాయ “కణ్ఠదీపాయనో”తి పాకటో అహోసి. పరోపజ్ఞాసవస్సానీతి సాధికాని పజ్ఞాసవస్సాని, అచ్చంతసంయోగే ఉపయోగవచనం. అనభిరతో చరిం అహన్తి పంతసేనాసనేసు చేవ అధికుసలధమ్మేసు చ అనభిరతివాసం వసంతో అహం బ్రహ్మచరియం అచరిం. పబ్బజిత్వా సత్తాహమేవ హి తదా మహాసత్తో అభిరతో బ్రహ్మచరియం చరి. తతో పరం అనభిరతివాసం వసి.

కస్మా పన మహాపురిసో అనేకసతసహస్సేసు అత్తభావేసు నేక్ఖమ్మజ్ఞాసయో బ్రహ్మచరియవాసం అభిరమిత్యా ఇథ తం నాభిరమి? పుథుజ్జనభావస్స చ ఇచ్చలభావతో. కస్మా చ పున న అగారం అజ్ఞావసీతి? పఠమం నేక్ఖమ్మజ్ఞాసయేన కామేసు దోసం దిస్సా పబ్బజి. అథస్స అయోనిసోమనసికారేన అనభిరతి ఉప్పజ్జి. సో తం వినోదేతుమసక్కోన్తోపి కమ్మిత్తా ఫలత్తా సద్దహిత్యా తావ మహంతం విభవం పహాయ అగారస్మా నిక్ఖమంతో యం పజిహి, పున తదత్తమేవ నివత్తో, “ఏళముగో చపలో వతాయం కణ్ఠదీపాయనో”తి ఇమం అపవాదం జిగుచ్చంతో అత్తనో హిరోత్తప్పభేదభయేన. అపి చ పబ్బజ్ఞాపుజ్ఞాం నామేతం

విజ్ఞాపి బుద్ధాదీపి పసత్తం, తేహి చ అనుట్టితం, తస్మాపి సహపి దుక్ఖేన సహపి దోమనస్సేన అస్సుముఖో రోదమానోపి బ్రహ్మచరియవాసం వసి, న తం విస్సజ్జేసి. వుత్తశ్చోతం -

“సద్ధాయ నిక్ఖమ్మ పున నివత్తో, సో ఏళమ్మాగో చపలో వతాయం;

ఏతస్స వాదస్స జిగుచ్ఛమానో, అకామకో చరామి బ్రహ్మచరియం;

విజ్ఞాప్పసత్తశ్చ సతశ్చ రానం, ఏవమ్మహం పుజ్జాకరో భవామీ”తి. (జా. ౧.౧౦.౬౬);

౯౩. న కోచి ఏతం జానాతీతి ఏతం మమ అనభిరతిమనం బ్రహ్మచరియవాసే అభిరతివిరహితచిత్తం కోచి మనుస్సభూతో న జానాతి. కస్మా? అహంజ్ఞో కస్సచి నాచిక్ఖీం మమ మానసే చిత్తే అరతి చరతి పవత్తతీతి కస్సచిపి న కథేసిం, తస్మా న కోచి మనుస్సభూతో ఏతం జానాతీతి.

౯౪. “సబ్రహ్మచారీ మణ్డబ్బో, సహాయో మే మహాఇసి;

పుబ్బకమ్మసమాయుత్తో, సూలమారోపనం లభి.

సబ్రహ్మచారీతి తాపసపబ్బజ్ఞాయ సమానసిక్ఖతాయ సబ్రహ్మచారీ. మణ్డబ్బోతి ఏవంనామకో. సహాయోతి గిహికాలే పబ్బజితకాలే చ దళ్ళమిత్తతాయ పియసహాయో. మహాఇసీతి మహానుభావో ఇసి. పుబ్బకమ్మసమాయుత్తో, సూలమారోపనం లభీతి కతోకాసేన అత్తనో పుబ్బకమ్మేన యుత్తో సూలారోపనం లభి, సూలం ఉత్తాసితీతి.

తత్తాయం అనుపుబ్బికథా - అతీతే వంసరట్టే కోసమ్మియం కోసమ్మికో నామ రాజా రజ్జం కారేసి. తదా బోధిసత్తో అజ్ఞాతరస్మిం నిగమే అసీతికోటివిభవస్స బ్రాహ్మణమహాసాలస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, నామేన దీపాయనో నామ. తాదిసస్సేవ బ్రాహ్మణమహాసాలస్స పుత్తో బ్రాహ్మణకుమారో తస్స పియసహాయో అహోసి, నామేన మణ్డబ్బో నామ. తే ఉభోపి అపరభాగే మాతాపితూనం అచ్చయేన కామేసు దోసం దిస్సా మహాదానం పవత్తేత్వా కామే పహాయ ఇంతిమిత్తపరిజనస్స రోదన్తస్స పరిదేవన్తస్స నిక్ఖమిత్వా హిమవన్తప్పదేసే అస్సమం కత్వా పబ్బజిత్వా ఉజ్జొచ్చరియాయ వనమూలఫలాహారేన యాపేన్తో పరోపణ్ణాసవస్సాని వసింసు, కామచ్చన్దం విక్ఖమ్భేతుం నాసక్ఖింసు, తే ఝూనమత్తమ్మి న నిబ్బత్తేసుం.

తే లోణమ్మిలసేవనత్థాయ జనపదచారికం చరన్తా కాసిరట్టం సమ్మాపుణింసు. తత్తేకస్మిం నిగమే దీపాయనస్స గిహిసహాయో మణ్డబ్బో నామ పటివసతి. తే ఉభోపి తస్స సన్తికం ఉపసంక్కుమింసు. సో తే దిస్సా అత్తమనో పణ్ణసాలం కారేత్వా చతుహి పచ్చయేహి ఉపట్టహి. తే తత్త తీణి చత్తారి వస్సాని వసిత్వా తం ఆపుచ్చిత్వా చారికం చరన్తా బారాణసిసమీపే అతిముత్తకసుసాసే వసింసు. తత్త దీపాయనో యథాభిరన్తం విహరిత్వా పున తస్మిం నిగమే మణ్డబ్బస్స అత్తనో సహాయస్స సన్తికం గతో. మణ్డబ్బతాపసో తత్తేవ వసి.

అథేకదివసం ఏకో చోరో అన్తోనగరే చోరికం కత్వా ధనసారం ఆదాయ నిక్ఖన్తో పటిబుద్ధేహి గేహసామికేహి నగరారక్ఖకమనుస్సేహి చ అనుబద్ధో నిద్ధమనేన నిక్ఖమిత్వా వేగేన సుసానం పవిసిత్వా తాపసస్స పణ్ణసాలద్వారే భణ్ణికం

చడ్డేత్వా పలాయి. మనుస్సా భణ్ణికం దిస్వా “అరే దుట్టజటిల, రత్తిం, చోరికం కత్వా దివా తాపసవేసిన చరసీ”తి తజ్జేత్వా పోధేత్వా తం ఆదాయ రజ్జో దస్సయింసు. రాజా అనుపపరిక్ఖిత్వావ “సూలే ఉత్తాసేథా”తి ఆహ. తం సుసానం నేత్వా ఖదిరసూలే ఆరోపయింసు. తాపసస్స సరీరే సూలం న పవిసతి. తతో నిమ్బసూలం ఆహరింసు, తమ్మి న పవిసతి. తతో అయసూలం ఆహరింసు, తమ్మి న పవిసతి. తాపసో “కిం ను ఖో మే పుబ్బకమ్మ”న్తి చిన్నేసి. తస్స జాతిస్సరజ్జాణం ఉప్పజ్జి. తేన పుబ్బకమ్మం అద్దస - సో కిర పురిమత్తభావే వడ్డకీపుత్తో హుత్వా పితు రుక్ఖతచ్చనట్టానం గన్తా ఏకం మక్ఖికం గహేత్వా కోవిహరసకలికాయ సూలేన వియ విజ్ఞి. తస్స తం పాపం ఇమస్మిం రానే ఓకాసం లభి. సో “న సక్కా ఇతో పాపతో ముచ్చితు”న్తి ఇత్వా రాజపురిసే ఆహ - “సచే మం సూలే ఉత్తాసేతుకామత్థ, కోవిహరసూలం ఆహరథా”తి. తే తథా కత్వా తం సూలే ఉత్తాసేత్వా ఆరక్ఖం దత్వా పక్కమింసు.

తదా కణ్ఠదీపాయనో “చిరదిట్టో మే సహాయో”తి మణ్ణబ్బస్స సన్తికం ఆగచ్ఛన్తో తం పవత్తిం సుత్వా తం రానం గన్తా ఏకమన్తం రితో “కిం, సమ్మ, కారకోసీ”తి పుచ్చిత్వా “అకారకోమ్మి”తి వుత్తే “అత్తనో మనోపదోసం రక్ఖితుం సక్ఖి న సక్ఖీ”తి పుచ్చి. “సమ్మ, యేహి అహం గహితో, నేవ తేసం న రజ్జో ఉపరి మయ్ఠుం మనోపదోసో అత్థీ”తి. “ఏవం సన్తే తాదిసస్స సీలవతో ఛాయా మయ్ఠుం సుఖా”తి వత్వా కణ్ఠదీపాయనో సూలం నిస్సాయ నిసీది. ఆరక్ఖకపురిసా తం పవత్తిం రజ్జో ఆరోచేసుం. రాజా “అనిసామేత్వా మే కత”న్తి వేగేన తత్థ గన్తా “కస్మా, భన్తే, త్వం సూలం నిస్సాయ నిసినోసీ”తి దీపాయనం పుచ్చి. “మహారాజ, ఇమం తాపసం రక్ఖన్తో నిసినోస్మీ”తి. “కిం పన త్వం ఇమస్స కారకభావం ఇత్వా ఏవం కరోసీ”తి. సో కమ్మస్స అవిసోధితభావం ఆచిక్ఖి. అథస్స దీపాయనో “రజ్జో నామ నిసమ్మకారినా భవితబ్బం.

“అలసో గిహీ కామభోగీ న సాధు, అసజ్జతో పబ్బజితో న సాధు;

రాజా న సాధు అనిసమ్మకారీ, యో పణ్ణితో కోధనో తం న సాధూ”తి. (జా. ౧.౪.౧౨౭; ౧.౫.౪; ౧.౧౦.౧౫౩; ౧.౧౫.౨౨౯) -

ఆదీని వత్వా ధమ్మం దేసేసి.

రాజా మణ్ణబ్బతాపసస్స నిర్దోసభావం ఇత్వా “సూలం హరథా”తి ఆణాపేసి. సూలం హరన్తా హరితుం నాసక్ఖింసు. మణ్ణబ్బో ఆహ - “మహారాజ, అహం పుబ్బే కతకమ్మదోసేన ఏవరూపం అయసం పత్తో, మమ సరీరతో సూలం హరితుం న సక్కా, సచేపి మయ్ఠుం జీవితం దాతుకామో, కకచేన ఇమం సూలం చమ్మసమం కత్వా చిన్దాపేహి”తి. రాజా తథా కారేసి. సూలం అన్తోయేవ అహోసి, న కజ్జి పీళం జనేసి. తదా కిర సుఖుమం సకలికహీరం గహేత్వా మక్ఖికాయ వచ్చమగ్గం పవేసేసి, తం తస్స అన్తో ఏవ అహోసి. సో తేన కారణేన అమరిత్వా, అత్తనో ఆయుక్ఖయేనేవ మరి, తస్మా అయమ్మి న మతోతి. రాజా తాపసే వన్దిత్వా ఖమాపేత్వా ఉభోపి ఉయ్యానేయేవ వసాపేన్తో పటిజగ్గి. తతో పట్టాయ సో ఆణిమణ్ణబ్బో నామ జాతో. సో రాజానం ఉపనిస్సాయ తత్థేవ వసి. దీపాయనో పన తస్స వణం ఫాసుకం కరిత్వా అత్తనో గిహిసహాయమణ్ణబ్బేన కారితం పణ్ణసాలమేవ గతో. తేన వుత్తం -

౯౫. “తమహం ఉపట్టహిత్వాన, ఆరోగ్యమనుపాపయిం;

ఆపుచ్చిత్వాన ఆగజ్ఞిం, యం మయ్ఠుం సకమస్సమ”న్తి.

తత్త ఆపుచ్చిత్వానాతి మయ్యం సహాయం మణ్ణబ్యతాపసం ఆపుచ్చిత్వా. యం మయ్యం సకమస్సమన్తి యం తం మయ్యం గిహిసహాయేన మణ్ణబ్యబ్రాహ్మణేన కారితం సకం మమ సంతకం అస్సమపదం పణ్ణసాలా, తం ఉపాగళ్ళిం.

౯౬. తం పన పణ్ణసాలం పవిసంతం దిస్వా సహాయస్స ఆరోచేసుం. సో సుత్వావ తుట్టచిత్తో సపుత్తదారో బహుగంతమాలఫాణితాదీని ఆదాయ పణ్ణసాలం గత్వా దీపాయనం వన్నిత్వా పాదే ధోవిత్వా పానకం పాయేత్వా ఆణిమణ్ణబ్యస్స పవత్తిం సుణన్తో నిసీది. అథస్స పుత్తో యజ్ఞదత్తకుమారో నామ చక్కుమనకోటియం గేణ్ణకేన కీళి. తత్త చేకస్మిం వమ్మికే ఆసివిసో వసతి. కుమారేన భూమియం పహతగేణ్ణకో గత్వా వమ్మికబిలే ఆసివిసస్స మత్తకే పతి. కుమారో అజానన్తో బిలే హత్తం పవేసేసి.

అథ నం కుద్ధో ఆసివిసో హత్తే డంసి. సో విసవేగేన ముచ్చిత్తో తత్తేవ పతి. అథస్స మాతాపితరో సప్పీన దట్టభావం ఇత్వా కుమారం ఉక్తిపిత్వా తాపసస్స పాదమూలే నిపజ్జాపేత్వా “భన్తే, ఓసధేన వా మన్తేన వా పుత్తకం నో నీరోగం కరోథా”తి ఆహంసు. సో “అహం ఓసధం న జానామి, నాహం వేజ్జకమ్మం కరిస్సామి, పబ్బజితోహ్మి”తి. “తేన హి, భన్తే, ఇమస్మిం కుమారకే మేత్తం కత్వా సచ్చకిరియం కరోథా”తి. తాపసో “సాధు సచ్చకిరియం కరిస్సామి”తి వత్వా యజ్ఞదత్తస్స సీసే హత్తం రపేత్వా సచ్చకిరియం అకాసి. తేన పుత్తం “సహాయో బ్రాహ్మణో మయ్య”నిఆది.

తత్త ఆగళ్ళాం పాహునాగతన్తి అతిథిఅభిగమనం అభిగమింసు.

౯౭. వట్టమనుక్తిపన్తి ఖిపనవట్టసణ్ణానతాయ “వట్ట”న్తి లద్ధనామం గేణ్ణకం అనుక్తిపన్తో, గేణ్ణకకీళం కీళన్తోతి అత్తో. ఆసివిసమకోపయాతి భూమియం పటిహతో హుత్వా వమ్మికబిలగతేన గేణ్ణకేన తత్త రితం కణ్ణసప్పం సీసే పహరిత్వా రోసేసి.

౯౮. వట్టగతం మగ్గం, అన్వేసన్తోతి తేన వట్టేన గతం మగ్గం గవేసన్తో. ఆసివిసస్స హత్తేన, ఉత్తమజ్ఞం పరామసీతి వమ్మికబిలం పవేసితేన అత్తనో హత్తేన ఆసివిసస్స సీసం పుసి.

౯౯. విసబలస్సితోతి విసబలనిస్సితో అత్తనో విసవేగం నిస్సాయ ఉప్పజ్జనకసప్పో. అడంసి దారకం ఖణ్ణేతి తస్మిం పరామసితక్ఖణ్ణే ఏవ తం బ్రాహ్మణకుమారం డంసి.

౧౦౦. సహదట్తోతి డంసేన సహేవ, దట్టసమకాలమేవ. ఆసివిసేనాతి ఘోరవిసేన. తేనాతి తేన దారకస్స విసవేగేన ముచ్చితస్స భూమియం పతనేన అహం దుక్ఖితో అహోసిం. మమ వాహసి తం దుక్ఖన్తి తం దారకస్స మాతాపితూనణ్ణ దుక్ఖం మమ వాహసి, మయ్యం సరీరే వియ మమ కరుణాయ వాహేసి.

౧౦౧. త్యాహన్తి తే తస్స దారకస్స మాతాపితరో అహం “మా సోచథ, మా పరిదేవథా”తిఆదినా నయేన సమస్సాసేత్వా. సోకసల్లితేతి సోకసల్లవన్తే. అగ్గన్తి సేట్టం తతో ఏవ వరం ఉత్తమం సచ్చకిరియం అకాసిం.

౧౦౨. ఇదాని తం సచ్చకిరియం సరూపేన దస్సేతుం “సత్తాహమేవా”తి గాథమాహ.

తత్త సత్తాహమేవాతి పబ్బజితదివసతో పట్టాయ సత్త అహాని ఏవ. పసన్నచిత్తోతి కమ్మఫలసద్ధాయ పసన్నమానసో.
పుణ్ణాత్తికోతి పుణ్ణోన అత్తికో, ధమ్మచ్చన్దయుత్తో. అథాపరం యం చరితన్తి అథ తస్మా సత్తాహ ఉత్తరి యం మమ
బ్రహ్మచరియచరణం.

౧౦౩. అకామకోవాహీతి పబ్బజ్జం అనిచ్చన్తో ఏవ. ఏతేన సచ్ఛేన సువత్తి హోతూతి సచే అతిరేకపణ్ణాసవస్సాని
అనభిరతివాసం వసన్తేన మయా కస్సచి అజానాపితభావో సచ్ఛో, ఏతేన సచ్ఛేన యణ్ణదత్తకుమారస్స సోత్తి హోతు, జీవితం
పటిలభతూతి.

ఏవం పన మహాసత్తేన సచ్ఛకిరియాయ కతాయ యణ్ణదత్తస్స సరీరతో విసం భస్సిత్వా పథవిం పావిసి. కుమారో
అక్ఖీని ఉమ్మీలేత్వా మాతాపితరో ఓలోకేత్వా “అమ్మ, తాతా”తి వత్వా వుట్టాసి. తేన వుత్తం -

౧౦౪. “సహ సచ్ఛే కతే మయ్యం, విసవేగేన వేధితో;
అబుజ్జిత్వాన వుట్టాసి, అరోగో చాసి మాణవో”తి.

తస్సన్తో - మమ సచ్ఛకరణేన సహ సమానకాలమేవ తతో పుట్టే విసవేగేన వేధితో కమ్మితో విసణ్ణాభావేన అబుజ్జిత్వా
రితో విగతవిసత్తా పటిలద్ధసణ్ణో సహసా వుట్టాసి. సో మాణవో కుమారో విసవేగాభావేన అరోగో చ అహోసీతి.

ఇదాని సత్తా తస్మా అత్తనో సచ్ఛకిరియాయ పరమత్తపారమిభావం దస్సేన్తో “సచ్ఛేన మే సమో నత్తి, ఏసా మే
సచ్ఛపారమీ”తి ఆహ. తం ఉత్తానత్తమేవ . జాతకట్టకథాయం (జా. అట్ట. ౪.౧౦.౬౨) పన “మహాసత్తస్స సచ్ఛకిరియాయ
కుమారస్స ధనప్పదేసతో ఉద్ధం విసం భస్సిత్వా విగతం. దారకస్స పితు సచ్ఛకిరియాయ కటితో ఉద్ధం, మాతు
సచ్ఛకిరియాయ అవసిట్టసరీరతో విసం భస్సిత్వా విగత”న్తి ఆగతం. తథా హి వుత్తం -

“యస్మా దానం నాభినన్దిం కదాచి, దిస్వానహం అతిథిం వాసకాలే;
న చాపి మే అప్పీయతం అవేదుం, బహుస్సుతా సమణబ్రాహ్మణా చ;
అకామకో వాపి అహం దదామి, ఏతేన సచ్ఛేన సువత్తి హోతు;
హతం విసం జీవతు యణ్ణదత్తో.

“ఆసీవిసో తాత పహూతతేజో, యో తం అదంసీ పతరా ఉదిచ్చ;
తస్మిన్చ మే అప్పీయతాయ అజ్ఞ, పితరి చ తే నత్తి కోచి విసేసో;
ఏతేన సచ్ఛేన సువత్తి హోతు, హతం విసం జీవతు యణ్ణదత్తో”తి.

తత్త వాసకాలేతి వసనత్థాయ గేహం ఆగతకాలే. న చాపి మే అప్పీయతం అవేదున్తి బహుస్సుతాపి సమణబ్రాహ్మణా
అయం నేవ దానం అభినన్దతి, న అప్లేతి ఇమం మమ అప్పీయభావం నేవ జానింసు. అహణ్ణో తే పియచక్ఖూహియేవ
ఓలోకేమీతి దీపేతి. ఏతేన సచ్ఛేనాతి సచే అహం దదమానోపి విపాకం అసద్దహిత్వా అత్తనో అనిచ్చాయ దేమి,
అనిచ్చభావణ్ణ మే పరే న జానన్తి, ఏతేన సచ్ఛేన సువత్తి హోతూతి అత్తో. ఇతరగాథాయ, తాతాతి పుత్తం ఆలపతి.
పహూతతేజోతి బలవనిసో. పతరాతి పదరా, అయమేవ వా పాఠో. ఉదిచ్చాతి ఉద్ధం గన్త్యా, వమ్మికబిలతో ఉట్టహిత్వాతి

అట్లే. ఇదం వుత్తం హోతి - తాత యజ్ఞాదత్త, తస్మిన్ ఆసివిసే తవ చ పితరి అప్పియభావేన మయ్యం కోచి విసేసో నత్తి, తస్మా పన అప్పియభావం రపేత్వా అజ్ఞ మయా న కోచి జానాపితపుట్టో, సచే ఏతం సచ్చం, ఏతేన సచ్చేన సువత్తి హోతుతి.

ఏవం బోధిసత్తో కుమారే అరోగే జాతే తస్స పితరం “దానం దదంతేన నామ కమ్మిన్సా ఫలన్సా సద్ధహిత్యా దాతబ్బ”న్తి కమ్మఫలసద్ధాయ నివేసేత్వా సయం అనభిరతిం వినోదేత్వా యూనాభిజ్ఞాయో ఉప్పాదేత్వా ఆయుపరియోసాసే బ్రహ్మలోకపరాయణో అహోసి.

తదా మణ్డబ్బో ఆనన్దత్థేరో అహోసి, తస్స భరియా విసాఖా, పుత్తో రాహులత్థేరో, ఆణిమణ్డబ్బో సారిపుత్తత్థేరో, కణ్డదీపాయణో లోకనాథో.

తస్స ఇథ పాళియా ఆరుళ్ళా సచ్చపారమీ, సేసా చ పారమియో హేట్టా వుత్తనయేనేవ నిద్ధారేతబ్బా. తథా అనవసేసమహాభోగపరిచ్ఛాదాయో గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

కణ్డదీపాయనచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. మహాసుతసోమచరియావణ్ణనా

౧౦౫. ద్వాదసమే సుతసోమో మహీపతీతి ఏవంనామో ఖత్తియో. మహాసత్తో హి తదా కురురట్టే ఇన్దపత్తనగరే కోరబ్యస్స రజ్ఞో అగ్గమహేసియా కుచ్చిమ్మి నిబ్బత్తి. తం సుతవిత్తతాయ చన్దసమానసోమ్మవరవణ్ణతాయ చ “సుతసోమో”తి సజ్ఞానింసు. తం వయప్పత్తం సబ్బసిప్పనిప్పత్తిప్పత్తం మాతాపితరో రజ్ఞే అభిసిన్హంసు. గహితో పోరిసాదేనాతి పురిసానం మనుస్సానం అదనతో ఖాదనతో “పోరిసాదో”తి లద్దనామేన బారాణసిరజ్ఞా దేవతాబలికమ్మత్థం గహితో.

బారాణసిరాజా హి తదా మంసం వినా అభుజ్జన్తో అజ్ఞం మంసం అలభంతేన భత్తకారకేన మనుస్సమంసం ఖాదాపితో రసతణ్ణాయ బద్ధో హుత్వా మనుస్సే ఘాతేత్వా మనుస్సమంసం ఖాదన్తో “పోరిసాదో”తి లద్దనామో అమచ్చపారిసజ్జప్పముఖేహి నాగరేహి నేగమజానపదేహి చ ఉస్సాహితేన కాళహత్థినా నామ అత్తనో సేనాపతినా “దేవ, యది రజ్ఞేన అత్తికో మనుస్సమంసఖాదనతో విరమాహి”తి వుత్తో “రజ్ఞం పజహన్తోపి మనుస్సమంసఖాదనతో న ఓరమిస్సామీ”తి వత్వా తేహి రట్టా పబ్బాజితో అరజ్ఞం పవిసిత్వా ఏకస్మిం నిగ్రోధరుక్ష్ణమూలే వసన్తో ఖాణుప్పహరేన పాదే జాతస్స వణస్స ఫాసుభావాయ “సకలజమ్మదీపే ఏకసతఖత్తియానం గలలోహితేన బలికమ్మం కరిస్సామీ”తి దేవతాయ ఆయాచనం కత్వా సత్తాహం అనాహారతాయ వణే ఫాసుకే జాతే “దేవతానుభావేన మే సోత్తి అహోసీ”తి సజ్ఞాయ “దేవతాయ బలికమ్మత్థం రాజానో ఆనేస్సామీ”తి గచ్ఛన్తో అతీతభవే సహాయభూతేన యక్ష్తేన సమాగత్వా తేన దిన్నమన్తబలేన అధికతరథామజవపరక్కమససమ్మన్నో హుత్వా సత్తాహబ్బన్తరేయేవ సతరాజానో ఆనేత్వా అత్తనో వసననిగ్రోధరుక్ష్ణే ఓలమ్మేత్వా బలికమ్మకరణసజ్ఞో అహోసి.

అథ తస్మిం రుక్ష్ణే అధివత్థా దేవతా తం బలికమ్మం అనిచ్ఛన్తి “ఉపాయేన నం నిసేధేస్సామీ”తి పబ్బజితరూపేన తస్స అత్తానం దస్సేత్వా తేన అనుబద్ధో తియోజనం గత్వా పున అత్తనో దిబ్బరూపమేవ దస్సేత్వా “త్వం ముసావాదీ తయా

‘సకలజమ్బుదీపే రాజానో ఆనేత్వా బలికమ్మం కరిస్సామీ’తి పటిస్సుతం. ఇదాని యే వా తే వా దుబ్బలరాజానో ఆనేసి. జమ్బుదీపే జేట్టకం సుతసోమరాజానం సచే నానేస్ససి, న మే తే బలికమ్మం అత్తో”తి ఆహా.

సో “దిట్టా మే అత్తనో దేవతా”తి తుసిత్వా “సామి, మా చిన్తయి, అహం అజ్ఞేవ సుతసోమం ఆనేస్సామీ”తి వత్వా వేగేన మిగాజినఉయ్యానం గన్త్యా అసంవిహితాయ ఆరక్థాయ పోక్ఖరణిం ఓతరిత్వా పదుమినిపత్తేన సీసం పటిచ్ఛాదేత్వా అట్టాసి. తస్మిం అన్తోఉయ్యానగతేయేవ బలవపచ్ఛాసే సమన్తా తియోజనం ఆరక్థం గణ్ఠింసు. మహాసత్తో పాతోవ అలబ్బతహత్తిక్ఖన్ధవరగతో చతురగ్గినియా సేనాయ నగరతో నిక్ఖమి. తదా తక్కుసిలతో నన్దో నామ బ్రాహ్మణో చతస్సో సతారహగాథాయో గహేత్వా వీసయోజనసతం మగ్గం అతిక్కుమ్మ తం నగరం పత్తో రాజానం పాచీనద్వారేన నిక్ఖమన్తం దిస్సా హత్థం ఉక్ఖిపిత్వా “జయతు భవం, మహారాజా”తి వత్వా జయాపేసి.

రాజా హత్థినా తం ఉపసక్కుమిత్వా “కుతో ను, త్వం బ్రాహ్మణ, ఆగచ్ఛసి, కిమిచ్ఛసి, కిం తే దజ్జ”న్తి ఆహా. బ్రాహ్మణో “తుమ్హే ‘సుతవిత్తకా’తి సుత్వా చతస్సో సతారహగాథాయో ఆదాయ తుమ్హాకం దేసేతుం ఆగతోమ్హి”తి ఆహా. మహాసత్తో తుట్టమానసో హుత్వా “అహం ఉయ్యానం గన్త్యా న్ఠాయిత్వా ఆగన్త్యా సోస్సామి, త్వం మా ఉక్కుణ్ఠీ”తి వత్వా “గచ్ఛథ బ్రాహ్మణస్స అసుకగేహ నివాసం ఘాసచ్ఛాదనశ్చ సంవిదహథా”తి ఆణాపేత్వా ఉయ్యానం పవిసిత్వా మహన్తం ఆరక్థం సంవిధాయ ఓళారికాని ఆభరణాని ఓముశ్చేత్వా మస్సుకమ్మం కారేత్వా ఉబ్బట్టితసరీరో పోక్ఖరణియా రాజవిభవేన న్ఠాయిత్వా పచ్చుత్తరిత్వా ఉదకగ్గహణసాటకే నివాసేత్వా అట్టాసి.

అథస్స గన్ధమాలాలజ్జారే ఉపహరింసు. పోరిసాదో “అలబ్బతకాలే రాజా భారికో భవిస్సతి, సల్లహుకకాలేయేవ నం గణ్ఠిస్సామీ”తి నదన్తో ఖగ్గం పరివత్తేన్తో “అహమస్మి పోరిసాదో”తి నామం సావేత్వా ఉదకా నిక్ఖమి. తస్స సద్దం సుత్వా హత్థారోహదయో హత్తిఆదితో భస్సింసు. బలకాయో దూరే రితో తతోవ పలాయి. ఇతరో అత్తనో ఆవుధాని ఛడ్డేత్వా ఉరేన నిపజ్జి. పోరిసాదో రాజానం ఉక్ఖిపిత్వా ఖన్దే నిసీదాపేత్వా సమ్ముఖట్టానేయేవ అట్టారసహత్థం పాకారం లబ్ధిత్వా పురతో పగలితమదమత్తవరవారణే కుమ్మే అక్కుమిత్వా పబ్బతకూటాని వియ పాతేన్తో వాతజవానిపి అస్సరతనాని పిట్టియం అక్కుమిత్వా పాతేన్తో రథసీసే అక్కుమిత్వా పాతేన్తో భమరికం భమన్తో వియ నీలకాని నిగ్రోధపత్తాని మద్దన్తో వియ ఏకవేగేనేవ తియోజనమగ్గం గన్త్యా కశ్చో అనుబద్ధన్తం అదిస్సా సణికం గచ్ఛన్తో సుతసోమస్స కేసేహి ఉదకబిన్ధూని అత్తనో ఉపరి పతన్తాని “అస్సుబిన్ధూనీ”తి సజ్ఞాయ “కిమిదం సుతసోమోపి మరణం అనుసోచన్తో రోదతీ”తి ఆహా.

మహాసత్తో “నాహం మరణతో అనుసోచామి, కుతో రోదనా, అపి చ ఖో సజ్గరం కత్వా సచ్ఛాపనం నామ పణ్ణితానం ఆచిణ్ణం, తం న నిప్పజ్జతీ”తి అనుసోచామి. కస్సపదసబలేన దేసితా చతస్సో సతారహగాథాయో ఆదాయ తక్కుసిలతో ఆగతస్స బ్రాహ్మణస్స ఆగన్తుకవత్తం కారేత్వా “న్ఠాయిత్వా ఆగన్త్యా సుణిస్సామి, యావ మమాగమనా ఆగమేహీ”తి సజ్గరం కత్వా ఉయ్యానం గతో, త్వశ్చ తా గాథాయో సోతుం అదత్వా మం గణ్ఠీతి. తేన వుత్తం -

“గహితో పోరిసాదేన, బ్రాహ్మణే సజ్గరం సరి”న్తి.

తత్థ బ్రాహ్మణే సజ్గరం సరిన్తి నన్దబ్రాహ్మణే అత్తనా కతం పటిణ్ణం అనుస్సరిం.

౧౦౬. ఆవుణిత్వా కరత్తలేతి తత్త తత్త ఉయ్యానాదీసు గన్తా అత్తనో బలేన ఆనీతానం ఏకసతఖత్తియానం హత్తతలే చిద్దం కత్వా రుక్ఖే లమ్మనత్తం రజ్జం పటిముఞ్చిత్వా. ఏతేసం పమిలాపేత్వాతి ఏతే ఏకసతఖత్తియే జీవగ్గాహం గహేత్వా ఉద్దంపాదే అధోసిరే కత్వా పణ్ణియా సీసం పహరన్తో భమణవసేన హత్తతలే ఆవుణిత్వా రుక్ఖే ఆలమ్మనవసేన సబ్బసో ఆహారూపచ్ఛేదేన చ సబ్బధా పమిలాపేత్వా వినోసేత్వా భేదాపేత్వాతి అత్తో. యజ్ఞత్థేతి బలికమ్మత్థే సాధేతట్టే. ఉపనయా మమన్తి మం ఉపనేసి.

౧౦౭. తథా ఉపనీయమానో పన మహాసత్తో పోరిసాదేన “కిం త్వం మరణతో భాయసీ”తి వుత్తే “నాహం మరణతో భాయామి, తస్స పన బ్రాహ్మణస్స మయా కతో సజ్గరో న పరిమోచితో”తి అనుసోచామి. “సచే మం విస్సజ్జేస్ససి, తం ధమ్మం సుత్వా తస్స చ సక్కారసమ్మానం కత్వా పున ఆగమిస్సామీ”తి. “నాహమిదం సద్దహామి, యం త్వం మయా విస్సజ్జితో గన్తా పున మమ హత్తం ఆగమిస్సామీ”తి. “సమ్మ పోరిసాద, మయా సద్ధిం ఏకాచరియకులే సిక్ఖితో సహాయో హుత్వా ‘అహం జీవితహేతుపి న ముసా కథేమీ’తి కిం న సద్దహామీ”తి? కిఞ్చాపి మే ఏతేన వాచామత్తకేన -

“అసిఞ్చ సత్తిఞ్చ పరామసామి, సపథమ్మి తే సమ్మ అహం కరోమి;

తయా పముత్తో అనణో భవిత్వా, సచ్ఛానురక్ఖీ పునరావజిస్స”న్తి. (జా. ౨.౨౧.౪౦౭) -

మహాసత్తేన ఇమాయ గాథాయ వుత్తాయ పోరిసాదో “అయం సుతసోమో ‘ఖత్తియేహి అకత్తబ్బం సపథం కరోమీ’తి వదతి, గన్తా అనాగచ్ఛన్తోపి మమ హత్తతో న ముచ్చిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా -

“యో తే కతో సజ్గరో బ్రాహ్మణేన, రట్టే సకే ఇస్సరియే రితేన;

తం సజ్గరం బ్రాహ్మణ సప్పదాయ, సచ్ఛానురక్ఖీ పునరావజస్సూ”తి. (జా. ౨.౨౧.౪౦౮) -

విస్సజ్జేసి.

మహాసత్తో రాహుముఖా ముత్తో చన్దో వియ నాగబలో ధామసమ్మన్నో ఖిప్పమేవ తం నగరం సమ్మాపుణి. సేనాపిస్స “సుతసోమరాజా పణ్ణితో, పోరిసాదం దమేత్వా సీహముఖా పముత్తమత్తవరవారణో వియ ఆగమిస్సతీ”తి చ “రాజానం పోరిసాదస్స దత్వా ఆగతా”తి గరహభయేన చ బహినగరేయేవ నివిట్థా తం దూరతోవ ఆగచ్ఛన్తం దిస్సా పచ్చుగ్గన్తా వద్దిత్వా “కచ్చిత్త, మహారాజ, పోరిసాదేన న కిలమితో”తి పటిసన్ధారం కత్వా “పోరిసాదేన మయ్యం మాతాపిత్తూహిపి దుక్కరం కతం, తథారూపో నామ చణ్ణో సాహసికో మమం సద్దహిత్వా మం విస్సజ్జేసి”తి వుత్తే రాజానం అలజ్జరిత్వా హత్తిక్ఖన్దం ఆరోపేత్వా పరివారేత్వా నగరం పావిసి. తం దిస్సా సబ్బే నాగరా తుసింసు.

సోపి ధమ్మసోఙ్గతాయ మాతాపితరోపి అనుపసజ్జమిత్వా నివేసనం గన్తా బ్రాహ్మణం పక్కోసాపేత్వా తస్స మహన్తం సక్కారసమ్మానం కత్వా ధమ్మగరుతాయ సయం నీచాసనే నిసీదిత్వా “తుమ్హేహి మయ్యం ఆభతా సతారహగాథా సుణోమి ఆచరియా”తి ఆహ. బ్రాహ్మణో మహాసత్తేన యాచితకాలే గన్తేహి హత్థే ఉబ్బట్టేత్వా పసిబ్బకతో మనోరమం పోత్థకం నీహరిత్వా ఉభోహి హత్థేహి గహేత్వా “తేన హి , మహారాజ, సుణోహి”తి పోత్థకం వాచేన్తో గాథా అభాసి -

“సకిదేవ సుతసోమ, సబ్బి హోతి సమాగమో;

సా నం సజ్జతి పాలేతి, నాసబ్బి బహుసజ్జమో.

“సబ్బిరేవ సమాసేథ, సబ్బి కుబ్బేథ సద్ధవం;
సతం సద్ధమ్మమజ్ఞాయ, సేయ్యో హోతి న పాపియో.

“జీరంతి వే రాజరథా సుచిత్రా, అథో సరీరమ్మి జరం ఉపేతి;
సతశ్చ ధమ్మో న జరం ఉపేతి, సంతో హవే సబ్బి పవేదయంతి.

“నభిన్న దూరే పథవీ చ దూరే, పారం సముద్దస్స తదాహు దూరే;
తతో హవే దూరతరం వదంతి, సతశ్చ ధమ్మో అసతశ్చ రాజా”తి. (జా. ౨.౨౧.౪౧౧-౪౧౪, ౪౪౫-౪౪౮);

తా సుత్త్యా మహాసత్తో “సఫలం మే ఆగమన”ని తుట్టచిత్తో “ఇమా గాథా నేవ సావకభాసితా, న ఇసిభాసితా, న కవిభాసితా, న దేవభాసితా, సబ్బజ్ఞానావ భాసితా. కిం ను ఖో అగ్గ”ని చింతేన్తో “ఇమం సకలమ్మి చక్కవాళం యావ బ్రహ్మలోకా సత్తరతనపుణ్ణం కత్వా దిన్నేపి నేవ అనుచ్ఛవికం కతం నామ హోతి, అహం ఖో పనస్స తియోజనసతికే కురురట్టో సత్తయోజనికే ఇన్దపత్తనగరే రజ్జం దాతుం పహోమి. రజ్జం కాతుం పనస్స భాగ్యం నత్తి, తథా హిస్స అజ్గలక్ఖణానుసారేన అప్పానుభావతా దిస్సతి, తస్మా దిన్నమ్మి రజ్జం న ఇమస్మిం తిట్టతీ”తి చింతేత్వా “ఆచరియ, తుమ్హే అజ్ఞోసం ఖత్తియానం ఇమా గాథాయో దేసేత్వా కిం లభథా”తి పుచ్చి. “ఏకేకాయ సతం సతం, మహారాజ, తేనేవ సతారహగాథా నామ జాతా”తి. అథస్స మహాసత్తో “త్వం ఆచరియ, అత్తనా గేహత్వా విచరణభణ్ణస్స అర్హం న జానాసీ”తి.

“సహస్సియా ఇమా గాథా, నయిమా గాథా సతారహా;

చత్తారి త్వం సహస్సాని, ఖిప్పం గణ్ఠాహి బ్రాహ్మణా”తి. (జా. ౨.౨౧.౪౧౫);

చత్తారి సహస్సాని దాపేత్వా ఏకశ్చ సుఖయానకం దత్వా మహతా సక్కారసమ్మానేనేవ తం ఉయ్యోజేత్వా మాతాపితరో వద్దిత్వా “అహం బ్రాహ్మణేన ఆభతం సద్ధమ్మరతనం పూజేత్వా తస్స చ సక్కారసమ్మానం కత్వా ఆగమిస్సామీతి పోరిసాదస్స పటిజ్ఞాం దత్వా ఆగతో. తత్థ యం బ్రాహ్మణస్స కత్తబ్బం పటిపజ్జితబ్బం తం కతం, ఇదాని పోరిసాదస్స సన్తికం గమిస్సామీ”తి వుత్వా “తేన హి, తాత సుతసోమ, కిం నామేతం కథేసి, చతురస్థినియా సేనాయ చోరం గణ్ఠిస్సామ, మా గచ్ఛ చోరస్స సన్తిక”ని యాచింసు. సోళసహస్సా నాటకిత్థియో సేసపరిజనాపి “అమ్మే అనాథే కత్వా కుహం గచ్ఛసి దేవా”తి పరిదేవింసు. “పునపి కిర రాజా చోరస్స సన్తికం గమిస్సతీ”తి ఏకకోలాహలం అహోసి.

మహాసత్తో “పటిజ్ఞాయ సచ్చాపనం నామ సాధూనం సప్పురిసానం ఆచిణ్ణం, సోపి మమం సద్ధహిత్వా విస్సజ్జేసి, తస్మా గమిస్సామియేవా”తి మాతాపితరో వద్దిత్వా సేసజనం అనుసాసేత్వా అస్సుముఖేన నానప్పకారం పరిదేవస్తేన ఇత్థాగారాదినా జనేన అనుగతో నగరా నిక్ఖమ్మ తం జనం నివత్తేతుం మగ్గే దణ్ణకేన తిరియం లేఖం కత్వా “ఇమం మమ లేఖం మా అతిక్కమింసు”తి వత్వా అగమాసి. మహాజనో తేజవతో మహాసత్తస్స ఆణం అతిక్కమితుం అసక్కోన్తో మహాసద్దేన కన్దిత్వా రోదిత్వా నివత్తి. బోధిసత్తో ఆగతమగ్గేనేవ తస్స సన్తికం అగమాసి. తేన వుత్తం “అపుచ్చి మం పోరిసాదో”తిఆది.

తత్త కిం త్వం ఇచ్చసి నిసజ్జన్తి త్వం అత్తనో నగరం గన్తుం మమ హత్థతో నిస్సజ్జనం కిం ఇచ్చసి, త్వం “మయా తక్కుసిలాదీసు చిరపరిచితో సచ్చవాదీ చా”తి వదసి, తస్మా యథా మతి తే కాహామి, యథారుచి తే కరిస్సామి. యది మే త్వం పునేహిసీతి సచే పున త్వం ఏకంసేనేవ మమ సన్తికం ఆగమిస్ససి.

౧౦౮. పణ్ణో ఆగమనం మమాతి పగేవ మమ ఆగమనం తస్స పోరిసాదస్స పటిస్సుణిత్వా పాతోవ ఆగమిస్సామీతి పటిస్సవం కత్వా. రజ్జం నియ్యాతయిం తదాతి తదా పోరిసాదస్స సన్తికం గన్తుకామో “ఇదం వో రజ్జం పటిపజ్జథా”తి మాతాపితూనం తియోజనసతికం రజ్జం నియ్యాతేసిం.

౧౦౯. కస్మా పన రజ్జం నియ్యాతయిన్తి? అనుస్సరిత్వా సతం ధమ్మన్తి యస్మా పన పటిజ్ఞాయ సచ్చాపనం నామ సతం సాధూనం మహాబోధిసత్తానం పవేణీ కులవంసో, తస్మా తం సచ్చపారమితాధమ్మం పుబ్బకం పోరాణం జినేహి బుద్ధాదీహి సేవితం అనుస్సరిత్వా సచ్చం అనురక్ఖన్తో తస్స బ్రాహ్మణస్స ధనం దత్వా అత్తనో జీవితం పరిచ్చజిత్వా పోరిసాదం ఉపాగమిం.

౧౧౦. నత్తి మే సంసయో తత్థాతి తస్మిం పోరిసాదస్స సన్తికం గమనే “అయం మం కిం ను ఖో ఘాతేస్సతి, ఉదాహు నో”తి మయ్హం సంసయో నత్తి. “చణ్ణో సాహసికో మయా సద్ధిం ఏకసతఖత్తియే దేవతాయ బలికమ్మకరణసజ్ఞో ఏకస్తేనేవ ఘాతేస్సతీ”తి జానన్తో ఏవ కేవలం సచ్చవాచం అనురక్ఖన్తో అత్తనో జీవితం పరిచ్చజిత్వా తం ఉపాగమిం. యస్మా చేతదేవం, తస్మా సచ్చేన మే సమో నత్తి, ఏసా మే పరమత్థభావప్పత్తా సచ్చపారమీతి.

ఉపాగతే పన మహాసత్తే వికసితపుణ్ణరీకపదుమసస్సిరికమస్స ముఖం దిస్వా “అయం విగతమరణభయో హుత్వా ఆగతో, కిస్స ను ఖో ఏస ఆనుభావో”తి చిన్తేన్తో “తస్స మజ్ఞో ధమ్మస్స సుతత్తా అయం ఏవం తేజవా నిబ్బయో చ జాతో, అహమ్మి తం సుత్వా తేజవా నిబ్బయో చ భవిస్సామీ”తి సన్నిట్టానం కత్వా పోరిసాదో మహాసత్తం ఆహ – “సుణోమ సతారహగాథాయో యాసం సవనత్థం త్వం అత్తనో నగరం గతో”తి.

తం సుత్వా బోధిసత్తో “అయం పోరిసాదో పాపధమ్మో, ఇమం థోకం నిగ్గహత్వా లజ్జాపేత్వా కథేస్సామీ”తి –

“అధమ్మికస్స లుద్ధస్స, నిచ్చం లోహితపాణినో;

నత్తి సచ్చం కుతో ధమ్మో, కిం సుతేన కరిస్ససి”తి. (జా. ౨.౨౧.౪౨౭) –

వత్వా పున తేన సుట్టుతరం సజ్ఞాతసవనాదరేన –

“సుత్వా ధమ్మం విజానన్తి, నరా కల్యాణపాపకం;

అపి గాథా సుణిత్వాన, ధమ్మే మే రమతే మనో”తి. (జా. ౨.౨౧.౪౪౪) –

వుత్తే “అయం అతివియ సజ్ఞాతాదరో సోతుకామో, హన్దస్స కథేస్సామీ”తి చిన్తేత్వా “తేన హి సమ్మ, సాధుకం సుణోహి మనసికరోహి”తి వత్వా నన్దబ్రాహ్మణేన కథితనియామేనేవ గాథానం సక్కుచ్చం ధుతిం కత్వా భకామావచరదేవలోకే ఏకకోలాహలం కత్వా దేవతాసు సాధుకారం దదమానాసు మహాసత్తో పోరిసాదస్స –

“సకిదేవ మహారాజ, సబ్బి హోతి సమాగమో;
సా నం సజ్జతి పాలేతి, నాసబ్బి బహుసజ్జమో.

“సబ్బిరేవ సమాసేథ, సబ్బి కుబ్బేథ సద్ధవం;
సతం సద్ధమ్మమజ్ఞాయ, సేయ్యో హోతి న పాపియో.

“జీరన్తి వే రాజరథా సుచిత్తా, అత్తో సరీరమ్మి జరం ఉపేతి;
సతఞ్చ ధమ్మో న జరం ఉపేతి, సన్తో హవే సబ్బి పవేదయన్తి.

“నభఞ్చ దూరే పథవీ చ దూరే, పారం సముద్దస్స తదాహు దూరే;

తతో హవే దూరతరం వదన్తి, సతఞ్చ ధమ్మో అసతఞ్చ రాజా”తి. (జా. ౨.౨౧.౪౧౧-౪౧౪) -

ధమ్మం కథేసి. తస్స తేన సుకథితత్తా చేవ అత్తనో చ పుజ్ఞానుభావేన గాథా సుణన్తస్సేవ సకలసరీరం పఞ్చవణ్ణాయ పీతియా పరిపూరి. సో బోధిసత్తే ముదుచిత్తో హుత్వా “సమ్మ సుతసోమ, దాతబ్బయుత్తకం హిరజ్ఞాదిం న పస్సామి, ఏకేకాయ గాథాయ ఏకేకం వరం దస్సామీ”తి ఆహ. అథ నం మహాసత్తో “త్వం అత్తనోపి హితాని అజానన్తో పరస్స కిం నామ వరం దస్ససీ”తి అపసాదేత్వా పున తేన “వరం గణ్ఠా”తి యాచితో సబ్బపరమం “అహం చిరకాలం తం అరోగం పస్సేయ్య”న్తి వరం యాచి. సో “అయం ఇదాని మే వధిత్వా మంసం ఖాదితుకామస్స మహానత్థకరస్స మయ్యమేవ జీవితమిచ్ఛతీ”తి తుట్టమానసో వజ్ఞేత్వా వరస్స గహితభావం అజానన్తో అదాసి. మహాసత్తో హి ఉపాయకుసలతాయ తస్స చిరం జీవితకామతాపదేసేన అత్తనో జీవితం యాచి. అథ “పరోసతం ఖత్తియానం జీవితం దేహీ”తి దుత్తియం వరం, తేసం సకే రట్టే పటిపాదనం తత్తియం వరం, మనుస్సమంసఖాదనతో విరమణం చతుత్థం వరం యాచి. సో తీణి వరాని దత్వా చతుత్థం వరం అదాతుకామో “అజ్ఞం వరం గణ్ఠాహీ”తి వత్వాపి మహాసత్తేన నిప్పీళియమానో తమ్మి అదాసియేవ.

అథ బోధిసత్తో పోరిసాదం నిబ్బిసేవనం కత్వా తేనేవ రాజానో మోచాపేత్వా భూమియం నిపజ్ఞాపేత్వా దారకానం కణ్ఠతో సుత్తవట్టి వియ సణికం రజ్జయో నీహరిత్వా పోరిసాదేన ఏకం తచం ఆహరాపేత్వా పాసాణేన ఘంసిత్వా సచ్చకిరియం కత్వా తేసం హత్థతలాని మట్టేసి. తజ్ఞణం ఏవ ఫాసుకం అహోసి. ద్వీహతిహం తత్తేవ వసిత్వా తే అరోగే కారేత్వా తేహి సద్ధిం అభిజ్ఞనకసభావం మిత్తసన్ధవం కారేత్వా తేహి సద్ధిం తం బారాణసిం నేత్వా రజ్జే పతిట్టాపేత్వా “అప్పమత్తా హోధా”తి తే రాజానో అత్తనో అత్తనో నగరం పేసేత్వా ఇన్దపత్తనగరతో ఆగతాయ అత్తనో చతురగ్గినియా సేనాయ పరివుతో అత్తనో నగరం గతో తుట్టపముదితేన నాగరజనేన సమ్మరివారియమానో అన్తేపురం పవిసిత్వా మాతాపితరో వన్దిత్వా మహాతలం అభిరుహి.

అథ మహాసత్తో ఛ దానసాలాయో కారేత్వా దేవసికం మహాదానాని పవత్తేన్తో సీలాని పరిపూరేన్తో ఉపోసథం ఉపవసన్తో పారమియో అనుబ్రూహిసి. తేపి రాజానో మహాసత్తస్స ఓవాదే రత్వా దానాదీని పుజ్ఞాని కత్వా ఆయుపరియోసానే సగ్గపురం పూరయింసు.

తదా పోరిసాదో అజ్ఞలిమాలత్థరో అహోసి, కాళహత్థిలమచ్చో సారిపుత్తత్థరో, నన్దట్రాహ్మణో ఆనన్దత్థరో, రుక్ఖదేవతా మహాకస్సపత్థరో, రాజానో బుద్ధపరిసా, మాతాపితరో మహారాజకులాని, సుతసోమమహారాజా లోకనాథో.

తస్య హేట్వా వుత్తనయేనేవ సేసపారమియోపి నిద్ధారేతబ్బా. తథా అలీనసత్తుచరియావణ్ణనాయ (చరియా అట్ట. ౨.౭౪ ఆదయో) వియ మహాసత్తస్స గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

మహాసుతసోమచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

సచ్చపారమీ నిట్టితా.

౧౩. సువణ్ణసామచరియావణ్ణనా

౧౧౧. తేరసమే సామో యదా వనే ఆసిన్తి హిమవన్తస్మిం మిగసమ్మతాయ నామ నదియా తీరే మహతి అరణ్ణో సామో నామ తాపసకుమారో యదా అహోసి. సక్కేన అభినిమ్మితోతి సక్కస్స దేవానమిన్దస్స ఉపదేససమ్మత్తియా జాతత్తా సక్కేన నిబ్బత్తితో జనితో. తత్తాయం అనుపుబ్బికథా - అతీతే బారాణసితో అవిదురే నదియా తీరే ఏకో నేసాదగామో అహోసి. తత్త జేట్టనేసాదస్స పుత్తో జాతో. తస్స “దుకూలో”తి నామమకంసు. తస్సా ఏవ నదియా పరతీరేపి ఏకో నేసాదగామో అహోసి. తత్త జేట్టనేసాదస్స ధీతా జాతా. తస్సా “పారికా”తి నామమకంసు. తే ఉభోపి బ్రహ్మలోకతో ఆగతా సుద్ధసత్తా. తేసం వయప్పత్తానం అనిచ్చమానానంయేవ ఆవాహవివాహం కరింసు. తే ఉభోపి కిలేససముద్ధం అనోతరిత్వా బ్రహ్మానో వియ ఏకతో వసింసు. న చ కిఞ్చి నేసాదకమ్మం కరోన్తి.

అథ దుకూలం మాతాపితరో “తాత, త్వం నేసాదకమ్మం న కరోసి, నేవ ఘరావాసం ఇచ్చసి, కిం నామ కరిస్ససి”తి ఆహంసు. సో “తుమ్హేసు అనుజానంతేసు పబ్బజిస్సామీ”తి ఆహ. “తేన హి పబ్బజాహీ”తి. ద్వేపి జనా హిమవన్తం పవిసిత్వా యస్మిం రానే మిగసమ్మతా నామ నదీ హిమవన్తతో ఓతరిత్వా గజ్ఞం పత్తా, తం రానం గన్తా గజ్ఞం పహాయ మిగసమ్మతాభిముఖా అభిరుహింసు. తదా సక్కస్స భవనం ఉణ్ణాకారం దస్సేసి. సక్కో తం కారణం ఇత్వా విస్సకమ్మనా తస్మిం రానే అస్సమం మాపేసి. తే తత్త గన్తా పబ్బజిత్వా సక్కదత్తియే అస్సమే కామావచరమేత్తం భావేత్వా పటివసింసు. సక్కోపి తేసం ఉపట్టానం ఆగచ్ఛతి.

సో ఏకదివసం “తేసం చక్ఖూ పరిహాయిస్సన్తి”తి ఇత్వా ఉపసంజ్ఞమిత్వా “భన్తే, వో చక్ఖూనం అన్తరాయో పఞ్ఞాయతి, పటిజగ్గనకం పుత్తం లద్ధం వట్టితి, జానామి తుమ్హాకం సుద్ధచిత్తతం, తస్మా పారికాయ ఉతునికాలే నాభిం హత్తేన పరామసేయ్యాథ , ఏవం వో పుత్తో జాయిస్సతి, సో వో ఉపట్టహిస్సత్తి”తి వత్వా పక్కామి. దుకూలపణ్ణితో తం కారణం పారికాయ ఆచిక్కిత్వా తస్సా ఉతునికాలే నాభిం పరామసి. తదా బోధిసత్తో దేవలోకా చవిత్వా తస్సా కుచ్చిమ్మి పటిసన్ధిం గణ్ఠి, సా దసమాసచ్చయేన సువణ్ణవణ్ణం పుత్తం విజాయి. తేనేవస్స “సువణ్ణసామో”తి నామం కరింసు. తం అపరభాగే వడ్డిత్వా సోళసవస్సుద్ధేసికమ్మి మాతాపితరో రక్ఖన్తా అస్సమే నిసీదాపేత్వా సయమేవ వనమూలఫలాఫలత్థాయ గచ్ఛన్తి.

అథేకదివసం వనే ఫలాఫలం ఆదాయ నివత్తిత్వా అస్సమపదతో అవిదురే మేఘే ఉట్టితే రుక్ఖమూలం పవిసిత్వా వమ్మికమత్తకే రితానం సరీరతో సేదగన్ధమిస్సకే ఉదకే తస్మిం వమ్మికబిలే రితస్స ఆసివిసస్స నాసాపుటం పవిట్టో ఆసివిసో కుజ్జిత్వా నాసావాతేన పహరి. ద్వే అన్ధా హుత్వా పరిదేవమానా విరవింసు. అథ మహాసత్తో “మమ మాతాపితరో అతిచిరాయన్తి, కా ను ఖో తేసం పవత్తి”తి పటిమగ్గం గన్తా సద్దమకాసి. తే తస్స సద్ధం సజ్ఞానిత్వా పటిసద్ధం కత్వా పుత్తసినేహేన “తాత సామ, ఇథ పరిపన్థో అత్తి, మా ఆగమీ”తి వత్వా సద్ధానుసారేన సయమేవ సమాగమింసు. సో “కేన వో

కారణేన చక్షూని వినట్టానీ”తి పుచ్చిత్వా “తాత, మయం న జానామ, దేవే వస్సంతే రుక్ష్మమూలే వమ్మికమత్తకే రితా, అథ న పస్సామా”తి వుత్తమత్తే ఏవ అజ్ఞాసి “తత్త ఆసివిసేన భవితబ్బం, తేన కుద్దేన నాసావాతో విస్సట్టో భవిస్సతీ”తి.

అథ “మా చింతయిత్త, అహం వో పటిజగ్గిస్సామీ”తి మాతాపితరో అస్సమం నేత్వా తేసం రత్తిట్టానదివాట్టానాదిసజ్జరణట్టానే రజ్జుకే బద్ధి. తతో పట్టాయ తే అస్సమే రపేత్వా వనమూలఫలాఫలాని ఆహరతి, పాతోవ వసనట్టానం సమ్మజ్జతి, పానీయం ఆహరతి, పరిభోజనీయం ఉపట్టాపేతి, దన్తకట్టముఖోదకాని దత్వా మధురఫలాఫలం దేతి. తేహి ముఖే విక్ఖాలితే సయం పరిభుజ్జిత్యా మాతాపితరో వన్దిత్వా తేసం అవిదురేయేవ అచ్చతి – “కిం ను ఖో ఇమే ఆణాపేన్తి”తి. విసేసేన చ మేత్తం బహులమకాసి, తేనస్స సత్తా అప్పటిక్కులా అహేసుం . యథా చస్స సత్తా, ఏవం సత్తానం సో బోధిసత్తో అప్పటిక్కులో. ఏవం సో దివసే దివసే ఫలాఫలత్థాయ అరణ్ణం గచ్ఛన్తోపి ఆగచ్ఛన్తోపి మిగగణపరిపుతో ఏవ అహోసి. సీహబ్బగ్గాదివిపక్ఖసత్తాపి తేన సద్ధిం అతివియ విస్సట్టా, మేత్తానుభావేన పనస్స వసనట్టానే అజ్ఞమజ్ఞం తిరచ్ఛానగతా ముదుచిత్తతం పటిలభింసు. ఇతి సో సబ్బత్త మేత్తానుభావేన అభీరూ అనుత్తాసీ బ్రహ్మ వియ అవేరో విహాసి. తేన వుత్తం “పవనే సీహబ్బగ్గే చ, మేత్తాయముపనామయి”న్తిఆది.

తత్త మేత్తాయముపనామయిన్తి మ-కారో పదసన్నికరో, మేత్తాభావనాయ కురూరకమ్మన్తే సీహబ్బగ్గేపి ఫరి, పగేవ సేససత్తేతి అధిప్పాయో. అథ వా మేత్తా అయతి పవత్తతి ఏతేనాతి మేత్తాయో, మేత్తాభావనా. తం మేత్తాయం ఉపనామయిం సత్తేసు అనోధిసో ఉపనేసిం. “సీహబ్బగ్గేహి”తిపి పారో. తస్సత్తో – న కేవలమహమేవ, అథ ఖో పవనే సీహబ్బగ్గేహి, యస్మిం మహావనే తదా అహం విహరామి, తత్త సీహబ్బగ్గేహి సద్ధిం అహం సత్తేసు మేత్తం ఉపనామేసిం. సీహబ్బగ్గాపి హి తదా మమానుభావేన సత్తేసు మేత్తచిత్తతం పటిలభింసు, పగేవ ఇతరే సత్తాతి దస్సేతి.

౧౧౨. పసదమిగవరాహీహీతి పసదమిగేహి చేవ వనసూకరేహి చ. పరివారేత్వాతి ఏతేహి అత్తానం పరివారితం కత్వా తస్మిం అరణ్ణో వసిం.

౧౧౩. ఇదాని తదా అత్తనో మేత్తాభావనాయ లద్ధం ఆనిసంసం మత్తకప్పత్తిజ్ఞాస్స దస్సేతుం “న మం కోచి ఉత్తసతి”తి ఓసానగాధమాహ. తస్సత్తో – ససబిళారాదికో భీరుకజాతికోపి కోచి సత్తో మం న ఉత్తసతి న ఉబ్బిజ్జేతి. అహమ్మి కస్సచి సీహబ్బగ్గాదితిరచ్ఛానతో యక్ఖాదిఅమనుస్సతో లుద్దలోహితపాణిమనుస్సతోతి కుతోచిపి న భాయామి. కస్మా? యస్మా మేత్తాబలేనుపత్తద్ధో చిరకాలం భావితాయ మేత్తాపారమితాయానుభావేన ఉపత్తమ్మితో తస్మిం పవనే మహాఅరణ్ణో తదా రమామి అభిరమామీతి. సేసం సువిణ్ణోయ్యమేవ.

ఏవం పన మహాసత్తో సబ్బసత్తే మేత్తాయన్తో మాతాపితరో చ సాధుకం పటిజగ్గన్తో ఏకదివసం అరణ్ణతో మధురఫలాఫలం ఆహరిత్వా అస్సమే రపేత్వా మాతాపితరో వన్దిత్వా “పానీయం ఆదాయ ఆగమిస్సామీ”తి మిగగణపరిపుతో ద్వే మిగే ఏకతో కత్వా తేసం పిట్టియం పానీయఘటం రపేత్వా హత్తేన గహేత్వా నదీతిత్థం అగమాసి. తస్మిం సమయే బారాణసియం పీళియక్ఖో నామ రాజా రజ్జం కారేసి. సో మిగమంసలోభేన మాతరం రజ్జం పటిచ్ఛాపేత్వా సన్నద్ధపజ్జావుథో హిమవన్తం పవిసిత్వా మిగే వధిత్వా మంసం ఖాదిత్వా చరన్తో మిగసమ్మతం నదిం పత్వా అనుపుట్టేన సామస్స పానీయగహణతిత్థం పత్తో. మిగపదవలజ్జం దిస్సా గచ్ఛన్తో తం తథా గచ్ఛన్తం దిస్సా “మయా ఏత్తకం కాలం ఏవం విచరన్తో మనుస్సో న దిట్టపుట్టో, దేవో ను ఖో ఏస నాగో ను ఖో, సచాహం ఉపసక్కుమిత్వా పుచ్చిస్సామి, సహసా

పక్కమేయ్యాతి. యంనూనాహం ఏతం విజ్ఞిత్వా దుబ్బలం కత్వా పుచ్చేయ్య"న్తి చిన్తేత్వా మహాసత్తం స్థత్వా వాకచీరం నివాసేత్వా అజినచమ్మం ఏకంసం కరిత్వా పానీయఘటం పూరేత్వా ఉక్తిపిత్వా వామంసకూటే రపనకాలే "ఇదాని తం విజ్ఞితుం సమయో"తి విసపీతేన సరేన దక్ష్టిణపస్సే విజ్ఞి. సరో వామపస్సేన నిక్ఖమి. తస్స విద్ధభావం ఇత్వా మిగగణో భీతో పలాయి.

సామపణ్ణితో పన విద్ధోపి పానీయఘటం యథా వా తథా వా అనవసుమ్మేత్వా సతిం పచ్చుపట్టాపేత్వా సణికం ఓతారేత్వా వాలుకం బ్యూహిత్వా రపేత్వా దిసం వవత్థపేత్వా మాతాపితూనం వసనట్టానదిసాభాగేన సీసం కత్వా నిపజ్ఞిత్వా ముఖేన లోహితం ఛడ్డేత్వా "మమ కోచి వేరీ నామ నట్టి, మమపి కత్థచి వేరం నామ నట్టి"తి వత్వా ఇమం గాథమాహ -

"కో ను మం ఉసునా విజ్ఞి, పమత్తం ఉదహరకం;

ఖత్తియో బ్రాహ్మణో వేస్సో, కో మం విద్ధా నిలీయతీ"తి. (జా. ౨.౨౨.౨౯౬);

తం సుత్వా రాజా "అయం మయా విజ్ఞిత్వా పథవియం పాతితోపి నేవ మం అక్కోసతి న పరిభాసతి, మమ హదయమంసం సమ్మాహంతో వియ పియవచనేన సముదాచరతి, గమిస్సామిస్స సన్తిక"న్తి చిన్తేత్వా ఉపసజ్జమిత్వా అత్తానం అత్తనా చ విద్ధభావం ఆవికత్వా "కో వా త్వం కస్స వా పుత్తో"తి మహాసత్తం పుచ్చి.

సో "సామో నామాహం దుకూలపణ్ణితస్స నామ నేసాదగసిసో పుత్తో, కిస్స పన మం విజ్ఞి"తి ఆహ. సో పరమం "మిగసజ్ఞాయా"తి ముసావాదం వత్వా "అహం ఇమం నిరపరాధం అకారణేన విజ్ఞి"న్తి అనుసోచిత్వా యథాభూతం ఆవికత్వా తస్స మాతాపితూనం వసనట్టానం పుచ్చిత్వా తత్థ గన్త్యా తేసం అత్తానం ఆవికత్వా తేహి కతపటిసన్ధారో "సామో మయా విద్ధో"తి వత్వా తే పరిదేవన్తే సోకసమాపన్నే "యం సామేన కత్తబ్బం పరిచారికకమ్మం, తం కత్వా అహం వో ఉపట్టహిస్సామీ"తి సమస్సాసేత్వా సామస్స సన్తికం ఆనేసి. తే తత్థ గన్త్యా నానప్పకారం పరిదేవిత్వా తస్స ఉరే హత్థం రపేత్వా "పుత్తస్స మే సరీరే ఉసుమా వత్తతేవ, విసవేగేన విసజ్ఞోతం ఆపన్నో భవిస్సతీతి నిబ్బిసభావత్థాయ సచ్చకిరియం కరిస్సామా"తి చిన్తేత్వా -

"యం కిళ్ళిత్తి కతం పుజ్ఞం, మయ్హజ్జేవ పితుచ్చ తే;

సబ్బేన తేన కుసలేన, విసం సామస్స హజ్ఞాతూ"తి. (జా. ౨.౨౨.౩౮౮) -

మాతరా,

"యం కిళ్ళిత్తి కతం పుజ్ఞం, మయ్హజ్జేవ మాతుచ్చ తే;

సబ్బేన తేన కుసలేన, విసం సామస్స హజ్ఞాతూ"తి. (జా. ౨.౨౨.౩౯౬) -

పితరా,

"పబ్బత్త్యాహం గన్ధమాదనే, చిరరత్తనివాసినీ;

న మే పియతరో కోచి, అజ్ఞో సామేన విజ్ఞతి;

ఏతేన సచ్చవజ్జేన, విసం సామస్స హణ్ణాతూ"తి. (జా. ౨.౨౨.౩౯౮) -

దేవతాయ చ సచ్చకిరియాయ కతాయ మహాసత్తో ఖిప్పం వుట్టాసి. పదుమపత్తపలాసే ఉదకబిన్దు వియ వినివట్టేత్వా ఆబాధో విగతో. విద్ధట్టానం అరోగం పాకతికమేవ అహోసి. మాతాపితూనం చక్షూని ఉప్పజ్జింసు. ఇతి మహాసత్తస్స అరోగతా, మాతాపితూనాచ్చ చక్షుపటిలాభో, అరుణుగ్గమనం, తేసం చతున్నమ్మి అస్సమేయేవ అవట్టానన్తి సబ్బం ఏకక్ఖణ్ణేయేవ అహోసి.

అథ మహాసత్తో రణ్ణా సద్ధిం పటిసన్ధారం కత్వా "ధమ్మం చర, మహారాజా"తిఆదినా (జా. ౨.౨౨.౪౧౧-౪౧౨) ధమ్మం దేసేత్వా ఉత్తరిమ్మి ఓవదిత్వా పిత్తా సీలాని అదాసి . సో తస్స ఓవాదం సిరసా పటిగ్గహేత్వా వన్దిత్వా బారాణసిం గన్త్వా దానాదీని పుణ్ణాని కత్వా సగ్గపరాయణో అహోసి. బోధిసత్తోపి సద్ధిం మాతాపితూహి అభిణ్ణాసమాపత్తియో నిబ్బత్తేత్వా ఆయుపరియోసానే బ్రహ్మలోకూపగో అహోసి.

తదా రాజా ఆనన్దత్థేరో అహోసి, దేవధీతా ఉప్పలవణ్ణా, సక్కో అనురుద్ధో, పితా మహాకస్సపత్థేరో, మాతా భద్దకాపిలానీ, సామపణ్ణితో లోకనాథో.

తస్స హేట్టా వుత్తనయేనేవ సేసపారమియో నిద్ధారేతబ్బా. తథా విసపీతేన సల్లేన దక్ఖిణపస్సేన పవిసిత్వా వామపస్సతో వినివిజ్ఞనవసేన విద్ధోపి కిళ్ళి కాయవికారం అకత్వా ఉదకఘటస్స భూమియం నిక్కిపనం, వధకే అణ్ణాతేపి ఇతే వియ చిత్తవికారాభావో, పియవచనేన సముదాచారో, మాతాపితూఉపట్టానపుణ్ణతో మయ్హం పరిహానీతి అనుసోచనమత్తం, అరోగే జాతే రణ్ణో కారుణ్ణం మేత్తణ్ణ ఉపట్టాపేత్వా ధమ్మదేసనా, ఓవాదదానన్తి ఏవమాదయో గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

సువణ్ణసామచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. ఏకరాజచరియావణ్ణనా

౧౧౪. చుద్దసమే ఏకరాజాతి విస్సుతోతి ఏకరాజాతి ఇమినా అన్వత్తనామేన జమ్ముదీపతలే పాకట్టో.

మహాసత్తో హి తదా బారాణసిరణ్ణో పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి. వయప్పత్తో సబ్బసిప్పనిప్పత్తిం పత్తో హుత్వా పితు అచ్చయేన రజ్జం కారేన్తో కుసలసీలాచారసద్ధాసుతాదిఅనణ్ణసాధారణగుణవిసేసయోగేన పారమిపరిభావనేన చ జమ్ముదీపతలే అదుతియత్తా పధానభావేన చ "ఏకరాజా"తి పకాసనామో అహోసి. పరమం సీలం అధిట్టాయాతి సుపరిసుద్ధకాయికవాచసికసంవరసజ్ఞాతజ్ఞేవ సుపరిసుద్ధమనోసమాచారసజ్ఞాతజ్ఞా పరమం ఉత్తమం దసకుసలకమ్మపథసీలం సమాదానవసేన చ అవీతిక్కమనవసేన చ అధిట్టహిత్వా అనుట్టహిత్వా. పసాసామి మహామహిన్ని తియోజనసతికే కాసిరట్టే మహతిం మహిం అనుసాసామి రజ్జం కారేమి.

౧౧౫. దసకుసలకమ్మపథేతి పాణాతిపాతావేరమణి యావ సమ్మాదిట్టితి ఏతస్మిం దసవిధే కుసలకమ్మపథే, ఏతే వా అనవసేసతో సమాదాయ వత్తామి. చత్తూహి సజ్గహవత్తూహీతి దానం పియవచనం అత్తచరియా సమానత్తతాతి ఇమేహి

చతుహి సజ్జహవత్తూహి సజ్జణ్ణనకారణేహి యదా ఏకరాజాతి విస్సుతో హోమి, తదా యథారహం మహాజనం సజ్జణ్ణామీతి సమ్మన్తో.

౧౧౬. ఏవన్ని దసకుసలకమ్మపథసీలపరిపూరణం చతుహి సజ్జహవత్తూహి మహాజనసజ్జణ్ణనన్ని యథాపుత్తేన ఇమినా ఆకారేన అప్పమత్తస్స. ఇథలోకే పరత్త చాతి ఇమస్మిం లోకే యం అప్పమజ్జనం, తత్త దిట్టధమ్మికే అత్తే, పరలోకే యం అప్పమజ్జనం తత్త సమ్మరాయికే అత్తే అప్పమత్తస్స మే సతోతి అత్తో. దబ్బసేనోతి ఏవనామకో కోసలరాజా. ఉపగన్త్యాతి చతురగ్గేనిం సేనం సన్నయ్హిత్వా అబ్బుయ్యానవసేన మమ రజ్జం ఉపగన్త్యా. అచ్చిన్దన్తో పురం మమాతి మమ బారాణసినగరం బలక్కారేన గణ్ణన్తో.

తత్రాయం అనుపుబ్బికథా - మహాసత్తో హి తదా నగరస్స చతుసు ద్వారేసు చతస్సో మజ్జే ఏకం నివేసనద్వారే ఏకన్ని ధ దానసాలాయో కారేత్వా కపణద్ధికాదీనం దానం దేతి, సీలం రక్షతి, ఉపోసథకమ్మం కరోతి, ఖన్తిమేత్తానుద్దయసమ్మన్నో అజ్జే నిసిన్నం పుత్తం పరితోసయమానో వియ సబ్బసత్తే పరితోసయమానో ధమ్మేన రజ్జం కారేతి. తస్సేకో అమచ్ఛో అన్తేపురం పదుస్సీత్వా అపరభాగే పాకటోవ జాతో. అమచ్ఛా రజ్జో ఆరోచేసుం. రాజా పరిగ్గణ్ణన్తో తం అత్తనా పచ్చక్ఖతో ఇత్వా తం అమచ్ఛం పక్కోసాపేత్వా “అన్ధబాల, అయుత్తం తే కతం, న త్వం మమ విజితే వసీతుం అరహసి, అత్తనో ధనఇచ్చ పుత్తదారఇచ్చ గహేత్వా అజ్ఞాత్థి యాహీ”తి రట్టా పబ్బాజేసి.

సో కోసలజనపదం గన్త్యా దబ్బసేనం నామ కోసలరాజానం ఉపట్టహన్తో అనుక్కమేన తస్స విస్సాసికో హుత్వా ఏకదివసం తం రాజానం ఆహ - “దేవ, బారాణసీరజ్జం నిమ్మక్ఖికమధుపటలసదీసం, అతిముదుకో రాజా, సుఖేనేవ తం రజ్జం గణ్ణీతుం సక్కిసీ”తి. దబ్బసేనో బారాణసీరజ్జో మహానుభావతాయ తస్స వచనం అసద్దహన్తో మనుస్సే పేసేత్వా కాసిరట్టే గామఘాతాదీని కారేత్వా తేసం చోరానం బోధిసత్తేన ధనం దత్వా విస్సజ్జితభావం సుత్వా “అతివియ ధమ్మికో రాజా”తి ఇత్వా “బారాణసీరజ్జం గణ్ణీస్సామీ”తి బలవాహనం ఆదాయ నియ్యాసి . అథ బారాణసీరజ్జో మహాయోధా “కోసలరాజా ఆగచ్ఛతీ”తి సుత్వా “అవ్హాకం రజ్జసీమం అనోక్కమన్తమేవ నం పోధేత్వా గణ్ణామా”తి అత్తనో రజ్జో వదింసు.

బోధిసత్తో “తాతా, మం నిస్సాయ అజ్ఞోసం కిలమనకిచ్చం నత్తి, రజ్జత్తికా రజ్జం గణ్ణన్తు, మా గమిత్థా”తి నివారేసి. కోసలరాజా జనపదమజ్జం పావిసి. మహాయోధా పునపి రజ్జో తథేవ వదింసు. రాజా పురిమనయేనేవ నివారేసి. దబ్బసేనో బహినగరే రత్వా “రజ్జం వా దేతు యుద్ధం వా”తి ఏకరాజస్స సాసనం పేసేసి. ఏకరాజా “నత్తి మయా యుద్ధం, రజ్జం గణ్ణాతూ”తి పటిసాసనం పేసేసి. పునపి మహాయోధా “దేవ, న మయం కోసలరజ్జో నగరం పవిసితుం దేమ, బహినగరేయేవ నం పోధేత్వా గణ్ణామా”తి ఆహంసు. రాజా పురిమనయేనేవ నివారేత్వా నగరద్వారాని అవాపురాపేత్వా మహాతలే పల్లజ్మమజ్జే నిసీది. దబ్బసేనో మహాన్తేన బలవాహనేన నగరం పవిసిత్వా ఏకమ్మి పటిసత్తుం అపస్సన్తో సబ్బరజ్జం హత్తగతం కత్వా రాజనివేసనం గన్త్యా మహాతలం ఆరుయ్హు నిరపరాధం బోధిసత్తం గణ్ణాపేత్వా ఆవాటే నిఖణాపేసి. తేన వుత్తం -

“దబ్బసేనో ఉపగన్త్యా, అచ్చిన్దన్తో పురం మమ.

౧౧౭. “రాజాపజీవే నిగమే, సబలట్టే సరట్టకే;

సబ్బం హత్తగతం కత్వా, కాసుయా నిఖణీ మమ”న్తి.

తత్త రాజుపజీవేతి అమచ్చపారిసజ్జటాహ్మణగహపతిఆదికే రాజానం ఉపనిస్సాయ జీవన్తే. నిగమేతి నేగమే. సబలట్టేతి సేనాపరియాపన్నతాయ బలే తిట్టన్తీతి బలట్టా, హత్తారోహదయో, బలట్టేహి సహాతి సబలట్టే. సరట్టకేతి సజనపదే, రాజుపజీవే నిగమే చ అజ్ఞాఞ్చ సబ్బం హత్తగతం కత్తా. కాసుయా నిఖణీ మమన్తి సబలవాహనం సకలం మమ రజ్జం గహేత్తా మమ్మి గలప్పమాణే ఆవాటే నిఖణాపేసి. జాతకేపి -

“అనుత్తరే కామగుణే సమిద్ధే, భుత్వాన పుట్టే వసి ఏకరాజా;

సో దాని దుగ్గే నరకమ్మి ఖిత్తో, నప్పజ్జహే వణ్ణబలం పురాణ”న్తి. (జా. ౧.౪.౯) -

ఆవాటే ఖిత్తభావో ఆగతో. జాతకట్టకథాయం (జా. అట్ట. ౩.౪.౯) పన “సిక్కాయ పక్కిపాపేత్వా ఉత్తరుమ్మారే హేట్టాసీసకం ఓలమ్మేసీ”తి వుత్తం.

మహాసత్తే చోరరాజానం ఆరబ్బ మేత్తం భావేత్వా కసిణపరికమ్మం కత్తా ఝానాభిజ్ఞాయో నిబ్బత్తేత్వా కాసుతో ఉగ్గన్తా ఆకాసే పల్లజ్కేన నిసీది. తేన వుత్తం -

౧౧౮. “అమచ్చమణ్ణలం రజ్జం, ఫీతం అన్తేపురం మమ;

అచ్చిన్దిత్వాన గహితం, పియపుత్తంవ పస్సహ”న్తి.

తత్త అమచ్చమణ్ణలన్తి తస్మిం తస్మిం రాజకిచ్చే రజ్ఞా అమా సహ వత్తన్తీతి అమచ్చా, సద్ధిం వా తేసం మణ్ణలం సమూహం. ఫీతన్తి బలవాహనేన నగరజనపదాదీహి సమిద్ధం రజ్జం. ఇత్థాగారదాసిదాసపరిజనేహి చేవ వత్థాభరణాదిఉపభోగూపకరణేహి చ సమిద్ధం మమ అన్తేపురఞ్చ అచ్చిన్దిత్వా గహితకం గణ్ణంతం అమిత్తరాజానం యాయ అత్తనో పియపుత్తంవ పస్సిం అహం, తాయ ఏవంభూతాయ మేత్తాయ మే సమో సకలలోకే నత్తి, తస్మా ఏవంభూతా ఏసా మే మేత్తాపారమీ పరమత్థపారమిభావం పత్తాతి అధిప్పాయో.

ఏవం పన మహాసత్తే తం చోరరాజానం ఆరబ్బ మేత్తం ఫరిత్వా ఆకాసే పల్లజ్కేన నిసీన్నే తస్స సరీరే దాహో ఉప్పజ్జి. సో “డయ్వామి డయ్వామీ”తి భూమియం అపరాపరం పరివత్తతి. “కిమేత”న్తి వుత్తే, మహారాజ, తుమ్మే నిరపరాధం ధమ్మికరాజానం ఆవాటే నిఖణాపయిత్థాతి. “తేన హి వేగేన గన్తా తం ఉద్ధరథా”తి ఆహ. పురిసా గన్తా తం రాజానం ఆకాసే పల్లజ్కేన నిసీన్నం దిస్సా ఆగన్తా దబ్బసేనస్స ఆరోచేసుం. సో వేగేన గన్తా వన్దిత్వా ఖమాపేత్వా “తుమ్మాకం రజ్జం తుమ్మేవ కారేధ, అహం వో చోరే పటిబాహేస్సామీ”తి వత్తా తస్స దుట్టామచ్చస్స రాజాణం కారేత్వా పక్కామి. బోధిసత్తోపి రజ్జం అమచ్చానం నియ్యతేత్వా ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా మహాజనం సీలాదిగుణేసు పతిట్టాపేత్వా ఆయుపరియోసానే బ్రహ్మలోకపరాయనో అహోసి.

తదా దబ్బసేనో ఆనన్దత్థేరో అహోసి, ఏకరాజా లోకనాథో.

తస్స దివసే దివసే ధసు దానసాలాసు ధసతసహస్సవిస్సజ్జనేన పచ్చత్థికరణ్ణో సకలరజ్జపరిచ్ఛాగేన చ దానపారమీ, నిచ్చసీలఉపోసథకమ్మవసేన పబ్బజితస్స అనవసేససీలసంవరవసేన చ సీలపారమీ, పబ్బజ్జావసేన ఝానాధిగమవసేన చ నేక్ఖమ్మపారమీ, సత్తానం హితాహితవిచారణవసేన దానసీలాదిసంవిదహనవసేన చ పజ్ఞాపారమీ, దానాదిపుణ్ణసమ్భారస్స

అబ్బుస్సహనవసేన కామవితక్యాదివిసేదనవసేన చ వీరియపారమీ, దుట్టామచ్చస్స దబ్బసేనరఞ్ఞో చ
అపరాధసహనవసేన ఖన్తిపారమీ, యథాపటిఞ్ఞం దానాదినా అవిసంవాదనవసేన చ సచ్చపారమీ, దానాదీనం
అచలసమాదానాధిట్టానవసేన అధిట్టానపారమీ, పచ్చత్తికేపి ఏకన్తేన హితూపసంహారవసేన మేత్తాయూననిబ్బత్తనేన చ
మేత్తాపారమీ, దుట్టామచ్చేన దబ్బసేనేన చ కతాపరాధే హితేసీహి అత్తనో అమచ్చాదీహి నిబ్బత్తితే ఉపకారే చ అఙ్ఘపేక్షణేన
రజ్జసుఖప్పత్తకాలే పచ్చత్తికరఞ్ఞా నరకే ఖిత్తకాలే సమానచిత్తతాయ చ ఉపేక్షాపారమీ వేదితబ్బా. వుత్తఞ్ఞోతం -

“పనుజ్ఞ దుక్ఖేన సుఖం జనింత, సుఖేన వా దుక్ఖమసయ్హసాహి;

ఉభయత్త సంతో అభినిబ్బుతత్తా, సుఖే చ దుక్ఖే చ భవంతి తుల్యా”తి. (జా. ౧.౪.౧౨);

యస్మా పనేత్త మేత్తాపారమీ అతిసయవతీ, తస్మా తదత్తదీపనత్తం సా ఏవ పాళి ఆరుఱ్ఱా. తథా ఇథ మహాసత్తస్స
సబ్బసత్తేసు ఓరసపుత్తే వియ సమానుకమ్పతాదయో గుణవిసేసా నిద్ధారేతబ్బాతి.

ఏకరాజచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

మేత్తాపారమీ నిట్టితా.

౧౩. మహలోమహాసచరియావణ్ణనా

౧౧౯. పన్నరసమే “సుసానే సేయ్యం కప్పేమీ”తి ఏత్తాయం అనుపుబ్బికథా -

మహాసత్తో హి తదా మహతి ఉళారభోగే కులే నిబ్బత్తిత్వా వుద్ధిమన్వాయ దిసాపామోక్షస్స ఆచరియస్స సన్తికే
గరువాసం వసంతో సబ్బసిప్పానం నిప్పత్తిం పత్వా కులఘరం ఆగన్త్వా మాతాపితూనం అచ్చయేన ఇతకేహి “కుటుమ్బం
సణ్ఠపేహీ”తి యాచియమానోపి అనిచ్చతామనసికారముఖేన సబ్బభవేసు అభివడ్డమానసంవేగో కాయే చ అసుభసణ్ఠం
పటిలభిత్వా ఘరావాసపలిబోధాధిభూతం కిలేసగహనం అనోగాహేత్వావ చిరకాలసమ్మరిచితం నేక్ఖమ్మజ్ఞాసయం
ఉపటూహాయమానో మహంతం భోగక్ఖన్ఠం పహాయ పబ్బజితుకామో హుత్వా పున చిన్తేసి - “సచాహం పబ్బజిస్సామి,
గుణసమ్భావనాపాకటో భవిస్సామీ”తి.

సో లాభసక్కారం జిగుచ్చంతో పబ్బజ్ఞం అనుపగన్త్వా “పహోమి చాహం లాభాలాభాదీసు నిబ్బికారో హోతు”న్తి అత్తానం
తక్కేన్తో “విసేసతో పరపరిభవసహనాదిపటిపదం పూరేన్తో ఉపేక్షాపారమిం మత్తకం పాపేస్సామీ”తి నివత్తవత్తేనేవ గేహతో
నిక్ఖమిత్వా పరమసల్లేఖవుత్తికోపి అబలబలో అమన్దమన్దో వియ పరేసం అచిత్తకరూపేన హీళితపరిభూతో హుత్వా
గామనిగమరాజధానీసు ఏకరత్తివాసేనేవ విచరతి. యత్త పన మహంతం పరిభవం పటిలభతి, తత్త చిరమ్మి వసతి. సో
నివత్తవత్తే జిణ్ఠే పిలోతికఖణ్ఠేన తస్మిమ్మి జిణ్ఠే కేనచి దిన్నం అగ్గణ్ఠన్తో హిరికోపేనపటిచ్చాదనమత్తేనేవ చరతి. ఏవం గచ్చంతే
కాలే ఏకం నిగమగామం అగమాసి.

తత్త గామదారకా ధుత్తజాతికా వేధవేరా కేచి రాజవల్లభానం పుత్తనత్తుదాసాదయో చ ఉద్ధతా ఉన్నళా చపలా ముఖరా
వికిణ్ణవాదా కాలేన కాలం కీళాబహులా విచరన్తి. దుగ్గతే మహల్లకే పురిసే చ ఇత్థియో చ గచ్చన్తే దిస్సా భస్మపుటేన
పిట్టియం ఆకిరన్తి, కేతకీపణ్ణం కచ్చన్తరే ఓలమ్మేన్తి, తేన విప్పకారేన పరివత్తేత్వా ఓలోకేన్తే యథావజ్జకీళితం దస్సేత్వా

ఉపహసన్తి. మహాపురిసో తస్మిం నిగమే తే ఏవం విచరన్తే ధుత్తదారకే దిస్వా “లద్ధో వత దాని మే ఉపేక్షాపారమియా పరిపూరణాపాయో”తి చిన్తేత్వా తత్త విహాసి. తం తే ధుత్తదారకా పస్సిత్వా విప్పకారం కాతుం ఆరభన్తి.

మహాసత్తో తం అసహన్తో వియ చ తేహి భాయన్తో వియ చ ఉట్టహిత్వా గచ్ఛతి. తే తం అనుబన్ధన్తి. సో తేహి అనుబన్ధియమానో “ఏత్త నత్తి కోచి పటివత్తా”తి సుసానం గన్త్యా అట్టికం సీసూపధానం కత్వా సయతి. ధుత్తదారకాపి తత్త గన్త్యా ఓట్టుభనాదికం నానప్పకారం విప్పకారం కత్వా పక్కమన్తి. ఏవం తే దివసే దివసే కరోన్తి ఏవ. యే పన విజ్ఞా పురిసా, తే ఏవం కరోన్తే పస్సన్తి. తే తే పటిబాహిత్వా “అయం మహానుభావో తపస్సీ మహాయోగీ”తి చ ఇత్వా ఉళారం సక్కారసమ్మానం కరోన్తి. మహాసత్తో పన సబ్బత్త ఏకసదిసోవ హోతి మజ్జత్తభూతో. తేన వుత్తం “సుసానే సేయ్యం కప్పేమీ”తిఆది.

తత్త సుసానే సేయ్యం కప్పేమి, ఛవట్టికం ఉపనిధాయాతి ఆమకసుసానే ఛడ్డితకళేవరతో సోణసింహలాదీహి తహిం తహిం విక్ఖిత్తేసు అట్టికేసు ఏకం అట్టికం సీసూపధానం కత్వా సుచిమ్మి చ అసుచిమ్మి చ సమానచిత్తతాయ తస్మిం సుసానే సేయ్యం కప్పేమి, సయామీతి అత్తో. గామణ్ణలాతి గామదారకా. రూపం దస్సేన్తి నప్పకన్తి యథావజ్జకీళితాయ ఓట్టుభనఉపహసనఉమ్మిహనాదీహి కణ్ణసోతే సలాకప్పవేసనాదీహి చ అతికళ్ళళం అనప్పకం నానప్పకారం రూపం వికారం కరోన్తి.

౧౨౦. అపరేతి తేసు ఏవ గామదారకేసు ఏకచ్ఛే. ఉపాయనానూపనేన్తితి “అయం ఇమేసు పరిభవవసేన ఏవరూపం విప్పకారం కరోన్తేసు న కిఞ్చి వికారం దస్సేతి, సమ్మాననే ను ఖో కీదిసో”తి పరిగ్గణ్ణన్తా వివిధం బహుం గన్ధమాలం భోజనం అజ్ఞాని చ ఉపాయనాని పణ్ణాకారాని ఉపనేన్తి ఉపహరన్తి. అపరేహి వా తేహి అనాదారగామదారకేహి అజ్ఞో విజ్ఞా మనుస్సా “అయం ఇమేసం ఏవం వివిధమ్మి విప్పకారం కరోన్తానం న కుప్పతి, అజ్ఞాదత్తు ఖన్తిమేత్తానుద్దయంయేవ తేసు ఉపట్టపేతి, అహో అచ్చరియపురిసో”తి హట్ఠా “బహు వతిమేహి ఏతస్మిం విప్పటిపజ్జన్తేహి అపుజ్ఞాం పసుత”న్తి సంవిగ్గమానసావ హుత్వా బహుం గన్ధమాలం వివిధం భోజనం అజ్ఞాని చ ఉపాయనాని ఉపనేన్తి ఉపహరన్తి.

౧౨౧. యే మే దుక్ఖం ఉపహరన్తితి యే గామదారకా మయ్ఘం సరీరదుక్ఖం ఉపహరన్తి ఉపనేన్తి. “ఉపదహన్తి”తిపి పాఠో, ఉప్పాదేన్తితి అత్తో. యే చ దేన్తి సుఖం మమాతి యే చ విజ్ఞా మనుస్సా మమ మయ్ఘం సుఖం దేన్తి, మాలాగన్ధభోజనాదిసుఖూపకరణేహి మమ సుఖం ఉపహరన్తి. సబ్బేసం సమకో హోమీతి కత్తచిపి వికారానుప్పత్తియా సమానచిత్తతాయ వివిధానమ్మి తేసం జనానం సమకో ఏకసదిసో హోమి భవామి. దయా కోపో న విజ్ఞతీతి యస్మా మయ్ఘం ఉపకారకే మేత్తచిత్తతాసజ్ఞతా దయా, అపకారకే మనోపదోససజ్ఞతో కోపోపి న విజ్ఞతి, తస్మా సబ్బేసం సమకో హోమీతి దస్సేతి.

౧౨౨. ఇదాని భగవా తదా ఉపకారీసు అపకారీసు చ సత్తేసు సముపచితజాణసమ్భారస్స అత్తనో సమానచిత్తతా వికారాభావో యా చ లోకధమ్మేసు అనుపలిత్తతా అహోసి, తం దస్సేతుం “సుఖదుక్ఖే తులాభూతో”తి ఓసానగాథమాహ.

తత్త సుఖదుక్ఖేతి సుఖే చ దుక్ఖే చ. తులాభూతోతి సమకం గహితతులా వియ ఓనతిఉన్నతిఅపనతిం వజ్ఞేత్వా మజ్జత్తభూతో, సుఖదుక్ఖగ్గహణేనవ చేత్త తంనిమిత్తభావతో లాభాలాభాపి గహితాతి వేదితబ్బం. యసేసూతి కిత్తీసు. అయసేసూతి నిన్దాసు. సబ్బత్తాతి సబ్బేసు సుఖాదీసు లోకధమ్మేసు. ఇతి భగవా తదా సబ్బసత్తేసు సబ్బలోకధమ్మేసు చ

అనన్తసాధారణం అత్తనో మజ్జత్తభావం కిత్తేత్వా తేన తస్మిం అత్తభావే అత్తనో ఉపేక్షాపారమియా సిఖాప్పత్తభావం విభావేనో
“ఏసా మే ఉపేక్షాపారమీ”తి దేసనం నిట్టాపేసి.

ఇథాపి మహాసత్తస్స పరమం దానపారమీ నామ విసేసతో సబ్బవిభవపరిచ్ఛాగో “యే కేచి ఇమం సరీరం గహేత్వా
యంకిఇచ్చి అత్తనో ఇచ్చితం కరోన్తూ”తి అనపేక్షభావేన అత్తనో అత్తభావపరిచ్ఛాగో చ దానపారమీ, హీనాదికస్స సబ్బస్స
అకత్తబ్బస్స అకరణం సీలపారమీ, కామస్సాదవిముఖస్స గేహతో నిక్ఖంతస్స సతో కాయే అసుభసజ్ఞానుబ్రూహనా
నేక్ఖమ్మపారమీ, సమ్మోధిసమ్మారానం ఉపకారధమ్మపరిగ్గహణే తప్పటిపక్ఖప్పహనే చ కోసల్లం అవిపరీతతో
ధమ్మసభావచింతనా చ పజ్ఞాపారమీ , కామవితక్కాదివినోదనం దుష్టాధివాసనవీరియఇచ్చ వీరియపారమీ, సబ్బాపి
అధివాసనఖన్తి ఖన్తిపారమీ, వచీసచ్చం సమాదానావిసంవాదనేన విరతిసచ్చఇచ్చ సచ్చపారమీ , అనవజ్జధమ్మే
అచలసమాదానాధిట్టానం అధిట్టానపారమీ, అనోధిసో సబ్బసత్తేసు మేత్తానుద్దయభావో మేత్తాపారమీ, ఉపేక్షాపారమీ పనస్స
యథావృత్తవసేనేవ వేదితబ్బాతి దస పారమియో లబ్బన్తి. ఉపేక్షాపారమీ చేత్థ అతిసయవతీతి కత్వా సాయేవ దేసనం
ఆరుళ్లా. తథా ఇథ మహాసత్తస్స మహాంతం భోగక్ఖంతం మహాంతఇచ్చ ఇంతిపరివట్టం పహాయ మహాభినిక్ఖమనసదిసం గేహతో
నిక్ఖమనం, తథా నిక్ఖమిత్వా లాభసక్కారం జిగుచ్చతో పరేసం సమ్భావనం పరిహరితుకామస్స పబ్బజ్జాలిజ్ఞం అగ్గహేత్వా
చిత్తేనేవ అనవసేసం పబ్బజ్జాగుణే అధిట్టహేత్వా పరమసుఖవిహారో, పరమప్పిచ్చతా, పవివేకాభిరతి, ఉపేక్షణాధిప్పాయేన
అత్తనో కాయజీవితనిరపేక్షా, పరేహి అత్తనో ఉపరి కతవిప్పకారాధివాసనం, ఉక్కుంసగతసల్లేఖవృత్తి, బోధిసమ్మారపటిపక్ఖానం
కిలేసానం తనుభావేన ఖీణాసవానం వియ పరేసం ఉపకారాపకారేసు నిబ్బికారభావహేతుభూతేన సబ్బత్థ మజ్జత్తభావేన
సముట్టాపితో లోకధమ్మేహి అనుపల్లపో, సబ్బపారమీనం ముద్ధభూతాయ ఉపేక్షాపారమియా సిఖాప్పత్తేతి ఏవమాదయో
గుణానుభావా విభావేతబ్బాతి.

మహలోమహాంసచరియావణ్ణనా నిట్టితా.

ఉపేక్షాపారమీ నిట్టితా.

తతియవగ్గస్స అత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

ఉద్దానగాథావణ్ణనా

“యుధజ్ఞాయో”తిఆదికా ఉద్దానగాథా. తత్థ భిసేనాతి భిసాపదేసేన మహాకఇచ్చానచరియం (చరియా. 3.34 ఆదయో)
దస్సేతి. సోణనన్దోతి ఇమినా సోణపణ్ణితచరియం (చరియా. 3.42 ఆదయో) దస్సేతి. తథా మూగపక్ఖోతి మూగపక్ఖాపదేసేన
తేమియపణ్ణితచరియం (చరియా. 3.48 ఆదయో) దస్సేతి. ఉపేక్షాపారమిసీసేన మహలోమహాంసచరియం (చరియా.
3.48 ఆదయో) దస్సేతి. ఆసి ఇతి వుట్టం మహేసినాతి యథా, సారిపుత్త, తుయ్యం ఏతరహి దేసితం, ఇతి ఏవం ఇమినా
విధానేన మహాంతానం దానపారమిఆదీనం బోధిసమ్మారానం ఏసనతో మహేసినా తదా బోధిసత్తభూతేన మయా వుట్టం
చిణ్ణం చరితం పటిపన్నం ఆసి అహోసీతి అత్తో . ఇదాని పారమిపరిపూరణవసేన చిరకాలప్పవత్తితం ఇథ వుత్తం అవుత్తఇచ్చ
అత్తనో దుక్కరకిరియం ఏకజ్ఞం కత్వా యదత్తం సా పవత్తితా, తఇచ్చ సజ్ఞేపేనేవ దస్సేతుం “ఏవం బహుబ్బిధ”న్తి గాథమాహ.

తత్త ఏవన్తి ఇమినా వుత్తనయేన. బహుబ్బిధం దుక్ఖన్తి అకిత్తిపణ్ణితాదికాలే కారపణ్ణాదిఆహారతాయ తజ్జా యాచకస్స దత్వా ఆహారూపచ్ఛేదాదినా చ బహువిధం నానప్పకారం దుక్ఖం. తథా కురురాజాదికాలే సక్కుసమ్మత్తిసదిసా సమ్మత్తి చ బహుబ్బిధా. భవాభవేతి ఖుద్ధకే చేవ మహంతే చ భవే. భవాభవే వా వుద్ధిహానియో అనుభవిత్వా బహువిధేహి దుక్ఖేహి అవిహణ్ణమానో బహువిధాహి చ సమ్మత్తిహి అనాకడ్డియమానో పారమిపరిపూరణపసుతో ఏవ హుత్వా తదనురూపం పటిపత్తిం పటిపన్నో ఉత్తమం అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం సబ్బజ్ఞాతం పత్తో, అధిగతోస్మీతి అత్తో.

ఇదాని యాసం పారమీనం పరిపూరణత్తం ఏసా దుక్కురచరియా చిరం పవత్తితా, తాసం అనవసేసతో పరిపుణ్ణభావం తేన చ పత్తబ్బఫలస్స అత్తనా అధిగతభావం దస్సేతుం “దత్వా దాతబ్బకం దానం, సీలం పూరేత్వా అసేసతో”తిఆది వుత్తం.

తత్త దత్వా దాతబ్బకం దానన్తి తదా అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్ముజ్జితుం అగ్గయానపటిపదం పటిపన్నేన మహాబోధిసత్తేన దాతబ్బం దేయ్యధమ్మం బాహిరం రజ్జాదిం అబ్బన్తరం అత్తపరిచ్ఛాగోతి పజ్జా మహాపరిచ్ఛాగపరియోసానం దానపారమిదానఉపపారమిదానపరమత్తపారమిప్పభేదం దానం అనవసేసతో సమ్మాదేత్వాతి అత్తో. తత్త అకిత్తిబ్రాహ్మణకాలే (చరియా. ౧.౧ ఆదయో; జా. ౧.౧౩.౮౩ ఆదయో) సజ్జబ్రాహ్మణకాలేతి (చరియా. ౧.౧౧ ఆదయో; జా. ౧.౧౦.౩౯ ఆదయో) ఏవమాదీసు ఇథ ఆగతేసు అనాగతేసు చ విసయ్యసేటికాలే (జా. ౧.౪.౧౦౭ ఆదయో) వేలామకాలేతి (అ. ని. ౯.౨౦) ఏవమాదీసుపి దానపారమియా మహాపురిసస్స పూరితత్తభావానం పరిమాణం నామ నత్తి. ఏకన్తేన పనస్స ససపణ్ణితకాలే

“భిక్ఖాయ ఉపగతం దిస్సా, సకత్తానం పరిచ్ఛజిం;
దానేన మే సమో నత్తి, ఏసా మే దానపారమీ”తి. (చరియా. ౧. తస్సుద్దాన) -

ఏవం అత్తపరిచ్ఛాగం కరోన్తస్స దానపారమీ పరమత్తపారమీ నామ జాతా. ఇతరేసు పన యథారహం పారమిఉపపారమియో వేదితబ్బా.

సీలం పూరేత్వా అసేసతోతి తథా అనవసేసతో కాయికో సంవరో, వాచసికో సంవరో, కాయికవాచసికో సంవరో, ఇన్ద్రియసంవరో, భోజనే మత్తజ్ఞాతా, సువిసుద్ధాజీవతాతి ఏవమాదికం బోధిసత్తసీలం సమ్మాదేన్తేన సీలపారమిసీలఉపపారమిసీలపరమత్తపారమిప్పభేదం పూరేతబ్బం సబ్బం సీలం పూరేత్వా సమ్మదేవ సమ్మాదేత్వా. ఇథాపి సీలవనాగరాజకాలే (చరియా. ౨.౧ ఆదయో; జా. ౧.౧.౭౨) చమ్పేయ్యనాగరాజకాలేతి (చరియా. ౨.౨౦ ఆదయో; జా. ౧.౧౦౨.౨౪౦ ఆదయో) ఏవమాదీసు ఇథ ఆగతేసు, అనాగతేసు చ మహాకపికాలే (చరియా. ౩.౬౭ ఆదయో; జా. ౧.౭.౮౩ ఆదయో; ౧.౧౬.౧౭౮ ఆదయో) ఛద్దన్తకాలేతి (జా. ౧.౧౬.౯౭ ఆదయో) ఏవమాదీసు మహాసత్తస్స సీలపారమియా పూరితత్తభావానం పరిమాణం నామ నత్తి. ఏకన్తేన పనస్స సజ్జపాలకాలే -

“సూలేహి వినివిజ్ఞన్తే, కోట్టయన్తేపి సత్తిభి;
భోజపుత్తే న కుప్పామి, ఏసా మే సీలపారమీ”తి. (చరియా. ౨.౯౧) -

ఏవం అత్తపరిచ్ఛాగం కరోంతస్స సీలపారమీ పరమత్తపారమీ నామ జాతా. ఇతరేసు పన యథారహం పారమిఉపపారమియో వేదితబ్బా.

నేక్ఖమ్మే పారమిం గన్త్యాతి తథా తివిధేపి మహాభినిక్ఖమనే పారమిం పరముక్కుంసం గన్త్యా. తత్త యుధజ్ఞాయకాలే (చరియా. 3.౧ ఆదయో; జా. ౧.౧౧.౭౩ ఆదయో) సోమనస్సకుమారకాలేతి (చరియా. 3.౭ ఆదయో; జా. ౧.౧౫.౨౧౧ ఆదయో) ఏవమాదీసు ఇధ ఆగతేసు, అనాగతేసు చ హత్థిపాలకుమారకాలే (జా. ౧.౧౫.౩౩౭ ఆదయో) మఘదేవకాలేతి (మ. సి. ౨.౩౦౮ ఆదయో; జా. ౧.౧.౯) ఏవమాదీసు మహారజ్జం పహాయ నేక్ఖమ్మపారమియా పూరితత్తభావానం పరిమాణం నామ నత్తి. ఏకంతేన పనస్స చూళసుతసోమకాలే -

“మహారజ్జం హత్థగతం, ఖేళపిణ్డంవ ఛడ్డయిం;

చజతో న హోతి లగ్గనం, ఏసా మే నేక్ఖమ్మపారమీ”తి. (ధ. స. అట్ట. నిదానకథా; జా. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా;

అప. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా);

ఏవం నిస్సజ్జతాయ రజ్జం ఛడ్డేత్వా నిక్ఖమంతస్స నేక్ఖమ్మపారమీ పరమత్తపారమీ నామ జాతా. ఇతరేసు పన యథారహం పారమిఉపపారమియో వేదితబ్బా.

పణ్ణితే పరిపుచ్చిత్వాతి కిం కుసలం కిం అకుసలం కిం సావజ్జం కిం అనవజ్జంతిఆదినా కుసలాదిధమ్మవిభాగం కమ్మకమ్మఫలవిభాగం సత్తానం ఉపకారావహం అనవజ్జకమ్మాయతనసిప్పాయతనవిజ్ఞాట్టానాదిం పణ్ణితే సప్పజ్ఞో పరిపుచ్చిత్వా. ఏతేన పజ్ఞాపారమిం దస్సేతి. తత్త విదురపణ్ణితకాలే (జా. ౨.౨౨.౧౩౪౬ ఆదయో) మహాగోవిందపణ్ణితకాలే (దీ. సి. ౨.౨౯౩ ఆదయో; చరియా ౧.౩౭ ఆదయో) కుదాలపణ్ణితకాలే (జా. ౧.౧.౭౦) అరకపణ్ణితకాలే (జా. ౧.౨.౩౭ ఆదయో) బోధిపరిబ్బాజకకాలే మహోసధపణ్ణితకాలేతి (జా. ౨.౨౨.౫౯౦ ఆదయో) ఏవమాదీసు పజ్ఞాపారమియా పూరితత్తభావానం పరిమాణం నామ నత్తి. ఏకంతేన పనస్స సేనకపణ్ణితకాలే -

“పజ్ఞాయ విచినన్తోహం, బ్రాహ్మణం మోచయిం దుఖా;

పజ్ఞాయ మే సమో నత్తి, ఏసా మే పజ్ఞాపారమీ”తి. (ధ. స. అట్ట. నిదానకథా; జా. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా;

అప. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా) -

అన్తోభస్తగతం సప్పం దస్సేంతస్స పజ్ఞాపారమీ పరమత్తపారమీ నామ జాతా. వీరియం కత్వాన ఉత్తమంతి సమ్మాసమ్మోధిం పాపేతుం సమత్థతాయ ఉత్తమం పధానం వీరియంతి వివిధమ్పి వీరియపారమిం కత్వా ఉప్పాదేత్వా. తత్త మహాసీలవరాజకాలే (జా. ౧.౧.౫౧) పజ్ఞాపుధకుమారకాలే (జా. ౧.౧.౫౫) మహావానరిన్దకాలేతి (జా. ౧.౧.౫౭) ఏవమాదీసు వీరియపారమియా పూరితత్తభావానం పరిమాణం నామ నత్తి. ఏకంతేన పనస్స మహాజనకకాలే -

“అతీరదస్సీ జలమజ్ఞే, హతా సబ్బేవ మానుసా;

చిత్తస్స అజ్ఞాథా నత్తి, ఏసా మే వీరియపారమీ”తి. (ధ. స. అట్ట. నిదానకథా; జా. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా; అప. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా) -

ఏవం మహాసముద్ధం తరంతస్స వీరియపారమీ పరమత్థపారమీ నామ జాతా.

ఖన్తియా పారమిం గన్త్యాతి అధివాసనఖన్తిఆది ఖన్తిపరముక్కుంసభావం పాపేన్తో ఖన్తియా పారమిం పరమకోటిం గన్త్యా, ఖన్తిపారమిం సమ్మాదేత్వాతి అట్టో. తత్త మహాకపికాల్ (చరియా. ౩.౬౭ ఆదయో; జా. ౧.౭.౮౩ ఆదయో) మహింసరాజకాల్ (జా. ౧.౩.౮౨ ఆదయో) రురుమిగరాజకాల్ (జా. ౧.౧౩.౧౧౭ ఆదయో) ధమ్మదేవపుత్తకాల్తి (జా. ౧.౧౧.౨౬ ఆదయో) ఏవమాదీసు ఖన్తిపారమియా పూరితత్తభావానం పరిమాణం నామ నత్తి. ఏకన్తేన పనస్స ఖన్తివాదికాల్ -

“అచేతనం వ కోట్టేన్తే, తిట్టేన ఫరసునా మమం;

కాసిరాజే న కుప్పామి, ఏసా మే ఖన్తిపారమీ”తి. (ధ. స. అట్ట. నిదానకథా; జా. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా; అప. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా) -

ఏవం అచేతనభావేన వియ మహాదుక్ఖం అనుభవంతస్స ఖన్తిపారమీ పరమత్థపారమీ నామ జాతా.

కత్వా దళ్ళమధిట్టానన్తి కుసలసమాదానాధిట్టానం తస్స తస్స పారమిసమాదానస్స తదుపకారకసమాదానస్స చ అధిట్టానం దళ్ళతరం అసిధిలం కత్వా, తం తం వతసమాదానం అనివత్తిభావేన అధిట్టహిత్వాతి అట్టో. తత్త జోతిపాలకాల్ (మ. ని. ౨.౨౮౨ ఆదయో) సరభజ్ఞకాల్ (జా. ౨.౧౭.౨౦ ఆదయో) నేమికాల్తి (చరియా. ౧.౪౦ ఆదయో; జా. ౨.౨౨.౪౨౧ ఆదయో) ఏవమాదీసు అధిట్టానపారమియా పూరితత్తభావానం పరిమాణం నామ నత్తి. ఏకన్తేన పనస్స తేమియకుమారకాల్ -

“మాతాపితా న మే దేస్సా, అత్తా మే న చ దేస్సియో;

సబ్బజ్ఞాతం పియం మయ్ఘం, తస్మా వతమధిట్టహి”న్తి. (చరియా. ౩.౬౮) -

ఏవం జీవితం పరిచ్ఛజిత్వా వతం అధిట్టహంతస్స అధిట్టానపారమీ పరమత్థపారమీ నామ జాతా.

సచ్చవాచానురక్ఖియాతి సచ్చవాచం అనురక్ఖిత్వా జీవితంతరాయేపి అనరియవోహారం గూఢం వియ జిగుచ్ఛన్తో పరిహరిత్వా సబ్బసో అవిసంవాదిభావం రక్ఖిత్వా. తత్త కపిరాజకాల్ (చరియా. ౩.౬౭ ఆదయో) సచ్చతాపసకాల్ మచ్చరాజకాల్తి ఏవమాదీసు సచ్చపారమియా పూరితత్తభావానం పరిమాణం నామ నత్తి. ఏకన్తేన పనస్స మహాసుతసోమకాల్ -

“సచ్చవాచం అనురక్ఖన్తో, చజిత్వా మమ జీవితం;

మోచేసిం ఏకసతం ఖత్తియే, ఏసా మే సచ్చపారమీ”తి. (ధ. స. అట్ట. నిదానకథా; జా. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా; అప. అట్ట. ౧.దూరేనిదానకథా) -

ఏవం జీవితం చజిత్వా సచ్చం అనురక్తస్తస్య సచ్చపారమీ పరమత్థపారమీ నామ జాతా.

మేత్తాయ పారమిం గన్త్యాతి సబ్బసత్తేసు అనోధిసో హితుపసంహారలక్ష్ణణాయ మేత్తాయ పారమిం పరముక్ఖంసతం పత్వా. తత్థ చూళధమ్మపాలకాలే (జా. ౧.౧.౪౪ ఆదయో) మహాసీలవరాజకాలే (జా. ౧.౧.౧౧) సామపణ్ణితకాలేతి (చరియా. ౩.౧౧౧ ఆదయో; జా. ౨.౨౨.౨౯౬ ఆదయో) ఏవమాదీసు మేత్తాపారమియా పూరితత్తభావానం పరిమాణం నామ నత్తి. ఏకస్తేన పనస్స సువణ్ణసామకాలే -

“న మం కోచి ఉత్తసతి, నపిహం భాయామి కస్సచి;

మేత్తాబలేనుపత్థద్ధో, రమామి పవనే తదా”తి. (చరియా. ౩.౧౧౩) -

ఏవం జీవితమ్మి అనోలోకేత్వా మేత్తాయస్తస్య మేత్తాపారమీ పరమత్థపారమీ నామ జాతా.

సమ్మాననావమాననేతి సక్కుచ్చం పూజాసక్కారాదినా సమ్మాననే ఓట్టుభనాదినా అవమాననే చ సబ్బత్థ లోకధమ్మే సమకో సమచిత్తో నిబ్బికారో హుత్వా ఉత్తమం అనుత్తరం లబ్బజ్ఞాతం అధిగతోస్మీతి అత్తో. తత్థ మహావానరిన్దకాలే (జా. ౧.౧.౧౭) కాసిరాజకాలే ఖేమబ్రాహ్మణకాలే అట్టిసేనపరిబ్బాజకకాలేతి (జా. ౧.౭.౧౪ ఆదయో) ఏవమాదీసు ఉపేక్ఖాపారమియా పూరితత్తభావానం పరిమాణం నామ నత్తి. ఏకస్తేన పనస్స మహాలోమహంసకాలే -

“సుసానే సేయ్యం కప్పేమి, ఛవట్టికం ఉపనిధాయహం;

గామణ్డలా ఉపాగన్త్యా, రూపం దస్సేన్తి నప్పక”న్తి. (చరియా. ౩.౧౧౯) -

ఏవం గామదారకేసు ఓట్టుభనాదీహి చేవ మాలాగన్ధూపహారాదీహి చ సుఖదుక్ఖం ఉప్పాదేన్తేసుపి ఉపేక్ఖం అనతివత్తస్తస్స ఉపేక్ఖాపారమీ పరమత్థపారమీ నామ జాతా. ఇతి భగవా -

“ఏవం బహుబ్బిధం దుక్ఖం, సమ్మత్తీ చ బహుబ్బిధా;

భవాభవే అనుభవిత్వా, పత్తో సమ్మోధిముత్తమ”న్తి. -

సమ్మాసమ్మోధిం అధిగన్తుం ఇమస్మిం భద్దకప్పే అత్తనా కతం దుక్కురచరియం సఙ్ఖేపేనేవ వత్వా పున -

“దత్వా దాతబ్బకం దానం, సీలం పూరేత్వా అసేసతో;

నేక్ఖమ్మే పారమిం గన్త్యా, పత్తో సమ్మోధిముత్తమం.

“పణ్ణితే పరిపుచ్చిత్వా, వీరియం కత్వాన ముత్తమం;

ఖన్తియా పారమిం గన్త్యా, పత్తో సమ్మోధిముత్తమం.

“కత్వా దళ్ళమధిట్ఠానం, సచ్చవాచానురక్తియ;

మేత్తాయ పారమిం గన్త్యా, పత్తో సమ్మోధిముత్తమం.

“లాభాలాభే యసాయసే, సమ్మాననావమాననే;
సబ్బత్థ సమకో హుత్వా, పత్తో సమ్మోధిముత్తమ”న్తి. -

అత్తనా సమ్మదేవ పరిపూరితా దస పారమియో దస్సేతి.

పకిణ్ణకకథా

ఇమస్మిం పన రానే రత్వా మహాబోధియానపటిపత్తియం ఉస్సాహజాతానం కులపుత్తానం బోధిసమ్మారేసు
నానప్పకారకోసల్లత్థం సబ్బపారమీసు పకిణ్ణకకథా కథేతబ్బా.

తత్రిదం పఞ్ణాకమ్మం - కా పనేతా పారమియో? కేనట్టేన పారమియో? కతివిధా చేతా? కో తాసం కమో? కాని
లక్ఖణరసపచ్చుపట్టానపదట్టానాని? కో పచ్చయో? కో సంకిలేసో? కిం వోదానం? కో పటిపఞ్ణో? కా పటిపత్తి? కో విభాగో? కో
సఙ్గహో? కో సమ్మాదనూపాయో? కిత్తకేన కాలేన సమ్మాదనం? కో ఆనిసంసో? కిం చేతాసం ఫలన్తి?

తత్రిదం విస్సజ్జనం - కా పనేతా పారమియోతి? తణ్ణామానదిట్ఠీహి అనుపహతా కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితా
దానాదయో గుణా పారమియో.

కేనట్టేన పారమియోతి? దానసీలాదిగుణవిసేసయోగేన సత్తుత్తమతాయ పరమా మహాసత్తా బోధిసత్తా, తేసం భావో
కమ్మం వా పారమీ, దానాదికిరియా. అథ వా పరతీతి పరమో, దానాదిగుణానం పూరకో పాలకో చాతి బోధిసత్తో, పరమస్స
అయం, పరమస్స వా భావో, కమ్మం వా పారమీ, దానాదికిరియావ. అథ వా పరం సత్తం అత్తని మవతి బద్ధతి
గుణవిసేసయోగేన, పరం వా అధికతరం మజ్జతి సుజ్జతి సంకిలేసమలతో, పరం వా సేట్టం నిబ్బానం విసేసేన మయతి
గచ్ఛతి, పరం వా లోకం పమాణభూతేన జ్ఞాణవిసేసేన ఇథలోకం వియ మునాతి పరిచ్ఛిన్నతి, పరం వా అతివియ
సీలాదిగుణగణం అత్తనో సంతానే మినోతి పక్కిపతి, పరం వా అత్తభూతతో ధమ్మకాయతో అఞ్ఞం పటిపఞ్ణం వా తదనత్తకరం
కిలేసచోరగణం మినాతి హింసతీతి పరమో, మహాసత్తో. పరమస్స అయన్తిఆది వుత్తనయేన యోజేతబ్బం. పారే వా నిబ్బానే
మజ్జతి సుజ్జతి సత్తే చ సోధేతి, తత్త వా సత్తే మవతి బద్ధతి యోజేతి, తం వా మయతి గచ్ఛతి గమేతి చ, మునాతి వా తం
యాథావతో, తత్త వా సత్తే మినోతి పక్కిపతి, కిలేసారయో వా సత్తానం తత్త మినాతి హింసతీతి పారమీ, మహాపురిసో. తస్స
భావో కమ్మం వా పారమితా, దానాదికిరియావ. ఇమినా నయేన పారమీసద్దత్తో వేదితబ్బో.

కతివిధాతి? సఙ్ఖేపతో దసవిధా. తా పన పాళియం సరూపతో ఆగతాయేవ. యథాహ -

“విచినన్తో తదా దక్కిం, పరమం దానపారమిం;

పుబ్బకేహి మహాసీహి, అనుచిణ్ణం మహాపథ”న్తి. (బు. వం. ౨.౧౧౬) -

ఆది. యథా చాహ - “కతి ను ఖో, భన్తే, బుద్ధకారకా ధమ్మా? దస ఖో, సారిపుత్త, బుద్ధకారకా ధమ్మా. కతమే దస? దానం
ఖో, సారిపుత్త, బుద్ధకారకో ధమ్మో, సీలం, నేఘమ్మం, పఞ్ణా, వీరియం, ఖన్తి, సచ్చం, అధిట్టానం, మేత్తా, ఉపేక్షా బుద్ధకారకో
ధమ్మో. ఇమే ఖో, సారిపుత్త, దస బుద్ధకారకా ధమ్మా”తి. ఇదమవోచ భగవా, ఇదం వత్వా సుగతో అథాపరం ఏతదవోచ
సత్తా -

“దానం సీలశ్చ నేక్షమ్మం, పశ్చాద్ వీరియేన పశ్చాదమ్;

ఖన్తి సచ్చమధిట్ఠానం, మేత్తుపేక్షాతి తే దసా”తి. (బు. వం. ౧.౭౬ థోకం విసదీసం);

కేచి పన “చబ్బిదా”తి వదన్తి. తం ఏతాసం సజ్జహవసేన వుత్తం. సో పన సజ్జహో పరతో ఆవి భవిస్సుతి.

కో తాసం కమోతి? ఏత్థ కమోతి దేసనాక్కమో, సో చ పరమసమాదానహేతుకో, సమాదానం పవిత్రయహేతుకం, ఇతి యథా ఆదిష్ఠి పవిత్రతా సమాదిన్నా చ, తథా దేసితా. తత్థ దానం సీలస్స బహూపకారం సుకరశ్చాతి తం ఆదిష్ఠి వుత్తం. దానం సీలపరిగ్గహితం మహప్పలం హోతి మహానిసంసన్తి దానానంతరం సీలం వుత్తం. సీలం నేక్షమ్మపరిగ్గహితం, నేక్షమ్మం పశ్చాదపరిగ్గహితం, పశ్చాద్ వీరియపరిగ్గహితా, వీరియం ఖన్తిపరిగ్గహితం, ఖన్తి సచ్చపరిగ్గహితా, సచ్చం అధిట్ఠానపరిగ్గహితం, అధిట్ఠానం మేత్తాపరిగ్గహితం, మేత్తా ఉపేక్షాపరిగ్గహితా మహప్పలా హోతి మహానిసంసాతి మేత్తానంతరముపేక్షా వుత్తా. ఉపేక్షా పన కరుణాపరిగ్గహితా కరుణా చ ఉపేక్షాపరిగ్గహితాతి వేదితబ్బా. “కథం పన మహాకారుణికా బోధిసత్తా సత్తేసు ఉపేక్షా హోన్తి”తి? “ఉపేక్షితబ్బయుత్తేసు కశ్చి కాలం ఉపేక్షా హోన్తి , న పన సబ్బత్థ సబ్బదా చా”తి కేచి. అపరో పన – “న సత్తేసు ఉపేక్షా, సత్తకత్తేసు పన విప్పకారేసు ఉపేక్షా హోన్తి”తి.

అపరో నయో – పచురజనేసుపి పవత్తియా సబ్బసత్తసాధారణత్తా అప్పఫలత్తా సుకరత్తా చ ఆదిష్ఠి దానం వుత్తం. సీలేన దాయకపటిగ్గాహకసుద్ధితో పరానుగ్గహం వత్తా పరపీఠానివత్తివచనతో కిరియధమ్మం వత్తా అకిరియధమ్మవచనతో భోగసమ్మత్తిహేతుం వత్తా భవసమ్మత్తిహేతువచనతో చ దానస్స అనంతరం సీలం వుత్తం. నేక్షమ్మేన సీలసమ్మత్తిసిద్ధితో కాయవచీసుచరితం వత్తా మనోసుచరితవచనతో విసుద్ధసీలస్స సుఖేనేవ ఝానసమిజ్జనతో కమ్మాపరాధప్పహసేన పయోగసుద్ధిం వత్తా కిలేసాపరాధప్పహసేన ఆసయసుద్ధివచనతో వీతిక్కమప్పహసేన చిత్తస్స పరియుట్టానప్పహసేనవచనతో చ సీలస్స అనంతరం నేక్షమ్మం వుత్తం. పశ్చాయ నేక్షమ్మస్స సిద్ధిపరిసుద్ధితో ఝానాభావేన పశ్చాభావవచనతో “సమాధిపదట్ఠానా హి పశ్చాయ, పశ్చాయచ్చుపట్టానో చ సమాధి”. సమధనిమిత్తం వత్తా ఉపేక్షానిమిత్తవచనతో పరహితజ్ఞానేన పరహితకరణాపాయకోసల్లవచనతో చ నేక్షమ్మస్స అనంతరం పశ్చాయ వుత్తా. వీరియారమ్భేన పశ్చాకిచ్చసిద్ధితో సత్తసుజ్ఞతాధమ్మనిజ్ఞానక్వన్తిం వత్తా సత్తహితాయ ఆరమ్భస్స అచ్చరియతావచనతో ఉపేక్షానిమిత్తం వత్తా పగ్గహనిమిత్తవచనతో నిసమ్మకారితం వత్తా ఉట్టానవచనతో చ “నిసమ్మకారినో హి ఉట్టానం ఫలవిసేసమావహాతి”తి పశ్చాయ అనంతరం వీరియం వుత్తం.

వీరియేన తిత్తిక్ఖాసిద్ధితో “వీరియవా హి ఆరద్ధవీరియత్తా సత్తసజ్జారేహి ఉపనీతం దుక్ఖం అభిభుయ్య విహరతి”. వీరియస్స తిత్తిక్ఖాలజ్ఞారభావతో “వీరియవతో హి తిత్తిక్ఖా సోభతి”. పగ్గహనిమిత్తం వత్తా సమధనిమిత్తవచనతో అచ్చారమ్భేన ఉద్ధచ్చదోసప్పహసేనవచనతో “ధమ్మనిజ్ఞానక్వన్తియా హి ఉద్ధచ్చదోసో పహీయతి”. వీరియవతో సాతచ్చకరణవచనతో “ఖన్తిబహులో హి అనుద్ధతో సాతచ్చకారీ హోతి”. అప్పమాదవతో పరహితకిరియారమ్భే పచ్చుపకారతణ్ణాభావవచనతో “యాథావతో ధమ్మనిజ్ఞానే హి సతి తణ్ణా న హోతి”. పరహితారమ్భే పరమేపి పరకతదుక్ఖసహనతావచనతో చ వీరియస్స అనంతరం ఖన్తి వుత్తా. సచ్చేన ఖన్తియా చిరాధిట్ఠానతో అపకారినో అపకారఖన్తిం వత్తా తదుపకారకరణే అవిసంవాదవచనతో ఖన్తియా అపవాదవాదావికమ్పనేన భూతవాదితాయ అవిజహనవచనతో సత్తసుజ్ఞతాధమ్మనిజ్ఞానక్వన్తిం వత్తా తదుపట్టాహితజ్ఞానసచ్చవచనతో చ ఖన్తియా అనంతరం సచ్చం వుత్తం.

అధిష్టానేన సచ్చసిద్ధితో “అచలాధిష్టానస్స హి విరతి సింఘతి”. అవిసంవాదితం వత్సా తత్త అచలభావవచనతో “సచ్చసన్తో హి దానాదీసు పటిష్ఠానురూపం నిచ్చలోప పవత్తతి”. ఇథానసచ్చం వత్సా సమ్భారేసు పవత్తినిష్టాపనవచనతో “యథాభూతఇథావా హి బోధిసమ్భారే అధిష్టాతి, తే చ నిష్టాపేతి పటిపక్ష్ఠేహి అకమ్పియభావతో”తి సచ్చస్స అనంతరం **అధిష్టానం** వుత్తం. మేత్తాయ పరహితకరణసమాదానాధిష్టానసిద్ధితో అధిష్టానం వత్సా హితూపసంహారవచనతో “బోధిసమ్భారే హి అధితిష్ఠమానో మేత్తావిహారో హోతి”. అచలాధిష్టానస్స సమాదానావికోపనేన సమాదానసమ్భవతో చ అధిష్టానస్స అనంతరం **మేత్తా** వుత్తా. ఉపేక్షాయ మేత్తావిసుద్ధితో సత్తేసు హితూపసంహారం వత్సా తదపరాధేసు ఉదాసీనతావచనతో మేత్తాభావనం వత్సా తన్నిస్సన్దభావనావచనతో హితకామసత్తేపి ఉపేక్షకోతి అచ్చరియగుణతావచనతో చ మేత్తాయ అనంతరం **ఉపేక్షా** వుత్తాతి ఏవమేతాసం కమో వేదితబ్బో.

కాని లక్ఖణరసపచ్చపట్టానపదట్టానానీతి ఏత్థ అవిసేసేన తావ సబ్బాపి పారమియో పరానుగహలక్ఖణా, పరేసం ఉపకారకరణరసా, అవికమ్పనరసా వా, హితేసితాపచ్చపట్టానా, బుద్ధత్తపచ్చపట్టానా వా, మహాకరుణాపదట్టానా, కరుణాపాయకోసల్లపదట్టానా వా.

విసేసేన పన యస్మా కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితా అత్తూపకరణపరిచ్ఛాగచేతనా **దానపారమితా**, కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితం కాయవచీసుచరితం అత్థతో అకత్తబ్బవిరతికత్తబ్బకరణచేతనాదయో చ **సీలపారమితా**. కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితో ఆదీనవదస్సనపుబ్బజ్జమో కామభవేహి నిక్ఖమనచిత్తుప్పాదో **నేక్ఖమ్మపారమితా**, కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితో ధమ్మానం సామజ్ఞావిసేసలక్ఖణావబోధో **పజ్ఞాపారమితా**. కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితో కాయచిత్తేహి పరహితారమ్భో **వీరియపారమితా**, కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితం సత్తసజ్ఞారాపరాధసహనం అదోసప్పధానో తదాకారప్పవత్తిచిత్తుప్పాదో **ఖన్తిపారమితా**, కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితం విరతిచేతనాదిభేదం అవిసంవాదనం **సచ్చపారమితా**, కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితం అచలసమాదానాధిష్టానం తదాకారప్పవత్తో చిత్తుప్పాదో **అధిష్టానపారమితా**, కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితో లోకస్స హితసుఖూపసంహారో అత్థతో అబ్యాపాదో **మేత్తాపారమితా**, కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితా అనునయపటిఘవిద్ధంసనీ ఇట్టానిట్టేసు సత్తసజ్ఞారేసు సమప్పవత్తి **ఉపేక్షాపారమితా**.

తస్మా పరిచ్ఛాగలక్ఖణా **దానపారమీ**, దేయ్యధమ్మే లోభవిద్ధంసనరసా, అనాసత్తిపచ్చపట్టానా, భవవిభవసమ్మత్తిపచ్చపట్టానా వా, పరిచ్ఛజితబ్బవత్థుపదట్టానా. **సీలనలక్ఖణా సీలపారమీ**, సమాధానలక్ఖణా పతిట్టానలక్ఖణా చాతి వుత్తం హోతి. దుస్సీల్యవిద్ధంసనరసా, అనవజ్జరసా వా, సోచేయ్యపచ్చపట్టానా, హిరోత్తప్పపదట్టానా. కామతో చ భవతో చ నిక్ఖమనలక్ఖణా **నేక్ఖమ్మపారమీ**, తదాదీనవవిభావనరసా, తతో ఏవ విముఖభావపచ్చపట్టానా, సంవేగపదట్టానా. యథాసభావపటివేధలక్ఖణా **పజ్ఞాపారమీ**, అక్ఖలితపటివేధలక్ఖణా వా కుసలిస్సాసఖిత్తఉసుపటివేధో వియ, విసయోభాసనరసా పదీపో వియ, అసమ్మోహపచ్చపట్టానా అరజ్జగతసుదేసికో వియ, సమాధిపదట్టానా, చతుసచ్చపదట్టానా వా. ఉస్సాహలక్ఖణా **వీరియపారమీ**, ఉపత్తమ్మనరసా, అసంసీదనపచ్చపట్టానా, వీరియారమ్మవత్తుపదట్టానా, సంవేగపదట్టానా వా. ఖమనలక్ఖణా **ఖన్తిపారమీ**, ఇట్టానిట్టేసుసహనరసా, అధివాసనపచ్చపట్టానా, అవిరోధపచ్చపట్టానా వా, యథాభూతదస్సనపదట్టానా. అవిసంవాదనలక్ఖణా **సచ్చపారమీ**, యథాసభావవిభావనరసా, సాధుతాపచ్చపట్టానా, సోరచ్చపదట్టానా. బోధిసమ్భారేసు అధిష్టానలక్ఖణా **అధిష్టానపారమీ**, తేసం పటిపక్ఖాభిభవనరసా, తత్త అచలతాపచ్చపట్టానా, బోధిసమ్భారపదట్టానా. హితాకారప్పవత్తిలక్ఖణా **మేత్తాపారమీ**,

హితూపసంహారసా, ఆఘాతవినియనరసా వా, సోమ్యభావపచ్చపట్టానా, సత్తానం మనాపభావదస్సనపదట్టానా.
మజ్జత్తాకారప్పవత్తిలక్ఖణా ఉపేక్షాపారమీ, సమభావదస్సనరసా, పటిఘానునయవూపసమపచ్చపట్టానా,
కమ్మస్సకతాపచ్చవేక్షణపదట్టానా.

ఏత్త చ కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితతా దానాదీనం పరిచ్ఛాగాదిలక్ఖణస్స విసేసనభావేన వత్తబ్బా.
కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితాని హి దానాదీని బోధిసత్తసంతానే పవత్తాని దానాదిపారమియో నామ హోన్తి.

కో పచ్చయోతి? అభినీహరో తావ పారమీనం పచ్చయో. యో హి అయం -

“మనుస్సత్తం లిఙ్గసమ్మత్తి, హేతు సత్తారదస్సనం;
పబ్బజ్ఞా గుణసమ్మత్తి, అధికారో చ ఛన్దతా;
అట్టధమ్మసమోధానా, అభినీహరో సమిజ్జతీ”తి. (బు. వం. ౨.౨౯) -

ఏవం వుత్తో అట్టధమ్మసమోధానసమ్మాదితో “తిణ్ణో తారేయ్యం ముత్తో మోచేయ్యం దన్తో దమేయ్యం సన్తో సమేయ్యం అస్సత్తో
అస్సాసేయ్యం పరినిబ్బుతో పరినిబ్బాపేయ్యం సుద్ధో సోధేయ్యం బుద్ధో బోధేయ్య”నిఆదినయప్పవత్తో అభినీహరో. సో
అవిసేసన సబ్బపారమీనం పచ్చయో. తప్పవత్తియా హి ఉద్ధం పారమీనం పవితయుపట్టానసమాదానాధిట్టాననిప్పత్తియో
మహాపురిసానం సమ్మవన్తి.

తత్త మనుస్సత్తన్తి మనుస్సత్తభావో. మనుస్సత్తభావేయేవ హి రత్తా బుద్ధత్తం పత్తేన్తస్స పత్తనా సమిజ్జతి, న
నాగసుపణ్ణాదిజాతీసు రితస్స. కస్మాతి చే? బుద్ధభావస్స అననుచ్ఛవికభావతో.

లిఙ్గసమ్మత్తి మనుస్సత్తభావే రితస్సాపి పురిసస్సేవ పత్తనా సమిజ్జతి, న ఇత్థియా న
పణ్ణకనపుంసకఉభతోబ్యజ్ఞానకానం వా సమిజ్జతి. కస్మాతి చే? యథావుత్తకారణతో లక్ఖణపారిపూరియా అభావతో చ.
వుత్తశ్చోతం - “అట్టానమేతం, భిక్షవే, అనవకానో, యం ఇత్థి అరహం అస్స సమ్మాసమ్మద్ధో”తి (అ. ని. ౧.౨౭౯; విభ.
౮౦౯) విత్థారో. తస్మా మనుస్సజాతికస్సాపి ఇత్థిలిట్టే రితస్స పణ్ణకాదీనం వా పత్తనా న సమిజ్జతి.

హేతుతి ఉపనిస్సయసమ్మత్తి. మనుస్సపురిసస్సాపి హి ఉపనిస్సయసమ్మన్నస్సేవ హేతుసమ్మత్తియా పత్తనా
సమిజ్జతి, న ఇతరస్స.

సత్తారదస్సనన్తి సత్థుసమ్ముఖీభావో. ధరమానకబుద్ధస్సేవ హి సన్తికే పత్తేన్తస్స పత్తనా సమిజ్జతి, పరినిబ్బుతే పన
భగవతి చేతియస్స సన్తికే వా బోధిమూలే వా పటిమాయ వా పచ్చేకబుద్ధబుద్ధసావకానం వా సన్తికే పత్తనా న సమిజ్జతి.
కస్మా? అధికారస్స బలవభావాభావతో. బుద్ధానం ఏవ పన సన్తికే పత్తనా సమిజ్జతి, అజ్ఞాసయస్స ఉళారభావేన
తదధికారస్స బలవభావాపత్తితో.

పబ్బజ్జాతి బుద్ధస్స భగవతో సన్తికే పత్తేన్తస్సాపి కమ్మకిరియవాదీసు తాపసేసు వా భిక్షూసు వా పబ్బజితస్సేవ పత్తనా
సమిజ్జతి, నో గిహిలిట్టే రితస్స. కస్మా? బుద్ధభావస్స అననుచ్ఛవికభావతో. పబ్బజితా ఏవ హి మహాబోధిసత్తా

సమ్మాసమ్మోధిం అధిగచ్ఛన్తి, న గహట్యభూతా, తస్మా పణిధానకాలే చ పబ్బజ్జాలిజ్ఞం ఏవ హి యుత్తరూపం కిఞ్చ గుణసమ్మత్తిఅధిట్ఠానభావతో.

గుణసమ్మత్తీతి అభిజ్ఞాదిగుణసమ్మదా. పబ్బజితస్సాపి హి అట్టసమాపత్తిలాభినో పశ్యాభిజ్ఞస్సేవ పత్తనా సమిజ్జతి, న యథావుత్తగుణసమ్మత్తియా విరహితస్స. కస్మా? పారమిపవిత్రయస్స అసమత్తభావతో, ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా అభిజ్ఞాసమ్మత్తియా చ సమన్నాగతత్తా మహాపురిసా కతాభినీహరా సయమేవ పారమీ పవిత్రేతుం సమత్తా హోన్తి.

అధికారోతి అధికో ఉపకారో. యథావుత్తగుణసమ్మన్నోపి హి యో అత్తనో జీవితమ్మి బుద్ధానం పరిచ్ఛజిత్వా తస్మిం కాలే అధికం ఉపకారం కరోతి, తస్సేవ అభినీహరో సమిజ్జతి, న ఇతరస్స.

ఛన్దతాతి కత్తుకామతాకుసలచ్ఛన్తో. యస్స హి యథావుత్తధమ్మసమన్నాగతస్స బుద్ధకారకధమ్మానం అత్తాయ మహన్తో ఛన్తో మహతీ పత్తనా మహతీ కత్తుకామతా అత్తి, తస్సేవ సమిజ్జతి, న ఇతరస్స.

తత్రిదం ఛన్దమహన్దతాయ ఓపమ్మం - యో సకలచక్రవాళగబ్బం ఏకోదకీభూతం అత్తనో బాహుబలేనేవ ఉత్తరిత్వా పారం గన్తుం సమత్తో, సో బుద్ధత్తం పాపుణాతీతి సుత్వా తం దుక్కరతో అదహన్తో “అహం తం ఉత్తరిత్వా పారం గమిస్సామీ”తి ఛన్దజాతో హోతి, న తత్త సజ్జోచం ఆపజ్జతి. తథా యో సకలచక్రవాళం వీతచ్చికానం విగతధూమానం అఙ్గారానం పూరం పాదేహి అక్కమన్తో అతిక్కమిత్వా పరభాగం పాపుణితుం సమత్తో...పే.... న తత్త సజ్జోచం ఆపజ్జతి. తథా యో సకలచక్రవాళం సత్తిసూలేహి సునిసితఫలేహి నిరన్తరం ఆకిణ్ణం పాదేహి అక్కమన్తో అతిక్కమిత్వా...పే.... న తత్త సజ్జోచం ఆపజ్జతి. తథా యో సకలచక్రవాళం నిరన్తరం ఘనవేళుగుమ్మసఞ్చన్నం కణ్ణకలతావనగహనం వినివిజ్జిత్వా పరభాగం గన్తుం సమత్తో...పే.... న తత్త సజ్జోచం ఆపజ్జతి. తథా యో “చత్తారి అసఙ్ఖేయ్యాని సతసహస్సఞ్చ కప్పే నిరయే పచ్చిత్వా బుద్ధత్తం పత్తబ్బ”న్తి సుత్వా తం దుక్కరతో అదహన్తో “అహం తత్త పచ్చిత్వా బుద్ధత్తం పాపుణిస్సామీ”తి ఛన్దజాతో హోతి, న తత్త సజ్జోచం ఆపజ్జతీతి ఏవమాదినా నయేన ఏత్త ఛన్దస్స మహన్దభావో వేదితబ్బో.

ఏవం అట్టజ్ఞసమన్నాగతో పనాయం అభినీహరో అత్తతో తేసం అట్టన్నం అఙ్గారం సమోధానేన తథాపవత్తో చిత్తుప్పాదోతి వేదితబ్బో. సో సమ్మదేవ సమ్మాసమ్మోధియా పణిధానలక్ష్ణణో. “అహో వతాహం అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మజ్ఞేయ్యం, సబ్బసత్తానం హితసుఖం నిప్పాదేయ్య”న్తి ఏవమాదిపత్తనారసో, బోధిసమ్మారహేతుభావపచ్చపట్టానో, మహాకరుణాపదట్టానో, ఉపనిస్సయసమ్మత్తిపదట్టానో వా. అచిన్తేయ్యం బుద్ధభూమిం అపరిమాణం సత్తలోకహితఞ్చ ఆరబ్బ పవత్తియా సబ్బబుద్ధకారకధమ్మమూలభూతో పరమభద్దకో పరమకల్యాణో అపరిమేయ్యప్పభావో పుజ్జావిసేసోతి దట్టబ్బో.

యస్స చ ఉప్పత్తియా సహేవ మహాపురిసో మహాబోధియానపటిపత్తిం ఓతిణ్ణో నామ హోతి నియతభావసమధిగమనతో తతో అనివత్తనసభావత్తా బోధిసత్తేతి సమజ్ఞం పటిలభతి, సబ్బభావేన సమ్మాసమ్మోధియం సమాసత్తమానసతా బోధిసమ్మారసిక్ఖాసమత్తతా చస్స సన్తిట్ఠతి. యథావుత్తాభినీహరసమిజ్జనేన హి మహాపురిసా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాధిగమనపుబ్బలిజ్ఞేన సయమ్మజ్ఞాణేన సమ్మదేవ సబ్బపారమియో పవిత్రేతిత్వా సమాదాయ అనుక్కమేన పరిపూరేన్తి. తథా కతమహాభినీహరో హి సుమేధపణ్ణితో పటిపజ్జి. యథాహ -

“హన్త బుద్ధకరే ధమ్మే, విచినామి ఇతో చితో;

ఉద్ధం అథో దస దిసా, యావతా ధమ్మధాతుయా;

విచినన్తో తదా దక్ఖిం, పరమం దానపారమి"న్తి. (బు. వం. ౨.౧౧౫-౧౧౬) -

విత్థారో. తస్స చ అభినిహరస్స చత్తారో పచ్చయా చత్తారో హేతు చత్తారి చ బలాని వేదితబ్బాని.

తత్త కతమే చత్తారో పచ్చయా? ఇథ మహాపురిసో పస్సతి తథాగతం మహతా బుద్ధానుభావేన అచ్చరియబ్బుతం పాటిహరియం కరోంతం. తస్స తం నిస్సాయ తం ఆరమ్మణం కత్వా మహాబోధియం చిత్తం సన్తిట్ఠతి - “మహానుభావా వతాయం ధమ్మధాతు, యస్సా సుప్పటివిద్ధత్తా భగవా ఏవం అచ్చరియబ్బుతధమ్మో అచిన్తేయ్యానుభావో చా”తి . సో తమేవ మహానుభావదస్సనం నిస్సాయ తం పచ్చయం కత్వా సమ్మోధియం అధిముచ్చన్తో తత్త చిత్తం రపేతి. అయం పఠమో పచ్చయో మహాభినిహరాయ.

న హేవ ఖో పస్సతి తథాగతస్స యథాపుత్తం మహానుభావతం, అపి చ ఖో సుణాతి “ఏదిసో చ ఏదిసో చ భగవా”తి. సో తం నిస్సాయ తం పచ్చయం కత్వా సమ్మోధియం అధిముచ్చన్తో తత్త చిత్తం రపేతి. అయం దుతియో పచ్చయో మహాభినిహరాయ.

న హేవ ఖో పస్సతి తథాగతస్స యథాపుత్తం మహానుభావతం, నపి తం పరతో సుణాతి, అపి చ ఖో తథాగతస్స ధమ్మం దేసేంతస్స “దసబలసమన్నాగతో, భిక్షవే, తథాగతో”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౨౧-౨౨) బుద్ధానుభావపటిసంయుత్తం ధమ్మం సుణాతి. సో తం నిస్సాయ తం పచ్చయం కత్వా సమ్మోధియం అధిముచ్చన్తో తత్త చిత్తం రపేతి. అయం తతియో పచ్చయో మహాభినిహరాయ.

న హేవ ఖో పస్సతి తథాగతస్స యథాపుత్తం మహానుభావతం, నపి తం పరతో సుణాతి, నపి తథాగతస్స ధమ్మం సుణాతి, అపి చ ఖో ఉళారణ్ణాసయో కల్యాణాధిముత్తికో “అహమేతం బుద్ధవంసం బుద్ధతన్తిం బుద్ధపవేణిం బుద్ధధమ్మతం పరిపాలేస్సామి”తి యావదేవ ధమ్మం ఏవ సక్కరోన్తో గరుకరోన్తో మానేన్తో పూజేన్తో ధమ్మం అపచాయమానో తం నిస్సాయ తం పచ్చయం కత్వా సమ్మోధియం అధిముచ్చన్తో తత్త చిత్తం రపేతి. అయం చతుత్థో పచ్చయో మహాభినిహరాయ.

తత్త కతమే చత్తారో హేతు మహాభినిహరాయ? ఇథ మహాపురిసో పకతియా ఉపనిస్సయసమ్మన్నోవ హోతి పురిమకేసు బుద్ధేసు కతాధికారో. అయం పఠమో హేతు మహాభినిహరాయ. పున చపరం మహాపురిసో పకతియా కరుణాణ్ణాసయో హోతి కరుణాధిముత్తో సత్తానం దుక్ఖం అపనేతుకామో అపి చ అత్తనో కాయజీవితం పరిచ్చజిత్వా. అయం దుతియో హేతు మహాభినిహరాయ. పున చపరం మహాపురిసో సకలతోపి వట్టదుక్ఖతో సత్తహితాయ చ దుక్కరచరియతో సుచిరమ్మి కాలం ఘటేన్తో వాయమన్తో అనిబ్బిన్నో హోతి అనుత్తాసీ యావ ఇచ్చితత్తనిప్పత్తి. అయం తతియో హేతు మహాభినిహరాయ. పున చపరం మహాపురిసో కల్యాణమిత్తసన్నిస్సితో హోతి, యో అహితతో నివారేతి, హితే పతిట్ఠపేతి. అయం చతుత్థో హేతు మహాభినిహరాయ.

తత్తాయం మహాపురిసస్స ఉపనిస్సయసమ్మదా - ఏకన్తేవస్స యథా అజ్ఞాసయో సమ్మోధినిన్నో హోతి సమ్మోధిపోణో సమ్మోధిపబ్బారో, తథా సత్తానం హితచరియా. యతో చానేన పురిమబుద్ధానం సన్తికే సమ్మోధియా పణిధానం కతం హోతి మనసా వాచాయ చ “అహమ్మి ఏదిసో సమ్మాసమ్మద్ధో హుత్వా సమ్మదేవ సత్తానం హితసుఖం

నిష్పాదేయ్య"ని. ఏవం సమృన్నాపనిస్సయస్స పనస్స ఇమాని ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా లిజ్ఞాని భవంతి యేహి సమన్నాగతస్స సావకబోధిసత్తేహి చ పచ్ఛేకబోధిసత్తేహి చ మహావిసేసో మహంతం నానాకరణం పజ్ఞాయతి ఇన్ద్రియతో పటిపత్తితో కోసల్లతో చ. ఇథ ఉపనిస్సయసమ్మన్నో మహాపురిసో యథా వినదిన్ద్రియో హోతి వినదజ్ఞాణో, న తథా ఇతరే. పరహితాయ పటిపన్నో హోతి, న అత్తహితాయ. తథా హి సో యథా బహుజనహితాయ బహుజనసుఖాయ లోకానుకమ్పాయ అత్థాయ హితాయ సుఖాయ దేవమనుస్సానం పటిపజ్జతి, న తథా ఇతరే. తత్త చ కోసల్లం ఆవహతి రానుప్పత్తికపటిభానేన రానారానకుసలతాయ చ.

తథా మహాపురిసో పకతియా దానజ్ఞాసయో హోతి దానాభిరతో, సతి దేయ్యధమ్మే దేతి ఏవ, న దానతో సజ్జోచం ఆపజ్జతి, సతతం సమితం సంవిభాగసీలో హోతి, పముదితోవ దేతి ఆదరజాతో, న ఉదాసీనచిత్తో, మహంతమ్మి దానం దత్వా న చ దానేన సన్తుట్తో హోతి, పగేవ అప్పం, పరేసఇచ్చ ఉస్సాహం జనేంతో దానే వణ్ణం భాసతి, దానపటిసంయుత్తం ధమ్మకథం కరోతి, అత్థో చ పరేసం దేంతే దిస్సా అత్తమనో హోతి, భయట్టానేసు చ పరేసం అభయం దేతీతి ఏవమాదీని దానజ్ఞాసయస్స మహాపురిసస్స దానపారమియా లిజ్ఞాని.

తథా పాణాతిపాతాదీహి పాపధమ్మేహి హిరీయతి ఓత్తప్పతి, సత్తానం అవిహారనజాతికో హోతి సోరతో సుఖసీలో అసరో అమాయావీ ఉజుజాతికో సువచో సోవచస్సకరణీయేహి ధమ్మేహి సమన్నాగతో ముదుజాతికో అత్థద్ధో అనతిమానీ, పరసన్తకం నాదియతి అన్తమసో తిణసలాకం ఉపాదాయ, అత్తనో హత్థే నిక్కిత్తం ఇణం వా గహేత్వా పరం న వినంవాదేతి, పరస్మిం వా అత్తనో సన్తకే బ్యామూట్టో విస్సరితే వా తం సజ్ఞాపేత్వా పటిపాదేతి యథా తం న పరహత్థగతం హోతి, అలోలుప్పో హోతి, పరపరిగ్గహేసు పాపకం చిత్తమ్మి న ఉప్పాదేతి, ఇట్టిబ్యసనాదీని దూరతో పరివజ్జేతి, సచ్చవాదీ సచ్చసన్ధో భిన్నానం సన్ధాతా సహితానం అనుప్పదాతా, పియవాదీ మిహితపుబ్బభగ్గమో పుబ్బభాసీ అత్థవాదీ ధమ్మవాదీ అనభిజ్ఞాలు అబ్యాపన్నచిత్తో అవిపరీతదస్సనే, కమ్మస్సకతజ్ఞాణేన సద్చానులోమికజ్ఞాణేన కతజ్ఞా కతవేదీ వుద్ధాపచాయీ సువిసుద్ధాజీవో ధమ్మకామో పరేపి ధమ్మే సమాదపేతా సబ్బేన సబ్బం అకిచ్చతో సత్తే నివారేతా కిచ్చేసు పతిట్ఠపేతా అత్తనా చ తత్త కిచ్చే యోగం ఆపజ్జితా, కత్వా వా పన సయం అకత్తబ్బం సీఘజ్ఞోవ తతో పటివిరతో హోతీతి ఏవమాదీని సీలజ్ఞాసయస్స మహాపురిసస్స సీలపారమియా లిజ్ఞాని.

తథా మన్దకిలేసో హోతి మన్దనీవరణో, పవివేకజ్ఞాసయో అవిక్ఖేపబహులో, న తస్స పాపకా వితక్కా చిత్తం అన్వాస్సవంతి, వివేకగతస్స చస్స అప్పకసిరేనేవ చిత్తం సమాధియతి, అమిత్తపక్ఖేపి తువటం మేత్తచిత్తతా సన్తిట్ఠతి, పగేవ ఇతరస్మిం, సతిమా చ హోతి చిరకతమ్మి చిరభాసితమ్మి సరితా అనుస్సరితా, మేధావీ చ హోతి ధమ్మోజపజ్ఞాయ సమన్నాగతో, నిపకో చ హోతి తాసు తాసు ఇతికత్తబ్బతాసు, ఆరద్ధవీరియో చ హోతి సత్తానం హితకిరియాసు, ఖన్దిబలసమన్నాగతో చ హోతి సబ్బసహో, అచలాధిట్టానో చ హోతి దళ్లసమాదానో, అజ్ఞపేక్ఖకో చ హోతి ఉపేక్ఖారానీయేసు ధమ్మేసుతి ఏవమాదీని మహాపురిసస్స నేక్ఖమ్మజ్ఞాసయాదీనం వసేన నేక్ఖమ్మపారమిఆదీనం లిజ్ఞాని వేదితబ్బాని.

ఏవమేతేహి బోధిసమ్మారలిజ్ఞేహి సమన్నాగతస్స మహాపురిసస్స యం వుత్తం “మహాభినీహారాయ కల్యాణమిత్తసన్నిస్సయో హేతూ”తి. తత్రిదం సజ్ఞేపతో కల్యాణమిత్తలక్ఖణం – ఇథ కల్యాణమిత్తో సద్ధాసమ్మన్నో హోతి సీలసమ్మన్నో సుతసమ్మన్నో చాగసమ్మన్నో వీరియసమ్మన్నో సతిసమ్మన్నో సమాధిసమ్మన్నో పజ్ఞాసమ్మన్నో. తత్త సద్ధాసమ్మత్తియా సద్దహతి తథాగతస్స బోధిం కమ్మఫలఇచ్చ, తేన సమ్మాసమ్మోధియా హేతుభూతం సత్తేసు హితేసితం న

పరిచ్ఛజతి, సీలసమ్మత్తియా సత్తానం పియో హోతి మనాపో గరు భావనీయో చోదకో పాపగరహీ వత్తా వచనక్ఖమో,
 సుతసమ్మత్తియా సత్తానం హితసుఖావహం గమ్మీరం ధమ్మకథం కత్తా హోతి, చాగసమ్మత్తియా అప్పిచ్చో హోతి సన్తుట్టో
 పవివిత్తో అసంసట్టో, వీరియసమ్మత్తియా ఆరద్ధవీరియో హోతి సత్తానం హితపటిపత్తియం, సతిసమ్మత్తియా ఉపట్టితసతి
 హోతి అనవజ్ఞధమ్మేసు, సమాధిసమ్మత్తియా అవిక్ఖిత్తో హోతి సమాహితచిత్తో, పజ్ఞాసమ్మత్తియా అవిపరీతం పజానాతి, సో
 సతియా కుసలాకుసలానం ధమ్మానం గతియో సమన్వేసమానో పజ్ఞాయ సత్తానం హితాహితం యథాభూతం జానిత్వా
 సమాధినా తత్థ ఏకగ్గచిత్తో హుత్వా వీరియేన అహితా సత్తే నిసేధేత్వా హితే నియోజేతి. తేనాహ -

“పియో గరు భావనీయో, వత్తా చ వచనక్ఖమో;

గమ్మీరశ్చ కథం కత్తా, నో చట్టానే నియోజకో”తి. (అ. ని. ౭.౩౭; నేత్తి. ౧౧౩) -

ఏవం గుణసమన్నాగతశ్చ కల్యాణమిత్యం ఉపనిస్సాయ మహాపురిసో అత్తనో ఉపనిస్సయసమ్మత్తిం సమ్మదేవ
 పరియోదపీతి. సువిసుద్ధాసయపయోగో చ హుత్వా చతుహి బలేహి సమన్నాగతో న చిరేనేవ అట్టజ్ఞే సమోధానేత్వా
 మహాభినీహరం కరోన్తో బోధిసత్తభావే పతిట్టహతి అనివత్తిధమ్మో నియతో సమ్మోధిపరాయనో.

తస్మిమాని చత్తారి బలాని. అజ్ఞత్తికబలం యా సమ్మాసమ్మోధియం అత్తసన్నిస్సయా ధమ్మగారవేన అభిరుచి
 ఏకంతనిన్నజ్ఞాసయతా, యాయ మహాపురిసో అత్తాధిపతి లజ్ఞాపస్సయో అభినీహరసమ్మన్నో చ హుత్వా పారమియో
 పూరేత్వా సమ్మాసమ్మోధిం పాపుణాతి. బాహిరబలం యా సమ్మాసమ్మోధియం పరసన్నిస్సయా అభిరుచి
 ఏకంతనిన్నజ్ఞాసయతా, యాయ మహాపురిసో లోకాధిపతి మానాపస్సయో అభినీహరసమ్మన్నో చ హుత్వా పారమియో
 పూరేత్వా సమ్మాసమ్మోధిం పాపుణాతి. ఉపనిస్సయబలం యా సమ్మాసమ్మోధియం ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా అభిరుచి
 ఏకంతనిన్నజ్ఞాసయతా, యాయ మహాపురిసో తిక్ఖిన్ద్రియో విసదధాతుకో సతిసన్నిస్సయో అభినీహరసమ్మన్నో చ హుత్వా
 పారమియో పూరేత్వా సమ్మాసమ్మోధిం పాపుణాతి. పయోగబలం యా సమ్మాసమ్మోధియం తజ్ఞా పయోగసమ్మదా
 సక్కుచ్చకారితా సాతచ్చకారితా, యాయ మహాపురిసో విసుద్ధపయోగో నిరంతరకారీ అభినీహరసమ్మన్నో చ హుత్వా
 పారమియో పూరేత్వా సమ్మాసమ్మోధిం పాపుణాతి.

ఏవమయం చతుహి పచ్చయేహి చతుహి హేతుహి చతుహి చ బలేహి సమ్మన్నసముదాగమో
 అట్టజ్ఞసమోధానసమ్మాదితో అభినీహరో పారమీనం పచ్చయో మూలకారణభావతో. యస్స చ పవత్తియా మహాపురిసే
 చత్తారో అచ్చరియా అబ్బుతా ధమ్మా పతిట్టహన్తి, సబ్బసత్తనికాయం అత్తనో ఓరసపుత్తం వియ పియచిత్తేన పరిగ్గణ్ణాతి. న
 చస్స చిత్తం పుత్తసంకిలేసవసేన సంకిలిస్సతి. సత్తానం హితసుఖావహో చస్స అజ్ఞాసయో పయోగో చ హోతి. అత్తనో చ
 బుద్ధకారకధమ్మా ఉపరూపరి వడ్డన్తి పరిపచ్చన్తి చ. యతో చ మహాపురిసో ఉళారతమేన పుజ్ఞాభిసన్దేన కుసలాభిసన్దేన
 పవత్తియా పచ్చయేన సుఖస్సాహారేన సమన్నాగతో సత్తానం దక్ఖిణేయ్యా ఉత్తమగారవట్టానం అసదిసం పుజ్ఞక్షేత్తశ్చ హోతి.
 ఏవమనేకగుణో అనేకానిసంసో మహాభినీహరో పారమీనం పచ్చయోతి వేదితబ్బో.

యథా చ అభినీహరో, ఏవం మహాకరుణా ఉపాయకోసల్లశ్చ. తత్థ ఉపాయకోసల్లం నామ దానాదీనం
 బోధిసమ్మారభావస్స నిమిత్తభూతా పజ్ఞా, యాహి మహాకరుణాపాయకోసల్లతాహి మహాపురిసానం అత్తసుఖనిరపేక్షతా
 నిరంతరం పరహితకరణపసుతతా సుదుక్కరేహిపి మహాబోధిసత్తచరితేహి విసాదాభావో

పసాదసమ్బుద్ధిదస్సనసవనానుస్సరణకాలేసుపి సత్తానం హితసుఖప్పటిలాభహేతుభావో చ సమ్మజ్జతి. తథా హిస్స పజ్ఞాయ బుద్ధభావసిద్ధి, కరుణాయ బుద్ధకమ్మసిద్ధి, పజ్ఞాయ సయం తరతి, కరుణాయ పరే తారేతి, పజ్ఞాయ పరదుక్ఖం పరిజానాతి, కరుణాయ పరదుక్ఖపతికారం ఆరభతి, పజ్ఞాయ చ దుక్ఖే నిబ్బిందతి, కరుణాయ దుక్ఖం సమ్మటిచ్చతి, తథా పజ్ఞాయ నిబ్బానాభిముఖో హోతి, కరుణాయ వట్టం పాపుణాతి, తథా కరుణాయ సంసారాభిముఖో హోతి, పజ్ఞాయ తత్ర నాభిరమతి, పజ్ఞాయ చ సబ్బత్థి విరజ్జతి, కరుణానుగతత్తా న చ న సబ్బేసం అనుగ్గహాయ పవత్తో, కరుణాయ సబ్బేపి అనుకమ్పతి, పజ్ఞానుగతత్తా న చ న సబ్బత్థి విరత్తచిత్తో, పజ్ఞాయ చ అహంకారమమంకారాభావో, కరుణాయ ఆలసియదీనతాభావో, తథా పజ్ఞాకరుణాహి యథాక్కమం అత్తపరనాథతా ధీరవీరభావో, అనత్తంతపఅపరంతపతా, అత్తహితపరహితనిప్పత్తి, నిబ్బయాభింసనకభావో, ధమ్మాధిపతిలోకాధిపతితా, కత్తజ్ఞాపుబ్బకారిభావో, మోహతణ్ణావిగమో, విజ్ఞాచరణసిద్ధి, బలవేసారజ్జనిప్పత్తితి సబ్బస్సాపి పారమితాఫలస్స విసేసన ఉపాయభావతో పజ్ఞాకరుణా పారమీనం పచ్చయో. ఇదఞ్చ ద్వయం పారమీనం వియ పణిధానస్సాపి పచ్చయో.

తథా ఉస్సాహఉమ్మల్లఅవత్థానహితచరియా చ పారమీనం పచ్చయాతి వేదితబ్బా, యా బుద్ధభావస్స ఉప్పత్తిట్టానతాయ బుద్ధభూమియోతి వుచ్చన్తి. తత్త ఉస్సాహో నామ బోధిసమ్మారానం అబ్బుస్సహనవీరియం. ఉమ్మల్లో నామ బోధిసమ్మారేసు ఉపాయకోసల్లభూతా పజ్ఞా. అవత్థానం నామ అధిట్టానం అచలాధిట్టానతా. హితచరియా నామ మేత్తాభావనా కరుణాభావనా చ.

తథా నేక్ఖమ్మపవివేకఅలోభాదోసామోహనిస్సరణప్పభేదా ఛ అజ్ఞాసయా. నేక్ఖమ్మజ్ఞాసయా హి బోధిసత్తా హోన్తి కామేసు ఘరావాసే చ దోసదస్సావినో, తథా పవివేకజ్ఞాసయా సఙ్గణికాయ దోసదస్సావినో, అలోభజ్ఞాసయా లోభే దోసదస్సావినో, అదోసజ్ఞాసయా దోసే దోసదస్సావినో, అమోహజ్ఞాసయా మోహే దోసదస్సావినో, నిస్సరణజ్ఞాసయా సబ్బభవేసు దోసదస్సావినోతి. తస్మా ఏతే బోధిసత్తానం ఛ అజ్ఞాసయా దానాదీనం పారమీనం పచ్చయాతి వేదితబ్బా. న హి లోభాదీసు ఆదీనవదస్సనేన అలోభాదీనం అధికభావేన చ వినా దానాదిపారమియో సమ్మవన్తి, అలోభాదీనజ్ఞో అధికభావేన పరిచ్ఛాగాదినిన్నచిత్తతా అలోభజ్ఞాసయాదితాతి వేదితబ్బా.

యథా చేతే ఏవం దానజ్ఞాసయతాదయోపి బోధియా చరంతానం బోధిసత్తానం దానాదిపారమీనం పచ్చయో. దానజ్ఞాసయతాయ హి బోధిసత్తా తప్పటిపక్ఖే మచ్చేరే దోసదస్సావినో హుత్వా సమ్మదేవ దానపారమిం పరిపూరేన్తి. సీలజ్ఞాసయతాయ దుస్సీల్యే దోసదస్సావినో హుత్వా సమ్మదేవ సీలపారమిం పరిపూరేన్తి. నేక్ఖమ్మజ్ఞాసయతాయ కామేసు ఘరావాసే చ , యథాభూతజ్ఞాసయతాయ అజ్ఞాణే విచికిచ్ఛాయ చ, వీరియజ్ఞాసయతాయ కోసజ్ఞే, ఖన్తియజ్ఞాసయతాయ అక్ఖన్తియం, సచ్చజ్ఞాసయతాయ విసంవాదే, అధిట్టానజ్ఞాసయతాయ అనధిట్టానే, మేత్తజ్ఞాసయతాయ బ్యాపాదే, ఉపేక్షజ్ఞాసయతాయ లోకధమ్మేసు ఆదీనవదస్సావినో హుత్వా సమ్మదేవ నేక్ఖమ్మాదిపారమియో పరిపూరేన్తి. దానజ్ఞాసయతాదయో దానాదిపారమీనం నిప్పత్తికారణత్తా పచ్చయో.

తథా అపరిచ్ఛాగపరిచ్ఛాగాదీసు యథాక్కమం ఆదీనవానిసంసపచ్చవేక్షణా దానాదిపారమీనం పచ్చయో. తత్తాయం పచ్చవేక్షణావిధిఖేత్రవత్తుహిరజ్ఞాసువణ్ణగోమహింసదాసిదాసపుత్తదారాదిపరిగ్గహబ్యాసత్తచిత్తానం సత్తానం ఖేత్తాదీనం వత్తుకామభావేన బహుపత్తనీయభావతో రాజచోరాదిసాధారణభావతో వివాదాధిట్టానతో సపత్తకరణతో నిస్సారతో పటిలాభపరిపాలనేసు పరవిహిరనహేతుతో వినాసనిమిత్తఞ్చ సోకాదిఅనేకవిహితబ్యసనావహతో తదాసత్తినిదానఞ్చ

మచ్చేరమలపరియుట్టితచిత్రానం అపాయూపపత్తిహేతుభావతోతి ఏవం వివిధవిపులానట్టావహాని పరిగ్రహవత్థాని నామ. తేసం పరిచ్ఛాగోయేవ ఏకో సోత్థిభావోతి పరిచ్ఛాగే అప్పమాదో కరణీయో.

అపి చ యాచకో యాచమానో అత్తనో గుర్హుస్స ఆచిక్ఖనతో “మర్హం విస్సాసికో”తి చ, “పహాయ గమనీయమత్తనో సంతకం గహేత్వా పరలోకం యాహీతి మర్హం ఉపదేశకో”తి చ, “ఆదిత్తే వియ అగారే మరణగ్గినా ఆదిత్తే లోకే తతో మర్హం సంతకస్స అపవాహకసహాయో”తి చ, “అపవాహితస్స చస్స అర్హూపననిక్ఖేపట్టానభూతో”తి చ దానసజ్ఞాతే కల్యాణకమ్మస్మిం సహాయభావతో సబ్బసమ్మత్తీనం అగ్గభూతాయ పరమదుల్లభాయ బుద్ధభూమియా సమ్మత్తిహేతుభావతో చ “పరమో కల్యాణమిత్తో”తి చ పచ్చవేక్షితబ్బం.

తథా “ఉళారే కమ్మని అనేనాహం సమ్భావితో, తస్మా సా సమ్భావనా అవితథా కాతబ్బా”తి చ, “ఏకస్తభేదితాయ జీవితస్స అయాచితేనాపి మయా దాతబ్బం, పగేవ యాచితేనా”తి చ, “ఉళారజ్ఞాసయేహి గవేసిత్వాపి దాతబ్బతో సయమేవాగతో మమ పుణ్ణోనా”తి చ “యాచకస్స దానాపదేశేన మర్హమేవాయమనుగ్గహో”తి చ, “అహం వియ అయం సబ్బోపి లోకో మయా అనుగ్గహేతబ్బో”తి చ, “అసతి యాచకే కథం మర్హం దానపారమీ పూరేయ్యా”తి చ, “యాచకానమేవ చత్థాయ మయా సబ్బో పరిగ్గహేతబ్బో”తి చ, “మం అయాచిత్వావ మమ సంతకం యాచకా కదా సయమేవ గణ్ఠేయ్య”న్తి చ, “కథమహం యాచకానం పియో చస్సం మనాపో”తి చ, “కథం వా తే మర్హం పియా చస్స మనాపా”తి చ, “కథం వాహం దదమానో దత్వాపి చ అత్తమనో చస్సం పముదితో పీతిసోమనస్సజాతో”తి చ, “కథం వా మే యాచకా భవేయ్యం ఉళారో చ దానజ్ఞాసయో”తి చ, “కథం వాహమయాచితో ఏవ యాచకానం హదయమజ్ఞాయ దదేయ్య”న్తి చ, “సతి ధనే యాచకే చ అపరిచ్ఛాగో మహాతీ మర్హం వజ్జానా”తి చ, “కథం వాహం అత్తనో అజ్ఞాని జీవితం వాపి యాచకానం పరిచ్ఛజేయ్య”న్తి చ పరిచ్ఛాగనిన్నతా ఉపట్టపేతబ్బా. అపి చ “అత్థో నామాయం నిరపేక్షం దాయకమనుగచ్ఛతి, యథా తం నిరపేక్షం ఖేపకం కీటకో”తి చ అత్థే నిరపేక్షతాయ చిత్తం ఉప్పాదేతబ్బం.

యాచమానో పన యది పియపుగ్గలో హోతి, “పియో మం యాచతీ”తి సోమనస్సం ఉప్పాదేతబ్బం. అథ ఉదాసీనపుగ్గలో హోతి, “అయం మం యాచమానో అద్ధా ఇమినా పరిచ్ఛాగేన మిత్తో హోతీ”తి సోమనస్సం ఉప్పాదేతబ్బం. దదంతోపి హి యాచకానం పియో హోతీతి. అథ పన వేరీ పుగ్గలో యాచతి, “పచ్చత్థికో మం యాచతి, అయం మం యాచమానో అద్ధా ఇమినా పరిచ్ఛాగేన వేరీ పియో మిత్తో హోతీ”తి విసేసేన సోమనస్సం ఉప్పాదేతబ్బం. ఏవం పియపుగ్గలే వియ మజ్జత్తవేరిపుగ్గలేసుపి మేత్తాపుబ్బగ్గమం కరుణం ఉపట్టపేత్వావ దాతబ్బం.

సచే పనస్స చిరకాలపరిభావితత్తా లోభస్స దేయ్యధమ్మవిసయా లోభధమ్మా ఉప్పజ్జేయ్యం, తేన బోధిసత్తపటిష్ఠోన ఇతి పటిసఞ్చిక్ఖితబ్బం “నను తయా సప్పురిససమ్మోధాయ అభినీహారం కరోంతేన సబ్బసత్తానం ఉపకారత్థాయ అయం కాయో నిస్సట్టో తప్పరిచ్ఛాగమయజ్ఞా పుణ్ణం, తత్థ నామ తే బాహిరేపి వత్తుస్మిం అభిసజ్జప్పవత్తి హత్థిసినానసదిసీ హోతి, తస్మా తయా న కత్థచి సజ్ఞో ఉప్పాదేతబ్బో. సేయ్యథాపి నామ మహతో భేసజ్జరుక్ఖస్స తిట్టతో మూలం మూలత్థికా హరన్తి, పపటికం తచం ఖన్ధం విటపం సారం సాఖం పలాసం పుప్పం ఫలం ఫలత్థికా హరన్తి, న తస్స రుక్ఖస్స ‘మర్హం సంతకం ఏతే హరన్తి’తి వితక్కసముదాచారో హోతి, ఏవమేవ సబ్బలోకహితాయ ఉస్సుక్కమాపజ్జన్తేన మయా మహాదుక్ఖే అకతజ్ఞాకే నిచ్ఛాసుచిమ్మి కాయే పరేసం ఉపకారాయ వినియుజ్జమానే అణమత్తోపి మిచ్ఛావితక్కో న ఉప్పాదేతబ్బో. కో వా ఏత్థ విసేసో అజ్ఞత్తికబాహిరేసు మహాభూతేసు ఏకస్తభేదనవికిరణవిద్ధంసనధమ్మేసు, కేవలం పన సమ్మోహవిజమ్మితమేతం,

యదిదం ఏతం మమ ఏసోహమస్మి ఏసో మే అత్తాతి అభినివేసో. తస్మా బాహిరేసు వియ అజ్ఞత్తికేసుపి కరచరణనయనాదీసు మంసాదీసు చ అనపేక్షేన హుత్వా 'తం తదత్తికా హరన్తూ'తి నిస్సత్తచిత్తేన భవితబ్బ"న్తి.

ఏవం పటిసంశ్చత్తో చస్స సమ్మోధాయ పహితత్తస్స కాయజీవితేసు నిరపేక్షస్స అప్పకసిరేవ కాయవచీమనోకమ్మాని సువిసుద్ధాని హోన్తి. సో సువిసుద్ధకాయవచీమనోకమ్మన్తో విసుద్ధాజీవో జాయపటిపత్తియం రితో అపాయుపాయకోసల్లసమన్నాగమేన భియ్యోసోమత్తాయ దేయ్యధమ్మపరిచ్ఛాగేన అభయదానసద్ధమ్మదానేహి చ సబ్బసత్తే అనుగ్గణ్ణీతుం సమత్తో హోతీతి అయం తావ దానపారమియం పచ్చవేక్షణానయో.

సీలపారమియం పన ఏవం పచ్చవేక్షితబ్బం - ఇదశ్శో సీలం నామ గజ్ఞోదకాదీహి విసోధేతుం అసక్కుణ్ణేయ్యస్స దోసమలస్స విక్ఖాలనజలం, హరిచన్దనాదీహి వినేతుం అసక్కుణ్ణేయ్యస్స రాగాదిపరిళాహస్స వినయనం, హారమకుటకుణ్డలాదీహి పచురజనాలజ్కారేహి అసాధారణో సాధూనం అలజ్కారవిసేసో, సబ్బదిసావాయనతో అకిత్తిమో సబ్బకాలానురూపో చ సురభిగన్ధో, ఖత్తియమహాసాలాదీహి దేవతాహి చ వన్దనీయాదిభావావహనతో పరమో వసీకరణమన్తో, చాతుమహారాజికాదిదేవలోకారోహణసోపానపన్తి, ఝానాభిజ్ఞానం అధిగమూపాయో, నిబ్బానమహానగరస్స సమ్మాపకమగ్గో, సావకబోధిపచ్చేకబోధిసమ్మాసమ్మోధీనం పత్తిట్టానభూమి, యం యం వా పనిచ్ఛితం పత్తితం, తస్స తస్స సమిజ్ఞనూపాయభావతో చిన్తామణికప్పరుక్ఖాదికే చ అతిసేతి.

వృత్తశ్చేతం భగవతా - "ఇజ్జతి, భిక్షవే, సీలవతో చేతోపణిధివిసుద్ధత్తా"తి (దీ. ని. 3.332; అ. ని. ౮.3౩). అపరమ్మి వృత్తం - "ఆకట్టేయ్య చే, భిక్షవే, భిక్షు 'సబ్బహ్మచారీనం పియో చ అస్సం మనాపో చ గరు చ భావనీయో చా'తి, సీలేస్వేవస్స పరిపూరకారో"తిఆది (మ. ని. ౧.౬౩). తథా "అవిప్పటిసారత్తాని ఖో, ఆనన్ద, కుసలాని సీలానీ"తి (అ. ని. ౧౧.౧). "పఞ్చమే, గహపతయో, ఆనిసంసా సీలవతో సీలసమ్మదాయా"తిఆదిసుత్తానశ్చ (దీ. ని. ౨.౧౩౦; 3.3౧౬; అ. ని. ౩.౨౧౩; మహావ. ౨౮౩) వసేన సీలస్స గుణా పచ్చవేక్షితబ్బా. తథా అగ్గిక్షన్తోపమసుత్తాదీనం (అ. ని. 2.2౨) వసేన సీలవిరహో ఆదీనవా. పీతినోమనస్సనిమిత్తతో అత్తానువాదపరాపవాదదణ్డదుగ్గతిభయాభావతో విజ్ఞాహి పాసంసభావతో అవిప్పటిసారహేతుతో సోత్తిట్టానతో అతిజనసాపతేయ్యాధిపతేయ్యాయురూపట్టానబన్ధమిత్తసమ్మత్తీనం అతిసయనతో చ సీలం పచ్చవేక్షితబ్బం. సీలవతో హి అత్తనో సీలసమ్మదాహేతు మహన్తం పీతినోమనస్సం ఉప్పజ్జతి - "కతం వత మయా కుసలం, కతం కల్యాణం, కతం భీరుత్తాణ"న్తి.

తథా సీలవతో అత్తా న ఉపవదతి, న పరే విజ్ఞా, దణ్డదుగ్గతిభయానం సమ్భవో ఏవ నత్తి. "సీలవా పురిసపుగ్గలో కల్యాణధమ్మో"తి విజ్ఞానం పాసంసో హోతి. తథా సీలవతో య్వాయం "కతం వత మయా పాపం, కతం లుద్దకం, కతం కిచ్చిస"న్తి దుస్సీలస్స విప్పటిసారో ఉప్పజ్జతి, సో న హోతి. సీలశ్చ నామేతం అప్పమాదాధిట్టానతో భోగబ్యసనాదిపరిహారముఖేన మహతో అత్తస్స సాధనతో మగ్గలభావతో చ పరమం సోత్తిట్టానం, నిహీనజచ్చపి సీలవా ఖత్తియమహాసాలాదీనం పూజనీయో హోతీతి కులసమ్మత్తిం అతిసేతి సీలసమ్మదా, "తం కిం మజ్ఞాసి, మహారాజ? ఇథ తే అస్స దాసో కమ్మకరో"తిఆదివచనశ్చేత్త (దీ. ని. ౧.౧౮౬) సాధకం. చోరాదీహి అసాధారణతో పరలోకానుగమనతో మహప్పలభావతో సమథాదిగుణాధిట్టానతో చ బాహిరధనం అతిసేతి సీలం. పరమస్స చిత్తిస్సరియస్స అధిట్టానభావతో ఖత్తియాదీనం ఇస్సరియం అతిసేతి సీలం. సీలనిమిత్తశ్చో తంతంసత్తనికాయేసు సత్తానం ఇస్సరియం,

వస్యసతదీఘప్యమాణతో జీవితతో ఏకాహమ్మి సీలవతో జీవితస్య విసిట్టతావచనతో సతి చ జీవితే సిక్ష్వానిక్ష్టిపనస్య మరణతావచనతో సీలం జీవితతో విసిట్టతరం . వేరీనమ్మి మనుజ్ఞాభావావహనతో జరారోగవిపత్తీహి అనభిభవనీయతో చ రూపసమ్మత్తిం అతిసేతి సీలం. పాసాదహమ్మియాదిట్టానవిసేసే రాజయువరాజసేనాపతిఆదిట్టానవిసేసే చ అతిసేతి సీలం సుఖవిసేసాధిట్టానభావతో. సభావసినిద్ధే సన్తికావచరేపి బద్ధజనే మిత్తజనే చ అతిసేతి ఏకంతహితసమ్పాదనతో పరలోకానుగమనతో చ “న తం మాతాపితా కయిరా”తిఆదివచనశ్చోత్త (ధ. ప. ౪౩) సాధకం. తథా హత్థిఅస్సరథపత్తిబలకాయేహి మన్తాగదసోత్తానప్పయోగేహి చ దురారక్ఖం అత్తానం ఆరక్ఖాభావేన సీలమేవ విసిట్టతరం అత్తాధీనతో అపరాధీనతో మహావిసయతో చ. తేనేవాహ - “ధమ్మో హవే రక్ఖతి ధమ్మచారి”నిఆది (జా. ౧.౧౦.౧౦౨). ఏవమనేకగుణసమన్నాగతం సీలన్తి పచ్చవేక్షంతస్య అపరిపుణ్ణా చేవ సీలసమ్పదా పారిపూరిం గచ్ఛతి అపరిసుద్ధా చ పారిసుద్ధిం.

సచే పనస్య దీఘరత్తం పరిచయేన సీలపటిపక్ఖా ధమ్మా దోసాదయో అన్తరన్తరా ఉప్పజ్జేయ్యం, తేన బోధిసత్తపటిష్ఠోన ఏవం పటిసంశ్చిత్తబ్బం - నను తయా సమ్మోధాయ పణిధానం కతం, సీలవికలేన చ న సక్కా లోకియాపి సమ్మత్తియో పాపుణితుం, పగేవ లోకుత్తరా, సబ్బసమ్మత్తీనం పన అగ్గభూతాయ సమ్మాసమ్మోధియా అధిట్టానభూతేన సీలేన పరముక్కుంసగతేన భవితబ్బం, తస్మా “కికీవ అణ్ణ”నిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౧౯; దీ. ని. అట్ట. ౧.౭) వుత్తనయేన సమ్మా సీలం రక్ఖన్తేన సుట్టుతరం తయా పేసలేన భవితబ్బం.

అపి చ తయా ధమ్మదేసనాయ యానత్తయే సత్తానం అవతారణపరిపాచనాని కాతబ్బాని, సీలవికలస్య చ వచనం న పచ్చేతబ్బం హోతి, అసప్పాయాహారవిచారస్య వియ వేజ్ఞస్య తికిచ్చనం, తస్మా కథాహం సద్ధేయ్యా హుత్వా సత్తానం అవతారణపరిపాచనాని కరేయ్యన్తి సభావపరిసుద్ధసీలేన భవితబ్బం. కిఞ్చ ఝానాదిగుణవిసేసయోగేన మే సత్తానం ఉపకారకరణసమత్థతా పఞ్ణాపారమిఆదిపరిపూరణఞ్చ, ఝానాదయో చ గుణా సీలపారిసుద్ధిం వినా న సమ్భవన్తీతి సమ్మదేవ సీలం పరిసోధేతబ్బం.

తథా “సమ్మాదో ఘరావాసో రజోపధో”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౧౯౧; సం. ని. ౨.౧౦౪; మ. ని. ౧.౨౯౧; ౨.౧౦) ఘరావాసే, “అట్టికజ్జులూపమా కామా”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౩౪; పాచి. ౧౭౦) “మాతాపి పుత్తేన వివదతీ”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౧౭౮) చ కామేసు, “సేయ్యథాపి పురిసో ఇణం ఆదాయ కమ్మన్తే పయోజేయ్యా”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౨౧౮) కామచ్చన్దాదీసు ఆదీనవదస్సనపుబ్బుజ్జమా వుత్తవిపరియాయేన “అబ్బోకాసో పబ్బజ్జా”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౧౯౧; సం. ని. ౨.౧౦౪) పబ్బజ్జాదీసు ఆనిసంసపటిసజ్ఞావసేన నేక్ఖమ్మపారమియం పచ్చవేక్షణా వేదితబ్బా. అయమేత్థ సజ్ఞేవో, విత్థారో పన దుక్ఖక్షన్త- (మ. ని. ౧.౧౬౩ ఆదయో) ఆసివిసోపమసుత్తా- (సం. ని. ౪.౨౩౮) దివసేన వేదితబ్బో.

తథా “పఞ్ణాయ వినా దానాదయో ధమ్మా న విసుజ్ఞన్తి, యథాసకం బ్యాపారసమత్థా చ న హోన్తీ”తి పఞ్ణాగుణా మనసికాతబ్బా. యథేవ హి జీవితేన వినా సరీరయన్తం న సోభతి, న చ అత్తనో కిరియాసు పటిపత్తిసమత్తం హోతి, యథా చ చక్ఖాదీని ఇన్ద్రియాని విజ్ఞాణేన వినా యథాసకం విసయేసు కిచ్చం కాతుం నప్పహోన్తి, ఏవం సద్ధాదీని ఇన్ద్రియాని పఞ్ణాయ వినా సకిచ్చపటిపత్తియం అసమత్థానీతి పరిచ్ఛాగాదిపటిపత్తియం పఞ్ణా పధానకారణం. ఉమ్మీలితపఞ్ణాచక్కుకా హి మహాబోధిసత్తా అత్తనో అభగపచ్చజ్ఞానిపి దత్వా అనత్తుక్కుంసకా అపరవమ్భకా చ హోన్తి, భేసజ్జరుక్ఖా వియ వికప్పరహితా

కాలత్రయేపి నోమనస్సజాతా. పఞ్ణావసేన హి ఉపాయకోసల్లయోగతో పరిచ్ఛాగో పరహితప్పవత్తియా దానపారమిభావం ఉపేతి. అత్తత్తఞ్ఞో దానం వడ్డిసదిసం హోతి.

తథా పఞ్ణాయ అభావేన తణ్ణాదిసంకిలేసావియోగతో సీలస్స విసుద్ధి ఏవ న సమ్భవతి, కుతో సబ్బఞ్ణాగుణాధిట్ఠానభావో. పఞ్ణవా ఏవ చ ఘరావాసే కామగుణేసు సంసారే చ ఆదీనవం పబ్బజ్ఞాయ ఝానసమాపత్తియం నిబ్బానే చ ఆనిసంసం సుట్టు సల్లక్ఖేన్తో పబ్బజిత్యా ఝానసమాపత్తియో నిబ్బత్తేత్వా నిబ్బానాభిముఖో పరే చ తత్త పతిట్ఠాపేతి. వీరియఞ్చ పఞ్ణావిరహితం యధిచ్ఛితమత్తం న సాధేతి దురారమ్భభావతో. వరమేవ హి అనారమ్భో దురారమ్భతో, పఞ్ణాసహితేన పన వీరియేన న కిఞ్చి దురధిగమం ఉపాయపటిపత్తితో. తథా పఞ్ణవా ఏవ పరాపకారాదీనం అధివాసకజాతికో హోతి, న దుప్పఞ్ఞో. పఞ్ణావిరహితస్స చ పరేహి ఉపనీతా అపకారా ఖన్తియా పటిపక్ఖమేవ అనుబ్రూహేన్తి, పఞ్ణవతో పన తే ఖన్తిసమ్మత్తియా పరిబ్రూహానవసేన అస్సా ధిరభావాయ సంవత్తన్తి. పఞ్ణవా ఏవ తేణిపి సద్ధాని నేసం కారణాని పటిపక్ఖే చ యథాభూతం జానిత్వా పరేసం అవిసంవాదకో హోతి.

తథా పఞ్ణాబలేన అత్తానం ఉపత్తమ్భేత్వా ధితిసమ్మదాయ సబ్బపారమీసు అచలసమాదానాధిట్ఠానో హోతి. పఞ్ణవా ఏవ చ పీయమజ్జత్తవేరివిభాగం అకత్వా సబ్బత్త హిత్వాపసంహారకుసలో హోతి. తథా పఞ్ణావసేన లాభాలాభాదిలోకధమ్మసన్నిపాతే నిబ్బికారతాయ మజ్జత్తో హోతి. ఏవం సబ్బాసం పారమీనం పఞ్ణావ పారిసుద్ధిహేతూతి పఞ్ణాగుణా పచ్చవేక్షితబ్బా. అపి చ పఞ్ణాయ వినా న దస్సనసమ్మత్తి, అన్తరేన చ దిట్ఠిసమ్మదం న సీలసమ్మదా , సీలదిట్ఠిసమ్మదావిరహితస్స న సమాధిసమ్మదా, అసమాహితేన చ న సక్కా అత్తహితమత్తమ్మి సాధేతుం, పగేవ ఉక్కుంసగతం పరహితన్తి పరహితాయ పటిపన్నేన “నను తయా సక్కచ్చం పఞ్ణాయ పరివుద్ధియం ఆయోగో కరణీయో”తి బోధిసత్తేన అత్తా ఓవదితబ్బో. పఞ్ణానుభావేన హి మహాసత్తో చతురధిట్ఠానాధిట్ఠితో చతుహి సఙ్గహవత్థూహి లోకం అనుగ్గణ్ణన్తో సత్తే నియ్యానమగ్గే అవతారేతి, ఇన్ద్రియాని చ నేసం పరిపాచేతి.

తథా పఞ్ణాబలేన ఖన్ధాయతనాదీసు పవిత్రయబహులోపవత్తినివత్తియో యాథావతో పరిజానన్తో దానాదయో గుణే విసేసనిబ్బేధభాగియభావం నయన్తో బోధిసత్తసిన్హాయ పరిపూరకారీ హోతీతి ఏవమాదినా అనేకాకారవోకారే పఞ్ణాగుణే వవత్తపేత్వా పఞ్ణాపారమీ అనుబ్రూహేతబ్బా.

తథా దిస్సమానానిపి లోకియాని కమ్మాని నిహీనవీరియేన పాపుణితుం అసక్కుణేయ్యాని, అగణితఖేదేన పన ఆరద్ధవీరియేన దురధిగమం నామ నత్తి. నిహీనవీరియో హి “సంసారమహోఘతో సబ్బసత్తే సన్తారేస్సామీ”తి ఆరభితుమేవ న సక్కుణాతి. మజ్జిమో ఆరభిత్వా అన్తరా వోసానమాపజ్జతి. ఉక్కుట్టవీరియో పన అత్తసుఖనిరపేక్షో ఆరమ్భపారమిమధిగచ్ఛతీతి వీరియసమ్మత్తి పచ్చవేక్షితబ్బా. అపి చ “యస్స అత్తనో ఏవ సంసారపజ్కతో సముద్ధరణత్తమారమ్భో, తస్సాపి న వీరియస్స సిథిలభావే మనోరథానం మత్తకప్పత్తి సక్కా సమ్భావేతుం, పగేవ సదేవకస్స లోకస్స సముద్ధరణత్తం కతాభినీహారేనా”తి చ “రాగాదీనం దోసగణానం మత్తమహాగజానం వియ దున్నివారభావతో తన్నిదానానఞ్చ కమ్మసమాదానానం ఉక్ఖిత్తాసికవధకసదిసభావతో తన్నిమిత్రానఞ్చ దుగ్గతీనం సబ్బదా వివటముఖభావతో, తత్త నియోజకానఞ్చ పాపమిత్రానం సదా సన్నిహితభావతో తదోవాదకారితాయ చ బాలస్స పుథుజ్ఞనభావస్స సతిసమ్భవే యుత్తం సయమేవ సంసారదుక్ఖతో నిస్సరితున్తి మిచ్ఛావితక్కా వీరియానుభావేన

దూరీభవన్తి”తి చ “యది పన సమ్పాధి అత్తాధీనేన వీరియేన సక్యా సమధిగన్తుం, కిమేత్థ దుక్కర”న్తి చ ఏవమాదినా నయేన వీరియగుణా పచ్చవేక్షితబ్బా.

తథా ఖన్తి నామాయం నిరవసేసగుణపటిపక్ఖస్స కోధస్స విధమనతో గుణసమ్మాదనే సాధూనమప్పటిహతమాయుధం, పరాభిభవసమత్థానం అలజ్జారో, సమణబ్రాహ్మణానం బలసమ్మదా, కోధగ్గివినయనఉదకధారా, కల్యాణస్స కిత్తిసద్దస్స సజ్జాతిదేసో, పాపపుగ్గలానం వచీవిసవూపసమకరో మన్తాగదో, సంవరో తానం పరమా ధీరపకతి, గమ్భీరాసయతాయ సాగరో, దోసమహాసాగరస్స వేలా, అపాయద్వారస్స పిదహనకవాటం, దేవబ్రహ్మలోకానం ఆరోహణసోపానం, సబ్బగుణానం అధివాసనభూమి, ఉత్తమా కాయవచీమనోవిసుద్ధీతి మనసికాతబ్బం.

అపి చ “ఏతే సత్తా ఖన్తిసమ్మత్తియా అభావతో ఇథలోకే తప్పన్తి, పరలోకే చ తపనీయధమ్మానుయోగతో”తి చ “యదిపి పరాపకారనిమిత్తం దుక్ఖం ఉప్పజ్జతి, తస్స పన దుక్ఖస్స ఖేత్తభూతో అత్తభావో బీజభూత ఇచ్చ కమ్మం మయావ అభిసజ్జత”న్తి చ “తస్స చ దుక్ఖస్స ఆణణ్యకారణమేత”న్తి చ “అపకారకే అసతి కథం మయ్హం ఖన్తిసమ్మదా సమ్మవతీ”తి చ “యదిపాయం ఏతరహి అపకారకో, అయం నామ పుట్టే అనేన మయ్హం ఉపకారో కతో”తి చ “అపకారో ఏవ వా ఖన్తినిమిత్తతాయ ఉపకారో”తి చ “సబ్బేపిమే సత్తా మయ్హం పుత్తసదిసా, పుత్తకతాపరాధేసు చ కో కుజ్జిస్సతీ”తి చ “యేన కోధపిసాచావేసేన అయం మయ్హం అపరజ్జతి, స్వాయం కోధభూతావేసో మయా వినేతబ్బో”తి చ, “యేన అపకారేన ఇదం మయ్హం దుక్ఖం ఉప్పన్నం, తస్స అహమ్మి నిమిత్త”న్తి చ, “యేహి ధమ్మేహి అపకారో కతో, యత్థ చ కతో, సబ్బేపి తే తస్మిం ఏవ ఖణే నిరుద్ధా కస్సిదాని కేన కోపో కాతబ్బో”తి చ, “అనత్తతాయ సబ్బధమ్మానం కో కస్స అపరజ్జతీ”తి చ పచ్చవేక్షణేన ఖన్తిసమ్మదా అనుబ్రూహితబ్బా.

యది పనస్స దీఘరత్తం పరిచయేన పరాపకారనిమిత్తకో కోధో చిత్తం పరియాదాయ తిట్ఠేయ్య, తేన ఇతి పటిసజ్ఞాక్షితబ్బం - “ఖన్తి నామేసా పరాపకారస్స పటిపక్ఖపటిపత్తీనం పచ్చపకారకారణ”న్తి చ “అపకారో చ మయ్హం దుక్ఖాపనిసా సద్ధాతి దుక్ఖప్పాదనేన సద్ధాయ సబ్బలోకే అనభిరతిసజ్ఞాయ చ పచ్చయో”తి చ, “ఇన్ద్రియపకతి హేసా యదిదం ఇట్ఠానిట్ఠవిసయసమాయోగో. తత్థ అనిట్ఠవిసయసమాయోగో మయ్హం న సియాతి తం కుతేత్థ లబ్బా”తి చ “కోధవసికో సత్తో కోధేన ఉమ్మత్తో విక్ఖిత్తచిత్తో, తత్థ కిం పచ్చపకారేనా”తి చ “సబ్బేపిమే సత్తా సమ్మాసమ్మద్ధేన ఓరసపుత్తా వియ పరిపాలితా, తస్మా న తత్థ మయా చిత్తకోపో కాతబ్బో”తి చ, “అపరాధకే చ సతి గుణే గుణవతి మయా కోపో న కాతబ్బో”తి చ, “అసతి గుణే వినేసేన కరుణాయితబ్బో”తి చ “కోపేన చ మయ్హం గుణయసా నిహీయన్తి”తి చ, “కుజ్జనేన మయ్హం దుబ్బణ్ణదుక్ఖసేయ్యాదయో సపత్తకన్తా ఆగచ్ఛన్తి”తి చ, “కోధో చ నామాయం సబ్బాహితకారకో సబ్బాహితవినాసకో బలవా పచ్చత్తికో”తి చ, “సతి చ ఖన్తియా న కోచి పచ్చత్తికో”తి చ, “అపరాధకేన అపరాధనిమిత్తం యం ఆయతిం లద్ధబ్బం దుక్ఖం సతి చ ఖన్తియా మయ్హం తదభావో”తి చ, “చిన్తనేన కుజ్జణేన చ మయా పచ్చత్తికోయేవ అనువత్తితో హోతీ”తి చ, “కోధే చ మయా ఖన్తియా అభిభూతే తస్స దాసభూతో పచ్చత్తికో సమ్మదేవ అభిభూతో హోతీ”తి చ, “కోధనిమిత్తం ఖన్తిగుణపరిచ్ఛాగో మయ్హం న యుత్తో”తి చ, “సతి చ కోధే గుణవిరోధపచ్చనీకధమ్మే కథం మే సీలాదిధమ్మా పారిపూరిం గచ్ఛేయ్యం, అసతి చ తేసు కథాహం సత్తానం ఉపకారబహులో పటిజ్ఞానురూపం ఉత్తమం సమ్మత్తిం పాపుణిస్సామ్”తి చ, “ఖన్తియా చ సతి బహిద్ధా విక్ఖేపాభావతో సమాహితస్స సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్చతో దుక్ఖతో సబ్బే ధమ్మా అనత్తతో నిబ్బాన ఇచ్చ అసజ్జతామతసన్తపణీతతాదిభావతో నిజ్ఞానం ఖమన్తి బుద్ధధమ్మా చ అచిన్తేయ్యాపరిమేయ్యప్పభావా”తి.

తతో చ అనులోమియం ఖన్తియం రితో కేవలా ఇమే అత్తత్తనియభావరహితా ధమ్మమత్తా యథాసకం పచ్చయేహి ఉప్పజ్జన్తి వయన్తి, న కుతోచి ఆగచ్ఛన్తి, న కుహిఇచ్చి గచ్ఛన్తి, న చ కత్థచి పతిట్ఠితా, న చ్ఛేత్థ కోచి కస్సచి బ్యాపారోతి అహంకారమమంకారానధిట్ఠానతా నిజ్ఞానం ఖమతి, యేన బోధిసత్తో బోధియా నియతో అనావత్తిధమ్మా హోతీతి ఏవమాదినా ఖన్తిపారమియా పచ్చవేక్షణా వేదితబ్బా.

తథా సచ్చేన వినా సీలాదీనం అసమ్భవతో పటిజ్ఞానురూపం పటిపత్తియా అభావతో చ, సచ్చధమ్మాతిక్కమే చ సబ్బపాపధమ్మానం సమోసరణతో అసచ్ఛసన్ధస్స అపచ్ఛయికభావతో ఆయతిఇచ్చ అనాదేయ్యవచనతావహనతో సమ్మన్నసచ్ఛస్స చ, సబ్బగుణాధిట్ఠానభావతో సచ్ఛాధిట్ఠానేన సబ్బబోధిసమ్భారానం పారిసుద్ధిపారిపూరిసామత్థియతో సభావధమ్మావిసంవాదనేన సబ్బబోధిసమ్భారకిచ్చకరణతో బోధిసత్తపటిపత్తియా చ, పరినిప్పత్తితోతిఆదినా సచ్చపారమియా సమ్మత్తియో పచ్చవేక్షితబ్బా.

తథా దానాదీసు దళ్లసమాదానం తంపటిపక్ఖసన్నిపాతే చ నేసం అచలాధిట్ఠానం తత్త చ ధీరవీరభావం వినా న దానాదిసమ్భారా సమ్మోధినిమిత్తా సమ్భవన్తితిఆదినా అధిట్ఠానే గుణా పచ్చవేక్షితబ్బా.

తథా “అత్తహితమత్తే అవతిట్ఠన్తేనాపి సత్తేసు హితచిత్తతం వినా న సక్కా ఇథలోకపరలోకసమ్మత్తియో పాపుణితుం, పగేవ సబ్బసత్తే నిబ్బానసమ్మత్తియం పతిట్ఠాపేతుకామేన”తి చ, “పచ్ఛా సబ్బసత్తానం లోకుత్తరసమ్మత్తిం ఆకట్ఠన్తేన ఇదాని లోకియసమ్మత్తిఆకట్ఠా యుత్తరూపా”తి చ, “ఇదాని ఆసయమత్తేన పరేసం హితసుఖూపసంహారం కాతుం అసక్కిన్తో కదా పయోగేన తం సాధేస్సామీ”తి చ, “ఇదాని మయా హితసుఖూపసంహారేన సంవడ్డితా పచ్ఛా ధమ్మసంవిభాగసహాయా మయ్ఘం భవిస్సన్తి”తి చ, “ఏతేహి వినా న మయ్ఘం బోధిసమ్భారా సమ్భవన్తి, తస్మా సబ్బబుద్ధగుణవిభూతినిప్పత్తికారణత్తా మయ్ఘం ఏతే పరమం పుజ్జాక్షేత్తం అనుత్తరం కుసలాయతనం ఉత్తమం గారవత్థాన”న్తి చ, సవిసేసం సత్తేసు సబ్బేసు హితజ్ఞాసయతా పచ్చపట్టపేతబ్బా , కిఇచ్చ కరుణాధిట్ఠానతోపి సబ్బసత్తేసు మేత్తా అనుబ్రూహేతబ్బా. విమరియాదీకతేన హి చేతసా సత్తేసు హితసుఖూపసంహారనిరతస్స తేసం అహితదుష్టాపనయనకామతా బలవతీ ఉప్పజ్జతి దళ్లమూలా. కరుణా చ సబ్బేసం బుద్ధకారకధమ్మానం ఆది చరణం పతిట్ఠా మూలం ముఖం పముఖన్తి ఏవమాదినా మేత్తాయ గుణా పచ్చవేక్షితబ్బా.

తథా “ఉపేక్షాయ అభావే సత్తేహి కతా విప్పకారా చిత్తస్స వికారం ఉప్పాదేయ్యం, సతి చ చిత్తవికారే దానాదీనం సమ్భారానం సమ్భవో ఏవ నత్థీ”తి చ, “మేత్తాసినేహీన సినేహితే చిత్తే ఉపేక్షాయ వినా సమ్భారానం పారిసుద్ధి న హోతీ”తి చ, “అనుపేక్షకో సమ్భారేసు పుజ్జాసమ్భారం తబ్బిపాకఇచ్చ సత్తహితత్తం పరిణామేతుం న సక్కితీ”తి చ, “ఉపేక్షాయ అభావే దేయ్యధమ్మపటిగ్గాహకానం విభాగం అకత్వా పరిచ్చజితుం న సక్కితీ”తి చ, “ఉపేక్షారహితేన జీవితపరిక్ఖారానం జీవితస్స చ అన్తరాయం అమనసికరిత్వా సీలవిసోధనం కాతుం న సక్కితీ”తి చ, తథా ఉపేక్షావసేన అరతిరతిసహస్సేవ నేక్ఖమ్మబలసిద్ధితో ఉపపత్తితో ఇక్ఖణవసేన సబ్బసమ్భారకిచ్చనిప్పత్తితో అచ్చారద్ధస్స వీరియస్స అనుపేక్షణే పధానకిచ్చాకరణతో ఉపేక్షతో ఏవ తిత్తిక్ఖానిజ్ఞానసమ్భవతో ఉపేక్షావసేన సత్తసజ్ఞారానం అవిసంవాదనతో లోకధమ్మానం అజ్ఞపేక్షణేన సమాదిన్నధమ్మేసు అచలాధిట్ఠానసిద్ధితో పరాపకారాదీసు అనాభోగవసేనేవ మేత్తావిహరనిప్పత్తితోతి సబ్బబోధిసమ్భారానం సమాదానాధిట్ఠానపారిపూరినిప్పత్తియో ఉపేక్షానుభావేన సమ్మజ్జన్తితి ఏవమాదినా నయేన

ఉపేక్షాపారమీ పచ్చవేక్షితబ్బా. ఏవం అపరిచ్ఛాగపరిచ్ఛాగాదీసు యథాక్కమం ఆదీనవానిసంసపచ్చవేక్షణా
దానాదిపారమీనం పచ్చయోతి దట్టబ్బం.

తథా సపరిక్షారా పశ్చాదస చరణధమ్మా పశ్చా చ అభిజ్ఞాయో. తత్త చరణధమ్మా నామ సీలసంవరో, ఇన్ద్రియేసు
గుత్తద్వారతా, భోజనే మత్తజ్ఞాతా, జాగరియానుయోగో, సత్త సద్ధమ్మా, చత్తారి ఝానాని చ. తేసు సీలాదీనం చతున్నం
తేరసాపి ధుతధమ్మా అప్పిచ్చతాదయో చ పరిక్షారా. సద్ధమ్మేసు సద్ధాయ
బుద్ధధమ్మసంజ్ఞసీలచాగదేవతూపసమానుస్సతిలూఖపుగ్గలపరివజ్జన-
సినిద్ధపుగ్గలసేవనపసాదనీయధమ్మపచ్చవేక్షణతదధిముత్తతా పరిక్షారో. హిరోత్తప్పానం
అకుసలాదీనవపచ్చవేక్షణలపాయాదీనవపచ్చవేక్షణకుసలధమ్మాపత్తమ్భన-
భావపచ్చవేక్షణహిరోత్తప్పరహితపుగ్గలపరివజ్జనహిరోత్తప్పసమ్మన్నపుగ్గలసేనతదధిముత్తతా. బాహుసచ్చస్స
పుబ్బయోగపరిపుచ్చక- భావసద్ధమ్మాభియోగలనవజ్జవిజ్ఞాట్ఠానాదిపరిచయపరిపక్కిన్ద్రియతాకిలేసదూరీభావఅప్పస్సుత-
పరివజ్జనబహుస్సుతసేవనతదధిముత్తతా. వీరియస్స అపాయభయపచ్చవేక్షణ-
గమనవీధిపచ్చవేక్షణధమ్మమహత్తపచ్చవేక్షణధినిద్ధవినోదనకుసీతపుగ్గలపరివజ్జన-
ఆరద్ధవీరియపుగ్గలసేవనసమ్మప్పధానపచ్చవేక్షణతదధిముత్తతా . సతియా
సతిసమ్మజ్జాముట్టస్సతిపుగ్గలపరివజ్జనఉపట్టితస్సతిపుగ్గలసేవనతదధిముత్తతా. పజ్ఞాయ
పరిపుచ్చకభారవత్థవిసదకిరియాఇన్ద్రియసమత్తపటిపాదనదుప్పజ్జాపుగ్గల-
పరివజ్జనపజ్జావత్తపుగ్గలసేవనగమ్భిరజ్ఞాణచరియపచ్చవేక్షణతదధిముత్తతా. చతున్నం ఝానానం సీలాదిచతుక్కం
అట్టతినసాయ ఆరమ్మణేసు పుబ్బభాగభావనా ఆవజ్జనాదివసీభావకరణఇచ్చ పరిక్షారో. తత్త సీలాదీహి పయోగసుద్ధియా
సత్తానం అభయదానే ఆసయసుద్ధియా ఆమిసదానే ఉభయసుద్ధియా ధమ్మదానే సమత్తో హోతీతిఆదినా చరణాదీనం
దానాదిసమ్మారానం పచ్చయభావో యథారహం నిద్ధారేతబ్బో. అతివిత్థారభయేన న నిద్ధారయిష్ఠాతి. ఏవం
సమ్మత్తిచక్కాదయోపి దానాదీనం పచ్చయోతి వేదితబ్బా.

కో సంకిలేనోతి? అవిసేసేన తణ్ణాదీహి పరామట్టభావో పారమీనం సంకిలేనో, విసేసేన పన
దేయ్యధమ్మపటిగ్గాహకవికప్పా దానపారమియా సంకిలేనో. సత్తకాలవికప్పా సీలపారమియా, కామభవతదుపసమేసు
అభిరతిఅనభిరతివికప్పా నేక్షమ్మపారమియా, అహం మమాతి వికప్పా పజ్ఞాపారమియా, లీనుద్ధచ్చవికప్పా
వీరియపారమియా, అత్తపరవికప్పా ఖన్తిపారమియా, అదిట్టాదీసు దిట్టాదివికప్పా సచ్చపారమియా,
బోధిసమ్మారతబ్బిపక్ఖేసు దోసగుణవికప్పా అధిట్టానపారమియా, హితాహితవికప్పా మేత్తాపారమియా, ఇట్టానిట్టవికప్పా
ఉపేక్షాపారమియా సంకిలేనోతి దట్టబ్బం.

కిం వోదానన్తి? తణ్ణాదీహి అనుపఘాతో యథాపుత్తవికప్పవిరహో చ ఏతాసం వోదానన్తి వేదితబ్బం. అనుపహతా హి
తణ్ణామానదిట్టికోధూపనాహమక్ఖపహసఇస్సామచ్చరియ- మాయాసారేయ్యధమ్మసారమ్మమదప్పమాదాదీహి కిలేసేహి
దేయ్యధమ్మపటిగ్గాహకవికప్పాదిరహితా చ దానాదిపారమియో పరిసుద్ధా పభస్సరా భవన్తీతి.

కో పటిపక్ఖోతి? అవిసేసేన సబ్బేపి సంకిలేసా సబ్బేపి అకుసలా ధమ్మా ఏతాసం పటిపక్ఖో, విసేసేన పన పుట్టే వుత్తా
మచ్చేరాదయోతి వేదితబ్బా. అపి చ దేయ్యధమ్మపటిగ్గాహకదానఫలేసు అలోభాదోసామోహగుణయోగతో

లోభదోసమోహపటిపక్షం దానం, కాయాదిదోసవజ్ఞాపగమతో లోభాదిపటిపక్షం సీలం,
కామసుఖపరూపఘాతలత్యకిలమధపరివజ్జనతో దోసత్తయపటిపక్షం నేక్ఖమ్మం, లోభాదీనం అన్ధీకరణతో ఇణ్ణస్స చ
అనన్ధీకరణతో లోభాదిపటిపక్షా పజ్ఞా , అలీనానుద్ధతజ్ఞాయారమ్మవసేన లోభాదిపటిపక్షం వీరియం, ఇట్టానిట్టసుజ్ఞాతానం
ఖమనతో లోభాదిపటిపక్షా ఖన్తి, సతిపి పరేసం ఉపకారే అపకారే చ యథాభూతప్పవత్తియా లోభాదిపటిపక్షం సచ్చం,
లోకధమ్మే అభిభుయ్య యథాసమాదిన్నేసు సమ్భారేసు అచలనతో లోభాదిపటిపక్షం అధిట్టానం, నీవరణవివేకతో
లోభాదిపటిపక్షా మేత్తా, ఇట్టానిట్టేసు అనునయపటిఘవిద్ధంసనతో సమప్పవత్తితో చ లోభాదిపటిపక్షా ఉపేక్షాతి దట్టబ్బం.

కా పటిపత్తితి? దానపారమియా తావ సుఖూపకరణసరీరజీవితపరిచ్ఛాగేన భయాపనుదనేన ధమ్మోపదేసేన చ
బహుధా సత్తానం అనుగ్గహకరణం పటిపత్తి. తత్థ ఆమిసదానం అభయదానం ధమ్మదానన్తి దాతబ్బవత్థువసేన తివిధం
దానం. తేసు బోధిసత్తస్స దాతబ్బవత్థు అజ్ఞత్తికం బాహిరన్తి దువిధం. తత్థ బాహిరం అన్నం పానం వత్థం యానం
మాలాగన్ధవిలేపనం సేయ్యావసథపదీపేయ్యన్తి దసవిధం. అన్నాదీనం ఖాదనీయభోజనీయాదివిభాగేన అనేకవిధం. తథా
రూపారమ్మణం యావ ధమ్మారమ్మణన్తి ఆరమ్మణతో ఛబ్బిధం. రూపారమ్మణాదీనజ్ఞా నీలాదివిభాగేన అనేకవిధం. తథా
మణికనకరజతముత్తాపవాళాది, ఖేత్తవత్థుఆరామాది, దాసిదాసగోమహింసాది నానావిధవిత్తూపకరణవసేన అనేకవిధం.

తత్థ మహాపురిసో బాహిరం వత్థుం దేన్తో “యో యేన అత్థికో, తం తస్స దేతి, దేన్తో చ తస్స అత్థికో”తి సయమేవ జానన్తో
అయాచితోపి దేతి పగేవ యాచితో. ముత్తచాగో దేతి, నో అముత్తచాగో, పరియత్తం దేతి, నో అపరియత్తం సతి దేయ్యధమ్మే.
న పచ్చుపకారసన్నిస్సితో దేతి. అసతి దేయ్యధమ్మే హి పరియత్తే సంవిభాగారహం సంవిభజతి. న చ దేతి
పరూపఘాతావహం సత్థవిసమజ్ఞాదికం, నాపి కీళనకం యం అనత్థూపసంహితం పమాదావహజ్ఞా. న చ గిలానస్స
యాచకస్స పానభోజనాదిఅసప్పాయం పమాణరహితం వా దేతి, పమాణయుత్తం పన సప్పాయమేవ దేతి.

తథా యాచితో గహట్టానం గహట్టానుచ్చవికం దేతి, పబ్బజితానం పబ్బజితానుచ్చవికం దేతి, మాతాపితరో
జ్ఞాతిసాలోహితా మిత్రామచ్చా పుత్తదారదాసకమ్మకరాలి ఏతేసు కస్సచి పీళం అజనేన్తో దేతి, న చ ఉళారం దేయ్యధమ్మం
పటిజానిత్వా లూఖం దేతి, న చ లాభసక్కారసిలోకసన్నిస్సితో దేతి, న చ పచ్చుపకారసన్నిస్సితో దేతి, న చ ఫలపాటికట్టి
దేతి అజ్ఞాత్ర సమ్మాసమ్మోధియా, న చ యాచకే దేయ్యధమ్మం వా జిగుచ్చన్తో దేతి, న చ అసజ్ఞాతానం యాచకానం
అక్కోసకరోసకానమ్మి అపవిద్ధం దానం దేతి, అజ్ఞాదత్తు పసన్నచిత్తో అనుకమ్పన్తో సక్కచ్చమేవ దేతి, న చ
కోతూహలమజ్గలికో హుత్వా దేతి, కమ్మఫలమేవ పన సద్దహన్తో దేతి, నపి యాచకే పయిరుపాసనాదీహి పరికిలేసత్వా దేతి,
అపరికిలేసన్తో ఏవ పన దేతి, న చ పరేసం వజ్ఞానాధిప్పాయో భేదనాధిప్పాయో వా దానం దేతి, అసంకిలిట్టచిత్తో ఏవ దేతి,
నపి ఫరుసవాచో భాకుటిముఖో దానం దేతి, పియవాదీ పన పుబ్బభాసీ మితవచనో హుత్వా దేతి , యస్మింజ్ఞ
దేయ్యధమ్మే ఉళారమనుజ్ఞాతాయ వా చిరపరిచయేన వా గేధసభావతాయ వా లోభధమ్మో అధిమత్తో హోతి, జానన్తో
బోధిసత్తో తం ఖిప్పమేవ పటివినోదేత్వా యాచకే పరియేసిత్వాపి దేతి, యజ్ఞా దేయ్యవత్థు పరిత్తం యాచకోపి పచ్చుపట్టితో,
తం అచిన్తేత్వాపి అత్తానం బాధేత్వా దేన్తో యాచకం సమ్మానేతి యథా తం అకిత్తిపణ్ణితో. న చ మహాపురిసో అత్తనో
పుత్తదారదాసకమ్మకరపోరిసే యాచితో తే అసజ్ఞాపితే దోమనస్సప్పత్తే యాచకానం దేతి, సమ్మదేవ పన సజ్ఞాపితే
సోమనస్సప్పత్తే దేతి. దేన్తో చ యక్ఖరక్ఖసపిసాచాదీనం వా మనుస్సానం కురూరకమ్మన్తానం వా జానన్తో న దేతి, తథా

రజ్జుమ్మి తాదిసానం న దేతి. యే లోకస్స అహితాయ దుక్ఖాయ అనత్తాయ పటిపజ్జన్తి, యే పన ధమ్మికా ధమ్మేన లోకం పాలేన్తి, తేసం దేతి. ఏవం తావ బాహిరదానే పటిపత్తి వేదితబ్బా.

అజ్ఞత్తికదానం పన ద్వీహి ఆకారేహి వేదితబ్బం. కథం? యథా నామ కోచి పురిసో ఘాసచ్ఛాదనహేతు అత్తానం పరస్స నిస్సజ్జతి, విధేయ్యభావం ఉపగచ్ఛతి దాసబ్బం, ఏవమేవ మహాపురిసో సమ్మోధిహేతు నిరామిసచిత్తో సత్తానం అనుత్తరం హితసుఖం ఇచ్ఛన్తో అత్తనో దానపారమిం పరిపూరేతుకామో అత్తానం పరస్స నిస్సజ్జతి, విధేయ్యభావం ఉపగచ్ఛతి యథాకామకరణీయతం. కరచరణనయనాదిఅజ్ఞపచ్ఛజ్ఞం తేన తేన అత్తికానం అకమ్మితో అనోలీనో అనుప్పదేతి, న తత్త సజ్జతి న సచ్ఛోచం ఆపజ్జతి యథా తం బాహిరవత్థుస్మిం, తథా హి మహాపురిసో ద్వీహి ఆకారేహి బాహిరవత్థుం పరిచ్ఛజ్జతి యథాసుఖం పరిభోగాయ వా యాచకానం తేసం మనోరథం పరిపూరేన్తో, అత్తనో వసీభావాయ వా, తత్త సబ్బేన సబ్బం ముత్తచాగో, ఏవమహం నిస్సజ్జభావనాయ సమ్మోధిం పాపుణిస్సామీతి. ఏవం అజ్ఞత్తికవత్థుస్మిన్తి వేదితబ్బం.

తత్త యం అజ్ఞత్తికవత్థు దీయమానం యాచకస్స ఏకచ్ఛేనేవ హితాయ సంవత్తతి, తం దేతి, న ఇతరం. న చ మహాపురిసో మారస్స మారకాయికానం దేవతానం వా విహింసాధిప్పాయానం అత్తనో అత్తభావం అజ్ఞపచ్ఛజ్ఞాని వా జానమానో దేతి “మా తేసం అనత్తో అహోసీ”తి. యథా చ మారకాయికానం, ఏవం తేహి అన్వావిట్ఠానమ్మి న దేతి, నపి ఉమ్మత్తకానం. ఇతరేసం పన యాచియమానో సమనస్తరమేవ దేతి, తాదిసాయ యాచనాయ దుల్లభభావతో తాదిసస్స చ దానస్స దుక్కురభావతో.

అభయదానం పన రాజతో చోరతో అగ్గితో ఉదకతో వేరిపుగ్గలతో సీహబ్బగ్గూదివాళమిగతో నాగయక్షరక్షసపిసాచాదితో సత్తానం భయే పచ్చుపట్టితే తతో పరిత్తాణభావేన వేదితబ్బం.

ధమ్మదానం పన అసంకిలిట్టచిత్తస్స అవిపరీతా ధమ్మదేసనా, ఓపాయికో హితస్స ఉపదేసో దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికపరమత్థవసేన యేన సాసనే అనోతిణ్ణానం అవతారణం ఓతిణ్ణానం పరిపాచనం. తత్థాయం నయో - సజ్ఞేపతో తావ దానకథా సీలకథా సగ్గకథా కామానం ఆదీనవో సంకిలేసో చ నేక్ఖమ్మే ఆనిసంసో. విత్థారతో పన సావకబోధియం అధిముత్తచిత్తానం సరణగమనం సీలసంవరో ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారతా భోజనే మత్తజ్ఞాతా జాగరియానుయోగో సత్త సద్ధమ్మా అట్టతింసాయ ఆరమ్మణేసు కమ్మకరణవసేన సమధానుయోగో రూపకాయాదీసు విపస్సనాభినివేసేసు యథారహం అభినివేసముఖేన విపస్సనానుయోగో, తథా విసుద్ధిపటిపదా సమ్మత్తగహణం తిస్సో విజ్ఞా ఛ అభిజ్ఞా చతస్సో పటిసమ్మిదా సావకబోధీతి ఏతేసం గుణసంకిత్తనవసేన యథారహం తత్త తత్త పతిట్టాపనా పరియోదపనా చ. తథా పచ్చేకబోధియం సమ్మాసమ్మోధియశ్చ అధిముత్తానం సత్తానం యథారహం దానాదిపారమీనం సభావరసలక్ష్మణాదిసంకిత్తనముఖేన తీసుపి అవత్థాసు తేసం బుద్ధానం మహానుభావతావిభావనేన యానద్వయే పతిట్టాపనా పరియోదపనా చ. ఏవం మహాపురిసో సత్తానం ధమ్మదానం దేతి.

తథా మహాపురిసో సత్తానం ఆమిసదానం దేన్తో “ఇమినాహం దానేన సత్తానం ఆయువణ్ణసుఖబలపటిభానాదిసమ్మత్తిశ్చ రమణీయం అగ్గఫలసమ్మత్తిశ్చ నిప్పాదేయ్య”న్తి అన్నదానం దేతి, తథా సత్తానం కామకిలేసపిపాసాపసమాయ పానం దేతి, తథా సువణ్ణవణ్ణతాయ హిరోత్తప్పాలజ్కారస్స చ నిప్పత్తియా వత్థాని దేతి, తథా ఇద్ధివిధస్స చేవ నిబ్బానసుఖస్స చ నిప్పత్తియా యానం దేతి, తథా సీలగన్ధనిప్పత్తియా గన్ధం దేతి, తథా

బుద్ధగుణసోభానిష్పత్తియా మాలావిలేపనం దేతి, బోధిమణ్ణాసననిష్పత్తియా ఆసనం దేతి, తథాగతసేయ్యానిష్పత్తియా సేయ్యం దేతి, సరణభావనిష్పత్తియా ఆవసథం దేతి, పశ్చాచ్ఛత్రపటిలాభాయ పదీపేయ్యం దేతి, బ్యామప్పభానిష్పత్తియా రూపదానం దేతి, బ్రహ్మస్సరనిష్పత్తియా సద్దదానం దేతి, సబ్బలోకస్స పియభావాయ రసదానం దేతి, బుద్ధసుఖమాలభావాయ ఫోట్టబ్బదానం దేతి, అజరామరభావాయ భేసజ్జదానం దేతి, కిలేసదాసబ్బవిమోచనత్థం దాసానం భుజిస్సతాదానం దేతి, సద్దమ్మాభిరతియా అనవజ్జఖిడ్డారతిహేతుదానం దేతి, సబ్బేపి సత్తే అరియాయ జాతియా అత్తనో పుత్తభావూపనయనాయ పుత్తదానం దేతి, సకలస్సపి లోకస్స పతిభావూపగమనాయ దారదానం దేతి, సుభలక్షణసమ్మత్తియా సువణ్ణమణిముత్తాపవాళాదిదానం, అనుబ్యజ్జనసమ్మత్తియా నానావిధవిభూసనదానం, సద్దమ్మకోసాధిగమాయ విత్తకోసదానం, ధమ్మరాజభావాయ రజ్జదానం, ఝూనాదిసమ్మత్తియా ఆరాముయ్యానతళాకవనదానం, చక్కఙ్గితేహి పాదేహి బోధిమణ్ణాపసంక్కమనాయ చరణదానం, చతురోఘనిత్థరణాయ సత్తానం సద్దమ్మహత్తదానత్థం హత్తదానం, సద్ధిన్త్రియాదిపటిలాభాయ కణ్ణనాసాదిదానం, సమన్తచక్ఖపటిలాభాయ చక్ఖదానం, “దస్సనసవనానుస్సరణపారిచరియాదీసు సబ్బకాలం సబ్బసత్తానం హితసుఖావహో, సబ్బలోకేన చ ఉపజీవితబ్బో మే కాయో భవేయ్య”తి మంసలోహితాదిదానం, “సబ్బలోకుత్తమో భవేయ్య”న్తి ఉత్తమజ్ఞదానం దేతి.

ఏవం దదన్తో చ న అనేసనాయ దేతి, న చ పరోపఘాతేన, న భయేన, న లజ్జాయ, న దక్ష్టిణేయ్యరోసనేన, న పణీతే సతి లూఖం, న అత్తుక్కుంసనేన, న పరవమ్భనేన, న ఫలాభిసంజ్ఞాయ, న యాచకజిగుచ్ఛాయ, న అచిత్తికారేన దేతి, అథ ఖో సక్కచ్చం దేతి, సహత్థేన దేతి, కాలేన దేతి, చిత్తకత్తా దేతి, అవిభాగేన దేతి. తీసు కాలేసు సోమనస్సితో దేతి, తతో ఏవ చ దత్త్వా న పచ్ఛానుతాపీ హోతి. న పటిగ్గాహకవసేన మానావమానం కరోతి, పటిగ్గాహకానం పియసముదాచారో హోతి వదజ్ఞా యాచయోగో సపరివారదాయకో. అన్నదానజ్ఞో దేన్తో “తం సపరివారం కత్త్వా దస్సామీ”తి వత్థాదీహి సద్ధిం దేతి. తథా వత్తదానం దేన్తో “తం సపరివారం కత్త్వా దస్సామీ”తి అన్నాదీహి సద్ధిం దేతి. యానదానాదీసుపి ఏవేవ నయో.

తథా రూపదానం దేన్తో ఇతరారమ్మణానిపి తస్స పరివారం కత్త్వా దేతి, ఏవం సేసేసుపి. తత్త రూపదానం నామ నీలపీతలోహితటదాతాదివణ్ణాసు పుప్పవత్తదాతూసు అజ్ఞాతరం లభిత్వా రూపవసేన ఆభుజిత్వా “రూపదానం దస్సామి, రూపదానం మయ్ఘ”న్తి చిన్తేత్వా తాదీసే దక్ష్టిణేయ్యే దానం పతిట్టాపేతి సవత్తుకం కత్త్వా. ఏతం రూపదానం నామ.

సద్దదానం పన భేరిసద్దాదివసేన వేదితబ్బం. తత్త సద్దం కన్దమూలాని వియ ఉప్పాట్టేత్వా నీలుప్పలహత్థకం వియ చ హత్తే రపేత్వా దాతుం న సక్కా, సవత్తుకం పన కత్త్వా దేన్తో సద్దదానం దేతి నామ. తస్మా యదా “సద్దదానం దస్సామీ”తి భేరిముదిగ్గాదీసు అజ్ఞాతరేన తూరియేన తిణ్ణం రతనానం ఉపహారం కరోతి కారేతి చ, “సద్దదానం మే”తి భేరిఅదీని రపేతి రపాపేతి చ. ధమ్మకథికానం పన సరభేసజ్జం తేలఫాణితాదిం దేతి, ధమ్మస్సవనం ఘోసేతి, సరభజ్ఞం భణతి, ధమ్మకథం కథేతి, ఉపనిసిన్నకథం అనుమోదనకథజ్ఞా కరోతి కారేతి చ, తదా సద్దదానం నామ హోతి.

తథా గన్ధదానం మూలగన్ధాదీసు అజ్ఞాతరం రజనీయం గన్ధవత్తుం పింసితమేవ వా గన్ధం యంకిజ్ఞీ లభిత్వా గన్ధవసేన ఆభుజిత్వా “గన్ధదానం దస్సామి, గన్ధదానం మయ్ఘ”న్తి బుద్ధరతనాదీనం పూజం కరోతి కారేతి చ, గన్ధపూజనత్తాయ అగరుచన్దనాదికే గన్ధవత్తుకే పరిచ్ఛజతి. ఇదం గన్ధదానం.

తథా మూలరసాదీసు యంకిశ్చ రజనీయం రసవత్త్వం లభిత్వా రసవసేన ఆభుజిత్వా “రసదానం దస్మామి, రసదానం మయ్య”న్తి దక్షిణేయ్యానం దేతి, రసవత్త్వమేవ వా ధజ్జగవాదికం పరిచ్ఛజతి. ఇదం రసదానం.

తథా ఫోటబ్బదానం మశ్చపీతాదివసేన అత్తరణపావురణాదివసేన చ వేదితబ్బం. యదా హి మశ్చపీతభిసిబిమ్బోహనాదికం నివాసనపారుపనాదికం వా సుఖసమ్మస్సం రజనీయం అనవజ్జం ఫోటబ్బవత్త్వం లభిత్వా ఫోటబ్బవసేన ఆభుజిత్వా “ఫోటబ్బదానం దస్మామి, ఫోటబ్బదానం మయ్య”న్తి దక్షిణేయ్యానం దేతి. యథావుత్తం ఫోటబ్బవత్త్వం లభిత్వా పరిచ్ఛజతి, ఇదం ఫోటబ్బదానం.

ధమ్మదానం పన ధమ్మారమ్మణస్స అధిప్పేతత్తా ఓజపానజీవితవసేన వేదితబ్బం. ఓజాదీసు హి అజ్ఞాతరం రజనీయం వత్త్వం లభిత్వా ధమ్మారమ్మణవసేన ఆభుజిత్వా “ధమ్మదానం దస్మామి, ధమ్మదానం మయ్య”న్తి సప్పినవనీతాదిఓజదానం దేతి. అమ్మపానాదిఅట్టవిధపానదానం దేతి, జీవితదానన్తి ఆభుజిత్వా సలాకభత్తపక్కికభత్తాదీని దేతి, అఫాసుకభావేన అభిభూతానం బ్యాధితానం వేజ్జే పచ్చుపట్టాపేతి, జాలం ఫాలాపేతి, కుమినం విద్ధంసాపేతి, సకుణపజ్జారం విద్ధంసాపేతి, బద్ధనేన బద్ధానం సత్తానం బద్ధనమోక్షం కారేతి, మాఘాతభేరిం చరాపేతి, అజ్ఞాని చ సత్తానం జీవితపరిత్తాణత్తం ఏవరూపాని కమ్మాని కరోతి కారాపేతి చ. ఇదం ధమ్మదానం నామ.

సబ్బమేతం యథావుత్తం దానసమ్మదం సకలలోకహితసుఖాయ పరిణామేతి. అత్తనో చ సమ్మాసమ్మోధియా అకుప్పాయ విముత్తియా అపరిక్ఖయస్స ఛన్దస్స అపరిక్ఖయస్స వీరియస్స అపరిక్ఖయస్స సమాధిస్స అపరిక్ఖయస్స పటిభానస్స అపరిక్ఖయస్స ఇథాస్స అపరిక్ఖయాయ విముత్తియా పరిణామేతి . ఇమశ్చ దానపారమిం పటిపజ్జన్తేన మహాసత్తేన జీవితే అనిచ్చసజ్ఞా పచ్చుపట్టాపేతబ్బా తథా భోగేసు, బహుసాధారణతా చ నేసం మనసికాతబ్బా, సత్తేసు చ మహాకరుణా సతతం సమితం పచ్చుపట్టాపేతబ్బా. ఏవశ్చో భోగే గహేతబ్బసారం గణ్ఠన్తో ఆదిత్తతో వియ అగారతో సబ్బం సాపతేయ్యం అత్తానశ్చ బహి నీహరన్తో న కిశ్చి సేసేతి, న కత్థచి విభాగం కరోతి, అజ్ఞాదత్తు నిరపేక్షో నిస్సజ్జతి ఏవ. అయం తావ దానపారమియా పటిపత్తిక్కమో.

సీలపారమియా పన అయం పటిపత్తిక్కమో – యస్మా సబ్బజ్ఞాసీలాలజ్కారేహి సత్తే అలజ్కరితుకామేన మహాపురిసేన ఆదితో అత్తనో ఏవ తావ సీలం విసోధేతబ్బం. తత్త చ చత్తూహి ఆకారేహి సీలం విసుజ్జతి – అజ్ఞాసయవిసుద్ధితో, సమాదానతో, అవీతిక్కమనతో, సతి చ వీతిక్కమే పున పటిపాకతికకరణతో. విసుద్ధాసయతాయ హి ఏకచ్ఛో అత్తాధిపతి హుత్వా పాపజిగుచ్చనసభావో అజ్ఞత్తం హిరిధమ్మం పచ్చుపట్టాపేత్వా సుపరిసుద్ధసమాచారో హోతి. తథా పరతో సమాదానే సతి ఏకచ్ఛో లోకాధిపతి హుత్వా పాపతో ఉత్తసన్తో ఓత్తప్పధమ్మం పచ్చుపట్టాపేత్వా సుపరిసుద్ధసమాచారో హోతి. ఇతి ఉభయథాపి ఏతే అవీతిక్కమనతో సీలే పతిట్టహన్తి. అథ పన కదాచి సతिसమ్మోసేన సీలస్స ఖణ్ణాదిభావో సియా. తాయయేవ యథావుత్తాయ హిరోత్తప్పసమ్మత్తియా ఖిప్పమేవ నం వుట్టానాదినా పటిపాకతికం కరోతి.

తయిదం సీలం వారితం, చారితన్తి దువిధం. తత్తాయం బోధిసత్తస్స వారితసీలే పటిపత్తిక్కమో – సబ్బసత్తేసు తథా దయాపన్నచిత్తేన భవితబ్బం, యథా సుపినన్తేనపి న ఆఘాతో ఉప్పజ్జేయ్య. పరూపకారనిరతతాయ పరసన్తకో అలగద్ధో వియ న పరామసిత్తబ్బో. సచే పబ్బజితో హోతి, అబ్రహ్మచరియతోపి ఆరాచారీ హోతి సత్తవిధమేధునసంయోగవిరహితో,

పగేవ పరదారగమనతో. సచే పన అపబ్బజితో గహట్టో సమానో పరేసం దారేసు సదా పాపకం చిత్తమ్మి న ఉప్పాదేతి. కథేన్తో చ సచ్చం హితం పియం వచనం పరిమితమేవ చ కాలేన ధమ్మిం కథం భాసితా హోతి, సబ్బత్త అనభిజ్ఞాలు అబ్యాపన్నచిత్తో అవిపరీతదస్సనో కమ్మస్సకతజ్ఞాణేన చ సమన్నాగతో సమ్మగ్గతేసు సమ్మాపటిపన్నేసు నివిట్టసద్ధో హోతి నివిట్టపేమో.

ఇతి చతురాపాయవట్టదుక్ఖానం పథభూతేహి అకుసలకమ్మపథేహి అకుసలధమ్మేహి చ ఓరమిత్వా సగ్గమోక్ఖానం పథభూతేసు కుసలకమ్మపథేసు పతిట్టితస్స మహాపురిసస్స పరిసుద్ధాసయపయోగతాయ యథాభిపత్తితా సత్తానం హితసుఖూపసంహితా మనోరథా సీఘం సీఘం అభినిప్పజ్జన్తి, పారమియో పరిపూరేన్తి. ఏవంభూతో హి అయం. తత్త హింసానివత్తియా సబ్బసత్తానం అభయదానం దేతి, అప్పకసిరేనేవ మేత్తాభావనం సమ్మాదేతి, ఏకాదస మేత్తానిసంసే అధిగచ్ఛతి, అప్పాబాధో హోతి అప్పాతజ్జో, దీఘాయుకో సుఖబహులో లక్ఖణవిసేసే పాపుణాతి, దోసవాసనశ్చ సముచ్చిన్నతి.

తథా అదిన్నాదాననివత్తియా చోరాదీహి అసాధారణే భోగే అధిగచ్ఛతి. పరేహి అనాసజ్కనీయో పియో మనాపో విస్ససనీయో విభవసమ్పత్తీసు అలగ్గచిత్తో పరిచ్ఛాగసీలో లోభవాసనశ్చ సముచ్చిన్నతి.

అబ్రహ్మచరియనివత్తియా అలోలో హోతి సంతకాయచిత్తో, సత్తానం పియో హోతి మనాపో అపరిసజ్కనీయో , కల్యాణో చస్స కిత్తిసద్ధో అబ్బుగ్గచ్ఛతి, అలగ్గచిత్తో హోతి మాతుగామేసు అలుద్ధాసయో, నేఘమ్మబహులో లక్ఖణవిసేసే అధిగచ్ఛతి, లోభవాసనశ్చ సముచ్చిన్నతి.

ముసావాదనివత్తియా సత్తానం పమాణభూతో హోతి పచ్చయికో థేతో ఆదేయ్యవచనో, దేవతానం పియో మనాపో, సురభిగన్ధముఖో ఆరక్ఖితకాయవచీసమాచారో, లక్ఖణవిసేసే చ అధిగచ్ఛతి, కిలేసవాసనశ్చ సముచ్చిన్నతి.

పేసుజ్ఞానివత్తియా పరూపక్కమేహిపి అభేజ్జకాయో హోతి అభేజ్జపరివారో, సద్ధమ్మేసు చ అభేజ్జనకసద్ధో, దళ్ళమిత్తో భవన్తరపరిచితానం వియ సత్తానం ఏకన్తపియో అసంకిలేసబహులో.

ఫరుసవాచానివత్తియా సత్తానం పియో హోతి మనాపో సుఖసీలో మధురవచనో సమ్భావనీయో, అట్టజ్ఞసమన్నాగతో చస్స సరో నిబ్బత్తితి.

సమ్మప్పలాపనివత్తియా సత్తానం పియో హోతి మనాపో గరు భావనీయో చ ఆదేయ్యవచనో పరిమితాలాపో. మహేసక్ఖో చ హోతి మహానుభావో, రానుప్పత్తికేన పటిభానేన పఞ్ఞానం బ్యాకరణకుసలో, బుద్ధభూమియశ్చ ఏకాయ ఏవ వాచాయ అనేకభాసానం సత్తానం అనేకేసం పఞ్ఞానం బ్యాకరణసమత్తో హోతి.

అనభిజ్ఞాలుతాయ ఇచ్చితలాభీ హోతి, ఉళారేసు చ భోగేసు రుచిం పటిలభతి, ఖత్తియమహాసాలాదీనం సమ్మతో హోతి, పచ్చత్తికేహి అనభిభవనీయో, ఇన్ద్రియవేకల్లం న పాపుణాతి, అప్పటిపుగ్గలో చ హోతి.

అబ్యాపాదేన పియదస్సనో హోతి, సత్తానం సమ్భావనీయో పరహితాభినన్దితాయ చ సత్తే అప్పకసిరేనేవ పసాదేతి, అలూఖసభావో చ హోతి మేత్తావిహారీ, మహేసక్ఖో చ హోతి మహానుభావో.

మిచ్చాదస్సనాభావేన కల్యాణే సహాయే పటిలభతి, సీసచ్ఛేదమ్ని పాపుణస్తో పాపకమ్మం న కరోతి,
 కమ్మస్సకతాదస్సనతో అకోతూహలమజ్జలికో చ హోతి, సద్ధమ్మే చస్స సద్ధా పతిట్టితా హోతి మూలజాతా, సద్ధహతి చ
 తథాగతానం బోధిం, సమయంతరేసు నాభిరమతి ఉక్కారట్టానే వియ రాజహంసో , లక్ష్మణత్తయపరిజాననకుసలో హోతి, అన్తే
 చ అనావరణజ్ఞాణలాభీ, యావ బోధిం న పాపుణాతి, తావ తస్మిం తస్మిం సత్తనికాయే ఉక్కుట్టుక్కుట్టో చ హోతి, ఉళారుళారా
 సమ్మత్తియో పాపుణాతి. ఇతి హిదం సీలం నామ సబ్బసమ్మత్తీనం అధిట్టానం, సబ్బబుద్ధగుణానం పభవభూమి,
 సబ్బబుద్ధకారకధమ్మానం ఆది చరణం ముఖం పముఖన్తి బహుమాననం ఉప్పాదేత్వా కాయవచీసంయమే ఇన్ద్రియదమనే
 ఆజీవవిసుద్ధియం పచ్చయపరిభోగేసు చ సతిసమ్మజ్జాబలేన అప్పమత్తేన లాభసక్కారసిలోకం మిత్తముఖపచ్చత్థికం
 వియ సల్లక్ఖేత్వా “కికీవ అణ్ణ”న్తిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౧౯; దీ. ని. అట్ట. ౧.౭) వుత్తనయేన సక్కుచ్చం సీలం సమ్మాదేతబ్బం.
 అయం తావ వారిత্তసీలే పటిపత్తిక్కుమో.

చారిత్రసీలే పన పటిపత్తి ఏవం వేదితబ్బా - ఇధ బోధిసత్తో కల్యాణమితానం గరుట్టానియానం అభివాదనం
 పచ్చుట్టానం అజ్జలికమ్మం సామీచికమ్మం కాలేన కాలం కత్తా హోతి, తథా తేసం కాలేన కాలం ఉపట్టానం కత్తా హోతి,
 గిలానానం కాయవేయ్యావటికం. సుభాసితపదాని సుత్వా సాధుకారం కత్తా హోతి, గుణవంతానం గుణే వణ్ణేతా పరేసం
 అపకారే ఖంతా, ఉపకారే అనుస్సరితా, పుజ్ఞాని అనుమోదితా, అత్తనో పుజ్ఞాని సమ్మాసమ్మోధియా పరిణామేతా,
 సబ్బకాలం అప్పమాదవిహారీ కుసలేసు ధమ్మేసు, సతి చ అచ్చయే అచ్చయతో దిస్సా తాదిసానం సహధమ్మికానం
 యథాభూతం ఆవికత్తా, ఉత్తరి చ సమ్మాపటిపత్తిం సమ్మదేవ పరిపూరేతా.

తథా అత్తనో అనురూపాసు అత్థూపసంహితాసు సత్తానం ఇతికత్తబ్బతాసు దక్ఖో అనలసో సహాయభావం ఉపగచ్ఛతి.
 ఉప్పన్నేసు చ సత్తానం బ్యాధిఆదిదుక్ఖేసు యథారహం పతికారవిధాయకో. ఇతిభోగాదిబ్యసనపతితేసు సోకాపనోదనో
 ఉల్లుమ్పనసభావావట్టితో హుత్వా నిగ్గహారహానం ధమ్మేనేవ నిగ్గణ్ణనకో యావదేవ అకుసలా వుట్టాపేత్వా కుసలే
 పతిట్టాపనాయ. పగ్గహారహానం ధమ్మేనేవ పగ్గణ్ణనకో. యాని పురిమకానం మహాబోధిసత్తానం ఉళారతమాని
 పరమదుక్కరాని అచిన్తేయ్యానుభావాని సత్తానం ఏకంతహితసుఖావహాని చరితాని, యేహి నేసం బోధిసమ్మారా సమ్మదేవ
 పరిపాకం అగమంసు, తాని సుత్వా అనుబ్బిగ్గో అనుత్తాసో తేపి మహాపురిసా మనుస్సా ఏవ, కమేన పన సిక్ఖాపారిపూరియా
 భావిత్తభావా తాదిసాయ ఉళారతమాయ ఆనుభావసమ్మత్తియా బోధిసమ్మారేసు ఉక్కుంసపారమిప్పత్తా అహేసుం, తస్మా
 మయాపి సీలాదిసిక్ఖాసు సమ్మదేవ తథా పటిపజ్జితబ్బం, యాయ పటిపత్తియా అహమ్మి అనుక్కుమేన సిక్ఖం పరిపూరేత్వా
 ఏకంతతో తం పదం అనుపాపుణిస్సామీతి సద్ధాపురేచారికం వీరియం అవిస్సజ్జేన్తో సమ్మదేవ సీలేసు పరిపూరకారీ హోతి.

తథా పటిచ్చన్నకల్యాణో హోతి వివటాపరాధో, అప్పిచ్చో సన్తుట్టో పవివితో అసంసట్టో దుక్ఖసహో అపరితస్సనజాతికో
 అనుద్ధతో అనున్నతో అచపలో అముఖరో అవికిణ్ణవాచో సన్తిన్ద్రియో సన్తమానసో కుహనాదిమిచ్చాజీవరహితో
 ఆచారగోచరసమ్మన్నో అణుమత్తేసు వణ్ణేసు భయదస్సావీ సమాదాయ సిక్ఖతి సిక్ఖాపదేసు ఆరద్ధవీరియో పహితత్తో కాయే చ
 జీవితే చ నిరపేక్ఖో, అప్పమత్తకమ్మి కాయే జీవితే వా అపేక్ఖం నాధివాసేతి పజహతి వినోదేతి, పగేవ అధిమత్తం. సబ్బేపి
 దుస్సీల్యహేతుభూతే కోధూపనాహాదికే ఉపక్కిలేసే పజహతి వినోదేతి. అప్పమత్తకేన చ విసేసాధిగమేన అపరితుట్టో హోతి,
 న సజ్జోచం ఆపజ్జతి, ఉపరూపరి విసేసాధిగమాయ వాయమతి.

యేన యథాలద్ధా సమృత్తి హానభాగియా వా రితిభాగియా వా న హోతి, తథా మహాపురినో అన్ధానం పరిణాయకో హోతి, మగ్గం ఆచిక్ష్ణతి, బధిరానం హత్తముద్ధాయ సజ్ఞం దేతి, అత్తమనుగ్గాహేతి, తథా మూగానం. పీఠసప్పికానం పీఠం దేతి యానం దేతి వాహేతి వా. అస్సద్ధానం సద్ధాపటిలాభాయ వాయమతి, కుసీతానం ఉస్సాహజననాయ, ముట్టస్సతీనం సతిసమాయోగాయ, విబ్బన్దచిత్తానం సమాధిసమ్మదాయ, దుప్పజ్ఞానం పజ్ఞాధిగమాయ వాయమతి.

కామచ్ఛన్దపరియుట్టితానం కామచ్ఛన్దపటివినోదనాయ వాయమతి.

బ్యాపాదధిసమిద్ధఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చవిచికిచ్చాపరియుట్టితానం విచికిచ్చావినోదనాయ వాయమతి. కామవితక్కాదిఅపకతానం కామవితక్కాదిమిచ్చావితక్కవినోదనాయ వాయమతి. పుబ్బకారీనం సత్తానం కతజ్ఞాతం నిస్సాయ పుబ్బభాసీ పియవాదీ సజ్ఞాహకో సదిసేన అధికేన వా పచ్చుపకారేన సమ్మానేతా హోతి.

ఆపదాసు సహాయకిచ్చం అనుతిట్టతి. తేసం తేసజ్ఞ సత్తానం పకతిసభావజ్ఞ పరిజానిత్వా యేహి యథా సంవసితబ్బం హోతి, తేహి తథా సంవసతి. యేసు చ యథా పటిపజ్జితబ్బం హోతి, తేసు తథా పటిపజ్జతి. తజ్ఞా ఖో అకుసలతో వుట్టాపేత్వా కుసలే పతిట్టాపనవసేన, న అజ్ఞాథా. పరచిత్తానురక్ఖణా హి బోధిసత్తానం యావదేవ కుసలాభివడ్డియా. తథా హితజ్ఞాసయేనాపి పరో న హింసితబ్బో, న భణ్ణితబ్బో, న మజ్జభావమాపాదేతబ్బో, న పరస్స కుక్కుచ్చం ఉప్పాదేతబ్బం, న నిగ్గహట్టానే న చోదేతబ్బో, న నీచతరం పటిపన్నస్స అత్తా ఉచ్చతరే రపేతబ్బో, న చ పరేసు సబ్బేన సబ్బం అసేవినా భవితబ్బం, న అతిసేవినా భవితబ్బం, న అకాలసేవినా.

సేవితబ్బయుత్తే పన సత్తే దేసకాలానురూపం సేవతి. న చ పరేసం పురతో పియే విగరహతి, అప్పియే వా పసంసతి. న అవిస్సట్టవిస్సాసీ హోతి. న ధమ్మికం ఉపనిమన్తనం పటిక్ఖిపతి. న సజ్ఞాత్తిం ఉపగచ్ఛతి, నాధికం పటిగ్గణ్ణాతి. సద్ధాసమ్మన్నే సద్ధానిసంసకథాయ సమ్మహంసతి. సీలసుతచాగపజ్ఞాసమ్మన్నే పజ్ఞాసమ్మన్నకథాయ సమ్మహంసతి. సచే పన బోధిసత్తో అభిజ్ఞాబలప్పత్తో హోతి, పమాదాపన్నే సత్తే అభిజ్ఞాబలేన యథారహం నిరయాదికే దస్సెన్తో సంవేజేత్వా అస్సద్ధాదికే సద్ధాదీసు పతిట్టాపేతి. సాసనే ఓతారేతి. సద్ధాదిగుణసమ్మన్నే పరిపాచేతి. ఏవమయం మహాపురిసస్స చారిత్రభూతో అపరిమాణో పుజ్ఞాభిసన్తో కుసలాభిసన్తో ఉపరూపరి అభివడ్డతీతి వేదితబ్బం.

అపి చ యా సా “కిం సీలం కేనట్టేన సీల”నిఆదినా పుచ్చం కత్వా “పాణాతిపాతాదీహి విరమన్తస్స వత్తపటిపత్తిం వా పూరేన్తస్స చేతనాదయో ధమ్మా సీల”నిఆదినా నయేన నానప్పకారతో సీలస్స విత్తారకథా విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౬ ఆదయో) వుత్తా, సా సబ్బాపి ఇథ ఆహరిత్వా వత్తబ్బా. కేవలజ్ఞో తత్త సావకబోధిసత్తవసేన సీలకథా ఆగతా, ఇథ మహాబోధిసత్తవసేన కరుణాపాయకోసల్లపుబ్బభగ్గమం కత్వా వత్తబ్బాతి అయమేవ విసేనో. యతో ఇదం సీలం మహాపురినో యథా న అత్తనో దుగ్గతియం పరిక్కిలేనవిముత్తియా సుగతియమ్మి, న రజ్జసమ్మత్తియా, న చక్కవత్తి, న దేవ, న సక్క, న మార, న బ్రహ్మసమ్మత్తియా పరిణామేతి, తథా న అత్తనో తేవిజ్జతాయ, న ఛళభిజ్జతాయ, న చతుప్పటిసమ్మిదాధిగమాయ, న సావకబోధియా, న పచ్చేకబోధియా, పరిణామేతి, అథ ఖో సబ్బజ్ఞాభావేన సబ్బసత్తానం అనుత్తరసీలాలజ్ఞారసమ్పాదనత్థమేవ పరిణామేతి. అయం సీలపారమియా పటిపత్తిక్కమో.

తథా యస్మా కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహితా ఆదీనవదస్సనపుబ్బభగ్గమా కామేహి చ భవేహి చ నిక్ఖమనవసేన పవత్తా కుసలచిత్తుప్పత్తి నేక్ఖమ్మపారమీ, తస్మా సకలసంకిలేసనివాసనట్టానతాయ పుత్తదారాదీహి మహాసమ్పాదతాయ కసివాణిజ్ఞాదినానావిధకమ్మన్తాధిట్టానబ్యాకులతాయ చ ఘరావాసస్స నేక్ఖమ్మసుఖాదీనం అనోకాసతం, కామానజ్ఞా

సత్తధారాలగ్గమధుబిన్దు వియ చ అవలియ్మమానా పరిత్తస్సాదా విపులానత్తానుబద్ధాతి చ, విజ్జులతోభాసేన గహేతబ్బనచ్చం
 వియ పరిత్తకాలూపలబ్బా, ఉమ్మత్తకాలజ్ఞారో వియ విపరీతసజ్ఞాయ అనుభవితబ్బా, కరీసావచ్చాదనా వియ
 పతికారభూతా, ఉదకతేమితజ్జలియా తనూదకపానం వియ అతిత్తికరా, ఛాతజ్జత్తభోజనం వియ సాబాధా, బళిసామిసం
 వియ బృసనసన్నిపాతకారణం, అగ్గిసన్తాపో వియ కాలత్తయేపి దుక్ఖుప్పత్తిహేతుభూతా, మక్కుటలేపో వియ బన్ధనిమిత్తం,
 ఘాతకావచ్చాదనా వియ అనత్తచ్చాదనా, సపత్తగామవాసో వియ భయట్టానభూతా, పచ్చత్తికపోసకో వియ
 కిలేసమారాదీనం ఆమిసభూతా, ఛణసమ్మత్తియో వియ విపరిణామదుక్ఖా, కోటరగ్గి వియ అన్తోదాహకా,
 పురాణకూపావలమ్బీబీరణమధుపిణ్డం వియ అనేకాదీనవా, లోణాదకపానం వియ పిపాసాహేతుభూతా, సురామేరయం
 వియ నీచజనసేవితా, అప్పస్సాదతాయ అట్టికజ్జలూపమాతిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౩౪; ౨.౪౨; పాచి. ౪౧౭; మహాని. ౩;
 చూళని. ఖగ్గవిసాణసుత్తనిద్దేస ౧౪౭) చ నయేన ఆదీనవం సల్లక్ఖేత్వా తబ్బిపరియాయేన నేక్ఖమ్మే ఆనిసంసం పస్సన్తేన
 నేక్ఖమ్మపవివేకఉపసమసుఖాదీసు నిన్నపోణపబ్బారచిత్తేన నేక్ఖమ్మపారమియం పటిపజ్జితబ్బం. యస్మా పన నేక్ఖమ్మం
 పబ్బజ్జామూలకం, తస్మా పబ్బజ్జా తావ అనుట్టాతబ్బా. పబ్బజ్జమనుతిట్టన్తేన చ మహాసత్తేన అసతి బుద్ధుప్పాదే
 కమ్మవాదీనం కిరియవాదీనం తాపసపరిబ్బాజకానం పబ్బజ్జా అనుట్టాతబ్బా.

ఉప్పన్నేసు పన సమ్మాసమ్మద్ధేసు తేసం సాసనే ఏవ పబ్బజితబ్బం. పబ్బజిత్వా చ యథావుత్తే సీలే పతిట్టితేన
 తస్సా ఏవ హి సీలపారమియా వోదాపనత్తం ధుతగుణా సమాదాతబ్బా. సమాదిన్నధుతధమ్మా హి మహాపురిసా సమ్మదేవ
 తే పరిహరంతా అప్పిచ్చాసన్తుట్టాసల్లేఖపవివేకఅసంసగ్గవీరియారమ్మసుభరతాది- గుణసలిలవిక్ఖాలితకిలేసమలతాయ
 అనవజ్జసీలవతగుణపరిసుద్ధసబ్బసమాచారా పోరాణే అరియవంసత్తయే పతిట్టితా చతుత్తం భావనారామతాసజ్ఞాతం
 అరియవంసం అధిగన్తుం చత్తారీసాయ ఆరమ్మణేసు యథారహం ఉపచారప్పనాభేదం ఝానం ఉపసమ్మజ్జ విహరన్తి. ఏవం
 హిస్స సమ్మదేవ నేక్ఖమ్మపారమీ పరిపూరితా హోతి.

ఇమస్మిం పన రానే తేరసహి ధుతధమ్మేహి సద్ధిం దస కసిణాని, దస అసుభాని, దసానుస్సతియో, చత్తారో
 బ్రహ్మవిహారా, చత్తారో ఆరుప్పా, ఏకా సజ్ఞా, ఏకం వవత్థానన్తి చత్తారీసాయ సమాధిభావనాయ కమ్మట్టానాని
 భావనావిధానఇన్ద్ర విత్థారతో వత్తబ్బాని. తం పనేతం సబ్బం యస్మా విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౨౨ ఆదయో, ౪౭, ౫౫)
 సబ్బాకారతో విత్థారేత్వా వుత్తం, తస్మా తత్త వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. కేవలజ్ఞో తత్త సావకబోధిసత్తస్స వసేన వుత్తం, ఇద
 మహాబోధిసత్తస్స వసేన కరుణాపాయకోసల్లపుబ్బుగ్గమం కత్వా వత్తబ్బన్తి అయమేవ విసేసోతి. ఏవమేత్థ
 నేక్ఖమ్మపారమియా పటిపత్తిక్కమో వేదితబ్బో.

తథా పజ్ఞాపారమిం సమ్మాదేతుకామేన యస్మా పజ్ఞా ఆలోకో వియ అన్ధకారేన మోహేన సహ న వత్తతి, తస్మా
 మోహకారణాని తావ బోధిసత్తేన పరివజ్జేతబ్బాని. తత్తిమాని మోహకారణాని - అరతి తన్ది విజమ్మితా ఆలసియం
 గణసఙ్గణికారామతా నిద్దాసీలతా అనిచ్చయసీలతా ఇణ్ణస్మిం అకుతూహలతా మిచ్చాధిమానో అపరిపుచ్చకతా కాయస్స
 న సమ్మాపరిహారో అసమాహితచిత్తతా దుప్పజ్ఞానం పుగ్గలానం సేవనా పజ్ఞావన్తానం అపయిరుపాసనా అత్తపరిభవో
 మిచ్చావికప్పో విపరీతాభినివేసో కాయదళ్లిబహులతా అసంవేగసీలతా పజ్ఞా నీవరణాని. సజ్ఞేపతో యే వా పన ధమ్మే
 ఆసేవతో అనుప్పన్నా పజ్ఞా నుప్పజ్జతి, ఉప్పన్నా పరిహాయతి. ఇతి ఇమాని సమ్మోహకారణాని పరివజ్జేన్తేన బాహుసచ్చే
 ఝానాదీసు చ యోగో కరణీయో.

తత్త్వాయం బాహుసచ్చస్య విసయవిభాగో - పశ్చాత్తద్ధా ద్వాదసాయతనాని అట్టారస ధాతుయో చత్వారి సచ్చాని బావీసత్త్రియాని ద్వాదసపదికో పటిచ్చసముప్పాదో తథా సతిపట్టానాదయో కుసలాదిధమ్మప్పకారభేదా చ, యాని చ లోకే అనవజ్ఞాని విజ్ఞాట్టానాని, యే చ సత్తానం హితసుఖవిధానయోగ్గా బ్యాకరణవిసేసా, ఇతి ఏవం పకారం సకలమేవ సుతవిసయం ఉపాయకోసల్లపుబ్బభగ్గమాయ పజ్ఞాయ సతియా వీరియేన చ సాధుకం ఉగ్గహణసవనధారణపరిచయపరిపుచ్చాహి ఓగాహేత్వా తత్థ చ పరేసం పతిట్టాపనేన సుతమయా పజ్ఞా నిబ్బత్తేతబ్బా.

తథా సత్తానం ఇతికత్తబ్బతాసు రానుప్పత్తికపటిభానభూతా ఆయాపాయఉపాయకోసల్లభూతా చ పజ్ఞా హితేసితం నిస్సాయ తత్థ తత్థ యథారహం పవత్తేతబ్బా. తథా ఖిన్దాదీనం సభావధమ్మానం ఆకారపరివితక్కునముఖేన తే నిజ్ఞానం ఖమాపేన్నేన చిన్తామయా పజ్ఞా నిబ్బత్తేతబ్బా. ఖిన్దాదీనంయేవ పన సలక్ఖణసామజ్ఞాలక్ఖణపరిగ్గహణవసేన లోకియపరిజ్ఞా నిబ్బత్తేనేన పుబ్బభాగభావనాపజ్ఞా సమ్మాదేతబ్బా. ఏవజ్ఞో నామరూపమత్తమిదం యథారహం పచ్చయేహి ఉప్పజ్జతి చేవ నిరుజ్జతి చ, న ఏత్థ కోచి కత్తా వా కారేతా వా, హుత్వా అభావత్తేన అనిచ్చం, ఉదయబ్బయపటిపీళనత్తేన దుక్ఖం, అవసవత్తనత్తేన అనత్తాతి అజ్ఞత్తికధమ్మే బాహిరకధమ్మే చ నిబ్బిసేసం పరిజానంతో తత్థ ఆసంఘం పజహంతో పరే చ తత్థ తం జహాపేంతో కేవలం కరుణావసేనేవ యావ న బుద్ధగుణా హత్తతలం ఆగచ్ఛన్తి, తావ యానత్తయే సత్తే అవతారణపరిపాచనేహి పతిట్టపేంతో ఝానవిమోక్షసమాధిసమాపత్తియో అభిజ్ఞాయో చ లోకియా వసీభావం పాపేంతో పజ్ఞాయ మత్తకం పాపుణాతి.

తత్థ యా ఇమా ఇద్ధివిధజాణం దిబ్బసోతధాతుజాణం చేతోపరియజాణం పుట్టేనివాసానుస్సత్తిజాణం దిబ్బచక్కుజాణం యథాకమ్ముపగజాణం అనాగతంసజాణన్తి సపరిభణ్ణా పశ్చలోకియఅభిజ్ఞాసజ్ఞాతా భావనాపజ్ఞా, యా చ ఖిన్దాయతనధాతుఇన్ద్రియసచ్చపటిచ్చసముప్పాదాదిభేదేసు భూమిభూతేసు ధమ్మేసు ఉగ్గహపరిపుచ్చావసేన జాణపరిచయం కత్వా సీలవిసుద్ధిచిత్తవిసుద్ధితి మూలభూతాసు ఇమాసు ద్వీసు విసుద్ధీసు పతిట్టాయ దిట్టివిసుద్ధికజ్ఞావితరణవిసుద్ధిమగ్గామగ్గజాణదస్సనవిసుద్ధి- పటిపదాజాణదస్సనవిసుద్ధిజాణదస్సనవిసుద్ధితి సరీరభూతా ఇమా పశ్చ విసుద్ధియో సమ్మాదేన్నేన భావేతబ్బా లోకియలోకుత్తరభేదా భావనాపజ్ఞా, తాసం సమ్మాదనవిధానం యస్మా “తత్థ ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోతీతిఆదికం ఇద్ధివికుబ్బనం కాతుకామేన ఆదికమ్మికేన యోగినా”తిఆదినా “ఖిన్దాతి రూపక్ఖంతో వేదనాక్ఖంతో సజ్ఞాక్ఖంతో సజ్ఞారక్ఖంతో విజ్ఞాణక్ఖంతో”తిఆదినా చ విసయవిభాగేన సద్ధిం విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౨.౪౩౦ ఆదయో) సబ్బాకారతో విత్థారేత్వా వుత్తం, తస్మా తత్థ వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. కేవలజ్ఞో తత్థ సావకబోధిసత్తస్స వసేన పజ్ఞా ఆగతా, ఇథ మహాబోధిసత్తస్స వసేన కరుణాపాయకోసల్లపుబ్బభగ్గమం కత్వా వత్తబ్బా, జాణదస్సనవిసుద్ధిం అపాపేత్వా పటిపదాజాణదస్సనవిసుద్ధియంయేవ విపస్సనా రపేతబ్బాతి అయమేవ విసేసో. ఏవమేత్థ పజ్ఞాపారమియా పటిపత్తిక్కమో వేదితబ్బో.

తథా యస్మా సమ్మాసమ్మోధియా కతాభినీహారేన మహాసత్తేన పారమిపరిపూరణత్తం సబ్బకాలం యుత్తప్పయుత్తేన భవితబ్బం ఆబద్ధపరికరణేన, తస్మా కాలేన కాలం “కో ను ఖో అజ్ఞ మయా పుజ్ఞాసమ్మారో జాణసమ్మారో వా ఉపచితో, కిం వా మయా పరహితం కత్”న్తి దివసే దివసే పచ్చవేక్ఖన్తేన సత్తహితత్తం ఉస్సాహో కరణీయో. సట్టేసమ్మి సత్తానం ఉపకారాయ అత్తనో పరిగ్గహభూతం వత్తు కాయే జీవితే చ నిరపేక్ఖచిత్తేన ఓస్సజితబ్బం. యం కిజ్ఞో కమ్మం కరోతి కాయేన వాచాయ వా, తం సబ్బం సమ్మోధియం నిన్నచిత్తేనేవ కాతబ్బం, బోధియా పరిణామేతబ్బం. ఉళారేహి ఇత్తరేహి చ కామేహి వినివత్తచిత్తేనేవ భవితబ్బం. సబ్బాసుపి ఇతికత్తబ్బతాసు ఉపాయకోసల్లం పచ్చపట్టాపేత్వావ పటిపజ్ఞితబ్బం.

తస్మిం తస్మిం సత్తహితే ఆరద్ధవీరియేన భవితబ్బం ఇట్టానిట్టాదిసబ్బసహేన అవినోవాదినా. సబ్బేపి సత్తా అనోధిసో మేత్తాయ కరుణాయ చ ఫరితబ్బా. యా కాచి సత్తానం దుక్ఖప్పత్తి, సబ్బా సా అత్తని పాటికజ్జితబ్బా. సబ్బేసజ్జా సత్తానం పుజ్జం అబ్బనుమోదితబ్బం. బుద్ధానం మహంతతా మహానుభావతా అభిణ్ణం పచ్చవేక్షితబ్బా. యజ్జ కిజ్జే కమ్మం కరోతి కాయేన వాచాయ వా, తం సబ్బం బోధినిన్నచిత్తపుబ్బభగ్గమం కాతబ్బం. ఇమినా హి ఉపాయేన దానాదీసు యుత్తప్పయుత్తస్స ధామవతో దళ్లపరక్కమస్స మహాసత్తస్స బోధిసత్తస్స అపరిమేయ్యా పుజ్జాసమ్మారో ఇాణసమ్మారో చ దివసే దివసే ఉపచీయతి.

అపి చ సత్తానం పరిభోగత్తం పరిపాలనత్తజ్జా అత్తనో సరీరం జీవితజ్జా పరిచ్చజిత్వా ఖుప్పిపాసాసీతుణ్ణవాతాతపాదిదుక్ఖపతికారో పరియేసితబ్బో ఉపనేతబ్బో చ. యజ్జ యథావుత్తదుక్ఖపతికారజం సుఖం అత్తనా పటిలభతి, తథా రమణీయేసు ఆరాముయ్యానపాసాదతళాకాదీసు అరజ్జాయతనేసు చ కాయచిత్తసంతాపాభావేన అభినిబ్బుతత్తా అత్తనా సుఖం పటిలభతి, యజ్జ సుణాతి బుద్ధానుబుద్ధపచ్చేకబుద్ధా మహాబోధిసత్తా చ నేక్ఖమ్మపటిపత్తియం రితా దిట్టధమ్మసుఖవిహారభూతం ఈదిసం నామ ఝానసమాపత్తిసుఖం అనుభవంతీతి, తం సబ్బం సబ్బసత్తేసు అనోధిసో ఉపసంహరతీతి. అయం తావ నయో అసమాహితభూమియం పతిట్టితస్స.

సమాహితభూమియం పన పతిట్టితో అత్తనా యథానుభూతం విసేసాధిగమనిబ్బత్తం పీతిం పస్సద్ధిం సుఖం సమాధిం యథాభూతజ్ఞాణజ్జా సత్తేసు అధిముచ్చంతో ఉపసంహరతి పరిణామేతి. తథా మహతి సంసారదుక్ఖే తస్స చ నిమిత్తభూతే కిలేసాభిసంజ్ఞారదుక్ఖే నిముగ్గం సత్తనికాయం దిస్సా తత్తాపి ఛేదనభేదనఫాలనపింసనగ్గిసంతాపాదిజనితా దుక్ఖా తిబ్బా ఖరా కటుకా వేదనా నిరంతరం చిరకాలం వేదియంతే నారకే, అజ్జమజ్జం కుజ్జనసంతాపనవిహారనహింసనపరాధీనతాదీహి మహాదుక్ఖం అనుభవంతే తిరచ్ఛానగతే, జోతిమాలాకులసరీరే ఖుప్పిపాసావాతాతపాదీహి ఉయ్హమానే చ విసుస్సమానే చ వంతభేదాదిఆహారే ఉద్ధబాహుం విరవంతే నిజ్ఞామతణ్ణికాదికే మహాదుక్ఖం వేదియమానే పేతే చ, పరియేట్టిమూలకం మహంతం అనయబ్యసనం పాపుణంతే హత్థచ్చేదాదికారణాయోగేన దుబ్బణ్ణదుద్ధసేకదలిద్దాదిభావేన ఖుప్పిపాసాదిఆబాధయోగేన బలవంతేహి అభిభవనీయతో పరేసం వహనతో పరాధీనతో చ, నారకే పేతే తిరచ్ఛానగతే చ, అతిసయంతే అపాయదుక్ఖనిబ్బిసేసం దుక్ఖమనుభవంతే మనుస్సే చ, తథా విసయవిసపరిభోగవిక్లిత్తచిత్తతాయ రాగాదిపరిళాహేన ఉయ్హమానే వాతవేగసముట్టితజాలాసమిద్ధసుక్ఖకటసన్నిపాతే అగ్గిక్లంతే వియ అనుపసంతపరిళాహావుత్తికే అనుపసంతనిహితపరాధీనే కామావచరదేవే చ, మహతా వాయామేన విదూరమాకాసం విగాహితసకుంతా వియ బలవతా దూరే పాణినా ఖిత్తసరా వియ చ, సతిపి చిరప్పవత్తియం అనిచ్చన్తికతాయ పాతపరియోసానా అనతిక్కుంతజాతిజరామరణా ఏవాతి రూపారూపావచరదేవే చ పస్సంతేన మహంతం సంవేగం పచ్చపట్టపేత్వా మేత్తాయ కరుణాయ చ అనోధిసో సత్తా ఫరితబ్బా. ఏవం కాయేన వాచాయ మనసా చ బోధిసమ్మారే నిరంతరం ఉపచినంతేన యథా పారమియో పారిపూరిం గచ్ఛన్తి, ఏవం సక్కచ్చకారినా సాతచ్చకారినా అనోలీనవుత్తినా ఉస్సాహో పవత్తేతబ్బో, వీరియపారమీ పరిపూరేతబ్బా.

అపి చ అచింతేయ్యాపరిమేయ్యవిపులోళారవిమలనిరుపమనిరూపక్కిలేసగుణనిచయనిధానభూతస్స బుద్ధభావస్స ఉస్సక్కిత్వా సమ్మహంసనయోగ్గం వీరియం నామ అచింతేయ్యానుభావమేవ, యం న పచురజనా సోతుమ్పి సక్కుణన్తి, పగేవ పటిపజ్జితుం. తథా హి తివిధా అభినీహరచిత్తుప్పత్తి, చతసో బుద్ధభూమియో, చత్తారి సజ్జహవత్థాని, కరుణేకరసతా, బుద్ధధమ్మేసు సచ్చికరణేన విసేసప్పచ్చయో నిజ్ఞానఖన్తి, సబ్బధమ్మేసు నిరుపలేవో, సబ్బసత్తేసు పియపుత్తసజ్ఞా,

సంసారదుష్టహి అపరిభేదో, సబ్బదేయ్యధమ్మపరిచ్ఛాగో, తేన చ నిరతిమానతా, అధిసీలాదిఅధిట్ఠానం, తత్త చ అచఞ్చలతా, కుసలకిరియాసు పీతిపామోజ్జం, వివేకనిన్నచిత్తతా, ఝానానుయోగో, అనవజ్జధమ్మేన అతిత్తి, యథాసుతస్స ధమ్మస్స పరేసం హితజ్ఞాసయేన దేసనా, సత్తానం ఇాయే నివేసనా, ఆరమ్భదళ్ళతా, ధీరవీరభావో, పరాపవాదపరాపకారేసు వికారాభావో, సచ్ఛాధిట్ఠానం, సమాపత్తిసు వసీభావో, అభిజ్ఞాసు బలప్పత్తి, లక్ఖణత్తయావబోధో, సతిపట్టానాదీసు యోగకమ్మాభియోగేన లోకుత్తరమగ్గసమ్భారసమ్భరణం, నవలోకుత్తరావక్కన్తీతి ఏవమాదికా సబ్బాపి బోధిసమ్భారపటిపత్తి వీరియానుభావేనేవ సమ్మిత్తితి అభినీహారతో యావ మహాబోధి అనోస్సజ్జన్తేన సక్కచ్చం నిరస్తరం వీరియం యథా ఉపరూపరి విసేసావహం హోతి, ఏవం సమ్మాదేతబ్బం. సమ్మజ్జమానే చ యథావుత్తే వీరియే ఖన్తిసచ్ఛాధిట్ఠానాదయో చ దానసీలాదయో చ సబ్బేపి బోధిసమ్భారా తదధీనవుత్తితాయ సమ్మన్నా ఏవ హోన్తీతి ఖన్తిఆదీసుపి ఇమినావ నయేన పటిపత్తి వేదితబ్బా.

ఇతి సత్తానం సుఖూపకరణపరిచ్ఛాగేన బహుధా అనుగ్గహకరణం దానేన పటిపత్తి, సీలేన తేసం జీవితసాపతేయ్యదారరక్ఖాఅభేదపియహితవచనావిహింసాదికారణాని, నేక్ఖమ్మేన తేసం ఆమిసపటిగ్గహణధమ్మదానాదినా అనేకవిధా హితచరియా, పుణ్ణాయ తేసం హితకరణాపాయకోసల్లం, వీరియేన తత్త ఉస్సాహారమ్భఅసంహీరాని, ఖన్తియా తదపరాధసహనం, సచ్చేన నేసం అవఞ్చనతదుపకారకిరియాసమాదానావిసంవాదనాది, అధిట్ఠానేన తదుపకారకరణే అనత్తసమ్మాతేపి అచలనం, మేత్తాయ నేసం హితసుఖానుచిన్తనం, ఉపేక్ఖాయ నేసం ఉపకారాపకారేసు వికారానాపత్తితి ఏవం అపరిమాణే సత్తే ఆరబ్బ అనుకమ్పితసబ్బసత్తస్స మహాబోధిసత్తస్స పుద్ధుజ్జనేహి అసాధారణో అపరిమేయ్యో పుణ్ణాఇణసమ్మారూపచయో ఏత్త పటిపత్తితి వేదితబ్బం. యో చేతాసం పచ్చయో వుత్తో, తస్స చ సక్కచ్చం సమ్మాదనం.

కో విభాగోతి? దస పారమియో, దస ఉపపారమియో, దస పరమత్థపారమియోతి సమత్తింసపారమియో. తత్త కతాభినీహారస్స బోధిసత్తస్స పరహితకరణాభినిన్నాసయపయోగస్స కణ్ఠధమ్మవోకిణ్ణా సుక్కధమ్మా పారమియో ఏవ, తేహి అవోకిణ్ణా సుక్కధమ్మా ఉపపారమియో, అకణ్ఠాఅసుక్కా పరమత్థపారమియోతి కేచి. సముదాగమనకాలేసు వా పూరియమానా పారమియో, బోధిసత్తభూమియం పుణ్ణా ఉపపారమియో, బుద్ధభూమియం సబ్బాకారపరిపుణ్ణా పరమత్థపారమియో. బోధిసత్తభూమియం వా పరహితకరణతో పారమియో, అత్తహితకరణతో ఉపపారమియో, బుద్ధభూమియం బలవేసారజ్జసమధిగమేన ఉభయహితపరిపూరణతో పరమత్థపారమియో.

ఏవం ఆదిమజ్జపరియోసానేసు పణిధానారమ్భపరినిట్ఠానేసు తేసం విభాగోతి అపరే. దోసూపసమకరుణాపకతికానం భవసుఖవిముత్తిసుఖపరమసుఖప్పత్తానం పుణ్ణాపచయభేదతో తచ్చిభాగోతి అఞ్ఞో. లజ్జాసతిమానాపస్సయానం లోకుత్తరధమ్మాధిపతీనం సీలసమాధిపజ్ఞాగరుకానం తారితతరితతారయితూనం అనుబుద్ధపచ్చేకబుద్ధసమ్మాసమ్మద్ధానం పారమీ, ఉపపారమీ, పరమత్థపారమీతి బోధిసత్తస్సప్పత్తితో యథావుత్తవిభాగోతి కేచి. చిత్తపణిధితో యావ వచీపణిధి, తావ పవత్తా సమ్మారా పారమియో, వచీపణిధితో యావ కాయపణిధి, తావ పవత్తా ఉపపారమియో, కాయపణిధితో పభుతి పరమత్థపారమియోతి అపరే. అఞ్ఞో పన “పరపుణ్ణానుమోదనవసేన పవత్తా సమ్మారా పారమియో, పరేసం కారాపనవసేన పవత్తా ఉపపారమియో, సయంకరణవసేన పవత్తా పరమత్థపారమియో”తి వదన్తి.

తథా భవసుఖావహో పుణ్ణాఇణసమ్మారో పారమీ, అత్తనో నిబ్బానసుఖావహో ఉపపారమీ, పరేసం తదుభయసుఖావహో పరమత్థపారమీతి ఏకే. పుత్తదారధనాదిఉపకరణపరిచ్ఛాగో పన దానపారమీ, అజ్గపరిచ్ఛాగో

దానఉపపారమీ, అత్తనో జీవితపరిచ్ఛాగో దానపరమత్థపారమీతి. తథా పుత్తదారాదికస్స తివిధస్సాపి హేతు
అవీతిక్ఖమనవసేన తిస్సో సీలపారమియో, తేసు ఏవ తివిధేసు వత్థాసు ఆలయం ఉపచ్చిన్దిత్వా నిక్ఖమనవసేన తిస్సో
నేక్ఖమ్మపారమియో, ఉపకరణజ్జీవితతణ్ణం సమూహానిత్వా సత్తానం హితాహితవినిచ్ఛయకరణవసేన తిస్సో
పజ్ఞాపారమియో. యథాపుత్తభేదానం పరిచ్ఛాగాదీనం వాయమనవసేన తిస్సో వీరియపారమియో,
ఉపకరణజ్జీవితంతరాయకరానం ఖమనవసేన తిస్సో ఖన్తిపారమియో, ఉపకరణజ్జీవితహేతు సచ్ఛాపరిచ్ఛాగవసేన తిస్సో
సచ్ఛపారమియో, దానాదిపారమియో అకుప్పాధిట్టానవసేనేవ సమిజ్జన్తితి, ఉపకరణాదివివాసేపి అచలాధిట్టానవసేన తిస్సో
అధిట్టానపారమియో, ఉపకరణాదిఉపఘాతకేసుపి సత్తేసు మేత్తాయ అవిజహనవసేన తిస్సో మేత్తాపారమియో,
యథాపుత్తవత్తుత్తయస్స ఉపకారాపకారేసు సత్తసజ్ఞారేసు ముట్టుత్తతాపటిలాభవసేన తిస్సో ఉపేక్ఖాపారమియోతి ఏవమాదినా
ఏతాసం విభాగో వేదితబ్బాతి.

కో సజ్గహోతి? ఏత్థ పన యథా ఏతా విభాగతో తింసవిధాపి దానపారమిఆదిభావతో దసవిధా, ఏవం
దానసీలఖన్తివీరియర్ఘానపజ్ఞాసభావేన ఛబ్బిధా. ఏతాసు హి నేక్ఖమ్మపారమీ సీలపారమియా సజ్గహితా, తస్సా
పబ్బజ్జాభావే, నీవరణవివేకభావే పన ఝానపారమియా కుసలధమ్మభావే ఛహిపి సజ్గహితా. సచ్ఛపారమీ సీలపారమియా
ఏకదేసో ఏవ వచీవిరతిసచ్చపక్ఖే, ఇథాసచ్చపక్ఖే పన పజ్ఞాపారమియా సజ్గహితా. మేత్తాపారమి ఝానపారమియా ఏవ.
ఉపేక్ఖాపారమీ ఝానపజ్ఞాపారమీహి. అధిట్టానపారమీ సబ్బాహిపి సజ్గహితాతి.

ఏతేసంజ్ఞా దానాదీనం ఛన్నం గుణానం అజ్ఞామజ్ఞాసమ్మన్దానం పఞ్చదసయుగలాదీని పఞ్చదసయుగలాదిసాధకాని
హోన్తి. సేయ్యధిదం - దానసీలయుగలేన పరహితాహితానం కరణాకరణయుగలసిద్ధి, దానఖన్తియుగలేన
అలోభాదోసయుగలసిద్ధి, దానవీరియయుగలేన చాగసుతయుగలసిద్ధి, దానర్ఘానయుగలేన
కామదోసప్పహానయుగలసిద్ధి. దానపజ్ఞాయుగలేన అరియయానధురయుగలసిద్ధి, సీలఖన్తిద్వయేన
పయోగాసయసుద్ధిద్వయసిద్ధి, సీలవీరియద్వయేన భావనాద్వయసిద్ధి, సీలర్ఘానద్వయేన
దుస్సీల్యపరియుట్టానప్పహానద్వయసిద్ధి, సీలపజ్ఞాద్వయేన దానద్వయసిద్ధి, ఖన్తివీరియయుగలేన ఖమాతేజద్వయసిద్ధి,
ఖన్తిర్ఘానయుగలేన విరోధానురోధప్పహానయుగలసిద్ధి, ఖన్తిపజ్ఞాయుగలేన సుజ్ఞాతాఖన్తిపటివేధదుకసిద్ధి,
వీరియర్ఘానదుకేన పగ్గహావిక్ఖేపదుకసిద్ధి, వీరియపజ్ఞాదుకేన సరణదుకసిద్ధి, ఝానపజ్ఞాదుకేన యానదుకసిద్ధి ,
దానసీలఖన్తికేన లోభదోసమోహప్పహానత్తికసిద్ధి, దానసీలవీరియత్తికేన భోగజీవితకాయసారాదానత్తికసిద్ధి,
దానసీలర్ఘానత్తికేన పుజ్జాకిరియవత్తుత్తికసిద్ధి, దానసీలపజ్ఞాత్తికేన ఆమిసాభయధమ్మదానత్తికసిద్ధితి. ఏవం ఇతరేహిపి
తికేహి చతుక్కాదీహి చ యథాసమ్భవం తికాని చ చతుక్కాదీని చ యోజేతబ్బాని.

ఏవం ఛబ్బిధానమ్మి పన ఇమాసం పారమీనం చతుహి అధిట్టానేహి సజ్గహో వేదితబ్బో. సబ్బపారమీనం
సమూహసజ్గహితో హి చత్తారి అధిట్టానాని, సేయ్యధిదం - సచ్ఛాధిట్టానం, చాగాధిట్టానం, ఉపసమాధిట్టానం, పజ్ఞాధిట్టానన్తి.
తత్థ అధితిట్టతి ఏతేన, ఏత్థ వా అధితిట్టతి, అధిట్టానమత్తమేవ వా తన్తి అధిట్టానం, సచ్ఛజ్ఞా తం అధిట్టానజ్ఞా, సచ్ఛస్స వా
అధిట్టానం, సచ్ఛం అధిట్టానమేతస్సాతి వా సచ్ఛాధిట్టానం. ఏవం సేసేసుపి. తత్థ అవిసేసతో తావ లోకుత్తరగుణే
కతాభినీహారస్స అనుకమ్మితసబ్బసత్తస్స మహాసత్తస్స పటిజ్ఞానురూపం సబ్బపారమిపరిగ్గహితో సచ్ఛాధిట్టానం. తాసం

పటిపక్షపరిచ్ఛాగతో చాగాధిట్టానం . సబ్బపారమితాగుణేహి ఉపసమతో ఉపసమాధిట్టానం. తేహి ఏవ
పరహితోపాయకోసల్లతో పజ్ఞాధిట్టానం.

విసేసతో పన యాచకజనం అవిసంవాదేత్వా దస్సామీతి పటిజాననతో పటిజ్ఞం అవిసంవాదేత్వా దానతో దానం
అవిసంవాదేత్వా అనుమోదనతో మచ్ఛరియాదిపటిపక్షపరిచ్ఛాగతో దేయ్యధమ్మపటిగ్గాహకదానదేయ్యధమ్మక్ఖయేసు
లోభదోసమోహభయవూపసమతో యథారహం యథాకాలం యథావిధానం ఇచ్చా దానతో పజ్ఞాత్తరతో చ కుసలధమ్మానం
చతురధిట్టానపదట్టానం దానం. తథా సంవరసమాదానస్స అవీతిక్కుమనతో దుస్సీల్యపరిచ్ఛాగతో దుచ్ఛరితవూపసమనతో
పజ్ఞాత్తరతో చ చతురధిట్టానపదట్టానం సీలం. యథాపటిజ్ఞం ఖమనతో, పరాపరాధవికప్పపరిచ్ఛాగతో,
కోధపరియుట్టానవూపసమనతో, పజ్ఞాత్తరతో, చ చతురధిట్టానపదట్టానా ఖన్తి. పటిజ్ఞానురూపం పరహితకరణతో,
విసదపరిచ్ఛాగతో, అకుసలవూపసమనతో, పజ్ఞాత్తరతో చ చతురధిట్టానపదట్టానం వీరియం. పటిజ్ఞానురూపం
లోకహితానుచింతనతో, నీవరణపరిచ్ఛాగతో, చిత్తవూపసమనతో, పజ్ఞాత్తరతో చ చతురధిట్టానపదట్టానం ఝానం.
యథాపటిజ్ఞం పరహితూపాయకోసల్లతో, అనుపాయకిరియాపరిచ్ఛాగతో, మోహజపరిళాహవూపసమనతో,
సబ్బజ్ఞాతాపటిలాభతో చ చతురధిట్టానపదట్టానా పజ్ఞా.

తత్త ఇత్థేయ్యపటిజ్ఞానువిధానేహి సచ్ఛాధిట్టానం. వత్తుకామకిలేసకామపరిచ్ఛాగేహి చాగాధిట్టానం.
దోసదుక్ఖవూపసమేహి ఉపసమాధిట్టానం. అనుబోధపటివేధేహి పజ్ఞాధిట్టానం. తివిధసచ్చపరిగ్గహితం దోసత్తయవిరోధి
సచ్ఛాధిట్టానం. తివిధచాగపరిగ్గహితం దోసత్తయవిరోధి చాగాధిట్టానం. తివిధవూపసమపరిగ్గహితం దోసత్తయవిరోధి
ఉపసమాధిట్టానం. తివిధజ్ఞాణపరిగ్గహితం దోసత్తయవిరోధి పజ్ఞాధిట్టానం. సచ్ఛాధిట్టానపరిగ్గహితాని
చాగూపసమపజ్ఞాధిట్టానాని అవిసంవాదనతో పటిజ్ఞానువిధానతో చ, చాగాధిట్టానపరిగ్గహితాని సచ్ఛాపసమపజ్ఞాధిట్టానాని
పటిపక్షపరిచ్ఛాగతో సబ్బపరిచ్ఛాగఫలత్తా చ, ఉపసమాధిట్టానపరిగ్గహితాని సచ్ఛచాగపజ్ఞాధిట్టానాని
కిలేసపరిళాహవూపసమనతో కామూపసమనతో కామపరిళాహవూపసమనతో చ, పజ్ఞాధిట్టానపరిగ్గహితాని
సచ్ఛచాగూపసమాధిట్టానాని జ్ఞాణపుబ్బభగ్గమతో జ్ఞాణానుపరివత్తనతో చాతి ఏవం సబ్బాపి పారమియో సచ్చప్పభావితా
చాగపరిబ్యజ్జేతా ఉపసమోపట్రూహితా పజ్ఞాపరిసుద్ధా. సచ్ఛజ్ఞో ఏతాసం జనకహేతు. చాగో పరిగ్గాహకహేతు, ఉపసమో
పరివుద్ధిహేతు, పజ్ఞా పారిసుద్ధిహేతు. తథా ఆదివ్వి సచ్ఛాధిట్టానం సచ్ఛపటిజ్ఞత్తా, మజ్ఞే చాగాధిట్టానం కతపణిధానస్స
పరహితాయ అత్తపరిచ్ఛాగతో. అన్తే ఉపసమాధిట్టానం సబ్బాపసమపరియోసానత్తా. ఆదిమజ్ఞపరియోసానేసు
పజ్ఞాధిట్టానం తస్మిం సతి సమ్మవతో అసతి అభావతో యథాపటిజ్ఞా ఇచ్చా భావతో.

తత్త మహాపురిసా సతతమత్తహితపరహితకరేహి గరుపియభావకరేహి సచ్ఛచాగాధిట్టానేహి గిహిభూతా ఆమిసదానేన
పరే అనుగణ్ఠన్తి. తథా అత్తహితపరహితకరేహి గరుపియభావకరేహి ఉపసమపజ్ఞాధిట్టానేహి చ పబ్బజితభూతా ధమ్మదానేన
పరే అనుగణ్ఠన్తి.

తత్త అన్తిమభవే బోధిసత్తస్స చతురధిట్టానపరిపూరణం. పరిపుణ్ణచతురధిట్టానస్స హి చరిమకభవూపపత్తితి ఏకే. తత్త
హి గబ్బోక్కున్తిరితిఅభినిక్ఖమనేసు పజ్ఞాధిట్టానసముదాగమేన సతో సమ్మజానో సచ్ఛాధిట్టానపారిపూరియా సమ్మతిజాతో
ఉత్తరాభిముఖో సత్తపదవీతిహరేన గన్త్వా సబ్బా దిసా ఓలోకేత్వా సచ్ఛానుపరివత్తి నా వచసా – “అగ్గోహమస్మి లోకస్స,
జేట్టోహమస్మి లోకస్స, సేట్టోహమస్మి లోకస్సా”తి (దీ. ని. ౨.౩౧; మ. ని. ౩.౨౦౭) తిక్ఖత్తుం సీహనాదం నది.

ఉపసమాధిటానసముదాగమేన జిణ్ణాతురమతపబ్బజితదస్సావినో చతుధమ్మపదేసకోవిదస్స
యోబ్బనారోగ్యజీవితసమ్మత్తిమదానం ఉపసమో. చాగాధిటానసముదాగమేన మహతో జాతిపరివట్టస్స హత్థగతస్స చ
చక్కవత్తిరజ్జస్స అనపేక్షపరిచ్ఛాగోతి.

దుతియే రానే అభిసమ్మోధియం చతురధిటానం పరిపుణ్ణి కేచి. తత్త హి యథాపటిజ్ఞం సచ్ఛాధిటానసముదాగమేన
చతున్నం అరియసచ్ఛానం అభిసమయో, తతో హి సచ్ఛాధిటానం పరిపుణ్ణం. చాగాధిటానసముదాగమేన
సబ్బకిలేసూపక్కిలేసపరిచ్ఛాగో, తతో హి చాగాధిటానం పరిపుణ్ణం. ఉపసమాధిటానసముదాగమేన పరమూపసమప్పత్తి,
తతో హి ఉపసమాధిటానం పరిపుణ్ణం. పజ్ఞాధిటానసముదాగమేన అనావరణజాణపటిలాభో, తతో హి పజ్ఞాధిటానం
పరిపుణ్ణి. తం అసిద్ధం, అభిసమ్మోధియాపి పరమత్థభావతో.

తతియే రానే ధమ్మచక్కప్పవత్తనే చతురధిటానం పరిపుణ్ణి అజ్ఞో. తత్త హి సచ్ఛాధిటానసముదాగతస్స ద్వాదసహి
ఆకారేహి అరియసచ్ఛదేసనాయ సచ్ఛాధిటానం పరిపుణ్ణం. చాగాధిటానసముదాగతస్స సద్ధమ్మమహాయాగకరణేన
చాగాధిటానం పరిపుణ్ణం. ఉపసమాధిటానసముదాగతస్స సయం ఉపసంతస్స పరేసం ఉపసమనేన ఉపసమాధిటానం
పరిపుణ్ణం. పజ్ఞాధిటానసముదాగతస్స వేనేయ్యానం ఆసయాదిపరిజాననేన పజ్ఞాధిటానం పరిపుణ్ణి. తదపి అసిద్ధం,
అపరియోసితత్తా బుద్ధకిచ్చస్స.

చతుత్థే రానే పరినిబ్బానే చతురధిటానం పరిపుణ్ణి అపరే. తత్త హి పరినిబ్బుతత్తా పరమత్థసచ్చసమ్మత్తియా
సచ్ఛాధిటానం పరిపుణ్ణం. సబ్బూపధిపటినిస్సగ్గేన చాగాధిటానం పరిపుణ్ణం. సబ్బసజ్ఞారూపసమేన ఉపసమాధిటానం
పరిపుణ్ణం. పజ్ఞాపయోజనపరినిట్టానేన పజ్ఞాధిటానం పరిపుణ్ణి. తత్త మహాపురిసస్స విసేసేన మేత్తాఖేత్తే అభిజాతియం
సచ్ఛాధిటానసముదాగతస్స సచ్ఛాధిటానపరిపూరణమభిబ్యత్తం, విసేసేన కరుణాఖేత్తే అభిసమ్మోధియం
పజ్ఞాధిటానసముదాగతస్స పజ్ఞాధిటానపరిపూరణమభిబ్యత్తం, విసేసేన ముదితాఖేత్తే ధమ్మచక్కప్పవత్తనే
చాగాధిటానసముదాగతస్స చాగాధిటానపరిపూరణమభిబ్యత్తం, విసేసేన ఉపేక్షాఖేత్తే పరినిబ్బానే
ఉపసమాధిటానసముదాగతస్స ఉపసమాధిటానపరిపూరణమభిబ్యత్తన్తి దట్టబ్బం.

తత్త సచ్ఛాధిటానసముదాగతస్స సంవాసేన సీలం వేదితబ్బం. చాగాధిటానసముదాగతస్స సంవోహరేన సోచేయ్యం
వేదితబ్బం. ఉపసమాధిటానసముదాగతస్స ఆపదాసు ధామో వేదితబ్బో. పజ్ఞాధిటానసముదాగతస్స సాకచ్ఛాయ పజ్ఞా
వేదితబ్బా. ఏవం సీలాజీవచిత్తదిట్టివిసుద్ధియో వేదితబ్బా. తథా సచ్ఛాధిటానసముదాగమేన దోసాగతిం న గచ్ఛతి
అవిసంవాదనతో. చాగాధిటానసముదాగమేన లోభాగతిం న గచ్ఛతి అనభిసంజ్ఞతో. ఉపసమాధిటానసముదాగమేన
భయాగతిం న గచ్ఛతి అనపరాధతో. పజ్ఞాధిటానసముదాగమేన మోహాగతిం న గచ్ఛతి యథా భూతావబోధతో.

తథా పరమేన అదుట్టో అధివాసేతి, దుతియేన అలుద్ధో పటిసేవతి, తతియేన అభీతో పరివజ్జేతి, చతుత్థేన అసమ్మూహ్లో
వినోదేతి. పరమేన నేక్షమ్మసుఖప్పత్తి, ఇతరేహి పవివేకఉపసమసమ్మోధిసుఖప్పత్తియో హోన్తితి దట్టబ్బా. తథా
వివేకజపీతిసుఖసమాధిజపీతిసుఖఅపీతిజకాయసుఖసతిపారిసుద్ధిజ- ఉపేక్షాసుఖప్పత్తియో ఏతేహి చతూహి యథాక్రమం
హోన్తి. ఏవమనేకగుణానుబంధేహి చతూహి అధిటానేహి సబ్బపారమిసమూహసంజ్ఞహో వేదితబ్బో. యథా చ చతూహి
అధిటానేహి సబ్బపారమిసంజ్ఞహో, ఏవం కరుణాపజ్ఞాహిపీతి దట్టబ్బం. సబ్బోపి హి బోధిసమ్మారో కరుణాపజ్ఞాహి సజ్ఞహితో.

కరుణాపజ్ఞాపరిగ్రహితా హి దానాదిగుణా మహాబోధిసమ్భారా భవంతి బుద్ధత్తసిద్ధిపరియోసానాతి. ఏవమేతాసం సజ్జహో వేదితబ్బో.

కో సమ్మాదనూపాయోతి? సకలస్సాపి పుజ్ఞాదిసమ్మారస్స సమ్మాసమ్మోధిం ఉద్ధిస్స అనవసేససమ్మరణం అవేకల్లకారితాయోగేన, తత్త చ సక్కచ్చకారితా ఆదరబహుమానయోగేన, సాతచ్చకారితా నిరస్తరయోగేన, చిరకాలాదియోగో చ అస్తరా అవోసానాపజ్జనేనాతి. తం పనస్స కాలపరిమాణం పరతో ఆవి భవిస్సతి. ఇతి చతురంజయోగో ఏతాసం పారమీనం సమ్మాదనూపాయో. తథా మహాసత్తేన బోధాయ పటిపజ్జంతేన సమ్మాసమ్మోధాయ బుద్ధానం పురేతరమేవ అత్తా నియ్యాతేతబ్బో - “ఇమాహం అత్తభావం బుద్ధానం నియ్యాతేమీ”తి. తంతంపరిగ్రహవత్తుంజ్ఞా పటిలాభతో పురేతరమేవ దానముఖే నిస్సజ్జితబ్బం. “యం కింఞ్చి మయ్థం ఉప్పజ్జనకం జీవితపరిక్ఖారజాతం, సబ్బం తం సతి యాచకే దస్సామి, తేసం పన దిన్నావసేసం ఏవ మయా పరిభుజ్జేతబ్బ”న్తి.

ఏవం హిస్స సమ్మదేవ పరిచ్ఛాగాయ కతే చిత్తాభిసంజ్ఞారే యం ఉప్పజ్జతి పరిగ్రహవత్తు అవిజ్ఞాణకం సవిజ్ఞాణకం వా, తత్త యే ఇమే పుట్టే దానే అకతపరిచయో, పరిగ్రహవత్తుస్స పరిత్తభావో, ఉళారమనుజ్ఞాతా, పరిక్ఖయచింతాతి చత్తారో దానవినిబద్ధా, తేసు యదా మహాబోధిసత్తస్స సంవిజ్జమానేసు దేయ్యధమ్మేసు పచ్చపట్టితే చ యాచకజనే దానే చిత్తం న పక్ఖంతి న కమతి. తేన నిట్టమేత్థ గత్తబ్బం “అద్ధాహం దానే పుట్టే అకతపరిచయో, తేన మే ఏతరహి దాతుకమ్యతా చిత్తే న సంతాతీ”తి. సో ఏవం మే ఇతో పరం దానాభిరతం చిత్తం భవిస్సతి, హద్దాహం ఇతో పట్టాయ దానం దస్సామి, నను మయా పటికచ్చేవ పరిగ్రహవత్తు యాచకానం పరిచ్ఛత్తన్తి దానం దేతి ముత్తచాగో పయతపాణీ వోసగ్గరతో యాచయోగో దానసంవిభాగరతో. ఏవం మహాసత్తస్స పరమో దానవినిబద్ధో హతో హోతి విహతో సముచ్చిన్నో.

తథా మహాసత్తో దేయ్యధమ్మస్స పరిత్తభావే సతి వేకల్లే చ ఇతి పటిసంజ్ఞిక్ఖతి - “అహం ఖో పుట్టే అదానసీలతాయ ఏతరహి ఏవం పచ్చయవికలో జాతో , తస్మా ఇదాని మయా పరిత్తేన వా హీనేన వా యథాలద్ధేన దేయ్యధమ్మేన అత్తానం పీళేత్వాపి దానమేవ దాతబ్బం, యేనాహం ఆయతిమ్మి దానపారమిం మత్తకం పాపేస్సామీ”తి. సో ఇతరీతరేన తం దానం దేతి ముత్తచాగో పయతపాణీ వోసగ్గరతో యాచయోగో దానసంవిభాగరతో. ఏవం మహాసత్తస్స దుతియో దానవినిబద్ధో హతో హోతి విహతో సముచ్చిన్నో.

తథా మహాసత్తో దేయ్యధమ్మస్స ఉళారమనుజ్ఞాతాయ అదాతుకమ్యతాచిత్తే ఉప్పజ్జమానే ఇతి పటిసంజ్ఞిక్ఖతి - “నను తయా సప్పురిస ఉళారతమా సబ్బసేట్టా సమ్మాసమ్మోధి అభిపత్తితా, తస్మా తదత్తం తయా ఉళారమనుజ్ఞో ఏవ దేయ్యధమ్మే దాతుం యుత్తరూప”న్తి. సో ఉళారం మనుజ్ఞాంజ్ఞా దేతి ముత్తచాగో పయతపాణీ వోసగ్గరతో యాచయోగో దానసంవిభాగరతో. ఏవం మహాపురిసస్స తతియో దానవినిబద్ధో హతో హోతి విహతో సముచ్చిన్నో.

తథా మహాసత్తో దానం దేన్తో యదా దేయ్యధమ్మస్స పరిక్ఖయం పస్సతి, సో ఇతి పటిసంజ్ఞిక్ఖతి - “అయం ఖో భోగానం సభావో, యదిదం ఖయధమ్మతా వయధమ్మతా చ. అపి చ మే పుట్టే తాదిసస్స దానస్స అకతత్తా ఏవం భోగానం పరిక్ఖయో దిస్సతి, హద్దాహం యథాలద్ధేన దేయ్యధమ్మేన పరిత్తేన వా విపులేన వా దానమేవ దదేయ్యం, యేనాహం ఆయతిం దానపారమియా మత్తకం పాపుణిస్సామీ”తి. సో యథాలద్ధేన దానం దేతి ముత్తచాగో పయతపాణీ వోసగ్గరతో యాచయోగో దానసంవిభాగరతో. ఏవం మహాసత్తస్స చతుత్తో దానవినిబద్ధో హతో హోతి విహతో సముచ్చిన్నో. ఏవం యే

యే దానపారమియా వినిబద్ధభూతా అనత్తా, తేసం తేసం యథారహం పచ్చవేక్షిత్యా పటివినోదనం ఉపాయో. యథా చ దానపారమియా, ఏవం సీలపారమిఆదీసుపి దట్టబ్బం.

అపి చ యం మహాసత్తస్స బుద్ధానం అత్తసన్నియ్యాతనం, తం సమ్మదేవ సబ్బపారమీనం సమ్మాదనూపాయో. బుద్ధానఙ్గా అత్తానం నియ్యాతేత్వా రితో మహాపురిసో తత్త తత్త బోధిసమ్మారపారిపూరియా ఘటేన్తో వాయమన్తో సరీరస్స సుఖూపకరణానఙ్గా ఉపచ్ఛేదకేసు దుస్సహేసుపి కిచ్ఛేసు దురభిసమ్భవేసుపి సత్తసజ్ఞారసముపనీతేసు అనత్తేసు తిట్టేసు పాణహరేసు “అయం మయా అత్తభావో బుద్ధానం పరిచ్చత్తో, యం వా తం వా ఏత్త హోతూ”తి తంనిమిత్తం న కమ్పతి న వేధతి, ఈసకమ్మి అఙ్గాధత్తం న గచ్ఛతి, కుసలారమ్భే అఙ్గాదత్తు అచలాధిట్ఠానోవ హోతి, ఏవం అత్తసన్నియ్యాతనమ్మి ఏతాసం సమ్మాదనూపాయో.

అపి చ సమాసతో కతాభినీహారస్స అత్తని సినేహస్స పరిసోసనం పరేసు చ సినేహస్స పరివడ్డనం ఏతాసం సమ్మాదనూపాయో. సమ్మాసమ్మోధిసమధిగమాయ హి కతమహాపణిధానస్స మహాసత్తస్స యాథావతో పరిజాననేన సబ్బేసు ధమ్మేసు అనుపలిత్తస్స అత్తని సినేహో పరిక్షయం పరియాదానం గచ్ఛతి, మహాకరుణాసమాసేవనేన పన పియపుత్తే వియ సబ్బసత్తే సమ్మస్సమానస్స తేసు మేత్తాకరుణాసినేహో పరివడ్డతి, తతో చ తంతదవత్థానురూపం అత్తపరసంతానేసు లోభదోసమోహవిగమేన విదురీకతమచ్చరియాదిబోధిసమ్మారపటిపక్షో మహాపురిసో దానపియవచనఅత్తచరియాసమానత్తతాసజ్ఞాతేహి చత్తూహి సజ్ఘహవత్థూహి చతురధిట్ఠానానుగతేహి అచ్చంతం జనస్స సజ్ఘహకరణేన ఉపరి యానత్తయే అవతారణం పరిపాచనఙ్గా కరోతి.

మహాసత్తానఙ్గా మహాకరుణా మహాపఙ్గా చ దానేన అలఙ్కతా, దానం పియవచనేన, పియవచనం అత్తచరియాయ, అత్తచరియా సమానత్తతాయ అలఙ్కతా సజ్ఘహితా చ. తేసం సబ్బేపి సత్తే అత్తనా నిబ్బిసేసే కత్వా బోధిసమ్మారేసు పటిపజ్జంతానం సబ్బత్త సమానసుఖదుక్ఖతాయ సమానత్తతాయ సిద్ధి. బుద్ధభూతానమ్మి చ తేహివ చత్తూహి సజ్ఘహవత్థూహి చతురధిట్ఠానపరిపూరితాభివుద్ధేహి జనస్స అచ్చన్నికసజ్ఘహకరణేన అభివినయనం సిజ్ఞతి. దానఙ్గా సమ్మాసమ్మద్ధానం చాగాధిట్ఠానేన పరిపూరితాభివుద్ధం, పియవచనం సచ్చాధిట్ఠానేన, అత్తచరియా పఙ్గాధిట్ఠానేన, సమానత్తతా ఉపసమాధిట్ఠానేన పరిపూరితాభివుద్ధా. తథాగతానఙ్గా సబ్బసావకపచ్ఛేకబుద్ధేహి సమానత్తతా పరినిబ్బానే. తత్త హి నేసం అవిసేసతో ఏకీభావో. తేనేవాహ “నత్తి విముత్తియా నానత్త”న్తి. హోన్తి చేత్త -

“సచ్చో చాగీ ఉపసన్తో, పఙ్గావా అనుకమ్మకో;
సమ్మతసబ్బసమ్మారో, కం నామత్తం న సాధయే.

“మహాకారుణికో సత్థా, హితేసీ చ ఉపేక్షకో;
నిరపేక్షో చ సబ్బత్థి, అహో అచ్చరియో జినో.

“విరత్తో సబ్బధమ్మేసు, సత్తేసు చ ఉపేక్షకో;
సదా సత్తహితే యుత్తో, అహో అచ్చరియో జినో.

“సబ్బదా సబ్బసత్తానం, హితాయ చ సుఖాయ చ;

ఉయ్యత్తో అకిలాసూ చ, అహో అచ్చరియో జినో"తి.

కిత్తకేన కాలేన సమ్మాదనన్తి? హేటిమేన తావ పరిచ్ఛేదేన చత్తారి అసఙ్ఖేయ్యాని మహాకప్పానం సతసహస్సశ్చ, మఙ్గిమేన అట్ట అసఙ్ఖేయ్యాని మహాకప్పానం సతసహస్సశ్చ, ఉపరిమేన పన నోళస అసఙ్ఖేయ్యాని మహాకప్పానం సతసహస్సశ్చ. ఏతే చ భేదా యథాక్యమం పఞ్ణాధికసద్ధాధికవీరియాధికవసేన శాతబ్బా. పఞ్ణాధికానశ్చో సద్ధా మద్ధా హోతి పఞ్ణా తిక్ఖా, సద్ధాధికానం పఞ్ణా మఙ్గిమా హోతి, వీరియాధికానం పఞ్ణా మద్ధా, పఞ్ణానుభావేన చ సమ్మాసమ్మోధి అధిగస్తబ్బాతి అట్టకథాయం వుత్తం.

అపరే పన "వీరియస్స తిక్ఖమఙ్గిమముదుభావేన బోధిసత్తానం అయం కాలవిభాగో"తి వదన్తి. అవిసేసేన పన విముత్తిపరిపాచనీయానం ధమ్మానం తిక్ఖమఙ్గిమముదుభావేన యథావుత్తకాలభేదేన బోధిసమ్మారా తేసం పారిపూరిం గచ్ఛన్తీతి తయోపేతే కాలభేదా యుత్తాతిపి వదన్తి. ఏవం తివిధా హి బోధిసత్తా అభినీహారక్ఖణే భవన్తి ఉగ్గహటితఞ్ణావిపశ్చితఞ్ణానేయ్యభేదేన. తేసు యో ఉగ్గటితఞ్ణా, నో సమ్మాసమ్మద్ధస్స సమ్ముఖా చతుప్పదికం గాథం సుణన్తో గాథాయ తతియపదే అపరియోసితే ఏవ ఛహి అభిణ్ణాహి సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం అధిగన్తుం సమత్థూపనిస్సయో హోతి, సచే సావకబోధియం అధిముత్తో సియా.

దుతియో భగవతో సమ్ముఖా చతుప్పదికం గాథం సుణన్తో అపరియోసితే ఏవ గాథాయ చతుత్థపదే ఛహి అభిణ్ణాహి అరహత్తం అధిగన్తుం సమత్థూపనిస్సయో హోతి, యది సావకబోధియం అధిముత్తో సియా.

ఇతరో పన భగవతో సమ్ముఖా చతుప్పదికం గాథం సుత్వా పరియోసితాయ గాథాయ ఛహి అభిణ్ణాహి అరహత్తం పత్తుం సమత్థూపనిస్సయో హోతి.

తయోపేతే వినా కాలభేదేన కతాభినీహారో బుద్ధానం సన్తికే లద్ధబ్యాకరణా చ అనుక్యమేన పారమియో పరిపూరేన్తా యథాక్యమం యథావుత్తభేదేన కాలేన సమ్మాసమ్మోధిం పాపుణన్తి. తేసు తేసు పన కాలభేదేసు అపరిపుణ్ణేసు తే తే మహాసత్తా దివసే దివసే వేస్సన్తరదానసదిసం మహాదానం దేన్తాపి తదనురూపే సీలాదిసబ్బపారమిధమ్మే ఆచినన్తాపి పశ్చ మహాపరిచ్ఛాగే పరిచ్ఛజన్తాపి శాతత్థచరియా లోకత్థచరియా బుద్ధత్థచరియా పరమకోటిం పాపేన్తాపి అన్తరా చ సమ్మాసమ్మద్ధా భవిస్సన్తీతి నేతం రానం విజ్ఞతి. కస్మా? శాణస్స అపరిపచ్ఛనతో బుద్ధకారకధమ్మానం అపరినిట్ఠానతో. పరిచ్ఛిన్నకాలనిష్పాదితం వియ హి సస్సం యథావుత్తకాలపరిచ్ఛేదేన పరినిష్పాదితా సమ్మాసమ్మోధి తదనన్తరా సమ్మసాహస వాయమన్తేనాపి న సక్కా అధిగన్తున్తి పారమిపారిపూరి యథావుత్తకాలవిసేసేన సమ్మజ్జతీతి వేదితబ్బం.

కో ఆనిసంసోతి? యే తే కతాభినీహారానం బోధిసత్తానం -

"ఏవం సబ్బజ్ఞసమ్మన్నా, బోధియా నియతా నరా;
సంసరం దీఘమద్ధానం, కప్పకోటిసతేహిపి.

"అవీచిమ్మి నుప్పజ్జన్తి, తథా లోకన్తరేసు చ;
నిజ్ఞామతఞ్ణా ఖుప్పిపాసా, న హోన్తి కాలకఙ్ఞికా.

“న హోన్తి ఖుద్ధకా పాణా, ఉపపజ్జన్తాపి దుగ్గతిం;
జాయమానా మనుస్సేసు, జచ్ఛన్ధా న భవన్తి తే.

“సోతవేకల్లతా నత్తి, న భవన్తి మూగపక్కికా;
ఇత్తిభావం న గచ్ఛన్తి, ఉభతోబ్యజ్జానపణ్ణికా.

“న భవన్తి పరియాపన్నా, బోధియా నియతా నరా;
ముత్తా ఆనన్తరికేహి, సబ్బత్థ సుద్ధగోచరా.

“మిచ్ఛాదిట్టిం న సేవన్తి, కమ్మకిరియదస్సనా;
వసమానాపి సగ్గేసు, అసజ్ఞాం నూపపజ్జరే.

“సుద్ధావాసేసు దేవేసు, హేతు నామ న విజ్ఞతి;
నేక్ఖమ్మనిన్నా సప్పురిసా, విసంయుత్తా భవాభవే;
చరన్తి లోకత్థచరియాయో, పూరేన్తి సబ్బపారమీ”తి. (ధం. స. అట్టం. నిదానకథా; జా. అట్టం. గ.దూరేనిదానకథా;
అప. అట్టం. గ.దూరేనిదానకథా) –

ఏవం సంవణ్ణితా ఆనిసంసా. యే చ “సతో సమ్మజానో, ఆనన్ద, బోధిసత్తో తుసితా కాయా చవిత్యా మాతుకుచ్చిం
ఓక్కమతీ”తిఆదినా (మ. ని. ౩.౨౦౦; దీ. ని. ౨.౧౭) సోళస అచ్చరియబ్బుతథమ్మప్పకారా, యే చ “సీతం బృహగతం
హోతి, ఉణ్ణా ఇ ఉపసమ్మతీ”తిఆదినా (బు. వం. ౨.౮౩) “జాయమానే ఖో, సారిపుత్త, బోధిసత్తే అయం దససహస్సీ
లోకధాతు సజ్కమ్మతి సమ్మకమ్మతి సమ్మవేధతీ”తిఆదినా (మ. ని. ౩.౨౦౧; దీ. ని. ౨.౩౨) చ ద్వత్తింస
పుబ్బనిమిత్తప్పకారా, యే వా పనజ్ఞోపి బోధిసత్తానం అధిప్పాయసమిజ్జనం కమ్మాదీసు వసీభావోతి ఏవమాదయో తత్త
తత్త జాతకబుద్ధవంసాదీసు దస్సితాకారా ఆనిసంసా, తే సబ్బేపి ఏతాసం ఆనిసంసా. తథా యథానిదస్సితభేదా
అలోభాదోసాదిగుణయుగలాదయో చాతి వేదితబ్బా.

అపి చ యస్మా బోధిసత్తో అభినీహరతో పట్టాయ సబ్బసత్తానం పితుసమో హోతి హితేసితాయ, దక్కిణేయ్యకో గరు
భావనీయో పరమజ్ఞా పుజ్జాక్షేత్తం హోతి గుణవిసేసయోగేన. యేభుయ్యేన చ మనుస్సానం పియో హోతి, అమనుస్సానం
పియో హోతి, దేవతాహి అనుపాలీయతి, మేత్తాకరుణాపరిభావితసన్తానతాయ వాళమిగాదీహి చ అనభిభవనీయో హోతి,
యస్మిం యస్మి ఇ సత్తనికాయే పచ్చాజాయతి, తస్మిం తస్మిం ఉళారేన వణ్ణేన ఉళారేన యసేన ఉళారేన సుఖేన ఉళారేన
బలేన ఉళారేన ఆధిపతేయ్యేన అజ్ఞో సత్తే అభిభవతి పుజ్జావిసేసయోగతో.

అప్పాబాధో హోతి అప్పాతజ్జో, సువిసుద్ధా చస్స సద్ధా హోతి సువిసదా, సువిసుద్ధం వీరియం, సతిసమాధిపజ్ఞా
సువిసదా, మన్దకిలేసో హోతి మన్దదరథో మన్దపరిళాహో, కిలేసానం మన్దభావేనేవ సువచో హోతి పదక్ఖణ్ణిగ్గాహి, ఖమో హోతి
సోరతో, సఖిలో హోతి పటిసన్ధారకుసలో, అక్కోధనో హోతి అనుపనాహి, అమక్ఖీ హోతి అపళాసీ, అనిస్సుకీ హోతి అమచ్చరీ,
అసరో హోతి అమాయావీ, అథద్ధో హోతి అనతిమానీ, అసారద్ధో హోతి అప్పమత్తో, పరతో ఉపతాపసహో హోతి పరేసం

అనుపతాపీ, యస్మిన్ గామఖేత్రే పటివసతి, తత్త సత్తానం భయాదయో ఉపద్ధవా యేభుయ్యేన అనుప్సన్నా నుప్పజ్జన్తి, ఉప్సన్నా చ వూపసమ్మన్తి, యేసు చ అపాయేసు ఉప్పజ్జతి, న తత్త పచురజనే వియ దుక్ఖేన అధిమత్తం పీళీయతి, భియ్యోనోమత్తాయ సంవేగమాపజ్జతి. తస్మా మహాపురిసస్స యథారహం తస్మిం తస్మిం భవే లబ్బమానా ఏతే సత్తానం పితుసమతాదక్ష్షిణ్యతాదయో గుణవిసేసా ఆనిసంసాతి వేదితబ్బా.

తథా ఆయుసమ్మదా రూపసమ్మదా కులసమ్మదా ఇస్సరియసమ్మదా ఆదేయ్యవచనతా మహానుభావతాతి ఏతేపి మహాపురిసస్స పారమీనం ఆనిసంసాతి వేదితబ్బా. తత్త ఆయుసమ్మదా నామ తస్సం తస్సం ఉపపత్తియం దీఘాయుకతా చిరట్టితికతా, తాయ యథారథాని కుసలసమాదానాని పరియోసాపేతి, బహుశ్చ కుసలం ఉపచినోతి. రూపసమ్మదా నామ అభిరూపతా దస్సనీయతా పాసాదికతా, తాయ రూపప్పమాణానం సత్తానం పసాదావహో హోతి సమ్భావనీయో. కులసమ్మదా నామ ఉళారేసు కులేసు అభినిబ్బత్తి, తాయ జాతిమదాదిమదమత్తానమ్మి ఉపసజ్జమనీయో హోతి పయిరుపాసనీయో, తేన తే నిబ్బిసేవనే కరోతి. ఇస్సరియసమ్మదా నామ మహావిభవతా మహేసక్ఖతా మహాపరివారతా చ, తాహి సజ్జణితబ్బే చతూహి సజ్గహవత్థూహి సజ్జణీతుం, నిగ్గహేతబ్బే ధమ్మేన నిగ్గహేతుశ్చ సమత్థో హోతి.

ఆదేయ్యవచనతా నామ సద్దేయ్యతా పచ్చయికతా, తాయ సత్తానం పమాణభూతో హోతి, అలజ్ఞనీయా చస్స ఆణా హోతి. మహానుభావతా నామ ఆనుభావమహంతతా, తాయ పరేహి న అభిభూయతి, సయమేవ పన పరే అజ్ఞాదత్తు అభిభవతి ధమ్మేన సమేన యథాభూతగుణేహి చ, ఏవమేతే ఆయుసమ్మదాదయో మహాపురిసస్స పారమీనం ఆనిసంసా, సయశ్చ అపరిమాణస్స పుజ్జాసమ్భారస్స పరివృడ్డిహేతుభూతా యానత్తయే సత్తానం అవతారణస్స పరిపాచనస్స చ కారణభూతాతి వేదితబ్బా.

కిం ఫలన్తి? సమాసతో తావ సమ్మాసమ్మద్ధభావో ఏతాసం ఫలం, విత్థారతో పన ద్వత్తింసమహాపురిసలక్ఖణఅసీతిఅనుబ్యజ్జానబ్యామప్పభాదిఅనేకగుణగణసముజ్జలరూపకాయసమ్మత్తి- అధిట్ఠానసబలచతువేసారజ్జచఅసాధారణజ్ఞాణలట్ఠారసావేణిక- బుద్ధధమ్మప్పభుతిఅనంతాపరిమాణ గుణసముదయోపనోభినీ ధమ్మకాయసిరీ. యావతా పన బుద్ధగుణా యే అనేకేహిపి కప్పేహి సమ్మాసమ్మద్ధేనాపి వాచాయ పరియోసాపేతుం న సక్కా, ఇదమేతాసం ఫలం. వుత్తజ్ఞోతం -

“బుద్ధోపి బుద్ధస్స భణేయ్య వణ్ణం, కప్పమ్మి చే అజ్ఞమభాసమానో;

ఖీయేథ కప్పో చిరదీఘమంతరే, వణ్ణో న ఖీయేథ తథాగతస్సా”తి. (దీ. ని. అట్ట. ౧.౩౦౪; ౩.౧౪౧; మ. ని. అట్ట.

౨.౪౨౨; ఉదా. అట్ట. ౨౩; చరియా. అట్ట. నిదానకథా);

ఏవమేత్థ పారమీసు పక్కిణ్ణకకథా వేదితబ్బా.

యం పన పాళియం “దత్వా దాతబ్బకం దాన”న్తిఆదినా సబ్బాపి పారమీ ఏకజ్ఞం దస్సేత్వా పరతో “కోసజ్జం భయతో దిస్సా”తిఆదినా పరియోసానగాథాద్వయం వుత్తం, తం యేహి వీరియారమ్మమేత్తాభావనా అప్పమాదవిహారేహి యథావుత్తా బుద్ధకారకధమ్మా విసదభావం గతా సమ్మాసమ్మోధిసజ్ఞాతా చ అత్తనో విముత్తి పరిపాచితా, తేహి వేనేయ్యానమ్మి విముత్తిపరిపాచనాయ ఓవాదదానత్థం వుత్తం.

తత్త కోసజ్ఞం భయతో దిస్వా, వీరియారమ్భశ్చ ఖేమతోతి ఇమినా పటిపక్ష్టే ఆదీనవదస్సనముఖేన వీరియారమ్భే
ఆనిసంసం దస్సేతి. ఆరద్ధవీరియా హోథాతి ఇమినా వీరియారమ్భే నియోజేతి. యస్మా చ -

“సబ్బపాపస్స అకరణం, కుసలస్స ఉపసమ్మదా;

సచిత్తపరియోదపనం, ఏతం బుద్ధాన సాసన”న్తి. (ధ. ప. ౧౮౩; దీ. ని. ౨.౯౦; నేత్తి. ౩౦, ౫౦) -

సజ్ఞపతో . విత్థారతో పన సకలేన బుద్ధవచనేన పకాసితా సబ్బాపి సమ్మత్తియో ఏకస్తేనేవ సమ్మప్పధానాధీనా, తస్మా
భగవా వీరియారమ్భే నియోజేత్వా “ఏసా బుద్ధానుసాసనీ”తి ఆహ.

తత్తాయం సజ్ఞపత్తో - య్వాయం సబ్బసంకిలేసమూలభావతో సబ్బానత్తవిధాయకన్తి కోసజ్ఞం భయతో తప్పటిపక్ష్టతో
చతుహి యోగేహి అనుపద్దవభావసాధనతో వీరియారమ్భశ్చ ఖేమతో దిస్వా అధిసీలసిక్ఖాదిసమ్మాదనవసేన వీరియస్స
ఆరమ్భో సమ్మప్పధానానుయోగో, తత్త యం సమ్మదేవ నియోజన, “ఆరద్ధవీరియా హోథా”తి, ఏసా బుద్ధానం భగవంతానం
అనుసాసనీ అనుసిట్టి ఓవాదోతి. సేసగాథాసుపి ఇమినావ నయేన అత్తో వేదితబ్బో.

అయం పన విసేసో - వివాదన్తి విరుద్ధవాదం, ఛవివాదవత్తువసేన వివదనన్తి అత్తో. అవివాదన్తి వివాదపటిపక్ష్టం
మేత్తావచీకమ్మం, మేత్తాభావనం వా. అథ వా అవివాదన్తి అవివాదహేతుభూతం ఛబ్బిధం సారణీయధమ్మం. సమగ్గాతి
అవగ్గా, కాయేన చేవ చిత్తేన చ సహితా అవిరమితా అవియుత్తాతి అత్తో. సఖిలాతి సక్కిలా ముదుసీలా, అజ్ఞామజ్ఞామ్హి
ముదుహదయాతి అత్తో. ఏసా బుద్ధానుసాసనీతి ఏత్త సబ్బేన సబ్బం వివాదమనుపగమ్మ యదిదం
ఛసారణీయధమ్మపరిపూరణవసేన సమగ్గవాసే నియోజనం, ఏసా బుద్ధానం అనుసిట్టితి యోజేతబ్బం. సమగ్గవాసజ్ఞో
వసమానా సీలదిట్టిసామజ్ఞాగతా అవివదమానా సుఖేనేవ తిస్సో సిక్ఖా పరిపూరేస్సన్తీతి సత్తా సమగ్గవాసే నియోజనం అత్తనో
సాసనన్తి దస్సేసి.

పమాదన్తి పమజ్జనం, కుసలానం ధమ్మానం పముస్సనం అకుసలేసు చ ధమ్మేసు చిత్తవోస్సగ్గం. వుత్తజ్ఞోతం - “తత్త
కతమో పమాదో, కాయదుచ్చరితే వా వచీదుచ్చరితే వా మనోదుచ్చరితే వా పఞ్చసు వా కామగుణేసు చిత్తస్స వోసగ్గో
వోసగ్గానుప్పదానం కుసలానం వా ధమ్మానం భావనాయ అసక్కచ్చకిరియతా, అసాతచ్చకిరియతా, అనట్టితకిరియతా,
ఓలీనవుత్తితా, నిక్కిత్తఛన్దతా, నిక్కిత్తధురతా అనాసేవనా అభావనా అబహులీకమ్మం...పే.... యో ఏవరూపో పమాదో
పమజ్జనా పమజ్జితత్తం, అయం వుచ్చతి పమాదో”తి (విభ. ౮౪౬).

అప్పమాదన్తి అప్పమజ్జనం. తం పమాదస్స పటిపక్ష్టతో వేదితబ్బం. అత్తతో హి అప్పమాదో నామ సతియా
అవిప్పవాసో, “సతియా అవిప్పవాసో”తి చ నిచ్చం ఉపట్టితాయ సతియా ఏవేతం నామం. అపరే పన
“సతిసమ్మజ్జాప్పధానా తథా పవత్తా చత్తారో అరూపేనో ఖడ్ధా అప్పమాదో”తి వదన్తి. యస్మా పన అప్పమాదభావనా నామ
విసుం ఏకా భావనా నత్తి. యా హి కాచి పుజ్ఞాకిరియా కుసలకిరియా, సబ్బా సా అప్పమాదభావనాత్వేవ వేదితబ్బా.

విసేసతో పన వివట్టుపనిస్సయం సరణగమనం కాయికవాచసికసంవరణ్చ ఉపాదాయ సబ్బా సీలభావనా, సబ్బా
సమాధిభావనా, సబ్బా పజ్ఞాభావనా, సబ్బా కుసలభావనా, అనవజ్ఞభావనా , అప్పమాదభావనా. “అప్పమాదో”తి హి ఇదం
పదం మహంతం అత్తం దీపేతి, మహంతం అత్తం పరిగ్గహేత్వా తిట్టతి, సకలమ్మి తేపిటకం బుద్ధవచనం ఆహరిత్వా

అప్పమాదపదస్స అత్తం కత్వా కథేన్తో ధమ్మకథికో “అతిత్తేన పక్ఖన్తో”తి న వత్తబ్బో. కస్మా? అప్పమాదపదస్స మహాస్తభావతో. తథా హి సమ్మాసమ్ముద్ధో కుసినారాయం యమకసాలానమస్తరే పరినిబ్బానసమయే నిపన్నో అభిసమ్మోధితో పట్టాయ పఞ్చచత్తాలీసాయ వస్సేసు అత్తనా భాసితం ధమ్మం ఏకేనేవ పదేన సఙ్గహత్వా దస్సేన్తో “అప్పమాదేన సమ్మాదేధా”తి (దీ. ని. ౨.౨౧౮) భిక్షానం ఓవాదమదాసి. తథా చాహ - “సేయ్యథాపి, భిక్షవే, యాని కానిచి జఙ్గమానం పాణానం పదజాతాని, సబ్బాని తాని హత్తిపదే సమ్మాధానం గచ్ఛన్తి, హత్తిపదం తేసం అగ్గమక్ఖాయతి యదిదం మహాస్తత్తేన, ఏవమేవ ఖో, భిక్షవే, యే కేచి కుసలా ధమ్మా, సబ్బే తే అప్పమాదమూలకా అప్పమాదసమ్మోసరణా, అప్పమాదో తేసం అగ్గమక్ఖాయతీ”తి (మ. ని. ౧.౩౦౦ థోకం విసదినం). తత్త అప్పమాదభావనం సిఖాప్పత్తం దస్సేన్తో సత్తా “భావేథట్టజ్జికం మగ్గ”న్తి ఆహ.

తస్సత్తో - యో ఏస సీలాదిఖన్తయసఙ్గహో సమ్మాదిట్టిపుబ్బజ్జమో సమ్మాదిట్టిఆదీనయేవ అట్టన్నం అజ్ఞానం వసేన అట్టజ్జికో అరియమగ్గో, తం భావేథ అత్తనో సన్తానే ఉప్పాదేథ. దస్సనమగ్గమత్తే అరత్వా ఉపరి తిణ్ణం మగ్గానం ఉప్పాదనవసేన వడ్డేథ, ఏవం వో అప్పమాదభావనా సిఖాప్పత్తా భవిస్సతీతి. ఏసా బుద్ధానుసాసనీతి యదిదం కుసలేసు ధమ్మేసు అప్పమజ్జనం, తత్త ఉస్సుక్కాపేత్వా అరియమగ్గస్స భావనా ఏసా బుద్ధానం భగవన్తానం అనుసిట్టి ఓవాదోతి.

ఇతి భగవా అరహత్తనికూటేనేవ చరియాపిటకదేసనం నిట్టాపేసి. ఇత్తం సుదన్తిఆదీసు ఇత్తన్తి కప్పే చ సతసహస్సేతిఆదినా (చరియా. ౧.౧) పకారేన. సుదన్తి నిపాతమత్తం. భగవాతి భాగ్యవన్తతాదీహి కారణేహి భగవా. అత్తనో పుబ్బచరియన్తి పురిమాసు అకిత్తిపణ్ణితాదిజాతీసు అత్తనో పటిపత్తిదుక్కరకిరియం. సమ్భావయమానోతి హత్తతలే ఆమలకం వియ సమ్మదేవ పకాసేన్తో. బుద్ధాపదానియం నామాతి బుద్ధానం పురాతనకమ్మం పోరాణం దుక్కరకిరియం అధికిచ్చ పవత్తత్తా దేసేతత్తా బుద్ధాపదానియన్తి ఏవంనామకం. ధమ్మపరియాయన్తి ధమ్మదేసనం ధమ్మభూతం వా కారణం. అభాసిత్తాతి అవోచ. యం పనేత్త న వుత్తం, తం హేట్టా వుత్తనయత్తా ఉత్తానత్తత్తా చ న వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

నిగమనకథా

ఏత్తావతా చ -

విసుద్ధచరితో సత్తా, బుద్ధిచరియాయ పారగూ;
సబ్బచరియాసు కుసలో, లోకాచరియో అనుత్తరో.

యం అచ్చరియధమ్మానం, సబ్బమచ్చరియాతిగో;
అత్తనో పుబ్బచరియానం, ఆనుభావవిభావనం.

దేసేసి నాథో చరియా-పిటకం యత్తా తాదినో;
ధమ్మసఙ్గహకా థేరా, సఙ్గాయింసు తథేవ చ.

తస్స అత్తం పకాసేతుం, పోరాణట్టకథానయం;

నిస్సాయ యా సమారద్ధా, అత్తసంవణ్ణనా మయా.

యా తత్త పరమత్తానం, నిద్ధారేత్వా యథారహం;
పకాసనా పరమత్త-దీపనీ నామ నామతో.

సమ్పత్తా పరినిట్టానం, అనాకులవినిచ్ఛయా;
సాధికాయట్టవీసాయ, పాళియా భాణవారతో.

ఇతి తం సజ్ఞరోస్తేన, యం తం అధిగతం మయా;
పుణ్ణం తస్మానుభావేన, లోకనాథస్స సాసనం.

ఓగాహేత్వా విసుద్ధాయ, సీలాదిపటిపత్తియా;
సబ్బేపి దేహినో హోస్తు, విముత్తిరసభాగినో.

చిరం తిట్టతు లోకస్మిం, సమ్మాసమ్మద్ధసాసనం;
తస్మిం సగారవా నిచ్ఛం, హోస్తు సబ్బేపి పాణినో.

సమ్మా వస్సతు కాలేన, దేవోపి జగతీపతి;
సద్ధమ్మనిరతో లోకం, ధమ్మేనేవ పసాసతూతి.

ఇతి బదరతిత్థవిహారవాసినా ఆచరియధమ్మపాలేన

కతా

చరియాపిటకవణ్ణనా నిట్టితా.